

10	-----	תפילת שחרית לימות החול
10	-----	תפילת שחרית
10	-----	מודה אני
11	-----	ברכות התורה
12	-----	סדר לבישת טלית גדול
12	-----	סדר הנחת תפילין
13	-----	ברכות השחר
14	-----	סדר לבישת טלית גדול
15	-----	סדר הנחת תפילין
16	-----	תפילה קודם התפילה
19	-----	סדר הליכה לבית הכנסת
20	-----	פרשת העקידה
22	-----	קרבנות
26	-----	ברייתא דר' ישמעאל
27	-----	הודו
28	-----	ברוך שאמר
31	-----	ק"ש וברכותיה
31	-----	ק"ש וברכותיה
34	-----	שמונה עשרה
39	-----	תחנון
43	-----	תחינות לשני וחמישי
45	-----	ספר תורה
48	-----	אשרי ובא לציון
51	-----	שיר של יום
57	-----	אין כאלוהינו
58	-----	עלינו לשבח
59	-----	שש זכירות
59	-----	שלשה עשר עיקרים
60	-----	פרשת היראה
61	-----	פרשת התשובה

61	פרשת המן
63	בקשות לאחר התפילה
64	פרק שירה
69	תפילת מנחה לימי החול
69	תפילת מנחה
69	קורבנות
70	אשרי
71	שמונה עשרה
77	תחנון למנחה
81	עלינו לשבח
83	תפילת ערבית לימי החול
83	תפילת ערבית
83	שיר המעלות
84	ק"ש וברכותיה
86	תפילת שמונה עשרה
92	עלינו לשבח
93	ספירת העומר
99	קידוש לבנה
101	קריאת שמע שעל המיטה
101	קריאת שמע שעל המיטה
104	סדר סעודה וברכותיה
104	סדר ברכת המזון
108	נטילת ידיים והמוציא
109	ברכות הנהנין
109	ברכה אחרונה מעין שלוש
110	בורא פרי העץ
110	בורא פרי האדמה
110	ברכת שהכל
110	בורא נפשות
110	ברכות

110	-----	ברכת שהחיינו--
110	-----	ריח בשמים
111	-----	ריח טוב שבעשבים
111	-----	ריח טוב שבעצים--
111	-----	ריח טוב שבפירות
111	-----	שמן אפרסמון
111	-----	בְּרִפְתַּת בִּרְקִים ורעמים
111	-----	בְּרִפְתַּת הקשת
112	-----	הים הגדול
112	-----	בְּרִפְתַּת הָאֵלֶּנּוֹת
112	-----	ברכות שונות
113	-----	בְּרִפְתַּת טְבִילַת כְּלִים
113	-----	בְּרִפְתַּת הַמְּזוּזָה
114	-----	סֵדֶר הַפְּרָשֶׁת חֵלָה
114	-----	סֵדֶר הַפְּרָשֶׁת פְּנִימֹת וּמַעֲשֵׂוֹת
115	-----	תְּפִלַּת הַדֶּרֶךְ
117	-----	תפילת הדרך לטסים באוירון
117	-----	ברכות ותפילות שונות
117	-----	סדר ברכות אירוסין ונשואין
118	-----	סֵדֶר שְׁבַע בְּרָכוֹת
118	-----	סֵדֶר בְּרִית מִלָּה
121	-----	גאולה לברית מילה
122	-----	סדר פדיון הבן
123	-----	סדר ערוב תבשילין/חצרות/תחומין
123	-----	עירובי תבשילין
123	-----	עירובי תחומין
124	-----	סדר הדלקת נרות שבת
124	-----	סדר הדלקת נרות שבת
127	-----	מנחה לערב שבת
127	-----	שיר השירים

127	פרק א
127	פרק ב
127	פרק ג
128	פרק ד
128	פרק ה
128	פרק ו
129	פרק ז
129	פרק ח
129	יהי רצון
130	מנחה לערב שבת
131	קורבנות
133	אשרי
133	שמונה עשרה למנחה ע"ש
138	עלינו לשבח
139	תפילת ערבית של שבת
139	קבלת שבת
143	ק"ש וברכותיה
144	תפילת מעין שבע
147	ויכולו
148	עלינו לשבח
149	סדר ליל שבת
149	ברכת הבנים
149	שלום עליכם
150	אשת חיל
150	אתקינו סעודתא
152	קידוש ליל שבת
153	זמירות לליל שבת
162	שחרית של שבת
162	הודו
167	ברוך שאמר - פסוקי דזמרה

171	ק"ש וברכותיה
174	עמידה לשחרית של שבת קודש
179	סדר קריאת התורה בשבת
181	ברכת התורה
182	מי שברך לעולה לתורה
182	מי שברך לילדת
182	מי שברך לחולה
183	מברכין בה"ב
183	ברכת הגומל
183	לנער בר מצוה
183	הגבהת ספר תורה
184	ברכות הפטרה
185	ברכת החודש
186	הזכרת נשמות
186	אב הרחמים
188	מוסף של שבת
192	קוה
193	עלינו לשבח
197	סדר תיקוני שבת
197	תיקון
198	קידוש ליום השבת
199	זמירות ליום השבת
202	מנחה לשבת קודש
202	קורבנות
204	אשרי
204	ובא לציון
207	שמונה עשרה למנחה של שבת
210	עלינו לשבח
213	פְּרָקֵי אֲבוֹת
225	זמירות לסעודה שלישית

225	זמירות לסעודה שלישית
228	סדר מוצאי שבת
228	ויתן לך
230	בקשה למוצאי שבת
230	סדר הבדלה
231	זמר למוצאי שבת
231	זמירות לסעודת מלוה מלכה
237	סדר נטילת לולב
237	סדר נטילת לולב
238	סדר הלל
238	הלל
240	שיר של יום
244	ספר תורה לראש חדש
246	אשרי ובא לציון
247	בית יעקב
248	מוסף לראש חודש
251	קוה
252	עלינו לשבח
253	סדר שלש רגלים
253	קידוש לשלש רגלים
254	תפילת שלש רגלים לערבית, לשחרית ולמנחה
254	שמונה עשרה לשחרית, מנחה וערבית של שלוש רגלים
258	סדר הזכרת נשמות
260	תפילת טל ליום ראשון של פסח
261	תפילת גשם לשמיני עצרת
262	מוסף לשלש רגלים
268	קוה
269	עלינו לשבח
270	סדר קידושא רבא לשלש רגלים ולראש השנה
270	תפילה כשנכנסים לסוכה

272	-----	סדר הושענות
272	-----	סדר הושענות
272	-----	הושענות ליו"ט ראשון ולחזה"מ
276	-----	הושענות לשבת
277	-----	הושענות להושענא רבא
282	-----	פיוט אקדמות לשבועות
282	-----	פיוט אקדמות לשבועות
286	-----	יוצרות
286	-----	יוצר לפרשת שקלים
289	-----	מוסף לפרשת שקלים
290	-----	יוצר לפרשת זכור
294	-----	יוצר לפרשת פרה
296	-----	יוצר לפרשת החודש
299	-----	מוסף לפרשת החודש
300	-----	יוצר לשבת הגדול
305	-----	הגדה ש"פ לשבת הגדול
308	-----	חנוכה
308	-----	סֵדֶר הַדְּלָקַת נְרוֹת חֲנֻכָּה
310	-----	תפילת שחרית לחנוכה
313	-----	פורים
313	-----	פרשת זכור
313	-----	קריאת המגילה
319	-----	סֵדֶר יוֹם פּוּרִים
320	-----	תעניות ואבלות
320	-----	סדר יום כיפור קטן
328	-----	סליחות לתעניות שני וחמישי ושני
328	-----	סליחות לשני קמא
332	-----	סליחות לחמישי
337	-----	סליחות לשני בתרא
341	-----	סליחות לעשרה בטבת

346	-----	סליחות לתענית אסתר
350	-----	סליחות לכ' סיון
359	-----	אל מלא רחמים של כ' סיון
360	-----	סליחות לשבעה עשר בתמוז
364	-----	סליחות לתחלואי ילדים ר"ל
365	-----	סדר ברכת כהנים
365	-----	סדר ברכת כהנים
367	-----	התרת נדרים
367	-----	התרת נדרים
369	-----	בראשית
369	-----	פרשת בראשית
369	-----	פרשת נח
369	-----	פרשת לך לך
370	-----	פרשת וירא
370	-----	פרשת חיי שרה
370	-----	פרשת תולדות
371	-----	פרשת ויצא
371	-----	פרשת וישלח
372	-----	פרשת וישב
372	-----	פרשת מקץ
372	-----	פרשת ויגש
373	-----	פרשת ויחי
373	-----	שמות
373	-----	פרשת שמות
374	-----	פרשת וארא
374	-----	פרשת בא
374	-----	פרשת בשלח
375	-----	פרשת יתרו
375	-----	פרשת משפטים
376	-----	פרשת תרומה

- 376 ----- פרשת תצוה
- 376 ----- פרשת כי תשא
- 377 ----- פרשת ויקהל
- 377 ----- פרשת פקודי
- 378 ----- ויקרא
- 378 ----- פרשת ויקרא
- 378 ----- פרשת צו
- 378 ----- פרשת שמיני
- 379 ----- פרשת תזריע
- 379 ----- פרשת מצורע
- 380 ----- פרשת אחרי
- 380 ----- פרשת קדושים
- 380 ----- פרשת אמור
- 381 ----- פרשת בהר
- 381 ----- פרשת בחוקותי
- 382 ----- במדבר
- 382 ----- פרשת במדבר
- 382 ----- פרשת נשא
- 382 ----- פרשת בהעלותך
- 383 ----- פרשת שלח
- 383 ----- פרשת קרח
- 384 ----- פרשת חקת
- 384 ----- פרשת בלק
- 384 ----- פרשת פנחס
- 385 ----- פרשת מטות
- 385 ----- פרשת מסעי
- 386 ----- דברים
- 386 ----- פרשת דברים
- 386 ----- פרשת ואתחנן
- 386 ----- פרשת עקב

387	-----	פרשת ראה
388	-----	פרשת שופטים
388	-----	פרשת כי תצא
389	-----	פרשת כי תבא
389	-----	פרשת נצבים
390	-----	פרשת וילך
390	-----	פרשת האזינו
390	-----	פרשת וזאת הברכה
391	-----	קריאה למועדים
391	-----	קריאה בתורה לתענית ציבור
391	-----	הפטרה לתענית ציבור במנחה
392	-----	קריאה לראש חודש
392	-----	קריאה לחוה"מ פסח
397	-----	קריאה לחול המועד של סוכות

תפילת שחרית לימות החול

תפילת שחרית

מודה אני

תיכף כשיעור יתגבר כארי לעבודת בוראו ויאמר מודה אני וכו' עד אמונתך. ויכול לאומרו בלא נטילת ידים:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַזְרַת בִּי נִשְׁמַתִּי בְּחִמְלָה, רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:

פסוקים ואמרות לקטנים לומר כל יום בבקר:

רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שְׁכָל טוֹב לְכֹל עוֹשֵׂיהֶם תִּהְיֶה עוֹמְדַת לְעַד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

תּוֹרָה צְנִיחָה לָנוּ מִשֵּׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב. שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאַל תִּטְּוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ. תּוֹרָה תִּהְיֶה אֲמוּנָתִי. וְאַל שִׂדֵי בַעֲזָרְתִּי. וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם. לִישׁוּעַתְךָ קוּיִתִּי יְהוָה:

כשלוש הציצית יאמר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהא חשוכה מצות ציצית לפניך כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדיקיה וכגותיה, ותרי"ג מצות התלויים בה, אמן סלה:

מצות יהוה ברה מאירת עינים:

כל היום אף אם עשה צרכיו אינו מברך על נטילת ידיים רק אשר יצר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידיים:

ובכל פעם שעושה צרכיו יברך ברכת אשר יצר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בחכמה, וברא בו נקבים נקבים, חלולים חלולים. גלוי וידוע לפני כסא כבודך, שאם יפתח אהד מהם או יסתם אהד מהם, אי אפשר להתקיים ולעמד לפניך אפלו שעה אחת. ברוך אתה יהוה, רופא כל בשר ומפליא לעשות:

יסמוך ברכת אלהי נצור לברכת אשר יצר:

אלהי, נשמה שנתת בי טהורה היא. אתה בראתה, אתה יצרתה, אתה נפחתה בי, ואתה משמרה בקרבי, ואתה עתיד לטלה ממני, ולהחזירה בי לעתיד לבוא. כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. רבון כל המעשים אדון כל הנשמות. ברוך אתה יהוה, המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברכות התורה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו לעסוק בדברי תורה:

אין עונין אחר ברכה זו:

והערב נא, יהוה אלהינו, את דברי תורתך בפנינו ובפיות עמך בית ישראל, ונהיה אנחנו וצאצאינו, (וצאצאי צאצאינו) וצאצאי עמך בית ישראל, כלנו יודעי שמה, ולומדי תורתך לשמה. ברוך אתה יהוה, המלמד תורה לעמו ישראל:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יהוה נתן התורה:

וידבר יהוה אל משה לאמר. דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם:

יברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה פניו אליה ויחנה: ישא יהוה פניו אליה וישם לה שלום:

ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

אלו דברים שאין להם שעור, הפאה והבפורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה. אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא, ואלו הן, כבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והשפכות בית המדרש שחרית וערבית, והכנסת אורחים, ובקור חולים, והכנסת פלה, ולגות המת, ועיון תפלה. והבאת שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו. ותלמוד תורה פנגד כלם:

סדר לבישת טלית גדול

בשעת בדיקת ציצית של טלית גדול קודם ברכתו יאמר זה:

בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה, יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהָדָר לְבִשְׁתָּ: עֵטָה אֹר כְּשֶׁלָּמָה נוֹטָה שָׁמַיִם פְּרִיעָה:

(לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ, בְּדַחֲלֵו וּרְחִימוּ, לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוֹדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הַרִינִי מִתְעַטֵּף גּוּפִי בְּצִיצִית. כֵּן תִּתְעַטֵּף נַשְׁמַתִּי וּרְמ"ח אֵיבָרֵי וְשֵׁס"ה גִּידֵי בְּאוֹר הַצִּיצִית הַעוֹלָה תַּרְי"ג. וְכִשֵּׁם שְׂאֲנִי מִתְכַּסֶּה בְּטִלִּית בְּעוֹלָם הַזֶּה. כֵּן אֶזְכֶּה לְחֻלּוּקָא דְרַבָּנָן. וְלִטְלִית נְאֻה לְעוֹלָם הַבָּא בְּגֵן עֵדֶן. וְעַל יְדֵי מִצְוֹת צִיצִית. תִּנְצַל נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנַשְׁמַתִּי וְתַפְיִלְתִּי מִן הַחִיצוֹנִים. וְהִטְלִית יְפֹרוֹשׁ כְּנָפָיו עָלֵיהֶם. וְיִצְיָלִם כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחֵף. וְתִהְיֶה חֲשׁוּבָה מִצְוֹת צִיצִית לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כְּפֹלֵי קִמְתִּיהָ בְּכָל פְּרֻטְיָהּ וְדִקְדוּקֶיהָ וְכִנְיֻתֶיהָ. וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן סְלָה:)

אוחז את הטלית בשתי ידיו ויברך שצונו הקדוש ברוך הוא להתעטף בציצית, ויברך מעומד להתעטף בציצית:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

ואחרי העטיפה יאמר:

(מִה יָקָר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים. וּבְנֵי אָדָם בָּצַל כְּנַפְיָהּ יַחֲסִיּוּ: יְרוּן מִדְּשׁוֹן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֻנְיָהּ תִּשְׁקָם:

כִּי עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים. בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אֹר: מְשׁוֹךְ חֲסִדְךָ לְיַדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׂרֵי לֵב:)

סדר הנחת תפילין

קודם הנחת תפילין יאמר:

(לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ בְּדַחֲלֵו וּרְחִימוּ, לְיַחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוֹדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הַנְּנִי מִכּוֹן בְּהִנְחַת תְּפִלִּין לְקַיִם מִצְוֹת בּוֹרְאִי. שְׂצוּנוּ לְהִנְיַח תְּפִלִּין. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל יָדָהּ וְהָיוּ לְטֹטְפוֹת בֵּין עֵינַיִךָ, וְהֵם אֲרָבַע פְּרָשִׁיּוֹת אֱלוֹ, שְׂמַע, וְהָיָה אִם שָׁמַע, קִדְּשֵׁ, וְהָיָה כִּי יִבְיָאָה, שְׂיֵשׁ בָּהֶם יְחִידוֹ וְאַחַדוֹתוֹ: יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ בְּעוֹלָם. וְשִׁנְזָכֵר נְסִים וְנִפְלְאוֹת, שְׂעֻשָׁה עֲמָנוּ בְּהוֹצֵאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְאַשֶׁר לוֹ הַכַּח וְהַמְּשַׁלָּה בְּעֵלְיוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים לְעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּרָצוֹנוֹ: וְצוּנוּ לְהִנְיַח עַל הַיָּד לְזַכְרוֹן זְרוּעַ הַנְּטוּיָה, וְשִׁהִיא נֶגֶד הַלֵּב לְשַׁעֲבֵד בָּזָה תַּאֲוֹת וּמַחְשָׁבוֹת לִבְנֵי לְעַבּוֹדָתוֹ: יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ. וְעַל הָרֵאשׁ נֶגֶד הַמֶּלֶח, שְׂהַנְּשַׁמָּה שְׂבִמְחִי עִם שְׂאָר חוּשֵׁי וְכוֹחֵי כָּלִם: הָיוּ מְשַׁעֲבָדִים לְעַבּוֹדָתוֹ: יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ. וּמִשְׁפַּע מִצְוֹת תְּפִלִּין יִתְמַשְׁךְ עָלֵי לְהִיּוֹת לִי חַיִּים אֲרָכִים וְשִׁפַּע קִדְּשׁ וּמַחְשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת בְּלִי הַרְהוּר חֲטָא וְעוֹן כָּלִל. וְשִׁלָּא יִפְתָּנוּ וְלֹא יִתְגַּרְהָ בְּנוּ יִצְרָךְ, וְנִיחָנוּ לְעַבֵּד אֶת יְהוָה כְּאֲשֶׁר עִם לְבַבְנוּ. וְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתִּתֵּהּ חֲשׁוּבָה מִצְוֹת הַנְּחַת תְּפִלִּין לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּפֹלֵי קִמְתִּיהָ בְּכָל פְּרֻטְיָהּ וְדִקְדוּקֶיהָ וְכִנְיֻתֶיהָ וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, אָמֵן סְלָה:)

מניח את התפילין מעומד. מניח תחילה של יד, וקודם שמהדק את הקשר מברך להניח תפילין (הה"א בקמץ) ומהדק את הקשר ועושה 7 כריכות על ידו ואחר כך מניח תיכף את של ראש, ומברך על מצות תפילין ומהדק:

קודם הקשירה יברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִנְיַח תְּפִלִּין:

ואחר כך מניח תפילין של ראש וקודם שמהדק הרצועה על ראשו מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפילין:

ומהדקו בראשו ואומר:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ומחמתך אל עליון תאציל עלי, ומבינתך תביניני, ובחסדך תגדיל עלי, ובגבורתך תצמיט אויבי וקמי, ושמן הטוב תריק על שבועה קני המנוחה, להשפיע טובה לברייתך. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון:

אחר כך יכרוך שלש כריכות על האצבע האמצעית וכרוך תחלה כריכה אחת בפרק האמצעי ואח"כ אחת בראש פרק התחתון ואחת בסוף פרק התחתון ואומר:

וארשתיך לי לעולם: **וארשתיך** לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: **וארשתיך** לי באמונה. וידעת את יהוה:

אחר הנחת תפילין יאמר זה:

וידיבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש האביב: והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הפנעני והחתי והאמורי והחוי והיבסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור בכל גבלך: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים: ושמת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה:

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הפנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמור תפדה בשוה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבגיה תפדה: והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: והיה כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על פני אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה לאות על ידך ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים:

ברכות השחר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר נתן לשכני בינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שלא עשני גוי:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שלא עשני עבד:

גברים מברכים:

[ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שלא עשני אשה:]

נשים מברכות:

[ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שעשני כרצונו:]

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, פוקח עורים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, מלביש ערמנים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, מתיר אסורים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, זוקף כפופים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, רוקע הארץ על המים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, המכין מצעדי גבר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שעשה לי כל צרפי:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אוזר ישראל בגבורה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, עוטר ישראל בתפארה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, הנותן ליצף כח:

אין לענות אמן אחר ברכה זו כי הכל ברכה אחת עד לעמו ישראל:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, המעביר שנה מעיני ותנומה מעפעפי:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתרגילנו בתורתך, ודבקנו במצותיך, ואל תביאנו לא לידי חטא, ולא לידי עברה ועון, ולא לידי נסיון, ולא לידי בזיון, ואל ישלט בנו יצר הרע, והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע, ודבקנו ביצר הטוב ובמעשים טובים, וכף את יצרנו להשתעבד לך, ותגנו היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו, ותגמלנו חסדים טובים, ברוך אתה יהוה הגומל חסדים טובים לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי אבותי שתצילני היום ובכל יום מעי פנים ומעצות פנים, מאדם רע, מיצר רע, ומחבר רע, ומשכן רע, ומפגע רע, מעין הרע, מלשון הרע, ממלשינות, מעדות שקר, משנאת הבריות, מעליקה, ממיתה משנה, מחלים רעים, ממקרים רעים ומשטן המשחית, מדין קשה ומבצע דין קשה, בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית, ומדינה של גיהנם:

סדר לבישת טלית גדול

בשעת בדיקת ציצית של טלית גדול קודם ברכתו יאמר זה:

ברכי נפשי את יהוה, יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: עטה אור כשולמה נוטה שמים פריעה:

(לשם יחוד קינדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו, ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל, הריני מתעטף גופי בציצית. כן תתעטף נשמתך ורמ"ח איברי וש"ה גידי באור הציצית העולה תר"ג. וכשם שאני מתכסה בטלית בעולם הזה. כן אצפה לחלוקא דרבנן. ולטלית נאה לעולם הבא בגן עדן. ועל ידי מצות ציצית. תנצל נפשי ורוחי ונשמתך ותפילתי מן החיצונים. והטלית יפדוש כנפיו עליהם. ויצילים פגשיר יעיר קנו על גוזליו ירחף. ותהא חשונה מצות ציצית לפני הקדוש ברוך הוא. כאלו קמתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה. ותר"ג מצות התלויים בה. אמן סלה:)

אוחז את הטלית בשתי ידיו ויברך שזונו הקדוש ברוך הוא להתעטף בציצית, ויברך מעומד להתעטף בציצית:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצית:

ואחרי העטיפה יאמר:

(מה יקר חסדך אלהים. ובגני אדם בצל כנפיה יחסיון: ירוין מדשון ביתך ונחל עדניך תשקם:

פי עמך מקור חיים. באורך נראה אור: משוך חסדך לידעיה וצדקתך לישרי לב:)

סדר הנחת תפילין

קודם הנחת תפילין יאמר:

(לשם יחיד קודשך בריך הוא ושכינתיה ברחמי ורחימו, ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל: הנני מכון בהנחת תפילין לקיים מצות בוראי. שצונו להניח תפילין. כפתיב בתורתך וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך, והם ארבע פרשיות אלו, שמע, והיה אם שמע, קדש, והיה כי ביאה, שיש בהם יחודו ואחדותו יתברך שמו בעולם. ושנזכר נסים ונפלאות, שעשה עמנו בהוציאנו ממצרים, ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו: וצונו להניח על היד לזכרון זרוע הנטייה, ושהיא נגד הלב לשעבד בזה תנאות ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך שמו. ועל הראש נגד המוח, שהנשמה שבמוח עם שאר חושי וכוחותי כלם יהיו משעבדים לעבודתו יתברך שמו. ומשפע מצות תפילין יתמשך עלי להיות לי חיים ארכים ושפע קדש ומחשבות קדושות בלי הרהור חטא ועון כלל. ושלא יפתנו ולא יתגרה בנו יצר הרע, ויניחנו לעבד את יהוה כאשר עם לבבנו. והי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה מצות הנחת תפילין לפני הקדוש ברוך הוא כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכגנותיה ותרי"ג מצות התלויים בה, אמן סלה:)

מניח את התפילין מעומד. מניח תחילה של יד, וקודם שמהדק את הקשר מברך להניח תפילין (הה"א בקמץ) ומהדק את הקשר ועושה 7 כריכות על ידו ואחר כך מניח תיכף את של ראש, ומברך על מצות תפילין ומהדק:

קודם הקשירה יברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין:

ואחר כך מניח תפילין של ראש וקודם שמהדק הרצועה על ראשו מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפילין:

ומהדקו בראשו ואומר:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ומחכמתך אל עליון תאציל עלי, ומביתך תבייני, ובחסדך תגדיל עלי, ובגבורתך תצמית אויבי וקמי, ושמן הטוב תריק על שבעה קני המנורה, להשפיע טובה לבריותיך. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון:

אחר כך יכרוך שלש כריכות על האצבע האמצעית ויכרוך תחלה כריכה אחת בפרק האמצעי ואח"כ אחת בראש פרק התחתון ואחת בסוף פרק התחתון ואומר:

וארשתיה לי לעולם: וארשתיה לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: וארשתיה לי באמונה. וידעת את יהוה:

אחר הנחת תפילין יאמר זה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים פי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש האביב: והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הפנעני והחתי והאמרי והחוי והיבסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך גרואה לך שאור בכל גבלך: והגדת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים: ושמת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה:

והיה פי יבאך יהוה אל ארץ הפנעני פאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: והיה כי ישאלך בנה מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ויהי פי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכור אדם ועד בכור בהמה על פן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה לאות על ידך ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים:

תפילה קודם התפילה

יהי רצון מרבי אלימלך מליזענסק

יהי רצון מהרב המפורסם רבי אלימלך זצוקללה"ה מליזענסק:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שומע קול שועת עתירות, ומאזין לקול תפילת עמו ישראל ברחמים, שתכין לבנו ותכוננו מחשבותינו ותשגור תפלתנו בפינו, ותקשיב אזניך לשמע בקול תפילת עבדיך המתחננים אליך בקול שועה ורוח נשברה:

ואתה אל רחום ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, תמחול ותסלח ותכפר לנו ולכל עמך בית ישראל, את כל מה שחטאנו והעונו והרשענו ופשענו לפניה, כי גלוי וידוע לפניה כי לא במרד ובמעל חלילה וחלילה מרינו את פיך ודברי תורתך ומצותיך, כי אם מרוב היצר הבוער בקרבנו תמיד, לא ינוח ולא ישקט עד אשר מביאנו אל תאות העולם השפל הזה ואל הבלי, ומבלבל את מחשבותינו תמיד, אפלו בשעה שאנחנו עומדים להתפלל לפניה ולבקש על נפשנו, הוא מבלבל את תפלתנו ואת מחשבותינו תמיד בתחבולותיו, ואין אנו יכולים לעמד נגדו, כי נחלש שכלנו ומחננו ולבנו עד מאד, וכשל כח הסבל מרב הצרות והתלאות וטרדת הזמן:

לכן אתה אל רחום וחנון, עשה עמנו כמו שהבטחתנו על ידי נאמן ביתך, וחנותי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם, ואמרו חכמינו זכרונם לברכה, אף על פי שאינו הגון ואינו כדאי, כי כן דרקה להיטיב לרעים ולטובים, כי גלוי וידוע לפניה אנקתנו וצערנו ושיחנו על אשר אין אנו יכולים לקרב עצמנו לעבודתך, ולדבק לבנו בה באמת ובתמים, אהה על נפשנו, אוי עלינו מאד, אבינו שבשמים:

ועתה תעורר נא עלינו רחמיך וחסדיך הגדולים והמרבים לגרש ולבצר את יצרנו הרע מקרבנו, ותגער בו שיסור וילך מאתנו, ואל יסית אותנו להדיחנו מעבודתך חלילה, ואל יעלה בלבנו שום מחשבה רעה חלילה הן בהקייץ הן בחלום, בפרט בעת שאנחנו עומדים בתפילה לפניך, או בשעה שאנחנו לומדים תורתך, ובשעה שאנחנו עוסקים במצותיך, תהא מחשבותינו זכה צלולה וברורה וחסדך, באמת ובלבב שלם כרצונך הטוב עמנו:

ותעורר לבבנו ולבב כל ישראל עמך, ולבב כל הנלוים אלינו, ולבב כל החפצים בחברתנו, ליחדך באמת ובאהבה, לעבדך עבודה הישרה, המקבלת לפני כסא כבודך, ותקבע אמונתך בלבנו תמיד בלי הפסק, ותהא אמונתך קשורה בלבנו כיתד שלא תמוט, ותעביר מעלינו כל המסכים המבדילים בינינו לבינך אבינו שבשמים, ותצילנו מכל מכשול וטעות, אל תעזבנו ואל תשטנו ואל תכלימנו, ותהא עם פינו בעת הטיפנו, ועם ידינו בעת מעבדינו, ועם לבנו בעת מחשבותינו:

ותצננו אבינו שבשמים אל מלא רחמים, שניחד את לבבנו ומחשבותינו ודבורנו ומעשינו וכל תנועותינו והרגשותינו, הידועות לנו ושאינן ידועות לנו, הנגלות והנסתרות, שיהא הכל מיוחד אליך באמת ובתמים בלי שום מחשבת פסול חלילה, וטהר לבנו וקדשנו, וזרק עלינו מים טהורים וטהרנו באהבתך ובחמלתך, ותטע אהבתך ויראתך בלבנו תמיד בלי הפסק, בכל עת ובכל זמן ובכל מקום, בלכתנו ובשבתנו ובשכבנו ובקוּמנו תבצר תמיד רוח קדשך בקרבנו, ונשענים תמיד בך ובגדלתך ובאהבתך וביראתך, ובתורתך שבכתב ושבעל פה הנגלה והנסתר ובמצותיך, הכל ליחד שמך הגבור והנורא:

ותשמרנו מן הפניות והגאות ומן הפעם והקפדנות והעצבות והרכילות וישאר מדות רעות, ומפל דבר המפסיד עבודתך הקדושה והטהורה החביבה עלינו, ותשפיע רוח קדשך עלינו שנהיה דבקים בך, ונששיתוקק תמיד אליך יותר ויותר, וממדרגה למדרגה תעלנו, שנזכה לבוא למעלת אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, וזכותם יעמד לנו שתשמע בקול תפילתנו שנהיה תמיד נענים בעת שנתפלל אליך עלינו או על שום אחד מעמך ישראל, על יחיד או על רבים, ותשמח ותתפאר בנו, ונעשה פרי למעלה ושׂרש למטה:

ואל תזכר לנו חטאתינו ובפרט חטאת נעורינו, כמאמר דוד המלך עליו השלום חטאת נעורי ופשעי אל תזכר, ותהפך עונותינו ופשעינו לזכות, ותשפיע עלינו מעולם התשובה תמיד הרהור לשוב אליך בלב שלם, ולתקן את אשר פגמנו בשמותיך הקדושים והטהורים:

ותצילנו מקנאת איש מרעהו ולא יעלה קנאת אדם על לבנו ולא קנאתנו על אחרים, אדרבה, תן בלבנו שְׁנֵאוֹת כָּל אֶחָד מֵעַלְת חֲבֵרֵינוּ וְלֹא חֶסְרוֹנָם, וְשִׁנְדָּבֵר כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בַּדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר וְהַרְצוּי לְפָנֶיךָ, וְאֵל יַעֲלֶה שׁוּם שְׁנֵאוֹת מֵאֶחָד עַל חֲבֵרוֹ חֲלִילָה:

ותחזק התקשורתנו באהבה אליך, כאשר גלוי וידוע לפניך, שיהא הכל נחת רוח אליך, וזה עקר פוננתנו, ואם אין לנו שכל לכונן את לבבנו אליך, אתה תלמדנו אשר נדע באמת פוננת רצונך הטוב: ועל כל זאת מתחננים אנחנו לפניך אל מלא רחמים שתקבל את תפילתנו ברחמים וברצון, אמן פן יהי רצון:

פתח אליהו

נוהגים לומר זה מתקוני הזהר לפני התפילה:

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר, רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּהּ הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן, אַנְתָּהּ הוּא עֲלֵאָה עַל כָּל עֲלֵאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל, אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקֵת עֶשְׂרַת תְּקוּנִין, וְקִרְיָנָן לֹון עֶשְׂרַת סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִין, וְעֲלֵמִין דְּאַתְגְּלִין, וּבְהוֹן אֲתַפְסִיאַת מְבַנֵי נְשָׂא, וְאַנְתָּהּ הוּא דְקָשִׁיר לֹון, וּמִיחַד לֹון, וּבְגִין דְּאַנְתָּהּ מְלָגָא, כָּל מֵאָן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חַבְרִיהַ מְאַלִין עֶשְׂרַת סְפִירָן אֲתַחְשִׁיב לִיהַ כְּפֹאֵלוּ אֲפִרִישׁ בְּךָ: וְאַלִין עֶשְׂרַת סְפִירָן אֵינֹון אֲזֵלִין כְּסִדְרָן, חַד אַרְיָה, וְחַד קְצִיר, וְחַד בֵּינוּנִי, וְאַנְתָּהּ הוּא דְאַנְהִיג לֹון, וְלִית מֵאָן דְּאַנְהִיג לָךְ, לֹא לְעֵילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטְרָא, לְבוּשִׁין תְּקַנְתָּהּ לֹון, דְּמַנְיֵיהוּ פְּרַחִין נְשֻׁמְתִין לְבַנְי נְשָׂא, וְכַמְהַ גּוּפִין תְּקַנְתָּהּ לֹון, דְּאַתְקִרִיאֵי גּוּפָא לְגַבֵי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִין עֲלִיהוֹן, וְאַתְקִרִיאֵי בְּתַקּוּנָא דְּאָ, חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִנָא, גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׁמָאֵלָא, תְּפִאֲרַת גּוּפָא, נְצַח וְהוּד תְּרִין שׁוֹקִין, יְסוּד סְיוּמָא דְּגּוּפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, מְלָכוּת פֶּה תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה קִרְיָנָן לָהּ: חֲכָמָה מוֹחָא אִיהִי מַחְשְׁבָה מְלָגָא, בִּינָה לְבָא וּבָה הִלְב מְבִין, וְעַל אֵלִין תְּרִין כְּתִיב הַנְּסֻתְרוֹת לִיהוּהַ אֱלֹהֵינוּ, כְּתָר עֲלִיוֹן אִיהוּ כְּתָר מְלָכוּת, וְעֲלִיהַ אֲתַמַּר מְגִיד מִרְאִשִׁית אַחֲרִית, וְאַיְהוּ קִרְקַפְתָּא דְּתַפְלִי נ"א (קִרְקַפְתָּא דְּלֹא מִנַּח תְּפִלִי), מְלָגָא אִיהוּ יו"ד ק"א וְא"ו ק"א, דְּאַיְהוּ אֲרַח אֲצִילוֹת, אִיהוּ שְׁקִיֵי דְּאַיִלְנָא בְּדְרוּעוֹי וְעַנְפוֹי, כְּמִיָּא דְּאַשְׁקִי לְאַיִלְנָא, וְאַתְרַבֵי בְּהוּא שְׁקִיֵי:

רַבּוֹן הַעוֹלָמִים, אַנְתָּהּ הוּא עֵלֶת הָעֵלוֹת, וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאַשְׁקִי לְאַיִלְנָא בְּהוּא נְבִיעוּי, וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ כְּנֻשְׁמְתָא לְגּוּפָא, דְּאַיְהִי חַיִּים לְגּוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיוֹן וְלִית דְּיוּקְנָא מִכָּל מַה דְּלָגָא וּלְבַר, וּבְרָאֲתָ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַפְקֵת מְנַהוֹן שְׁמִשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיאַת וּמַזְלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילְנִין וּדְשָׁאִין וּגְנֻתָא דְּעֵדוֹן וְעֶשְׂבִין וְחִיָּין וְעוֹפִין וְנוּנִין וּבְנֵי נְשָׂא, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוֹן עֲלֵאִין, וְאַיְךָ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עֲלֵאִין וְתַתָּאִין, וְאַיְךָ אֲשְׁתְּמוּדְעוּן מְעֵלָאִי וְתַתָּאִי, וְלִית דְּיַדְעַ בְּךָ כְּלָל וּבַר מְנַן לִית יַחַדָּא בְּעֵלָאִי וְתַתָּאִי, וְאַנְתָּהּ אֲשְׁתְּמוּדְעַ עֵלֶת עַל כְּלָאִי וְאַדוֹן עַל כְּלָאִי, וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית לִיהַ שֵׁם יְדִיעַ, וּבְהוֹן אֲתַקִּרִיאֵי מְלָאֲכֵיאַ, וְאַנְתָּהּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ, דְּאַנְתָּהּ הוּא מְמַלָּא כָּל שְׁמֵהוֹן, וְאַנְתָּהּ הוּא שְׁלִימוּ דְּכִלְהוֹן, וְכַד אַנְתָּהּ תַּסְתַּלַּק מְנַהוֹן, אֲשְׁתְּאַרְוּ כְּלְהוּ שְׁמֵהוֹן כְּגּוּפָא בְּלֹא נְשֻׁמְתָא: אַנְתָּהּ חַפִּים וְלֹא בְּחֲכָמָה יְדִיעַא, אַנְתָּהּ הוּא מְבִין וְלֹא מְבִינָה יְדִיעַא, לִית לָךְ אֲתָר יְדִיעַא אֲלָא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תּוֹקְפָךָ וְחִילְךָ לְבַנְי נְשָׂא, וְלֹא חֲזָאָה לֹון אִיךָ אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאַיִנֹון צְדָק וּמְשֻׁפֵּט, כְּפּוּם עוֹבְדִיהוֹן דְּבַנְי נְשָׂא, דִּין אִיהוּ גְּבוּרָה, מְשֻׁפֵּט עַמּוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא, צְדָק מְלָכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאַזְנֵי צְדָק תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט, הִין צְדָק אוֹת בְּרִית, כְּלָאִי לְאַחְזָאָה אִיךָ אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא, אֲבָל לֹא דְּאַיִת לָךְ צְדָק יְדִיעַא דְּאַיְהוּ דִּין, וְלֹא מְשֻׁפֵּט יְדִיעַא דְּאַיְהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֵלִין מְדוּת כְּלָל: בְּרוּךְ יְהוּהַ לְעוֹלָם אָמֵן וְאַמֵּן:

אודה לאל

אודה לאל לבב חוקר, בְּרִין יַחַד פּוֹכְבֵי בְּקָר:

שִׁימוּ לֵב אֶל הַנְּשֻׁמָה לְשֵׁם שְׁבוּ וְאַחְלָמָה וְאַנְרָה כְּאוֹר הַחֲמָה שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר בְּקָר:

אודה לאל לבב חוקר, בְּרִין יַחַד פּוֹכְבֵי בְּקָר:

מְכַסָּא כְבוֹד חֲצָפָה. לְגוּר בְּאַרְץ עֲרָבָה. לְהַצִּילָה מִלְּהָבָה. וְלְהַאֲרִיהַ לְפָנוֹת בְּקָר.

אודה לאל לבב חוקר, בְּרִין יַחַד פּוֹכְבֵי בְּקָר:

עוֹרוּ נָא כִּי בְּכָל לַיְלָה. נְשֻׁמְתְכֶם עוֹלָה לְמַעְלָה. לְתַת דִּין וְחֻשְׁבוֹן מְפַעְלָה. לְיוֹצֵר עֲרַב וּבְקָר.

אודה לאל לבב חוקר, בְּרִין יַחַד פּוֹכְבֵי בְּקָר:

יְמַצְאָה מְטַנְפַת. מְעוֹנוֹת וְתוֹסַפַת. כְּמוֹ שְׁפָחָה נְחַרְפַת. תְּמִיד בְּבוֹקֵר בְּבְקָר.

אוֹדָה לְאֵל לִבָּב חוֹקֵר, בְּרֵן יַחַד פּוֹכְבֵי בִקְר:

יִמְצָאָה מְקַשְׁטָת. בְּטִלִית וְטוֹטְפָת. כְּמוֹ פֶלֶה מְקַשְׁטָת. תְּמִיד בְּבוֹקֵר בְּבִקְר.

אוֹדָה לְאֵל לִבָּב חוֹקֵר, בְּרֵן יַחַד פּוֹכְבֵי בִקְר:

הַנְּאֻמָּן בְּפִקְדוֹנוֹ. יַחְזִירָנָה לוֹ כְּרִצוֹנוֹ. אִישׁ לֹא גֹוע בְּעוֹנוֹ. וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בִקְר.

אוֹדָה לְאֵל לִבָּב חוֹקֵר, בְּרֵן יַחַד פּוֹכְבֵי בִקְר:

קוֹמוּ כִּי זֹאת הַמְּנוּחָה. מִיִּדַת רַחֲמִים מְתוּחָה. אִישׁ לֹא גֹוע בְּעוֹנוֹ. וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בִקְר.

אוֹדָה לְאֵל לִבָּב חוֹקֵר, בְּרֵן יַחַד פּוֹכְבֵי בִקְר:

וְשִׁנָּה אֵל תִּנְאַהֲבוּ. לְהַקְדִישׁ לְאֵל אֲהַבוּ. הַבוּ לַיהוָה הַבוּ. כְּבוֹד וְהִיָּה הַבִּקְר.

אוֹדָה לְאֵל לִבָּב חוֹקֵר, בְּרֵן יַחַד פּוֹכְבֵי בִקְר:

סָלָה כְּמוֹ עֲרָמִים. נִפְשׁ בְּהֵמוֹת נִרְדָּמִים. יַעַן לְמִשְׁטַח חֲרָמִים. לְסִדֵּר עוֹלַת הַבִּקְר.

אוֹדָה לְאֵל לִבָּב חוֹקֵר, בְּרֵן יַחַד פּוֹכְבֵי בִקְר:

וְהִחִיו הָעֲנִיָּה. יַחֲדָה תִּנְמָה וְנִקְיָה. וְאַשֶׁר נִפְשׁוּ לֹא חִיָּה. אֵיךְ יִזְכֶּה לְאוֹר הַבִּקְר.

אוֹדָה לְאֵל לִבָּב חוֹקֵר, בְּרֵן יַחַד פּוֹכְבֵי בִקְר:

נוֹעַם ה' לְחַזוֹת. נִזְכָּה וּבִשְׁנָה הַזֹּאת. בְּשִׁמְחוֹת תַּחַת רִגְזוֹת. בּוֹקֵר תִּשְׁמַע קוֹלֵי בִקְר.

אוֹדָה לְאֵל לִבָּב חוֹקֵר, בְּרֵן יַחַד פּוֹכְבֵי בִקְר:

סֹדֵר הַלִּיכָה לְבֵית הַכְּנֶסֶת

בַּעַת הַלִּיכַתוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת יֵלֵךְ בְּזִרְיָוֹת וַיְכוּיֵן בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ בְּכָל עֵת הַהִלִּיכָה בְּזֶה הַלְשׁוֹן:

אֲנִי הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְעִבּוֹד אֶת בּוֹרְאֵי יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ:

כְּתוּב בְּזוֹה"ק: נִכּוֹן לְאָדָם לְהַתְּפַלֵּל טֶרֶם כְּנִיסַתוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת תְּפִילָה קְצֵרָה זֹ:

נְדִבּוֹת פִּי רָצָה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתֵּהֵא תְּפִלָּתִי צְלוּלָה וְזָכָה וּבְרוּרָה מִכָּל עֲרֻבוֹבֶיךָ הַמְּבַטְלֵת כְּוֹנֵת הַתְּפִילָּה:

כְּתַב הַרֵב מְבוֹטְשֵׁאטֵשׁ זי"ע: בְּכָל יוֹם בְּבִקְר קוֹדֵם בְּרַכַּת הַתּוֹרָה יֹאמֵר זֹאת:

(הַרְרִינִי מִכּוֹן מַעֲתָה עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט מִמַּעֲשֵׂי וְדַבּוּרֵי וּמַחֲשַׁבוֹתֵי שֶׁל כָּל הַיּוֹם עַד לְמַחֵר בְּעֵת הַזֹּאת, לְשֵׁם יַחֲוֹד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָה בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְהַכְרִיעַ אֶת עַצְמִי וְאֶת כָּל עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל הָעוֹלָם לְכַף זְכוּת:

וְהַרְרִינִי מִכּוֹן מַעֲתָה עַד לְמַחֵר בְּעֵת הַזֹּאת בְּכָל פַּעַם שֶׁאֲזַכִּיר שֵׁם הוִי"ה הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהוּא בְּכַתִּיבְתוֹ הָיָה הוֹה וַיְהִיָּה, וּבְקִרְיָאָתוֹ אֲדִנִּי שֶׁהוּא אֲדוֹן הַכָּל. וְכִשְׁאֲזַכִּיר שֵׁם אֱלֹהִים שֶׁהוּא תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת וּבַעַל הַכְּחוֹת כָּלָם עַלֵת הָעֵלְיוֹת וְסִיבַת כָּל הַסִּיבּוֹת:

(

עצה זו אינה מועילה בפסוק ראשון של קריאת שמע:

נכון לקבל עליו מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך:

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך:

בהכנסו לבית הכנסת אומר זה:

מה טבו אהליך יעקב משפנתיה ישראל: ואני ברב חסדך אבא ביתך אשתתחווה אל היכל קדשך ביראתך: יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: ואני אשתתחווה ואכרעה אברכה לפני יהוה עשׂי: ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

אדון עולם אשר מלך, בטרם כל יציר נברא: לעת נעשה בחפצו כל, אזי מלך שמו נקרא: ואחרי ככלות הכל, לבדו ימלך נורא: והוא ה'ה, והוא הוה, והוא יהיה בתפארה: והוא אחד ואין שני, להמשיל לו להחבירה: בלי ראשית בלי תכלית, ולו העז והמשורה: והוא אלי וחי גואלי, וצור חבלי בעת צרה: והוא נסי ומנוס לי, מנת כוסי ביום אקרא: בידו אפקיד רוחי, בעת אישן ואעירה: ועם רוחי גופתי, יהוה לי ולא אירא:

יגדל אלהים חי וישתבח, נמצא ואין עת אל מציאותו, אחד ואין יחיד פ'חודו, נעלם וגם אין סוף לאחדותו, אין לו דמות הגוף ואינו גוף, לא נערך אליו קדשתו, קדמון לכל דבר אשר נברא, ראשון ואין ראשית לראשיתו, הנו אדון עולם לכל נוצר, יורה גדלותו ומלכותו, שפע נבואתו נתנו, אל אנשי סגלתו ותפארתו, לא קם בישראל כמשה עוד, נביא ומביט את תמונתו, תורת אמת נתן לעמו אל, על יד נביאו נאמן ביתו, לא יחליף האל ולא ימיר דתו, לעולמים לזולתו, צופה ויודע סתריו, מביט לסוף דבר בקדמותו, גומל לאיש חסד כמפעלו, נותן לרשע רע כרשעתו, ישלח לקץ הימין משיחנו, לפדות מחפי קץ ישועתו, מתים יחיה אל ברב חסדו, ברוך עדי עד שם תהלתו:

פרשת העקידה

בשבת ויום טוב אין אומרים תפילה זו:

אלהינו ואלהי אבותינו, זכרנו בזכרון טוב מלפניך, ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו יהוה אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך, את הברית ואת החסד ואת השבועה ששבועת לאברהם אבינו בהר המוריה, ואת העקדה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח פפתוב בתורתך:

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנוך את יחידך אשר אהבת את יצחק וְלָךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמֹּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד פה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השׂה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השׂה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערוך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אותו על המזבח למעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם

אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנה את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר גאחז בסבב בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעת נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנה את יחידך: כי בנה אברכה והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו: והתברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל נערו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

בשבת ויום טוב אין אומרים תפילה זו:

רבנו של עולם, כמו שכבש אברהם אבינו את רחמי לעשות רצונה בלבב שלם, כן יכבשו רחמי את פעם מעלינו, ויגלו רחמי על מדותיה, ותתנהג עמנו יהוה אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים, ובטובה הגדול שיש חרון אפה מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך, וקיים לנו יהוה אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך, על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור, וזכרתי את בריתי יעקוב, ואף את בריתי יצחק, ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור: ונאמר, ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם, לא מאסתים ולא געלתים לכלותם, להפך בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: ונאמר, וזכרתי להם ברית ראשנים, אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים, לעיני הגוים להיות להם לאלהים. אני יהוה: ונאמר, ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים, אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחה בקצה השמים, משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחה: ונאמר, והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך, וירשתה, והיטבך והרבה מאבותיך: ונאמר, יהוה חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: ונאמר, ועת צרה היא ליעקב, וממנה ישע: ונאמר, בכל צרתם לו צר, ומלאך פניו הושיעם, באהבתו ובחמלתו הוא גאלם, וינטלם וינשאים כל ימי עולם: ונאמר, מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע, לשארית נחלתו, לא תחזיק לעד אפן, כי חפץ חסד הוא: ונאמר, ישוב עונותינו, ותשליך במצולות ים כל חטאתם: ותתן אמת ליעקב, חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ונאמר, והביאותים אל הר קדשי, ושמחתים בבית תפלת, עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית תפלה, יקרא לכל העמים:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי, ומודה על האמת, ודובר אמת בלבבו. וישכם ויאמר:

רבנו כל העולמים, ואדוני האדונים, לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, כי על רחמי הרבים. מה אנו, מה חיינו, מה חסדנו, מה צדקותינו, מה ישועתנו, מה כחנו, מה גבורתנו. מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, הלא כל הגבורים כאין לפניך, ואנשי השם כלא היו, וחכמים כבלי מדע, וגבונים כבלי השכל, כי רוב מעשיהם (מעשינו) תהו, וימי חיייהם הבל לפניך, ומותר האדם מן הבהמה אין, כי הפל הבל:

לבד הנשמה הטהורה שהיא עתידה לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך. וכל הגוים כאין נגדך. שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו, הן איים כדק יטל:

אבל אנחנו עמך בני בריתך, בני אברהם אהבה, שנשבעת לו בהר המוריה; זרע יצחק יחידו, שנעקד על גבי המזבח, עדת יעקב בנה בכורה, שמאהבתך שאהבת אותנו, ומשמחתך ששמחת בו, קראת את שמו ישׂראל וישׂרון:

לפיכך אַנְחֵנו חַיִּים לְהוֹדוֹת לָהּ, וְלִשְׁבַּחַהּ וְלִפְאָרָהּ וְלִבְרָךְהָ וְלִקְדָּשׁהּ וְלִתְנוּ שְׁבַח וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ. אֲשֶׁרֵינוּ, מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, וּמֵה יָפֵה יְרֻשָׁתֵנוּ, אֲשֶׁרֵינוּ, כְּשֶׁאֵנוּ מְשִׁימִים וּמַעֲרִיבִים בְּבִתֵּי כְּנָסִיּוֹת, וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת, וּמִיַּחֲדִים שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד, וְאוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאַהֲבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

ואומר בלחש: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל לִבְבְּךָ, וּבְכָל נַפְשְׁךָ, וּבְכָל מַאֲדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטִטּוֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתְבָתָּם עַל מַזְזוֹת בֵּיתְךָ, וּבְשִׁעְרֶיךָ:

אִתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם, אִתָּה הוּא מְשֻׁנְבָרָא הָעוֹלָם, אִתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאַתָּה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא. קִדְּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם מְקֻדְּשֵׁי שִׁמְךָ, וּבִישׁוּעַתְךָ תְּרוּם וּתְגִבִיָּה קִרְנֵנוּ לְמַעְלָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרּוֹב לְמַעַן שִׁמְךָ, בְּרוּךְ הַמְקֻדָּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים:

אִתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים בְּשָׂמִים וּבְאֶרֶץ, וּבְשָׂמִי הַשָּׁמַיִם הַעֲלִיּוֹנִים. אֶמֶת אִתָּה הוּא רֵאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים: קִבֵּץ נְפוּצוֹת קוֹיָה מְאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאֶרֶץ, יִפְרִיּוּ וְיִדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם, כִּי אִתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדָּךְ לְכָל מְמַלְכוֹת הָאֶרֶץ, אִתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאֶרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ בְּעֲלִיּוֹנִים אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לָהּ מֵה תַעֲשֶׂה וּמֵה תַפְעֵל, אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים (חַי וְקַיִם) עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד בְּעִבּוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. וְקַיִם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵה שְׁפִתוֹב (אֶת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צְפַנְיָה חוֹזֵף כְּאֲמוּר): בַּעַת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם, וּבַעַת קִבְּצִי אֶתְכֶם, כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכָל עַמֵּי הָאֶרֶץ, בְּשׁוֹבֵי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם, אָמַר יְהוָה:

קרבנות

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֲשִׂיתָ פִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכִנּוּ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ, וְנִתְּתָהּ אוֹתוֹ בֵּין אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ, וְנִתְּתָה שְׂמֵה מִיָּם, וְרַחֲצוּ אֶהָרֶן וּבְנָיו מִמֶּנּוּ, אֶת יְדֵיהֶם, וְאֶת רַגְלֵיהֶם. בְּבֹאֵם אֶל אֶהָל מוֹעֵד, וְרַחֲצוּ מִיָּם וְלֹא יָמָתוּ, אוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתוֹ, לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה. וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם, וְלֹא יָמָתוּ, וְהִיתָה לָהֶם חֵק עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדוֹרֹתָם.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת אֶהָרֶן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּנֶרֶת הָעֵלָה הוּא הָעֵלָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה עַד הַבֹּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּנְקַד בּוֹ: וְלִבֵּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמְכַנְסֵי בַד יִלְבָּשׁ עַל בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת הָעֵלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת בְּגָדָיו וְלִבֵּשׁ בְּגָדִים אַחֲרִים וְהוֹצִיא אֶת הַדָּשָׁן אֶל מַחוּץ לְמַחֲנֶה אֶל מְקוֹם טְהוֹר: וְהָאִשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּנְקַד בּוֹ לֹא תִכָּבֵהּ וּבִעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בְּבִקְרָהּ וְעֵרָף עָלֶיהָ הָעֵלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: אִשׁ תָּמִיד תִּנְקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֵהּ:

בשבת ויום טוב אין אומרים זה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ עַל כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁיבָנָה בֵּית הַמְקֻדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קִרְבָּן הַתָּמִיד שֶׁיִּכַּפֵּר בְּעַדְנוּ, כְּמוֹ שֶׁפָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֲמוּר:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם, את קרבני לחמי לאשי, ריח ניחחי, תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם, זה האשה אשר תקריבו ליהוה, כבשים בני שנה תמימים, שנים ליום, עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר, ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן פתית רביעת ההין: עלת תמיד, העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד, בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, כמנחת הבקר ונסכו תעשה, אשה ריח ניחח ליהוה:

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה, וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

יהי רצון מלפניו, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא אמירה זו חשובה ומקבלת ומרצה לפניו כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ובמקומו וכהלכתו:

אתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שהקטירו אבותינו לפניו את קטרת הסמים, בזמן שבית המקדש קים, כאשר צוית אותם על יד משה נביאה, כפתוב בתורתך:

ויאמר יהוה אל משה, קח לך סמים: נטף, ושחלת, וחלבנה, סמים. ולבנה זפה, בד בוד יהיה: ועשית אתה קטרת, רקח מעשה רוקח, ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק, ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד, אשר אועד לך שמה, קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר, והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר, בהיטיבו את הנרות יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה, קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם:

תנו רבנו, פטום הקטרת כיצד: שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה, מנה לכל יום, פרס בשחרית, ופרס בין הערבים, ושלשה מנים יתרים, שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים, ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים, ושוחקן יפה כדי שתהא דקה מן הדקה. ואחד עשר סממניו היו בה. ואלו הן: הצרי, והצפרן, החלבנה, והלבונה, משקל שבועים שבועים מנה, מור, וקציעה, שבלת נרד, וכרכם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה, הקשט שנים עשר, וקלופה שלשה, וקנמון תשעה, ברית פרשינה תשעה קבין, יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא, ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חורן עתיק, מלח סדומית רובע, מעלה עשן, כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הידן כל שהיא, ואם נתן בה דבש פסלה, ואם חסר אחד מכל סמניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. ברית פרשינה למה היא באה, כדי ליפות בה את הצפרן, כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפרן כדי שתהא עזה, והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר: כשהוא שוחק, אומר: הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין, כשרה, לשליש ולרביע, לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הפלל, אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

תניא בר קפרא אומר, אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא, אלו הנה נותן בה קורטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה, פי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה:

(ג"פ) **יהוה** צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה:

(ג"פ) יהוה צבאות, אשרי אדם בוטח בך:

(ג"פ) יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו:

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אבי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא, ואלבא דאבא שאול, מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת, ומערכה שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזרי עצים, וסדור שני גזרי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי, ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות, והטבת חמש גרות קודמת לדם התמיד, ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות, והטבת שתי גרות קודמת לקטרת, וקטרת קודמת לאברים, ואברים למנחה, ומנחה לחבתין, וחבתין לנסכין, ונסכין למוספין, ומוספין לבזיכין, ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים. שנאמר, וערף עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים, עליה השלם כל הקרבנות כלם:

אנא בכח, גדולת מינה, תתיר צוורה: **אב"ג** ית"ץ

קבל רנת, עמך. שגבנו, טהרנו נורא: **קר"ע** שט"ן

נא גבור, דורשי יחודה, כבבת שמרם: **נג"ד** יכ"ש

ברכם טהרם, רחמי צדקתך, תמיד גמלם: **בט"ר** צת"ג

חסין קדוש, ברב טובך, נהל צדקתך: **חק"ב** טנ"ע

יחיד גאה, לעמך פנה, זוכרי קדשך: **יג"ל** פז"ק

שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלומות: **שק"ו** צי"ת

ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

בשבת ויום טוב אין אומרים את התחינה:

רבון העולמים, אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו, ולהיות להנים בעבודתם, ולוים בדוכנם, וישראל במעמדם. ועתה בעוונותינו חרב בית המקדש ונטל התמיד, ואין לנו לא פהו בעבודתו ולא לוי בדוכנו, ולא ישראל במעמדו, ואתה אמת: ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא שיח שפתינו חשוב ומקבל ומרצה לפניך פאילו הקרבנו קרבן התמיד במועדו (יש מוסיפין: ועמדנו על מעמדו, כמה שנאמר: ונשלמה פרים שפתינו: ונאמר: ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונאמר: זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים): ובמקומו וכהלכתו:

לראש חדש:

ונראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפך האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עליה ריח ניחח אשה ליהוה: ונספיהם חצי ההין יהיה

לְפָר וּשְׁלִישֵׁת הַהֵין לְאֵל וְרַב־יַעַת הַהֵין לְכַבֵּשׁ יֵין זֹאת עֲלַת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֹטָאת לַיהוָה עַל עֲלַת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

אִזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים, קִדְּשֵׁי קִדְּשֵׁים שְׁחִיטָתוֹ בַּצֶּפֶן. פֶּר וּשְׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפֹּרִים שְׁחִיטָתוֹ בַּצֶּפֶן, וְקָבוֹל דָּמֹן בְּכָלִי שְׁרַת בַּצֶּפֶן, וְדָמֹן טָעוֹן הִזְיָה עַל בֵּין הַבָּדִים, וְעַל הַפְּרֻכָּת, וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְבֶּת. שִׁירֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב:

פָּרִים הַנִּשְׁרָפִים וּשְׁעִירֵים הַנִּשְׁרָפִים שְׁחִיטָתוֹ בַּצֶּפֶן, וְקָבוֹל דָּמֹן בְּכָלִי שְׁרַת בַּצֶּפֶן, וְדָמֹן טָעוֹן הִזְיָה עַל הַפְּרֻכָּת, וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְבֶּת, שִׁירֵי הַדָּם, הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב, אֵלּוּ וְאֵלּוּ נִשְׁרָפִין בְּבַיִת הַדָּשָׁן:

חֹטָאֹת הַצְּבוֹר וְהַיְחִיד, אֵלּוּ הֵן חֹטָאֹת הַצְּבוֹר: שְׁעִירֵי רְאֵשֵׁי חֹדְשֵׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתוֹ בַּצֶּפֶן, וְקָבוֹל דָּמֹן בְּכָלִי שְׁרַת בַּצֶּפֶן, וְדָמֹן טָעוֹן אֲרֵבַע מִתְּנֹת עַל אֲרֵבַע קָרְנוֹת, כִּי־צַד: עֲלָה בְּכַפֵּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב, וְבָא לוֹ לְקַרְןֹ דְרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מְעַרְבִית, מְעַרְבִית דְרוֹמִית. שִׁירֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְרוֹמִי, וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְיֹמָה עַד חֻצוֹת:

בשבת ויו"ט אין אומרים יהי רצון:

(?יהי רצון מלפניך. יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אם נתחייבתי חטאת שתהא אמירה זו מרצה לפניך כאלו הקרבתי חטאת:)

הַעוֹלָה, קִדְּשֵׁי קִדְּשֵׁים, שְׁחִיטָתָהּ בַּצֶּפֶן, וְקָבוֹל דָּמָהּ בְּכָלִי שְׁרַת בַּצֶּפֶן, וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אֲרֵבַע, וְטָעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ, וְכֻלֵּל לְאִשִּׁים:

(?יהי רצון כאלו הקרבתי עולה:)

זְבָחֵי שְׁלָמִי צְבוֹר וְאִשְׁמוֹת, אֵלּוּ הֵן אִשְׁמוֹת: אִשֶׁם גְּזֵלוֹת, אִשֶׁם מְעִילוֹת, אִשֶׁם שְׁפָחָה חְרוּפָה, אִשֶׁם נִזְיָר, אִשֶׁם מִצּוֹרַע, אִשֶׁם תְּלוּי. שְׁחִיטָתוֹ בַּצֶּפֶן, וְקָבוֹל דָּמֹן בְּכָלִי שְׁרַת בַּצֶּפֶן, וְדָמֹן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אֲרֵבַע, וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְיֹמָה עַד חֻצוֹת:

(?יהי רצון מלפניך. יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אם נתחייבתי אשם שתהא אמירה זו מרצה לפניך כאלו הקרבתי אשם:)

הַתּוֹדָה וְאֵיל נִזְיָר, קִדְּשֵׁים קָלִים, שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמֹן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אֲרֵבַע, וְנִאֲכָלִין בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְיֹמָה עַד חֻצוֹת. הַמּוֹרֵם מֵהֶם כִּי־צֵא בָהֶם, אֵלּוּ, שֶׁהַמּוֹרֵם נִאֲכָל לְפָנֵיהֶם לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

(?יהי רצון כאלו הקרבתי תודה:)

שְׁלָמִים, קִדְּשֵׁים קָלִים, שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמֹן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אֲרֵבַע, וְנִאֲכָלִין בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מֵאֲכָל, לְשָׁנֵי יָמִים וּלְיֹמָה אֶחָד. הַמּוֹרֵם מֵהֶם, כִּי־צֵא בָהֶם, אֵלּוּ, שֶׁהַמּוֹרֵם נִאֲכָל לְפָנֵיהֶם לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

(?יהי רצון כאלו הקרבתי שלמים:)

הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשִׂיר וְהַפֶּסַח, קִדְּשֵׁים קָלִים, שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמֹן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת, וְנִבְלָבַד שְׁתֵּינָה כְּנֶגֶד הַיְסוֹד. שְׁנָה בְּאֲכִילָתוֹ, הַבְּכוֹר נִאֲכָל לְפָנֵיהֶם, וְהַמַּעֲשִׂיר לְכָל אָדָם, וְנִאֲכָלִין בְּכָל הָעִיר, בְּכָל מֵאֲכָל, לְשָׁנֵי

ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא בלילה, ואינו נאכל אלא עד חצות, ואינו נאכל אלא למנויו, ואינו נאכל אלא צלי:

ברייתא דר' ישמעאל

רבי ישמעאל אומר, בשלש עשרה מדות התורה נדרשת בהן: (א) מקל וחמר. (ב) ומגזרה שנה. (ג) מבנין אב מכתוב אחד, ומבנין אב משני כתובים. (ד) מכלל ופרט. (ה) ומפרט וכלל. (ו) כלל ופרט וכלל, אי אתה דן אלא פעין הפרט. (ז) מכלל שהוא צריך לפרט, ומפרט שהוא צריך לכלל. (ח) כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל פלו יצא. (ט) כל דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טוען אחד שהוא כענינו, יצא להקל ולא להחמיר. (י) כל דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טוען אחר שלא כענינו, יצא להקל ולהחמיר. (יא) כל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר חדש, אי אתה יכול להחזירו לכללו, עד שיחזירונו הפתוב לכללו בפרוש. (יב) דבר הלמד מענינו, ודבר הלמד מסופו. (יג) וכן (נ"א וכו') שני כתובים המכחישים זה את זה, עד שיבוא הפתוב השלישי ויכריע ביניהם:

(?הי רצון מלפניך, הנה אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:)

קדיש דרבנן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: **יהא שמה רבא מברוך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך**, וישתבח, ויתפאר, ויתרום, ויתנשא, ויתחדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא (בעשי"ת לעלא ולעלא מפל ברכתא) ושידתא, תשבחתא ונחמתא, דאמין בעלמא, ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין וחייו אריכין ומזונא רויחא ופורקנא מן קדם אבוהון דבשמא ואמרו אמן: **יהא** שלמא רבא מן שמא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה** שלום (בעשי"ת השלום) במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ידיד נפש

יש נוהגין לומר זה:

ידיד נפש אב הרחמן. משוך עבדך אל רצונך. ירוץ עבדך כמו איל: ישתחוה אל מול הדרך. יערב לו ידידותך. מנופת צוף וכל טעם:

הדור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנא אל נא רפא נא לה: בהראות לה נועם זינך. אז תתחזק ותתרפא. והינה לה שמחת עולם:

ותיק יהמו נא רחמיך. וחוסה נא על בן אהובך: כי זה כמה נכסוף נכספתי לראות בתפארת עזך. אלה חמדה לבי. וחוסה נא ואל תתעלם:

הגלה נא ופרוס חביבי עלי את סכת שלומך. תאיר ארץ מכבודך: נגילה ונשמחה בך. מהר אהוב כי בא מועד וחננו כימי עולם:

יש נוהגין לומר זה קודם הודו:

מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך: הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו: לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו: נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר: כספו לא נתן בנפש ושתד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:

הודו

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו לו שישחו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקושו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו: זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: אשר פרת את אברהם ושבועתו ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לה אתן ארץ פנען חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: לא הניח לאיש לעשקם ויזכח עליהם מלכים: אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: שירו ליהוה כל הארץ בשירו מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים את פבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים **כאן צריך להפסיק מעט** ויהוה שמים עשה: הוד והדר לפניו עז וחדנה במקמו: הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה פבוד ועז: הבו ליהוה פבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל כל תמוט: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו: אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה לא תכלא רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: זכר רחמיה יהוה וחסדיך כי מעולם המה: תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים: אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך וירעם ונשאם עד העולם: נפשנו חפחה ליהוה עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יהוה עלינו פאשר יחלנו לך: הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב פיה ואמלאהו: אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשרי ליהוה כי גמל עלי:

מזמור שיר חנפת הבית לדוד: ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי: יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: יהוה העלית מן שאול נפשי חיותני מירדי בור: זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילן בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם: יהוה ברצונו העמידתה להררי עז הסתרת פניה הייתי נבהל: אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברדתך אל שחת

היודך עפר היגיד אמתך: שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך:

עומדים ואומרים:

יהוה מלך יהוה מלך יהוה | ימלך לעולם ועד:

יהוה מלך יהוה מלך יהוה | ימלך לעולם ועד:

והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ וירפה בכל גוים ישועתך:
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם
סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו
אתו כל אפסי ארץ:

ברוך שאמר

(הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה על ידי ההוא טמיר ונעלם
בשם כל ישראל:)

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך אומר ועושה. ברוך גוזר ומקיים: ברוך עושה בראשית, ברוך
מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקיים לנצח ברוך פודה
ומציל ברוך שמו. ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן המהלל בפה עמו משבח ומפאד
בלשון חסידיו ועבדיו ובשירי דוד עבדך נהלך: יהוה אלהינו בשבחנות ובזמירות ונגדלך ונשבחך ונפאדך
ונמליך ונזכיר שמך מלפנו, אלהינו, יחיד, חי העולמים, מלך משבח ומפאד עדי עד שמו הגדול: ברוך אתה
יהוה מלך מהלל בתשבחות:

בערב פסח ובחול המועד פסח ובערב יום כפור אין אומרים מזמור לתודה:

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה: דעו כי יהוה הוא אלהים
הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: באו שערו בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: כי טוב יהוה
לעולם חסדו ועד דר ודר אמנתו:

יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבוא
מהלל שם יהוה: רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו: יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר: יהוה בשמים
הכין פסאו ומלכותו בכל משלה: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: יהוה מלך
יהוה ימלך לעולם ועד: יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: יהוה הפיר עצת גוים הנאי מחשבות עמים:
רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: כי הוא
אמר ויהי הוא צוה ויעמד: כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו: כי יעקב בחר לו יהוה ישראל לסגלתו: כי לא

יִטֹשׁ יְהוָה עֲמוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רְחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעֲרֹךְ כָּל חַמְתּוֹ:
יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיּוֹם קְרָאֵנוּ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁפְכָה לּוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוָה אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדוֹד אַרְוַמְךָ
אֱלוֹהֵי הַמְּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֹל יוֹם אַבְרָכְךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מִעֲשֵׂיךָ וְגִבוּרְתֶיךָ יִגִּידוּ: הַדֵּר כְּבוֹד הוֹדְךָ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזֹז
נִזְרָאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זְכַר רַב טוֹבָה יִבְיַעוּ וְצִדְקוֹתֶיךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אַרְךָ אַפִּים וְגִדְל חֶסֶד:
טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מִעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מִעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מְלַכּוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ וְגִבוּרְתֶיךָ
יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גִּבוּרְתֵיךָ וְכְבוֹד הַדֵּר מְלַכּוֹתֶיךָ: מְלַכּוֹתֶיךָ מְלַכּוֹת כָּל עַלְמִים וּמִמְשַׁלְתֶיךָ בְּכֹל דוֹר
וְדוֹר: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכּוֹפְפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דְרָכָיו וְחֲסִיד בְּכָל מִעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל
אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל
הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֹר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בְּשָׂר שֶׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד
עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נִפְשֵׁי אֶת יְהוָה: אֲהַלְלָה יְהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: אֵל תִּבְטְחוּ בְּנִדְבִיבִים בְּבֹן אָדָם שֶׁאֵין
לוֹ תְשׁוּעָה: תִּצַּא רֹחוֹ יִשָּׁב לְאֲדַמְתּוֹ בְּיוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשִׂתְנָתוֹ: אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֲזָרוֹ שִׁבְרוֹ עַל יְהוָה
אֱלֹהָיו: עֲשֶׂה שְׁמִים וְאַרְצַךְ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמֵר אֵמֶת לְעוֹלָם: עֲשֶׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נֹתֵן לָחֵם
לְרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה פִּקַּח עוֹרִים יְהוָה זָקָף כְּפוֹפִים יְהוָה אֲהַב צַדִּיקִים: יְהוָה שֹׁמֵר אֶת גְּרִים
יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹד וְדַרְךְ רְשָׁעִים יַעֲזוֹת: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זְמַרְהָ אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוֹה תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכַּנֵּס: הֲרַפָּא לְשִׁבְרוֹי לֵב
וּמִחֲבֹשׁ לְעֲצָבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבִים לְכָלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא: גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
מְעוֹדֵד עַנּוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אֶרֶץ: עֲנּוּ לִיהוָה בַּתּוֹדָה זְמֵרוֹ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שְׁמִים בְּעָבִים
הַמְכִיֵן לְאֶרֶץ מִטָּר הַמְצַמִּיחַ הַרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבִהֵמָה לַחֲמָה לְבַנֵּי עֵרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְּגִבוּרַת הַסּוּס יִחַפֵּץ
לֹא בְשׁוֹקֵי הָאֵשׁ יִרְצֶה: רוֹצֵה יְהוָה אֶת יִרְאָיו אֶת הַמִּיַּחֲלִים לַחֲסִדוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם (יְרוּשָׁלַם) אֶת יְהוָה הַלְלֵי
אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן: כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרֹךְ בְּנִיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלָךְ שְׁלוֹם חֵלֶב חֲטִיִם יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אֲמַרְתּוֹ
אֶרֶץ עַד מְהֵרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַנְּתֵן שְׁלֵג כְּצֹמֵר כְּפוֹר כְּאֶפֶר יִפְצֹר: מִשְׁלֵיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִים לְפָנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֹד:
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסַם יִשָּׁב רֹחוֹ יִזְלוּ מַיִם: מִגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עֲשֶׂה כֵן לְכָל גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ
וְיָרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא
צָוָה וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֶק נִתֵּן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאֶרֶץ תִּנְיָנִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: אֲשֶׁ
וּבְרַד שְׁלֵג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֶׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל גְּבוּעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחֲזֵה וְכָל בְּהֵמָה רֹמֵשׁ
וְצִפּוֹר כְּנָף: מְלַכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שְׁפָטֵי אֶרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת
שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבִדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל עִם
קִרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בְּקֵהֶל חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם: יְהַלְלוּ
שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל בַּתֵּף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֵה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכְבוֹד יִרְנְנוּ עַל

משפכותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה בגוים תזכחת בלאמים: לאסור מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה:

הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברקיע עזו: הללויה בגבורתו הללויה פרב גדלו: הללויה בתקע שופר הללויה בנגבל וכנור: הללויה בתף ומחול הללויה במנים ועוגב: הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן: ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הללויה: ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם ועד וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

יש לעמוד כשאומרים ויברך דוד עד אחר ישתבח:

ויברך דוד את יהוה לעיני כל הקהל. ויאמר דוד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו, מעולם ועד עולם: לך יהוה הגדלה, והגבורה, והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ, לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל ראש: והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך פח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך, ומהללים לשם תפארתך: ויברכו שם כבודך, ומרומם על כל ברכה ותהלה: אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים: אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם: ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ הפנעני החתי האמרי והפרזי והיבויסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה: ותרא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף: ותתן אותם ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה: והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים בייבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים:

וישע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמות כסימו ירדו במצולת כמו אבן: מינה יהוה נאדרי בפח מינה יהוה תרעץ אויב: וברב גאונה תהרס קמיה תשלח חרנה יאכלמו פקש: וברוח אפיה נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמות בלב ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שגלל תמלאמו נפשי אריק חרפי תורישמו די: נשפת ברוח כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית מינה תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעדך אל נוה קדשך: שמעו עמים רגזון חיל אחז יישיב פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמוגו כל יישיב כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועה ידמו כאבן עד יעבר עמה יהוה עד יעבר עם זו קניית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני פוננו ידיך: יהוה ימלוך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו בייבשה בתוך הים: כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים: ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא והיה יהוה אחד ושמו אחד:

ישׁתבח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכְנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ נָאָה, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבַחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֵז וּמְשֻׁלָּה, נֶצַח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתַפְאֲרָת, קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חַי הָעוֹלָמִים. אָמֵן:

בעשרת ימי תשובה

בעשרת ימי תשובה אומרים כאן שיר המעלות:

שיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיךָ יְהוָה: אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תַהֲיֶינָה אֲזַנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד: כִּי עָמַךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְוֹרָא: קוֹיֵתִי יְהוָה קוֹיֵתָה נִפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: נִפְשִׁי לְאֲדַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲמוּ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

חצי קדיש:

יתגדל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךָ מְלַכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יהא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשְׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקְדוּשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְמָא (בעשי"ת וְלְעֵלְמָא מְכָל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק"ש וברכותיה

ק"ש וברכותיה

חזן: בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:

בשעה שהחזן אומר ברכו אומרים הקהל יתברך:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשְׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סְלוּ לְרוֹכֵב בְּעֲרֵבוֹת בִּיָּה שְׁמוֹ וְעֲלֹזוֹ לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

קהל: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

חזן: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

נוהגין למשמש בתפילין בברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עֲשֵׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַפֶּל:

המאיר לאָרץ וְלָדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים, וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה כָּל־מַחְכְּמָה עֲשִׂיתָ, מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה. הַמְלֶאֱךָ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאֵז, הַמְשַׁבַּח וְהַמְפֹאָר וְהַמְתַּנְשָׂא מִימֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲוֹנֵנוּ, צוּר מְשֻׁגְבֵנוּ, מְגֵן יִשְׁעֵנוּ, מְשֻׁגָב בְּעַדְנוּ. **אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל יְדָעָה, הַכִּין וּפָעַל זְהָרֵי חַמָּה. טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ, מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עָזוֹ. פִּינּוֹת צָבָאִיו קְדוּשִׁים, רוֹמְמֵי שָׂדֵי, תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ. תִּתְבַּרְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת עַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ וְעַל מְאֹרֵי אוֹר שִׁיצְרָתְךָ הַמָּה יִפְאַרוּךְ סְלָה:**

תִּתְבַּרְךָ לְנֶצַח צוּרֵנוּ מְלַכְנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים, וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתִיו כָּל־עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶאֱךָ עוֹלָם. כָּל־מַחְכְּמָה, כָּל־מְרִיבִים, כָּל־מְרִיבִים, כָּל־גִּיבּוֹרִים, כָּל־קְדוּשִׁים, וְכָל־עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנֵם, וְכָל־פּוֹתְחִים אֶת פִּיָּהֶם בְּקְדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִין וּמִשְׁבַּחִין וּמְפַאֲרִין וּמְעַרְצִין וּמְקַדְּשִׁין וּמְמַלְכִין.

אֵת שֵׁם הָאֵל הַמְלֶאֱךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוּשׁ הוּא. וְכָל־מְקַבְּלִים עָלֵיהֶם עַל מְלַכּוֹת שָׁמַיִם זֶה מֵזָה, וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוּת זֶה לְזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּחָהּ וּבְנַעֲמֶיהָ, קְדוּשָׁה כָּל־מַחְכְּמָה עוֹנִים בְּאֵימָה, וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קְדוּשׁ | קְדוּשׁ קְדוּשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וְהַאוֹפְנִים וְחֵיּוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת שְׂרָפִים, לְעַמַּת מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ, לְמְלֶאֱךָ אֵל חַי וְקַיִם, זְמִירוֹת יִאֲמְרוּ וְתִשְׁבַּחוּת יִשְׁמִיעוּ, כִּי הוּא לְבַדּוֹ מְרוֹם וְקְדוּשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֵׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מְלַחְמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מְצַמִּיחַ יִשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת, הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. כְּפָאֵמוֹר: לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. וְהַתְקִין מְאֹרוֹת מְשַׁמֵּחַ עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בְּרָא. אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תְּנֵאִיר, וְנִזְכָּה כְּלָנוּ (יַחַד) בְּמַהֲרָה לְאוּרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הַמְּאֹרוֹת:

אַהֲבַת עוֹלָם (אַהֲבָה רַבָּה) אֶהְבֵּתֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חֲמֵלָה גְּדוֹלָה וְיִתְרָה חֲמֵלֶת עָלֵינוּ. אֲבִינוּ מְלַכְנוּ, בְּעֵבֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּבְעֵבֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְטַחְנוּ בְּךָ וְתִלְמַדְדֵם חֲקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנוּ, כִּן תִּחַנְּנוּ וְתִלְמַדְנוּ, אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבְנוּ בִּינָה לְהַבִּין, וְלַהֲשִׁיכֵל, לְשִׁמְעַ, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיִים אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַר לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. לְמַעַן לֹא גְבוּשׁ וְלֹא נִפְלָם וְלֹא נִכְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁה הַגָּדוֹל הַגָּבוּר וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ, נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ, וְרַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחֲסִדְךָ הַרְבִּים, אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נֶצַח סְלָה וָעֵד: מִהָר יֵאָחוּז בְּאַרְבַּע הַצִּיּוֹנוֹת בִּידוֹ הַשְּׂמַאלִית בֵּין קְמִיצָה לְזֵרֵת כִּנְגַד הַלֵּב וְהֵבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מְאֹרְבַע פְּנֹפּוֹת כָּל הָאָרֶץ, וְשִׁבּוֹר עָלֵנוּ (נ"א עַל הַגּוֹיִם) מֵעַל צְנֹאֲרֵנוּ, וְתִלְכִּינוּ מִהָרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ, כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה, וּבְנוּ בְּחֶרֶת מְכַל עִם וְלִשׁוֹן, וְקִרְבַּתֵנוּ מְלַכְנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה בְּאַמַּת בְּאַהֲבָה, לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחַד בְּאַהֲבָה, וְלַאֲהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

כוונות

יאמר הקריאת שמע באימה ביראה ברתת ובזיע, יכוון לקיים שלוש מצוות מן התורה: לקרוא קריאת שמע, לקבל אלהותו יתברך, ולהאמין ביחוד השם, וידקדק היטב באמירתה, ויזהר שלא יחבר התיבות זו

עם זו, ויאמרה בכוונה גדולה, והכוונה כך: שמע ישראל - הבן ישראל, יהוה - אדון הכל היה הווה ויהיה, אלהינו - אלהים שלנו שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם, יהוה - כנ"ל, אחד - יחיד ומיוחד - שולט בשבעה רקיעים ובארץ ומושל בארבע רוחות עולם - יכוון שהוא מוכן למות על קידוש השם

(המתפלל יחידי אומר: אל מלך נאמן:)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

בלחש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך. ושוננתם לבנה ודברתם בם בשבתה בביתה ובלכתה בדרך ובשכבה ובקומה. וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירש ויצהרה. ונתתי עשב בשדה לבהמתה ואכלת ושבעת. השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם. וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם. ושמעתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם. ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתה בביתה ובלכתה בדרך ובשכבה ובקומה. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אותם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם. אני יהוה אלהיכם. אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: אמת:

הש"ץ חוזר ואומר: יהוה אלהיכם אמת

ויציב, ונכון, וקיים, וישר, ונאמן, ואהוב, וחביב, ונחמד, ונעים, ונורא, ואדיר, ומתוקן, ומקבל, וטוב, ויפה, הדבר הזה עלינו לעולם ועד. אמת, אלהי עולם מלפני צור יעקב מגן ישענו, לדור ודור הוא קיים, ושמו קיים, וכסאו נכון, ומלכותו ואמונתו לעד קיימת, ודבריו חיים וקיימים, ונאמנים ונחמדים לעד **ינשק** הציציות ויניחם מידו ולעולמי עולמים. על אבותינו ועלנו, ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך.

על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים לעולם ועד: אמת ואמונה חק ולא יעבור. אמת שאפתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. מלפני מלך אבותינו. גואלנו גואל אבותינו. יוצרנו צור ישועתנו. פודנו ומצילנו מעולם הוא שמה, ואין לנו עוד אלהים זולתה סלה:

עזרת אבותינו אפתה הוא מעולם, מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור, ברום עולם מושבה, ומשפטה, וצדקתה עד אפסי ארץ, אמת אשרי איש שישמע למצותיה ותורתה ודבריה שים על לבו. אמת שאפתה הוא אדון לעמה ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים, אמת אפתה הוא ראשון ואפתה הוא אחרון ומבלעדיה אין לנו מלך גואל ומושיע. אמת ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו, ומפית עבדים פדיתנו, כל

בְּכֹרֵיהֶם הִרְגֵתָּ, וּבְכוֹרֵךְ יִשְׂרָאֵל גָּאַלְתָּ, וַיִּם סוּף לָהֶם בְּקַעֲתָ, וַיִּזְדִּים טַבַּעֲתָ, וַיִּדְיִדִים הַעֲבֹרְתָּ (עֲבָרוּ יָם). וַיִּכְסּוּ מִיָּם צָרִיָּהֶם אַחַד מֵהֶם לֹא נֹתֵר. עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהֹוִיבִים, וְרוֹמְמוּ לְאֵל, וְנִתְּנֵנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם, רַם וְנִשְׂאָ, גְדוֹל וְנוֹרָא, מִשְׁפִּיל גְּאִים עַדִּי אֶרֶץ, מִגְּבִיָּה שְׁפָלִים עַדִּי מְרוֹם, מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפּוֹדֵה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דָּלִים, וְעוֹנֵה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת שְׁוָעָם אֱלֹוִי. תְּהִילוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן גּוֹאֲלֵם, בְּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ, מִשָּׁה וּבְגִי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי כָמוֹךָ בָּאֱלִים | יְהוָה, מִי כָמוֹךָ נְאֻדֵר בְּקֹדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה כָלָא.

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל עַל שְׁפַת הַיָּם, יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמֵה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כְנָאֲמָךְ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל וְנִאָמַר: גְּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גְּאֵל יִשְׂרָאֵל:

שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה

אֲדָנִי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל, הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה.

בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְשׁוּבָה: זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַפְצֵי בְחַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוֹר לְעוֹלָם, אֲדָנִי. מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּקִיץ: מוֹרִיד הַטֶּל. **בַּחֲרוֹף:** מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֵה לְךָ, מְלַךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְשׁוּבָה: מִי כָמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנִאָמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַחֲיֵה הַמֵּתִים:

קְדוּשָׁה

בְּחֻזַת הַשָּׁמַיִם: אוֹמְרִים קְדוּשָׁה:

נְקֻדֵּי שֶׁף וְנִעְרִיצוֹךְ כְּנֻעַם שִׁיחַ סוּד שְׁרָפֵי קֹדֶשׁ, הַמְשַׁלְשִׁים לְךָ קֹדֶשְׁךָ. כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת. מֵלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְעַמְּתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וּבְדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ כְּתוּב לְאֹמַר: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ.

אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁי בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה. כִּי אֵל מְלֹךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְשׁוּבָה: הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ:

אתה חונן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. חָנְנִי מֵאֵתָהּ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת:
הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקִרְבָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה:

סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵי כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַמִּרְבָּה לְסִלַּח:

רֵאָה נָא בְּעֵינָיו, וְרִיבָה רִיבָנוּ. וּגְאֹלָנוּ גְאֹלָה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בתענית ציבור

בתענית ציבור: אומר כאן **שליח הציבור** בחזרה עננו אם יש עשרה שמתעניין ומשלימין:

עֲנֵנו יְהוָה עֲנֵנוּ בַיּוֹם צוֹם תַּעֲנִיתָנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנַחְנוּ, אֵל תַּפְּן אֵל רְשָׁעֵינוּ, וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲיַנְתָּנוּ, הֲיִיה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעַתָּנוּ, יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמָנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֶם: כִּי אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה בְּעַת צָרָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה:

רַפָּאנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה, כִּי תִהְיֶה לַתָּנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ,

תפילה לחולה

הרוצה להתפלל בעד החולה יאמר כאן תחינה זו:

יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתַי. שְׁתַּשְׁלַח מִהֲרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם. רַפּוּאָת הַנְּפֹשׁ וּרַפּוּאָת הַגּוּף לְחוֹלָה (פב"פ) בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל:

כִּי אֵל רּוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֵת כָּל מִינֵי תַבּוּאֹתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּקִיץ: **בְּרַכָּה** בַּחוּרֶיךָ: **טל ומטר** לְבְּרַכָּה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָה. וּבְרַךְ שְׁנַתָּנוּ פְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְּרַכָּה. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרַךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

תַּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחֵירוּתָנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִילוֹתֵינוּ, וּקְבָצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאֲרֻבַּע פְּנֵפוֹת הָאָרֶץ לְאֲרֻצָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּפִרְאֵי שׁוֹנֶה, וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה. וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאֲנָחָה, וּמִלֶּךְ עֲלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה יְהוָה לְבִדְדָה, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִלֶּךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: **בעשרת ימי תשובה:** **הַמֶּלֶךְ הַמְּשֻׁפָּט:**

וּלְמַלְשֵׁינִים אֵל תִּהְיֶה תַקְוָה, וְכָל הַמִּינִים פִּרְגַע יֵאבְדוּ, וְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ מִהֲרָה יִפְרְתוּ, וְהַזִּידִים מִהֲרָה תַעַקֵּר וְתַשְׁבֵּר וְתַמְאָר וְתַכְלֵם וְתַשְׁפִּילֵם וְתַכְנִיעֵם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זָדִים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית עמך בית ישראל ועל פלטת בית סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמיך יהוה אלהינו, ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם, ולעולם לא גבוש כי בך בטחנו, ועל חסדך הגדול באמת ובתמים נשעננו. ברוך אתה יהוה, משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכן בתוכה כאשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו, וכסא דוד עבדך, מהרה לתוכה תכין, ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך. כי לישועתך קוינו כל היום. (ומצפים לך לישועה). ברוך אתה יהוה, מצמיח קרן ישועה:

אב הרחמן שמע קולנו יהוה אלהינו, חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים ובכבוד את תפלתנו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע תפלתנו.

בתענית ציבור

בתענית ציבור אומרים כאן עננו לפני שומע תפילה:

עננו יהוה עננו ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אנחנו, אל תפן אל רשעינו, ואל תסתר פניך ממנו, ואל תתעלם מתחנונתנו, היה נא קרוב לישועתנו, יהי נא חסדך לנחמנו, טרם נקרא אליך עננו, כדבר שנאמר: והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע: כי אתה יהוה העונה בעת צרה פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה: ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה:

בקשות

בברכת שמע קולינו קודם שמסיים כי אתה שומע תוודה בהכנעה ובשברון לב ויאמר:

אנא יהוה חטאתי. עויתי. ופשעתי לפניך. מיום היותי על האדמה עד היום הזה (ובפרט בחטא פלוני): אנא יהוה. עשה למען שמך הגדול. ותכפר לי על חטאי ועוני ופשעי. שחטאתי. ושעויתי. ושפשעתי לפניך. מנעורי עד היום הזה. ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול:

תפילה שיתפלל על מזונו קודם כי אתה שומע:

אתה הוא יהוה האלהים. הן ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביצי כנים. הטריפני לחם חקי. והמצא לי ולכל בני ביתי מזונותי קודם שאצטרך להם. בנחת ולא בצער. בהתר ולא באסור. בכבוד ולא בבזיון. לחיים ולשלום. משפע ברכה והצלחה. משפע ברכה עליונה. כדי שאוכל לעשות רצונך. ולעסוק בתורתך. ולקיים מצותך. ואל תצריכני לידי מתנת בשר ודם. ויקים בי מקרא שפכתוב. פותח את ידי ומשביע לכל חי רצון:

תפילה נגד עצירת הגשמים בארץ ישראל:

ועננו בורא עולם במדת הרחמים, בוחר בעמו ישראל להודיע גדלו והדרת כבודו, שומע תפילה תן טל ומטר על פני האדמה, ותשביע את העולם כלו מטובה, ומלא ידינו מברכותיה ומעושר מתנתך, שמור והצל שנה זו מכל דבר רע, ומכל מיני משחית, ומכל מיני פרעניות, ועשה לה תקנה ואחרית שלום, חוס ורחם עלינו ועל כל תבואתנו ופרותינו, וברכנו בגשמי ברכה ונדבה לחיים ושופע ושלום, כשנים הטובות, והסר ממנו דבר וחרב ורעב, וחסה רעה ושבי ובזה, ויצר הרע וחליים רעים וקשים, ומאורעות רעות וקשות,

וגזור עלינו גזרות טובות מלפניך, ויגלו רחמיך על מדותיך, ותתנהג עם בניך במדת הרחמים, וקבל ברחמים
וברצון את תפלתנו:

כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך אתה יהוה, שומע תפלה:

**רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם
מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:**

יעלה ויבוא

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן "יעלה ויבא":

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, ויגיע ויראה וירצה, וישמע ויפקד ויזכר, זכרוננו ופקדוננו וזכרון
אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך,
לפליטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום:

בראש חודש ראש החודש

בחווה"מ פסח חג המצות

בחווה"מ סוכות חג הסוכות

הזה. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים.
חוס וחסנו, ורחם עלינו והושיענו, פי אליך עינינו, פי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזינה עינינו בשובה לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה
הוא לדר ודר. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נפשי
שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל יום, ערב ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיך, המרחם,
כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו לך:

מודים דרבנן

מודים דרבנן בחזרת הש"ץ כשהוא אומר מודים, אומרים הקהל:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל בשר, יוצרנו יוצר בראשית. ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחיייתנו וקיימתנו. כן תחיינו ותקיימנו, ותאסוף גליותינו לחצרות
קדשך, לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו מודים לך, ברוך אל ההודאות.

על הניסים

בחנוכה ופורים אומרים כאן על הניסים:

ועל הניסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית
לאבותינו בימים קהם בזמן הזה.

בחנוכה אומרים: **בימי מתתיהו** בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בפעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך לה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בנצרות קדשך וקבעו שמונת (ימים) אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם גם נפלא ונודה לשמך הגדול (ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול):

בפורים אומרים: **בימי מרדכי** ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא החדש אדר ושללם לבוז ואתה ברחמיה הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ (ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול):

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלפניו תמיד לעולם ועד.

בעשרת ימי תשובה: וכתב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה: ויהללו ויברכו את שמך הגדול, באמת, לעולם פי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ואלך נאה להודות:

ברכת כהנים

בחזרת הש"ץ: החזן והכהנים אומרים ברכת כהנים, ואם יש יותר מכהן אחד קורא להם החזן:

כהנים:

הכהנים מברכים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשך ששאל אהרן וצאנו לברך את עמו ישראל באהבה:
הקהל עונים אמן:

ואומר החזן והכהנים אחריו מילה במילה:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: ועונים: אמן

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחַנֶּךָ: ועונים: אמן

יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֵּׂם לְךָ שָׁלוֹם: ועונים: אמן

אם אין עולים כהנים אומר החזן:

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתובה על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו הפתנים עם קדושיך כאמור:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ, ועונים: כן יהי רצון

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחַנֶּךָ, ועונים: כן יהי רצון

ישׂא יהוה פָּנָיו אֵלַיָּה וְיִשְׁם לָהּ שְׁלוֹם. עוֹנִים: כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד (יחַד) בְּאוֹר פְּנֵיךָ, כִּי בְאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. (וְכָל טוֹב) וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבַרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּרַב עֵז וְשְׁלוֹם.

בַּעֲשֵׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה: בְּסֶפֶר חַיִּים, בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

יְהִי לְרָצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהִי. נִצֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַע וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדָּם. וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲקִיָּה. פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקְּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה. מִהֲרֵה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם:

יש אומרים כאן תפילה זו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁלֹא תַעֲלֶה קִנְיַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיַתִּי עַל אַחֲרִים. וְשְׁלֹא אֲכַעֹס הַיּוֹם וְשְׁלֹא אֲכַעִסְךָ. וְתַצִּילֵנִי מִיַּצָּר הָרָע. וְתֵן בְּלִבִּי הַכְּנֻעָה וְעֲנֻנָּה. מִלְּפָנֶיךָ וְאַלְהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בֶּשָׂר. יַחַד שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ בְּנֵה עִירָךְ יִסַּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלָל הַיְכָלְךָ. וְקַבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדֵה צֹאנֶךָ וְשִׂמַח עֲדָתְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֵׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי:

יְהִי לְרָצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשׂי"ת השְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֲמַרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בְּיִרְאָה כְּיָמֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמוֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כְּיָמֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמוֹנִיּוֹת:

תַּחֲנוּן

אבינו מלכנו

בתענית ציבור ובעשרת ימי תשובה אומרים:

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ:

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - אֵין לָנוּ מַלְךְ אֱלֹהֵי אֲתָה:

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

אֲבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - בְּרַךְ בַּעֲשֵׂי"ת חֲדָשׁ עֲלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - בְּטֵל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - בְּטֵל מַחְשְׁבוֹת שְׁנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - הִפְר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - פְּלֵה כָּל צַר וּמַשְׁטֵיִן מַעֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - סִתֵּם פְּיֹת מַשְׁטֵיִנֵינוּ וּמַקְטְרֵיגָנוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - פְּלֵה דְבַר וְחָרֵב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׂבִי וּמַשְׁחִית (וְעוֹן) וְשָׂמַד מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - מְנַע מִגָּפָה מִצַּחֲלֶךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - סָלַח וּמַחֵל לְכָל עוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - מַחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׁטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - קְרַע רוּעַ גָּזַר דֵּיגָנוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב מִלְפָּנֶיךָ:

לתענית ציבור:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - זְכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - זְכַרְנוּ לְגֵאֲלָה וְיִשׁוּעָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - זְכַרְנוּ לְפִרְנָסָה וְלְכֻלְפָּלָה:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּתֵּן לִי וְלִבְנֵי בֵּיתִי וְלְכָל הַסְּמוּכִים עַל שׂוּלְחַנֵּי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מְזוֹנוֹתַי בְּכַבּוֹד בְּזָכוֹת שְׂמֶךָ הַגָּדוֹל (דִּיקְרוֹנוֹסָא) (ס"א נִיקוּד זֶה דִּיקְרוֹנוֹסָא) הַמְּמוּנָה עַל הַפְּרִנָּסָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - זְכַרְנוּ לְזַכֵּיֹת:

לעשרת ימי תשובה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - כְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי מִחִילָה וּסְלִיחָה וְכִפָּרָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - כְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - כְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי גֵאֲלָה וְיִשׁוּעָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - כְּתַבְנוּ בְּסִפְרֵי פְּרִנָּסָה וְכֻלְפָּלָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּתֵּן לִי וּלְבָנַי בֵּיתִי וּלְכָל הַסְּמוּכִים עַל שׂוּלְחָנֵי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מְזוֹנוֹתַי בְּכַבוֹד בְּזָכוֹת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל (דִּיקְרוֹנוֹסָא) (ס"א נִיקוּד זֶה דִּיקְרוֹנוֹסָא) הַמְּמוּנָה עַל הַפְּרָנְסָה:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - הִצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחָךְ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - מִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - מִלֵּא אֲסָמִינוּ שְׁבַע:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - זְכוֹר כִּי עָפַר אָנַחְנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - נָא אַל תִּשְׁיַבְנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - חַמּוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפְנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִוְדֶךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - עֲשֵׂה לְמַעַן בְּאֵי בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - נְקוּם נְקַמְתָּ דָם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּףִים:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ - חַנּוּנוּ וְעֲנָנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אין נופלין על פניהם בבית האבל או בבית הכנסת שמלין בו התינוק או שבעל ברית או סנדק והמוהל מתפללין שם, ולא כשיש שם חתן כל ז' ימי המשתה, ולא בט"ו באב, ובט"ו בשבט, ר"ח, חנוכה, פורים קטן, ופורים גדול ב' ימים, ול"ג בעומר, ועיו"כ וערב ראש השנה, ולא בכל חודש ניסן ולא בתשעה באב,

ומערב יום הכיפורים עד אחר ראש חודש חשון, ומתחלת ר"ח סיון עד י"ג סיון, וכל אלו הימים אין אומרים במנחה שלפניהם זולת עיר"כ וער"ה שאומרים במנחה שלפניהם. (מדה"ח):

אלהינו ואלהי אבותינו. תבוא לפניה תפלתנו ואל תתעלם מתחנו. שאין אנו עיזי פנים וקשי ערף לומר לפניה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי. העונו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרנו. עוינו. פשענו. צרנו. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו:

סרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הפא עלינו. פי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

אל ארף אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הנרית. גדלת רחמיה וחסדיה תזכור היום ובכל יום לזרע ידיך. תפן אלינו ברחמים. פי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפילה פניה נקדם. פהודעת לענו מקדם. מחרון אפה שוב. כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיה נחסה ונתלונן. פיום נירד יהוה בענו. תעבר על פשע ותמחה אשם. פיום ויתיצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. פיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

יחיד אינו אומר זה ולא הי"ג מדות:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה. יהוה. אל רחום וחנון. ארף אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע וחסא. ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו פי חטאנו. מחל לנו מלפנו פי פשענו. פי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קרא:

ויאמר דוד אל גד, צר לי מאד, נפלה נא ביד יהוה, פי רבים רחמיו, וביד אדם אל אפלה:

נופלים על פניהם ואומרים:

רחום וחנון חטאתי לפניה. יהוה מלא רחמים. רחם עלי וקבל תחנוני: יהוה אל באפה תוכיחני. ואל בחמתך תיסרני: חנני יהוה. פי אמלל אני. רפאני יהוה. פי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד. ואתה יהוה עד מתי: שובה יהוה. חלצה נפשי. הושיעני למען חסדך: פי אין במוות זכרה. בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי. אשחה בכל לילה מטתי. בדםעתי ערשי אמסה: עששה מפעם עיני. עתקה בכל צוררי: סורו מפני כל פעלי און. פי שמע יהוה קול בכיי: שמע יהוה תחנותי. יהוה תפלתתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי. ישבו יבשו רגע:

בשני וחמישי ממשיך ל"והוא רחום":

שומר ישאל. שמר שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל:

שומר גוי אחד. שמר שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יהוה אלהינו יהוה אחד:

שומר גוי קדוש. שמר שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש:

מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים. התרצה והתפייס לדור עני. כי אין עוזר: אבינו מלכנו. חננו ועננו. כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה. פי עליך עינינו: זכר רחמיה יהוה וחסדיה. פי מעולם המה: יהי חסדך יהוה עלינו. כפאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים. מהר יקדמונו רחמיה. פי דלוננו מאד: עזרנו בשם יהוה. עשה שמים וארץ: חננו יהוה חננו. פי רב שבוענו בוז: ברגז רחם תזכור. ברגז עקדה תזכור. ברגז תמימות תזכור: יהוה הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: פי הוא ידע יצרנו. זכור פי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמה. והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה:

חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיוכו ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמין בעלמא, ואמרו אמן:

תחינות לשני וחמישי

בשני ובחמישי לפי שהם ימי רצון, מרבים בהם תחנונים ואומרים "והוא רחום" מעומד. ואין אומרים אותו ביום שאין אומרים תחנון:

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה. לא תכלא רחמיה ממנו. חסדך ואמתך תמיד יצרונו: הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים. להודות לשם קדשך. להשתבח בתהלתך: אם עונות תשמר יה. אדני מי יעמד: פי עמך הסליחה למען תגרא: לא כחטאינו תעשה לנו ולא כעונותינו תגמל עלינו: אם עונינו ענו בנו. יהוה. עשה למען שמה: זכר רחמיה יהוה וחסדיה. פי מעולם המה: יעננו יהוה ביום צרה. ישגבנו שם אלהי יעקב: יהוה הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: אבינו מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה פרוב רחמיה והושיענו למען שמה: אדונינו אלהינו. שמע קול תחנונינו. וזכר לנו את ברית אבותינו והושיענו למען שמה: ועתה אדני אלהינו. אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לה שם פיוס הזה. חטאנו רשענו: אדני. ככל צדקותיה ישב נא אפה וחמתך מעירה ירושלים הר קדשך. פי בחטאינו ובעונות אבותינו. ירושלים ועמך לחרפה לכל סביבתינו: ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו. והאר פניה על מקדשך השמים. למען אדני:

הטה אלהי אזנה ושמע. פקח עיניה וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמה עליה. כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניה. פי על רחמיה הרבים: אדני שמעה. אדני סלחה. אדני הקשיבה. ועשה אל תאחר. למענה אלהי. פי שמה נקרא על עירך ועל עמך: אבינו אב הרחמן. הראנו אות לטובה וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ. יפירו וידעו כל הגוים. פי אתה יהוה אלהינו: ועתה יהוה אבינו אתה. אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: הושיענו למען שמה. אבינו מלכנו צורנו וגואלנו: חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בם גוים. למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: ידענו יהוה פי חטאנו ואין מי יעמד בעדנו. אלא שמה הגדול יעמד לנו בעת צרה. ידענו כי אין בנו מעשים. צדקה עשה עמנו למען שמה:

כַּרְחַם אָב עַל בְּנִים כִּן תִּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ: חֲמוּל עַל עַמְּךָ. רַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ. חוּסָה נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ. חֲנֹנוּ מִלְּפָנָיו וְעַנְנוּ. כִּי לֹא יְהוָה הַצְּדָקָה. עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת:

הַבֵּט נָא רַחֵם נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֶאֱן מִרְעִיתְךָ. וְאֵל יִמְשָׁל בָּנוּ קַצְףִּי. כִּי לֹא יְהוָה הִישׁוּעָה. בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת. אָנָּה סֶלַח נָא. כִּי אֵל טוֹב וְסֶלַח אָתָּה:

אָנָּה מְלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן. זָכֹר וְהַבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֻדַת יָחִיד. וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ. וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ מִלְּפָנָיו. וְאֵל תִּשְׁפַּחְנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאֵל תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ פֶּלֶא בְּגִלוּתֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֵין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. הוֹשִׁיעֵנו וְרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מִרְעֵשׁ וּמִרְגָז הַצִּילֵנוּ: זָכוֹר לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רְשָׁעוֹ וְאֵל חֲטָאתוֹ שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמּוֹת כִּי רַחוּם אָתָּה. כִּי כֵן דִּרְכָךָ. לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. חוּסָה יְהוָה עַל עַמְּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעֲמָךָ. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמַּגָּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה. כִּי אָתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לֹא אֲדַנִּי הַצְּדָקָה וְלֵנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים. מֵה נִתְאוּנָן וּמֵה נֹאמֵר מֵה נִדְבָר וּמֵה נִצְטַדֵּק: נַחֲפֹשֶׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקֶרְהָ וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ. כִּי יִמְיָנֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים: אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָּה יְהוָה הַצִּלִּיחָה נָא. אָנָּה יְהוָה עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאנוּ: לֹא יְהוָה חֲכִינוּ. לֹא יְהוָה קִיֵּנוּ. לֹא יְהוָה נִיחַל. אֵל תַּחֲשֶׁה וּתְעַנְנוּ. כִּי נִאֲמוּ גוֹיִם. אֲבָדָה תִּקְוֹתֵם. כָּל בָּרֶךְ לֹא תִכְרַע וְכָל קוֹמָה (לְפָנֶיךָ) לֹא לִבֵּד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים. נִבְהַלָה נַפְשֵׁנוּ מְרוֹב עֲצָבוֹנֵנוּ. אֵל תִּשְׁפַּחְנוּ נֶצַח. קוּיָמָה וְהוֹשִׁיעֵנו. אֵל תִּשְׁפַּךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ: אֵל. הַבִּיטָה דֵּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם. וְשִׁקְצוּנוּ כְּטִמְאַת הַנְּדָה. עַד מִתִּי עֲזָךָ בְּשִׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר: עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. אֵל יִמְעִטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ. מִהֵר יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעֵת צְרוּתֵנוּ. לֹא לְמַעַנְנוּ אֲלֵא לְמַעַנְךָ פֶּעַל. וְאֵל תִּשְׁחִית אֶת זָכֹר שְׂאֲרֵיתֵנוּ. כִּי לֹא מִיַּחֲלוֹת עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אָתָּה: וְזָכֹר עֲדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאַהֲבָה: שְׂמַע יִשְׂרָאֵל. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. יְהוָה אֶחָד:

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ:

הַבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה כִּי הֵיִינוּ לַעַג וְקָלָס בַּגּוֹיִם. נַחֲשִׁבְנוּ כְּצֹאֵן לְטַבַּח יוֹבֵל. לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכָּה וּלְחַרְפָּה:

וּבְכָל זֹאת שְׂמֶךָ לֹא שָׁכַחְנוּ. נָא אֵל תִּשְׁפַּחְנוּ. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ:

זָרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחַלַת וְתִקְוָה. חוֹן אוֹם לְשִׁמְךָ מְקוּנָה. טְהוֹר. יִשׁוּעַתֵנוּ קִרְבָּה. יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹיַח לָנוּ. רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת כַּעֲסְךָ מֵעָלֵינוּ: אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ:

חוּסָה יְהוָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאֵל תִּתְנֵנוּ בְּיַד אֲכָזְרִים. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיָה נָא אֱלֹהֵיהֶם. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאֵל תִּתְחַר: אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ. יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ:

קולנו תשמע ותחון. ואל תטשנו ביד איבינו למחות את שמנו. זכר אשר נשבעת לאבותינו ככוכבי השמים ארבה את זרעכם. ועתה נשאנו מעט מהרבה: ובכל זאת שמך לא שכחנו. נא אל תשכחנו. יהוה אלהי ישראל. שוב מחרון אפה והנחם על הרעה לעמך:

עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

יהוה אלהי ישראל. שוב מחרון אפה והנחם על הרעה לעמך:

עד כאן מוסיפים בשני וחמישי:

שומר ישראל. שמר שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל:

שומר גוי אחד. שמר שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יהוה אלהינו יהוה אחד:

שומר גוי קדוש. שמר שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש:

מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים. התרצה והתפייס לדור עני. כי אין עוזר: אבינו מלפנו. חננו ועננו. כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה. כי עליך עינינו: זכר רחמיה יהוה וחסדיה. כי מעולם המה: יהי חסדך יהוה עלינו. כשאר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים. מהר יקדמונו רחמיה. כי דלוננו מאד: עזרנו בשם יהוה. עשה שמים וארץ: חננו יהוה חננו. כי רב שבענו בוז: ברגז רחם תזכור. ברגז עקדה תזכור. ברגז תמימות תזכור: יהוה הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: כי הוא ידע יצרנו. זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעיתיה, ומליך מלכותיה, ויצמח פרוקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיוכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיה. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברکتא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

ספר תורה

הוצאת ספר תורה

בשני וחמישי אומרים זה למעט ימים שאין אומרים בהם תחנון:

אל ארף אפים ומלא רחמים אל תסתור פניך ממנו. חוסה יהוה על ישראל עמך והצילנו מכל רע. חטאנו לך אדון. סלח נא כרוב רחמיה אל:

כשפותחין את ארון הקודש אומרים זה:

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

בעשרת ימי תשובה אומרים זה:

(ג"פ): **יהוה**. יהוה. אל רחום וחנון. ארף אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע וחטאה. ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום: ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו: הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו: פי עמך הסליחה למען תגרא: חנון ורחום יהוה ארף אפים וגדל חסד: באור פני מלך חיים ורצונו קעב מלקוש: פי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניו יהלכו: כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו:

יהי רצון מלפניך. על ידי הארת תקונם עתיקא קדישא דעתיקין בזעיר שבאריה. יכבשו רחמיה את פעסך. וגלו רחמיה על מדותיה. ותתנהג עמנו במדת הרחמים. ותתן לנו חיים ארוכים וטובים בעסקי תורתך וקיום מצותיה ולעשות רצונך. אמן וכן יהי רצון:

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי:

(ג"פ): **ואני תפילתי** לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

ברוך שמיא וכו':

ברוך שמה דמרא עלמא. בריך פתך ואתך. יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופרקו מינה אחזי לעמך בבית מקדשך. ולאמטוי לנא מטוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רענא קדמך דתוריה לן חיינו בטיבותא. ולהוי אנא פקידא בגו צדיקיא. למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרינס לכלא. אנת הוא שליט על פלא. אנת הוא דשליט על מלכיא. ומלכותא דילך היא. אנא עבדא דקדשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמא דיקר אורייתא בכל עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשוט ואורייתא קשוט ונביאיה קשוט. ומסגא למעבד טבון וקשוט. בה אנא רחיין. ולשמה קדישא יקרא אנא אמר תשבחן. יהא רענא קדמך דתפתח לפאי באורייתא. (ותיהב לי בגין דכרין דעבדין רעותך). ותשלים משאלין דלפאי ולפא דכל עמך ישראל. לטב ולחיין ולשלם אמן:

חזן: גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו:

קהל: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יהוה אלהינו והשתחוה להדם בגליו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשתחוה להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

אב הרחמים. הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים. ויציל נפשותינו מן השעות הרעות. ויגער ביצר הרע מן הנשואים. ויחון אותנו לפליטת עולמים. וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

בחול ובשבת במנחה אומר הש"ץ:

וְתִגְּלָהּ וְתִרְאֶה מְלֻכּוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמְנֵי קָרוֹב. וְיַחֲוֹן פְּלִטָּתָנוּ וּפְלִטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן. הַכֹּל הָבוּ גִדְּל לְאַלְהֵינוּ וְתִנּוּ כְבוֹד לְתוֹרָה. כִּהֵן קָרֵב יַעֲמֵד (פלוני בן פלוני) הַפְּהוּן. בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּנָה תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֵׁיתוֹ: **קהל**: וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

סדר ברכת התורה:

(העולה אומר): **בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ**:

(והקהל עונים): **בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד**:

(והעולה חוזר): **בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד**:

(ואחר כך מברך):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

בתענית ציבור קוראים ויחל משה:

ואחר קריאת התורה מברך העולה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת. שֶׁגִּמְלָנִי כָּל טוֹב:

(והקהל עונה): **אָמֵן. מִי שֶׁגִּמְלָךְ כָּל טוֹב. הוּא יִגְמְלָךְ כָּל טוֹב סָלָה:**

אם קראו לספר תורה נער שנעשה בר מצוה אזי אחר שבירך ברכה אחרונה יאמר אביו:

בְּרוּךְ שֶׁפָּטַרְנִי מֵעֲנֹשׁוֹ שְׁלֵזָה:

חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךָ מְלֻכּוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְנֵי קָרִיב, וְנֹאמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵיהּ דְּקִדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעָלְמָא (בעשי"ת וּלְעָלְמָא מְכָל) מִן כָּל בְּרֻכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחַמְתָּא, דְּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְנֹאמְרוּ אָמֵן:

מגביהים את ספר התורה, המגביה פותח את ספר התורה שיהיו שלשה עמודים מן הכתב גלויים ואומרים:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: על פי יהוה ביד משה:

תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב: עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: יהוה אלהינו אמת משה אמת ותורתו אמת:

בימי שני וחמישי ביום שאומרים תחנון אומר החזן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לכוונן את בית חיינו. ולהשיב את שכנתו בתוכנו במהרה בימינו. ונאמר אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לרחם עלינו ועל פליטתינו. ולמנוע משחית ומגפה מעלינו ומעל כל עמו בית ישראל. ונאמר אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לקיים בנו חכמי ישראל. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם. ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם. בכל מקומות מושבותיהם. ונאמר אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שישמע ונתבשר בשורות טובות. ישועות ונחמות. ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ. ונאמר אמן:

אחינו כל בית ישראל. הנתונים בצרה ובשביה. העומדים בין פים ובין ביבשה. המקום ירחם עליהם ויציאם מצרה לרוחה. ומאפלה לאורה. ומשעבוד לגאולה. השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

אשרי ובא לציון

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: תהלה לך ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשריחה: ועזוז נוראיתך יאמרו וגדולתך אספונה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יהוה ארץ אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה כל מעשיך וחסדיך יברכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיך וכבוד הדר מלכותך: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

אלו ימים שאין אומרים בהם למנצח: ר"ח, חוה"מ, אסרו חג, תשעה באב, חנוכה, שני ימי פורים קטן וגדול, ערב פסח וערב יום הכפורים, גם אין אומרים אותו בבית האבל ר"ל:

למנצח, מזמור לדוד: יענה יהוה ביום צרה ישגבה שם אלהי יעקב: ישלח עזרה מקדש ומציון: סעדה: זכור כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה: יתן לה כלבבה וכל עצתך ימלא: נרנה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משימי קדשו בגברות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: המה כרענו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

אין אומרים פסוק ואני זאת בריתי בבית האבל ובתשעה באב:

ובא לציון גואל ולשבבי פשיע ביעקב נאם יהוה: ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך וידברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש | קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה, קדיש על ארעא עובד גבורתה, קדיש לעלם ולעלמי עלמאי, יהוה צבאות מליא כל ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו: ונטלתני רוחא ושמעית בתרי קל זיע שגיא דמשבחין ואמרין, בריך יקרא דיהוה מאתר בית שכינתה, יהוה ימלוך לעולם ועד, יהוה מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמאי: יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו, שמרה זאת לעולם, ליצר מחשבות לבב עמך, והכן לבבם אליך: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפן, ולא יעיר כל חמתו: כי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: צדקתך צדק לעולם, ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב, חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום, יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יהוה צבאות עפנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: ברוך (הוא) אלהינו שבראנו לכבודו, והבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורת אמת, וחי עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח לבנו בתורתו, וישים בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם. למען לא ניגע לריק, ולא נלד לבקהל. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שישמר חקיך בעולם הזה, ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא: למען יזמרך כבוד ולא ידם, יהוה אלהי לעולם אודך: ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה. והיה יהוה מבטחו: בטחו ביהוה עדי עד. כי ביהוה צור עולמים: ויבטחו בך יודעי שמך. כי לא עזבת דרשיך יהוה: יהוה חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

יהוה אדנינו, מה אדיר שמך בכל הארץ: חזקו ונאמץ ללבבכם כל המיחלים ליהוה:

ועתה יגדל נא פח אדני כאשר דברת לאמור: זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה:

קדיש שלם:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך**. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

קהל: **קבל** ברחמים וברצון את תפלתנו:

חזן: **תתקבל** צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא, ואמרו אמן:

קהל: **יהי** שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

קהל: **עזרי** מעם יהוה עשה שמים וארץ:

עשה שלום (בעשי"ת השלום) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ומחזירין את ספר התורה למקומו והש"ץ אומר:

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו.

והקהל אומרים:

הודו על ארץ ושמים: ויגם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלוואה תבל וישיבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דרשיו מבקשי פניו יעקב סלה: שאו שיערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שיערים ראשיכם וישאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

וכשמכניסין הספר תורה להיכל אומרים זה:

ובנחה יאמר. שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה יהוה למנוחתך. אתה וארון עזך: כהניך ילבושו צדק. וחסידך ירגנו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם. תורתך אל תעזבו: עץ חיים היא למחזיקים בה. ותמכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יהוה אליך ונשובה. חידש ימינו כקדם:

בית יעקב

בימים שאין אומרים תחנון אין אומרים "תפילה לדוד" מתחילין מ"בית יעקב". ובימים שאין אומרים גם "אל ארך אפים" שלפני קריאת התורה מתחילין בשיר של יום:

תפלה לדוד הטה יהוה אזנך ענני פי עני ואביון אני: שמרה נפשי פי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: חנני אדני פי אליך אקרא כל היום: שמח נפש עבדך פי אליך אדני נפשי אשא: פי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: האזינה יהוה תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי: ביום צרתי אקראך פי תענני: אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני וכבודו לשמך: פי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבי ליראה שמך: אודה אדני אלהי בכל לבי ואכבדה שמך לעולם: פי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה: אלהים ידים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם: ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנוני תנה עזך לעבדך והושיעה לבי אמתך: עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבשו פי אתה יהוה עזרתני ונחמתני:

בית יעקב, לכו ונלכה באור יהוה: כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו, ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד:

יהי יהוה אלהינו עמנו, פאשר היתה עם אבותינו, אל יעזבנו ואל יטשנו: להטות לבבנו אליו, ללכת בכל דרכיו, ולשמור מצוותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ויהיו דברי אלה, אשר התחננתני לפני יהוה, קרבים אל יהוה אלהינו וימם ויללה, לעשות משפט עבדו, ומשפט עמו ישראל, דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים, אין עוד:

שיר המעלות לְדוֹד לְוִילֵי יְהוָה שְׁהֵיָה לָנוּ יֵאמֹר נָא יִשְׂרָאֵל: לְוִילֵי יְהוָה שְׁהֵיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ בְּחֵרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזִי חַיִּים שְׁטָפוּנוּ נְחָלָה עֲבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עֲבַר עַל נַפְשֵׁנוּ חַיִּים הַזֵּידוֹנִים: בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשִׁנְיָהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפַּח יוֹקָשִׁים הַפַּח נִשְׁבַּר וְאַנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ:

שיר של יום

שיר של יום ראשון:

היום, יום ראשון בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

לְדוֹד מְזֻמּוֹר לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וַיִּשְׁבֵּי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסֻדָּה וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנָה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וּמִי יָקוּם בְּמִקְוֹם קִדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וְיָבֵר לִבָּב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זֶה דוֹר דִּרְשָׁיו מִבְּקָשֵׁי פִנְיָה יַעֲקֹב סְלָה: שְׂאוּ שְׁעָרֵי רֶאשֵׁיכֶם וְהִנְשׂוּאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מִלֶּךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזֹז וּגְבוּר יְהוָה גְּבוּר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרֵי רֶאשֵׁיכֶם וַיִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מִלֶּךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מִלֶּךְ הַכְּבוֹד סְלָה:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלִיתֶךָ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שִׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

קדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, פְּרַעֲוִיתָהּ, וַיְמַלֵּךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמְיֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזַמֵּן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וְלְעָלְמֵי עָלְמַי יִתְבָּרַךְ.** וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעָלָא (בעשי"ת וְלְעָלָא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאָמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

שיר של יום שני:

היום, יום שני בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

שִׁיר מְזֻמּוֹר לְבִנְיָ קַרְח: גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלֵּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קִדְשׁוֹ: יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יִרְפְּתֵי צִפּוֹן קַרְיַת מְלֶךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עֲבָרוּ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ כִּן תִּמְהוּוּ נִבְהִלוּ נִחַפְּזוּ: רַעְדָה אַחְזַתְתֶם שֵׁם חֵיל כִּיִּלְדָה: בְּרוּחַ קֳדִים תִּשְׁבַּר אֲנִיוֹת תִּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כִּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד עוֹלָם סְלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִידָךָ בְּקִרְבֵי הַיִּכְלָךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כִּן תִּתְהַלֵּתָּ עַל קַצְוֵי אָרֶץ צִדְקָה מְלֵאָה יְמִינָךָ: יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלַגֵּלָה בְּנוֹת יְהוָה לְמַעַן מְשֻׁפְּטֵיָהּ: סָבוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ סָפְרוּ מַגְדְּלֶיהָ: שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהַגְנוּ עַל מוֹת:

הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה: ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה: ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעיתה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברוך לעלם ולעלמי עלמיי יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמייא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה** שלום (בעשי"ת השלום) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

שיר של יום שלישי:

היום, יום שלישי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: עד מתי תשפטו עול ופגי רשעים תשאו סלה: שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: אכן פאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה: ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה: ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעיתה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברוך לעלם ולעלמי עלמיי יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמייא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה** שלום (בעשי"ת השלום) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

שיר של יום רביעי:

היום, יום רביעי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און: עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו

ויתומים יִרְצָחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בֵּינוּ בַעֲרִים בָּעַם וּכְסִילִים מְתֵי תִשְׁכִּילוּ: הַנֹּטֵעַ אֲזַן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם יֵצֵר עֵין הֲלֹא יִבִּיט: הַיֹּסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְּלַמֵּד אָדָם דַּעַת: יְהוָה יִדַּע מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הִמָּה הַבֵּל: אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר תִּיַסְּרוּנוּ יְהוָה וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדְנוּ: לְהִשְׁקִיט לוֹ מִיַּמִּי רַע עַד יִכְרַה לְרִשְׁעֵי שְׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יִשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל: לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרַעִים מִי יִתְצַב לִי עִם פְּעֻלֵי אֹן: לֹאִי יְהוָה עֲזַרְתָּה לִי כִּמְעַט שְׁכָנָה דוֹמָה נִפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חֲסִדְךָ יְהוָה יִסְעָדְנִי: בְּרַב שְׁרָעֵפִי בְּקִרְבִּי תִנְחַוְמִיךָ יִשְׁעִשְׁעוּ נִפְשִׁי: הִיחַבְּרָךְ כֶּסֶף הוֹוֹת יֵצֵר עֲמָל עָלַי חֵק: אֲגוֹדֵי עַל נֶפֶשׁ צְדִיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיִּשָּׁב עָלַיְהֶם אֶת אוֹנָם וּבִרְעַתָּם יִצְמִיתֶם יִצְמִיתֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֹתֶךָ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

קדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וַיְמַלֵּךְ מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזַמָּן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ.** וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיְתַרְוּמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלָּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְמָא (בעשי"ת וְלְעֵלְמָא מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְאָמִירוֹן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

שיר של יום חמישי:

הַיּוֹם, יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבָּת, שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְמַנְצַח עַל הַגִּתִּית לְאָסָף: הֲרִנְנוּ לְאֱלֹהִים עוֹזֵנוּ הֲרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שָׂאוּ זְמֵרָה וְהִנְנוּ תַף כְּנֹר נְעִים עִם נָבֵל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חַגְנוּ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׂמוּ בְצִאתוֹ עַל אָרֶץ מִצְרַיִם שְׁפַת לֹא יִדְעָתִי אֲשַׁמְעֵ: הַסִּירוּתִי מִסִּבְל שְׁכֵמוֹ כְּפִיו מִדוּד תַעֲבֹרְנָה: בְּצִרָה קָרְאתָ וְאַחֲלָצְךָ אֶעֱנֶךָ בְּסִתֵּר רַעַם אֲבַחֲנֶךָ עַל מִי מְרִיבָה סָלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאַעֲיֶדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יְהִיָּה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר: אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם הֲרַחֵב פִּיךָ וְאַמְלֵאָהּ: וְלֹא שְׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחְהוּ בְּשִׁירוֹת לִבָּם יִלְכוּ בְמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עַמִּי שְׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי: מִשְׁנָאֵי יְהוָה יִכַחְשׁוּ לוֹ וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם: וַיֵּאכִילְהוּ מִחֶלֶב חֶטָּה וּמִצֹּר דְּבִשׁ אֲשַׁבְּעֶךָ:

הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֹתֶךָ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעויתה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמייא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה שלום** (בעשי"ת השלום) במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

שיר של יום ששי:

היום, יום ששי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תפון תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה: עדתיה נאמנו מאד לבייתך נאנה קדש יהוה לארץ ימים:

הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה: ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה: ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעויתה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמייא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה שלום** (בעשי"ת השלום) במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ברכי נפשי

בראש חדש אחר שיר של יום אומרים ברכי נפשי:

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: עטה אור כשולמה נוטה שמים כיריעה: המקרה במים עליותי השם עבים רכובו המהלך על פני רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתי אש להט: יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד: תהום כלבוש פסיתו על הרים יעמדו מים: מן גערתך ינוסון מן קול רעמה יחפזון: עליו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת בל יעברון בל ישונו לכפות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאים: עליהם עוף השמים ישפון מבין עפאים יתנו קול: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבוע הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: הרים

הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער: הפפירים שאגים לטורף ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירצון: יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב: מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה: זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות: שם אניות יהלכון לוינתן זה צרת לשחק בו: כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: תסתיר פניך יבהלון תסוף רוחם יגעוון ואל עפרם ישובון: תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעויתה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמין בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמאי וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עשה שלום (בעשי"ת השלום) במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

לדוד ה' אורי וישעי

מראש חדש אלול עד אחר הושענא רבה מוסיפים מזמור זה:

לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפקד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: שמע יהוה קולי אקרא וחיני וענני: לה אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרפך ונחני בארץ מישור למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים: קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעויתה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמין בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעשׂי"ת השְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: מַזְמוּרִים לְבֵית הָאֲבֵל

בבית האבל

בבית האבל מוסיפים בשחרית ובמנחה מזמור זה, ביום שיש בו תחנון:

לְמִנְצַח לְבָנֵי קִרַח מְזֻמֹּר: שְׁמַעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הָאֵלֵינוּ כָּל יִשְׁבֵי חֶלְדַּי: גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יֶחֱד עֲשִׂיר וְאַבְיָיוֹן: פִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת וְהַגּוֹת לְבִי תְבוּנוֹת: אֵטָה לְמַשָּׁל אֲזַנִּי אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר חִידָתִי: לָמָּה אֵירָא בְיָמַי רַע עֵוֹן עַקְבֵי יְסוּפְנֵי: הַבְּטָחִים עַל חֵילִם וּבָרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: אַח לֹא פָדָה יַפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ: וַיִּקַּר פְּדִיּוֹן נַפְשָׁם וְחִדְלָה לְעוֹלָם: וַיְחִי עוֹד לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יְמוּתוֹ יֶחֱד פָּסִיל וְבַעַר יֵאבְדוּ וְעֲזָבוּ לְאַחֲרִים חֵילִם: קִרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתֶּם לְדוֹר וָדוֹר קִרְאוּ בְשִׁמוֹתֵם עָלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בַּל יִלֵּן נִמְשָׁל כְּפִהֶמוֹת נְדָמוֹ: זֶה דְרָכָם כִּסֵּל לְמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סְלָה: כִּצְאֵן לְשִׂאוֹל שְׁתוּ מוֹת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׂרָיִם לְבַקֵּר וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׂאוֹל מִזָּבֵל לוֹ: אַךְ אֱלֹהִים יַפְדֶּה נַפְשֵׁי מִיַּד שְׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סְלָה: אֵל תִּירָא כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יִרַד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו יִבְרָךְ וַיִּוֹדֶךָ כִּי תִיטִיב לָךְ: תְּבוֹא עַד דוֹר אַבּוֹתָיו עַד נֶצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר: אָדָם בִּיקָר וְלֹא יִבִּין נִמְשָׁל כְּפִהֶמוֹת נְדָמוֹ: וַתְּשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה וַיַּפְלְטֵם וַיַּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

קדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דֵי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. **יהא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵם וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ.** וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְמָא (בעשׂי"ת וְלְעֵלְמָא מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאַמְיָן בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יהא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעשׂי"ת השְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

ביום שאין בו תחנון אומרים בבית האבל מזמור זה:

מִכְתָּם לְדוֹד שְׁמֵרְנֵי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ: אָמַרְתָּ לַיהוָה אֲדַנִּי אֶתָּה טוֹבָתִי בַל עָלִיךָ: לְקַדוּשֵׁים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּהָר וְאֲדִירֵי כָל חֶפְצֵי בָם: יָרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מְהָרוּ בַל אֶסִיף נִסְפִיהֶם מִדָּם וּבַל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׁפָתַי: יְהוָה מְנַת חֶלְקִי וְכוֹסֵי אֶתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְנַעֲמִים אַף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרַךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצָנִי אַף יִלְוֶת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי: שְׂוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תַמִּיד כִּי מִיְמִינִי בַל אֲמוֹט: לָכֵן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבָטַח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשִׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרָאוֹת שְׁחַת: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמֵחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נַעֲמוֹת בְּיָמֶיךָ נֶצַח:

קדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דֵי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. **יהא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵם וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ.** וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא,

בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא (בעשי"ת וּלְעֵלָא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאֲמִירָן בְּעֵלְמָא, וְאֲמִירָן אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִירָן אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִירָן אָמֵן:

אין כאלוהינו

קוּה אַל יְהוָה חַזַק וַיֵּאמֶץ לְבָבָהּ וְקוּהָ אַל יְהוָה: אין קדוּשׁ כִּיְהוָה כִּי אין בְּלִתְּהָ וְאִין צוּר כְּאַלְהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהֵי מִבְּלַעְדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אין כאלוהינו, אין כְּאֲדוֹנֵנוּ, אין כְּמַלְכֵנוּ, אין כְּמוֹשֵׁיעֵנוּ: מִי כְּאֲדוֹנֵנוּ, מִי כְּמַלְכֵנוּ, מִי כְּמוֹשֵׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאַלְהֵינוּ, נוֹדָה לְאֲדוֹנֵנוּ, נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ, נוֹדָה לְמוֹשֵׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ, בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשֵׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ, אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשֵׁיעֵנוּ אַתָּה תוֹשֵׁיעֵנוּ: אַתָּה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיוֹן, כִּי עֵת לְחַנּוּנָהּ, כִּי בָּא מוֹעֵד:

פְּטוּם הַקְּטָרֶת הַצָּרִי. וְהַצִּפְרוֹן. הַחֲלִבָּנָה. וְהַלְבֹנָה. מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנֶה. מוֹר. וְקִצְיֵעָה. שְׁבֹלֶת נֶרְדִּי. וְכֶרֶם. מִשְׁקַל שְׁשֵׁה עֶשְׂרֵה שְׁשֵׁה עֶשְׂרֵה מָנֶה. הַקִּשְׁטִי שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה. וְקַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשַׁעַה. בְּרִית כְּרִשְׁיָה תְּשַׁעַה קִבְיִין. יִין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלַתָּא וְקִבְיִין תְּלַתָּא. וְאִם אִין לוֹ יִין קַפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חוּרְיָן עֵתִיק. מֶלַח סְדוּמִית רוּבַע מַעְלָה עֶשְׂרֵן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נֶתָן הַבְּבִלִי אוֹמֵר. אִף כִּפְתַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שְׁהוּא. וְאִם נֶתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה חִיב מִיתָה: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אִינוּ אֵלָא שְׁרָף הַנוּטָף מַעֲצֵי הַקִּטָּף. בְּרִית כְּרִשְׁיָה שְׁשִׁפִין בָּהּ אֵת הַצִּפְרוֹן. כִּדִּי שְׁתָּהָא נֶאְחָה. יִין קַפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֵת הַצִּפְרוֹן. כִּדִּי שְׁתָּהָא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ. אֵלָא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תְּנִיָּא רַבִּי נֶתָן אוֹמֵר. כְּשֵׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר. הֵדֵק הֵיטֵב. הֵיטֵב הֵדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבִשְׁמִים. פְּטָמָה לְחַצְאִין כְּשֵׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וְלַרְבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל. אִם כְּמַדְתָּה כְּשֵׁרָה לְחַצְאִין. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה חִיב מִיתָה: תְּנִיָּא בַר קַפְרָא אוֹמֵר. אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיָּתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחַצְאִין. וְעוֹד תְּנִי בַר קַפְרָא. אֵלּוּ הֵיָה נוֹתֵן בָּהּ קוּרְטוּב שֶׁל דְּבִשׁ. אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָה. וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָּל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לִיהוָה:

(ג"פ): **יְהוָה** צְבָאוֹת עֲמָנוּ. מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:

(ג"פ): **יְהוָה** צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטַח בָּךְ:

(ג"פ): **יְהוָה** הוֹשִׁיעָה. הַמְּלִךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאֵנוּ:

אַתָּה סִתַּר לִי מִצַּר תַּצְרִנִי רַבִּי פֶלֶט תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה: וְעַרְבָה לִיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ. כָּל הַשּׁוֹנָה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם. מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא. שְׁנַאֲמַר. הַלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ. אֵל תִּקְרִי הַלִּיכוֹת אֵלָא הַלְכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תְּלַמִּידֵי חַכְמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. שְׁנַאֲמַר. וְכָל בְּנֵיךְ לַמּוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ. אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךְ. אֵלָא בּוֹנֵיךְ: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ. וְאִין לָמוּ מְכֻשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ. שְׁלוֹהָ

בְּאַרְמוֹנוֹתָיָהּ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ: יְהוָה עַז לְעַמּוֹ
יִתֵּן. יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

קדיש דרבנן:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ מְלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרוּקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ.
בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבַזְּמַן קָרִיב וְאַמְרוּ אָמֵן: **יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמִים**
וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא. יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא מִן כָּל בְּרִכְתָּא (בעש"ת לְעֵלְא וּלְעֵלְא מִכָּל בְּרִכְתָּא) וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאַמְיָרָן
בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל מָאן דְּעַסְקִין בְּאַוּרֵיתָא, דִּי בְּאַתְרָא
הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר. יְהִי לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חַנּוּא וְחַסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אַרְיִכִין וּמְזוֹנָא רוּיָחָא
וּפְרוּקְנָא מִן קַדָּם אַבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעש"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:

קהל וחזן: **בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

עלינו לשבח

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאַדּוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת
הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם חָלְקֵנוּ כְּהֵם, וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנֵם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא
יוֹשִׁיעַ. וְאַנְחֵנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמִימִים
וְיֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְשׁוֹכֵנֵת עִזּוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֲמַת מְלַכְנוּ, אָפֶס
זוּלָתוֹ. כְּפִתּוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאֶרֶץ
מִתְנַחֵת אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֳרַת עֲצָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת
יִפְרֹתוֹן, לְתַקּוֹן עוֹלָם בְּמִלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בְּשׂוֹר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִפְּרוּ וַיִּדְעוּ כָּל
יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֵךְ יִקְרֹ וְיִתְנוּ,
וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מְלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמְּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ
בְּכָבוֹד. כְּפִתּוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעַלְמֵם וָעֶד: וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה
אָחָד וְשִׁמוֹ אָחָד:

קדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ מְלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרוּקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ.
בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבַזְּמַן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. **יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמִים**
וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא,

בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא (בעשי"ת וּלְעֵלָא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאָמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׂמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

שש זכירות

כתבו המקובלים מצות עשה להזכיר בפה אלו הזכירות והנזהר בהם לאומרם מובטח לו שהוא בן עולם הבא

זכירת יציאת מצרים:

לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

זכירת מעמד הר סיני:

רַק הַשְּׁמֹר לָךְ וְשָׁמֹר נִפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בְנֵיךָ: יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחַרְב:

זכירת מעשה עמלק ומחייתו:

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עַמְלָק בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֶב בְּךָ כָּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאִתָּה עֵרָף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהַנִּיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכָּל אִיְבֵיךָ מִסָּבִיב בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחְלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּנְחַחָה אֶת זֶכֶר עַמְלָק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

זכירת מעשה העגל:

זְכוֹר אֶל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר:

זכירת מעשה מרים:

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם:

זכירת שבת:

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

שלשה עשר עיקרים

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׂמוּ הוּא בּוֹרָא וּמְנַהֵיג לְכָל הַבְּרוּאִים, וְהוּא לְבַדּוֹ עָשָׂה וְעוֹשֵׂה וַיַּעֲשֵׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׂמוּ הוּא יָחִיד וְאֵין יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשׁוּם פְּנִים, וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ, הָיָה הוּא וְיֵהְיָה.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׂמוּ אֵינוֹ גּוֹף, וְלֹא יִשְׁיגוּהוּ מְשִׁיגֵי הַגּוֹף, וְאֵין לוֹ שׁוּם דְּמִיוֹן כָּלל.

אני מאמין בַּאמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שָׂמוּ הוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן.

אני מאמין בַּאמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שָׂמוּ לוֹ לְבַדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל, וְאֵין רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל לְזוּלָתוֹ.

אני מאמין בַּאמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁפָל דְּבָרֵי נְבִיאִים אִמְתָּ.

אני מאמין בַּאמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁנְּבוֹאָת מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הִיְתָה אִמְתִּית, וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לְנְבִיאִים, לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וְלְבָאִים אַחֲרָיו.

אני מאמין בַּאמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁפָל הַתּוֹרָה הַמְצוּיָה עִתָּה בִּיְדֵינוּ הִיא הַנִּתְּוֶנֶה לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם.

אני מאמין בַּאמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁזֵּאת הַתּוֹרָה לֹא תֵהֵא מְחֻלָּפֶת וְלֹא תֵהֵא תּוֹרָה אַחֲרֵת מֵאֵת הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שָׂמוּ.

אני מאמין בַּאמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שָׂמוּ יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם וְכָל מַחְשְׁבוֹתָם, שֶׁנֶּאֱמַר הַיְיָ יוֹדֵעַ לִבָּם הַמְּבִין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם.

אני מאמין בַּאמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שָׂמוּ גוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו.

אני מאמין בַּאמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ, וְאֵף עַל פִּי שִׁיתְמַהֲמַה, עִם כָּל זֶה אַחֲפָה לוֹ בְּכָל יוֹם שְׂיָבוֹא.

אני מאמין בַּאמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁתִּהְיֶה תַּחֲיִית הַמַּתִּים בְּעֵת שִׁיעֲלָה רְצוֹן מֵאֵת הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שָׂמוּ וְיִתְעַלָּה זְכוֹר לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים.

לִישׁוּעָתְךָ קוֹיִתִי יְהוָה: קוֹיִתִי יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ: יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ קוֹיִתִי:

לְפוֹרְקָנְךָ סִבְרִית יְהוָה: סִבְרִית יְהוָה לְפוֹרְקָנְךָ: יְהוָה לְפוֹרְקָנְךָ סִבְרִית:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ, בְּטָרֵם כָּל יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כֵּל, אֲזִי מָלַךְ שָׂמוּ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִּלּוֹת הַכֵּל, לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִוְרָא: וְהוּא הָיָה, וְהוּא הוֹוֶה, וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי, לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית, וְלוֹ הַעֲזֵ וְהַמְשִׁרָה: וְהוּא אֵלִי וְחִי גוֹאֲלִי, וְצוֹר חֲבָלֵי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי, מִנֵּת כּוֹסֵי בַיּוֹם אֶקְרָא: בִּידוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בְּעֵת אִישׁוֹן וְאַעֲרָה: וְעִם רוּחִי גּוֹיִתִי, יְהוָה לִי וְלֹא אִירָא:

פרשת היראה

איתא בספרי יראים שצריך לומר פרשת היראה ופרשת התשובה וכדי לזכות את הרבים הצגנום פה:

דברים י':

וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מֵעַמֶּךָ פִּי אִם לִירְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וְלֹאֲהַבָּה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ: לְשִׁמּוֹר אֶת מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצוּוֶה הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ: הֵן לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשְּׂמִים וְיִשְׂמִי הַשְּׂמִים הָאֲרָץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ: רַק בְּאַבְתְּיָךָ חָשַׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אֹתָם וַיַּחֲבֹר בְּזָרְעָם אַחֲרֵיהֶם בָּכֶם מִכָּל הָעַמִּים פִּיּוֹם הַזֶּה: וּמִלֵּתָם אֶת עֶרְלַת לְבַבְכֶם וְעַרְפְּכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד: פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדַנִּי הָאֲדָנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגָּבֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנָיו וְלֹא יִקַּח שַׁחַד: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוּס וְאַלְמָנָה וְאַהֲבֵ גֵר לֵת לּוֹ לָחֵם וְשִׁמְלָה: וְאַהֲבַתְּם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבּוֹ תִדְבָּק וּבְשִׁמּוֹ תִשָּׁבַע: הוּא תֵהִלְתְּךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עֲשֵׂה אֶתְּךָ אֶת הַגְּדֹלָת וְאֶת הַנּוֹרָאִת הָאֵלָה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יִרְדּוּ אַבְתְּיָךָ מִצְרָיִמָה וְעִתָּה

שָׁמָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְרַתָּ מִשְׁמֵרַתּוֹ וְחִקְתָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל הַיָּמִים: וַיִּדְעַתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת מוֹסֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת גְּדֻלּוֹ אֶת יְדוֹ הַחֲזָקָה וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה: וְאֶת אֲתוֹנְתוֹ וְאֶת מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפָרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְלִכְלֹל אֲרָצוֹ: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרֶכְבּוֹ אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת מֵי יַם סוּף עַל פְּנֵיהֶם בְּרֹדְפָם אַחֲרֵיהֶם וַיִּאֲבָדִם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד בְּאַכְסָם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה: וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַתְּנוֹ וּלְאַבְיָרִים בְּנֵי אֱלִיאָב בֶּן רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתַּבְלַעֵם וְאֶת בְּתִיָּהֶם וְאֶת אֶהֱלִיָּהֶם וְאֶת כָּל הַיְקוּיִם אֲשֶׁר בְּרִגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל יִשְׂרָאֵל: כִּי עֵינֵיכֶם הָרְאוּ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגְּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה: וְשִׁמְרַתֶּם אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְּךָ הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ וּבְאַתֶּם וּיְרִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וּלְמַעַן תִּאֲרִיכוּ יָמִים עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתַת לָהֶם וּלְיִצְחָק אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּטַּע יְרֵאתְךָ וְאַהֲבַתְךָ בְּלִבֵּי, וּבְלֵב כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, בְּכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם, יְרֵאת הַרוֹמְמוֹת שֶׁל אֵין סוֹף, יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמֶךָ, כִּי גָדוֹל אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. אָמֵן סְלָה.

פרשת התשובה

דברים ל:

וְהָיָה כִּי יָבֹאוּ עֲלֵיךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּתְּ אֶל לְבַבְךָ בְּכָל הַיּוֹם אֲשֶׁר הִדִּיחְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: וְשִׁבַּתְּ עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹלֵךָ כָּל אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְּךָ הַיּוֹם אַתָּה וּבְנֵיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ: וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְיָצָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצְהָ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם: וְקִבַּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיאָךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וּיְרִשְׁתָּהּ וְהִיטְבָהּ וְהִרְבָּה מֵאַבְתֶּיךָ: וּמִלְּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבַבְךָ וְאֶת לְבַב זֵרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל הָאֱלוֹת הָאֵלֶּה עַל אֵיבֶיךָ וְעַל שְׂנְאֵיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ: וְאַתָּה תָּשׁוּב וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְּךָ הַיּוֹם: וְהוֹתִירְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּפָרִי בְטֶנֶךָ וּבְפָרִי בְהִמְתָּךְ וּבְפָרִי אֲדָמְתְךָ לְטוֹבָה כִּי יָשׁוּב יְהוָה לְשׁוּשׁ עֲלֵיךָ לְטוֹב כִּי אֲשֶׁר שָׁשׂ עַל אֲבֹתֶיךָ: כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹד מִצְוֹתָיו וְחִקְתָּיו הַפְּתוּבָה בְּסִפּוֹר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תָשׁוּב אֶל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחַתֵּר חַתִּירָה מִתַּחַת כְּפֹאֵד כְּבוֹדְךָ, לְהַחֲזִיר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְכָל פּוֹשְׁעֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְכֻלָּם תִּחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, כִּי יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים וְרוֹצָה אַתָּה בְּתִשׁוּבָה. אָמֵן סְלָה.

פרשת המן

חכמינו ז"ל אמרו כל מי שיאמר פרשת המן בכל יום לא יחסר לו פרנסה ומקודם אומרים את היה"ר. ויוכל לומר פרשת המן אפילו בשבת רק התפלות על הפרנסה לא יאמר בשבת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּזְמִין פְּרִנְסָה לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרִנְסָתִי וּפְרִנְסַת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי בְּכֻלָּם. בְּנַחַת וְלֹא בְצָעַר בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבִזְיָה בְּהַתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר כְּדֵי שְׁנוּכַל לְעַבּוֹד עַבְדוּתְךָ וּלְלַמּוֹד תּוֹרָתְךָ כְּמוֹ שֶׁנִּזְנַת לְאַבְוֹתֵינוּ מִן בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעַרְבָּה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֲנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקָטוּ דָבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנִסְנוּ הַיְלָלָה בְּתוֹרָתִי אִם לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֵאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקָטוּ יוֹם יוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרַב וַיִּדְעַתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וּבִקֶּר וּרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׂמְעוֹ אֶת תְּלִנְתֵיכֶם עַל יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי תִלְיֵנוּ עֲלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֲרַב בָּשָׂר לֵאכֹל וּלְחֹם בְּבִקֶּר לְשִׂבְעַ בְּשִׂמְעַ יְהוָה אֶת תְּלִנְתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא עֲלֵינוּ תְלִנְתֵיכֶם כִּי עַל יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אָמֹר אֵל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלִנְתֵיכֶם: וַיְהִי כַּדְבָר אַהֲרֹן אֵל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעָנָן: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: שָׁמַעְתִּי אֶת תְּלִנְתֵי אֶת יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעֲרַבִּים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקֶר תִּשְׂבְּעוּ לְחֹם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בְּעֲרַב וַתַּעַל הַשָּׁלֹ וַתִּכַּס אֶת הַמַּחֲנֶה וּבִבְקֶר הִיָּתָה שְׂכַבְת הַטֹּל סָבִיב לְמַחֲנֶה: וַתַּעַל שְׂכַבְת הַטֹּל וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מְחֹסֶפֶס דֶּק כִּפְפֹר עַל הָאָרֶץ: וַיִּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מָה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם הוּא הַלְחֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵאכֹלָה: זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקָטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוּ עוֹמֵר לְגִלְגָּלֶת מִסֹּפֶר נִפְשֵׁיכֶם אִישׁ לְאֲשֶׁר בָּאֵהָלוּ תִקְחוּ: וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקָטוּ הַמִּרְבָּה וְהַמְמַעִיט: וַיִּמְדוּ בְּעֹמֶר וְלֹא הֶעֱדִיף הַמִּרְבָּה וְהַמְמַעִיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי אָכְלוּ לְקָטוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֵל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקֶּר: וְלֹא שָׁמַעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיִּוְתְרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בִּקֶּר וַיָּרִם תוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקָטוּ אֹתוֹ בְּבִקֶּר בְּבִקֶּר אִישׁ כְּפִי אָכְלוּ וְחֹם הַשָּׁמַשׁ וְנָמַס: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקָטוּ לְחֹם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאֶחָד וַיִּבְאֵאוּ כָּל נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה שִׁבְתוֹן שִׁבַת קֹדֶשׁ לִיהוָה מִחֵר אֶת אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ אֶת אֲשֶׁר תִּבְשְׂלוּ בְשִׁלּוֹ וְאֶת כָּל הָעֵדָה הַנִּיחֻוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבִּקֶּר: וַיִּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד הַבִּקֶּר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא הִיָּתָה בּוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכֹלְהוּ הַיּוֹם כִּי שִׁבַת הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בַשָּׂדֶה: שְׁשִׁת יָמִים תִּלְקָטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבַת לֹא יְהִיָּה בּוֹ: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן הָעָם לְלָקֵט וְלֹא מָצְאוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַד אָנָּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרָתִי: רְאוּ כִּי יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשִּׁבַת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְחֹם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּקְרְאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזָרַע גֹּד לָבֵן וְטַעְמוֹ כְּצִפְיָחִית בְּדָבָשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֹּא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדוֹרֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת הַלְחֹם אֲשֶׁר הֵאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֶת אַחַת וְתֵן שָׁמָּה מִלֹּא הָעֹמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לְפָנַי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדוֹרֵיכֶם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיִּנִּיחֶהוּ אַהֲרֹן לְפָנַי הָעֵדָה לְמִשְׁמֶרֶת: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשְׁבַת אֶת הַמֶּן אָכְלוּ עַד בָּאָם אֶל קִצְהָ אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהָעֹמֶר עֲשׂוּרִית הָאִיפָה הוּא:

תפילה על הפרנסה:

אֲתָה הוּא יְהוָה לְבַדָּה אַתָּה עֲשִׂיתְ אֶת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחֲיָה אֶת כָּלָם וְאַתָּה הוּא שְׁעֵשִׂית נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תַּמִּיד עִם אֲבוֹתֵינוּ גַם בַּמִּדְבָּר הַמְטִירָת לָהֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וּמַצוֹר הַחֲלָמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מִיָּם וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צְרָכֵיהֶם שְׁמִלוֹתָם לֹא בָלְתָה מַעֲלֵיהֶם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדֶיךָ הָעֲצוּמִים תִּזְוַנְנוּ וּתְפַרְנְסֵנוּ וּתְכַלְכְּלֵנוּ וּתְסַפִּיק לָנוּ כָּל צְרָכֵנוּ וְצְרָכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְּרַבִּים בְּמַלּוּי וּבְרוּחַ בְּלִי טָרַח וְעָמַל גְּדוֹל מִתַּחַת יְדֶךָ הַנִּקְיָה וְלֹא מִתַּחַת יְדֵי בָשָׂר וְדָם:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחיתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסורים בידך ולא ביד בשר ודם:

בקשות לאחר התפילה

בבוקר ובערב אחר כל התפילות אומרים זה:

יהי יהוה אלהינו עמנו, כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ: אֵל יַעֲזֵבֵנו, וְאֵל יִטְשֵׁנוּ. לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ, אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכֵינוּ, לְשִׁמּוֹר מִצּוֹ? וְחָקֵינוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ, אֲשֶׁר צָוָה, אֶת אֲבוֹתֵינוּ. וְיִהְיוּ דְבָרֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵנוּ לְפָנֵינוּ, קְרִבִּים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יוֹמָם וְלַיְלָה: לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ, וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן יִדַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי יְהוָה, הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד:

לְמַנְצַח בְּגִינַת מְזִמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סְלָה: לְדַעַת בְּאָרֶץ דְּרָפָה בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתָהּ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיְרַנְּנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֵמִים בְּאָרֶץ תִּנְחָם סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אֹתוֹ כָּל אֶפְסֵי אָרֶץ:

מְזִמּוֹר לְדוֹד יְהוָה רַעִי לֹא אָחִסְר: בְּנְאוֹת דָּשָׁא יְרַבִּיצֵנִי עַל מִי מְנַחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נִפְשִׁי יִשׁוּבָב יְנַחֲנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׂמוֹ: גַּם כִּי אֶלֶף בְּגִיָּא צְלֻמּוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אֶתָּה עַמְדֵי שְׂבִטָּה וּמִשְׁעֲנֵתָהּ הַפָּה יְנַחֲמֵנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנֵי שְׁלַחַן נֶגֶד צַרְרֵי דְשִׁנְתָּ בְשִׁמּוֹן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה: אֶף טוֹב וְחֹסֵד יְרַדְפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאָרְךָ יָמִים:

כשרוצה לצאת מבית הכנסת ישב מעט ויאמר:

אֶף צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פָּנֶיךָ:

ואחר כך יעמוד ויאמר:

כִּי כָּל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וְאֲנַחְנוּ נִלְךָ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: עֲזָרֵי מַעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ואחר כך ילך אל הפתח לאחוריו או יצדד, וישתחוה אל ארון הקודש ויאמר:

יהוה נְחַנֵּנוּ בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיָּשָׁר לְפָנֵינוּ דְרָפָה:

ואחר כך כשהולך יאמר שלשה פסוקים אלו:

גֹּד גָּדוֹד יִגְדֹּדְנוּ וְהוּא יִגְדַּעְקָב: וַיְהִי דָוִד לְכָל דְּרָכָיו מִשְׁפִּיל וַיְהוּה עַמּוֹ: וְנַחַ מְצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה:

אם בדעתו לילך באותו יום לעסוק במשא ומתן יאמר אלו הפסוקים:

עֲזָרֵי מַעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ: הַשְׁלֵךְ עַל יְהוָה יְהַבֵּךְ וְהוּא יְכַלְפֶּלְךָ: שְׁמֵר תָּם וְרָאָה יִשְׂרָאֵל כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שְׁלוֹם: בְּטַח בְּיְהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן אָרֶץ וַרְעָה אֲמוּנָה: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבֹטַח וְלֹא אֶפְחָד: כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: רַבּוֹנוּ שֵׁל עוֹלָם בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לְאִמּוֹר הַבּוֹטַח בְּיְהוָה חֹסֵד יְסוּבְבֵנוּ.

וְכַתִּיב. וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלֶם. יְהוָה אֱלֹהִים אָמַת תֵּן לִי בְרָכָה וְהַצְלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדַי כִּי בְטַחְתִּי בָּךְ שֶׁעַל יְדֵי מְלֶאכֶתִי וּמַשָּׂא וּמִתֵּן וְעִסְקִים שְׁלִי תִשְׁלַח לִי בְרָכָה שְׂאוּכַל לְפָרֵגִם אֶת עֲצָמַי וּבְנֵי בֵיתִי בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר בְּהִתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם וְיִקְוִים בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב הַשְּׁלֵף עַל יְהוָה יִהְיֶה וְהוּא יִכְלַף־לָךְ אָמֵן:

פרק שירה

תְּנִיָּא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל אוֹמֵר, כָּל הָעוֹסֵק בְּפֶרֶק שִׁירָה זֶה בְּכָל יוֹם, מַעֲיֵד אֲנִי עָלָיו שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא, וְנִצּוֹל מִפְּגַע רָע, וּמִיֶּצֶר הָרַע, וּמִדִּין קָשָׁה, וּמִשָּׁטָן, וּמִכָּל מִינֵי מִשְׁחִית וּמִזִּיקִין. גָּמוֹר בְּכָל לְבַבָּךְ וּבְכָל נַפְשָׁךְ לְדַעַת דְּרָכֶי, וְלִשְׁמֹר דְּלִתּוֹת הַיְכָלִי וְתוֹרָתִי, וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְחֻקָּי. נִצּוֹר תּוֹרָתִי בְּלִבְבָּךְ וּנְגִיד עֵינַיִךְ תִּהְיֶה יְרָאתִי. שְׁמֹר פִּיךָ וְלִשְׁוֹנָךְ מִכָּל חֲטָא וְאַשְׁמָה, וְאַנִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ בְּכָל מְקוֹם שֶׁתֵּלֵךְ, וְאַלְמַדָּךְ שֶׁכָּל וּבִינָה מִכָּל דְּבָר (ברכות יז ע"א). וְהָיִי יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מָה שֶׁבָּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא בָרָאוּ כִּי אִם לְכַבּוֹדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מג, ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלְכַבּוֹדִי בָּרָאתִי וְצִרְתִּיו אֶף עֲשִׂיתִיו (אבות פ"ו מ"א)

אָמַר רַבִּי, כָּל הָעוֹסֵק בְּפֶרֶק שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֵה לְלַמּוֹד וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם, וְתִלְמוּדוֹ מִתְקַיָּם בְּיָדוֹ, וְנִצּוֹל מִיֶּצֶר הָרַע, וּמִפְּגַע רָע, וּמִחֲבוּט הַקֶּבֶר, וּמִדִּינָה שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִחֲבָלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, וּמִמְאָרִיךְ יָמִים, וְזוֹכֵה לִימֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא.

תְּנִיָּא אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, כָּל הָאוֹמֵר שִׁירָה זוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה זוֹכֵה וְאוֹמְרוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר אָז יִשִּׁיר מִשָּׁה (שמות ט, א), שֶׁר לֹא נֶאֱמַר אֱלֹא יִשִּׁיר, מְלַמֵּד שֶׁעֲתִיד לוֹמַר (אותו) לְעֵתִיד לְבֹא (ע"י סנהדרין צא ע"ב).

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבְרָכָה (ילקוט שמעוני סוף תהלים) עַל דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָיו הַשְּׁלוֹם, בְּשַׁעַה שֶׁסִּיִּם סָפְר תְּהִלִּים זָחָה דַּעְתּוֹ עָלָיו, וְאָמַר לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם יֵשׁ בְּרִיָּה שֶׁבָּרָאתָ בְּעוֹלָמָךְ שְׂאוּמֶרֶת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת יוֹתֵר מִמֶּנִּי. בְּאוֹתָהּ שַׁעַה נִבְדָּמְנָה לוֹ צְפָרְדַּע אַחַת, וְאָמְרָה לוֹ דָּוִד אַל תִּזְוַח דַּעְתָּךְ עָלַי, שְׂאֲנִי אוֹמֶרֶת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת יוֹתֵר מִמֶּךָ, וְלֹא עוֹד אֱלֹא כָּל שִׁירָה שְׂאֲנִי אוֹמֶרֶת מִמְשַׁלֵּת (אָנִּי) עָלֶיךָ שְׁלִשֵׁת אֲלָפִים מְשָׁלִים, שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּדְבֵּר שְׁלִשֵׁת אֲלָפִים מְשָׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאַלְף (מלכים א, ה). וְלֹא עוֹד אֱלֹא שְׂאֲנִי עוֹסֶקֶת בְּמִצְוָה גְּדוֹלָה, וְזוֹ הִיא הַמִּצְוָה שְׂאֲנִי עוֹסֶקֶת בָּהּ, יֵשׁ בְּשִׁפְתַי הֵימָן מִיֵּן אֶחָד שְׂאֵין פְּרֻנְסָתוֹ כִּי אִם מִן הַמַּיִם, וּבְשַׁעַה שֶׁהוּא רָעֵב נוֹטְלֵנִי וְאוֹכְלֵנִי. זוֹ הִיא הַמִּצְוָה, לְקַיֵּם מָה שֶׁנֶּאֱמַר אִם רָעֵב שֶׁנֶּאֱמַר הֶאֱכִילְהוּ לֶחֶם וְאִם צָמֵא הִשְׁקֵהוּ מַיִם, כִּי גִחְלִים אֶתָּה חֲתָה עַל רֹאשׁוֹ וַיְהוֶה יִשְׁלֵם לָךְ (משלי כה, כא כב), אַל תִּקְרִי יִשְׁלֵם לָךְ אֱלֹא יִשְׁלִמְנוּ לָךְ (סוכה נב ע"א):

פרק ראשון

שְׁמַיִם אוֹמְרִים הַשְּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הָרְקִיעַ: (תהלים יט ב)

אָרֶץ אוֹמֶרֶת (לְדוֹד מְזֻמּוֹר) לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְּל וַיִּשְׁבֵּי בָּהּ: (תהלים כד א). וְאוֹמֵר. מִכְּנֶפֶץ הָאָרֶץ זְמֹרֶת שֶׁמַּעֲנֵנוּ צְבִי לְצַדִּיק (וְאוֹמֵר רָזִי לִי רָזִי לִי אוֹי לִי בְּגָדִים בְּגָדוֹ וּבְגָד בּוֹגְדִים בְּגָדוֹ): (ישעיה כד טז)

גֵּן עֵדֶן אוֹמֵר עוֹרֵץ צָפוֹן וּבּוֹאֵי תִימֹן הַפִּיחֵי גִנִּי יִזְלוּ בְּשִׁמּוֹי יָבֵא דוֹדִי לְגַנּוֹ וַיֹּאכַל פְּרִי מְגֻדִיו: (שיר השירים ד טז)

גֵּיהֶנֶם אוֹמֵר כִּי הַשְּׁבִיעַ נִפְשׁ שִׁקְקָה וְנִפְשׁ רְעֵבָה מְלֵא טוֹב: (תהלים קז ט)

מִדְּבַר אוֹמֵר יִשְׁשׂוּם מִדְּבַר וְצִיָּה וְתִגְל עֲרָבָה וְתִפְרַח כַּחֲבַצְלֵת: (ישעיה לה א)

שְׁדוֹת אוֹמְרִים יְהוָה בְּחֻמָּה יָסֵד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה: (משלי ג יט)

מֵיִם אוֹמְרִים לְקוֹל תַּתּוֹ הַמּוֹן מֵיִם בְּשָׁמַיִם וַיַּעַל נְשֵׂאִים מִקְצֵה אֶרֶץ (בְּרָקִים לְמִטֵּר עֲשֵׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאֲצֻרֹתָיו):
(ירמיה נא טז)

יְמִים אוֹמְרִים מִקְלוֹת מֵיִם רַבִּים אֲדִירִים מְשֻׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה: (תהלים צג ד)

נְהָרוֹת אוֹמְרִים נְהָרוֹת יִמְחָאוּ כִּי יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: (תהלים צח ח)

מַעֲיָנוֹת אוֹמְרִים וְשָׂרִים כְּחַלְלִים כָּל מַעֲיָנֵי בָּךְ: (תהלים פז ז)

פרק שני

יוֹם אוֹמֵר יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֹמֵר וְלַיְלָה וְלַיְלָה יַחְוֶה דָּעַת: (תהלים יט ג)

לַיְלָה אוֹמֵר לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסֵדְךָ וְאַמּוּנָתְךָ בְּלֵילוֹת: (תהלים צב ג)

שָׁמֵשׁ אוֹמֵר שָׁמֵשׁ יָרַח עָמַד זָבֻלָּה לְאוֹר חֲצִיָּה יִהְלְכוּ לְנִגְהַ בְּרַק חֲנִיטְךָ: (חבקוק ג יא)

יָרַח אוֹמֵר עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שָׁמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: (תהלים קד יט)

כּוֹכְבִים אוֹמְרִים אֶתְּהָ הוּא יְהוָה לְבִדְךָ אֶתְּהָ עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאֶרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֶתְּהָ מְחִיָּה אֶת כָּלָם וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: (נחמיה ט ו)

עֲבִים אוֹמְרִים יֵשֶׁת חֲשׂוֹךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סִפְתוֹ חֲשִׁכַת מֵיִם עֲבֵי שְׁחָקִים: (תהלים יח יב)

עֲנָנֵי כְבוֹד אוֹמְרִים אֶף בְּרִי יִטְרִיחַ עָב יִפְיֵץ עָנַן אוֹרוֹ: (איוב לז יא)

רוּחַ אוֹמֵר אֲמַר לְצַפּוֹן תִּנֵּי וּלְתִימָן אֵל תִּכְלָאֵי הַבֵּיאי בְּנֵי מֶרְחוֹק וּבְנוֹתֵי מִקְצֵה הָאֶרֶץ: (ישעיה מג ו)

בְּרָקִים אוֹמְרִים (מַעֲלָה נְשֵׂאִים מִקְצֵה הָאֶרֶץ) בְּרָקִים לְמִטֵּר עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאֲצֻרֹתָיו: (תהלים קלה ז)

טַל אוֹמֵר אֶהְיֶה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כַּשׁוֹשַׁנָּה וַיִּבֶן שָׂרְשׁוֹ וַיִּבְנוֹן: (הושע יד ו)

גְּשָׁמִים אוֹמְרִים גֹּשֶׁם נְדָבוֹת תִּנְיֵף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אֶתְּהָ כּוֹנְנָתָה: (תהלים סח י)

פרק שלישי

אֵילָנוֹת שֶׁבַשְׂדָּה אוֹמְרִים אֲזִי יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאֶרֶץ: (ד"ה א טז לג)

גִּפְן אוֹמֵר כֹּה אָמַר יְהוָה כֹּה אָשֶׁר יִמְצָא הַתִּירוֹשׁ בְּאֲשָׁפוֹל וְאָמַר אֵל תִּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בִרְכָה בּוֹ כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדֵי לְבַלְתִּי הַשְּׁחִית הַכֹּל: (ישעיה סה ח)

תְּאֵנָה אוֹמֵר נָצַר תְּאֵנָה יֹאכֵל פְּרִיָּה (וְשִׁמֵּר אֲדָנָיו יִכְבֵּד): (משלי כז יח)

רִמּוֹן אוֹמֵר כִּפְלַח הָרִמּוֹן וּרְקִתָּהּ מִבַּעַד לְצִמְתָּהּ: (שיר השירים ו ז)

תָּמָר אוֹמֵר צְדִיק כִּתְמָר יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: (תהלים צב יג)

תַּפּוּחַ אוֹמֵר כִּתְפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דוֹדֵי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלוֹ חֲמִדְתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִיֹו מִתּוֹק לְחִפְיִ: (שיר השירים ב

שְׁבֹלֶת חֲטִים אוֹמֶרֶת שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרֵאתֶיהָ יְהוָה: (תהלים קל א)

שְׁבֹלֶת שְׁעוּרִים אוֹמֶרֶת תִּפְלָה לְעֲנִי כִי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ: (תהלים קב א)

שְׂאֵר הַשְּׁבָלִים אוֹמְרִים לְבָשׁוּ כְרִים הַצֵּאן וְעַמְקִים יַעֲטֹפוּ בָרַךְ יְתְרוֹעֲעוּ אֶף יִשְׁירוּ: (תהלים סה יד)

יְרֻקוֹת שְׁבַשְׂדָּה אוֹמְרִים תִּלְמִיּהָ רִוּהַ נַחַת גְּדוּדָהּ בְּרִבִּיבִים תִּמְלַגְגְּנָה צְמֻחָהּ תִּבְרַךְ: (תהלים סה יא)

דְּשָׂאִים אוֹמְרִים יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: (תהלים קד לא)

פרק רביעי

תְּרַנְגוּל אוֹמֵר בְּשִׁעָה שְׁבָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶצֶל הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן זוֹלָפִים כָּל אֵילָנֵי גֵן עֵדֶן בְּשָׂמִים וּמְרַנְנִין וּמְשַׁבְּחִים וְאֵז גַּם הוּא מִתְעוֹרֵר וּמְשַׁבְּחַת:

בְּקוֹל רֵאשׁוֹן אוֹמֵר שְׂאוּ שְׁעָרֵי רֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזָז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: (תהלים כד ז-ח)

בְּקוֹל שְׁנֵי אוֹמֵר שְׂאוּ שְׁעָרֵי רֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה: (תהלים כד ט-י)

בְּקוֹל שְׁלִישֵׁי אוֹמֵר עֲמִדוּ צְדִיקִים וְעַסְקוּ בַתּוֹרָה כְּדִי שִׁיְהִיָּה שְׁכִרְכֶם כְּפוּל לְעוֹלָם הַבָּא:

בְּקוֹל רְבִיעֵי אוֹמֵר לִישׁוּעַתְּךָ קוּיִתִּי יְהוָה: (בראשית מט יח)

בְּקוֹל חֲמִישֵׁי אוֹמֵר עַד מָתִי עֲצֵל תִּשְׁכַּב מָתִי תִקְוִים מִשְׁנַתְּךָ: (משלי ו ט)

בְּקוֹל שֵׁשִׁי אוֹמֵר אֵל תִּתְּהֵב שָׁנָה פֶּן תִּגְרַשׁ פִּקְחַ עֵינֶיךָ שִׁבְעֵי לָחֶם: (משלי כ יג)

בְּקוֹל שְׁבִיעֵי אוֹמֵר עַת לַעֲשׂוֹת לִיהוָה הִפְרוּ תוֹרָתְךָ: (תהלים קיט קכו)

תְּרַנְגְלַת אוֹמֶרֶת נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: (תהלים קלו כה)

יוֹנָה אוֹמֶרֶת כְּסוּס עָגוּר כֵּן אֶצְפָּצֵף אֶהְיֶה כִּיּוֹנָה דָלוּ עֵינַי לְמָרוֹם אֲדַנִּי עֲשָׂקָה לִי עָרְבִנִי: (ישעיה לח יד).
אוֹמֶרֶת יוֹנָה לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יְהִיוּ מְזוֹנוֹתַי מְרוּרִים כְּזֵית בִּידָךְ, וְאֵל יְהִיוּ מְתוֹקִים כְּדָבֵשׁ עַל יְדֵי בָשָׂר וְדָם: (עירובין דף יח ע"ב)

נֶשֶׁר אוֹמֵר וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲנוּן כָּל בָּגְדֵי אָוֶן סֵלָה: (תהלים נט ו)

עָגוּר אוֹמֵר הוֹדוּ לִיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנִבְלַת עֲשׂוֹר זְמָרוֹ לוֹ: (תהלים לג ב)

צְפוּר אוֹמֵר גַּם צְפוּר מְצָאָה בַּיַּת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מִלְּפִי וְאֶלֶּהִי: (תהלים פד ד)

סוֹנִיָּת אוֹמֶרֶת לְמַעַן יִזְמְרְךָ כְבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲנִיךָ: (תהלים ל יג)

טְסִית אוֹמֶרֶת עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרְץ: (תהלים קכא ב)

צִיָּה אוֹמֶרֶת אוֹר זָרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שְׂמֻחָה: (תהלים צז יב)

רְצִיפִי (נ"א אונְכִי) **אוֹמֵר** נַחֲמוּ נַחֲמוּ עִמִּי יֹאמֵר אֱלֹהֵיכֶם : (ישעיה מ א)

חֲסִידָה אוֹמֶרֶת דְּבָרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלַיָּהּ כִּי מְלֹאָה צְבָאָה כִּי נִרְצָה עֲוֹנָה כִּי לָקַחְתָּ מִיַּד יְהוָה כְּפָלַיִם
בְּכָל חֲטָאתֶיהָ: (ישעיה מ ב)

עוֹרֵב אוֹמֵר מִי יָכִין לְעֵרֵב צִידוֹ כִּי יִלְדוּ אֶל אֵל יִשְׁוּעוֹ (יְתַעֲבוּ לְבָלֵי אֲכָל): (איוב לח מא)

זְרִיר אוֹמֵר. וְנוֹדַע בְּגוֹיִם זָרָעִם וְצִיָּצְאָאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל רֵאֵיהֶם יִפְרִוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יְהוָה: (ישעיה
ס א ט)

אִנּוּ שְׁבִיבֵית אוֹמֶרֶת הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירָו לוֹ זַמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְכָל
נִפְלְאוֹתָיו: (תהלים קה א-ב)

אִנּוּ הַבֵּר הַמְשׁוֹטְטֵת בַּמִּדְבָּר כְּשֵׁרוֹאָה אֶת יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה אוֹמֶרֶת קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פָּנּוּ דְרָךְ יְהוָה
יִשְׁרוּ בְעֵרְבָה מִסְלָה לְאֱלֹהֵינוּ: (ישעיה מג ג) וְעַל מְצִיאוֹת מְזוֹנוֹתֶיהָ בַּמִּדְבָּר אוֹמֶרֶת (פֹּה אָמַר יְהוָה) אָרוּר הַגְּבֵר
אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם (וְשֵׁם בְּשֵׁר זָרְעוֹ וּמִן יְהוָה יִסוּר לְבוֹ): (ירמיה יז ה). בְּרוּךְ הַגְּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיְהוָה וְהָיָה יְהוָה
מְבֹטָחוֹ: (ירמיה יז ז)

פְּרוֹגִיּוֹת אוֹמְרִים בְּטָחוּ בְיְהוָה עַדִּי עַד כִּי בִיָּהּ יְהוָה צוּר עוֹלָמִים: (ישעיה כו ד)

רַחֲמָה אוֹמֶרֶת אֲשֶׁר־קָה לָהֶם וְאֶקְבָּצֵם כִּי פְדִיתִים וְרַבּוּ כְמוֹ רַבּוּ: (זכריה י ח)

צַפְרֵת כְּרָמִים אוֹמֶרֶת (שִׁיר לַמַּעֲלוֹת) אֲשֶׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי: (תהלים קכא א)

חֲסִיל אוֹמֵר יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתְּהָ אֲרוֹמְמָךְ אוֹדָה שְׁמֶךָ כִּי עֲשִׂיתָ פְלָא עֲצוֹת מִרְחַק אֲמוּנָה אֲמֹן: (ישעיה כה א)

שְׁמַמִּית אוֹמֶרֶת הִלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שְׁמַע הִלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי תְרוּעָה: (תהלים קנ ה)

זָבוּב אוֹמֵר בְּשִׁעָה שְׂאִין יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה קוֹל אֹמֵר קְרָא וְאָמַר מָה אֶקְרָא כָּל הַבְּשׂוֹר חָצִיר וְכָל חֲסִדוֹ
כְּצִיץ הַשָּׂדֶה: (ישעיה מ ו). יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ וְדָבָר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם: (ישעיה מ ח). בּוֹרֵא נִיב שְׁפָתַיִם
שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֲוֹק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהוָה וְרַפְּאֵתִיו: (ישעיה נז יט)

תַּנְיִינִים אוֹמְרִים הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תַּנְיִינִים וְכָל תַּהֲמוֹת: (תהלים קמח ז)

לוֹיָתָן אוֹמֵר הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: (תהלים קלו א)

דָּגִים אוֹמְרִים קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: (תהלים קט ג)

צַפְרִידַע אוֹמֶרֶת בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: (יומא פ"ג מ"ח)

פֶּרֶק חֲמִישִׁי

בְּהֵמָה דְקָה טְהוֹרָה אוֹמֶרֶת מִי כְמוֹכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשִׂיהָ פְלָא: (שמות טו
יא)

בְּהֵמָה גְסָה טְהוֹרָה אוֹמֶרֶת הִרְנִינוּ לְאֱלֹהִים עוֹזְנֵנוּ הִרְעִינוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: (תהלים פא ב)

בְּהֵמָה דְקָה טְמֵאָה אוֹמֶרֶת הִיטִיבָהּ יְהוָה לְטוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: (תהלים קכה ד)

בְּהֵמָה גִּסָּה טְמֵאָה אוֹמֵר יִגִּיעַ כַּפֵּיָהּ כִּי תֹאכַל אֶשְׂרֵיהָ וְטוֹב לָהּ: (תהלים קכח ב)

גָּמַל אוֹמֵר (וְאִתָּה תִּנְבֵּא אֲלֵיהֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאִמְרַתְּ אֲלֵיהֶם) יְהוָה מִמְרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְעוֹן קִדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ
יִשְׁאָג יִשְׁאָג עַל נְוֵהוּ (הֵיטֵד פְּדֻרְכִּים יַעֲנֶה אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ): (ירמיה כה ל)

סוֹס אוֹמֵר הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינַי שֹׁפְחָה אֶל יַד גְּבֻרָתָהּ כִּי עֵינַיִנוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד
שִׁיחֲנָנוּ: (תהלים קכג ב)

פָּרָד אוֹמֵר יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִּיךָ: (תהלים קלח ד)

חֲמוֹר אוֹמֵר לָךְ יְהוָה הִגְדַּלְתָּ וְהִגְבַּרְתָּ וְהִתְפָּאֲרַת וְהִנְצַח וְהִהוֹד כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאָרָץ לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה
וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ: (דה"א כט יא)

שׁוֹר אוֹמֵר אִזּוֹ יִשְׁרֵי מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהוָה וַיֹּאמְרוּ לְאֹמֵר אֲשִׁירָה לִיהוָה כִּי גָאָה גָאָה
סוֹס וְלִכְבוֹ רָמָה בַּיָּם: (שמות טו א)

חַיֹּת הַשָּׂדֶה אוֹמְרִים בְּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב: (ברכות פ"ט מ"א)

צְבִי אוֹמֵר וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲצָה וְאֶרְנֶן לְבַקֵּר חֲסִדָּךְ כִּי הֵייתָ מְשֻׁבָּב לִי וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר לִי: (תהלים נט יז)

פִּיל אוֹמֵר מַה גָּדְלוֹ מִעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עָמְקוֹ מִחֲשֻׁבְתֶּיךָ: (תהלים צב ו)

אֲרִיָּה אוֹמֵר יְהוָה כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָאָה יָרִיעַ אֶף יִצְרִיחַ עַל אִיְבוֹי וַיִּתְגַּבֵּר: (ישעיה מב יג)

דוֹב אוֹמֵר יִשְׂאוּ מִדְּבַר וְעָרְיוּ חֲצָרִים תִּשָּׁב קִדְר יָרְנוּ יֹשְׁבֵי סֹלַע מֵרֹאשׁ הָרִים יִצְוּחוּ: יִשְׁימוּ לִיהוָה כְּבוֹד
וְתִהְיֶינָה בְּאֵימִים גְּאִידוֹ: (ישעיה מב יא-יב)

זָאֵב אוֹמֵר עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׁהָ עַל שְׁלֹמָה עַל כָּל אֲבֹדָה אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה עַד
הָאֱלֹהִים יָבֵא דְבַר שְׁנִיָּהם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַן אֱלֹהִים יִשְׁלַם שְׁנַיִם לְרַעְיָהוּ: (שמות כב ח)

שׁוֹעַל אוֹמֵר הוּא בִּנְהָ בֵיתוֹ בְּלֹא צֶדֶק וְעֲלִיּוֹתָיו בְּלֹא מִשְׁפָּט בְּרַעְיָהוּ יַעֲבֹד חַנּוּם וּפְעֵלוֹ לֹא יִתֵּן לוֹ: (ירמיה כב יג)

זְרָזִיר אוֹמֵר רַנְּנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לִישְׂרָיִם נִאֲוָה תִּהְלֶה: (תהלים לג א)

חֲתוּל אוֹמֵר. אֶרְדּוּף אוֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֶם וְלֹא אָשׁוּב עַד כְּלוֹתֶם: (תהלים יח לח)

פֶּרֶק שִׁשִּׁי

שְׂרָצִים אוֹמְרִים יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם: (תהלים קמט ב)

אֵלִים שְׂבֻשְׂרָצִים אוֹמְרִים אֲשֶׁתְּךָ כְּגִפּוֹן פְּרִיָּה בִּירְכַתִּי בִּיתְךָ בְּנִיָּה כְּשִׁתְּלִי זִיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: (תהלים קכח ג)

נַחֲשׁ אוֹמֵר סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: (תהלים קמה יד)

עֶקְרָב אוֹמֵר טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: (תהלים קמה ט)

שִׁבְלֹל אוֹמֵר כְּמוֹ שִׁבְלֹל תִּמְסֶה יְהִלְךָ נֶפֶל אֲשֶׁת בַּל חָזוּ שְׂמִשׁ: (תהלים נח ט)

נְמָלָה אוֹמְרַת לָךְ אֶל נְמָלָה עֲצַל רָאָה דְרָכֶיהָ וְחִכָּם: (משלי ו)

עֲכָבֵר אוֹמֵר וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אֵמַת עֲשִׂיתָ וְאַנִּי הִרְשַׁעְתָּי: (על נחמיה ט לג)

חֲלָדָה אוֹמֵרֶת כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ הַלְלוּיָהּ: (תהלים קנו ו)

כְּלָבִים אוֹמְרִים בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוּהוּ וְנִכְרַעָה נִבְרָכָה לִפְנֵי יְהוָה עֲשִׂנוּ: (תהלים צה ו)

רַבִּי יִשְׁעִיָּה תִּלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי חֲנִינְיָא בֶן דּוּסָא הִתְעַנָּה חֲמִשׁ (נ"א - שְׁמוֹנָה) וְשִׁמוֹנִים תַּעֲנִיּוֹת. אָמַר, כְּלָבִים שִׁפְתוֹב בְּהֵם "וְהַכְּלָבִים עָזִי נִפְשׁ לֹא יָדְעוּ שְׁבֻעָה" (ישעיה נו, יא), יָזְכוּ לומר שִׁירָה. עָנָה לוֹ מִלְּאָף מִן הַשְּׂמִים וְאָמַר לוֹ, יִשְׁעִיָּה, עַד מָתִי אַתָּה מִתְעַנָּה עַל זֶה הַדָּבָר, שְׁבֻעָה הִיא מִלְּפָנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, מִיּוֹם שֶׁגָּלָה סוּדוֹ לַחֲבִקוּק הַנְּבִיא לֹא גָּלָה דָּבָר זֶה לְשׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם. אֲלָא בְּשִׁבִיל שֶׁתִּלְמִידוֹ שֶׁל אָדָם גָּדוֹל אַתָּה, שֶׁלְּחוּנֵי מִן הַשְּׂמִים לְהִזְדַּקֵּק אֵלָיךְ לְהַגִּיד לָךְ בְּמָה זָכוּ כְּלָבִים לומר שִׁירָה. לִפִּי שִׁפְתוֹב בְּהֵם "וְלִכְלֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ כְּלָב לְשָׁנוֹ" (שמות יא, ז), וְלֹא עוֹד אֲלָא שֶׁזָּכְנוּ לְעַבֵּד מִצְוֹתֵיךְ עוֹרוֹת שֶׁכּוֹתְבִין בְּהֵם תִּפְלִין וּמְזוֹזוֹת וְסִפְרֵי תוֹרָה. עַל כֵּן זָכוּ לומר שִׁירָה. וְלַעֲנֵן הַשְּׂאֵלָה שֶׁשְּׂאֵלָתְךָ חָזוֹר לְאַחֲרֶיךָ וְאַל תוֹסִיף בְּדָבָר הַזֶּה עוֹד, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (משלי כא, כג) "שׁוֹמֵר פִּיו וְלִשׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מִצְוֹת נִפְשׁוֹ": בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאַמֵּן: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיָמָלָא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאַמֵּן:

תפילת מנחה לימי החול

תפילת מנחה

קודבנות

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֲשִׂיתָ פִּיזוֹר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֵצָה, וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין הַמַּזְבֵּחַ, וְנָתַתָּ שָׁמָּה מִיָּם, וְרַחֲצוּ אֶהָרֹן וּבְגָדָיו מִמֶּנּוּ, אֶת יְדֵיהֶם, וְאֶת רַגְלֵיהֶם. בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד, וְרַחֲצוּ מִיָּם וְלֹא יָמָתוּ, אוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל הַמַּזְבֵּחַ לְשִׁרְתוֹ, לְהַקְטִיר אֲשֶׁה לַיהוָה. וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם, וְלֹא יָמָתוּ, וְהִיתָה לָהֶם חֵק עוֹלָם לֹא וְלִזְרָעוֹ לְדוֹרֹתָם.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּתְּנוּ, שֶׁתִּתְּרַחַם עָלֵינוּ וְתִתְּמַחֵל לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ, וְתִתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִתְּמַחֵל וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבָן הַתְּמִיד שֶׁיִּכְפֹּר בְּעֵדְנוּ, כְּמוֹ שֶׁתְּתַבַּת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אֶת קְרָבְנֵי לַחֲמֵי לְאִשִּׁי, רֵיחַ נִיחֹחִי, תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵד: וְאָמַרְתָּ לָהֶם, זֶה הָאֲשֶׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים, שְׁנַיִם לַיּוֹם, עֹלָה תְּמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר, וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים: וְעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן פְּתִית רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: עֹלֶת תְּמִיד, הָעֲשִׂיָּה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד, בְּקֹדֶשׁ הַסֶּךָ נִסְכּוֹ לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים, כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסָכּוֹ תַעֲשֶׂה, אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמַּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה, וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהָרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמַּזְבֵּחַ סָבִיב:

אתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים, בזמן שביית המקדש קים, כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךָ, כִּפְתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

ויאמר יהוה אל משה, קח לך סמים: נטף, ושחלת, וחלבנה, סמים. ולבנה זפה, בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת, רקח מעשה רוקח, ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק, ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד, אשר אועד לך שמה, קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר, והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר, בהיטיבו את הנרות יקטירנה: ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה, קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם:

תנו רבנו, פטום הקטרת כיצד: שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנן ימות החמה, מנה לכל יום, פרס בשחרית, ופרס בין הערבים, ושלשה מנים יתרים, שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים, ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים, ושוחקן יפה יפה כדי שתהא דקה מן הדקה. ואחד עשר סממניו היו בה. ואלו הן: א הצרי, ב והצפרן, ג החלבנה, ד והלבונה, מ שקל שבועים שבועים מנה, ה מור, ו וקציעה, ז שבלת נרד, ח וכרסם, מ שקל ששה עשר מנה, ט הקשט שנים עשר, י וקלופה שלשה, יא וקנמון תשעה, ברית פרשינה תשעה קבין, י"ז קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא, ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חורן עתיק, מלח סדומית רובע, מעלה עשון, כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הידון כל שהיא, ואם נתן בה דבש פסלה, ואם חסר אחד מכל סממניה חבי מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. ברית פרשינה לממה היא באה, כדי ליפות בה את הצפרן, כדי שתהא נאה. י"ז קפריסין לממה הוא בא כדי לשרות בו את הצפרן כדי שתהא עזה, והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר: כשהוא שוחק, אומר: הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין, כשרה, לשליש ולרביע, לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הפלל, אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סממניה חבי מיתה: תניא בר קפרא אומר, אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא, אלו היה נותן בה קורטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה, כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה:

(ג"פ): יהוה צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה: (ג"פ): יהוה צבאות, אשרי אדם בוטח בך: (ג"פ): יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם וכשנים קדמוניות: אתה סתר לי מצר תצורני רני פלט תסובבני סלה: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אשרי

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: תהלה לדוד ארוממו אלוהי המלך ואברכה שמה לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמה לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך גידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יהוה ארץ אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודו יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה לכל הנפלים וזקף לכל הכפופים: עיני כל אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:

פּוֹתַח אֶת יָדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דַּרְכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל קוֹרְאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהַבָיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֹר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בְּשָׂר שֶׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

חצי קדיש:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, פְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךָ מְלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמְיִכוֹן וּבְחַיִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקִדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת וְלְעֵלְא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאַמְיָן בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

קריאת התורה לתענית ציבור

בתענית ציבור מוציאים ספר תורה וקורין ויחל (שמות פר' כי תשא), וקוראים ג' גברי, והשלישי הוא המפטר, ומפטירין דרשו ה' בהמצאו (ישעיה נ"ה), ומגביהין הס"ת ואין אומרים קדיש אחר הקריאה ומכניסין הס"ת להיכל ואומרים חצי קדיש ומתפללים שמונה עשרה:

שמונה עשרה

פִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבו גְדֹל לְאֱלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתָהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה.

בעשרת ימי תשובה: זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַפְצֵי בַחַיִּים, וּפְתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּקִיץ: מוֹרִיד הַטֶּל. בַּחֹרֶף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מְלַךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בעשרת ימי תשובה: מִי כְמוֹךָ אָב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

קדושה

בחזרת הש"ץ: אומרים קדושה:

נְקִדְיִשְׁךָ וְנִעְרִיצְךָ כְּנֹעַם שִׁיחַ סוּד שְׂרָפִי קָדֹשׁ, הַמְשַׁלְשִׁים לְךָ קְדוּשָׁה. כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת. מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתֶּם מְשִׁבְחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ. וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁה כְּתוּב לְאֹמֵר: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה. כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל בְּעִשְׂרֵת יְמֵי תְשׁוּבָה: הַמְלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. חֲנִנּוּ מֵאֲתָךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת: הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקִרְבָּנוּ מִלְּכֵנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מִחַל לָנוּ מִלְּכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסֶלַח אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַמְרַבֵּה לְסֶלַח:

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּגְאֹלָנוּ גְאֹלָה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בתענית ציבור

בתענית ציבור: אומר כאן **שליח הציבור** בחזרה עננו אם יש עשרה שמתעניין ומשלימין:

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ בַּיּוֹם זֶה תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בָצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ, אֵל תַּפְּן אֶל רִשְׁעֵינוּ, וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲיַנְתֵּנוּ, הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעַתֵנוּ, יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֶ: כִּי אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה בְּעַת צָרָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה:

רְפָאנוּ יְהוָה וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוֹשָׁעָה, כִּי תַהֲלִיתֵנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ,

תפילה לחולה

הרוצה להתפלל בעד החולה יאמר כאן תחינה זו:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁתַּשְׁלַח מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם. רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף לְחוֹלָה (פב"פ) בְּתוֹךְ שְׁאָר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל:

כי אל רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יהוה, רופא חולי עמו ישראל:

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשְּׂנָה הַזֹּאת. וְאֶת כָּל מִינֵי תַבּוּאֹתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּקִיץ: בְּרַכָּה בַחּוֹרֶף: טַל וּמָטָר לְבִרְכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוּבָה. וּבְרַךְ שְׁנַתֵּנוּ פְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תַּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ, וְשָׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיתֵינוּ, וּקְבָצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאֲרַבַּע כְּנִפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

השיבה שופטינו כפראשונה, ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה, ומלך עלינו מהרה אתה יהוה לבדך, בחדס וברחמים, וצדקנו בצדק ובמשפט. ברוך אתה יהוה, מלך אוהב צדקה ומשפט: בעשרת ימי תשובה: **המלך המשפט:**

ולמלשינים אל תהי תקוה, וכל המינים פרגע לאבדו, וכל אויבי עמך מהרה יפרתו, והזידים מהרה תעקר ותשיבר ותמאגר ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו. ברוך אתה יהוה, שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית עמך בית ישראל ועל פלטי בית סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמיך יהוה אלהינו, ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם, ולעולם לא יבוש כי בך בטחנו, ועל חסדך הגדול באמת ובתמים נשעננו. ברוך אתה יהוה, משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכן בתוכה פאשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו, וכסא דוד עבדך, מהרה לתוכה תכין,

נחם לתשעה באב

בתשעה באב מוסיפים:

נחם יהוה אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים, ואת העיר האבלה והחרבה והבזויה והשוממה. האבלה מבלי בניה, והחרבה ממעונותיה, והבזויה מכבודיה, והשוממה מאין יושב, והיא יושבת וראשה חפוי, פאשה עקרה שלא ילדה. ויבלעוה ליגיונות, וירשוה עובדי זרים, ויטילו את עמך ישראל לחרב, ויהרגו בצדון חסידי עליון. על פן ציון במרר תבכה, וירושלים תתן קולה. לפי לפי על חלליהם, מעי מעי על חלליהם, פי אתה יהוה באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה. ככתוב: ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה.

ברוך אתה יהוה, מנחם ציון בבנין ירושלים. וממשיכים **"את צמח"** וכו'..

ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך. פי לישועתך קוינו כל היום. (ומצפים לך לישועה). ברוך אתה יהוה, מצמיח קרן ישועה:

אב הרחמן שמע קולנו יהוה אלהינו, חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, פי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע תפלתנו.

בתענית ציבור

בתענית ציבור אומרים כאן עננו לפני שומע תפילה:

עננו יהוה עננו ביום צום תעניתנו, פי בצרה גדולה אנחנו, אל תפן אל רשעינו, ואל תסתר פניך ממנו, ואל תתעלם מתחינתנו, הנה נא קרוב לישועתנו, יהי נא חסדך לנחמנו, טרם נקרא אליך עננו, כדבר שנאמר: והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע: פי אתה יהוה העונה בעת צרה פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה: ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה:

ווידוי

הָזֶה. זָכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיִּינוּ וּמִגֵּן יְשׁוּעָה אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נִוְדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶיךָ, וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל יֵת, עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים. הַטוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מודים דרבנן **בחזרת הש"ץ** כשהוא אומר מודים, אומרים הקהל:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲזִינוּ וְתַקְיָמֵנוּ, וְתִאֲסוּף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קַדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

על הניסים

בחנוכה ופורים אומרים כאן על הניסים:

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזַמַּן הַזֶּה.

בחנוכה אומרים: **בְּיָמֵי מַתְתִּיָהוּ** בֵּן יוֹחָנָן כִּהְיוּ גְדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מְלָכוֹת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחֵם תּוֹרְתְךָ וְלְהַעֲבִירֵם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְאֵתָהּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמְדָתָ לָהֶם בַּעֲת צָרָתָם רַבַּת אֵת רִיבָם דִּנְתָּ אֵת דִּינָם נִקְמָתָ אֵת נִקְמָתָם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשֵׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְרִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרְתְךָ לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפְנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטִהְרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחֻצְרוֹת קַדְשֶׁךָ וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת (יָמִים אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּנְפִלָּא וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה): יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וְלְהִלָּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

בפורים אומרים: **בְּיָמֵי מְרִדְכִי** וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הִרְשָׁע בְּקִשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וְלֹאֲבַד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא הַחֹדֶשׁ אֲדָר וְשִׁלְלָם לְבוֹז וְאֵתָהּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרַתְּ אֶת עַצְתּוֹ וְקַלְקַלְתָּ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ וְהִשְׁבּוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשִׁי וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ (וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶסִים וְנִפְלְאוֹת וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל):

ועל כָּלֶם יִתְפָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בעשרת ימי תשובה: **וְכַתֵּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.**

וכל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה: וְיִהְלָלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, בְּאֵמֶת, לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סְלָה, הָאֵל הַטוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

ברכת כהנים בתענית ציבור

בחזרת הש"ץ: החזן והכהנים אומרים ברכת כהנים, ואם יש יותר מכהן אחד קורא להם החזן:

כהנים:

הכהנים מברכים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשך של אהרן וצאנו לברך את עמו ישראל באהבה:
הקהל עונים אמן:

ואומר החזן והכהנים אחריו מילה במילה:

ברכה יהוה וישמרה ועונים: **אמן**

יאר יהוה פניו אליה ויחנה ועונים: **אמן**

ישא יהוה פניו אליה וישם לה שלום ועונים: **אמן**

אם אין עולים כהנים אומר החזן:

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן
ובניו הכהנים עם קדושיך כאמור:

ברכה יהוה וישמרה, ועונים: **כן יהי רצון**

יאר יהוה פניו אליה ויחנה, ועונים: **כן יהי רצון**

ישא יהוה פניו אליה וישם לה שלום. ועונים: **כן יהי רצון**

שים שלום טובה וברכה, חיים, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו, כלנו כאחד (יחד)
באור פניך, פי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורת חיים, ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים, וחיים
ושלום. (וכל טוב) וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה ברב עז ושלום.

בעשרת ימי תשובה: **בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה וגזרות טובות, ישועות ונחמות, נזכר ונכתב
לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.**

ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

אלהי. נצר לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לפל תהיה. פתח לבי
בתורתך. ואחרי מצותיך תרדף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה. מהרה הפך עצתם וקלקל
מחשבתם:

יש אומרים כאן תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים. ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך. ותצילני מיצר הרע. ותן בלבי הכנעה וענוה. מלפני ואלהינו אלה כל בשר. יחד שמך בעולמך בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך. וקבץ קבוץ גליות ופדה צאנך ושמח עדתך:

עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יחלצו ידיך הושיעה ימינה וענני:

יחיד שרוצה לקבל עליו תענית, יאמר זה במנחה קודם התענית, קודם ליהי רצון:

רבון העולמים הרי אני לפניך בתענית נדבה למחר בלי נדר ובלי שבועה. לשם יחוד קודשך הוא ושכינתה. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתקבלני באהבה וברצון ותבא לפניך תפילתי ותעלה עתירתי ותרפאני ברחמיך הרבים רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותבטל מעלי ומעל כל עמך ישראל כל גזרות קשות ורעות, פי אתה שומע תפלת כל פה:

יהיו לרצון וכו':

מי ששכח לקבל התענית בתפילה, יכול לקבל כל זמן שהוא יום:

לאחר התענית יאמר זה, ובמנחה, קודם יהיו לרצון:

רבון כל העולמים גלוי וידוע לפניך, בזמן שביית המקדש קים, אדם חוטא ומביא קרבן, ואין מקריבין ממנו אלא חלב ודמו, ואתה ברחמיך הרבים מכפר, ועתה בעונותינו חרב בית מקדשנו ואין לנו מקדש ולא כהן שיכפר בעדנו, לכן יהי רצון מלפניך, שיהא מעוט חלבי ודמי, שנתמעט היום, כחלב מונח על גבי המזבח לפניך ותראני:

יהיו לרצון וכו':

נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

עשה שלום (בעשי"ת השלום) במרומו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמר: אמן:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שיפנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה פימי עולם וכשנים קדמוניות:

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים. פימי עולם וכשנים קדמוניות:

תחנון למנחה

אבינו מלכנו

בתענית ציבור ובעשרת ימי תשובה אומרים:

אבינו מלכנו - חטאנו לפניך:

אבינו מלכנו - אין לנו מלך אלא אתה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - בְּרַךְ בְּעֵשִׂי"ת חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - בְּטַל מַחְשְׁבוֹת שְׂנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - הִפְרַע צַדִּיק אֹיְבָנוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - פְּלֵא כָּל צָר וּמִשְׁטֵיץ מַעְלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - סִתְּמֵם פִּיּוֹת מִשְׁטֵינֵינוּ וּמִקְטָרֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - כִּלְהַ דְּבַר וְחָרַב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית (וְעוֹן) וְשָׂמַד מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - מְנַע מִגְּפָה מִנְּחֻלְתְּךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - סַלַח וּמַחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - מַחַח וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - מְחַזֵּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים כָּל שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - הַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - קַרְע רוּעַ גָּזַר דִּינֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלַפְּנֶיךָ:

לתענית ציבור:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - זְכָרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - זְכָרְנוּ לְגְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - זְכָרְנוּ לְפִרְנָסָה וְלְכֻלְכְּלָה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתֵּן לִי וּלְבָנַי בֵּיתִי וּלְכָל הַסְּמוּכִים עַל שׂוּלְחָנֵי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מְזוֹנוֹתַי בְּכַבּוֹד בְּזָכוֹת שְׂמֶךָ הַגָּדוֹל (דִּיקְרָנוּסָא) (ס"א נִיקוּד זֶה דִּיקְרָנוּסָא) הַמְּמוּנָה עַל הַפִּרְנָסָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - זְכָרְנוּ לְזִכְיוֹת:

לעשרת ימי תשובה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - כְּתַבְּנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - כְּתַבְּנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:

אָבִינוּ מִלְפָּנֵינוּ - כְּתַבְּנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְפָּלָה:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּתֵּן לִי וְלִבְנֵי בֵּיתִי וְלְכָל הַסְּמוּיִכִים עַל שְׂוִלְחָנֵי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם יוֹם מְזוֹנוֹתַי בְּכַבּוֹד בְּזָכוֹת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל (דִּיקְרוֹנוֹסָא) (ס"א נִיקוּד זֵה דִּיקְרוֹנוֹסָא) הַמְּמוּנָה עַל הַפְּרִנְסָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּיֹת:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - הֲצַמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - הָרֵם קַרְן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - הָרֵם קַרְן מְשִׁיחֶךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - מִלֵּא יְדִינוּ מִבְּרִכוֹתֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - מִלֵּא אֶסְמִינוּ שְׁבָע:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - שְׂמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְּלָתֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - זְכוֹר פִּי עֶפְרָא אֲנָחְנוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - נָא אַל תִּשְׁיַבְנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - חַמּוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפְּנוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִוְדֶךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - עֲשֵׂה לְמַעַן בְּאִי בְּאִשׁ וּבַמִּים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - נִקּוּם נִקְמַת דָּם עֲבֹדֶיךָ הַשְּׁפוּף:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו - חַנּוּנוּ וְעֲנָנוּ פִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אין נופלין על פניהם בבית האבל או בבית הכנסת שמלין בו התינוק או שבעל ברית או סנדק והמוהל מתפללין שם, ולא כשיש שם חתן כל ז' ימי המשתה, ולא בט"ו באב, ובט"ו בשבט, ר"ח, חנוכה, פורים קטן, ופורים גדול ב' ימים, ול"ג בעומר, ועיו"כ וערב ראש השנה, ולא בכל חודש ניסן ולא בתשעה באב, ומערב יום הכיפורים עד אחר ראש חודש חשוון, ומתחלת ר"ח סיון עד י"ג סיון, וכל אלו הימים אין אומרים במנחה שלפניהם זולת עיו"כ וער"ה שאומרים במנחה שלפניהם. (מדה"ח):

אַלְהֵינוּ ואלהי אבותינו. תבוא לפניה תפלתנו ואל תתעלם מתחנו. שאין אנו עצי פנים וקשי ערף לומר לפניה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אֲשָׁמְנוּ. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי. העונו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע. פזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרנו. עוינו. פשענו. צרנו. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תענתנו:

סָרְנוּ ממצותיה וממשפטיה הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הפא עלינו. פי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

אֵל ארף אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הנרית. גדלת רחמיה וחסדיה תזפור היום ובכל יום לזרע ידידה. תפן אלינו ברחמים. פי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפילה פניה נקדם. פהודעת לענו מקדם. מחרון אפה שוב. כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיה נחסה ונתלונן. פיום וירד יהוה בענו. תעבר על פשע ותמחה אשם. פיום ויתיצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. פיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

יחיד אינו אומר זה ולא הי"ג מדות:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא: יהוה. יהוה. אל רחום וחנון. ארף אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע וחטאה. ונקה: וסלחת לעונו ולחטאתו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו פי חטאנו. מחל לנו מלכנו פי פשענו. פי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיה:

ויאמר דוד אל גד, צר לי מאד, נפלה נא ביד יהוה, פי רבים רחמיו, וביד אדם אל אפלה:

נופלים על פניהם ואומרים:

רחום וחנון חטאתי לפניה. יהוה מלא רחמים. רחם עלי וקבל תחנוני:

יהוה אל באפה תוכיחני. ואל בחמתך תיסרני: חנני יהוה. פי אמלל אני. רפאני יהוה. פי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד. ואתה יהוה עד מתי: שובה יהוה. חלצה נפשי. הושיעני למען חסדה: פי אין במות זכרה. בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי. אשחה בכל לילה מטתי. בדמעותי ערשי אמסה: עששה מפעם עיני. עתקה בכל צוררי: סורו מפני כל פעלי און. פי שמע יהוה קול בכיי: שמע יהוה תחנתי. יהוה תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי. ישבו יבשו רגע:

שומר ישראל. שמר שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל:

שומר גוי אחד. שמר שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יהוה אלהינו יהוה אחד:

שומר גוי קדוש. שמר שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש:

מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים. התרצה והתפייס לדור עני. כי אין עוזר: אבינו מלפנו. חננו ועננו. כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה. פי עליך עינינו: זכר רחמיך יהוה וחסדיך. פי מעולם הפה: יהי חסדיך יהוה עלינו. כֹּאשֶׁר יחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשׁוֹנִים. מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחְמֶיךָ. כִּי דְלוֹנוּ מְאֹד: עֲזָרְנוּ בְשֵׁם יְהוָה. עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ: חַנּוּנוּ יְהוָה חַנּוּנוּ. כִּי רַב שִׁבְעָנוּ בּוֹז: בְּרַגְז רַחַם תִּזְכֹּר. בְּרַגְז עַקְדָּה תִזְכֹּר. בְּרַגְז תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר: יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאָנוּ: כִּי הוּא יַדַּע יִצְרָנוּ. זְכוּר כִּי עֲפָר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

קדיש שלם:

יתגדל ויתקדש שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמִּיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. **יהא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת ולעלא מפל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרוּן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

תתקבל צְלוֹתְהוֹן וּבְרַעוּתְהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אַבוּהוֹן דִּי בְשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עשה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עלינו לשבח

עלינו לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ כְּהֵם, וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנָם, שֵׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מְלֶכֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמִים וְיֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵינֵת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֲמַת מִלְּפָנָיו, אֶפְסֵס זוּלָּתוֹ. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

ועל כֹּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲצָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִפְרָתוֹן, לְתַקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בְּשָׁר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֲלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִפְרִי וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לִשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרַ יִתְנֶנוּ, וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעַלְמֵם וָעֶד: וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֹלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמִּיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. **יהא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא,

בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא (בעשי"ת וּלְעֵלָא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאֲמִירָן בְּעֵלְמָא, וְאֲמִרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִרוּ אָמֵן:

מראש חדש אלול עד אחר הושענא רבה מוסיפים מזמור זה:

לְדוֹד יְהוָה אֲזִירִי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מְעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד: בְּקָרֵב עָלֵי מֵרְעִים לְאָכַל אֶת בְּשָׂרִי צָרִי וְאִיבִי לִי הֵמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוֹ: אִם תַּחֲנֶנּה עָלֵי מַחֲנֶנּה לֹא יִירָא לְבִי אִם תִּקְוִים עָלֵי מַלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח: אַחַת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבֹתִי בְּבֵית יְהוָה כֹּל יְמֵי חַיִּי לְחַזוֹת בְּנִעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֹכָה בְּיוֹם רָעָה יִסְתַּרְנִי בְּסִתֵּר אֶהְלוּ בְּצוֹר יְרוּמִמְנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל אִיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֲזַבְּחָה בְּאֶהְלוּ זְבָחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֲזַמְרָה לַיהוָה: שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעַנּוּנִי: לָךְ אָמַר לְבִי בִקְשׁוּ פָנָי אֶת פְּנֵיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ: אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי אֵל תֵּט בְּאָרְץ עֲבָדֶיךָ עֲזַרְתִּי הֵייתָ אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי אָבִי וְאֲמִי עֲזָבוּנִי וְיְהוָה יֹאסֵפֵנִי: הוֹרְנִי יְהוָה דְרָכֶיךָ וְנַחֲנִי בְּאֵרֶחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי: אֵל תַּתְּנֵנִי בְּנִפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ בִי עַדֵי שְׁקָר וּפְחַח חָמָס: לוֹיֵלֵא הַאֲמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב יְהוָה בְּאֶרְץ חַיִּים: קְוֶה אֵל יְהוָה חֲזַק וְיִאֲמַץ לְפָךָ וְקְוֶה אֵל יְהוָה:

קדיש יתום:

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב, וְאֲמִרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֵלְמָיָא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵיהּ דְּקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא (בעשי"ת וּלְעֵלָא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאֲמִירָן בְּעֵלְמָא, וְאֲמִרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִרוּ אָמֵן:

בבית האבל מוסיפים בשחרית ובמנחה מזמור זה, ביום שיש בו תחנון:

לְמַנְצַח לְבַנְיָ קִרַח מְזֻמּוֹר: שְׁמַעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הָאֵלֵינוּ כֹּל יִשְׁבֵי חֶלֶד: גַּם בְּנֵי אֲדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׂיר וְאָבִיוֹן: פִּי יִדְבַר חֲכָמוֹת וְהִגּוֹת לְבִי תְבוּנוֹת: אֲטָה לְמִשְׁלַל אֲזַנִּי אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר חִידְתִּי: לָמָּה אִירָא בִּימֵי רַע עוֹן עַקְבֵי יְסוּפְנִי: הַבְּטָחִים עַל חֵילִם וּבִרְבַּ עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: אַח לֹא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ: וְיִקְרַר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וְחֹדֵל לְעוֹלָם: וַיְחִי עוֹד לְנֹצַח לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יְמוּתוֹ יַחַד כְּסִיל וּבַעַר יֵאבְדוּ וְעֲזָבוּ לְאַחֲרֵים חֵילָם: קִרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתֶּם לְדוֹר וָדוֹר קִרְאוּ בְשִׁמוֹתֵם עָלֵי אֲדָמוֹת: וְאֲדָם בִּיקָר בַּל יִלְוֶינָם נְמִשְׁלַל כְּפֹהֵמוֹת נְדָמוֹ: זֶה דְרָכָם כְּסִל לְמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סְלָה: כִּצְאוֹן לְשִׂאוֹל שְׁתוֹ מוֹת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּר וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׂאוֹל מִזָּבֵל לוֹ: אַף אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סְלָה: אֵל תִּירָא כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יִרַד אֲחֵרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי נִפְשׁוֹ בְּחַיִּיו יִבְרַךְ וַיִּוֹדֶךָ כִּי תִיטִיב לָךְ: תְּבוֹא עַד דוֹר אַבּוֹתָיו עַד נֹצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר: אֲדָם בִּיקָר וְלֹא יִבִּין נְמִשְׁלַל כְּפֹהֵמוֹת נְדָמוֹ: וְתִשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְהוָה מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעותה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיוכוון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה שלום** (בעשי"ת השלום) במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ביום שאין בו תחנון אומרים בבית האבל מזמור זה:

מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך: לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: אברך את יהוה אשר יעצני אף גילות יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישפן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעותה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיוכוון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה שלום** (בעשי"ת השלום) במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפילת ערבית לימי החול

תפילת ערבית

שיר המעלות

שיר המעלות. הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה. העמדים בבית יהוה בלילות: שאו ידיכם קודש וברכו את יהוה: בברכה יהוה מציון. עשה שמים וארץ: (ג"פ): יהוה צבאות עמנו. משוגב לנו אלהי יעקב סלה: (ג"פ): יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: (ג"פ): יהוה הושיעה. המלך יענגנו ביום קראנו: הושיעה את עמו וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו. יגל יעקב ישמח ישראל: בשלום יחדו אשכבה ואישן. כי אתה יהוה לבדך לבטח תושיבני: יומם יצוה יהוה חסדו. ובלילה

שירה עמי. תפלה לאל חיי: ותשועת צדיקים מיהוה. מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם. יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעיתה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

והוא רחום כפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפו, ולא יעיר כל חמתו: יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו:

חזן: **ברכו** את יהוה המברך:

קהל וחזן: **ברוך** יהוה המברך לעולם ועד:

ק"ש וברכותיה

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר בדברו מעריב ערבים, בחקמה פותח שערים, ובתבונה משנה עתים, ומחליף את הזמנים, ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברכיע, פרצונו. בורא יומם ולילה, גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור, ומעביר יום ומביא לילה, ומבדיל בין יום ובין לילה. יהוה צבאות שמו. אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד: **ברוך** אתה יהוה, המעריב ערבים:

אהבה רבה (אהבת עולם) בית ישראל עמה אהבת, תורה ומצות חקים ומשפטים אוהנו למדת. על כן יהוה אלהינו, בשכבנו ובקוינו נשיח בחקיקה, ונשמח בדברי תלמוד תורתך, ובמצותיך לעולם ועד, כי הם חיינו וארך ימינו, ובהם נהגה יומם ולילה. ואהבתך אל תסור ממנו לעולמים, ברוך אתה יהוה, אוהב עמו ישראל:

(יחיד אומר: אל מלך נאמן:)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

בלחש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך. וישננתם לבניך ודברתם בם בשבתך ובביתך ובלקחתך בדרכך ובשכבך ובקויך. וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירשך ויצהרה. ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת. השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם. וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה

וּבְיַדְכֶם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם. וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשֵׁיכֶם וְקִשְׁרֶתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדֹתֶם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם וּבְלִקְתְּכֶם בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם. וְכִתְבֶתֶם עַל מְזוֹזוֹת בְּיַתְדְּכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁפָּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לְתַת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכְּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵת

וְחֹזֵר הַחֲזֵן: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת:

וְאִמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ, וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ, הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מְלַכְנוּ הַגְּאֻלָּנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם, הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, הַעוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר. (נְסִים) וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מְסָפֶר: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ, הַמְדַרְיָנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וְיָרַם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, הַעוֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפְרָעָה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעֶבְרַתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וְיוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם, הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף, וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וְרֹא וּבְנָיו גְּבוּרָתוֹ, שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ, וּמְלָכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עָלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵךְ עִנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלָם.

מִי כַּמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה, מִי כַּמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ, נִזְרָא תְהִלָּתוֹ, עוֹשֶׂה פְלָא: מְלָכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ בּוֹקֵעֵי יָם, לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלֵי עִנּוּ וְאָמְרוּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר: כִּי פָדָה אֶת יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׂכִיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מְלַכְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרֵשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מְלַפְנֵיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיְבֵי, דְבָר, וְחֶרֶב, וְרַעַב וְיָגוֹן, וְהִסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצַל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמְרֵנוּ וּבֹאֲנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד.

בחו"ל

בחוץ לארץ מוסיפים ברכה זו לפני חצי קדיש:

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלָא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם. יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִטַּשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בְּעַבּוּר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל. כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹא לְעַם: וַיֵּרָא כָּל הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד: יְהִי חֲסִדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ. כִּי אֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלִיתְךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבֵאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי. וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי גְדוֹל אַתָּה וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ:

וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצִיאָנוּ מִרְעִיתֶךָ נוֹדָה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ: בְּרוּךְ יְהוָה בַּיּוֹם. בְּרוּךְ יְהוָה בְּלֵילָה. בְּרוּךְ יְהוָה בְּשִׁכְבּוֹ. בְּרוּךְ יְהוָה בְּקוּמָנוּ. כִּי בִידְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אֶפְקֵיד רוּחִי פְדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֲמֶת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יַחַד שְׂמָךְ וְקַיִם מְלֻכּוּתְךָ תָּמִיד וּמְלֶךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאֲמֶת בְּאֶמֶר לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֵי: יְהוָה מְלֶךְ יְהוָה מְלֶךְ יְהוָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמְּלָכוֹת שְׁלָךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מְלֶךְ אֶלָּא אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַמְּלֶךְ בְּכָבוֹד תָּמִיד יְמֶלְךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

חצי קדיש:

יְתַגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, פְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךְ מְלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיַמִּיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוּמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת וְלְעֵלְא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאַמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

תפילת שמונה עשרה

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה.

בעשרת ימי תשובה: **זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֶךְ חַפְצֵי בְּחַיִּים, כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.**

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּקִיץ: מוֹרִיד הַטֶּל. בְּחוֹרֶף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מְלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בעשרת ימי תשובה: **מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:**

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁיךָ בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה. כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל בְּעֵשֶׂר יְמֵי תְשׁוּבָה: **הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:**

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּינָה.

במוצ"ש

בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת וַיּוֹם טוֹב מוֹסִיפִים אֶתְּךָ חוֹנְנָנוּ:

אתה חוננתנו יהוה אלהינו למדע תורתך. ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך. ותבדל יהוה אלהינו בין קדש לחל. בין אור לחשך. בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה. אבינו מלפני החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום. חשוכים מפל חטא. ומגקים מפל עון. ומדבקים ביראתך ו...

חננו מאתך חכמה בינה ודעת. ברוך אתה יהוה, חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבונו מלפניו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יהוה, הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלפניו פי פשענו, פי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יהוה, חונן המרבה לסלח:

ראה נא בענינו, וריבה ריבנו. וגאלנו גאלה שלמה למען שמך, פי אל גואל חזק אתה. ברוך אתה יהוה, גואל ישראל:

רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה, פי תהלתנו אתה, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו, רפואה שלמה לכל מכותינו,

תפילה לחולה

הרוצה להתפלל בעד החולה יאמר כאן תחינה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים. רפואת הנפש ורפואת הגוף לחולה (פב"פ) בתוך שאר חולי ישראל:

פי אל רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יהוה, רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת. ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן בקיץ: **ברכה בחורף: טל ומטר לברכה** על פני האדמה. ושבענו מטובה. וברך שנתנו פשנים הטובות לברכה. פי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים. ברוך אתה יהוה, מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד מהרה מארבע פנפות הארץ לארצנו. ברוך אתה יהוה, מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה, ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה, ומלך עלינו מהרה אתה יהוה לברכה, בחד וברחמים, וצדקנו בצדק ובמשפט. ברוך אתה יהוה, מלך אוהב צדקה ומשפט: **בעשרת ימי תשובה: המלך המשפט:**

ולמלשינים אל תהי תקוה, וכל המינים פרגע יאבדו, וכל אויבי עמך מהרה יפרתו, והזידים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה במינינו. ברוך אתה יהוה, שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית עמך בית ישראל ועל פלטי בית סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמיה יהוה אלהינו, ותן שחר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם, ולעולם לא נבוש כי בה בטחנו, ועל חסדך הגדול באמת ובתמים נשעננו. ברוך אתה יהוה, משוען ומבטח לצדיקים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָה בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכַּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ, וְכִסָּא דָּוִד עֲבָדָהּ, מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבָדָהּ מִהֲרָה תִצְמַח, וְקִרְנֵי תְרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתֶךָ קוִינֵנו כָּל הַיּוֹם. (וּמִצְפֵּים לָךְ לִישׁוּעָה).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

אָב הַרְחֵמוֹן שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמְלַפְנֵיהּ מְלַפְנֵנוּ, רִיקָם אֵל תִּשְׁיַבֵּנוּ. חֲנִנֵנוּ וְעֲנִינוּ וְשִׁמְעַ תְּפִלָּתֵנוּ.

ווידוי

בברכת שמע קולינו קודם שמסיים כי אתה שומע יתוודה בהכנעה ובשברון לב ויאמר:

אָנָּה יְהוָה חֲטָאתִי. עֲוִיתִי. וּפְשָׁעֹתַי לִפְנֶיךָ. מִיּוֹם הָיִיתִי עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה (ובפרט בחטא פלוני): אָנָּה יְהוָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל. וְתִכַּפֵּר לִי עַל חֲטָאֵי וְעֹנֵי וּפְשָׁעַי. שְׁחַטָּאתִי. וְשַׁעֲוִיתִי. וְשִׁפְשָׁעֹתַי לִפְנֶיךָ. מִזְעֹרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְתַמְלֵא כָּל הַשְּׂמוֹת שְׁפָגְמָתִי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

תפילה על פרנסה

תפילה שיתפלל על מזונו קודם כי אתה שומע:

אֵתָהּ הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים. הֵזַן וּמְפָרְנֵס וּמְכַלְכֵּל מִקְרָנֵי רְאֵמִים עַד בִּיצֵי כְנָסִים. הִטְרִיפְנֵי לְחֵם חֶקֶי. וְהִמְצֵא לִי וּלְכָל בְּנֵי בֵיתִי מְזוֹנוֹתֵי קוֹדֶם שְׁאֲצָטְרֶךָ לָהֶם. בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר. בְּהִתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר. בְּכָבוֹד וְלֹא בְבִזְיוֹן. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. מְשַׁפֵּעַ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה. מְשַׁפֵּעַ בְּרָכָה עָלֵינוּ. כִּדִּי שְׂאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ. וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרָתֶךָ. וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ. וְאֵל תִּצְרִיכֵנִי לִידֵי מִתְנַת בְּשׂוֹר וְדָם. וּקְיָם בִּי מִקְרָא שְׁפָתָי. פּוֹתֵחַ אֵת יְדֶיךָ וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל חֵי רְצוֹן:

תפילה נגד עצירת הגשמים

תפילה נגד עצירת הגשמים בארץ ישראל:

וְעֲנֵנוּ בּוֹרֵא עוֹלָם בְּמִדַּת הַרְחֵמוֹם, בּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְהוֹדִיעַ גְּדֻלּוֹ וְהַדְרַת כְּבוֹדוֹ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה תֵּן טַל וּמָטָר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְתִשְׁבִּיעַ אֵת הָעוֹלָם כְּלוּ מִטּוֹבָהּ, וּמִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרִכוֹתֶיךָ וּמִעוֹשֵׁיךָ מִתְנַת יְדָךְ, שְׁמֹר וְהַצֵּל שָׁנָה זוֹ מִכָּל דְּבַר רָע, וּמִכָּל מִינֵי מִשְׁחִית, וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת, וְעֲשֵׂה לָהּ תְקוּהָ וְאַחֲרִית שְׁלוֹם, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל תְּבוּאָתֵנוּ וּפְרוֹתֵינוּ, וּבְרַכְנֵנוּ בְּגִשְׁמֵי בְרָכָה וּנְדָבָה לְחַיִּים וְשׁוֹבֵעַ וְשָׁלוֹם, כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת, וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ דְבַר וְחָרָב וְרָעָב, וְחִיָּה רָעָה וְשִׁבִי וּבָצָה, וְיִצֵּר הָרָע וְחֲלִיִּים רָעִים וְקָשִׁים, וּמְאוּרָעוֹת רָעוֹת וְקָשׁוֹת, וְגִזּוֹר עָלֵינוּ גְזָרוֹת טוֹבוֹת מְלַפְנֵיךָ, וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ, וְתִתְנַהֵג עִם בְּנֵיךָ בְּמִדַּת הַרְחֵמוֹם, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקְבֵּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

יעלה ויבוא

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן "יעלה ויבא":

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אָבִינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד (יחד) בְּאוֹר פְּנֵיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. (וְכָל טוֹב) וְטוֹב יְהִי בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם. **בְּעִשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה: בְּסִפְרֵי חַיִּים, בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם, וּפְרִיטָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם.** בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

יְהִי לְרָצוֹן אֱמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי. נִצֹר לְשׁוֹנֵי מֵרַע וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדָּם. וְנַפְשִׁי כְּעַפְרָה לִפְנֵי תַהֲרִי. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקְּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּמְלַקֵּל מַחֲשַׁבְתָּם:

יש אומרים כאן תפילה זו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁלֵא תַעֲלֶה קִנְיַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיַתִּי עַל אַחֲרִים. וְשְׁלֵא אֲכַעֹס הַיּוֹם וְשְׁלֵא אֲכַעִסְךָ. וְתַצִּילֵנִי מֵיַד הָרָע. וְתֵן בְּלִבִּי הַכְּנֻעָה וְעֲנֻוּהָ. מִלְּפָנֶיךָ וְאֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בְּשָׂר. יַחַד שְׁמָךְ בְּעוֹלָמְךָ בְּנֵה עִירָךְ יִסַּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלָל הַיְכָלְךָ. וְקַבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדֵה צֹאנְךָ וְשִׂמַח עֲדָתְךָ:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשִׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי:

יְהִי לְרָצוֹן אֱמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קְדְמוֹנִיּוֹת:

וְעֲרֹבָה לִיהוָה מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קְדְמוֹנִיּוֹת:

בכל לילות החול מלבד מוצאי שבת - אומר החזן קדיש שלם:

יְתַגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵךְ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְתַבְרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵךְ דְּקִדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעָלָא (בעשי"ת ולעלא מפל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאַמְרוּ בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

במוצאי שבת במוצאי שבת - אומר החזן חצי קדיש, ואחר כך אומרים:

יָשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלֵינוּן בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנוּן: אָמַר לַיהוָה מַחְסֵי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא יִצְיָלָה מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַיּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסָּף לָהּ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה צָנָה וְסִחְרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לְיָלָה מִחֵץ יַעֲוִף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יִהְיֶה מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצְדָּה אֶלְף וּרְבָבָה מִימִינָה אֵלָיָה לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינָיָה תִבְטֵי וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלֵינוּן שְׂמֹתָ מְעוֹנָה: לֹא תִאָּנֶה אֵלָיָה רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָהּ: כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָהּ לְשִׁמְרָהּ בְּכָל דְרָכֶיהָ: עַל פְּפִים יִשְׁאוּנָה פֶן תִּגַּף בְּאַבָּן רִגְלָהּ: עַל שַׁחַל וּפְתָן וְתַדְרֹךְ תִּנְרַמֵּס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלֹטָהוּ אֲשַׁגְבְּהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה אַחֲלָצְהוּ וְאַכְבֵּדְהוּ: אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאַמְרֵי קְדִישׁ בְּשָׁמַי מְרוּמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קְדִישׁ עַל אֲרַעָא עוֹבֵד גְבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא, יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵיָא כָּל אֲרַעָא זִיו יְקָרָה: וְתִשְׁאַנְי רִוַח וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנֵי רִוַחָא וְשִׁמְעֵית בְּתַרֵי קַל זִיעַ שְׁגִיָא דְמִשְׁבָּחֵי וְאַמְרֵי, בְּרִיךְ יְקָרָא דְיְהוָה מֵאַתָּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, יְהוָה יְמִלּוֹף לְעוֹלָם וְעַד, יְהוָה מְלֹכֵי קְדָשׁ לְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא: יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם, לְיִצְחָר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמָּהּ, וְהִכֵּן לְבָבָם אֵלָיָה: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עִוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסֹלָח וְרַב חַסְדֵי לְכָל קוֹרְאֵיךָ: צְדִקְתָּהּ צְדִק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב, חַסְדֵי לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיַּמֵי קְדָם: בְּרוּךְ אֲדִנֵי יוֹם יוֹם, יַעֲמֵס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּטַח בָּהּ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְלִיךָ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאָנוּ: בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לָנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשְׁמַח בְּלִבָּנוּ אֲהַבְתּוֹ וְיִרְאֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלָם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק, וְלֹא נִגְדַל לְבַהֲלָהּ. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶיךָ בְּעוֹלָם הָאֵה, וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וְנִבְרָכָה לְשִׁנֵי יְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ וְלַחַיֵי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יְבַטַח בְּיְהוָה. וְהִיא יְהוָה מְבַטַח: בְּטַחוּ בְיְהוָה עַדֵי עַד. כִּי בְיָהּ יְהוָה צוֹר עוֹלָמִים: וְיְבַטַחוּ בָהּ יוֹדְעֵי שְׁמֵךָ. כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דְרָשֶׁיךָ יְהוָה: יְהוָה חֲפֵץ לְמַעַן צְדִקוֹ. יְגַדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר:

יְהוָה אֲדִנֵינוּ, מַה אֲדִיר שְׁמֵךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חֲזָקוּ וְיִאֲמָץ לְבַבְכֶם כָּל הַמֵּיחֲלִים לַיהוָה:

קדיש שלם:

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךָ מְלֹכֵי תְהִי, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֲגָלָא וּבְזָמַן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקָדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא (בעשי"ת וְלְעֵלָא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאַמְרֵי בְּעֲלָמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְשְׁמֵיָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

בתפילת ערבית בארץ ישראל יש נוהגים לומר כאן שיר למעלות:

שיר למעלות אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵין בָּא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּה וְיָרַח בַּלַּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמֹר צְאֻתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
קדיש יתום:

יתגדל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעָלְמָא (בעשי"ת ולעלא מכל) מִן כָּל בְּרֻכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרֵן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

חזן: בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ:

קהל וחזן: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עלינו לשבח

עלינו לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֻלְקֵנוּ כְּהֵם, וְגוֹרְלֵנוּ כְּכָל הַמוֹנֵם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאִנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְשׁוֹכֵנֵת עֲזוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמַיִם. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֲמַת מְלַכְנוּ, אָפֶס זִוְלָתוֹ. כְּפִתּוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבָבְךָ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

ועל כֵּן נִקְוֶה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֻרַת עֲצָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִפְרֹתוֹ, לְתַקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בְּשׂוֹר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִפְרִי וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְכַנְיָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרֹ יִתְנוּ, וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עָלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבּוֹד. כְּפִתּוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעָלַם וָעֶד: וְנֹאמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיָוֵם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אָחַד וְשִׁמוֹ אָחַד:

קדיש יתום:

יתגדל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא,

בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאָמִירָן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אֲמֹן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אֲמֹן: **עֲשֵׂה שְׁלוֹם** (בעשי"ת השלום) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אֲמֹן:

ספירת העומר

שכח לספור סופר ביום למחר בלי ברכה, שכח גם אז יספור בלילות הבאים בלי ברכה וטוב שאחר יוציא אותנו בברכה:

לְשֵׁם יחוד קוד־שָׂא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיה בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמוֹ. לִיְחַד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל הַנְּי מוֹכֵן וּמְזוּמָן לְקַיָּים מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל סְפִירַת הָעוֹמֵר. כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּתוֹרָה. וְסִפְרָתֶם לָכֶם מִמְּחֶרֶת הַשְּׁבִיבַת מִיּוֹם הַבֵּי־אֲכֶם אֶת עוֹמֵר הַתְּנוּפָה. שְׁבַע שְׁבִיבוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה. עַד מִמְּחֶרֶת הַשְּׁבִיבַת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמֵשִׁים יוֹם. וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה:

וְהִי נוֹעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר:

ט"ז ניסן

"היום יום אחד לעומר:"

אנא חסד שבחסד **אלהים** י

י"ז ניסן

"היום שְׁנֵי יָמִים לְעוֹמֵר:"

בכח גבורה שבחסד **יחננו** ש

י"ח ניסן

"היום שְׁלֹשָׁה יָמִים לְעוֹמֵר:"

גדולת תפארת שבחסד **ויברכנו** מ

י"ט ניסן

"היום אַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֵר:"

ימינך נצח שבחסד **יאר** ח

כ ניסן

"היום חֲמֵשָׁה יָמִים לְעוֹמֵר:"

תתיר הוד שבחסד **פניו** ו

כ"א ניסן

"היום שְׁשָׁה יָמִים לְעֹמֶר:"

צְרוּרָה יְסוּד שְׁבַחְסָד אֲתַנּוּ ו

כ"ב ניסן

"היום שְׁבַעַה יָמִים, שְׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד לְעֹמֶר:"

אב"ג ית"ץ מְלָכוּת שְׁבַחְסָד סֵלֶה י

כ"ג ניסן

"היום שְׁמוֹנָה יָמִים, שְׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְיוֹם אֶחָד לְעֹמֶר:"

קבל חסד שבגבורה **לדעת** ר

כ"ד ניסן

"היום תְּשַׁעַה יָמִים, שְׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְשְׁנַי יָמִים לְעֹמֶר:"

רנת גבורה שבגבורה **בארץ** נ

כ"ה ניסן

"היום עֶשְׂרֶה יָמִים, שְׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֶר:"

עמך תפארת שבגבורה **דרכך** נ

כ"ו ניסן

"היום אֶחָד עָשָׂר יוֹם, שְׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֶר:"

שגבנו נצח שבגבורה **בכל** ו

כ"ז ניסן

"היום שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם, שְׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר:"

טהרנו הוד שבגבורה **גוים** ל

כ"ח ניסן

"היום שְׁלֹשָׁה עָשָׂר יוֹם, שְׁהֵם שְׁבוּעַ אֶחָד וְשֵׁשָׁה יָמִים לְעֹמֶר:"

נזרֵא יְסוּד שְׁבַחְסָד **ישועתך** א

כ"ט ניסן

"היום אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם, שְׁהֵם שְׁנַיִם שְׁבוּעוֹת לְעֹמֶר:"

קר"ע שט"ן מְלָכוּת שְׁבַחְסָד **יודוך** מ

ל ניסן

"היום חמשה עשר יום, שהם שני שבועות ויום אחד לעומר:"

נא חסד שבתפארת עמים י

א אייר

"היום שלשה עשר יום, שהם שני שבועות ושני ימים לעומר:"

גבור גבורה שבתפארת אלהים ם

ב אייר

"היום שבועה עשר יום, שהם שני שבועות ושלשה ימים לעומר:"

דורשי תפארת שבתפארת ידוך כ

ג אייר

"היום שמונה עשר יום, שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר:"

יחודך נצח שבתפארת עמים י

ד אייר

"היום תשעה עשר יום, שהם שני שבועות וחמשה ימים לעומר:"

כבבת הוד שבתפארת כלם ת

ה אייר

"היום עשרים יום, שהם שני שבועות ושלשה ימים לעומר:"

שמרם יסוד שבתפארת ישמחו ש

ו אייר

"היום אחד ועשרים יום, שהם שלשה שבועות לעומר:"

נג"ד יכ"ש מלכות שבתפארת וירננו פ

ז אייר

"היום שנים ועשרים יום, שהם שלשה שבועות ויום אחד לעומר:"

ברכם חסד שבנצח לאמים ו

ח אייר

"היום שלשה ועשרים יום, שהם שלשה שבועות ושני ימים לעומר:"

טהרם גבורה שבנצח כי ט

ט אייר

”היום אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים יוֹם, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְשְׁלֹשָׁה יָמִים לַעֲמֹר:”

רחמי תפארת שבנצח תשפוט ע

י אייר

”היום חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לַעֲמֹר:”

צדקתך נצח שבנצח עמים מ

י"א אייר

”היום שֵׁשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לַעֲמֹר:”

תמיד הוד שבנצח מישור י

י"ב אייר

”היום שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשָׁה יָמִים לַעֲמֹר:”

גמלם יסוד שבנצח ולאמים ם

י"ג אייר

”היום שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים יוֹם, שֶׁהֵם אַרְבַּעַה שָׁבוּעוֹת לַעֲמֹר:”

בט"ד צת"ג מלכות שבנצח בארץ מ

י"ד אייר

”היום תְּשָׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם, שֶׁהֵם אַרְבַּעַה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לַעֲמֹר:”

חסין חסד שבהוד תנחם י

ט"ו אייר

”היום שְׁלֹשִׁים יוֹם, שֶׁהֵם אַרְבַּעַה שָׁבוּעוֹת וְשְׁנַיִם יָמִים לַעֲמֹר:”

קדוש גבורה שבהוד סלה ש

ט"ז אייר

”היום אַחַד וְשְׁלֹשִׁים יוֹם, שֶׁהֵם אַרְבַּעַה שָׁבוּעוֹת וְשְׁלֹשָׁה יָמִים לַעֲמֹר:”

ברב תפארת שבהוד יודוך ו

י"ז אייר

”היום שְׁנַיִם וְשְׁלֹשִׁים יוֹם, שֶׁהֵם אַרְבַּעַה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לַעֲמֹר:”

טובך נצח שבהוד עמים ר

י"ח אייר

"היום שְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹשִׁים יום, שָׁהם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר:"

נהל הוד שבהוד אֱלֹהִים ו

י"ט אייר

"היום אַרְבָּעָה וּשְׁלֹשִׁים יום, שָׁהם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר:"

עדתך יסוד שבהוד יודוך ל

כ אייר

"היום חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים יום, שָׁהם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת לְעֹמֶר:"

חק"ב טנ"ע מְלָכוֹת שבהוד עמים א

כ"א אייר

"היום שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים יום, שָׁהם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעֹמֶר:"

יחיד חסד שביסוד כלם מ

כ"ב אייר

"היום שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים יום, שָׁהם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְשְׁנַי יָמִים לְעֹמֶר:"

גאה גבורה שביסוד ארץ י

כ"ג אייר

"היום שְׁמוֹנֶה וּשְׁלֹשִׁים יום, שָׁהם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֶר:"

לעמך תפארת שביסוד נתנה ם

כ"ד אייר

"היום תְּשָׁעָה וּשְׁלֹשִׁים יום, שָׁהם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֶר:"

פנה נצח שביסוד יבולה ב

כ"ה אייר

"היום אַרְבָּעִים יום, שָׁהם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר:"

זוכרי הוד שביסוד יברכנו א

כ"ו אייר

"היום אֶחָד וְאַרְבָּעִים יום, שָׁהם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים לְעֹמֶר:"

קדושתך יסוד שביסוד אֱלֹהִים ר

כ"ז אייר

"היום שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים יוֹם, שָׁהֵם שָׁשָׁה שְׁבוּעוֹת לְעֹמֶר:"

יג"ל פז"ק מלכות שביסוד **אלהינו** ין

כ"ח אייר

"היום שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם, שָׁהֵם שָׁשָׁה שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד לְעֹמֶר:"

שועתנו חסד שבמלכות **יברכנו** ת

כ"ט אייר

"היום אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם, שָׁהֵם שָׁשָׁה שְׁבוּעוֹת וְשְׁנַיִם יָמִים לְעֹמֶר:"

קבל גבורה שבמלכות **אלהים** נ

א סיון

"היום חֲמֵשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם, שָׁהֵם שָׁשָׁה שְׁבוּעוֹת וְשְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֹמֶר:"

ושמע תפארת שבמלכות **וייראו** ח

ב סיון

"היום שָׁשָׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם, שָׁהֵם שָׁשָׁה שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים לְעֹמֶר:"

צעקתנו נצח שבמלכות **אותו** ם

ג סיון

"היום שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם, שָׁהֵם שָׁשָׁה שְׁבוּעוֹת וְחֲמֵשָׁה יָמִים לְעֹמֶר:"

יודע הוד שבמלכות **כל** ס

ד סיון

"היום שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים יוֹם, שָׁהֵם שָׁשָׁה שְׁבוּעוֹת וְשָׁשָׁה יָמִים לְעֹמֶר:"

תעלומות יסוד שבמלכות **אפסי** ל

ה סיון

"היום תְּשֻׁעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם, שָׁהֵם שִׁבְעָה שְׁבוּעוֹת לְעֹמֶר:"

שק"ו צי"ת מלכות שבמלכות **אריץ** ה

הרחמן. הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו. אמן סְלָה:

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחַנְּנוּ וְיַבְרִכְנוּ יָאֵר פְּנֵיו אֶתְּנוּ סְלָה: לְדַעַת בְּאַרְצֵךָ וְדַרְכֶךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעַתְּךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׂוּר וּלְאֲמִים בְּאַרְצֵךָ תִּנְחֵם

סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ
אֶתֹו כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ:

אָנָּה בָּכַח, גְּדוּלַת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה: אַב"ג ית"ץ

קָבַל רִנַּת, עֲמָךְ. שִׁגְבָנוּ, טַהֲרָנוּ נוֹרָא: קר"ע שט"ן

נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ, כְּבַבַּת שְׁמָרִם: נג"ד יכ"ש

בְּרַכְּם טַהֲרִם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תָּמִיד גְּמֹלִם: בט"ר צת"ג

חֲסִין קְדוּשׁ, בְּרַב טוֹבָה, נִהַל עֲדָתְךָ: חק"ב טנ"ע

יַחִיד גֹּאֵה, לְעַמְּךָ פִּנְה, זֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ: יג"ל פז"ק

שׁוֹעֲתָנוּ קָבַל, וְשִׁמְעֵ צַעֲקָתָנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: שק"ו צי"ת

בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם. אֲתָה צוֹיִתָנוּ עַל יְדֵי מוֹשֶׁה עֲבָדְךָ לְסַפּוֹר סְפִירַת הָעוֹמֵר כְּדֵי לְטַהֲרָנוּ מִקְּלוּפוֹתֵינוּ
וּמְטוּמְאוֹתֵינוּ. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּבָה בְּתוֹרָתְךָ. וְסִפְרָתְךָ לָכֵם מִמַּחֲרַת הַשְּׁבִיעִת מִיּוֹם הַבֵּיאָכֶם אֶת עוֹמֵר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע
שָׁבָתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה. עַד מַמַּחֲרַת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם. כְּדֵי שִׁיטְהָרוּ נַפְשוֹת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל מִזְּהַמְתָּם:

וּבְכֹן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּזָכוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר שֶׁסִּפְרָתֵי הַיּוֹם יִתְקַן מַה
שֶׁפָּגַמְתִּי בְּסִפְיָהּ (הַשִּׁיךְ לְאוֹתוֹ הַלֵּילָה). וְאַטְהֵר וְאַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁהּ שֶׁל מַעֲלָה. וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְלִתְקַן אֶת נַפְשוֹתֵינוּ וְרוּחוֹתֵינוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ מִכָּל סִיג וּפְגָם. וְלְטַהֲרָנוּ וְלְקַדְּשָׁנוּ בְּקִדְשָׁתְךָ
הָעֲלִיוֹנָה. אָמֵן סְלָה:

קידוש לבנה

עיקר קידוש הלבנה על פי האריז"ל משיעברו עליה שבעת ימים מהמולד מעת לעת, ומיום השמיני
והלאה הוא זמן קידוש הלבנה, ויש לקדש בבגדים נאים ובשמחה, כי הוא קבלת פני השכינה הק',
ורגליהם רגל ישרה ולצד מזרח דווקא, וכשמגיע לברוך יוצרך, כשם שאני רוקד וכו' אזי יהפוך פניו נגד
הלבנה:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ
וְיָרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַיָּם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא
צָוָה וַיִּבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם חֵק נִתַּן וְלֹא יַעֲבוֹר:

(הַרְיֵנִי מִיּוֹם וּמִזְמַן לְקַיֵּם הַמִּצְוָה לְקַדֵּשׁ הַלְבָנָה, לְשֵׁם יְחֻד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ עַל יְדֵי הַהוּא טְמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל:)

ישים פניו למזרח וישר רגליו ויראה ראייה אחת בפני הלבנה קודם שיתחיל לברך ואח"כ לא יביט בה כלל:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר במאמרו ברא שחקים, וברוח פיו כל צבאם, חק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם, ששים ושמחים לעשות רצון קונם, פועל אמת שפעלתו אמת, וללבנה אמר שתתחדש, עטרת תפארת לעמוסי בטן שהם עתידים להתחדש כמותה, ולפאר ליוצרים על שם כבוד מלכותו: ברוך אתה יהוה מחדש חדשים:

(ג"פ): **ברוך** יוצרך ברוך עושך ברוך קונך ברוך בוראך:

ורוקד ג"פ ואומר ג"פ:

כשם שאני רוקד כנגדך ואיני יכול לנגוע בך פה לא יוכלו כל אויבי לנגוע בי לרעה:

(ג"פ): **תפל** עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כפאבן:

(ג"פ): **כפאבן** ידמו זרועך בגדל ופחד אימתה עליהם תפל:

(ג"פ): **דוד** מלך ישראל חי וקיים:

(ואומר לחבירו ג"פ): **שלום עליכם**:

(ואומר לחבירו ג"פ): **עליכם שלום**:

(ג"פ): **סמן** טוב ומצל טוב יהא לנו ולכל ישראל אמן:

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך: הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: יהוה שמרך יהוה צלך על יד מינך: יומם השמש לא יכפה וירח בלילה: יהוה ישמרך מפל רע ישמר את נפשך: יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגב וכנור: הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

תנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא זכו ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים פעם אחת בחדש דים. אמר אביי הלכה צריך למימרא מעומד: מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה: ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי למלאת פגימת הלבנה ולא יהיה בה שום מעוט. ויהי אור הלבנה כאור החמה וכאור שבעת ימי בראשית כמו שהיתה קודם מעוטה. שצאמר את שני המאורות הגדולים: ויתקיים בנו מקרא שכתוב ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד מלכם. אמן:

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו פהם, וגורלנו ככל המונם, שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא

יושע. וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנַי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְשׁוֹכֵנֵת עִזּוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמַיִם. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֲמַת מְלַפְנּוֹ, אֶפְס זִילְתּוֹ. כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבֹת אֵל לְבַבָּהּ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מֵהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲצָה, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִפְרֹתוֹ, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בְשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִפְרֹדוּ וַיְדַעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָה, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מֵהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר: יְהוָה יְהוָה לְמֹלֵךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום:

יְתַגְדֵּל וַיְתַקְדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתְהָ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתְהָ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמֵּן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְתַבְרַךְ.** וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיְתַפְאֵר. וַיְתַרְוִם. וַיְתַנְשָׂא. וַיְתַהַדֵּר. וַיְתַעֲלֶה. וַיְתַהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת וְלְעֵלְא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְאָמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קריאת שמע שעל המיטה

קריאת שמע שעל המיטה

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִרְיָנִי מוֹחֵל לְכָל מִי שֶׁהִכְעִיס וְהִקְנִיט אוֹתִי אוֹ שִׁחָטָא כְּנַגְדֵי בֵין בְּגוֹפֵי בֵין בְּמִמוֹנֵי בֵין בְּכַבּוּדֵי בֵין בְּכָל אֲשֶׁר לִי בֵין בְּאֲנָס בֵין בְּרִצּוֹן בֵין בְּשׁוּגֵג בֵין בְּמִזִּיד בֵין בְּדַבּוּר בֵין בְּמַעֲשֵׂה בֵין בְּגַלְגוּל זֶה בֵין בְּגַלְגוּל אַחֵר לְכָל בֵּן אָדָם וְלֹא יַעֲנֵשׂ שׁוּם אָדָם בְּסִיבַתִּי: יְהִי רִצּוֹן מְלַפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֶחָטָא עוֹד וְלֹא אֶחָזֵר בָּהֶם, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְהִכְעִסְךָ וְלֹא אַעֲשֶׂה הֲרַע בְּעֵינֶיךָ, וּמָה שִׁחָטָאִי לְפָנֶיךָ מֵחֵק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחֻלָּים רָעִים: יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּפִיל חֲבָלֵי שָׁנָה עַל עֵינַי וְתַנּוּמָה עַל עַפְעָפֵי, וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בֵּת עֵין יְהִי רִצּוֹן מְלַפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּשַׁפְּיבֵנִי לְשְׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם, וְתֵן חֻלְקֵי בְּתוֹרָתְךָ, וְתַרְגְּלִנִי לְדָבָר מְצוּהָ, וְאַל תַּרְגְּלִנִי לְדָבָר עֲבָרָה, וְאַל תְּבִיאֵנִי לְיַד חָטָא וְלֹא לְיַד נְסִיוֹן וְלֹא לְיַד בְּזִיוֹן, וְיִשְׁלַט בִּי יֵצֶר טוֹב וְאַל יִשְׁלַט בִּי יֵצֶר הָרָע, וְתַצִּילֵנִי מִשְׁטָן וּמִפְּגַע רָע וּמִחֻלָּים רָעִים. וְאַל יְבַהֲלוּנִי רְעִיוֹנֵי וְחִלּוּמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים, וְתֵהִי מִטְתִּי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישׁוֹן הַמּוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֵּאִיר לְעוֹלָם כְּלוֹ בְּכַבּוּדוֹ:

יחיד אומר: **אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּו:**

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ. וְשִׁנְנָתְךָ לְבִנְיָהּ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וְכִתְבָתְּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתָהּ וְאֶכְלֶתָּ וְשָׂבַעְתָּ. הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשְּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֶבְדַתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם. וְשָׁמַתְם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וְקִשַּׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְכִתְבָתְּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָשָׁבַע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לְתַת לָהֶם כִּימֵי הַשְּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֹּהֵן פֶּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וְרָאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם יְדִישׁ אֵת הָאוֹת זֶאת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֶתֶם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ יְדִישׁ אֵת הָאוֹת זֶאת וְעָשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קֹדְשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וְחֹזֵר וְאוֹמֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

יֵשֵׁב בְּסִתְר עֲלִיוֹן בְּצֵל שַׁדִּי יִתְלוֹנֵן: אִמֵּר לִיהוָה מַחְסִי וּמִצְוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַיּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּף לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּנְחָסֶה צִנּוֹה וְסִחָרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לִילָה מִחַץ יַעֲוִי יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהִלְךָ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְךָ אֶלְךָ וּרְבָבָה מִימִינְךָ אֶלְךָ לֹא יָגֹשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאָה: כִּי אֲתָה יְהוָה מַחְסִי עֲלִיוֹן שְׁמֹת מְעוֹנָה: לֹא תֵאָנֶה אֶלְךָ רָעָה וְנִגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָךָ: כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשְׂאוּנְךָ פֶּן תִּגָּף בְּאַבָּן רִגְלָךְ: עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּנְרַמֵּס כַּפִּיר וְתַנְיִן: כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֵהוּ עִמּוֹ אֲנִי בְּצָרָה אַחֲלָצֵהוּ וְאֶכְבְּדָהוּ: אֲרָךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי:

יְהוָה מָה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים אֲמַרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לּוֹ בְּאַלְהִים סְלָה: וְאַתָּה יְהוָה מְגוֹן בְּעַדִּי כְבוֹדִי וּמְרִים רֵאשִׁי: קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קִדְשׁוֹ סְלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאַיִשׁוּנָה הִקִּיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלַי: קוּמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל אֲיָבֵי לְחֵי שְׁנֵי רְשָׁעִים שִׁבְרָתָ: לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמּוֹ בְּרִכְתְּךָ סְלָה:

הַשְּׁכִיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֵינוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהָרָה לְמַעַן שְׁמֹךָ, וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחִרְבַּי, וְרָעַב וְגוֹן,

וְהָסֵר שְׁטוֹן מִלְּפָנָיו וּמֵאַחֲרָיו, וּבָצַל כְּכַפֵּי תַסְתִּירָנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשָׁמֹר צְאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

בְּרוּךְ יְהוָה בַּיּוֹם. בְּרוּךְ יְהוָה בְּלֵילָה. בְּרוּךְ יְהוָה בְּשִׁכְבּוֹ. בְּרוּךְ יְהוָה בְּקוּמָו. כִּי בְּיָדְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחֵי פְדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יַחַד שְׂמֵךְ וְקוּם מִלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמֶלֶךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְרֵאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאֱמֶת בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ: יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יְמֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמְּלָכוּת שְׁלָךְ הִיא וּלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה:

הַמְּלָאךָ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים, וְיִקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אַבְתִּי, אַבְרָהָם וְיִצְחָק, וְיִדְגּוּ לְרֵב בְּקָרֵב הָאָרֶץ:

וַיֵּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה, וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו, כָּל הַמִּחְלָה אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עָלֶיךָ, כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ: וַיֵּאמֶר יְהוָה אֵל הַשָּׁטָן, יִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַשָּׁטָן, וְיִגְעַר יְהוָה בְּךָ הַבַּחֵר בִּירוּשָׁלַיִם, הֲלוֹא זֶה אוֹד מְצַל מֵאִשׁ: הִנֵּה מִטַּתוֹ שֶׁלְשִׁלְמוֹה, שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֵם אַחֲזִי חָרֵב, מְלַמְדֵי מִלְחָמָה, אִישׁ חָרְבוּ עַל יָרְכוּ מִפְּחַד בְּלִילוֹת:

(ג"פ): **יְבָרְכֶךָ** יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּנֶךָ: יֵשָׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

(ג"פ): **הִנֵּה** לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

(ג"פ): **לִישׁוּעָתְךָ** קְוִיתִי יְהוָה: **קְוִיתִי** יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ: **יְהוָה** לִישׁוּעָתְךָ קְוִיתִי:

(ג"פ): **בְּשֵׁם** יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִימֵינִי מִיכָאֵל, וּמִשְׁמוֹאֵלֵי גְבַרְיָאֵל, וּמִלְּפָנֵי אוּרִיאֵל, וּמֵאַחֲרֵי רַפָּאֵל, וְעַל רֵאשֵׁי שְׁכִינַת אֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרֵי כָּל יֵרֵא יְהוָה, הַהֲלֹךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ כְּפִיךָ כִּי תֵאכַל אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשׁוּבָה כְּגִפְנוֹ פּוֹרְיָה בְּיַרְפְּתֵי בֵיתְךָ בְּנִיחָה כְּשִׁתִּילֵי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי כֹן יְבָרֵךְ גְּבַר יֵרֵא יְהוָה: יְבָרְכֶךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן, וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאָה בָּנִים לְבָנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

(ג"פ): **רְגִזוּ** וְאַל תִּחְטְאוּ, אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ, בְּטָרֵם כָּל יְצִיר נִבְרָא: לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל, אֲזִי מֶלֶךְ שָׁמוּ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כָּלֹת הַכָּל, לְבַדּוֹ יְמֶלֶךְ נִוְרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה, וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי, לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית, וְלוֹ הַעֲזֹ וְהַמְשָׁרָה: וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גְאֹלֵי, וְצוּר חֲבָלִי בַעֲת צָרָה: וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי, מְנַת כּוֹסֵי בַיּוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בַּעֲת אִישׁוֹן וְאַעֲרֶה: וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי יְהוָה לִי וְלֹא אֵירָא:

אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים, וּבְדַרְךָ חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשָׁב: כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חֲפָצוֹ, וּבְתוֹרָתוֹ יְהִיָּה יוֹמֵם וְלַיְלָה: וְהָיָה כַּעֵץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, אֲשֶׁר פְּרִיּוֹ יִתֵּן בַּעֲתוֹ וְעֵלְהוֹ לֹא יָבוּל, וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: לֹא כֹן הִרְשָׁעִים, כִּי אִם כַּמֵּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ: עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רְשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט, וְחֲטָאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים: כִּי יוֹדַע יְהוָה דֶּרֶךְ צַדִּיקִים, וְדַרְךָ רְשָׁעִים תֵּאבֵד:

בַּלְמָה רָגְשׁוּ גוֹיִם, וּלְאֲמִים יְהִגּוּ רִיק: יִתְיַצְבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ, וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד, עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁחוֹ: נִנְתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ, וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ: יוֹשֵׁב בְּשָׂמִים יִשְׁחַק, אֲדָנִי יִלְעַג לָמוֹ: אֲזִ יִדְבַר אֱלִימוֹ בְּאִפּוֹ,

וּבְחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוּ: וְאֲנִי נִסְכַּחְתִּי מִלִּפְנֵי, עַל צִיּוֹן הַר קְדוֹשִׁי: אֲסַפְּרָה אֶל חֵק, יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנֵי אֲתָהּ, אֲנִי הַיּוֹם
יְלֻדְתִּיהָ: שְׂאֵל מִמֶּנִּי וְאֲתַנְּה גוֹיִם נַחֲלֶתָהּ, וְאֲחַזְתָּהּ אֶפְסֵי אֶרֶץ: תִּרְעַם בְּשִׁבְטֵי בְרָזֶל, כְּכֹלִי יוֹצֵר תִּנְפְּצֶם: וְעַתָּה
מַלְכִים הַשְּׂפִילוּ, הוֹסְרוּ שְׂפָטֵי אֶרֶץ: עֲבְדוּ אֶת יְהוָה בִּירְאָה, וּגִילוּ בִּרְעֵדָה: נִשְׁקוּ בַר, פֶּן יֵאָנֶפֶת וְתֵאבְדוּ דֶרֶךְ,
כִּי יִבְעַר כְּמַעַט אֶפּוֹ, אֲשֶׁר־י כָּל חוֹסֵי בוֹ:

ג מְזִמּוֹר לְדוֹד, בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ: יְהוָה מָה רַבּוֹ צָרִי, רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי, אֵין
יְשׁוּעָתָה לוֹ בְּאֱלֹהִים סֵלָה: וְאֲתָהּ יְהוָה מְגֹן בְּעַדִּי, כְּבוֹדִי וּמִרִים רֵאשִׁי: קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא, וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר
קְדָשׁוֹ סֵלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישְׁנָה, הִקְיִצוּתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם, אֲשֶׁר סָבִיב שְׂתוֹ עָלַי:
קוֹמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִי, כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל אִיבֵי לְחִי, שְׁנֵי רַשָּׁעִים שִׁבְרָתָ: לִיהוָה הִישׁוּעָה, עַל עַמְּךָ בִּרְכָתָהּ
סֵלָה:

ד לְמִנְצִיחַ בְּנִגְיָנוֹת מְזִמּוֹר לְדוֹד: בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי אֱלֹהִי צְדָקִי, בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי, חֲנּוּנִי וְשִׁמְעַתְּ תַפְלֵתִי: בְּנֵי אִישׁ, עַד
מָה כְּבוֹדִי לְכַלְמָה תִּאָּהָבוֹן רִיק, תִּבְקָשׁוּ כֶזֶב סֵלָה: וְדַעְנוּ כִּי הַפְּלָה יְהוָה חֲסִיד לוֹ, יְהוָה יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹהֵינוּ:
רְגָזוּ וְאֵל תַּחֲטְאוּ, אֲמָרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה: זָבַחוּ זִבְחֵי צְדָק, וּבִטְחוּ אֵל יְהוָה: רַבִּים אֲמָרִים
מִי יֵרָאֵנוּ טוֹב, נִסָּה עֲלֵינוּ אוֹר פְּנִיָּה יְהוָה: נִתְתָּה שְׂמֵחָה בְּלִבִּי, מִעַתַּת דְּגָנִם וְתִירוֹשִׁים רַבּוֹ: בְּשָׁלוֹם יַחְדוּ
אֲשַׁכְּבָה וְאִישׁוֹן, כִּי אֲתָהּ יְהוָה לְבַדָּד לְבַטַח תוֹשִׁיבֵנִי:

סדר סעודה וברכותיה

סדר ברכת המזון

שיר המעלות ועל נהרות

בשבת ובמועד קודם ברכת המזון אומרים:

שיר המעלות. בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הִיִּינוּ כְּחֹלְמִים: אֵז יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אֵז יֵאֱמָרוּ בְּגוֹיִם
הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי: הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הִיִּינוּ שְׂמִיחִים: שׁוֹבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים
בְּנִגְבַּ: הִזְרַעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלּוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכָה נִשְׂא מִשָּׁרְף הַזָּרַע. בֹּא יָבֵא בְּרִנָּה. נִשְׂא אֱלֹמֵתֵינוּ:

בחול קודם ברכת המזון אומרים:

על נהרות בָּבֶל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ כְּנֹרֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׂאֵלוֹנוּ
שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה שִׁירֵנוּ לְנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נִשְׁרֵי אֶת שִׁיר יְהוָה עַל אֲדַמַּת נֶכֶר: אִם אֲשַׁכְּחֶךָ
יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחִפֵּי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחַתִּי: זָכֹר
יְהוָה לְבִנְיָ אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּהּ: בֵּית בָּבֶל הִשְׁדוּדָה אֲשֶׁר־י שִׁישְׁלֵם לָךְ אֶת
גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלֵת לָנוּ: אֲשֶׁר־י שִׁיאַחֵז וְנִפְץ אֶת עֲלָלֶיךָ אֵל הַסֵּלַע:

מים אחרונים חובה קודם ברכת המזון, ולא להפסיק בין נטילה לברכת המזון אף בדברי תורה. וישים
מגעעתו על ראשו כשמברך ברכת המזון משום הכון לקראת אלהיך ישראל. כשנוטל כוס לברך ברהמ"ז
נוהגין לומר וקודם שיברך יאמר:

הנני מוכן ומזמן לקיים מצות עשה של ברכת המזון שניאמר, ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך, על הארץ הטובה, אשר נתן לך:

זימון

שלושה שאכלו כאחד חיבין בזימון, וכך מזמנין:

המזמן אומר: רבותי. מיר וועלן בענטשן (או רבותי נברך):

המסובים עונים: יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:

המזמן אומר: יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:

ברשות מרנן ורבנן נברך (בעשרה או יותר אלהינו) ושאכלנו משלו:

המסובים עונים: ברוך (בעשרה או יותר אלהינו) ושאכלנו משלו ובטובו חיינו:

והמזמן חוזר: ברוך (בעשרה או יותר אלהינו) ושאכלנו משלו ובטובו חיינו:

מי שלא אכל עונה: ברוך (בעשרה או יותר אלהינו) ומבורך שמו תמיד לעולם ועד:

ברכת המזון לנשואין:

דוי הסר וגם חרון. ואז אלם בשיר ירון. נחנו במעגלי צדק. שעה ברכת ישורון. בני אהרן:

ברשות מרנן ורבנן נברך אלהינו שהשמחה במעוננו. ושאכלנו משלו:

ועונין המסובין: ברוך אלהינו שהשמחה במעוננו. ושאכלנו משלו. ובטובו חיינו:

והמזמן חוזר: ברוך אלהינו שהשמחה במעוננו. ושאכלנו משלו. ובטובו חיינו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. הגן את העולם כלו. בטובו בחן בחסד וברחמים. הוא נותן לחם לכל בשר. פי לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול. כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. פאמור פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: ברוך אתה יהוה. הגן את הפל:

נודה לך יהוה אלהינו. על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה. ועל שהוצאתנו יהוה אלהינו מארץ מצרים. ופדיתנו מבית עבדים. ועל בריתך שחתמת בבשרנו. ועל תורתך שלמדנו. ועל חקיקה שהודעתנו. ועל חיים חן וחסד שחוננתנו. ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד. בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

על הניסים

בחנוכה ופורים אומרים כאן על הניסים:

ועל הניסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

בחנוכה אומרים: **בימי מתתיהו** בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיקם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך לה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פהיום הזה ואחר כך באו בגיה לדיבר ביתך ופננו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת (ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם גם פלא ונודה לשמך הגדול סלה): ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

בפורים אומרים: **בימי מרדכי** ואסתתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא החדש אדר ושלים לבזז ואתה ברחמיה הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ (ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול):

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לה ומברכים אותך. יתברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם ועד: כפתוב. ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיה על הארץ הטבה אשר נתן לה: ברוך אתה יי. על הארץ ועל המזון:

רחם נא יהוה אלהינו על ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל ציון משפן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו. אבינו. רענו זוגנו פרנסנו וכלכלנו והרוחנו. והרוח לנו יהוה אלהינו מהרה מפל צרותינו. ונא אל תצריכנו יהוה אלהינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואותם. כי אם לידך המלאה. הפתוחה. הקדושה והרחבה. שלא יבוש ולא נפלים (ולא נפשל) לעולם ועד:

יעלה ויבוא

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן "יעלה ויבוא":

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא, יגיע ויראה וירצה, וישמע ויפקד ויזכר, זכרונו ופקדונו וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום:

בראש חודש & nbsp& nbsp; ראש החודש

בח"מ פסח & nbsp; חג המצות

בח"מ סוכות & nbsp; חג הסוכות

הזה. זכרונו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדונו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדיבר ישועה ורחמים. חוס וחנו, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

שכח לומר רצה בשבת או יעלה ויבוא בראש חודש ויום טוב וחול המועד ונזכר קודם שאמר השם מברכת בונה ירושלים אומרו שם אבל אם אמר השם אם נזכר קודם שהתחיל הטוב והמטיב אומר:

בראש חודש & nbsp;& nbsp;

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן ראשי חַדְשֵׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזַכְרוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חַדְשֵׁים:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יהוה. בונה ברחמי ירושלים. אמן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. האל. אבינו. מלפנו. אדירנו. בוראנו. גואלנו. יוצרנו. קדושנו קדוש יעקב. רוענו רועה ישראל. המלך הטוב והמטיב לכל. שבכל יום ויום הוא הטוב הוא מטיב הוא יטיב לנו. הוא גמלנו הוא גמלנו הוא גמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרחמים. הצלה והצלה. ברכה וישועה. נחמה. פרנסה וכלכלה. ורחמים וחיים ושלוש וכל טוב. ומכל טוב לעולם אל יחסרנו:

הרחמן הוא ימלך עלינו לעולם ועד: הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ: הרחמן הוא שיתפח לדור דורים. ויתפאר בנו לעד ולגאח נצחים. ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים: הרחמן הוא פרנסנו בכבוד: הרחמן הוא ישבר עלנו מעל צנארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו: הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל שלחן זה שאכלנו עליו: הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות:

ברכת האורח

אם הוא אוכל על שלחן אחרים יברך לבעה"ב ואפילו בנים הסמוכים על שלחן אביהם, וגם האב הנסמך על שלחן בניו וגם אשתו תאמר כן:

לזכר:

יהי רצון שלא יבזש בעל הבית בעולם הזה ולא יפלים לעולם הבא. ויצלח מאד בכל נכסיו. ויהיו נכסיו ונכסיו מוצלחים וקרובים לעיר. ואל ישלוט שטן לא במעשה ידיו ולא במעשה ידיו. ואל יזדקק לא לפניו ולא לפניו שום דבר הרהור חטא ועבירה ועון מעתה ועד עולם:

לנקבה:

יהי רצון שלא תבזש בעלת הבית בעולם הזה ולא תפלים לעולם הבא. ותצלח מאד בכל נכסיה. ויהיו נכסיה ונכסיה מוצלחים וקרובים לעיר. ואל ישלוט שטן לא במעשה ידיה ולא במעשה ידיו. ואל יזדקק לא לפניה ולא לפניה שום דבר הרהור חטא ועבירה ועון מעתה ועד עולם:

הרחמן הוא יברך את (אבי מורי) בעל הבית הזה ואת (אמי מורת) בעלת הבית הזה. אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם. (ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר: הרחמן הוא יברך אותי ואת אשתי ואת זרעי ואת כל אשר לי), אותנו ואת כל אשר לנו. כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב, בכל. מכל. כל. כן יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה. ונאמר אמן:

במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת יהוה. וצדקה מאלהי ישענו. ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

לברית המילה

סדר הרחמן לסעודת ברית מילה:

הַרְחַמֵּן, הוּא יְבָרֵךְ אֲבֵי הַיָּלָד וְאִמּוֹ, וְיִזְכְּנוּ לְגַדְלוֹ וּלְחֻנּוֹ וּלְחַכְמוֹ, מִיּוֹם הַשְּׂמִינִי וְהַלְאָה יִרְצֶה דָּמוֹ, וְיִהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ. (אמן):

הַרְחַמֵּן, הוּא יְבָרֵךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּילָה, אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צְדָק בְּגִילָה, וְיִשְׁלַם פְּעָלוֹ וַיִּשְׁפָּרְתּוּ כְּפוֹלָה, וְיִתְנַהֵּוּ לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ. (אמן):

הַרְחַמֵּן, הוּא יְבָרֵךְ רֵךְ הַנִּמְוָל לְשִׁמוּנָהּ, וְיִהְיֶה יָדָיו וְלִבּוֹ לְאֵל אֱמוּנָהּ, וְיִזְכֶּה לְרֵאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה. (אמן):

הַרְחַמֵּן, הוּא יְבָרֵךְ הַמֶּל בְּשֵׁר הָעַרְלָה, וּפְרַע וּמִצֵּץ דְּמֵי הַמִּילָה, אִישׁ הַיָּרָא וְרֵךְ הַלֵּבב עֲבוּדָתוֹ כְּשָׂרָה, אִם שְׁלֹשׁ אַלְהָ יַעֲשֶׂה לָּהּ. (נ"א פְּסוּלָה אִם שְׁלֹשׁ לֹא אַלְהָ יַעֲשֶׂה לָּהּ) (אמן):

הַרְחַמֵּן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תְּנָמִים, בְּזִכּוֹת חֲתָן לְמוֹלוֹת דָּמִים, לְבַשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנַחוּמִים, לְעַם אֶחָד מְפָזֵר וּמְפָרֵד בֵּין הָעַמִּים. (אמן):

הַרְחַמֵּן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כֹּהֵן צְדֵק אֲשֶׁר לְקַח לְעִילּוֹם, עַד הוֹכֵן כֶּסֶּא כְּשִׁמְשׁ וְיִהְיֶה לָנוּ, וְיִלֵּט פָּנָיו בְּאַדְרָתוֹ וַיִּגְלוֹם, בְּרִיתֵי הִיְתָה אֲתוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם. (אמן):

בראש חדש: הַרְחַמֵּן הוּא יַחֲדִישׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

בסוכות: הַרְחַמֵּן הוּא יִקַּם לָנוּ אֶת סֶפֶת דָּוִד הַנוֹפְלֵת:

הַרְחַמֵּן הוּא יִזְכְּנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא: **בחול: מַגְדִּיל** (ביום שיש בו מוסף אומר: מַגְדִּיל) יִשׁוּעוֹת מְלָכוֹ וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְמְשִׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם: עֵשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְרֵאוּ אֶת יְהוָה קְדוֹשֵׁיוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פּוֹתַח אֶת יָדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מְבֹטָחוֹ: נַעַר הַיִּתְיָ גַם זָקְנָתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לָחֵם: יְהוָה עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

נטילת ידיים והמוציא

קודם הסעודה יטול ידיו ויברך:

שָׂאוּ יְדֵיכֶם קוֹדֶשׁ וּבְרָכוּ אֶת יְהוָה: וְאֲשָׂא כַּפֵּי אֵל מִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהַבְתִּי וְאֲשַׁחֲהָ בְּחַקֶּיךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

על הלחם מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ:

ברכות הנהנין

על היין מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

על תבשיל מחמשת מיני דגן ועל מיני מאפה מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני מזונות:

ברכה אחרונה מעין שלוש

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם:

על היין: על הגפן ועל פרי הגפן:

על פירות משבעת המינים: על העץ ועל פרי העץ:

על מזונות: על המחיה ועל הכלכלה:

על מזונות ויין ביחד: על המחיה ועל הכלכלה ועל הגפן ועל פרי הגפן:

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכל מפריה ולשבוע מטובה, רחם (נא) יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך, ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבוע מטובה ונברכה עליה בקדשה ובטהרה:

(בשבת): **ורצה והחליצנו ביום השבת הזה:**

(בר"ח): **וזכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה:**

(בר"ה): **וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה:**

(ביו"ט): **ושמחנו ביום חג (פלוגי) הזה:**

כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל:

(על היין): פרי הגפן: ברוך אתה יהוה על הארץ ועל פרי הגפן: (בא"י ועל פרי גפנה):

(על הפירות): הפירות: ברוך אתה יהוה על הארץ ועל הפירות: (בא"י ועל פירותיה):

(על מזונות): המחיה: ברוך אתה יהוה על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה:

(על מזונות ויין ביחד): המחיה ועל פרי הגפן: ברוך אתה יהוה על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה ועל פרי הגפן: (בא"י ועל פרי גפנה):

בודא פרי העץ

על כל פרי העץ מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ:

בודא פרי האדמה

על פרי האדמה מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה:

ברכת שהכל

על בשר ודגים. חלב וביצה וגבינה. כמהין ופטריות וכדומה. גם על המשקים חוץ מיין אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו:

בודא נפשות

על פירות האילן חוץ מז' מינים ופירות האדמה וירקות ועל כל המשקין ועל דבר שאין גידולו מן הארץ מברכין אחר אכילתן זה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות וחסרונן על כל מה שברא להחיות בהם נפש כל חי. ברוך חי העולמים:

ברכות

ברכת שהחינו

הלובש מלבוש חדש וכן האוכל פרי חדש הגדל בזמן קבוע בשנה ומתחדש משנה לשנה מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ריח בשמים

על ריח בשמים מברך:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא מיני בשמים:

ריח טוב שבעשבים

על ריח טוב שבעשבים מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲשָׂי בְּשָׂמִים:

ריח טוב שבעצים

על ריח טוב שבעצים ושיחים מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצֵי בְּשָׂמִים:

ריח טוב שבפירות

על ריח טוב שבפירות מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן רִיחַ טוֹב בְּפִירוֹת:

שמן אפרסמון

על שמן אפרסמון מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא שֶׁמֶן עָרֵב:

בְּרַכַּת בְּרָקִים וְרַעְמִים

על הברקים מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

על הרעמים מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁכַּחוּ וּגְבוּרָתוֹ מֵיָא עוֹלָם:

בְּרַכַּת הַקֶּשֶׁת

הרואה קשת צריך לברך ברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹכֵר הַבְּרִית נֶאֱמַן בְּבְרִיתוֹ יְמֵים בְּמֵאֲמָרוֹ:

הים הגדול

הרואה את הים הגדול מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, עשה את הים הגדול:

ברכת האילנות

הרואה אילני מאכל (לפחות שני אילנות) בפריחתם בימי ניסן מברך פעם אחת בשנה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו פלים, וברא בו פירות טובות ואילנות טובות, להנות בהם בני אדם:

ברכות שונות

הרואה חכם גדול מישראל אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שחלק מחכמתו ליראייו:

הרואה חכם גדול מאומות העולם אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שנתן מחכמתו לבשר ודם:

הרואה מלך מישראל אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שחלק מן כבודו ליראייו:

הרואה מלך מאומות העולם אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שנתן מן כבודו לבשר ודם:

הרואה בתי כנסיות בחורבן מברך דיין האמת, ובישובן מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, מציב גבול אלמנה:

הרואה מקום שנעשו בו ניסים לישראל, כגון מעברות הירדן וחומות יריחו אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שעשה ניסים לאבותינו במקום הזה:

הרואה מקום שנעשה בו נס לו, או לרבו, או לאבותיו, או לאבותינו בכלל, מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שעשה לי (לרבי, לאבותי, לאבותינו) נס במקום הזה:

כשרואין בריה משונה, כגון גמד, וכושי וכדומה אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, משנה הפריות:

הרואה חבירו החביב לו אחר ל' יום מברך שהחינו, ואחר י"ב חודש מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, מחיה המתים:

הרואה אילנות טובים ובריות נאות, מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שפכה לו בעולמו:

מי שלא ראה קברי ישראל שלשים יום יברך בראייתם:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר יצר אתכם בדין, וזן וכלכל אתכם בדין, והמית אתכם בדין, ויודע מספר כלכם בדין, ועתיד להחזיר ולהחיותכם בדין. ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

בפעם הראשונה שיורדים גשמים הרבה בארץ ישראל, ובחו"ל לאחר עצירת גשמים שהיה העולם בצער מברך:

מודים אנחנו לך יהוה אלהינו על כל טפה וטפה שהורדת לנו ואלו פיננו מלא שירה פים. ולשוננו רנה כהמון גליו. ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע. ועינינו מאירות כשמש וכירח. וידינו פרושות כנשרי שמים. ורגליו קלות כאילות. אין אנחנו מספיקים להודות לך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. ולברך את שמך מלכנו. על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים. הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו: מלפנים ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו. ומפית עבדים פדיתנו. ברעב זנתנו. ובשבע כללתנו. מחרב הצלתנו. ומדבר מלטתנו. ומחלים רעים ורבים ונאמנים דליתנו: עד הנה עצרונו רחמיה. ולא עצבנו חסדיך יהוה אלהינו. ואל תטשנו יהוה אלהינו לנצח: על כן אברים שפלגת בנו. ורוח ונשמה שנפחת באפינו. ולשון אשר שמת בפינו. הן הם. יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו. ברוך אתה יהוה אל רוב ההודאות:

ובא"י אם השנים כתיקונן יברך בלא שם ומלכות (עי' מ"ב ס' רכא סק"א ובבה"ל שם):

על פדיון פטר חמור יברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו, וצונו על פדיון פטר חמור:

ברכת טבילת כלים

כשטובל כלים חדשים מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על טבילת כלים: (כשהם הרבה אומר: כלים):

ברכת המזוזה

הקובע מזוזה מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מזוזה:

סדר הפרשת חלה

א. בזמנינו שהחלה אסורה באכילה לכהנים מפני הטומאה, לא נותנים אותה לכהנים אלא שורפים אותה. ומפרישים רק כל שהוא מבלי כל שיעור.

ב. את החלה שמפרישים צריך לשרוף, ואסור לזרוקה לאשפה ולזלזל בקדושתה. ורק לאחר ששרפה אותה מותר לזרוקה לאשפה, כיון שכבר נעשה מצוותה, ואין בזה משום זלזול. ואם אין אפשרות לשרפה, תכרוך את החלה פעמיים בנייר ותכניסה לפח הזבל.

ג. טוב להמתין מלהפריש חלה עד לאחר גמר הלישה - כשתעשה העיסה גוש אחד. ואם לא הפרישה מן העיסה ואפתה - מפרישה מן הפת לאחר האפיה.

ד. אין חיוב הפרשת חלה אלא מעיסה העומדת לאפיה. אבל העושה עיסה כדי לבשלה או לטגנה, מפרישה ממנה חלה בלי ברכה, ורק אם רוצה לאפות קצת ממנה - מפרישה ממנה חלה בברכה.

ה. שיעור הפרשת חלה בברכה הוא כשיש בקמח שיעור של 1560 גר', וממדת חסידות טוב להפריש חלה בלי ברכה משיעור קילו וחצי לערך (שו"ת חזו"ע עמ' תקיח). ולשיטת החזו"א השעור הוא 2250 גר'.

קודם ההפרשה מברכת:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר אשר קדשנו במצותיו, וצונו להפריש חלה מן העיסה:

ואחר כך לוקחת חתיכה כל שהיא ומרימה ביד ימין ואומרת:

הרי זו חלה:

סדר הפרשת תרומות ומעשרות

כל גידולי קרקע הגדלים בארץ ישראל בבעלות יהודי, חייבים בתרומות ומעשרות. וכל גידול קרקע שאינו ידוע אם הופרשו ממנו תרומות ומעשרות או לא, הרי הוא בחזקת דמאי, וחייב להפריש ממנו תרומות ומעשרות בלי ברכה. ואם ודאי שלא הופרשו ממנו תרומות ומעשרות מפריש בברכה, דהיינו שלפני שיפריש יברך את הברכה ואחר כך יאמר את נוסח ההפרשה:

סדר הפרשת תרומות ומעשרות עפ"י פסקי החזו"א איש זצ"ל

נוטל מן הפרות יותר מאחד ממאה ומבדילו מן השאר ואומר:

אם הפירות טבל ודאי יאמר לפני הנוסח:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש תרומות ומעשרות.

יותר ממאה ממאה שיש כאן הרי הוא תרומה גדולה בצד צפוננו (כל מין על מינו), אותו אחד ממאה שיש כאן ועוד תשעה חלקים כמותו בצד צפוננו של הפירות (כל מין על מינו) הרי הוא מעשר ראשון. אותו אחד ממאה שיש שיש ראשון עשוי תרומת מעשר (כל מין על מינו) ומעשר שני בצד דרומו (כל מין על מינו) (ואם צריך מעשר עני יהא מעשר עני בצד דרומו).

אם הפירות טבל ודאי יאמר לפני הנוסח:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון מעשר שני.

אם הפירות ודאי נטע רבעי וטבל יאמר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו, וצונו על פדיון נטע רבעי.

ומחולל הוא וחומשו על שתי פרוטות שברשותי לחילול מעשר שני ונטע רבעי.

תפלת הדרך

היוצא לדרך אפילו רק עד פרסה צריך להתפלל תפלת הדרך, אבל אם הוא צריך ללכת פחות מפרסה מתפלל בלא חתימה, אבל אם הוא מקום סכנה אפילו בפחות מפרסה צריך להתפלל בחתימה: תיכף כשיוצא מעיבורה של עיר צריך להתפלל תפילה זו ואם שכח מתפלל כל זמן שהוא בדרך ובלבד שלא הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה לעירו או לעיר שרוצה ללון בה דמשם ואילך יאמר אותה בלא חתימה: יש להסמיק תפלת הדרך לברכה אחרת כדי שתהא ברכה הסמוכה לחברתה לכן כשיוצא בדרך בשחרית קודם התפילה כגון שהוא נחוץ י"ל ברכות השחר על הדרך ולהסמיק תפלת הדרך לברכת השחר וביום יאכל איזה פרי ויסמכנה לברכת הפרי או כשמטיל מים יסמיק אותה לברכת אשר יצר:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתולכנו לשלום ותציעידנו לשלום ותדריכנו לשלום, ותסמכני לשלום, ותגייענו למחוז חפצנו לחיים לשמחה ולשלום, **אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירני לשלום** ותצילנו מפף כל אויב ואורב ולסטים וחיית רעות בדרך, ומכל מיני פרעניות המתרגשות ובאות לעולם ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו, ותתגנו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו, ותגמלינו חסדים טובים ותשמע קול תחנונינו, פי אל שמע תפלה ותחנון אתה: **ברוך אתה יהוה, שומע תפלה:**

ואומר ג"פ:

ויעקב הלך לדרפו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב פאשר ראם, מחנה אלהים זה, ויקרא שם המקום ההוא מחננים:

(ויאמר ל' פעמים): **לישועתך** קויתי יהוה, קויתי יהוה לישועתך, יהוה לישועתך קויתי:

(ויאמר ו' פעמים): **ויהי** נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

(ויאמר ל' פעמים): **יברכה** יהוה וישמרך: יאר יהוה פניו אליה, ויחנך: ישא יהוה פניו אליה, וישם לה שלום:

(ויאמר ה' פעמים): **המלאך** הגואל אותי מכל רע, ברה את הנצרים, ויקרא בהם שמי ושם אבותי, אברהם ויצחק, וידגו לרוב בקרב הארץ:

סימן לוי"ה

(ויאמר ג"פ): **ויסעו** ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב:

(ויאמר ג' פעמים:) **המלאך** הגואל אותי מכל רע, יברך את הנערים, ויקרא בהם שמי ושם אבותי, אברהם ויצחק, וידגו לרוב בקרב הארץ:

(ויאמר ג' פעמים:) **לישועתך** קויתי יהוה, קויתי יהוה לישועתך, יהוה לישועתך קויתי:

(ויאמר ג"פ:) **הנה** אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכינת:

(ויאמר ג' פעמים:) **יברכה** יהוה וישמרך: יאר יהוה פניו אליה, ויחנה: ישא יהוה פניו אליה, וישם לה שלום:

(ויאמר ז' פעמים:) **יהי** נועם אדני אלהינו עלינו, וימעשה ידיו פוננה עלינו, וימעשה ידיו פוננהו:

ויכון בפסוק כ"י מלאכי"ו יצו"ה ל"ך ס"ת "יוהך" והוא שם מסוגל לשמירה:

(ואומר:) **אתה** סתר לי מצר תצוני רני פלט תסובבני סלה: בטחו ביהוה עדי עד פי ביהוה צור עולמים: יהוה עז לעמו יתן. יהוה יברך את עמו בשלום: יהוה צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בטח בה.

(ויאמר ג"פ:) **יהוה** הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: (ויכון בר"ת "יב"ק"):

שיר למעלות, אשא עיני אל הקרים, מאין יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך. אל ינום שמרך: הנה לא ינום ולא ישון, שומר ישראל: יהוה שמרך. יהוה צלך על יד מינה: יומם השמש לא יפכה. וירח בלילה: יהוה ישמרך מכל רע, ישמר את נפשך: יהוה ישמר צאתך ובואך, מעתה ועד עולם:

(ואומר:) **מגדל** עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב: בשם יהוה אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכינת אל:

(וילך לדרכו לשלום:)

הנכנס לדרך יאמר זה קודם שנכנס:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתכניסני לפרך זה לשלום:

נכנס בשלום יאמר:

מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שהכנסתני לפרך זה לשלום:

בקש לצאת מהכרך יאמר:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתוציאני מפרך זה לשלום:

יצא משם בשלום יאמר:

מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שהוצאתני מפרך זה לשלום, וכשם שהוצאתני לשלום, כן תוליכני לשלום, ותסמכני לשלום, ותצעידינו לשלום, ותצילנו מפרך כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומפל מיני פרעניות המתרגשות ובאות לעולם ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו, ותגמלינו חסדים טובים ותנשמע קול תפלתנו. פי אתה שומע תפלת כל פה: ברוך אתה יהוה, שומע תפלה:

תפילה לעובדי ימים ונהרות מהרמב"ן זצ"ל:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אברהם יצחק ויעקב, האל הגדול הגבור והנורא המכתיר בכבוד האמונה, שתעשה למען קדשת שלש עשרה מדותיך של רחמים, ולמען קדשת שערי הרחמים, ולמען זכות ישגי חברון אברהם יצחק ויעקב אהוביך ותמימיך, ולמען זכות עקדתו של יצחק יחידך שנעקד על גב המזבח והיה עולה תמימה קדושה וטהורה. ולמען זכותם וקדושתם ונבואתם של שמואל הנביא ושל אליהו הנביא ושל אלישע הנביא נביאיך נביאי אמת, ולמען זכות כל הצדיקים והחסידים שהיו בכל דור מגנים על ישראל, תעמיד הים (הנהר) מזעפון, ויחשו גליו, ותעשה רצון לבנו ותולכנו מהרה אל מחוז חפצנו לטובה, פאשר בידך לעשות, ותשמע תפלתנו ותאזין תחנונתנו ועננו בשעה הזאת שאנו מתפללים ומתחננים לפניך, ותולכנו בנחת רוח טוב כפי הצורך, ותשמרנו מהמון גלים ומשאון משברי ים, מרוח סעה מסער ומצער ומבלבול עתים ומחלוף זמנים ומהבריות הרעות הגדלות בים וביבשה, ומכל צרה ומכל הפסד. ואל יעכבנו לא משטין ולא מצר ולא מזיק ולא מבלבל ולא מפחיד ולא מאיים. ותוציא רוח טוב מאוצרותיך להנהיג הספינה, וחזק כל תופשי משוט ומנהיגי ומלחייה וחובליה ואמניה שינהגו אותה כראוי, בלא עצלות ובלא חשול ובלא תשוות כח, והגיענו אל מחוז חפצנו בלי שום חזק וכלי שום צער וכלי שום פחד, כי אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם. הקם סערה לדממה ויחשו גליו. שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם, הללויה:

וממשיך יהי רצון כ"סדר תפילת הדרך":

תפילת הדרך לטסים באירון

באירון מוסיפים תפילה זו:

יהי רצון מלפניך שתשמרנו מרוח סעה וסער ומצער. ותוציא רוח טוב מאוצרותיך להנהיג את ספינת האויר, וחזק כל מנהיגי אותה כראוי והגיענו אל מחוז חפצנו לחיים ולשלום בלי שום פחד. שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך, ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ואחר כך יאמר ויעקב הלך לדרכו עד שכנת אל כדלעיל:

ברכות ותפילות שונות

סדר ברכות אירוסין ונשואין

נוהגין לעשות החופה תחת השמים לסימן ברכה. מוליכין את החתן תחת החופה ומעמידים אותו כשפניו למזרח, ומעמידין את הכלה לימין החתן, והרב המסדר את הקידושין מצדד את עצמו ופניו למזרח ומברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו על העריות, ואסר לנו את הארוסות. והתיר לנו את הנשואות לנו, על ידי חפה וקדושין. ברוך אתה יהוה, מקדש עמו ישראל על ידי חפה וקדושין:

ושותה המברך, ושותין מעט החתן והכלה. ואחר כך מקדש החתן את הכלה בטבעת לפני עדים כשרים ואומר:

הרי את מקדשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל:

קוראים הכתובה, ואחר כך מוסרים הכתובה לכלה, ומברכים על כוס שניה ואומר אלו שבע ברכות:

סדר שבע ברכות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

בשבע ברכות שלאחר ברכת המזון מתחילים כאן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שהכל ברא לכבודו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, יוצר האדם:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בצלמו, בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממונו בגן עדי עד. ברוך אתה יהוה יוצר האדם:

שש תשיש ותגל העקרה, בקבוץ בניה לתוכה במהרה בשמחה. ברוך אתה יהוה משלם ציון בבניה:

שלם תשלם רעים אהובים כשלמחך יצירה בגן עדן מקדם. ברוך אתה יהוה משלם חתן וכלה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר ברא ששון ושמחה, חתן וכלה, גילה ונה, דיצה וחדנה, אהבה ואחה, שלום ורעות, מהרה יהוה אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, קול מצהלות חתנים מחפתם, ונערים מפשתה נגינתם, ברוך אתה יהוה משלם החתן עם הכלה:

ובברכת המזון מברך עתה על הכוס:

סדר ברית מילה

אין מלים עד נץ החמה של יום שמיני ללידתו, וכל היום כשר למילה אלא שזריזין מקדימים למצוות ומלים בבקר. ומדליקים הרבה נרות בבית הכנסת בשעת המילה. ואין חולצין התפילין עד אחרי המילה.

כשמביאים התינוק לבית הכנסת למול אומרים הקהל:

ברוך הבא

האב אומר:

אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך.

והעומדים שם אומרים:

נשבעה בטוב ביהנה, קדש היכלך:

מנהג ארץ ישראל תובב"א:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יְמִלֵךְ לְעֹלָם וָעֶד:

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יְמִלֵךְ לְעֹלָם וָעֶד:

אֲנָא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא: **אֲנָא** יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנָא יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא: **אֲנָא** יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא:

המוהל אומר אלו הפסוקים:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמַּתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: לָכֵן אֶמַּר הַנְּנִי נִתָּן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם:

ויניח התינוק על הכסא של אליהו, ויאמר:

זֶה הַכֶּסֶא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב:

המוהל אומר:

לִישׁוּעָתְךָ קוֹיֵתִי יְהוָה: שִׁבְרַתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמְצוּתְךָ עֲשִׂיתִי: אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא מִלְאַף הַבְּרִית, הִנֵּה שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ, עֲמוּד עַל מִינִי וְסִמְכֵנִי. שִׁבְרַתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה. שִׁשׁ אֲנֹכִי עַל אִמְרָתְךָ, כְּמוֹצֵא שְׁלָל רָב: שְׁלוֹם רָב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכֻשׁוֹל, אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵּב יִשְׁכּוֹן חֲצֵרְךָ, נִשְׁבְּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ קֹדֶשׁ הַיְכָלְךָ:

בשעה שהמוהל מוכן למול, יאמר האב:

הַנְּנִי מוֹיָךְ וּמְזֻמָּן לְקִיָּם מְצוֹת עֲשֵׂה, שְׁצוּנִי הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ לְמוֹל אֶת בְּנִי:

והמוהל קודם שמל אומר:

אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם אָבִינוּ הַתְּהִלָּה לְפָנֵינוּ וְהִיא תָמִים: הַנְּנִי מוֹיָךְ וּמְזֻמָּן לְקִיָּם מְצוֹת עֲשֵׂה, שְׁצוּנִי הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ לְמוֹל. וְאִם הָאֵב בַּעֲצָמוֹ מִל יֹאמֵר: אֶת בְּנִי: וְיִכּוֹן יִשְׁקַבֵּל הַתֵּינוּק מֵאֵלֵינוּ ז"ל:

ויקח את התינוק ויניחהו על ברכי הסנדק, והאב עומד על יד המוהל להודיע שהוא שלוחו, והמוהל מברך הברכה בקול רם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנֵנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ עַל הַמִּילָה:

ואחר כך יחתוך הערלה ואבי הבן מברך, ואם אין לו אב מברך הסנדק:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנֵנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֲחַיֵּנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנוֹ הַזֶּה:

והקהל עונים:

כְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לְבְרִית, כִּךָ יִכְנַס לְתוֹרָה וּלְחַפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים:

ובעשותו החיתוך ימהר מאד הפריעה והמציצה, וישים הערלה בחול או בעפר ואחר כך יטול המוהל את ידיו כדי שיברך על הכוס בנקיות:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדש ידיד מבטן וחוק בשארו שם. וצאצאיו חתם באות ברית קדש. על פן בשכר זאת אל חי חלקנו צורנו צוה להציל ידידות שארנו משחת, למען בריתו אשר שם בבשרנו. ברוך אתה יהוה פורת הברית:

אלהינו ואלהי אבותינו קיים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו בישראל פלוני בן פלוני ישמח האב אם האב בעצמו מברך יאמר: יהי רצון שאשמח ביוצא חלציו, ליתום מאב יאמר: ישמח האב בן עדן ביוצא חלציו ותגל אמו בפרי בטנה ליתום מהאם יאמר: ותגל אמו בן עדן בפרי בטנה ככתוב: ישמח אביו ואמו, ותגל יולדתה: ונאמר: ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיה ואמר לך בדמיה חיי נותן יין באצבעו בכי התינוק, וכן בפעם השניה כשחוזר לומר "ואומר לך" ואמר לך בדמיה חיי: ונאמר: זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: אשר פרת את אברהם, ושבועתו לישחק: ויעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית עולם: ונאמר וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים: הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו: פלוני בן פלוני זה הקטון גדול יהיה, פשם שונכם לברית פן יפנס לתורה ולחפה ולמעשים טובים:

ישתה הסנדק מכוס של ברכה, יתן גם לתינוק הנימול מעט מכוס של ברכה, כמו שעשה כשאמר בדמין חיי, ואחר כך יאמר המוהל זה:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את הילד רב הנמול, פלוני בן פלוני וישלח לו רפואה שלמה, בעבור שונכם לברית. וכשם שונכם לברית פן יפנס לתורה ולחפה ולמעשים טובים, ונאמר אמן:

אחר כך יעמוד המוהל ויתפלל תפילה זו, גם האב יתפלל תפילה זו תיכף אחר המילה:

רבנו של עולם, יהי רצון מלפניך, שיהא חשוב ומרצה ומקבל לפניך, כאלו הקרבתהו לפני כסא כבודך, ואתה ברחמיה הרבים, שלח על ידי מלאכיה הקדושים נשמה קדושה וטהורה לפלוני בן פלוני האב יאמר: לבני הנמול עתה לשמך הגדול, ושיהיה לבו פתוח כפתחו של אוגם בתורתך הקדושה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות, ותן לו אריכות ימים ושנים, חיים של יראת חטא, חיים של עשר וכבוד, חיים שתמלא משאלות לבו לטובה, אמן וכן יהי רצון.

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו פהם, וגורלנו ככל המונם, שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושע. ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים, לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד, אמת מלפניו, אפס זולתו. כפתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל פן נקוה לך יהוה אלהינו, לראות מהרה בתפארת עצה, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים פרות יפרתו, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו,

וּקְבְּלוּ כֻלְּכֶם אֶת עַל מַלְכוּתָהּ, וְתַמְלִיךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמְּלָכוֹת שְׁלָךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תַּמְלִיךְ בְּכַבּוּד. כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְהוָה יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום:

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל, בְּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֹלָם וְלְעֹלָמֵי עֲלָמֵי יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְאָא (בעשי"ת וְלְעֵלְאָא מְפֻל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרוּן בְּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

גאולה לברית מילה

יום ליבשה

חיברו ר' יהודה הלוי נהגו לאומרו בסעודת הברית:

יום לִיבְשָׁה נְהַפְּכוּ מִצּוֹלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְאוּלִּים:

הַטְּבַעְתָּ בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַת עֲנַמִּית. וּפַעַמֵי שׁוּלְמִית. יָפוּ בְּנִעְעִים:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְאוּלִּים:

וְכָל רוֹאֵי יְשׁוּרוּן. בְּבַיִת הוֹדֵי יְשׁוּרוּן. אֵין כְּפֹאֵל יְשׁוּרוּן. וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְאוּלִּים:

דְּגָלֵי כּוֹן תַּרְיִם. עַל הַנְּשִׂאָרִים. וְתַלְקֻט נַפְזָרִים. כְּמַלְקֻט שְׁבָלִים:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְאוּלִּים:

הַבָּאִים עִמָּךְ. בְּבְרִית חוֹתְמָךְ. וּמִבְּטוֹן לְשִׁמְךָ. הִמָּה נְמוּלִים:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְאוּלִּים:

הִרְאָה אוֹתוֹתֶם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתְם. וְעַל כְּנָפֵי כְּסוּתְם. יַעֲשׂוּ גְדִילִים:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְאוּלִּים:

לְמִי זֹאת נִרְשָׁמְתָּ. הַפֶּךְ נָא דְבַר אֲמָתְךָ. לְמִי הַחוֹתְמָתָּ. וְלְמִי הַפְּתִילִים:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְאוּלִּים:

וְשׁוֹב שְׁנִית לְקֻדְשָׁה. וְאֵל תּוֹסִיף לְגִרְשָׁה. וְהַעֲלֵה אוֹר שְׁמִשָּׁה. וְנָסוּ הַצִּלְלִים:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְּאוּלַּיִם:

יְדִידִים רוֹמְמוּהָ. בְּשִׁירָה קְדָמוּהָ. מִי כְמוֹכָהּ. יְהוָה בְּאֵלִים:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְּאוּלַּיִם:

בְּגִלְל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בְּנִים וְתַבִּיא גְּאֻלָּה לְבְנֵי בְּנֵיהֶם:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְּאוּלַּיִם:

סדר פדיון הבן

מצות עשה על כל איש מישראל שיפדה את בנו שהוא בכור לאמו בחמשה סלעים, ויכול ליתן לכהן שאר החפצים שיהיו שוים כך, אבל לא קרקעות או שטרות או עבדים, ולכן אין פודים בשטרות כסף. ונוהגים לעשות סעודת מצוה. ועושים את הפדיון בתוך הסעודה:

אין פודין את הבכור עד שיעברו עליו שלושים יום, וביום שלושים ואחד יפדוהו מיד שלא להשהות את המצוה:

האב מביא את הבכור לפני הכהן עם הפדיון ואומר לו:

זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי וְהוּא פֶּטֶר רְחֵם לְאִמּוֹ הַיִּשְׂרָאֵלִית, וְהִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא צָנָה לְפָדוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר וּפְדוּנִי מִבֶּן חוֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקּוֹדֶשׁ עֲשׂוּרִים גְּרָה הוּא וְנֶאֱמַר: קִדַּשׁ לִי כָל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רְחֵם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶדָם וּבְבַהֲמָה לִי הוּא:

הכהן שואל את האב:

מֵאֵי בְּעֵית טְפִי, לִיתֶן לִי בְּנֶךָ בְּכוֹרְךָ, שֶׁהוּא פֶּטֶר רְחֵם לְאִמּוֹ, אוּ בְּעֵית לְפָדוֹתוֹ בְּעַד חֲמִשׁ סְלָעִים כְּדַמְחִיבֶתָּ מְדֹאֲרֵיתָא:

האב אומר:

חֲפִץ אֲנִי לְפָדוֹת אֶת בְּנִי וְהִלֵּךְ דְּמֵי פְדִיוֹנוֹ כְּדַמְחִיבֶתָּי מְדֹאֲרֵיתָא:

האב מברך ברכה זו ושהחיינו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיוֹן הַבֵּן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִחַיְנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

הכהן מעביר את דמי הפדיון מעל ראש הבכור ואומר:

זֶה תַּחַת זֶה, זֶה חִילוּף זֶה, זֶה מְחוּל עַל זֶה, וְיִפְנֶס זֶה הַבֵּן לְחַיִּים לְתוֹרָה וְלִירְאָת שְׁמַיִם. יְהִי רְצוֹן שְׁפָשֶׁם שְׁנַכְנַס לְפְדִיוֹן כֶּן יִפְנֶס לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים אָמֵן:

הכהן שם את ידיו על ראש הילד ומברכו:

יְשִׁימָה אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה: **יְבָרְכֶךָ** יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: **יָאֵר** יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: **יִשָּׂא** יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:

כִּי אֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים וְשְׁלוֹם יוֹסִיפוּ לְךָ: **יְהוָה** יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשְׁךָ:

הַכֵּהן מִבְּרַךְ עַל הַכּוֹס:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

סדר ערוב תבשילין / חצרות / תחומין

עירובי תבשילין

סדר עירובי תבשילין:

יום טוב שחל להיות בערב שבת אסור לאפות או לבשל בקדרה מיוחדת לשבת אלא על ידי עירובי תבשילין שעושה בערב יום טוב. היינו שלוקח איזה תבשיל או צלי שראוי ללפת בו את הפת. ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֵרֹב:

בְּהֵדִין עֵרֹבֵא יְהֵא שְׂרָא לָנָא לְמִפָּא וּלְבִשְׂלָא וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׂרָגָא וּלְמַעְבַּד כָּל צְרִכְנָא מִיּוֹמָא טַבָּא לְשִׁבְתָּא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

מי שאינו מבין את השפה הארמית אומר בלשון הקודש:

בְּזֶה הָעֵרֹב יְהֵא מְתָר לָנוּ לְאַפּוֹת וּלְבִשָׁל וּלְהַטְמִין וּלְהַדְלִיק נֵר וּלְעֵשׂוֹת כָּל צְרִכְנוּ מִיּוֹם טוֹב לְשִׁבְתָּ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

עירובי תחומין

סדר עירובי תחומין:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֵרֹב:

בְּזֶה הָעֵרֹב יְהֵא מְתָר לִי (או לפלוני ופלוני ולבני מקום פלוני) לִילָךְ מִמָּקוֹם זֶה אֶלְפִים אָמָּה לְכָל רוּחַ בְּשִׁבְתָּ (בְּיוֹם טוֹב) (או בְּיוֹם כְּפוּר) זֶה:

סדר עירובי חצרות:

מי שמערב בשביל כמה בעלי בתים, צריך לזכות הפת על ידי אחר: ויאמר המזכה להזוכה בלשון זה:

זֶכֶה בְּעֵרֹב זֶה לְאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַדְרִים פַּה עַמָּנוּ. וְשִׁבְאוּ לְדוּר בְּעִיר הַזֹּאת **בְּחֵצֵי הַזֹּאת, בְּמִבּוֹי הַזֹּאת** שְׂיִסְמְכוּ עָלָיו לְטַלְטַל עַל יְדוֹ מְרֻשּׁוֹת לְרֻשּׁוֹת בְּשִׁבְתָּ וְיוֹם טוֹב הַבָּאִים: וְלֹא יִזְכָּה עַל יְדֵי בְּנוֹ הַקָּטָן. וְלֹא עַל יְדֵי בְּנוֹ הַגָּדוֹל הַסְמוּךְ עַל שְׁלֻחָנוּ. וְלֹא עַל יְדֵי אֲשֵׁתוֹ. וְמִי שֶׁזָּכָה נוֹטֵל בְּיָדוֹ וְיִגְבִּיהַ טַפָּח:

המערב יברך ברכה זו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב:

בהדין ערובא יהא שרא לנא לאפוקי ולעיולי מבית לבית. ומחצר לחצר. מגג לגג. מבתים לחצר. מחצר לבתים כל מאי דצריך לן לשתייהן בכל שבתות השנה וימים טובים לנו בני ישראל ולכל הדרים בעיר הזאת:

אם אינו מבין את השפה הארמית יאמר בלשון הקודש:

בזה הערוב יהא מתר לנו להוציא ולהכניס מן המבואות לחצרות ומן החצרות למבואות ומשתייהן לבתים ומבתים לשתייהן בכל שבתות השנה וימים טובים לנו ולכל ישראל היושבים בעיר הזאת:

סדר הדלקת נרות שבת

סדר הדלקת נרות שבת

צריכים להדליק בכל חדר וחדר שהולך שם בשבת ויו"ט. אבל עיקר מצות הדלקת הנרות הוא בחדר שאוכלים שם הסעודה. ועל נר זה מברכין ופותרין בזה את כל הנרות שבכל החדרים:

לשבת:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת:

ליום טוב:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב:

ליום טוב שחל בשבת:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת ושל יום טוב:

ליום הכפורים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום הכפורים:

ליום הכפורים שחל בשבת:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת ושל יום הכפורים:

ליו"ט (חוץ מז' וח' של פסח):

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחיינו וקיימנו והגיענו לימין הנה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תפלה לפני הדלקת נר שבת ויום טוב:

אני (פב"פ) מנדרת את המטבעות הללו לקפת רבי מאיר בעל הנס. לכבוד אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב ואמותינו שרה רבקה רחל ולאה. ולנשמת רבי מאיר בעל הנס. זכותם תעמד לנו ולכל ישראל שתתקבל תפילתי לפני השם יתברך אלקא דמאיר ענני ויתברך אותי. את בעלי ואת בני ובנותי. בבריאות וחזק הגוף בתורה ובריאת שמים. ותשפיע עלינו שפע ברכה חיים טובים ושלוש ופרנסה טובה והצלחה ואריכות ימים ושנים ותשמרנו מכל מיני מחלות ומקרים רעים רח"ל. ושלח רפואה שלמה לכל חולי עמך ישראל (ובפרט לחולה פב"ב) ונזכה לישועות ולראות בנחמת ציון וירושלים ובבנין בית המקדש במהרה בקמינו אמן:

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי. ואני תפילתי לה יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

תפלה פאר ליכט בענטשין:

איה (פב"פ) בין מנדר די מטבעות פאר קפת רבי מאיר בעל הנס און פון וועגען דעם פב"ד פון אונזערע הייליגע עלטערין אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה. און פון וועגען נשמת רבי מאיר בעל הנס. זייער זכות זאל אונז ביי שטיין אז מיין תפלה זאל אנגענומען ווערען פאר השם יתברך. אלקא דמאיר ענני. זאלסט בענטשען מיר מיט מיין מאן און מייע קינדער מיט געזונד און קראפט און תורה ויראת שמים מיט שפע ברכה חיים טובים ושלוש ופרנסה טובה והצלחה ואריכות ימים ושנים. און אפהיטען אונז פון אלע קראנקייטען. און מקרים רעים רח"ל. שיק א רפואה שלמה פאר אלע אידישע קראנקע בתוך שאר חולי ישראל (און בפרט לפב"פ) און מיר זאלען זוכה זיין צו דער לעבען ישועות ונחמות. אז דאס בית המקדש זאל געבויט ווערען במהרה בקמינו אמן:

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי. ואני תפילתי לה יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

תפילה לאשה אחר הדלקת הנרות:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. שתחונן אותי (ואת אישי ואת בני ואת אבי ואת אמי) ואת כל קרובי. ותתן לנו ולכל ישראל חיים טובים וארכים. ותזכרנו בזכרון טובה וברכה. ותפקדנו בפקדת ישועה ורחמים ותברכנו ברכות גדולות. ותשלים בתינו. ותשכן שכנתך בינינו. וזכני לגדל בנים ובני בנים חכמים ובבונים. אוהבי יהוה. יראי אלהים. אנשי אמת. זרע קדש ביהוה. דבקים ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא. אנא שמע את תחנוני בעת הזאת. בזכות שרה ורבקה ורחל ולאה אמותינו. והאר גרנו שלא יכבה לעולם ועד והאר פניך ונשעה. אמן: **תפלת אבות על הבנים**

מתוך ספר בית תפילה, בשנויים קלים עבור אם על בניה

טוב לאשה לאמר תפלה זו בשעת רצון כגון בהדלקת נרות שבת, אחרי הפרשת חלה, וכן בביקור בקברות צדיקים וכד', ומה טוב שתפריש לפני כן כסף לצדקה ואז תאמר:

אנא, האל אב הרחמן, יהי רצון שזכות הדלקת הנר, (הפרשת החלה, הצדקה או בזכות הצדיק) זכני שיתקיים זרעי ולהוליד עוד בנים ובנות, זרע של קיימא, זרע קדש לעבודתך וליראתך, ויהיו בני וכל יוצאי חלציו וכל צאצאי עמך ישראל תלמידי חכמים, שלמים במדות ודעות ובכל מיני שלמות, בישנים, רחמנים, גומלי

חסדים, ויהיה להם לשון למוזים ודעת נכונה ומישבת, ויהיו זהירים וזריזים במצות, ולא יכעסו ולא יכעיסוהו, ולא יחטאו לו ולא לבריותיה, ומצאו חן ושכל טוב בעיניו ובעיני בריותיה כל ימיהם לעבודתה, ויהיו בנינו עוסקים בתורה לשמה, מלאים יראת יהוה ודבקים בך תדיר, מאמינים בלב שלם בכל התורה ודברי קבלה ודברי סופרים ומקיימים אותם, ויהיה להם רחב לבב ושכל טוב להבין, וזכירה טובה וחושבים בריאים לעבודתה, ואהבה וחשק ורצון בתורת יהוה ובה יגיו יומם ולילה, ולא יצא עליהם שם רע ודבה רעה לעולם, ויהיו אהובים למעלה ונחמדים למטה, כל רואיהם יפירום פי הם זרע בך יהוה, ויהיו בנינו כשתילי זיתים סביב לשלחנו, ותאריך שנותי ושנות בעלי בטוב ובנעימים, ונזפה לגדל בנינו על התורה ועל העבודה, ונשמח ביוצאי חלצנו בראותנו אותם עושים רצונם כרצונך, ותציל את זרענו מעין הרע ומיצר הרע ומחללים רעים וממקרים רעים ומעניויות ומכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם ויקים בנו מקרא שפתוב "אשר בנינו פנטעים מגדלים בנעוריהם, בנותינו כזולת מחטבות תבנית היכל, מזונו מלאים מפיקים מזן אל זן, צאננו מאליפות מרבבות בחוצותינו, אלו פינו מסבלים, אין פרוץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתנו".

ולא ימוש ספר התורה מפנינו ומפי זרענו וזרע זרענו עד עולם, ויהיו בנינו מורי הנראות ישרות בישראל וכל מעשיהם יהיו לשם שמים, ויהיו ענוים וסבלנים, שבעים רצון ומלאים ברכת יהוה, לא יבושו בעולם הזה ולא יכלמו לעולם הבא.

אל מלא רחמים זכנו לנו ולזרענו שנוליד בנים ובנות ואל ימות שום זרענו בחיינו, ונקח נשים לבנינו ולא ימותו נשיהם בקצר שנים, ונזפה להשיא את בנותינו לאנשים מהגנים תלמידי חכמים וצדיקים, ויארכו שנותיהן עם בעליהן.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתזוג לכל אחד מבני את בת זוגו ולכל אחת מבנותי את בן זוגה המיוחד לכל אחד, ולא ידחו לפני אחרים חס ושלום, ויהיה זוגם עולה יפה, והשכן בין איש לאשתו אהבה ואחווה שלום ורעות, ויהיו מברכים בכל הברכות ומצליחים בבני חיי ומזוני, ובכל מיני הצלחות לעבודתך, וישמרו את אות ברית קדש בקדשה ובטהרה ולא תצא תקלה מתחת ידיהם ולא שום דבר שאינו מתקן ולא תתגלגל חובה על ידיהם ולא יצטרכו לבריות, ונזפה לראות בשמחתם, ולא יהיה בהם עקר ועקרה ומשפלה, ולא יעזבו ביד אחרים חס ושלום, ויהיו שומעים בקול אביהם ואמם ורביניהם, ואח קטן ישמע לגדול, ויהיה טוב ונעים שבת אחים גם יחד באהבה רבה, ונשיהם תהיינה נשמעות להם ועוזרות אותם לעבודתך.

ולא יארע להם שום דבר המטריד ומונע מעבודתך ויהיו הפל מאמצים את פחם לעבודתך וליראתך, ובנותינו תהיינה יפות, נאות במעשיהן, צנועות וזריזות, ולא עצלניות, ולא דברניות, ויהיה בורן יפה לשירת ולעזור לבעליהן לעבודתך, ותהיינה צדקניות, חסידות, סבלניות, מעטרות במדות טובות, ותהיינה שלמות בלי שום מום, ותמצאנה חן ושכל טוב בעיני בעליהן, וברך מעשה ידי בעלי כדי שנזכה להרבות להן מהר ומתן ומהן יצאו פרות טובים זוכים ומצפים לכל ישראל, ותזכנו לנו ולזרענו לשפון כבוד בארצנו הקדשה ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים.

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

מנחה לערב שבת

שיר השירים

פרק א

א שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין: לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על פן עלמות אהבוך: משכני אחרך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזפירה דדיך מיין מישרים אהבוך: שחורה אני ונאווה בנות ירושלים פאהלי קדר פיריעות שלמה: אל תראוני שאני שחרהרת ששזפתני השמש בגי אמי נחרו בי שמני נטרה את הפרמים פרמי שלי לא נטרתי: הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצחקים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבירי: אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים: לססתי ברכבי פרעה דמיתיה רעיתי: נאוו לחיך בתרים צוארך בחרוזים: תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף: עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: צורר המור דודי לי בין שדי ילין: אשפל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים: הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה: קרות בתינו ארזים רהיטנו ברותים:

פרק ב

ב אני חבצלת השרון שושנת העמקים: כשושנה בין החוחים פן רעיתי בין הבנות: כתפוח בעצי היער פן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתתי ופריו מתוק לחפי: הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשיות רפדוני בתפוחים פי חולת אהבה אני: שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות: דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים: ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: פי הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: יונתי בחגי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את קולך ערב ומראיך נאווה: אהזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים פרמים וכרמינו סמדר: דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר:

פרק ג

ג על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתי ולא ארפנו עד שהביאתני אל בית אמי ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל: הנה מטתו של שלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרב על ירכו מפחד בלילות: אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: עמודיו עשה כסף רפידתו זהב

מִרְכָּבוֹ אֲרָגְמוֹן תּוֹכוֹ רְצוּף אֶהְבֶּה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צְאִינָה וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמְּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֵטְרָה שְׁעֵטְרָה לוֹ
אִמּוֹ בַּיּוֹם חֲתַנְתּוֹ וּבַיּוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ:

פרק ד

ד הִנֵּה יָפָה רַעֲיַתִּי הִנֵּה יָפָה עַיִנֶיהָ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמְתָּהּ שְׁעָרָה כְּעֵדֶר הַעֲזִים שְׁגָלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד: שְׁנֵיהֶם כְּעֵדֶר
הַקְּצִיבוֹת שְׁעָלוּ מִן הַרְחָצָה שְׁכָלָם מִתְאִימוֹת וְשִׁפְלָה אֵין בָּהֶם: כַּחוּט הַשְּׁנֵי שִׁפְתֵיהֶם וּמִדְּבָרֶיהָ נְאוּה כְּפִלַח
הַרְמוֹן רִקְתָּהּ מִבַּעַד לְצַמְתָּהּ: כְּמַגְדֵל דָּוִד צִנְאָרָה בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלְף הַמָּגֵן תַּלְוִי עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים:
שְׁנֵי שְׁדֵיהֶם כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה הַרְוֵעִים בְּשׁוֹשְׁנֵיהֶם: עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֶלְךָ לִי אֵל הַר הַמּוֹר
וְאֵל גְּבֻעַת הַלְּבוֹנָה: כְּלָךְ יָפָה רַעֲיַתִּי וּמִיּוֹם אֵין בָּךְ: אֶתִּי מִלְּבָנוֹן כְּלָה אֶתִּי מִלְּבָנוֹן תְּבוֹאִי תְּשׁוּרִי מֵרֵאשׁ אֲמָנָה
מֵרֵאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעַנּוֹת אֲרִיּוֹת מֵהַרְרֵי נְמָרִים: לַבְּתֻלָּתִי אַחֲתִי כְּלָה לַבְּתֻלָּתִי בְּאַחַת מֵעַיִנֶיהָ בְּאַחַד עֵנָק
מִצְוֹנֵיהָ: מַה יָּפּוֹ דְדִיךָ אַחֲתִי כְּלָה מַה טְבוֹ דְדִיךָ מִצִּיּוֹן וְרִיחַ שְׁמָנֶיהָ מִכָּל בְּשָׂמִים: נִפְתַּח תַּטְפֹּנָה שִׁפְתוֹתֶיהָ כְּלָה
דְּבַשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנָהּ וְרִיחַ שְׁלֹמֹתֶיהָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: גֵּן נַעֲוִיל אַחֲתִי כְּלָה גֵּן נַעֲוִיל מֵעֵץ חֲתוּם: שְׁלַחֶיהָ פְּרִדִּים
רְמוֹנִים עִם פְּרִי מְגִדִים כְּפָרִים עִם נְרָדִים: גִּרְדֵי וְכַרְפֵּם קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה מִרְ וְאֶהְלוֹת עִם כָּל
רֵאשֵׁי בְּשָׂמִים: מֵעֵץ גִּנָּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן: עֹרֵי צָפוֹן וּבּוֹאִי תִימָן הַפִּיחִי גִנִּי יִזְלוּ בְּשָׂמִי יָבֵא
דוֹדִי לְגִנוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגִדֵּיו:

פרק ה

ה בָּאתִי לְגִנִּי אַחֲתִי כְּלָה אֲרִיּוֹתִי מוֹרֵי עִם בְּשָׂמֵי אֶכְלֵתִי יַעֲרִי עִם דְּבַשִּׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֶלְבֵי אֶכְלוּ רַעִים
שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים: אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק פֶּתַחִי לִי אַחֲתִי רַעֲיַתִּי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂרֵאשִׁי נִמְלֵא טָל
קְוֹצוֹתֵי רִסְיִי לִילָה: פֶּשֶׁטֶתִי אֶת כְּתֻנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה רַחֲצַתִּי אֶת רַגְלֵי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם: דוֹדִי שְׁלַח יָדוֹ
מִן הַחַר וּמַעֲיֵי הַמּוֹ עָלָיו: קִמְתִּי אֲנִי לַפֶּתַח לְדוֹדִי וְיָדֵי נְטִפּוּ מוֹר וְאַצְבָּעֵתִי מוֹר עִבֵּר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל: פֶּתַחֲתִי
אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חֶמֶק עֶבֶר נִפְשִׁי יִצָּאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְּאֵתִיהוּ קִרְאֵתִי וְלֹא עֲנִנִי: מִצְּאֵנִי הַשְׂמֵרִים
הַסַּבְבִּים בְּעִיר הַכּוֹנֵי פְצָעוֹנֵי נְשָׂאוֹ אֶת רְדִידֵי מַעְלֵי שְׂמֵרֵי הַחַמוֹת: הַשְּׁבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם
תִּמְצָאוּ אֶת דוֹדִי מַה תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחֹלֶת אֶהְבֶּה אֲנִי: מַה דוֹרְךָ מִדוֹד הַיָּפָה בְּנָשִׁים מַה דוֹרְךָ מִדוֹד שְׁכָכָה
הַשְּׁבַעֲתָנוּ: דוֹדִי צַח וְאֶדוּם דָּגוּל מִרְבָּבָה: רֵאשׁוּ כְתָם פֶּז קְוֹצוֹתֵי תַלְתְּלִים שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב: עַיִנֵּי כְּיוֹנִים עַל
אֶפְיָקֵי מַיִם רַחֲצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבוֹת עַל מֵלֶאֶת: לַחְזוֹ כְּעַרוּגַת הַבְּשָׂם מְגִדְלוֹת מְרַקְחִים שִׁפְתוֹתֵי שׁוֹשְׁנִים
נְטִפּוֹת מוֹר עִבֵּר: יָדֵי גְלִילֵי זָהָב מְמִלְאִים בְּתַרְשִׁישׁ מַעֲוִי עֵשֶׂת שֵׁן מַעְלַפֶּת סַפִּירִים: שׁוֹקִיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ
מִסְּדִים עַל אֲדָנֵי פֶז מְרֵאָהוּ כְּלָבָנוֹן בַּחֹר כְּאַרְזִים: חֲכוּ מִמֵּתְקִים וְכָלוּ מִחֲמָדִים זֶה דוֹדִי וְזֶה רַעֲיַ בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַם:

פרק ו

ו אָנָּה הִלַּךְ דוֹרְךָ הַיָּפָה בְּנָשִׁים אָנָּה פָּנָה דוֹרְךָ וּנְבִקְשֵׁנוּ עִמָּה: דוֹדִי גֵרֵד לְגִנוֹ לְעַרוּגוֹת הַבְּשָׂם לְרַעוֹת בְּגָנִים
וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים: אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הַרְעָה בְּשׁוֹשְׁנֵים: יָפָה אֶת רַעֲיַתִּי כְּתַרְצָה נְאוּה פִּירוּשָׁלַם אֲיִמָּה
כְּנִדְגָלוֹת: הִסְפִּי עַיִנֶיהָ מִנְּגִדֵי שְׁהֵם הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרָה כְּעֵדֶר הַעֲזִים שְׁגָלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד: שְׁנֵיהֶם כְּעֵדֶר הַרְחָלִים
שְׁעָלוּ מִן הַרְחָצָה שְׁכָלָם מִתְאִימוֹת וְשִׁפְלָה אֵין בָּהֶם: כְּפִלַח הַרְמוֹן רִקְתָּהּ מִבַּעַד לְצַמְתָּהּ: שְׁשִׁים הַמָּה
מְלָכוֹת וּשְׁמָנִים פִּילְגָשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לְאִמָּה בְּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָהּ
רֵאוּה בְּנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילְגָשִׁים וַיְהַלְלוּהָ: מִי זֹאת הַנְּשִׁקָּפָה כְּמוֹ שְׁחַר יָפָה כְּלָבָנָה בְּרָה כְּחָמָה אֲיִמָּה

פְּנִדְגָלוֹת: אֵל גִּת אַגוּז יִרְדְּתִי לְרֵאוֹת בְּאֲבֵי הַנַּחַל לְרֵאוֹת הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן הַנִּצּוֹ הַרְמוֹנִים: לֹא יִדְעֵתִי נֶפֶשׁ
שְׁמִתִּי מִרְכָּבוֹת עַמִּי נְדִיב:

פרק ז

ז שׁוּבֵי שׁוּבֵי הַשׁוּלְמִית שׁוּבֵי שׁוּבֵי וְנַחֲזָה בָּךְ מֵהַ תַּחֲזוּ בְּשׁוּלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִים: מֵה יָפּוּ פְעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים
בֵּת נְדִיב חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמוֹן: שְׁרַרְךָ אֲגֹן הַסֵּהר אֵל יַחֲסֵר הַמַּזְג בְּטִנָּה עֲרַמַת חֲטִים
סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים: שְׁנֵי שְׁדִיךָ כְּשֵׁנֵי עֶפְרַיִם תִּאָּמֵי צְבִיָּה: צִנְאָרְךָ כְּמַגְדֵּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן עַל שְׁעַר
בֵּת רַבִּים אַפֶּךָ כְּמַגְדֵּל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פְּנֵי דַמְשֶׁק: רֵאשֶׁךָ עֲלֶיךָ כְּכַרְמֶל וְדִלַּת רֵאשֶׁךָ כְּאַרְגָּמָן מִלֶּךָ אָסוּר
בְּרֵהֲטִים: מֵה יָפִית וּמֵה נַעֲמַת אֶהְבֶּה בַּתְּעַנּוּגִים: זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמַתָּה לְתַמָּר וְשְׁדִיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת: אָמַרְתִּי
אֲעֲלֶה בְּתַמָּר אַחֲזָה בְּסִסְנִי וְיִהְיֶה נָא שְׁדִיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אַפֶּךָ כְּתַפּוּחִים: וְחַכְּךָ כְּיֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ
לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שְׁפָתַי יִשְׁנִים: אֲנִי לְדוּדֵי וְעַלִּי תִשׁוּקְתוֹ: לְכֵה דוּדֵי נִצָּא הַשְּׁדָה נְלִינָה בְּכַפְרִים:
נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם פְּרָחָה הַגֶּפֶן פֶּתַח הַסְּמֶדֶר הַנִּצּוֹ הַרְמוֹנִים שֶׁם אֲתָן אֶת הַדֵּי לָךְ: הַדּוּדָאִים נִתְנוּ
רִיחַ וְעַל פְּתַחֲנִי כָּל מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים דוּדֵי צְפִנְתִּי לָךְ:

פרק ח

ח מִי יִתְנֶנָּה כְּאֵחַ לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אֲמִי אֲמַצְאָה בַּחוּץ אֲשָׁקֶךָ גַּם לֹא יְבוּזוּ לִי: אֲנַהֲגֶךָ אֲבִיאָה אֵל בֵּית אֲמִי תִלְמַדְנִי
אֲשָׁקֶךָ מִיַּיִן הַרְקַח מַעֲסִים רַמְזֵי: שְׁמֵאלוֹ תַחַת רֵאשִׁי וּיְמִינִי תַחֲבַקְנִי: הַשְּׁבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מֵה
תַּעֲרִירוּ וּמֵה תַעֲרְרוּ אֶת הָאֶהְבָּה עַד שְׁתַּחֲפֹץ: מִי זֹאת עֲלָה מִן הַמַּדְבָּר מִהַנְּרַפְקַת עַל דּוּדָה תַחַת הַתַּפּוּחַ
עוֹרְרִתִיךָ שְׁמָה חֲבַלְתָּךְ אֲמָה שְׁמָה חֲבַלָּה יְלַדְתָּךְ: שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל לֶבָבְךָ כַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ כִּי עֲזָה כַמּוֹת
אֶהְבֶּה קְשָׁה כְּשֵׁאוֹל קִנְיָה רְשָׁפִי רְשָׁפִי אֵשׁ שְׁלֵהֲבַתְּךָ: מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה וְנִהְרֹת
לֹא יִשְׁטַפּוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֶהְבָּה בּוֹז יְבוּזוּ לוֹ: אַחֲוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשְׁדִים אֵין לָהּ מֵה נַעֲשֵׂה
לְאַחֲוֵתָנוּ בְּיָוִם שְׁיִדְבַר בָּהּ: אִם חוֹמָה הִיא נִבְנָה עָלֶיךָ טִירַת כְּסֹף וְאִם דָּלַת הִיא נִצּוֹר עָלֶיךָ לּוּחַ אֲרָז: אֲנִי
חוֹמָה וְשְׁדֵי כְּמַגְדָּלוֹת אֲזֵה יִיְתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצֵאֵת שְׁלוֹם: כָּרָם הִיָּה לְשִׁלְמוֹהַ בְּבַעַל הַמּוֹן נִתַּן אֶת הַכָּרָם לְנֹטְרִים
אִישׁ יָבֵא בְּפָרְיוֹ אֶלְף כְּסָף: כְּרָמִי שְׁלִי לְפָנַי הָאֶלְף לָךְ שְׁלֵמוֹהַ וּמֵאֲתִים לְנֹטְרִים אֶת פְּרִי: הַיּוֹשֻׁבֵת בַּגְּנִים
חֲבָרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי: בְּרַח דוּדֵי וּדְמָה לָךְ לְצַבִּי אוֹ לְעַפְרָה הַאֲזִילִים עַל הָרִי בְשָׁמִים:

הַיּוֹשֻׁבֵת בַּגְּנִים מְקַשְׁיָבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי:

יהי רצון

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁבַזְכוֹת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרִיתִי
וְלַמְדַּתִּי, שֶׁהוּא קִדְשׁ קִדְשֵׁים, בְּזָכוֹת פְּסוּקֵי, וּבְזָכוֹת תְּבוּתִי, וּבְזָכוֹת אוֹתֵינִי, וּבְזָכוֹת נְקִדּוֹתִי, וּבְזָכוֹת
טְעָמִי וּבְזָכוֹת שְׁמוֹתִי וְצִרּוּפִי וְרִמְזִי וְסוּדוֹתִי וְהַטְּהוּרִים הַנּוֹרָאִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתְּהֵא
שְׁעָה זֹאת שְׁעַת רַחֲמִים, שְׁעַת הַקְּשָׁבָה, שְׁעַת הָאֲזָנָה, וְנִקְרָא וְתַעֲנֵנִי, נַעֲתִיר לָךְ וְתַעֲתֵר לָנוּ, וְתַהֲיֶה עוֹלָה
לְפָנֶיךָ קְרִיאַת וְלַמּוֹד שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאֵלוֹ הַשְּׁגָנוֹ כָּל הַסּוּדוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בּוֹ בְּכָל
תְּנַאֲיוֹ וְנִזְכָּה לְמָקוֹם שְׁהַרְוַחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת נִחְצָבוֹת מִשָּׁם וְכֵאלוֹ עֲשִׂינוּ כָּל מֵה שְׁמוּטָל עָלֵינוּ לְהַשִּׁיג בֵּין
בְּגִלְגוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגוּל אַחֵר וְלִהְיוֹת מִן הָעוֹלָמִים וְהַזְכוּת לְעוֹלָם הַבָּא עִם שְׁאָר צְדִיקִים וְחַסִּידִים וּמֵלֵא כָּל
מִשְׁאֲלוֹת לְבַנּוֹ לְטוֹבָה וְתַהֲיֶה עִם לְבַבְנוּ וְאֲמַרִי פִינוּ בְּעַת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ וְעַם יְדִינוּ בְּעַת מַעֲבָדֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה

והצלחה בכל מעשה ידינו ומעפר תקימנו ומאשפות דלותנו תרוממנו ותשיב שכינתך לעיר קדשך במהרה
בימינו אמן:

מי שלא היה לו פנאי לומר שיר השירים כולו קודם קבלת שבת, יאמר אלו ד' פסוקים שסימנם יעקב:

ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דידיך מין:

עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמי יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות:

באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו
ושכרו דודים:

מנחה לערב שבת

הודו ליהוה כי טוב. כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי יהוה. אשר גאלם מיד צר: ומארצות קבצם. ממזרח
וממערב מצפון ומים: תעו במדבר בשימון דרך. עיר מושב לא מצאו: רעבים גם צמאים. נפשם בהם
תתעטף: ויצעקו אל יהוה בצר להם. ממצוקותיהם יצילם: וידריכם בדרך ישרה. ללכת אל עיר מושב: יודו
ליהוה חסדו. ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש שקקה. ונפש רעבה מלא טוב: ישבי חשך וצלמות.
אסירי עני וברזל: כי המרו אמרי אל. ועצת עלין נאצו: ויכנע בעמל לבם. כשלו ואין עזר: ויצעקו אל יהוה
בצר להם. ממצוקותיהם יושיעם: יוציאם מחשך וצלמות. ומסרותיהם ינתק: יודו ליהוה חסדו. ונפלאותיו
לבני אדם: כי שבר דלתות נחשת. ובריחי ברזל גדע: אוילים מדרך פשעם. ומעונותיהם יתענו: כל אכל
תתעב נפשם. ויגיעו עד שערי מות: ויצעקו אל יהוה בצר להם. ממצוקותיהם יושיעם: יוציאם מחשך
וצלמות. ומסרותיהם ינתק: יודו ליהוה חסדו. ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר דלתות נחשת. ובריחי ברזל
גדע: אוילים מדרך פשעם. ומעונותיהם יתענו: כל אכל תתעב נפשם. ויגיעו עד שערי מות: ויצעקו אל
יהוה בצר להם. ממצוקותיהם יושיעם: ישלח דברו וירפאם. וימלט משחיתותם: יודו ליהוה חסדו.
ונפלאותיו לבני אדם: ויזבחו זבחי תודה. ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות. עושי מלאכה במים
רבים: המה ראו מעשי יהוה. ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה. ותרומים גליו: יעלו שמים ירדו
תהומות. נפשם ברעה תתמוגג: יחוגו וינועו כשפור. וכל חכמתם תתבלע: ויצעקו אל יהוה בצר להם.
וממצוקותיהם יוציאם: יקם סערה לדממה. ויחשו גליהם: וישחחו כי ישתקו. וינחם אל מחוז חפצם: יודו
ליהוה חסדו. ונפלאותיו לבני אדם: וירוממוהו בקהל עם. ובמושב זקנים הללוהו: ישם נהרות למדבר.
ומוצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה. מרעת יושבי בה: ישם מדבר לאגם מים. וארץ ציה למצאי מים:
ויושב שם רעבים. ויכוננו עיר מושב: ויזרעו שדות ויטעו כרמים. ויעשו פרי תבואה: ויברכם וירבו מאד.
ובהמתם לא ימעט: וימעטו וישחו. מעצר רעה ויגון: שפה בוז על נדיבים. ויתעם בתהו לא דרך: וישגב
אביון מעוני. וישם פצאן משפחות: יראו ישרים וישחחו. וכל עולה קפצה פיה: מי חכם וישמר אלה.
ויתבוננו חסדי יהוה:

ידיד נפש אב הרחמן. משוך עבדך אל רצונך. ירוץ עבדך כמו איל: ישתחנה אל מול הדרך. יערב לו
ידידותך. מנופת צוף וכל טעם:

הדור נָאָה זִיו הָעוֹלָם. נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבְּתָהּ. אָנָּה אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ: בְּהִרְאוֹת לָהּ נוּעַם זִינָה. אֵז תִּתְחַזַּק וְתִתְרַפָּא. וְהִיְתָה לָהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם:

ותיק יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ. וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֶהְיֶיבָהּ: כִּי זֶה כַּמָּה נִכְסוּף נִכְסִפְתִּי לְרֵאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ. אֵלֶּה חֲמֻדָּה לְבִי. וְחוּסָה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם:

הגלה נָא וּפְרוֹס חֲבִיבִי עָלַי אֵת סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. תָּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדְךָ: נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בָּךְ. מֵהֵר אֶהוּב כִּי בָּא מוֹעֵד וְחַנּוּנוּ כִּימֵי עוֹלָם:

פתח אליהו הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר, רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּהּ הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן, אַנְתָּהּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָהּ תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל, אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקֵת עֲשָׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינָן לֹון עֲשָׂר סְפִירָן, לְאַנְהָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא אֶתְגַּלְגְּלוּ, וְעֲלֵמִין דְּאַתְגַּלְגְּלוּ, וּבְהוֹן אֶתְפְּסִיאת מְבַנֵי נְשָׂא, וְאַנְתָּהּ הוּא דְקָשִׁיר לֹון, וּמִיחַד לֹון, וּבְגִין דְּאַנְתָּהּ מְלָגָא, כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיהּ מְאַלִין עֲשָׂר סְפִירָן אֶתְחַשִּׁיב לִיהּ כְּפִלּוּ אֶפְרִישׁ בָּךְ: וְאַלִין עֲשָׂר סְפִירָן אֵינּוּן אֶזְלִין כְּסֻדְרוֹן, חַד אַרְיָה, וְחַד קַצִיר, וְחַד בֵּינוּנִי, וְאַנְתָּהּ הוּא דְאַנְהִיג לֹון, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ, לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטְרָא, לְבוּשִׁין תְּקֻנָתָךְ לֹון, דְּמַנְיִהוּ פְּרַחִין נִשְׂמַתִין לְבַנְי נְשָׂא, וְכַמָּה גּוֹפִין תְּקֻנָתָךְ לֹון, דְּאַתְקָרִיאוּ גּוֹפָא לְגַבֵי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִין עֲלִיהוֹן, וְאַתְקָרִיאוּ בְּתַקּוּנָא דָא, חֲסֵד דְרוּעָא יְמִנָא, גְבוּרָה דְרוּעָא שְׂמָאלָא, תְּפִאֶרֶת גּוֹפָא, נְצַח וְהוּד תְּרִין שׁוֹקִין, יְסוּד סִימָא דְגּוֹפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, מְלָכוּת פֶּה תּוֹרָה שְׂבַעל פֶּה קָרִינָן לָהּ: חֲכָמָה מוֹחָא אִיהִי מַחְשְׁבָהּ מְלָגָא, בִּינָה לְבָא וּבָהּ הִלְבּ מְבִין, וְעַל אֲלִין תְּרִין כְּתִיב הַנְּסֻתְרוֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ, כְּתֵר עֲלִיוֹן אִיהוּ כְּתֵר מְלָכוּת, וְעֲלִיהּ אֶתְמַר מַגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דְתַפְלִי (נ"א קַרְקַפְתָּא דְלֹא מִנַּח תַּפְלִי), מְלָגָא אִיהוּ יו"ד ק"א וְא"ו ק"א, דְאִיהוּ אֶרַח אֲצִילוֹת, אִיהוּ שְׁקִי דְאִילָנָא בְּדְרוּעוּי וְעַנְפוּי, כְּמָיָא דְאַשְׁקִי לְאִילָנָא, וְאַתְרַבֵי בְּהוּא שְׁקִי:

רבון העולמים, אַנְתָּהּ הוּא עֵלֶת הָעֵלּוֹת, וְסַבַּת הַסַּבּוֹת, דְאַשְׁקִי לְאִילָנָא בְּהוּא נְבִיעוּ, וְהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ כְּנִשְׂמַתָּא לְגּוֹפָא, דְאִיהִי חַיִים לְגּוֹפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיוֹן וְלִית דְּיוֹקְנָא מִכָּל מַה דְּלָגָא וּלְבַר, וּבְרָאָתָּ שְׂמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַפְקֵת מְנַהוֹן שְׂמִשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיא וּמַזְלִי, וּבְאַרְעָא אִילָנִין וְדִשָׁאִין וּגְנֻתָא דְעֵדוֹן וְעֲשֻׁבִין וְחִינּוֹן וְעוֹפִין וְנוּנִין וּבְנֵי נְשָׂא, לְאַשְׂתַּמוּדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאַיְךָ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְאַיְךָ אֲשְׂתַּמוּדְעוּן מְעֻלָּי וְתַתָּאִי, וְלִית דְּיַדְעָ בְּךָ כְּלָל וּבַר מְנַף לִית יְחִוּדָא בְּעֻלָּי וְתַתָּאִי, וְאַנְתָּהּ אֲשְׂתַּמוּדְעָ עֵלֶת עַל כְּלָא וְאַדּוֹן עַל כְּלָא, וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית לִיהּ שֵׁם יְדִיעָ, וּבְהוֹן אֶתְקָרִיאוּ מְלָאֲכֵיא, וְאַנְתָּהּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעָ, דְאַנְתָּהּ הוּא מְמַלָּא כָּל שְׂמֵהוּן, וְאַנְתָּהּ הוּא שְׁלִימוּ דְכְלָהוּ, וְכַד אַנְתָּהּ תַּסְתַּלַּק מְנַהוֹן, אֲשְׂתַּאֲרוּ כְּלָהוּ שְׂמֵהוּן כְּגּוֹפָא בְּלֹא נִשְׂמַתָּא: אַנְתָּהּ חַפִּים וְלֹא בְּחֲכָמָה יְדִיעָ, אַנְתָּהּ הוּא מְבִין וְלֹא מְבִינָה יְדִיעָ, לִית לָךְ אֶתְרָא יְדִיעָ אֲלָא לְאַשְׂתַּמוּדְעָא תּוֹקְפָךָ וְחִילְךָ לְבַנְי נְשָׂא, וְלֹא חֲזָאָה לֹון אִיְךָ אֶתְנַהֲיג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְאֵינּוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט, כְּפּוּם עוֹבְדִיהוֹן דְּבַנְי נְשָׂא, דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מִשְׁפָּט עַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, צְדָק מְלָכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאַזְנֵי צְדָק תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט, הִין צְדָק אוֹת בְּרִית, כְּלָא לְאַחְזָאָה אִיְךָ אֶתְנַהֲיג עֲלֵמָא, אֲבָל לָא דְאִית לָךְ צְדָק יְדִיעָ דְאִיהוּ דִין, וְלָא מִשְׁפָּט יְדִיעָ דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלָא מִכָּל אֲלִין מַדּוֹת כְּלָל: בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאַמֵּן:

קורבנות

וידבר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֲשִׂיתָ פִּיזוֹר נְחֻשֶׁת וְכַנּוּ נְחֻשֶׁת לְרַחֲצָהּ, וְנָתַתָּ אוֹתוֹ בֵּין אֶהֱל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ, וְנָתַתָּ שְׂמָהּ מֵיִם, וְרַחֲצוּ אֶהֱרֹן וּבְנָיו מִפְּנֵי, אֵת יְדֵיהֶם, וְאֵת רַגְלֵיהֶם. בְּבֹאֵם אֵל אֶהֱל מוֹעֵד, יְרַחֲצוּ מֵיִם וְלֹא

יָמְתוּ, אוּ בְגִשְׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת, לְהַקְטִיר אֶשֶׁה לַיהוָה. וּרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם, וְלֹא יָמְתוּ, וְהִיָּתָה לָהֶם חֵק עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדוֹרֹתָם.

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבָן הַתְּמִיד שִׁיכְפֹר בְּעַדְנוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּבָת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אֶת קָרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשִּׁי, רֵיחַ נִיחָחִי, תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם, זֶה הָאֶשֶׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תַמִּימִים, שְׁנַיִם לַיּוֹם, עֹלָה תְּמִיד: אֶת הַכֹּבֵשׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר, וְאֶת הַכֹּבֵשׁ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן פְּתִית רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: עֲלֹת תְּמִיד, הָעֲשִׂיָה בַהֵר סִינֵי לְרֵיחַ נִיחָח אֶשֶׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֹבֵשׁ הָאֶחָד, בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּסֶף נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֶת הַכֹּבֵשׁ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים, כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסֹכּוֹ תַעֲשֶׂה, אֶשֶׁה רֵיחַ נִיחָח לַיהוָה:

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יַרְךָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶי יְהוָה, וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קִטְרֵת הַסַּמִּים, בְּזֶמֶן שְׁבִיַת הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךָ, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה, קַח לָךְ סַמִּים: נָטָף, וְשִׁחֹלַת, וְחֻלְבָּנָה, סַמִּים. וּלְבֹנֵה זָפָה, בַּד בַּבַּד יִהְיֶה: וְעִשְׂיַת אֵתָה קִטְרֵת, רִקְחַ מַעֲשֶׂה רוֹקַח, מִמָּלַח טְהוֹר קֹדֶשׁ: וְשִׁחֹקֶת מִמֶּנָּה הֶדֶק, וְנִתְתָה מִמֶּנָּה לְפָנֶי הָעֵדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד, אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ שָׁמָּה, קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר, וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהֱרֹן קִטְרֵת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר, בְּהִיטְבוֹ אֶת הַנְּרוֹת יְקִטִירָנָה: וּבַהֲעֹלֹת אֶהֱרֹן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יְקִטִירָנָה, קִטְרֵת תְּמִיד לְפָנֶי יְהוָה לְדוֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנוּ, פְּטוּם הַקִּטְרֵת כִּי צַד: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֻמְשָׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחֲמָה, מְנָה לְכָל יוֹם, פָּרַס בְּשִׁחְרִית, וּפָרַס בֵּין הָעֲרֻבִים, וְשִׁלְשָׁה מְנִים יְתָרִים, שְׁמַהֵם מְכַנִּים כֹּהֵן גְּדוֹל מְלֵא חֶפְזוֹ בַיּוֹם הַפְּפוּרִים, וּמְחַזְרֵן לְמַכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבַי יוֹם הַפְּפוּרִים, וְשׁוֹחֲקוֹ יָפָה כְּדִי שִׁתְּהָא דְקָה מִן הַדְּקָה. וְאַחַד עֶשְׂרֵם סְמָמִין הָיוּ בָּהּ. וְאֵלוֹ הֵן: א הַצָּרִי, ב הַצָּפֹרֶן, ג הַחֻלְבָּנָה, ד וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנָה, ה מוֹר, ו וְקִצִּיעָה, ז שְׁבַלֶת גֶּרֶד, ח וְכֶרֶם, מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשְׂרֵם שְׁשָׁה מְנָה, ט הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרֵם, י וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה, יא וְקִנְמוֹן תִּשְׁעָה, בְּרִית פְּרִשְׁיָה תִּשְׁעָה קָבִין, יב קְפָרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקָבִין תְּלָתָא, וְאִם לֹא מִצָּא יִין קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חוֹרֵין עֵתִיק, מְלַח סְדוּמִית רוֹבַע, מִעֲלָה עֶשְׂרֹן, כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אִף כִּפְתַת הַיָּרְדֵן כָּל שְׁהִיא, וְאִם נִתָּן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה, וְאִם חֲסַר אֶחָד מִכָּל סְמָנֶיהָ חִיב מִיתָה: רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנוּטָף מִעֲצֵי הַקֶּטֶף. בְּרִית פְּרִשְׁיָה לָמָּה הִיא בְּאֵה, כְּדִי לִפְתּוֹת בָּהּ אֶת הַצָּפֹרֶן, כְּדִי שִׁתְּהָא נָאָה. יִין קְפָרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא כְּדִי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצָּפֹרֶן כְּדִי שִׁתְּהָא עֲזָה, וְהֵלֵא מִי רְגְלִים יָפִין לָהּ, אֶלָּא שְׁאִין מְכַנִּיסִין מִי רְגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תִּנְיָא רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר: כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק, אוֹמֵר: הֶדֶק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֶדֶק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׂמִים. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין, כִּשְׁרָה, לְשָׁלִישׁ וְלָרְבִיעֵ, לֹא שְׁמַעֲנוּ: אִמֵּר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל, אִם כְּמִדְּתָה כִּשְׁרָה לְחֻצָּאִין. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ חִיב מִיתָה: תִּנְיָא בַר קַפְרָא אוֹמֵר, אַחַת לְשִׁשִּׁים אוּ לְשְׁבַעִים שָׁנָה הִיָּתָה בְּאֵה שְׁלֹשׁ שִׁירִים לְחֻצָּאִין: וְעוֹד תִּנְיָא בַר קַפְרָא, אֵלוֹ הִיָּה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוּב שְׁלֹשׁ דְּבִשׁ, אִין אֲדָם יְכוֹל לְעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָה, וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה, כִּי כָּל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֶשֶׁה לַיהוָה:

(ג"פ): יהוה צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה: (ג"פ): יהוה צבאות, אשרי אדם בוטח בך: (ג"פ): יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם וכשנים קדמוניות: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אשרי

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: תהלה לך ארומם אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשריחה: ועזוז נוראתיך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי וקבוד הדר מלכותי: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעויתה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחייכון ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

בתענית ציבור קוראים ויחל משה:

קריאה והפטרה לתענית צבור

שמונה עשרה למנחה ע"ש

פי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הפל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו, באהבה. בעשרת ימי תשובה: **זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, כתבנו בספר חיים, למענה אלהים חיים. מלך** עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יהוה, מגן אברהם:

אתה גבור לעולם, אדני. מחיה מתים אתה, רב להושיע.

בקיץ: מוריד הטל. בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם.

מכלכל חיים בקסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה. בעשרת ימי תשובה: **מי כמוך אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים: ונאמן** אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה, מחיה המתים:

קדושה

בחזרת הש"ץ אומרים קדושה:

נקדישך ונעריצך פנעם שיח סוד שרפי קדש, המשלשים לך קדשה. כפתוב על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר:

קדוש, קדוש, קדוש, יהוה צבאות. מלא כל הארץ כבודו. לעמתי משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יהוה ממקומו. ובדברי קדשך פתוב לאמר:

ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר, הללויה.

אתה קדוש, ושמו קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה, האל בעשרת ימי תשובה: **המלך הקדוש:**

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך חכמה בינה ודעת. ברוך אתה יהוה, חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבונו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניה. ברוך אתה יהוה, הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלכנו כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יהוה, חונן המרבה לסלח:

ראה נא בענינו, וריבה ריבנו. וגאלנו גאלה שלמה למען שמוך, כי אל גואל חזק אתה. ברוך אתה יהוה, גואל ישראל:

בעשרה בטבת, אומר כאן שליח הציבור עננו:

עננו יהוה עננו ביום צום תעניתנו, כי בצרה גדולה אנחנו, אל תפן אל רשעינו, ואל תסתיר פניך ממנו, ואל תתעלם מתחיתנו, היה נא קרוב לישועתנו, יהי נא חסדך לנחמנו, טרם נקרא אליך עננו, כדבר שנאמר: והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע: כי אתה יהוה העונה בעת צרה פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה: ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה:

רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו, רפואה שלמה לכל מכותינו,

הרוצה להתפלל בעד החולה יאמר כאן תחינה זו: יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים. רפואת הנפש ורפואת הגוף לחולה (פב"פ) בתוך שאר חולי ישראל:

כי אל רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יהוה, רופא חולי עמו ישראל:

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאֹתָהּ לְטוֹבָהּ. וְתֵן בְּקִיץ: **בְּרִכָּה** בַּחוּרֶיךָ: **טל ומטר** לְבְרִכָּה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָהּ. וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרִכָּהּ. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּךָ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תקע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוּתְנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ, וּקְבָצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאַרְבַּע פְּנּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּפָרָא שׁוֹנֵה, וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְחָלָה. וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה, וּמְלַךְ עֲלֵינוּ מִהֲרָה אֶתְּךָ יְהוָה לְבִדָּה, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְלַךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: **בעשרת ימי תשובה: המלך המשפט::**

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַמִּינִים כְּרָגַע יֵאבְדוּ, וְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ מִהֲרָה יִפְרְתּוּ, וְהַיִּזְדִּים מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשָּׁבַר וְתִמָּגֵר וְתִכְלָם וְתִשְׁפִּילֵם וְתִכְנִיעֵם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זֵדִים:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זְקֵנֵי שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצְּדָק וְעֲלֵינוּ, יְהִימוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שֶׁכֶר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמְתִּי, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם, וְלַעֲוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בָּהּ בִּטְחָנוּ, וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמְתִּי וּבְתַמִּים נִשְׁעָנֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׁעֵן וּמְבִטֵחַ לְצַדִּיקִים:

וּלְיְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁכַּן בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ, וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדָה, מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עֲבֹדָה מִהֲרָה תִצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ תִרוּם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קְוִינוּ כָּל הַיּוֹם. (וּמְצַפִּים לָךְ לִישׁוּעָה).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְצַמִּיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

אֵב הַרְחֵמוֹן שְׁמַע קוֹלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עֲלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלַתְנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמְלַפְנִיָּה מְלַכְנוּ, רִיקָם אֵל תִּשְׁיַבְנוּ. חָנּוּן וְעֲנָנוּ וְשִׁמַּע תַּפְלַתְנוּ.

בעשרה בטבת אומרים כאן עננו לפני שומע תפילה:

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ בַיּוֹם צוֹם תַעֲנִיתְנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ, אֵל תַּפֵּן אֵל רְשָׁעֵינוּ, וְאֵל תַּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תַּתְעַלֵּם מִתַּחֲנִינְנוּ, הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוּעָתְנוּ, יְהִי נָא חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנוּ, טָרָם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע: כִּי אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה:

בברכת שמע קולינו קודם שמסיים כי אתה שומע יתוודה בהכנעה ובשברון לב ויאמר:

אָנָּה יְהוָה חֲטָאֲתִי. עֲוִיתִי. וּפִשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ. מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה (ובפרט בחטא פלוני): אָנָּה יְהוָה. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל. וְתִכַּפֵּר לִי עַל חֲטָאֵי וְעוֹנֵי וּפִשְׁעֵי. שְׁחַטָּאֲתִי. וְשַׁעֲוִיתִי. וְשִׁפְשַׁעֲתִי לְפָנֶיךָ. מְנַעֲוֵרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְתַמְלֵא כָּל הַשְּׂמוֹת שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

תפילה שיתפלל על מזונו קודם כי אתה שומע:

אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים. הֵן וּמְפָרְגִים וּמְכַלְכְּלִים מְקַרְנֵי רְאָמִים עַד בְּיַצֵּי כְנָים. הַטְרִיפְנִי לְחֶם חֶקִי. וְהַמְצֵא לִי וּלְכָל בְּנֵי בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵי קוֹדֶם שֶׁאֶצְטַרְךָ לָהֶם. בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר. בְּהִתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר. בְּכַבּוֹד וְלֹא בְבִזְיוֹן. לְחַיִּים

וּלְשֹׁלוֹם. מִשְׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה. מִשְׁפַּע בְּרָכָה עַל־יוֹנָה. כַּדֵּי שְׂאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ. וּלְעֶסֶק בְּתוֹרָתָהּ. וְלִקְיָם מְצוּתֶיהָ. וְאֵל תְּצַרִיכֵנִי לְיַדִּי מִתְּנַת בְּשֹׁר וְדָם. וְיִקְיָם בִּי מְקַרָּא שְׁפֹתוֹב. פּוֹתַח אֶת יַדֶּיהָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: תְּפִילָה נֹגַד עֲצִירַת הַגַּשְׁמִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל:

וְעַנּוּ בּוֹרָא עוֹלָם בְּמַדַּת הֶרְחָמִים, בּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְהוֹדִיעַ גְּדוּלוֹ וְהַדְרַת כְּבוֹדוֹ, שׁוֹמֵעַ תְּפִילָה יִתֵּן טָל וּמַטְרַר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְתִשְׁבָּעַתְּ אֶת הָעוֹלָם כָּלוּ מִטּוֹבָהּ, וּמֵלֵא יַדְיָנוּ מִבְּרַכּוֹתֶיהָ וּמַעוֹשֵׁר מִתְּנַת יְדָהּ, שְׁמֹר וְהַצַּל שָׁנָה זֹאת מִכָּל דָּבָר רָע, וּמִכָּל מִיַּי מִשְׁחִית, וּמִכָּל מִיַּי פְּרַעֲנֵיאוֹת, וְעַשֵׂה לָהּ תִּקְוָה וְאַחֲרִית שְׁלוֹם, חוּס וְרַחַם עַל־יָנוּ וְעַל כָּל תְּבוּאֹתֵינוּ וּפְרוֹתֵינוּ, וּבְרַכֵּנוּ בְּגִשְׁמֵי בְּרָכָה וְנַדְבָה לְחַיִּים וְשׁוֹבֵעַ וְשְׁלוֹם, כְּשִׁנַּיִם הַטּוֹבוֹת, וְהַסֵּר מִמֵּנוּ דָּבָר וְחָרָב וְרָעַב, וְחַיָּה רָעָה וְשָׂבִי וּבְזָה, וְיִצְרֵר הָרַע וְחַלְיִים רָעִים וּקְשִׁים, וְיִמְאַרְעוֹת רְעוֹת וּקְשׁוֹת, וְיִגְזֹר עַל־יָנוּ גְּזָרוֹת טוֹבוֹת מְלַפְּנֶיהָ, וְיִגְלֹוּ רַחֲמֶיהָ עַל מְדוּתֶיהָ, וְתִתְּנֵהֶם עִם בִּנְיָה בְּמַדַּת הֶרְחָמִים, וְיִקַּבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִילָתֵנוּ:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִילַת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּלְתַפְלָתֶם שְׁעָה, וְהַשִּׁב הָעֲבוֹדָה לְדָבִיר בֵּיתָהּ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתֶם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרַצוֹן, וְתַהִי לְרְצוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בְּרַאשׁ חוֹדֶשׁ וּבְעֵרֵב שַׁבַּת חוּל הַמוֹעֵד אוֹמְרִים כֹּאן "יעלה ויבא":

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אַבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, וְיִגְיַע וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכְּרֶה, זְכֹרֵנוּ וּפְקוּדֵנוּ וְזַכְרוֹן אַבוֹתֵינוּ, וְזַכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזַכְרוֹן יְרוּשָׁלַּיִם עִיר קְדְשָׁהּ, וְזַכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיהָ, לְפִלְטָה, לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשֹׁלוֹם בְּיוֹם:

בְּרַאשׁ חֹדֶשׁ & nbsp; & nbsp; רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ

בַּחוּה"מ פֶּסַח: חַג הַמִּצּוֹת

בַּחוּה"מ סוֹכּוֹת: חַג הַסֻּכּוֹת

הַיָּהּ. זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקוּדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן, וְרַחַם עַל־יָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֲתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אַבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמַגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדֹר וָדֹר. נֹדֶה לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ, וְעַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיךְ שְׁבָכָל יוֹם עַמְּנוּ, וְעַל נְפְלְאוֹתֶיהָ וְטוֹבוֹתֶיהָ שְׁבָכָל יוֹם, עָרֵב וּבָקֵר וְצֹהֲרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרוֹחַם, כִּי לֹא תָמוּ חֻסְדֶּיךָ, כִּי מֵעוֹלָם קוּיָנוּ לָךְ:

מוֹדִים דְּרַבֵּנוּבְּחִזְרַת הַשָּׁ"ץ כִּשְׁהוּא אוֹמֵר מוֹדִים, אוֹמְרִים הַקָּהָל:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֲתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אַבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרַאשִׁית. בְּרַחֲמִים וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שְׁהֵחִייתֵנוּ וּקְמִיתֵנוּ. כֹּן תַּחֲזִינוּ וּתְקַמֵּנוּ, וְתִאֲסוּף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קְדְשָׁהּ, לְשִׁמּוֹר חְקִיךָ וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם, עַל שְׂאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

עַל הַנִּסִּים בְּחַנוֹכָה וּפְרוּרִים אוֹמְרִים כֹּאן עַל הַנִּסִּים:

ועל הנסים ועל הפקדון ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

בחנוכה אומרים: **בימי מתתיהו** בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך לה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופקדון פהיום הזה ואחר כך באו בגי' לך ביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת (ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם גם ופלא ונודה לשמך הגדול סלה): ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

בפורים אומרים: **בימי מרדכי** ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ואתה ברחמיה הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבית לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ (ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול):

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלפנו תמיד לעולם ועד.

בעשרת ימי תשובה: **וכתב לחיים טובים כל בני בריתך.**

וכל החיים יודוך סלה: ויהללו ויברכו את שמך הגדול, באמת, לעולם פי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך וך נאה להודות:

ברכת כהנים

שים שלום טובה וברכה, חיים, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו, כלנו כאחד (יחד) באור פניך, פי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורת חיים, ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים, וחיים ושלום. (וכל טוב) וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה ברב עז ושלום. בעשרת ימי תשובה: **בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה וגזרות טובות, ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניה, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ושלום.** ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יהוה צורי וגאלי:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיה תרדף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם:

יש אומרים כאן תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים. ושלל אכעוס היום ושלל אכעיסך. ותצילני מיצר הרע. ותן בלבי הכנעה וענוה. מלפני ואלהינו אלהי כל בשור. יחד שמך בעולמך בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך. וקבץ קבוץ גלויות ופדה צאנך ושמח עדתך:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינִי. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֵׁךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְיִי:

נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי:

יְהִי לְרַצוֹן אֱמִרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיבְנָה בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיָרְאָה פִּימִי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמוֹנִיּוֹת:

וְעִרְבָה לַיהוָה מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. פִּימִי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמוֹנִיּוֹת:

קדיש שלם:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיךָ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתְךָ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתְךָ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָה, וְיִקְרַב מְשִׁיחָה. בְּחֵיכּוֹן וּבְיִמְיִכּוֹן וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְצִמּוֹן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיךָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵיךָ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֲלָא (בעשי"ת ולעלא מכל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְאָמְרִין בְּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְרַעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְשְׁמַיָּא, וְאָמְרוּ אָמֵן: **יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:** עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עלינו לשבח

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאַדְוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלָא עֲשֵׂנוּ כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפּוֹחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלָא שָׁם חֵלְקֵנוּ כְּהֵם, וְגוֹרְלֵנוּ כְּכָל הַמוֹנָם, שֵׁהֵם מְשַׁתְּחִוּים לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאֵנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחִוּים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם וְיָסַד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוּ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְשֹׁכֵנֵת עָזוּ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֶמֶת מְלַכְנוּ, אֶפְסֵס זִילְתוּ. כְּפַתּוּב בְּתוֹרַתוֹ: וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבָבָהּ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתְנַחַת אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרִאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יַכְרַתוּן, לְתַקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי, וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֲלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִפְרִי וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תַבַּל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנַה, וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כְּפַתּוּב בְּתוֹרַתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעָלַם וָעֶד: וְנִאָּמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעיתה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיוכוון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה שלום** (בעשי"ת השלום) במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

מראש חדש אלול עד אחר הושענא רבה מוסיפים מזמור זה:

לדוד יהוה אזרי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: כי יצפני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממי: ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני: לה אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכך ונחני בארץ מישור למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים: קוה אל יהוה חזק ויאמץ לך וקוה אל יהוה:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעיתה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיוכוון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה שלום** (בעשי"ת השלום) במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפילת ערבית של שבת

קבלת שבת

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: כי הוא אלהינו ונאנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו: אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: אשר נסונו אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

שירו ליהוה שיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַיהוָה בְּרָכוּ שְׁמוֹ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נִרְאָה הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שְׁמַיִם עָשָׂה: הוֹדוּ וְהִדְרִי לִפְנֵי עֵץ וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֵז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֵאוּ לְחֻצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ אֵף תִּכּוֹן תִּבְלָל בַּל תִּמּוּט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרֵיהֶם: יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאוּ: יַעֲלֵז שִׁדְי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אֵז יִרְנְנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר: לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָּא כִּי בָּא לְשִׁפְטֵי הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְלָל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:

יהוה מלך תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֲיִים רַבִּים: עַנְנוּ וְעַרְפַּל סְבִיבֵינוּ צִדִּיק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסָאוֹ: אֵשׁ לִפְנֵינוּ תִּלְךְ וְתִלְהֵט סְבִיב צְרִיו: הָאִירוּ בְּרַקְיוֹ תִּבְלָל רֵאֲתָה וְתַחַל הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשְּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ כָּל עֲבָדֵי כְּסָל הַמֵּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים: שְׁמַעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגַּלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֵיךָ יְהוָה: כִּי אֲתָה יְהוָה עָלִינוּ עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נִעְלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים: אֶהְיֶי יְהוָה שֵׁנְאוֹ רַע שְׁמֵר נִפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם: אֹרֶע צָרַע לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָיִל בַּשְּׁמִיחָה: שְׁמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזַכָּר קֹדֶשׁוֹ:

מזמור שירו ליהוה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוּ וְזָרַע קֹדֶשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צִדְקָתוֹ: זָכַר חֲסִדוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל אֲפָסֵי אָרֶץ אֵת יִשׁוּעָתָה אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְנוּ וְזַמְרוּ: זַמְרוּ לַיהוָה בְּכַנּוֹר בְּכַנּוֹר וְקוֹל זְמֶרָה: בְּחֻצְצֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאוּ תִּבְלָל וְיִשְׁבְּי בָּהֶם: נְהַרֹת יִמְחֲאוּ כֶּף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָּא לְשִׁפְטֵי הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְלָל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִישְׁרֵיהֶם:

יהוה מלך יִרְגְּזוּ עַמִּים יִשְׁב כְּרוֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרַם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יוֹדוּ שְׁמֶךָ גָּדוֹל וְנִרְאָה קְדוּשָׁה הוּא: וְעֵז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֶהֱב אֲתָה כּוֹנֵנַת מִישְׁרֵים מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִּיעֲקֹב אֲתָה עֲשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה רַגְלֵי קְדוּשָׁה הוּא: מִשָּׁה וְאֶהְרֵן בְּכַהֲנֵינוּ וּשְׂמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קִרְאִים אֵל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבֵר אֲלֵיהֶם שְׁמֵרוּ עֲדוֹתַי וְחַק נִתֵּן לָמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הַיִּיתָ לָהֶם וְנִקַּם עַל עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶר קֹדֶשׁוֹ כִּי קְדוּשָׁה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

מזמור לתודה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ: עֲבָדוּ אֵת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרַנְנָה: דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ (ולא) וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בְּאוֹ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֻצְרוֹתָיו בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אִמּוֹנָתוֹ:

מזמור לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלִים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֵז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בְּפֶחַח קוֹל יְהוָה בְּהַדְרָה: קוֹל יְהוָה שִׁבְר אֲרָזִים וְיִשְׁבֵר יְהוָה אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיָן כְּמוֹ בֶן רְאָמִים: קוֹל יְהוָה חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלֵל אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אִמֵּר כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוּל יִשָּׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אנא בְּכַח, גְּדוּלַת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה: אב"ג ית"ץ

קָבַל רַנַּת, עַמְּךָ. שְׂגַבְנוּ, טַהֲרָנוּ נוֹרָא: קר"ע שט"ן

נָא גְבוּר, דוֹרְשֵׁי יַחֲדָה, כְּבַבַּת שְׁמֵרָם: נג"ד יכ"ש

בְּרַכְּם טְהִירִים, רַחֲמֵי צְדָקְתְּךָ, תָּמִיד גָּמְלִים: בַּט"ר צַת"ג

חֲסִין קְדוּשׁ, בְּרַב טוֹבָה, נְהַל עֲדַתְךָ: חֲק"ב טנ"ע

יַחִיד גְּאֵה, לְעֵמֶךָ פִּנְה, זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ: יג"ל פז"ק

שְׁוַעַתְנֵנו קִבֵּל, וְשִׁמְעֵ צַעֲקֹתֵנו, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: שֶׁק"ו צי"ת

בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד, הַשְׁמִיעֵנוּ אֶל הַמַּיְחָד, יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד, לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְלָה:

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לְקִרְאֵת שַׁבַּת לָכֵן וְנִלְכָה, כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה, מֵרֵאשׁ מְקַדָּם נְסִיכָה, סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תִּחְלָה:

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

מְקַדֵּשׁ מְלֶךְ עֵיר מְלוּכָה, קוּמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהִפְכָה, רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעֵמֶק הַבְּכָא, וְהוּא יַחְמוֹל עָלֶיךָ חֲמָלָה:

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוּמֵי, לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֶרְתְּךָ עַמִּי, עַל יַד בֶּן יִשְׂרָאֵל הַלְחָמִי, קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאֻלָּה:

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתְּעוֹרְרֵי, הַתְּעוֹרְרֵי, כִּי בָא אֲוֶרֶךְ קוּמֵי אֲוֶרֶי, עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבִירֵי, כְּבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ נִגְלָה:

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לֹא תַבּוֹשִׁי וְלֹא תַפְלָמֵי, מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה וּמַה תִּתְהַמֵּי, בְּךָ יַחֲסוּ עַנְיֵי עַמִּי, וְנִבְנְתָה עֵיר עַל תִּלָּה:

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

וְהִיוּ לְמִשְׁסָה שׁוֹסִיךְ, וְרַחֲקוּ כָל מִבְּלָעֵיךָ, יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ, כְּמִשׁוֹשׁ חֶתָן עַל כָּלָה:

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

יָמִין וְשְׂמֹאל תַפְרוֹצֵי, וְאֵת יְהוָה תַעֲרִיצֵי, עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצֵי, וְנִשְׁמַחָה וְנִגְלָה:

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

בְּאֵי בְשָׁלוֹם עֲטַרְת בְּעֵלָה, גַּם בְּשִׁמְחָה בְּרִנָּה וּבְצַחֲלָה, תוֹךְ אֲמוּנֵי עִם סֶגְלָה: בְּאֵי כָלָה, בְּאֵי כָלָה, תוֹךְ אֲמוּנֵי

עִם סֶגְלָה: **בְּאֵי כָלָה, שַׁבַּת מְלֻכְתָּא:**

לְכֵה דוּדֵי לְקִרְאֵת כָּלָה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עָלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבִקְרָה חֲסִדְךָ וְאַמּוּנָתְךָ בְּלִילוֹת: עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי נָבֵל עָלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שְׂמַחְתָּנִי יְהוָה בְּפַעֲלָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עֲמָקוֹ מַחְשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֵת זֹאת: בְּפֶרֶח רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָל פְּעֻלֵי אוֹן

לְהַשְׁמֵדֵם עַד־יָדַי עַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יֹאבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אוֹן: וְתָרַם כְּרָאִים קַרְנֵי בְלַתֵּי בְשִׁמּוֹן רַעְנָן: וְתַבֵּט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי בְקָמִים עָלַי מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צְדִיק כְּתֹמֵר יִפְרָח כְּאַרְז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעְנָנִים יְהִיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ:

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֶזֶר אֵף תִּכּוֹן תִּבְּל בַּל תִּמּוֹט: נִכּוֹן כִּסֵּאָךָ מֵאֵז מֵעוֹלָם אֶתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם: מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה: עֲדַתְּךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ יְהוָה לְאַרְבֶּּ יָמִים:

קדיש יתום:

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבֹרַךְ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמָיָא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת ולעלא מפל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמִרוֹמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

כשחל שבת ביום טוב או במוצאי יום טוב או בחוה"מ אין אומרים כגונא רק מיד "ברכו":

כְּגוֹנָא דְּאִינוּן מִתְיַחֲדִין לְעֵלְא בְּאַחַד. אוֹף הָכִי אִיְהִי אֲתִיחַדְתָּ לְתַתָּא בְּרָזָא דְּאַחַד לְמַהוּי עֲמַהוּן לְעֵלְא חַד לְקַבֵּל חַד. קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחַד. לְעֵלְא לֹא יְתִיב עַל כְּוִרְסָיָא דִּיקְרִיָּה עַד דְּאֲתַעֲבִידְתָּ אִיְהִי בְּרָזָא דְּאַחַד. כְּגוֹנָא דִּילִיָּה לְמַהוּי אַחַד בְּאַחַד. וְהָא אוּקְיָמְנָא רָזָא דִּיהוָה אַחַד וְשִׁמוּ אַחַד:

רָזָא דְּשַׁבַּת אִיְהִי שַׁבַּת דְּאֲתַאחַדְתָּ בְּרָזָא דְּאַחַד. לְמִשְׁרֵי עֲלָה רָזָא דְּאַחַד. צְלוֹתָא דְּמַעְלֵי שַׁבַּתָּא דְּהָא אֲתַאחַדְתָּ כְּוִרְסָיָא יְקִירָא קִדִּישָׁא בְּרָזָא דְּאַחַד. וְאֲתַתְּקַנְתָּ לְמִשְׁרֵי עֲלָה מְלַכָּא קִדִּישָׁא עֲלָאָה. כַּד עֵיל שַׁבַּתָּא אִיְהִי אֲתִיחַדְתָּ וְאֲתַפְּרַשְׁתָּ מִסְטָרָא אַחְרָא. וְכָל דִּינִין מִתְעַבְּרִין מִנָּה וְאִיְהִי אֲשַׁתְּאַרְתָּ בִּיחֻדָּא דְּנַהֲירוּ קִדִּישָׁא. וְאֲתַעֲטַרְתָּ בְּכַמְהָ עֵטְרִין לְגַבֵּי מְלַכָּא קִדִּישָׁא. וְכָל שׂוּלְטָנֵי רִוּגְזִין וּמְאָרֵי דְּדִינָא כְּלָהוּ עֵרְקִין וְאֲתַעֲבְרוּ מִנָּה. וְלִית שׂוּלְטָנָא אַחְרָא בְּכָלְהוּ עֵלְמִין (בַּר מִנָּה). וְאִנְפָּהָא נַהֲיִרִין בְּנַהֲירוּ עֲלָאָה וְאֲתַעֲטַרְתָּ לְתַתָּא בְּעֵמָא קִדִּישָׁא. וְכָלְהוּן מִתְעַטְרִין בְּנִשְׁמַתִּין חֲדַתִּין כְּדִין שִׁירוּתָא דְּצְלוֹתָא. לְבִרְכָא לָהּ בְּחֻדּוּהָ בְּנַהֲירוּ דְּאִנְפִּין. וְלוֹמַר:

ביחיד יאמר זה בסיום כגונא אחרי בנהירו דאנפין:

וְלוֹמַר בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ. אֶת דִּיקָא דָּא שַׁבַּת דְּמַעְלֵי שַׁבַּתָּא: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ. דָּא אִפִּיקוּ דְּבִרְכָּאָן מִמְּקוּרָא דְּחַיֵּי וְאַתֵּר דְּנַפְיָק מִנָּה כָּל שְׁקִיּוֹ לְאַשְׁקָאָה לְכָלְא וּבִגִּין דְּאִיְהוּ מְקוּרָא בְּרָזָא דְּאֶת קִיָּמָא קְרִינֵן לִיָּה הַמְּבֹרָךְ אִיְהוּ מְבוּעָא דְּבִירָא וְכִינוּן דְּמִטְאָן הַתָּם הָא כְּלָהוּ לְעוֹלָם וְעַד. וְדָא אִיְהוּ בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וְעַד:

חזן: בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ:

קהל וחזן: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וְעַד:

ק"ש וברכותיה

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר בדברו מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים, ובתבונה משנה עתים, ומחליף את הזמנים, ומסדר את הפוכים במשמרותיהם בקיע, כרצונו. בורא יומם ולילה, גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור, ומעביר יום ומביא לילה, ומבדיל בין יום ובין לילה. יהוה צבאות שמו. אל חי וקים תמיד מלון עלינו לעולם ועד: ברוך אתה יהוה, המעריב ערבים:

אהבה רבה אהבת עולם בית ישראל עמה אהבת, תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת. על פן יהוה אלהינו, בשכנו ובקיימנו נשיח בחקיה, ונשמח בדברי תלמוד תורתך, ובמצותיך לעולם ועד, כי הם חיינו וארץ ימינו, ובהם נהגה יומם ולילה. ואהבתך אל תסור ממנו לעולמים, ברוך אתה יהוה, אהב עמו ישראל:

(יחיד אומר: אל מלך נאמן:)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

בלחש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך. ושונתם לבנה ודברתם בם בשבתך בביתך ובשכבך ובקומך. וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ותירשה ויצהרה. ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת. השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם. וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם. ושמעתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם. ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרכך ובשכבך ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען יראו ימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הפנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אותם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם. אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: אמת

וחזור החזן: יהוה אלהיכם אמת:

ואמונה כל זאת וקים עלינו, פי הוא יהוה אלהינו ואין זולתו, ואנחנו ישראל עמו, הפודנו מיד מלכים, מלכנו הגאלנו מכף כל העריצים, האל הנפרע לנו מצרינו, המשלם גמול לכל אויבי נפשנו, העושה גדולות עד אין חקר. (נסים) ונפלאות עד אין מספר: השם נפשנו בחיים, ולא נתן למוט רגלנו, המדריכנו על במות אויבינו, וירם קרננו על כל שונאינו, העושה לנו נסים ונקמה בפרעה, אותות ומופתים באדמת בני חם. המפכה

בְּעִבְרַתּוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם, הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזְרֵי יַם סוּף, וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ בְנָיו גְּבוּרַתּוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ, וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵךְ עֲנֵנו שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלָם.

מִי כָּמֹכָה בְּאֵלִים יְהוָה, מִי כָּמֹכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ, נֹרָא תְהִלָּת, עֲשֵׂה פְלֵא: מִלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ בּוֹקֵעֵ יָם, לִפְנֵי מִשָּׁה זֶה אֵלֵי עֲנֵנו וְאָמְרוּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמְרוּ: כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזַק מִמּוֹנוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׂכִיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרֹשׁ עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתִקְנֵנוּ בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ, וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב, דָּבָר, וְחֶרֶב, וְרָעַב וְיָגוֹן, וְהִסֵּר שִׁטּוֹן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל מְלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמְרֵנוּ צְאִתָּנוּ וּבּוֹאֲנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד.

לשבת:

וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לְעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדוֹרְתָם בְּרִית עוֹלָם: בְּיַי וּבֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הַיָּהּ לְעַלְמֵם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיְנַפְּשׁ:

לשש רגלים:

וַיְדַבֵּר מִשָּׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְהוָה, אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

חצי קדיש:

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וַיְמַלִּיךָ מִלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵם וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא. **יְתַבְרַךְ**. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקֹדֶשׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעַלְמָא (בעש"ת וּלְעַלְמָא מְכָל) מִן כָּל בְּרֻכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרֵן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

תפילת מעין שבע

אֲדֹנָי, שְׁכִפְתִּי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה.

בשבת שובה: זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, כְּתִבְנוּ בְּסִפְרֵ חַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגֵן אַבְרָהָם:

אתה גבור לעולם, אדני. מחיה מתים אתה, רב להושיע.

בקיץ: מוריד הטל. בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם.

מכלכל חיים בִּחְסֵד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמִתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עַפָּר. מִי כְמוֹךָ בַעַל גְּבוּרוֹת, וְמִי דוֹמֶה לְךָ, מְלַךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בשבת שובה: מי כמוך אב הרחמן, זוכר יצוריו ברחמים לחיים

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה, מחיה המתים:

אתה קדוש, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה. כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל (בשבת שובה: המלך) הַקְּדוֹשׁ:

אתה קדושת את יום השביעי לשמך, תְּכַלִּית מַעֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ, וּבִרְכַתּוֹ מְכַל הַיָּמִים, וְקְדַשְׁתּוֹ מְכַל הַיָּמִים, וְכֹן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

ויכלו השמים והארץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו מטובה. ובשביעי רצית בו וקדשתו, חֲמֵדַת יָמִים אוֹתוֹ קָרַאתָ, זְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

אלהינו ואלהי אבותינו, רצה נא במנוחתנו, קְדַשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעְנוּ מִטוֹבָךָ, שְׁמַחַ נְפִשָׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ, וְטֵהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדָּךָ בְּאַמְתּוֹ, וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שְׁבַת קְדֻשָּׁה, וַיְנוּחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֹת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל, וְלִתְפִלָּתְךָ שְׁעָה, וְהָשַׁב הָעֶבֶדְךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתְךָ מִהַרָּה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרַצוֹן, וּתְהִי לְרַצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן "יעלה ויבא":

אלהינו ואלהי אבותינו, יַעֲלֶה וַיָּבֵא, וַיִּגְיַע וַיְרָאָה וַיְרַצָּה, וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקַד וַיִּזְכֹּר, זְכֹרֵנוּ וּפְקוּדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבַדְךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה, וְזִכְרוֹן כָּל עַמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה, לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בָּיוֹם:

בשבת ראש חודש ראש החודש

בשבת חוה"מ פסח: חג המצות

בשבת חוה"מ סוכות: חג הסוכות

הזה. זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים. חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵל מְלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אֵתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכְךָ יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכְךָ עֵת, עָרַב וּבָקֵר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ, כִּי מְעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:

עַל הַנִּסִּים בַּחֲנוּכָה וּפְּוִרִים אוֹמְרִים כֹּאן עַל הַנִּסִּים:

וְעַל הַנִּסִּים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שְׂעִשִׁית לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה.

בַּחֲנוּכָה אוֹמְרִים: **בַּיָּמִים מִתְּתִיָּהוּ** בֶּן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו כְּשִׁעְמֹדָה מְלָכוֹת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרְתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְאֵתָהּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּתְךָ אֶת רִבְּם דִּנְתָּ אֶת דִּינָם נִקְמָתְךָ אֶת נִקְמָתָם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשֵׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִים וְטִמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְרִשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרְתְךָ לָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּיר בְּיָתְךָ וּפְנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטְהַרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחֻצְרוֹת קְדָשְׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת (יָמִים אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה): יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

בְּפּוֹרִים הַמְּשׁוֹלֵשׁ אוֹמְרִים: **בַּיָּמִים מְרַדְכִי** וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה כְּשִׁעְמַד עָלֵיהֶם הִמָּן הִרְשָׁע בְּקִישׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעֵר וְעַד זָקוֹן טַף וְנָשִׁים בַּיּוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֶדְר וּשְׁלָלָם לְבוֹז וְאֵתָהּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרַתְךָ אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ (וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנִפְלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל):

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בַּעֲשֵׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה: **וְכָתַב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ.**

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה: וְיִהְלְלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שְׁמְךָ הַגְּדוֹל, בְּאַמֶּת, לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סְלָה, הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שְׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ, כְּלָנוּ כְּאַחַד (יַחַד) בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. (וְכָל טוֹב) וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבַרְךָ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּרַב עֵז וְשְׁלוֹם. בַּעֲשֵׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה: **בְּסִפְּרֵי חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת, יִשׁוּעוֹת וְנְחֻמוֹת, נִזְכָּר וְנִפְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם.** בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבַרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֶרִי כִּי וְהִגִּיּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי. נִצֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדָּם. וְנַפְשִׁי כְּעַפְפָּר לְכָל תְּהִיָּה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקְּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה. מִהֲרָה הִפְּרָ עֲצָתְךָ וְקִלְקַל מַחְשַׁבְתָּם:

יש אומרים כאן תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים. ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך. ותצילני מיצר הרע. ותן בלבי הכנעה וענוה. מלפני ואלהינו אלה כל בשר. יחד שמך בעולמך בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך. וקבץ קבוץ גלויות ופדה צאנך ושמח עדתך:

עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יחלצו ידידיך הושיעה ימינה וענני:

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

עשה שלום (בעשי"ת השלום) במרומו. הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה פימי עולם וכשנים קדמוניות:

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמוניות:

ויכולו

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

קהל וחזן: ברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, קונה שמים וארץ, מגן אבות בדברו, מחיה מתים במאמרו, האל **בשבת שובה: המלך** הקדוש שאין כמוהו, המניח לעמו ביום שבת קדשו, כי בם רצה להניח להם. לפניו נעבד ביראה ופחד, ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות, אל הוודאות, אדון השלום, מקדש השבת ומברך שביעי, ומניח בקדשה לעם מדשני ענג, זכר למעשה בראשית:

חזן: אלהינו ואלהי אבותינו, רצה נא במנוחתנו, קדשנו במצותך, ותן חלקנו בתורתך, שבוענו מטובה, ושמח נפשנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה, וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה מקדש השבת:

קדיש שלם:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעותה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. כחיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמאי וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה שלום** (בעשי"ת השלום) במרומו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני: נפשי ישוב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי, שבט וימשענתך המה ינחמני: תערוך לפני שלחן נגד צורי, דשנת בשמן ראשי כוסי רויח: אף טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי, ושבתי בבית יהוה לאלהי ימים:

חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעיתה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיוכו ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

חזן: ברכו את יהוה המברך:

קו"ח: ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

מפסח עד שבועות סופרים כאן ספירת העומר

עלינו לשבח

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמונו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם, וגורלנו ככל המונם, שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד, אמת מלפניו, אפס זולתו. כפתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל כן נקוה לך יהוה אלהינו, לראות מהרה בתפארת עצה, להעביר גלוים מן הארץ, והאלילים פרות יפרתו, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמה, להפנות אליך כל רשעי ארץ. כפירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברה, תשבוע כל לשון. לפניה יהוה אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמה יקר יתנו, ויקבלו כלם את על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד. כפתוב בתורתך: יהוה ימלך לעולם ועד: ונאמר: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהוה אהד וישמו אחד:

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעיתה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיוכו ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום)
בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

סדר ליל שבת

ברכת הבנים

מנהג ישראל לברך את הילדים בליל שבת כשבאים מבית הכנסת:

לזכר:

יְשִׁמְךָ אֱלֹהִים נְאֻפְרִים וְכַמְנֵשָׂה:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פְּנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְיַחַנְךָ: יִשָּׂא יְהוָה פְּנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְיִשֵּׁם לָךְ שְׁלוֹם:

לנקבה:

יְשִׁמְךָ אֱלֹהִים כְּשֶׁרָה רַחֵל וְלֵאָה:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פְּנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְיַחַנְךָ: יִשָּׂא יְהוָה פְּנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְיִשֵּׁם לָךְ שְׁלוֹם:

כשיבא מבית הכנסת לביתו יאמר זה: (ג"פ): שְׁבַת שְׁלוֹם וּמְבֹרָךְ

שלום עליכם

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מְלֹאכֵי הַשָּׁרָת, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן, מְמַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: (ג"פ):

בּוֹאֵכֶם לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן, מְמַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: (ג"פ):

בְּרִכּוֹנוֹ לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן, מְמַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: (ג"פ):

צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשְּׁלוֹם, מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן, מְמַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: (ג"פ):

כִּי מְלֹאכֵינוּ יִצְוֶה לָךְ, לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ: יְהוָה יִשְׁמֶר צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם. מְלֶךְ אֲבִיר. מְלֶךְ בְּרוּךְ. מְלֶךְ גָּדוֹל. מְלֶךְ דּוֹבֵר שְׁלוֹם. מְלֶךְ
הַדּוֹר. מְלֶךְ וְתִיק. מְלֶךְ זָךְ. מְלֶךְ חַי הָעוֹלָמִים. מְלֶךְ טוֹב וְיִמְטִיב. מְלֶךְ יָחִיד וְיִמְיֹוֹד. מְלֶךְ כְּבִיר. מְלֶךְ לוֹבֵשׁ
רַחֲמִים. מְלֶךְ מְלֶכֶי הַמְּלָכִים. מְלֶךְ נִשְׁגָּב. מְלֶךְ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. מְלֶךְ עֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מְלֶךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל.
מְלֶךְ צַח וְאֲדוּם. מְלֶךְ קְדוֹשׁ. מְלֶךְ רֵם וְנִשְׂאָ. מְלֶךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. מְלֶךְ תָּמִים דְרָפוֹ:

מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. עַל כָּל הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי וְאֲשֶׁר אָתָּה עָתִיד לַעֲשׂוֹת עִמָּי
וְעַם כָּל בְּנֵי בֵיתִי וְעַם כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ בְּנֵי בְרִיתִי. וּבְרוּכִים הֵם מְלֹאכֵיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים שְׁעֵשִׂים רְצוֹנְךָ.
אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מְלֶךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם שָׁלוֹ בְּרִכְנֵי בְּשָׁלוֹם. וְתַפְקוֹד אוֹתִי וְאֵת כָּל בְּנֵי בֵיתִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם: מְלֶךְ עֲלִיּוֹן עַל כָּל צָבָא מְרוֹם. יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. אֲחִלָּה פְּנִיךָ הַמְּאִירִים שְׁתַּזְכֶּךָ אוֹתִי
וְאֵת כָּל בְּנֵי בֵיתִי לְמִצָּא חֵן וְשִׁכֵּל טוֹב בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל בְּנֵי אָדָם וְחַוָּה וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ לַעֲבוֹדָתְךָ. וְזַכְּנוּ

לקבל שבתות מתוך רוב שמחה ומתוך עֶשֶׂר וכבוד ומתוך מעוט עונות. והסר ממני ומכל בני ביתי ומכל עמך בית ישראל כל מיני חולי וכל מיני מדוה וכל מיני דלות ועניות ואביונות. ותן בנו יצר טוב לעבדך באמת וביראה ובאהבה. ונהיה מכבדים בעיניך ובעיני כל רואינו. כי אתה הוא מלך הכבוד כי לך נאה כי לך יאה: אנא מלך מלכי המלכים צוה למלאכה מלאכי השרת משרתי עליון שיפקדוני ברחמים ויברכוני בבואם לביתי ביום קדשנו. כי הדלקתי גרותי והצעתי מטתי והחלפתי שמלותי לכבוד יום השבת. ובאתי לביתה להפיל תחנותי לפניך שתעביר אונותי. ואעיד אשר בראת בששה ימים כל היצור ואשנה. ואשלש עוד להעיד על כוסי בתוך שמחתי. פאשר צויתני לזכרו ולהתענג ביתר נשמתי אשר נתת בי: בו אשבות פאשר צויתני לשרתך וכן אגיד גדלתך ברנה. ושויתני יהוה לקראתי שתרחמני עוד בגלותי לגאלני. ולעזור לבי לאהבתך. ואז אשמור פקודיך וחקיך בלי עצב ואתפלל כדת פראוי וכנכון: מלאכי השלום בואכם לשלום. ברכוני לשלום ואמרו ברוך לשלחני הערוך. וצאתכם לשלום מעתה ועד עולם אמן סלה:

אשת חיל

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה: בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר: גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה: דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה: היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה: ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתי: זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה פרם: חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרעותיה: טעמה פי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה: ידיה שלחה בפישור וכפיה תמכו פלך: כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון: לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים: מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה: נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ: סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לפנעני: עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה: רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה: שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה:

אתקינו סעודתא

אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא, חדוּתא דמלכא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא, דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין (ויזעיר אנפין ועתיקא קדישא אתן לסעדא בהדיה):

כל אדם יאמר זה המאמר מהזוהר המסוגל לנשמה המדבר מכבוד סעודה זו:

זכור את יום השבת לקדשו. רבי יצחק פתח ואמר פתיב ויברך אלהים את יום השביעי וכתוב בפיו ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו. וכיון דלא משתכח בה מזוני מה ברכתא אשתכח בה אלא הכי תאנא כל ברכאן דלעלא ותתא ביומא שביעאה תלן ותאנא אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה משום דהוא יומא מתברכאן מנה כל שתא יומין עלאין וכל חד וחד יהיב מזונא לתתא כל חד ביומוי מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה. בגין כן מאן דאיהו בדרגא דמהימנותא בעי לסדרא פתורא. ולא תקנא סעודתא בגיליא דשבתא בגין דיתברך פתורה כל אינון שתא יומין דהא בההוא זמנא אודמן ברכה לאתברכא כל שתא יומין דשבתא וברכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא ועל כן בעי לסדרא פתורה בגיליא דשבתא בנהמא ובמזוני. רבי יצחק אמר אפילו ביומא דשבתא נמי. רבי יהודה אמר בעי לאתענגא בהאי יומא ולמיכל תלת סעודתי בשבתא בגין דישתכח שבעה וענוגא בהאי יומא בעלמא: רבי אבא אמר

לאֲדוּגָא בְּאִינוּן יוֹמִין דְּלַעֲלָא דְּמִתְבְּרַכָּאן מֵהַאי יוֹמָא וְהַאי יוֹמָא מְלִיא רִישֵׁיהּ דְּזַעַר אֲנַפִּין מִטְּלָא דְּנַחֲתִית
מִעֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְּכָלָא וְאַטִּיל לְחַקְלָא דְּתַפּוּחִין קְדִישִׁין תְּלַת זְמַנֵּי מִכַּד עֵיל שְׁבַתָּא בְּגִין דִּיתְבְּרַכּוּן
כְּלָהוֹן כְּחָדָא. וְעַל דָּא בְּעֵי בַר נִשׁ לְאַתְעַנְגָּא תְּלַת זְמַנֵּין אֵלִין דְּהָא בְּהָא תְּלִיא מְהֵימְנוּתָא דְּלַעֲלָא בְּעֲתִיקָא
קְדִישָׁא וּבְזַעֲרֵי אֲנַפִּין וּבְחַקְלָא דְּתַפּוּחִין וּבְעֵי בַר נִשׁ לְאַתְעַנְגָּא בְּהוּ וּלְמַחְדֵי בְּהוּ. וּמֵאֵן דְּגָרַע סְעוּדָתָא מְנִיָּהוּ
אַתְחַזִּי פְּגִימוּתָא לְעֵלָא וְעוֹנֵשָׁה דְּהָהוּא בַר נִשׁ סְגִי. בְּגִינֵי כֶּן בְּעֵי לְסַדְרָא פְּתוּרָה תְּלַת זְמַנֵּי מִכַּד עֵיל שְׁבַתָּא
וְלֹא יִשְׁתַּכַּח פְּתוּרָה רִיקְנִיא וְתִשְׁרִי בְּרַכְתָּא עֲלָהּ כָּל שְׁאָר יוֹמָא דְּשְׁבַתָּא וּבְהַאי מְלָה אַחְזִי וְתִלֵּי מְהֵימְנוּתָא
לְעֵלָא: רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר הַאי מֵאֵן דְּאַשְׁלִים תְּלַת סְעוּדָתֵי בְּשְׁבַתָּא קְלָא נְפִיק וּמְכַרְזָא עֲלָהּ אִז תְּתַעַנְג עַל
יְהוָה. דָּא סְעוּדָתָא חָדָא לְקַבֵּל עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְּכָל קְדִישִׁין. וְהִרְכַּבְתִּיהּ עַל בְּמַתֵּי אָרְץ. דָּא סְעוּדָתָא תְּנִינָא
לְקַבֵּל חַקְלָא דְּתַפּוּחִין קְדִישִׁין. וְהִאֲכַלְתִּיהּ נַחֲלַת יַעֲקֹב אַבְיָה. דָּא הִיא שְׁלִימוּ דְּאַשְׁתְּלִים בְּזַעֲרֵי אֲנַפִּין
לְקַבֵּלָהּ בְּעֵי לְאַשְׁלֵמָא סְעוּדָתָהּ וּבְעֵי לְאַתְעַנְגָּא בְּכָלְהוּ סְעוּדָתֵי וּלְמַחְדֵי בְּכָל חַד וְחַד מְנִיָּהוּ מִשּׁוּם דְּאַיְהוּ
מְהֵימְנוּתָא בְּכָלְהוּ שְׁלִימָתָא. וּבְגִין כֶּן שְׁבַתָּא אַתִּיקָר מִכָּל שְׁאָר זְמַנֵּין וְחִגִּין מִשּׁוּם דְּכָלָא בְּהָ אֲשְׁתַּכַּח וְלֹא
אַשְׁתַּכַּח הִכֵּי בְּכָלְהוּ זְמַנֵּין וְחִגִּין. אָמַר רַבִּי חַיָּא בְּגִין כֶּן מִשּׁוּם דְּאַשְׁתַּכַּח כְּלָא בְּהָ אַדְפַּר תְּלַת זְמַנֵּין דְּכַתִּיב
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. רַבִּי אַבְבָּא (נ"א: רב המנונא
סבא) פַּד הוּהוּ יְתִיב בְּסְעוּדָתָא דְּשְׁבַתָּא הוּי חַדִּי בְּכָל חַד וְחַד וְהוּהוּ אָמַר דָּא הִיא סְעוּדָתָא קְדִישָׁא דְּעֲתִיקָא
קְדִישָׁא סְתִימָא דְּכָלָא. בְּסְעוּדָתָא אַחְרָא הוּהוּ אָמַר דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא וְכֵן בְּכָלְהוּ סְעוּדָתֵי
וְהוּהוּ חַדִּי בְּכָל חַד וְחַד. פַּד הוּהוּ אֲשְׁלִים סְעוּדָתֵי אָמַר אֲשְׁלִימוּ סְעוּדָתֵי דְּמְהֵימְנוּתָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּהוּ אָמַר
הִכֵּי. אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמְהֵימְנוּתָא. אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמִלְפָּא. פַּד הוּהוּ יְתִיב בְּהָ. הוּוּ מְכַרְזֵי עֲלָהּ אִז תְּתַעַנְג
עַל יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיהּ עַל בְּמַתֵּי אָרְץ וְהִאֲכַלְתִּיהּ נַחֲלַת יַעֲקֹב אַבְיָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאַבּוּהֵי. אֵלִין סְעוּדָתֵי הִיָּךְ
מִתְתַּקְּנוּ. אָמַר לֵה לִילִיא דְּשְׁבַתָּא כְּתִיב בְּהָ וְהִרְכַּבְתִּיהּ עַל בְּמַתֵּי אָרְץ. בְּהָ לִילִיא מְתַבְּרַכָּא מְטְרוּנֵי תָּא
וְכָלְהוּ חַקֵּל תַּפּוּחִין וּמְתַבְּרַכָּא פְּתוּרָה דְּבַר נִשׁ וְנִשְׁמָתָא אַתּוּסְכַּת וְהִיא לִילִיא חָדוּהּ דְּמְטְרוּנֵי תָּא הוּי וּבְעֵי
בַר נִשׁ לְמַחְדֵי בְּחָדוּתָא לְמִיכַל סְעוּדָתָא דְּמְטְרוּנֵי תָּא:

פיוט משובח מהאר"י ז"ל ושמא דמריה עליה אני יצחק לוריא בן שלמה (והשי"ן כפול).

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמְהֵימְנוּתָא שְׁלֵמָתָא חָדוּתָא דְּמִלְפָּא קְדִישָׁא: אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמִלְפָּא. דָּא הִיא
סְעוּדָתָא דְּחַקֵּל תַּפּוּחִין קְדִישִׁין וְזַעַר אֲנַפִּין וְעֲתִיקָא קְדִישָׁא. אַתְן לְסַעְדָא בְּהָדָה:

אַזְמַר בְּשְׁבַחֲחִין. לְמִיעַל גּוּ פְּתַחֲחִין. דְּבַחֲקַל תַּפּוּחִין. דְּאַנוּן קְדִישִׁין:

נְזַמִּין לָהּ הַשְׁתָּא. בְּפְתוּרָא חָדָתָא. וּבְמִנְרַתָּא טְבַתָּא. דְּנַהֲרָא עַל רִישִׁין:

יְמִינָא וְשְׁמָא לָא. וּבְנִיָּהוּ כְּלָה. בְּקִשּׁוּטִין אֲזַלָּא. וּמֵאֵנִין וּלְבוּשִׁין:

יְחַבֵּק לָהּ בְּעֵלָה. וּבִיסוּדָא דִּילָהּ. דְּעַבִּיד גִּיחָא לָהּ. יְהָא כְּתִישׁ כְּתִישִׁין:

אַחוּחִין אַף עַקְתִּין. בְּטִלִין וּשְׁבִיתִין. בְּרַם אֲנַפִּין חָדְתִין. וְרוּחִין עִם נְפְשִׁין:

חָדוּ סְגִי יִיתֵי. וְעַל חָדָא תַּרְתֵּי. נְהוּרָא לָהּ יְמִטֵי. וּבְרַכָּאן דְּנִפְישִׁין:

קְרִיבוּ שׁוּשְׁבִינֵין. עֲבִידוּ תַקּוּנֵין. לְאַפְשָׁא זִינֵין. וְנוּגִין עִם רַחֲשִׁין:

לְמַעַבְד נְשְׁמַתִין. וְרוּחִין חָדְתִין. בְּתַרְתִּין וּתְלַתִין. וּבְתַלְתָּא שְׁבִישִׁין:

וְעִטוּרֵין שְׁבַעִין לָהּ. וּמִלְפָּא דְּלַעֲלָא. דִּיתַעֲטַר כְּלָא. בְּקְדִישׁ קְדִישִׁין:

רְשִׁימִין וּסְתִימִין. בְּגוּ כָּל עֲלָמִין. בְּרַם עֲתִיק יוֹמִין. הֵלֵא בְּטִישׁ בְּטִישִׁין:
יְהֵא רַעְוֵא קַמִּיה. דִּישְׁרִי עַל עִמִּיה. דִּיתְעַנַּג לְשִׁמִּיה. בְּמִתִּיקִין וְדוּבְשִׁין:
אַסְדֵּר לְדְרוּמָא. מְנַרְתָּא דְסְתִימָא. וְשִׁלְחֹן עִם נְהָמָא. בְּצַפּוֹנָא אַרְשִׁין:
בְּחִמְרָא גּוּ כְּסָא. וּמְדַאנִי אֶסָא. לְאַרוּס וְאַרוּסָה. לְהִתְקַפָּא חֲלָשִׁין:
נְעֵטֵר לְהוֹן כְּתָרִין. בְּמַלְיִן יַקִּירִין. בְּשִׁבְעִין עֲטוּרִין. דְּעַל גְּבִי חֲמִשִׁין:
שְׁכִינְתָּא תִתְעֵטֵר. בְּשִׁית נְהִמִי לְסֵטֵר. בְּוִין תִּתְקַטֵּר. וְזִינִין דְּכְנִישִׁין:
שְׁבִיתִין וְשְׁבִיקִין. מְסַאֲבִין דְּרַחִיקִין. חֲבִילִין דְּמַעִיקִין. וְכָל זִינִי חֲרָשִׁין:

למבצע עַל רַפְתָּא. כְּזִיתָא וְכַבִּיעָתָא. תְּרִין יוּדִין נְקֻטָא. סְתִימִין וּפְרִישִׁין: מִשַׁח זִיתָא דְכָּא. דְּטַחְנִין רַחֲמָא.
וְנַגְדִין נַחֲלָא. בְּגוּה בְּלַחִישִׁין: הֵלֵא נִימָא רְזִין. וּמַלְיִן דְּגַנְזִין. דְּלִיתְהוֹן מִתְחַזִּין. טְמִירִין וְכַבִּישִׁין: אֶתְעֵטֵרָא
כְּלָה. בְּרַזִּין דְּלַעֲלָא. בְּגוּ הָאִי הַלּוּלָא. דְּעִירִין קַדִּישִׁין:

ויהא רַעְוֵא מִן קָדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישִׁין. טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלָא דִּיתְמַשְׁוּ טְלָא עֲלָאָה
מִינָה לְמַלְיָא רִישִׁיה דְזַעִיר אֲנַפִּין וְלֵהֲטִיל לְחַקֵּל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין בְּנֵהִירוּ דְאֲנַפִּין בְּרַעְוֵא וּבְחִדּוּתָא דְכָלָא
וְיִתְמַשְׁוּ מִן קָדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישִׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכָלָא רַעְוֵתָא וְרַחֲמִי חֲנָא
וְחִסְדָּא בְּנֵהִירוּ עֲלָאָה בְּרַעְוֵתָא וְחִדּוּתָא עָלִי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלִי וְעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמִּיה
וְיַפְרָקִינָנָא מִכָּל עֲקֻתִין בִּישִׁין דִּיִּיתוּן לַעֲלָמָא וְיִזְמִין וְיִתְיַהֵב לָנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסֵתָא טְבִתָּא בְּלִי צָרָה וְעַקְתָּא
מִמְזָלָא דְכָל מְזוֹנָא בִּיה תִּלְיָא וְיִשְׁזַבִּינָנָא מַעִינָא בִּישָׁא וּמַחְרָבָא דְמַלְאַךְ הַמּוֹת וּמַדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנִם. וְיִתִּי לָנָא
וְלְכָל נַפְשֵׁתָנָא חֲנָא וְחִסְדָּא וְחַיִּי אַרְיִכִי וּמְזוֹנִי רִוּיְחִי וְרַחֲמִי מִן קָדָמִיה אָמֵן כּוּן יְהִי רַצוֹן אָמֵן וְאָמֵן:

קידוש ליל שבת

לשם חוֹד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה, בְּדַחִילוּ וְרַחֲמֵינוּ, הַרִינֵי מוֹכֵן וּמְזוּמֵן לְקַיִם מְצוֹת עֲשֵׂה לְקַדֵּשׁ עַל
הַיּוֹם, כְּדִכְתִּיב, זְכוֹר וְשָׁמוֹר, זְכָרְהוּ עַל הַיּוֹם: וְיִהִי נוֹעַם אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

נותן עינינו בכוס ומסתכל על הנרות

בלחש: ויהי ערב ויהי בקר

יּוֹם הַשְּׁשִׁי. וְיִכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וְיִכְלוּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וְיִשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וְיִבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיִקְדֹּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּו שְׁבֹת מְכָל מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבִרֵי מְרַנְן וְרַבְנֵן וְרַבּוּתֵי:

ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו. ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו. זכרון למעשה בראשית. כי הוא יום תחלה למקראי קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו: ברוך אתה יהוה מקדש השבת:

בשבת חוה"מ סוכות יאמר זה תיכף אחר קידוש:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו וצונו לישיב בספה:

זמירות לליל שבת

זה הזמר מיסוד מן חרוז שני והלאה ע"פ א"ב וכל חלק הרביעי מן כל חרוז לקוח מן פסוק אחד. ובחרוז הראשון מפני ענותנותו של המחבר חתם שמו בראשי תיבות שניות של ג' חלקי חרוז שהם מקדש שומר הרבה ר"ת משה:

כל מקדש שביעי פראוי לו. כל שומר שבת פדת מחללו. שָׁכְרוּ הַרְבֵּה מֵאֵד עַל פִּי פֶּעֱלוּ. איש על מחנהו ואיש על דגלו: אוהבי יהוה המחפים בבגן אריאל. ביום השבת שישו ושמחו כמקבלי מתן נחליאל. גם שאו ידיכם קודש ואמרו לאל. ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל: דורשי יהוה זרע אברהם אוהבו. המאחרים לצאת מן השבת וממהרים לבא. שמחים לשמרו ולערב ערבבו. זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו: זכרו תורת משה במצות שבת גרוסה. חרותה ליום השביעי ככלה בין רעותיה משפחה. טהורים ירשוה ויקדשוה במאמר כל אשר עשה. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה: יום קדוש הוא מבוא ועד צאתו. כל זרע יעקב יכבדוהו כדבר המלך ודתו. לנוח בו ולשמוח בתענוג אכול ושתו כל עדת ישראל יעשו אותו: משך חסדך לידיעה אל קנא ונוקם. נוטרי ליום השביעי זכור ושמור להקם. שמחם בבגן שלם באור פנייה תבהיקם. ירוין מדשן בירתך ונחל עדניך תשקם: עזור לשובתים בשביעי בקריש ובקציר עולמים. פוסעים בו פסיעה קטנה. סועדים בו לברך שלש פעמים. צדקתם תצהיר כאור שבעת הימים. יהוה אלהי ישראל אהבת תמים. יהוה אלהי ישראל תשועת עולמים:

זה הזמר שם המחבר משה וחתם שמו בג' ראשי החרוזים הראשונים מנוחה שמי הוא:

מנוחה ושמחה אור ליהודים יום שבתון יום מחמדים. שומרי וזוכרי המה מעידים. כי לששה כל ברואים ועומדים: שמי שמים ארץ וימים. כל צבא מרום גבוהים ורמים. תנן ואדם וחיית רמים. כי ביה יהוה צור עולמים: הוא אשר דבר לעם סגלתו. שמור לקדשו מבוא ועד צאתו. שבת קדש יום חמדתו. כי בו שבת אל מכל מלאכתו: במצות שבת אל יחליצה. קום קרא אליו יחיש לאמצו. נשמת כל חי וגם נעריצה. אכול בשמחה פי כפר רצה: במשנה לחם וקדוש רפה. ברוב מטעמים ורוח נדיבה. יזפו לרב טוב המתענגים בה. בביאת גואל לחיי העולם הבא:

זה הזמר שם המחבר מנחם והסימן מתחיל מהחרוז השני מערב נחלת חפצין מעין:

מה ידידות מנוחתך. את שבת המלכה. בכך נרוץ לקראתך. בואי כלה נסוכה. לבוש בגדי חמודות. להדליק נר בברכה. ותכל כל העבודות. לא תעשו מלאכה: להתענג בתענוגים. ברבונים ושליו ודגים:

מערב מזמינים כל מיני מטעמים. מבעוד יום מוכנים. תרנגולים מפטמים. ולערוב בו כמה מינים שתות יינות משמים. ותפנוקי מעדנים. בכל שלש פעמים: להתענג

נחלת יעקב יירש. בלי מצרים נחלה. וכבדוהו עשיר ורש. ותזכו לגאולה. יום שבת אם תשמרו. והייתם לי סגלה. ששית ימים תעבדו. ובשביעי נגילה: **להתענג**

חפציה אסורים. וגם לחשוב חשבונות. הרהורים מתרים ולשידך הבנות. ותנוק ללמדו ספר. למנצח בנגינות. ולהגות באמרי שפר. בכל פנות ומחנות: **להתענג**

הלוכה תהא בנחת. עונג קרא לשבת. והשנה משפחת. כדת נפש משיבת. בכון נפשי לה ערגה. ולנוח בחבת. פשושים סוגה. בו ינוחו בן ובת: **להתענג**

מעין עולם הבא. יום שבת מנוחה. כל המתענגים בה. יזכו לרוב שמחה. מחבלי משיח יצלו לרוחה. פודיתנו תצמיח ונס יגון ואנחה: **להתענג**

זה הזמר שם המחבר מרדכי בר יצחק חזק ושמו חתום בראשי החרוזים

מה יפית ומה נעמית אהבה בתענוגים. את שבת משוש נוגים. לה בשור וגם דגים. נכונים מבעוד יום: מערב עד ערב לב חדים. בבא עתה עת דודים. גיל וששון ליהודים. למצוא פדיום: ואת עונג להתענג בממתקים. בתענוגות בני אדם. ויין פי יתאדם. וישאר משקים: ראה וקדש ביום קודש. עלי יין זכרהו. ואם אין עלי לחם בצע. בעין יפה לקדשו: שמרהו פהלכותיו מעבודות. מאבות ותולדות. שיר לאל תן להודות. זכר לקדשו: כל שומר יום שבת מחללו. מחוללו ומחול מעלו. ובא גואלו שמו שילה. יובל שי לו: דבר סימן טוב לה במן ואות דגל. סמבטיון המתגלגל. בכל יום נח כעם סגל. ישבתו וישקוטו: הטורחים ולא נחים עדי ששתי. ותשלחם לחפשי. בגדי שש וגם משי. לכבדך יעטו: ויאמרו בואי פלה מה תאחרי. הן שלחן וגם גרף ערוכים. פי בא אורה. קומי אורי: כבוד יהוה עליך כאור זרח. בעת יצר בלי טורח. קצות מערב וגם מזרח. צפון וימין: עליונים ותחתונים במאמרו. עלי תביל שם אורו. וכחטוא יציר ליוצרו. בקשו להטמין: ואת חלית פני קונה ולא נטמן. יום אהד למוצאי. ואז נגזז ליראיו. יין עסיס ומן: יהי לזכרה ולשמרה וינצל מפל רע. וישכון בצל עצי עדן. ושם אצל ישרים יתן: סעודותיו ושבחותיו אשר שלש כאיש ענו בדת פלש במקרא חד היום שלש רמז שלשתן: יעלה אם שלש אלה יעשה לה. מחבלים וגם צירים יצלו. בלי מצרים יירש נחלה: ברכות יעטה מורה בראשיתך. ויש תקוה לאחריה. ושובו בנים בצאתך. להבדיל ישאו: כוס רינה להלל יה בשיר ורון. בקול נעים קרא בגרון. ללותך בנין אהרון. בשיר יקראו: כבוד מלכים וכל פלכים ללוותם. הפחות והסגנים. בשבחות וברננים. בכל עת צאתם: יצו חסדו קדוש יעקב ליל ויומם. ואז לויים על מקומם. ונצחו שיר אשר זמם. בכל מיני זמר: עלי עולה אשר כפולה ביום שבת. באהבת יום ברוב חבת. עם נצור כאישון בת עין נשמר: מי יפאר גודל פאר המלכה מנתה אפים. הליכתה אלפים אמה ארפה: חי זקוף מן. בקוראי שמה. שמע עליון. ואל תחיר לרש ואביון. וקבל ניב וגם הגיון. לבבו נשפל: מזון ארוחה ליום מנוחה. בעת יחסר. יחן בפת דג ובשר. ישב כשר בלי מחסור. לחמו נכפל: יום שביעי כמרועי. אזי קשבו. ברדת דגן שמים. בדת לחם יומים. איש תחתיו שבו:

זה הזמר שם המחבר יהונתן חזק חתם שמו בראשי החרוזים יום הבשר ואם נשים תנו נפש חקותיה זה קולי:

יום שבת קודש הוא. אשרי האיש שומרהו. ועל היין זכרהו. ואל ישים אל לבו. הפיס רק ואין בו. ישמח וירנה. ואם לנה. הצור יפרע את חובו: הבשר יין ודגים. ואל יחסר בתענוגים. ואם שלש אלה לפניו צגים. זה יהיה שכרו. אשר חפץ ביקרו. יוסף חצה דג. ומצא מרגליות בבשרו: ואם שלחן פדת ערוף. ומלאך אל יענה ברוף. זה יהיה זמן ארוף. ואויביו יהיו כדומן. ומלאך רע יענה אמן. בעל פרוח יספר שבחו. שמו יעלה

כטוב שָׁמֹן: נָשִׁים גְרוֹת תְּדַלִּיקָנָה. וְחֹק נְדוֹת תַּחֲזִיקָנָה. וְהַחֲלוֹת תַּסִּיקָנָה. יָגֹן בַּעֲדָן זְכוּתָן. יוֹם בֹּא עֵת לְדַתָּן. וְאִם לֹא עָבְרוּ וְנִזְהָרוּ. אֲזִי קְרוּבָה לְדַתָּן: תִּנּוּ שִׁבַּח וְשִׁירָה. לְאֵל אֲשֶׁר שִׁבַּת בְּרָא. וְלֵנוּ בּוֹ נִתֵּן תּוֹרָה. קְרָא לְמִשָּׁה מִתְּנָה. בְּבֵית גְּנֹזִי הִיא טְמוּנָה. לָךְ יֵאָתֶה וְקַח אוֹתָהּ. תִּנְהַל לְעֵדֶת מִי מָנָה: נִפְשׁ כִּי נִאֲנָחָה. בֹּא שִׁבַּת בָּא מְנוּחָה. גִּיל וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. בְּרָכוּ וְקִדְּשׁוּ בְּמֶן. מִלְרֵדֶת לְעַם לֹא אֶלְמֶן. וְהַשִּׁבַּת נִפְשׁ מְשִׁיבַת. בְּפִיסַת בָּר אֲשֶׁר טָמֵן: חֲקוּתֶיהָ בְּמֶרֶה. נִצְטוּוּ בְּאִזְהָרָה. כִּהְרִירִים בְּשִׁעָרָה. תְּלוּיִם הִלְכוּתֶיהָ. שׁוּמְרֵי מִצְוֹתֶיהָ. יִנְחֲלוּ לְיוֹם שִׁפְלוּ שִׁבַּת בְּצַבְאוֹתֶיהָ: זֶה הָאוֹת אֲשֶׁר שָׁם אֵל. בֵּינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְשִׁבְעֵי אֲשֶׁר הוֹאֵל. סִמְבֻטְיוֹן הִנְהָר. שִׁבְכָל יוֹם רַץ וְנִמְהָר. יוֹכִיחַ בּוֹ מְנוּחַ. תִּשְׁיב לְמִין אֲשֶׁר שׁוֹאֵל: קוֹלֵי קוֹלוֹת יִחְדְּלוּן. בְּעֵת שִׁירֵי יִגְדְּלוּן. כִּי כִטַּל הֵם יִגְלוּן. וְאֵל יִשְׁיגוּ גְבוּלֵי. בְּאוֹרַח שִׁיר נִפְל חֲבֵלִי. הִתְקוּשְׁשׁוּ וְאֵל תִּשְׁמְשׁוּ בְּנִצֵּר שִׁיר שִׁפְרָה לִי: הַתְּקוּשׁוּ

זה הזמר חברו רבי ישראל הלוי נאגארה זצ"ל, ושמו חתום בראשי החרוזים

יֵה רְבוֹן עֲלֵם וְעֲלֵמָיָא. אֲנִתָּה הוּא מְלָכָא מְלָךְ מְלַכְיָא. עוֹבֵד גְּבוּרַתָּךְ וְתַמְהֵיָא. שִׁפְרָא קְדָמָךְ לְהַחֲנוּיָא: יֵה רְבוֹן שִׁבְחִין אֶסְדֵּר צִפְרָא וְרַמְשָׁא. לָךְ אֵלֶּהָא קְדִישָׁא. דִּי בְרָא כָּל נִפְשָׁא. עִירִין קְדִישִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׁא. חֵיוֹת בְּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא: יֵה רְבוֹן

רְבִרְבִין עוֹבְדֵךְ וְתַקִּיפִין. מְכִיף רַמְיָא וְזַקִּיף כְּפִיפִין. לִי יַחֲיֶה גְּבַר שְׁנִין אֶלְפִין. לֹא יַעוֹל גְּבוּרַתָּךְ בְּחוּשְׁבְּנֵיָא: יֵה רְבוֹן

אֵלֶּהָא דִּי לִיָּה יָקָר וּרְבוּתָא. פְּרוֹק יֵת עֲנָךְ מִפּוּם אַרְיֹוּתָא. וְאֶפִּיק יֵת עֲמָךְ מִגּוֹ גְלוּתָא. עֲמָךְ דִּי בְּחַרְתָּ מִכָּל אֲמַיָּא: יֵה רְבוֹן

לְמִקְדָּשֶׁךָ תּוֹב וְלִקְדָּשׁ קוּדְשִׁין. אֲתֵר דִּי בֵּיה יִחְדוּן רִיחִין וְנִפְשִׁין. וְיִצְמְרוּן לָךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשָׁלַם קְרַתָּא דְשׁוּפְרֵיָא: יֵה רְבוֹן

מחבר הזמר רבי יצחק לוריא (האר"י הקדוש) וחתם שמו בראש הבתים

יום זה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה שִׁבַּת מְנוּחָה:

צוֹיֵת פְּקוּדִים, בְּמַעֲמַד הַר סִינִי, שִׁבַּת וּמוֹעֲדִים, לְשִׁמּוֹר בְּכָל שְׁנֵי, לְעֶרְךָ לְפָנַי, מִשְׁאֵת וְאַרְוִיחָה, שִׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

חֲמִדַת הַלְבָבוֹת, לְאִמָּה שְׁבוּרָה, לְנִפְשׁוֹת נִכְאָבוֹת, נְשָׁמָה יִתְרָה, לְנִפְשׁ מְצָרָה, תְּסִיר אֲנָחָה, שִׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

קְדִישַׁת בְּרַכְתָּךְ, אוֹתוֹ מִכָּל יָמִים, בְּשִׁשִּׁת כָּלִית מְלֶאכֶת עוֹלָמִים, בּוֹ מְצָאוּ עֲגוּמִים, הַשְׁקֵט וּבְטָחָה, שִׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

לְאִסוּר מְלֶאכָה, צוֹיֵתָנוּ נֹרָא, אֲזַכֶּה הוֹד מְלוּכָה, אִם שִׁבַּת אֲשַׁמְרָה, אֲקָרִיב שִׁי לְמוֹרָא, מְנוּחָה מְרַקְקָה, שִׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

וְשִׁיר אֲעֶרְךָ לָךְ, בְּנִגּוֹן וּנְעִימָה, מוּל תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה, נִפְשִׁי לָךְ כְּמֶהָה, לְסַגְלָה תְּמִימָה, קָיִם הַבְּטָחָה, שִׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

רְצֵה תִפְלְתִי, כְּמוֹ קְרַבֵּן נִחְשׁוֹן, וְיוֹם מְנוּחָתִי בְּרַנָּה וּבְשִׁשׁוֹן, חֲבִיב כָּבֵת אִישׁוֹן, בְּרַב הַצְּלָחָה, שִׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

יְשַׁעַב קַיִנוֹ, יְהִי אֲדִיר אֲדִירִים, בֶּן דָּוִד מִלְפָּנָיו, שְׁלַח נָא לְעַבְרִים, וַיִּקְרָא לְדָרוּרִים, רוּחַ וְהַנְּחָה, שְׁבַת מְנוּחָה:
יום זה

אָנָּה עֲלִיּוֹן נוֹרָא, הַבִּיטָה עֲנֵנִי, פְּדֵנוּ בְּמַהֲרָה, חַנּוּנוֹ חַנּוּנוֹ, שְׁמַח נְפְשֵׁנוּ, בְּאוֹר וְשִׂמְחָה, שְׁבַת מְנוּחָה: יום זה
חֲדָשׁ מְקַדְּשֵׁנוּ זְכָרָה נַחֲרָבֶת, טוֹבָה מוֹשִׁיעֵנוּ, תְּנָה לְנַעֲצָבֶת, בְּשִׁבְתָּ יוֹשְׁבֶת, בְּזָמֵר וּשְׁבָחָה, שְׁבַת מְנוּחָה:
יום זה

זְכוֹר קְדוֹשׁ לָנוּ, בְּזָכוֹת יְקָרֶת הַיּוֹם, שְׁמַר נָא אוֹתָנוּ, בְּיוֹם זֶה וּבְכֹל יוֹם, דּוֹדֵי צַח וְאֵים, תְּבִיא רוּחָה, שְׁבַת
מְנוּחָה: יום זה

קוֹל רְנָה וִישׁוּעָה, לְיִשְׂרָאֵל הַשְּׂמִיעָה, בָּבֵא חֲזִיּוֹן תְּשׁוּעָה, צוֹר מְצַמֵּיחַ יְשׁוּעָה, אוֹר שְׂמִשֵּׁי הוֹפִיעָה, תְּמִיד
הַזְרִיחָה, שְׁבַת מְנוּחָה: יום זה

שם המחבר רבי אברהם בן עזרא ושמו חתום בראשי הבתים

צִמְאָה נִפְשֵׁי לַאֲלֵהִים לְאֵל חֵי. לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְנָנוּ לְאֵל חֵי:

אֵל אֶחָד בְּרָאֲנִי. וְאָמַר חֵי אָנִי. כִּי לֹא יִרְאֵנִי. הָאֲדָם וְחֵי: לְבִי

בְּרָא כֹל בְּחֻכְמָה. בַּעֲצָה וּבְמִזְמָה. מְאֹד נַעֲלָמָה. מֵעֵינֵי כָל חֵי: לְבִי

רָם עַל כָּל כְּבוֹדוֹ. כָּל פֶּה יַחֲנֶה הוֹדוֹ. בְּרוּךְ אֲשֶׁר בִּידוֹ. נִפְשׁ כָּל חֵי: לְבִי

הַבְּדִיל נִינֵי תָם. חֻקִּים לְהוֹרוֹתָם. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם. הָאֲדָם וְחֵי: לְבִי

מִי זֶה יִצְטַדֵּק. נִמְשָׁל לְאֲבָק דָּק. אֶמֶת כִּי לֹא יִצְדֵּק. לְפָנֶיךָ כָּל חֵי: לְבִי

בְּלֵב יֵצֵר חָשׁוּב. כְּדָמוֹת חֲמַת עֵכְשׁוּב. וְאֵיכָכָה יִשׁוּב. הַבְּשָׂר הַחֵי: לְבִי

נְסוּגִים אִם אָבוּ. וּמִדְרָכָם שָׁבוּ. טָרָם יִשְׁכַּחוּ. בֵּית מוֹעֵד לְכָל חֵי: לְבִי

עַל כָּל אֶהוֹדְךָ. כָּל פֶּה תִּנְחַדְךָ. פּוֹתַח אֶת יְדֵיךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חֵי: לְבִי

זְכוֹר אֶהְבֵּת קְדוּמִים. וְהַחֲיֵה נִרְדָּמִים. וְקָרַב הַיָּמִים. אֲשֶׁר בֶּן יִשִּׁי חֵי: לְבִי

רְאֵה לְגַבְרַת אֶמֶת. שְׁפָחָה נוֹאֲמַת. לֹא כִּי בְּגַב הַמֵּת. וּבְנֵי הַחֵי: לְבִי

אֶקוֹד עַל אֶפֶי. וְאֶפְרוֹשׁ לָךְ כַּפֵּי. עַת אֶפְתַּח פִּי. בְּנִשְׁמַת כָּל חֵי: לְבִי

רבי מאיר שפירא מלובלין זי"ע הוסיף

אֲזַלְתָּ יְדֵינוּ. וְתַשׁ כּוֹחֵנוּ. וּבַת קוֹל תִּנְחַמֵּנוּ. עוֹד אֲבִיכֶם חֵי: לְבִי

השיר הזה נתייסד בחרוזיו נגד ברכת הזן וברכת הארץ וברכת ירושלים שהם דאורייתא וחרוז אחרון כנגד
ברכת הכוס.

צוֹר מְשָׁלוּ אֶכְלָנוּ. בְּרָכוּ אֲמוּנֵי שְׁבַעֲנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדָבָר יְהוָה:

הֵזַן אֶת עוֹלָמוֹ. רוֹעֵנוּ אֲבִינוּ. אֲכַלְנוּ אֶת לֶחֶמוֹ. וַיִּינוּ שְׁתִּינוּ. עַל כֵּן נוֹדָה לְשִׁמוֹ. וּנְהַלְלוּ בְּפִינוּ. אֲמַרְנוּ וְעַנִּינוּ.
אֵין קְדוּשׁ כִּיהוָה: צוּר

בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה נִבְרַךְ לֵאלֹהֵינוּ. עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה (טוֹבָה) שֶׁהִנְחִיל לְאַבוֹתֵינוּ. מִזֶּזֶן וְצָדָה הַשְּׂבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ.
חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ. וְאַמַּת יְהוָה: צוּר

רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ. עַל עַמְּךָ צוּרְנוּ. עַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ. זְבוּל בֵּית תְּפִאֲרֹתֵינוּ. בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ יָבֵא וַיִּגְאֲלֵנוּ. רוּחַ
אֲפִינוּ. מְשִׁיחַ יְהוָה: צוּר

יְבַנֶּה הַמִּקְדָּשׁ. עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא. וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ. וּבְרַנְנָה נַעֲלֵה. הִרְחֵמוּ הַנִּקְדָּשׁ. יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה. עַל
כּוֹס יַיִן מְלֵא. כְּבִרְפַת יְהוָה: צוּר

זמר לשבת מהרב הקדוש רבינו ר' אהרן הגדול זצוק"ל מקארלין

יְהִי אֶכְסֹף נַעַם שְׁבֵת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתְאַחֶדֶת בְּסִגְלַתְךָ. מִשֶּׁן נַעַם יִרְאָתְךָ לַעַם מִבְּקָשֵׁי רְצוֹנְךָ. קְדָשִׁים בְּקִדְשֵׁי
הַשְּׁבֵת הַמִּתְאַחֶדֶת בְּתוֹרַתְךָ. פֶּתַח לָהֶם נַעַם וְרְצוֹן לְפִתּוּחַ שְׁעָרֵי רְצוֹנְךָ:

הִיא הוּא שְׁמוֹר שׁוּמְרֵי וּמְצַפִּים שְׁבֵת קְדֻשָּׁךְ. כְּאֵל תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשֵׁם תַּעֲרַג לְקַבֵּל נַעַם שְׁבֵת
הַמִּתְאַחֶדֶת בְּשֵׁם קְדֻשָּׁךְ. הַצֵּל מְאַחֲרֵי לְפָרֵשׁ מִן הַשְּׁבֵת לְבִלְתִּי תַהֲיֶה סָגוּר מֵהֶם. שִׁשָּׁה יָמִים הַמְקַבְּלִים
קְדֻשָּׁה מִשְׁבֵּת קְדֻשָּׁךְ. וְטַהַר לְבָב בְּאַמַּת וּבְאַמוּנָה לְעַבְדְּךָ:

וַיְהִי רַחֲמֶיךָ מִתְגַּלְלִים (עַל מַדוּתֶיךָ. וַיְהִי רַחֲמֶיךָ מִתְגַּלְלִים) עַל עַם קְדֻשָּׁךְ. לְהַשְׁקוֹת צְמָאֵי חֶסֶדְךָ מִנְהַר הַיּוֹצֵא
מֵעֵדֶן. לְעַטֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרַת הַמְּפָאֲרִים אוֹתְךָ (בַּיּוֹם שְׁבֵת) עַל יְדֵי שְׁבֵת קְדֻשָּׁךְ. כָּל שִׁשָּׁה יָמִים
לְהִנְחִילָם נְחִלַת יַעֲקֹב בְּחִירְךָ:

הַשְּׁבֵת נַעַם הַנְּשָׁמוֹת. וְהַשְּׂבִיעֵי עֲנַג הַרוּחוֹת. וְעֵדֶן הַנְּפֹשׁוֹת. לְהִתְעַדֵּן בְּאַהֲבַתְךָ וַיִּרְאָתְךָ. שְׁבֵת קוֹדֶשׁ נַפְשֵׁי
חוֹלַת אַהֲבַתְךָ. שְׁבֵת קוֹדֶשׁ נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּצֵל כְּנַפְיָהּ יַחֲסִינוּ. יְרוּיִן מִדְּשׁוֹן בֵּיתְךָ:

לֵאל אֲשֶׁר שְׁבֵת מְכַל הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כְּפֹא כְבוֹדוֹ. תַּפְאֲרַת עֲטָה לַיּוֹם הַמְּנוּחָה.
עֲנַג קָרָא לַיּוֹם הַשְּׁבֵת. זֶה שִׁיר שְׂבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׂבִיעִי שֶׁבוּ שְׁבֵת אֵל מְכַל מְלֵאכְתּוֹ. וַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מְשֻׁבַּח
וְאוֹמֵר מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבֵת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה. וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עָלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבוֹקֵר חֶסֶדְךָ. וְאַמוּנַתְךָ
בְּלֵילוֹת: עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי נָבֵל. עָלֵי הַגִּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בְּפַעֲלָהּ. בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֶּן: מֵה גְדֻלוֹ מַעֲשֵׂיךָ
יְהוָה. מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבֹּתֶיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע. וְכֹסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב. וַיִּצְיִצּוּ
כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן. לְהַשְׁמֵדָם עַד־עַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְהוָה. כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאבְדוּ. יִתְפָּרְדּוּ
כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן: וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי. בְּלַתִּי בְּשִׁמּוֹן רַעֲנָן: וְתַבֵּט עֵינֵי בְּשׂוּרֵי. בְּקָמִים עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזַנִּי:
צְדִיק כְּתָמַר יִפְרָח. כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה. בְּחֻצוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשִׁיבָה.
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְהוָה. צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ:

לְפִיכָה יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ לֵאל כָּל יְצוּרָיו. שְׂבַח יָקָר וְגִדְלָה וְכְבוֹד יִתְנוּ לֵאל מְלֶךְ יוֹצֵר כָּל. הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֵׁי בַיּוֹם שְׁבֵת קְדֻשׁ. שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ. וְזַכְרְךָ מְלַכְנוּ יִתְפָּאֵר. בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת. תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל כָּל שְׂבַח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ. וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שִׁיְצַרְתָּ הֵמָּה יִפְאָרוּךָ סֻלָּה:

רחם בְּחֶסֶדְךָ. על עֲמֻךָ צוּרְנוּ. על צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ. זְבוּל בֵּית תַּפְאֲרֵתֵנוּ. בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ יָבֵא וַיִּגְאָלֵנוּ. רוּחַ אֲפִינוּ. מְשִׁיחַ יְהוָה: יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ. עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא. וְשֵׁם נְשִׂיר שִׂיר חֲדָשׁ. וּבִרְנִינָה נַעֲלֶה. הַרְחֵמוּן הַנִּקְדָּשׁ. יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה:

כל בְּרוּאֵי מַעֲלָה וּמִטָּה. יַעֲיִדוּן יַגִּידוּן כָּלֶם כְּאֶחָד. יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת שְׁבִילְךָ. לְכֹל מִבֵּין יְסוּדֶם יִסְפְּרוּ אֶת גְּדֻלְךָ. וְהֵם יִכְיָרוּ כִּי הַכֹּל שֶׁלְךָ. וְאַתָּה הָאֵל הַמְּלֶכֶת הַמִּיָּחָד: **יעידון**

לְבָבוֹת בְּחֻשְׁבָּם עוֹלָם בְּנוֹי. יִמְצְאוּ כֹל יֵשׁ בְּלִתְּךָ שְׁנוֹי. בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל הַכֹּל מְנוֹי. כָּלֶם נִתְּנוּ מְרוּעָה אֶחָד: **יעידון**

מֵרֵאשׁ וְעַד סוֹף יֵשׁ לְךָ סֶמֶן. צִפּוֹן וַיִּם וְקָדֶם וְתִימָן. שְׁחַק וְתַבֵּל לְךָ עַד נֶאֱמַן. מֵזָה אֶחָד וּמֵזָה אֶחָד: **יעידון**
הַכֹּל מִמֶּךָ נִזְבַּד זְבוּד. אֶתָּה תַעֲמֹד וְהֵם יֵאָבְדוּ אָבוּד. לְכֹן כָּל יִצִּיר יִתֵּן לְךָ כְּבוֹד. כִּי מֵרֵאשׁ וְעַד סוֹף הֵלֵא אָב אֶחָד: **יעידון**

מְרוֹמֶם עַל כָּל בְּרָכָה וְיִתְהַלֵּה. סִבַּת כָּל סִבָּה וְעֵלֶת כָּל עֲלָה. אֵין לוֹ רֵאשִׁית וְלֹא אַחֲרִית וְלֹא תִכְלָה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: **יעידון**

שְׂדֵי שׁוֹכֵן בְּשָׂמִי עֲלֶיךָ. אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וַיִּבְשָׁה וְצִיָּה. יוֹצֵר הַרִים וּבוֹרֵא כָּל בְּרִיָּה. בּוֹרֵא שְׂמַיִם וְאָרֶץ וַיַּעֲמֵדוּ כְּאֶחָד: **יעידון**

הָאֵל הַבוֹרֵא שְׁחָקִים בְּאֶמְרוֹ. גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ. אוֹמֵר לַחֶרֶס וְלֹא יִהְיֶה אוֹרוֹ. עֲמוּ עוֹז הַמִּשְׁלַל וְכַחֵד: **יעידון**
אֵל נַעֲרָץ בְּסוּד קְדוּשָׁיִם. אוֹפְנִים וְאִישִׁים וְחִיּוֹת וְתַרְשִׁישִׁים. כָּלֶם מַעֲרִיצִים וּמִקְדִּישִׁים. וְקִדְשָׁה לוֹ מִשְׁלֵשִׁים כְּאֶחָד: **יעידון**

לְאֲדִיר וְנֵאֹר נַעֲלָה בְּרוּב חֲבִיוֹן. אֵין לוֹ שְׁנֵי וְאֵין לוֹ רֵאשׁוֹן וְלֹא דְמִיוֹן. דָּר בְּשַׁחַק וְאִמּוֹנָתוֹ בְּצַבִּיוֹן. כּוֹכְבֵי בּוֹקֵר בְּרֹן יָחָד: **יעידון**

שְׂמוֹ אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי לְנִגְדוֹ. הִזָּה וְהוֹה וְיִהְיֶה וְאֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ. מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. מִשׁוּא פְּנִים אֵין לְפָנָיו וְלֹא מִקַּח שְׂחָד: **יעידון**

קְדָמוֹן לְכֹל נִמְצָא וְצוֹפָה כָּל נַעֲלָם. לֹא יִשְׁיב דָּךְ נִכְלָם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶכֶת עוֹלָם. וּמִי יִשְׁיבֵנוּ וְהוּא בְּאֶחָד: **יעידון**

רֵם עַל כָּל רְמִים. וְרוֹכֵב עַל עֲנָנִים. מְלֶכֶת עֲלִיוֹן וְסוֹלַח לְעוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. וְעֲמֻךָ כָּלֶם כְּאֶחָד: **יעידון**

כְּפָתוּב בְּתוֹרְתְךָ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: וְנֶאֱמַר וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת אֵל לְבָבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׂמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

אוֹדָה לְאֵל לִבָּב חוֹקֵר, בְּרֹן יָחָד כּוֹכְבֵי בִקְר:

שְׁמִי לֵב אֵל הַנְּשָׂמָה לְשֵׁם שְׁבוּ וְאַחֲלָמָה וְאוֹרָה כְּאוֹר הַחֲמָה שְׁבַעֲתַיִם כְּאוֹר בִּקְר:

אוֹדָה לְאֵל לִבָּב חוֹקֵר, בְּרֹן יָחָד כּוֹכְבֵי בִקְר:

מכסא כבוד חצובה. לגור בארץ ערבה. להצילה מלהבה. ולהאירה לפנות בקר.

אודה לאל לבב חוקר, בן יחד פוכבי בקר:

עורו נא פי בכל לילה. נשמתכם עולה למעלה. לתת דין וחשבון מפעלה. ליוצר ערב ובקר.

אודה לאל לבב חוקר, בן יחד פוכבי בקר:

ימצאה מטנפת. מעונות ותוספת. כמו שפחה נחרפת. תמיד בבוקר בבקר.

אודה לאל לבב חוקר, בן יחד פוכבי בקר:

ימצאה מקשטת. בטלית וטוטפת. כמו פלה מקשטת. תמיד בבוקר בבקר.

אודה לאל לבב חוקר, בן יחד פוכבי בקר:

הנאמן בפקדונו. יחזירנה לו פרצונו. איש לא גוע בעונו. ויהי ערב ויהי בקר.

אודה לאל לבב חוקר, בן יחד פוכבי בקר:

קומו פי זאת המנוחה. מידת רחמים מתוחה. איש לא גוע בעונו. ויהי ערב ויהי בקר.

אודה לאל לבב חוקר, בן יחד פוכבי בקר:

ושנה אל תאבהו. להקדיש לאל אהבו. הבו ליהוה הבו. כבוד והיה הבקר.

אודה לאל לבב חוקר, בן יחד פוכבי בקר:

סלה כמו ערמים. נפש בהמות נרדמים. יען למשטח חרמים. לסדר עולת הבקר.

אודה לאל לבב חוקר, בן יחד פוכבי בקר:

והחיו העניה. יחידה תמה ונקיה. ואשר נפשו לא חיה. איך יזכה לאור הבקר.

אודה לאל לבב חוקר, בן יחד פוכבי בקר:

נועם ה' לחזות. נזכה ובשנה הזאת. בשמחות תחת רגזות. בוקר תשמע קולי בקר.

אודה לאל לבב חוקר, בן יחד פוכבי בקר:

בר יוחאי סימן שמעון לביא

בר יוחאי, נמשחת אשירה, שמן ששון מחבריה:

בר יוחאי, שמן משחת קדש, נמשחת ממדת הקדש, נשאת ציץ נזר הקדש, חבוש על ראשך פארה:

בר יוחאי, מושב טוב ישבת, יום נסת יום אשר ברכת, במערת צורים שעמדת, שם קנית הודך והדרך:

בר יוחאי, עצי שטים עומדים, למודי יהוה הם לומדים, אור מפלא אור היקוד הם יוקדים, הלא המה יורוד

מורה:

בר יוחאי, ולשדה תפוחים, עלית ללקוט בו מרקחים, סוד תורה פציצים ופרחים, נעשה אדם נאמר בעבורך:

בר יוחאי, נאזרת בגבורה, ובמלחמת אש דת השערה, וחרב הוצאת מתערה, שלפת נגד צררה:

בר יוחאי, למקום אבני שיש, הגעת לפני אריה ליש, גם גלת כותרת על עיש, תשורי ומי ישורך:

בר יוחאי, בקדש הקדשים, קו ירוק מחדש חדשים, שבע שבתות סוד חמשים, קשרת קשרי שיין קשריך:

בר יוחאי, יו"ד חכמה קדומה, השקפת לכבודה פנימה, שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה, את פרוב ממשח זיו אורך:

בר יוחאי, אור מופלא רום מעלה, גראת מלהביט כי רב לה, תעלומה ואין קורא לה, נמת עין לא תשורך:

בר יוחאי, אשרי יולדתך, אשרי העם הם לומדיך, ואשרי העומדים על סודך, לבושי חשן תמיה ואוריך:

בר יוחאי, נמשחת אשריך, שמן ששון מחבריך:

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי, ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר צדיקאי:

איש אלהים קדוש הוא אשרי עין ראתהו, לב חכם ישפיל פיהו אדוננו בר יוחאי:

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי, ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר צדיקאי:

ברוך הוא מפי עליון קדוש הוא מהריון, מאור גליל העליון אדוננו בר יוחאי:

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי, ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר צדיקאי:

גבור ואיש מלחמה בדת תורה תמימה, מלא מדע וחקמה אדוננו בר יוחאי:

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי, ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר צדיקאי:

דרש כל תעלומות בעז ותעצומות, עלה מעלות רמות אדוננו בר יוחאי:

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי, ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר צדיקאי:

החבא בתוך מערה מפני הגזרה, שם למד סתרי תורה אדוננו בר יוחאי:

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי, ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר צדיקאי:

ושם נברא מעין לו וחרוב למאכלו, מה טוב חלקו וחבלו אדוננו בר יוחאי:

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי, ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר צדיקאי:

זכר צדיק לברכה דין ריכא ובר ריכא, זכה ורבים זכה אדוננו בר יוחאי:

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי, ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר צדיקאי:

חדש כפה הלכות הן במשנה ערוכות, זה המרגיז ממלכות אדוננו בר יוחאי:

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי, ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר צדיקאי:

טַהַר אֶת עֵיר טְבֻרָיָה עֲשֵׂה אוֹתָהּ נִקְיָה, הוֹדוּ לוֹ מִן שְׂמֵיָא אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
יִדַע כָּל הַנְּסֻתָרוֹת דְּבִרְיוּ עוֹשִׂים פְּרוֹת, בְּטַל כַּמָּה גְזָרוֹת אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה אוֹת הַקְּשֻׁת לֹא נִהְיָה, כִּי הוּא אוֹת עוֹלָם הִיָּה אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
לְכָל יִשְׂרָאֵל הָאִיר בְּסוּד תּוֹרָה הַבְּהִיר, כְּאוֹר הַחֲמָה מְזַהֵר אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
מְקוֹם בַּחֵר בְּשְׂמֵיָא עִם הַנְּבִיא אַחֲתָיָה, זָה מְבַנֵּי עֲלֵיָה אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
נְחַמְד מְאֹד לְמַעְלָה זָכָה לִיקָר וּגְדֻלָּה, כְּתָר עֲלִיוֹן לוֹ נִגְלָה אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
סִינֵי סִינֵי לוֹ נִקְרָא אֲרִי שְׁבַחְבוֹרָה, מְמוֹנוּ תַצַּא תּוֹרָה אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
עֲשֵׂה שְׁבָעִים תַּקּוּנִים יְקָרִים מְפַנֵּינִים, בְּסֵ תַקֵּן הָעֲלִיוֹנִים אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
פִּתַח פִּיהוּ בְּחֻכְמָה הוֹצִיא אוֹר תַּעֲלוּמָה, תַקֵּן זְהַרֵי חֲמָה אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
צְדִיק יְסוּד עוֹלָם גְּלָה מְדַרְשׁ הַנְּעֻלָּם, יְכוּל לְפָטוֹר הָעוֹלָם אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
קוֹלוֹ זָמַר עָרִיצִים וְהַכְרִית אֶת כָּל הַקּוֹצִים, וְהַצִּיל הַלְּחוֹצִים אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
רָאָה פָּנָיו מְאִירִים בְּשִׁבְתוֹ עִם חֲבֵרִים, עֵת גְּלָה סוּד נְסֻתָרִים אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
שְׁלוֹם רַב עַל מְשַׁכְּבוֹ מַה טוֹב חֶלְקוֹ וְטוֹבוֹ, דוֹבֵר אֶמֶת בְּלִבּוֹ אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:
וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, וְאִמְרַתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֵּר צְדִיקָאִי:
תּוֹרָתוֹ מְגֵן לָנוּ הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יְמַלִּיץ טוֹב עֲלֵינוּ אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, וְאָמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר צְדִיקָאִי:

שחרית של שבת

הודו

מתפללים כמו שחרית של חול עד הודו וממשיכים מכאן

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותינו: שירו לו זמרו לו שייחו בכל נפלאותינו: התהלכו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו: זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלי דור: אשר פרת את אברהם ושבעתו ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לה אתן ארץ פנען חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: לא הניח לאיש לעשקם ויכח עליהם מלכים: אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: שירו ליהוה כל הארץ בשירו מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים **כאן צריך להפסיק מעט** ויהוה שמים עשה: הוד והדר לפניו עז וחדנה במקומו: הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל כל תמוט: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו: אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדש להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה לא תכלא רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: זכר רחמיה יהוה וחסדך כי מעולם המה: תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים: אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בטח בה: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך וירעם ונשאם עד העולם: נפשנו חפנתה ליהוה עצרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לה: הראנו יהוה חסדך וישעך ותתן לנו: קומה עצרתה לנו ופדנו למען חסדך: אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב פיה ואמלאהו: אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשריה ליהוה כי גמל עלי:

מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממה יהוה פי דליתני ולא שמחת איבי לי: יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: יהוה העלית מן שאול נפשי חיייתי מירדי בור: זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו בערב לין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם: יהוה ברצונה העמידתה להררי עז הסתררת פניה הייתי נבהל: אליה יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היורה עפר הגיד אמתך: שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודה:

יהוה מלך יהוה מלך יהוה | ימלך לעולם ועד:

יהוה מלך יהוה מלך יהוה | ימלך לעולם ועד:

והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחזה דעת: אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם: והוא כפתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח: מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו: תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים: יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

רננו צדיקים ביהוה לישירים נאווה תהלה: הודו ליהוה בכנור בנגל עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: פי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: פנס פנד מי הים נתן באצרות תהומות: יראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו: משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ: היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: הנה עין יהוה אל יראוי למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשים ולחיותם ברעב: נפשנו חפנתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך:

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך: אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי: ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו: גדלו ליהוה אתי וגרוממה שמו יחדו: דרשתי את יהוה וענני ומפל מגורותי הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא ויהוה שמע ומפל צרותיו הושיעו: חנה מלאה יהוה סביב ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו: יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: נצר לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם: פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו ויהוה שמע ומפל צרותם הצילם: קרוב יהוה לנשברי לב ואת דפאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה ושאני צדיק יאשמו: פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו:

תפלה למושה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: בטרים הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול

כי יַעֲבֹר וְאִשְׁמוֹרָה בְּלִילָה: זְרַמְתָּם שָׁנָה יְהִי בַבְּקָר כְּחֻצֵיר יַחֲלֶף: בַּבְּקָר יִצְיֵץ וְחֲלָף לְעֶרֶב יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ: כִּי כְּלִינוּ בְּאֶפְרָה וּבְחַמְתָּה נִבְהָלְנוּ: (שֵׁת) שָׁתָה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדָה עֲלֵמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיָה: כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתָּה כְּלִינוּ שְׁגִינוּ כְּמוֹ הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי גַז חִישׁ וְנִעְפָּה: מִי יוֹדֵעַ עַז אֶפְרָה וּכְיִרְאֵתָה עִבְרַתָּה: לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֹּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה: שׁוּבָה יְהוָה עַד מִתֵּי וְהִנָּחֵם עַל עִבְדֶּיךָ: שְׁבָעֵנוּ בַּבְּקָר חֲסִדָּה וּנְרַנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ: שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רֵאִינוּ רַעָה: יִרְאֶה אֶל עִבְדֶּיךָ פְּעֻלָּה וְהִדְרָה עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

ישב בסתר עליון בַּצֵּל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: אִמֵּר לַיהוָה מַחְסֵי וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אַבְטָח בּוֹ: כִּי הוּא יִצְיֵלָה מִפַּח יְקוּשׁ מִדְּבַר הַיּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יִסְרֹף לֶךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תַּחֲסֶה צָנָה וְסִחְרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לְיָלָה מִחַץ יְעוּפֵי יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְלֹךְ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצָּדָה אֶלְף וּרְבָבָה מִימִינָה אֶלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵי וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיוֹן שְׁמַת מְעוֹנָה: לֹא תֵאָנֶה אֶלֶיךָ רַעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֶתְלָהּ: כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לֶךְ לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפֵּים יִשְׂאוּנָה כֹּן תִּגְלֵף בְּאֶבֶן רִגְלָהּ: עַל שַׁחַל וְכַתָּן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כְּפִיר וְתִנְיֹן: כִּי בִי חֵשֶׁק וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁגְבְּהוּ כִּי יֵדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ: אֲרָךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

מזמור שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לוֹ יָמֵינוּ וְזָרוּעַ קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צְדָקָתוֹ: זָכַר חֲסִדּוֹ וְאֶמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָל אֲפָסֵי אֶרֶץ אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמְרוּ: זָמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בְּחֻצְצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לְפָנֵי הַמַּלְאָךְ יְהוָה: יִרְעַם הַיָּם וּמֵלֵאוּ תִּבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֹאוּ כִּף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: לְפָנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשִׁפְטֵי הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבֵּל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

שיר למעלות אֲשָׂא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי: עֲזָרֵי מַעַם יְהוָה עֲשָׂה שְׁמַיִם וְאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלָהּ אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלָּה עַל יַד יְמִינָה: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּה וַיִּרַח בְּלִילָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמֹר צִאֲתָהּ וּבּוֹאָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

שיר המעלות לְדוֹד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרִים לִי בֵית יְהוָה גִּלְיָה: עֲמֻדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשִׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחִבְרָה לָהּ יַחֲדוּ: שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יִהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה יִשְׁבּוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כְּסֵאוֹת לְבֵית דֹּוִיד: שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶהְבִּיךָ: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָה שְׁלוֹה בְּאִרְמֹנֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

שיר המעלות אֶלֶיךָ נִשְׂאֵתִי אֵת עֵינֵי הַיִּשְׁבִּי בַשָּׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שְׁפָחָה אֵל יַד גְּבֻרָתָה כֹּן עֵינֵינוּ אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְּנוּ: חֲנַנּוּ יְהוָה חֲנַנּוּ כִּי רַב שְׁבָעֵנוּ בּוֹ: רַבַּת שְׁבָעָה לָהּ נִפְשָׁנוּ הַלְעַג הַשְׂאֲנָנִים הַבּוֹז לְגֵאִיוֹנִים:

שיר המעלות לְדוֹד לּוּלִי יְהוָה שְׁהִיָה לָנוּ יִאִמֵּר נָא יִשְׂרָאֵל: לּוּלִי יְהוָה שְׁהִיָה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ בַּחֲרוֹת אֶפְסָם בָּנוּ: אֲזִי חַיִּים שְׁטָפוּנוּ נְחָלָה עָבַר עַל נִפְשָׁנוּ: אֲזִי עָבַר עַל נִפְשָׁנוּ חַיִּים הַזִּידוֹנִים: בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשִׁנְיָהֶם: נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וְאֶנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ בַשֶּׁם יְהוָה עֲשָׂה שְׁמַיִם וְאָרֶץ:

הללויה הִלְלוּ אֵת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עֲבָדֵי יְהוָה: שְׁעֲמָדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחֻצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה וְאֲדַנְּנוּ מִכָּל

אֱלֹהִים: כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: מַעֲלָה נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים
לְמִטָּר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מְאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִפָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח אֶתֹת וּמִפְתֵּיִם בְּתוֹכְכִי
מִצְרַיִם בְּפִרְעָה וּבְכָל עֲבָדָיו: שֶׁהִפָּה גוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
וְלִכְל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אֶרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ: יְהוָה שָׁמַךְ לְעוֹלָם יְהוָה זָכְרָךְ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי יָדִין
יְהוָה עִמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כָּסֹף וְזָהַב מֵעֲשָׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר בִּטְחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה: בֵּית הַלְוִי בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן
שִׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

הוֹדוּ לַאלֹהֵי הָאֱלֹהִים - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

הוֹדוּ לְאֱדֹנָי הָאֱדֹנִים - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֵלוֹת לְבָדּוֹ - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

לַעֲשֵׂה הַשְּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

לְרַקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֵלִים - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

אֶת הַשָּׁמַשׁ לְמַמְשָׁלֶת בַּיּוֹם - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכְבֵיִם לְמַמְשָׁלוֹת בַּלַּיְלָה - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבִכּוֹרֵיהֶם - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

בְּיַד חֲזָקָה וּבְזְרוּעַ נְטוּיָה - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

לְגַזֵּר יָם סוּף לַגְּזָרִים - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

וְנָעַר פִּרְעָה וְחִילוֹ בַּיָּם סוּף - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

לְמוֹלִיךְ עִמּוֹ בְּמִדְבָּר - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

לְמַכָּה מְלָכִים גְּדֵלִים - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אֲדִירִים - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

וְנָתַן אֶרְצָם לְנַחֲלָה - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

נחלה לישראל עבדו - כי לעולם חסדו:

שבשפלנו זכר לנו - כי לעולם חסדו:

ויפרקנו מצרינו - כי לעולם חסדו:

נתן לחם לכל בשר - כי לעולם חסדו:

הודו לאל השמים - כי לעולם חסדו:

האדרת והאמונה לחי עולמים.

הבינה והברכה לחי עולמים.

הגאון והגדלה לחי עולמים.

הדעה והדבור לחי עולמים.

ההוד וההדר לחי עולמים.

הועד והתיקות לחי עולמים.

העז והזהר לחי עולמים.

החיל והחסן לחי עולמים.

הטכס והטהר לחי עולמים.

היחוד והיראה לחי עולמים.

הכתר והפבוד לחי עולמים.

הלקח והלבוב לחי עולמים.

המלוכה והממשלה לחי עולמים.

הנזי והנצח לחי עולמים.

הסגוי והשגב לחי עולמים.

העז והענוה לחי עולמים.

הפדות והפאר לחי עולמים.

הצבי והצדק לחי עולמים.

הקריאה והקדשה לחי עולמים.

הרן והרוממות לחי עולמים.

השיר והשבח לחי עולמים.

התהלה והתפארת לחי עולמים:

ברוך שאמר – פסוקי דזמרה

(הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:)

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך אומר ועושה. ברוך גוזר ומקים: ברוך עושה בראשית, ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד ומקים לנצח ברוך פודה ומציל ברוך שמו. ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן המהלל בפה עמו משבח ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו ובשירי דוד עבדך נהלך יהוה אלהינו בשבחחות ובזמירות ונגדלך ונשבחך ונפאריך ונמליכך ונזכיר שמך מלפנו, אלהינו, יחיד, חי העולמים, מלך משבח ומפאר עדי עד שמו הגדול: ברוך אתה יהוה מלך מהלל בתשבחות:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיטון בכנור: כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעלם יהוה: כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און: ותרם פראים קרני בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק פתמר יפרח פארז בלבנון ישגה: שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו:

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תפון תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות מים רבים אדירים משפרי ים אדיר במרום יהוה: עדתך נאמנו מאד לביתך נאנה קדש יהוה לארץ ימים:

יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה: רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו: יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר: יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ישמחו השמים ותגל הארץ. ויאמרו בגוים יהוה מלך: יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך לעולם ועד: יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: כי הוא אומר ויהי הוא צוה ויעמד: כי בחר יהוה בציון אנה למושב לו: כי יעקב בחר לו יהוה ישראל לסגלתו: כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: יהוה הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשריחה: ועזוז נוראתיך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה ארץ אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוה יהוה כל מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידו ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל

אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאִי יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתֶם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֶם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יְהוָה יִדְבַּר פִּי וַיְבַרֵךְ כָּל בְּשָׂר שֶׁם קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה: אֲהַלְלָה יְהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: אֵל תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים בְּבֹן אָדָם שְׂאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֵׁב לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֲשׂוֹתֵנָתוֹ: אֲשֶׁרֵי שְׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמֵר אֵמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נָתַן לָחֶם לְרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה פָּקַח עֵינָיו יְהוָה זָקַף כְּפוּפִים יְהוָה אָהַב צַדִּיקִים: יְהוָה שִׁמַּר אֶת גְּרִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד וְדָרָךְ רְשָׁעִים יַעֲוֹת: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נַעֲמִים נֶאֱוָה תְהַלֵּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל כִּנְסָם: הֲרִפָא לְשִׁבּוּרֵי יָב וּמִחֲבֹשׁ לְעֶצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבִים לְכָלֶם שְׁמוֹת יִקְרָא: גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּח לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֲנּוּ לִיהוָה בַּתּוֹרָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכַנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים הַמְכִיֵן לְאָרֶץ מְטֵר הַמְצַמִּיחַ הַרִים חֲצִיר: נוֹתֵן לְבַהֲמָה לְחֶמְהָ לְבַנֵּי עֲרָב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְגִבּוֹרֵת הַסּוּס יִחַפֵּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוּצֶה יְהוָה אֶת יִרְאִיו אֶת הַמֵּי־חַלִּים לְחֶסֶדֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת יְהוָה הַלְלֵי אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן: כִּי חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרֹךְ בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלָךְ שְׁלוֹם חֶלֶב חֲטִיִם יִשְׂבִיעֶךָ: הַשְׁלַח אֲמַרְתוּ אָרֶץ עַד מֵהָרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַנִּתֵּן שְׁלֵג כְּצֶמֶר כְּפוֹר כְּאֶפֶר יִפְאֵר: מִשְׁלֵיךְ קָרְחוּ כַפְתִּים לְפָנַי קָרְתוּ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יֵשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מַיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עֲשֵׂה כֹן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל מְלֹאכְיוֹ הַלְלוּהוּ כָּל צַבָּאוֹ: הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיִּרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צָוָה וַיְבַרֵךְ: וַיַּעֲמִידֶם לְעַד לְעוֹלָם חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תַּנְיָנִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: אִישׁ וּבָרָד שְׁלֵג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל גְּבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחֲיָה וְכָל בְּהֵמָה רִמָּשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: מְלֹכֵי אָרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שְׁפָטֵי אָרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת זְקָנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוּ עַל אָרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיִּרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירֵי לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתוּ בְּקִהֵל חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשִׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתֵף וְכַנּוֹר יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוּצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלְזוּ חֲסִידִים בְּכַבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁפְּבוֹתָם: רוּמָמוֹת אֵל בְּגִרְוֹנָם וְחָרַב פִּיפִיּוֹת בַּיָּדִם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכַחַת בְּלֹאֲמִים: לְאֶסֶר מְלֹכֵיהֶם בְּזָקִים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרָזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְּשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֶזֶו: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדָלוֹ: הַלְלוּהוּ בַּתְּקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכַנּוֹר: הַלְלוּהוּ בַּתֵּף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְהוָה מְצִיּוֹן שִׁכּוֹן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

ויברך דוד יאמר מעומד

ויברך דוד את יהוה לעיני כל הקהל. ויאמר דוד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו, מעולם ועד עולם: לך יהוה הגדלה, והגבורה, והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ, לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל ראש: והעשר והפבור מלפניך ואתה מושל בכל, ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך, ומהללים לשם תפארתך: ויברכו שם פבורך, ומרומם על כל ברכה ותהלה: אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים: אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם: ומצאת את לבבו נאמן לפניה וקרית עמו הברית לתת את ארץ הפנעני החתי האמרי והפרזי והיבסי והגרששי לתת לזרעו ותתקם את דבריה פי צדיק אתה: ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף: ותתן אותם ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו פי ידעת פי הזידו עליהם ותעש לך שם פהיום הזה: והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים:

ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ולכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרפבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמות יכסימו ירדו במצולת כמו אבן: מינה יהוה נאדרי בכח מינה יהוה תרעץ אויב: וברב גאונה תהרס קמיה תשלח חרנה יאכלמו פקש: וברוח אפיה נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמות בלב ים: אמר אויב ארדהי אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא: נטית מינה תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזה אל נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה וכחד בגדל זרועה ידמו כאבן עד יעבר עמה יהוה עד יעבר עם זו קניית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני פוננו ידיה: יהוה ימלך לעלם ועד: פי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: פי ליהוה המלוכה ומשל בגוים: ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהוה אחד ושמו אחד:

נשמת כל חי תברך את שמה יהוה אלהינו. ורוח כל בשר תפאר ותרומם זכרה מלכנו תמיד: מן העולם ועד העולם אתה אל. ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע. פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה: אלהי הראשונים והאחרונים. אלוה כל בריות. אדון כל תולדות המהלל בכל (ברוב) התשבחות. המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים: ויהוה ער. הנה לא ינום ולא יישן. המעורר ישנים. והמקיץ נרדמים. (מחיה מתים ורופא חולים פוקח עורים וזוקף כפופים) והמשיח אלמים. והמתיר אסורים. והסומך נופלים. והזוקף כפופים. והמפענח נעלמים. ולה לבדך אנחנו מודים: ואלו פינו מלא שירה פים. ולשונונו רנה פהמון גליו. ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע. ועינינו מאירות כשמש וכירח. וידינו פרושות כנשרי שמים. ורגלינו קלות כאילות. אין אנחנו מספיקים להודות לך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. ולברך את שמה מלכנו. על אחת מאלף אלף אלפים ורבי רבבות פעמים. הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו: מלפנים ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו. ומבית עבדים פדיתנו. ברעב זנתנו. ובשבע כלפלתנו. מחרב הצלתנו. ומדבר מלטתנו. ומחלים רעים ורבים ונאמנים דליתנו: עד הנה

עָזְרוּנוּ רַחֲמֵיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסִדֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְאֵל תִּטְּשֵׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְנֹצַח: עַל כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגֶת בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שְׁנִפְחֶתָ בָּאֵפֵינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם. יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיִּשְׁוֹרְרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶיךָ תִּמְיֵד: כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֵה. וְכָל לִשׁוֹן לְךָ תִּשָּׁבַע. וְכָל עֵין לְךָ תִּצְפֶּה. וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע. וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל קֶרֶב וּכְלִיֹּת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כַּדְּבַר שְׁפָתוֹב. כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה יְהוָה מִי כָמוֹךָ. מִצִּיל עֵנִי מִחֶזֶק מִמָּוֶה. וְעֵנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. שְׁוַעַת עֲנִיִּים אֶתָּה תִּשְׁמַע. צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ: מִי יִדְמָה לְךָ. וּמִי יִשְׁוֶה לְךָ. וּמִי יַעֲרֶךְ לְךָ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן. קוֹנֵה שָׁמַיִם וְאָרֶץ: נִהְלָךְ וַיִּשְׁבַּחְךָ וַיִּנְפְּאֶרְךָ וַיִּבְרָךְ אֶת שְׁם קִדְּשֶׁךָ. כְּאֲמוּר. לְדָוִד. בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה. וְכָל קֶרֶבִי אֶת שְׁם קִדְּשׁוֹ:

ביום טוב ינגן החזן האל בתעצומות

האל בתעצמות עזָה. הגדול בכבוד שְׁמֶךָ. הגבור לנצח והנורא בנוראותיך:

בראש השנה וביום כפור ינגן החזן המלך:

המלך היושב על כסא רם ונשֵׂא:

בשבת מתחיל החזן שוכן עד:

שוכן עד מרום וקדוש שְׁמוֹ. וְכַתּוּב רַנְּנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה. לַיִּשְׂרָאִים נְאֻה תְהִלָּה. בְּפִי יִשְׂרָאִים תִּתְרוֹמֵם. וּבְשִׁפְתַי צְדִיקִים תִּתְבַּרְךָ. וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדְּשׁ. וּבִקְרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלֵּל: וּבִמְקַהֲלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּרַנָּה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶיךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. שֶׁפֶן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר וּלְנַצַּח לְבָרֵךְ לְעֲלֹה וּלְקַלֵּס. עַל כֵּן דְבַרְי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד בֵּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחָךְ:

ובכן ישתבח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּפָנֶיךָ. הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשִׁמְיִם וּבְאָרֶץ. כִּי לְךָ נְאֻה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: שִׁיר וּשְׁבַחְךָ. הַלֵּל וְזִמְרָה. עוֹז וּמְשַׁלָּה. נֹצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה. תְהִלָּה וְתִפְאָרֶת. קְדוּשָׁה וּמְלֻכוֹת: בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וּמְהַלֵּל בְּתִשְׁבָּחוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת. רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מְלֶךְ יַחִיד אֵל חַי הַעוֹלָמִים:

בשבת שובה אומרים קודם חצי קדיש מזמור זה פסוק בפסוק

שיר המעלות ממעמקים קְרָאתִיךָ יְהוָה: אֲדַנִּי שְׁמַעְהָ בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזַנֶּיךָ קְשִׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵד: כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְוֵרָא: קוֹיֵתִי יְהוָה קוֹיֵתִי נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי: נַפְשִׁי לְאֲדָנִי מִשְׁמֵרִים לְבַקֵּר שְׁמֵרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנֹתָיו:

חצי קדיש:

יתגדל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵךָ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעֲוֵיתָהּ, וְיִמְלִיךָ מְלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָה. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁמֵיךָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא. יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵיךָ דְקָדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְמָא (בעשי"ת וְלְעֵלְמָא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְאֲמִירָן בְּעֵלְמָא, וְאֲמָרוּ אָמֵן:

חזן: בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:

בשעה שהחזן אומר ברכו אומרים הקהל יתברך:

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מְלֶכֶּךָ מְלִכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעֵדֵי אֵין אֱלֹהִים: סְלוּ לְרוֹכֵב בְּעֵרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעֲלֹזוּ לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְיִתְהַלֶּה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קהל: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

חזן: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ק"ש וברכותיה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךָ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ. עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

כשחל יום טוב בחול אומרים כאן המאיר לארץ (שחרית לחול)

הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךָ, וְהַכֹּל יֵאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ כִּי־הוּא. הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סְלָה, יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דְּלִתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרַח, וּבוֹקֵעַ חַלוֹנֵי רְקִיעַ, מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבַנְּהָ מִמְּכוֹן שְׁבִתָּהּ, וּמֵאִיר לְעוֹלָם כָּלוּ וְלִישׁוּבָיו, שֶׁבְּרָא בְּמִדַּת הַרְחָמִים. הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים, וּבִטּוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. מֵה רַבּוֹ מַעֲשָׂיו יְהוָה, כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלַאָּה הָאֶרֶץ קִנְיָנֶיהָ. הַמְּלַךְ הַמְּרַמֵּם לְבַדּוֹ מֵאֵז, הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוּר מְשֻׁגְבֵנוּ, מְגֵן יִשְׁעֵנוּ, מְשֻׁגָּב בְּעֵדְנוּ. אֵין עֲרוֹךְ לָךְ וְאֵין זולָתְךָ, אָפֶס בְּלִתְךָ, וּמִי דוֹמֶה לָךְ. אֵין עֲרוֹךְ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הָעֵד, וְאֵין זולָתְךָ מְלַפְנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, אָפֶס בְּלִתְךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ, וְאֵין דוֹמֶה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחִית הַמֵּתִים.

אֵל, אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּךְ וּמְבָרֵךְ בְּפִי כָל הַנְּשָׁמָה: גְּדֹלוֹ וְטוּבוֹ מְלֵא עוֹלָם, דַּעַת וְתְבוּנָה סוֹבְבִים הוֹדוֹ:

הַמְּתַנַּחֵה עַל חַיּוֹת הַקְּדוֹשׁ, וְנִהְדָּר בְּכְבוֹד עַל הַמְּרַכְבָּה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָי כְּסֵאוֹ, חֶסֶד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ:

טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ, יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל: כַּח וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם, לְהִיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תַּבַּל:

מְלֵאִים זֵיו וּמְפִיקִים נְגֵה, נֶאֱהָ זֵיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצִאתָם וְשֹׁשֵׁי בְּבֹאֵם, עוֹשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם:

פֶּאֶר וְכְבוֹד נוֹתְנִים לְשְׁמוֹ, צְהֵלָה וְרִנָּה לְזַכָּר מְלֻכוֹתוֹ: קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אוֹר, רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה:

שִׁבַּח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מְרוֹם, תְּפִאָּרַת וּגְדֻלָּה, שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקְּדוֹשׁ:

לא אשר שבת מכל המעשים, וביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו, תפארת עטה ליום המנוחה, ענג קרא ליום השבת. זה שיר שבח של יום השביעי, שבו שבת אל מכל מלאכתו. ויום השביעי משבח ואומר מזמור שיר ליום השבת: לפיכך יפארו לאל כל יצוריו, שבח ויקר וגדלה וכבוד יתנו לאל מלך יוצר כל, המנחיל מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש: שמך יהוה אלהינו יתקדש, וזכרך יתפאר מלפנו, בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, על כל שבח מעשה ידיך, ועל מאורי אור שיצרת, המה יפארוך סלה.

תתברך לנצח צורנו מלפנו וגואלנו בנרא קדושים, יששבח שמך לעד מלפנו יוצר משרתים, ואשר משרתיו כלם עומדים ביום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם. כלם אהובים, כלם ברויים, כלם גיבורים, כלם קדושים, וכלם עושים באימה וביראה רצון קונם, וכלם פותחים את פיהם בקדושה ובטהרה, בשירה ובזמרה, ומברכין ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכין.

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא. וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה, ונותנים באהבה רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשופה ברורה ובנעימה, קדשה כלם כאחד עונים באימה, ואומרים ביראה:

קדוש | קדוש קדוש, יהוה צבאות, מלא כל הארץ כבודו:

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעצמת שרפים, לעצמתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יהוה ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו, למלך אל חי ונקים, זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו, כי הוא לבדו מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, נורא תהלות, אדון הנפלאות, המחידש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. פאמור: לעשה אורים גדלים פי לעולם חסדו. והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא. אור חדש על ציון תאיר, ונזפה כלנו (יחד) במהרה לאורו. ברוך אתה יהוה יוצר המאורות:

אהבת עולם אהבה רבה אהבתנו יהוה אלהינו, חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו. אבינו מלפנו, בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו שפטחו בך ותלמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם, כן תחננו ותלמדנו, אבינו אב הרחמן המרחם, רחם עלינו, ותן בלבנו בינה להבין, ולהשפיל, לשמע, ללמד וללמד, לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיה, ויחד לבנו לאהבה וליראתה את שמך. למען לא נבוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם ועד. פי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו, נגילה ונשמחה בישועתך, ורחמך יהוה אלהינו וחסדך הרבים, אל יעזבונו נצח סלה ועד: מהר יאחז בארבע הציציות בידו השמאלית בין קמיצה לזרת כנגד הלב והבא עלינו ברכה ושלוש מארבע פנפות כל הארץ, ושבור עלנו (נ"א על הגוים) מעל צנארנו, ותליכנו מהרה קוממיית לארצנו, פי אל פועל ישועות אתה, ובנו בחרת מכל עם ולשון, וקרבתנו מלפנו לשמך הגדול סלה באמת באהבה, להודות לך וליחדך באהבה, ולאהבה את שמך, ברוך אתה יהוה, הבורח בעמו ישראל באהבה:

יאמר הקריאת שמע באימה ביראה ברתת ובזיע, יכוון לקיים שלוש מצוות מן התורה: לקרוא קריאת שמע, לקבל אלהותו יתברך, ולהאמין ביחוד השם, וידקדק היטב באמירתה, ויזהר שלא יחבר התיבות זו עם זו, ויאמרה בכוונה גדולה, והכוונה כך: שמע ישראל - הבן ישראל, יהוה - אדון הכל היה הווה ויהיה, אלהינו - אלהים שלנו שהוא תקיף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם, יהוה - כנ"ל, אחד - יחיד ומיוחד - שולט בשבעה רקיעים ובארץ ומושל בארבע רוחות עולם - יכוון שהוא מוכן למות על קידוש השם

(יחיד אומר: אל מלך נאמן:)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

וְאֵהָבָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָהּ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וְכִתַּבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמַעְנוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטֶּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשָׁךָ וְיִצְהָרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתָ וְאֹכְלֹת וְשֹׁבְעוֹת. הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם. וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וְקִשַּׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֵת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְכִתַּבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתַת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֵת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֵת כָּל מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן:

הש"ץ חוזר ואומר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן

וַיְצַיֵּב, וְנָכוֹן, וְקָיָם, וְיִשְׂרָאֵל, וְנִאֲמָן, וְאֶהוּב, וְחָבִיב, וְנִחְמָד, וְנִעֲמִים, וְנִרְאָה, וְנִדְרִיר, וְנִמְתֻקוֹן, וְנִמְקַבֵּל, וְנִטוֹב, וְנִיפָה, הַדְּבָר הַזֶּה עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אָמֵן, אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ, לְדוֹר וָדוֹר הוּא קָיָם, וְשִׁמוֹ קָיָם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמְלִכוּתוֹ וְאֲמוּנָתוֹ לְעַד קַיְמָת, וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיְמִים, וְנִאֲמָנִים וְנִחְמָדִים לְעַד יִשְׁק הַצִּיצִיּוֹת וַיִּנְחַם מִיָּדוֹ וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל אַבּוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ, וְעַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ.

עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבַר טוֹב וְקָיָם לְעוֹלָם וָעֶד: אָמֵן וְאֲמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אָמֵן שְׁאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתֵינוּ. מְלַכְנוּ מְלֶךְ אַבּוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אַבּוֹתֵינוּ. יוֹצְרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתָנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמְצַלֵּנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמָךְ, וְאִין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זֹלָתְךָ סֵלָה:

עֲזַרְתָּ אַבּוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מֵעוֹלָם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבְךָ, וּמִשְׁפָּטְךָ, וְצִדְקָתְךָ עַד אֶפְסֵי אָרֶץ, אָמֵן אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וְדַבְּרְךָ יָשִׁים עַל לְבוֹ. אָמֵן שְׁאֵתָה הוּא אָדוֹן לְעַמְּךָ וּמְלֶךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבָם לְאַבּוֹת וּבְנִים, אָמֵן אֵתָה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָה הוּא אַחֲרוֹן וּמַבְלַעְדֶּיךָ אִין לָנוּ מְלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. אָמֵן מְמַצְרִים גְּאֻלָּתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּמַבִּית עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ, כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, וּבְכוֹרֵךָ יִשְׂרָאֵל גְּאֻלָּתָ, וַיִּם סוּף לָהֶם בְּקַעְתָּ, וַיִּזְדִּים טַבַּעְתָּ, וַיִּדְרִידִים הָעֵבֶרְתָּ (עֲבָרוּ יָם). וַיִּכְסּוּ מִיַּם צָרִיחָם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתַר. עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֶהוּבִים, וְרוֹמְמוּ לָאֵל, וְנָתַנּוּ דִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוּת בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמְלֶךְ אֵל חַי וְקָיָם, רָם וְנִשְׂאָ, גְדוֹל וְנִרְאָ, מְשֻׁפָּל גְּאֵים עַדִּי אָרֶץ, מְגַבִּיחַ שְׁפָלִים

עדי מרום, מוציא אסירים, ופודה ענוים, ועוזר דלים, ועונה לעמו ישראל בעת שועם אליו. תהילות לאל עליון גואלם, ברוך הוא ומבורך, משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם:

מי כמכה באלים | יהוה, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת עשה פלא.

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים, יחד כלם הודו והמליכו ואמרו:

יהוה ימלך לעלם ועד.

צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמה יהודה וישראל ונאמר: גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל. ברוך אתה יהוה גאל ישראל:

בשלוש רגלים מתפללים פה תפילת שלש רגלים

עמידה לשחרית של שבת קודש

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו, באהבה.

בעשרת ימי תשובה: זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, ופתנו בספר החיים, למענה אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יהוה, מגן אברהם:

אתה גבור לעולם, אדני. מחיה מתים אתה, רב להושיע.

בקיץ: מוריד הטל. **בחורף:** משיב הרוח ומוריד הגשם.

מכלל חיים בחד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתנו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח שועה. **בעשרת ימי תשובה: מי כמוך אב הרחמן, זוכר יצוריו ברחמים לחיים ונאמן אתה להחיות מתים.** ברוך אתה יהוה, מחיה המתים:

קדושה

בחזרת הש"ץ: אומרים קדושה

נקדישך ונעריצך כנעם שיח סוד שרפי קדש. המושלשים לה קדשה. כפנתוב על יד נביאה. וקרא זה אל זה ואמר:

ק"ח: קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות. מלא כל הארץ כבודו: **חזן: אז.** בקול רעש גדול אדיר וחקק. משמיעים קול. מתנשאים לעמת שרפים. לעמתם משבחים ואומרים:

שְׁבַכְל יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב וּבָקֵר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קָוִינוּ לָךְ:

מודים דרבנן **בחזרת הש"ץ** כשהוא אומר מודים, אומרים הקהל:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַקְיָמֵנוּ, וְתַאֲסוּף גְּלוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבָּב שָׁלֵם, עַל שֶׁאַנְחָנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

על הניסים **בשבת חנוכה ופורים המשולש** אומרים כאן על הניסים:

ועל הניסים ועל הפְּרָקוֹן ועל הגְּבוּרוֹת ועל הַתְּשׁוּעוֹת ועל הַנִּפְלְאוֹת ועל הַנְּחֻמוֹת ועל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזָמַן הַזֶּה.

בחנוכה אומרים: **בימי מתתיהו** בן יוחנן כהן גדול חֲשַׁמוֹנָאִי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מְלָכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחַם תּוֹרְתְךָ וּלְהַעֲבִירם מִחֻקֵי רְצוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעֲת צָרָתָם רַבַּת אֶת רִיבָם דִּנְתָּ אֶת דֵּינָם נִקְמַתָּ אֶת נִקְמַתָּם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרְתְךָ לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ וּפְנֵנוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטַהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהַדְּלִיקוּ נְרוֹת בַּחצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְעוּ שְׁמוֹנֶת (יָמִים אֵלֶיךָ וּבְהַלֵּל וּבְהוֹדֶאָה וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶס וּפְלֵא וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה): יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶיךָ הַהוֹדוֹת וְלַהֲלֵל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

בפורים המשולש אומרים: **בימי מרדכי** וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בַּיּוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר וְשִׁלְלָם לְבוֹז וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרַתָּ אֶת עַצְמוֹתָ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בָּנָיו עַל הָעֵץ (וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֶסִים וְנִפְלְאוֹת וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל):

ועל כָּלם יִתְפַּרְּךָ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בעשרת ימי תשובה: **וכתב לחיים טובים כל בני בריתך.**

וכל החיים יודוך סְלָה: וְיַהֲלִלוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, בְּאַמֶּת, לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה, הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת:

ברכת כהנים

שים שלום טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אָבוּנוּ, כָּלְנוּ כְּאַחַד (יְחָד) בְּאוֹר פְּנֵיךָ, כִּי בְאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. (וְכָל טוֹב) וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּרַב עֵז וְשָׁלוֹם. בעשרת ימי תשובה: **בספר חיים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם.** בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהִי. נָצַר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדָּם. וְנַפְשִׁי כְּעֶפְרָה לְכָל תְּהִיָּה. פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקְּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה. מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם:

יש אומרים כאן תפילה זו:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁלֵא תַעֲלֶה קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אַחֲרִים. וְשְׁלֵא אֲכַעֹס הַיּוֹם וְשְׁלֵא אֲכַעִיסָהּ. וְתַצִּילֵנִי מֵיַצָּר הָרָע. וְתֵן בְּלִבִּי הַכְּנֻעָה וְעֲנֻוָּה. מִלְּפָנֶיךָ וְאֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר. יַחַד שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ בְּנֵה עֵרְךָ יִסַּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלָל הַיְכָלְךָ. וְקַבֵּץ קְבוּצַת גְּלוֹת וּפְדֵה צֹאנֶךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֻׁתְךָ. לְמַעַן יַחֲלִצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי

יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׂיִבְנֶה בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נֶעֱבְדְךָ בְּיִרְאָה כְּיָמֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמוֹנִיּוֹת:

וְעֲרֵבָה לַיהוָה מִנְחַת יִירוּשָׁלַיִם. כְּיָמֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמוֹנִיּוֹת:

בראש חודש אומרים כאן הלל...

קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתֵהּ, וְיִמְלִיךָ מְלַכוּתֵהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנֵהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. **יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵם וְלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעַלְמָא (בעשי"ת ולעלא מפל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וּשְׂרִתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְּאַמְרֵן בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְרַעוּתֵהוֹן דְּכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

שיר של יום

הַיּוֹם יוֹם שַׁבָּת קָדֵשׁ שָׁבוּ הַיּוֹם הַלְלוּם אֲמַרִים בְּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ:

מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עָלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבִקְרָה חֲסִדְךָ וְאַמְוִנְתְּךָ בְּלִילוֹת: עָלַי עֲשׂוֹר וְעָלִי נָבֵל עָלִי הַגִּיוֹן בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתֵּנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֵּן: מִה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי אוֹן לְהַשְׁמָדָם עַד־עַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעַלְמֵם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יִאֲבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אוֹן:

וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי בְּלַתִּי בְּשִׁמּוֹן רַעְנָן: וַתִּבְּט עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בְּקָמִים עָלַי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנֵי: צְדִיק כִּתְּמוֹר
יִפְרַח כְּאַרְז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנוּבוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים
יְהִי: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ:

קדיש יתום

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ.
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם**
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקָדְשָׁא,
בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת וְלְעֵלְא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרֵן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ
אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם)
בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

בראש חדש אחר שיר של יום אומרים ברכי נפשי

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהַדָּר לְבָשֶׁת: עֲטָה אֹר כְּשִׁלְמָה נֹטָה שָׁמַיִם כְּפִירֵעָה:
הַמְקַרָּה בְּמַיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כְּנָפֵי רוּחַ: עֲשֵׂה מְלֶאכֶיּוֹ רוּחוֹת מְשֻׁרְתָיו אֵשׁ לַהֵט:
יִסַּד אָרֶץ עַל מְכוּנָיָהּ בַּל תִּמּוּט עוֹלָם וְעַד: תְּהוֹם כְּלָבוּשׁ כְּפִיתוֹ עַל הָרִים יַעֲמִדוּ מַיִם: מִן גְּעַרְתָּהּ יִנוּסוּן מִן
קוֹל רַעְמָה יִחְפְּזוּן: יַעֲלִי הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעוֹת אֵל מְקוֹם זֶה יִסְדֶּתָּ לָהֶם: גְּבוּל שְׁמֵתָּ בַל יַעֲבֹרוּן בַּל יִשׁוּבוּן לְכַסּוֹת
הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחְלִים בֵּין הָרִים יְהַלְכוּן: יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאִם: עֲלִיָּהֶם עוֹף
הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו מִפְרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר
לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעַבְדֵי הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ: וְיִין יִשְׁמַח לִבָּב אֲנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֹן וְלָחֶם לִבָּב
אֲנוּשׁ יִסְעַד: יִשְׁבַּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרָזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְרוּשִׁים בֵּיתָהּ: הָרִים
הַגְּבֹהִים לְיַעֲלִים סְלַעִים מַחֲסֵה לְשִׁפְנַיִם: עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּח חֲשֵׁךְ וַיְהִי לְיָלָה בּוֹ
תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר: הַכְּפִירִים שׂוֹאֲגִים לְטָרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשְּׁמֵשׁ יִאֲסַפּוּן וְאֵל מַעֲוֹנָתָם
יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב: מַה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה:
זֶה הֵיִם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדִים שָׁם רָמַשׁ וְאִין מְסַפֵּר חֵיות קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שָׁם אֲנִיּוֹת יְהַלְכוּן לְוַיְתֵן זֶה צְרִתָּ
לְשִׁחַק בּוֹ: כָּלֵם אֱלִיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקִטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבַּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ
יִבְהַלּוּן תִּסְפֵּר רוּחָם יִגְוַעוּן וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וְיִתְחַדֵּשׁ פָּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם
יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לְאָרֶץ וְתִרְעַד יַגַּע בְּהָרִים וְיַעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּחַיִּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי:
יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה
הַלְלוּיָהּ:

קדיש יתום

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ.
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם**
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקָדְשָׁא,
בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת וְלְעֵלְא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרֵן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ
אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעש"ת השלום)
בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

מראש חדש אלול עד אחר הושענא רבה מוסיפים מזמור זה:

לְדוֹד יְהוָה אוֹרֵי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אֵירָא יְהוָה מְעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד: בְּקֶרֶב עָלֵי מְרַעִים לֶאֱכַל אֶת בִּשְׂרֵי צָרִי וְאַיְבֵי לִי הֵמָּה כְּשִׁלּוֹ וְנִפְלוּ: אִם תַּחֲנֶנּה עָלַי מַחֲנֶנּה לֹא יִירָא לְבַי אִם תִּקּוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אָנִי בּוֹטֵחַ: אַחַת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבִתִי בְּבֵית יְהוָה כֹּל יְמֵי חַיִּי לְחַזוֹת בְּנִעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכְּהַ בַּיּוֹם רָעָה יִסְתַּרְנִי בְּסִתְרֵךָ אֶהְלוּ בְּצוֹר יְרוּמִמֵּנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאַזְבְּחָה בְּאֶהְלוּ זְבָחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאַזְמַרְהָ לַיהוָה: שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעַנּוּנִי: לָךְ אָמַר לְבַי בִּקְשׁוּ פָנַי אֶת פְּנֵיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ: אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי אֵל תֵּט בְּאָף עֲבֹדָה עֲזַרְתִּי הֵייתָ אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יֹאסִפֵּנִי: הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכָה וְנַחֲנֵי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי: אֵל תַּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ בִי יַעֲדֵי שְׂקָר וַיִּפַּח חָמָס: לוֹיֵלֵא הָאֱמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים: קוּוֹה אֵל יְהוָה חֲזַק וַיֵּאמֶץ לְבָבְךָ וְקוּוֹה אֵל יְהוָה:

קדיש יתום

יְתַגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחֵיכּוֹן וּבְיִמְיִכּוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. יְהִי שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא יְתַבְרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְמָא (בעש"ת ולעלא מכל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאַמְיָרָן בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעש"ת השלום)
בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

סדר קריאת התורה בשבת

קודם הוצאת ספר תורה אומרים אתה הראת

אתה הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד מִלְבָּדוֹ: אֵין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ: מִלְכוּתְךָ מִלְכוּת כָּל עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר: יְהוָה מְלֶכֶךָ. יְהוָה מְלֶכֶךָ. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

אֵב הִרְחַמְתִּים. הֵיטִיבָה בְּרַצוֹנָה אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶנּה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: כִּי בָהּ לִבִּד בְּטַחְנוּ. מְלֶכֶךָ אֵל רַם וְנִשְׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

כשפותחין ארון הקודש אומרים זה:

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה. קוּמָה יְהוָה וַיִּפְצוּ אֵיבֵיךָ. וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה. וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם: בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקַדְשָׁתוֹ:

ביו"ט כשחל בחול, בראש השנה, יום כפור ובהושענא רבה אומרים זה:

יהוה יהוה. אל רחום וחנון. ארץ אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע וחסאה ונקה:
ג"פ:

לראש השנה וי"כ והושענא רבה:

רבוננו של עולם מלא משאלותי לטובה והפק רצוני ותן שאלתי (בר"ה אין אומרים זה, ותמהל לי על כל עונותי ועל כל עונות אנשי ביתי. מחילה בחסד מחילה ברחמים. וטהרני מחטאי ומעוני ומפשעי.) וזכרני בזכרון טוב לפניך. ופקדני בפקדת ישועה ורחמים. וזכרני לחיים ארוכים לחיים טובים ולשלום. ופרנסה טובה וכלכלה ולחם לאכול ובגד ללבש. ועשר וכבוד ואורך ימים להגות בתורתך ולקיים מצוותיך. ושכל ובינה להבין ולהשפיל עמקי סודותיך. והפק רפואה שלמה לכל מכאובינו. ותברך את כל מעשה ידינו. ותגזר עלינו גזרות טובות ישועות ונחמות. ובטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות. ותן בלב מלכות וישריו עלינו לטובה אמן וכן יהי רצון:

לשלוש רגלים ולשמיני עצרת:

רבוננו של עולם מלא משאלות לבי לטובה והפק רצוני ותן שאלתי. וזכה לי (פב"פ) ואשתי ובני ובנותי וכל בני ביתי לעשות רצונך בלבב שלם. ומלטנו מן יצר הרע ותן חלקנו בתורתך. וזכנו כדי שתשרה שכנתך עלינו. והופע עלינו רוח חכמה ובינה. ויתקיים בנו מקרא שכתוב ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שתזכנו לעשות מעשים טובים בעיניך וללכת בדרכי ישרים לפניך. וקדשנו במצותיך כדי שנזכה לחיים טובים וארוכים ולחיי העולם הבא. ותשמרנו ממעשים רעים ומשעות רעות המתרגשות לבא לעולם. והבוטח ביהוה חסד יסובבנהו אמן:

ביום ב' של ר"ה ובעשרת ימי תשובה אומרים:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום: ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: הנה לא יגום ולא יישן שומר ישראל: הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו: הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו: כי עמך הסליחה למען תגרא: חנון ורחום יהוה ארץ אפים וגדל חסד: באור פני מלך חיים ורצונו קעב מלקוש: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון: כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו:

יהי רצון מלפניך. על ידי הארת תקונם עתיקא קדישא דעתיקא בזער שבאריה. יכבשו רחמיך את כעסך. ויגלו רחמיך על מדותיך. ותתנהג עמנו במדת הרחמים. ותתן לנו חיים ארוכים וטובים בעסקי תורתך וקיים מצותיך לעשות רצונך. אמן וכן יהי רצון:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: ג"פ:

ברוך שמה דמרא עלמא. בריך כתרך ואתרך. יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופירקו מינה אחזי לעמך בבית מקדשך. ולאמטוגי לנא מטוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רעוא קדמך דתוריה לן חיינו בטיבותא. ולהוי אנא פקידא בגו צדיקיא. למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרינס לכלא. אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא דשליט על מלכיא. ומלכותא דילך היא. אנא

עבדא דקדשא בריהוּ הוא דסגידנא קמה ומקמי דיקר אורייתא בכל עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא דשמא. דהוא אלהא קשוט ואורייתא קשוט ונביאוהי קשוט. ומסגא למעבד טבון וקשוט. בה אנא רחיץ. ולשמה קדישא יקרא אנא אמר תשבחון. יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתא. (ותיהב לי בנין דכרין דעבדין רעוּתך). ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך ישראל. לטב ולחיי ולשלם. אמן:

ח"ק: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ח"ק: אחד הוא אלהינו. גדול אדונינו. קדוש (בראש השנה ויו"כ ובהו"ר ונזרא) שמו:

חזן: גדלו ליהוה אתי. ונרוממה שמו יחדו:

קהל: לך יהוה הגדלה והגבירה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יהוה אלהינו והשתחוה להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשתחוה להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו: על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא. פרצונו וקרצונו יראו וקרצונו כל בית ישראל. צור העולמים אדון כל הבריות אלוה כל הנפשות. היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם. קדשתו על החיות וקדשתו על פסא הכבוד: ובכן יתקדש שמו בנו יהוה אלהינו לעיני כל חי. ונאמר לפניו שיר חדש. כפתוב, שירו לאלהים זמרו שמו. סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו: ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו. כפתוב, פי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: ונאמר, ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשיר יחדו. פי יהוה דבר:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים וזכור ברית איתנים. ויציל נפשותינו מן השעות הרעות. ויגער ביצר הרע מן הנשואים. ויהן אותנו לפליטת עולמים. וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

החזן מניח את ספר התורה על הבימה ואומר:

ויעזר ויגן ויושיע לכל החוסים בו ונאמר אמן. הכל הבו גדל לאלהינו ותנו כבוד לתורה. פהן קרב. יעמד (פלוגי בן פלוגי) הפהן. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

קהל: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים פלכם היום:

ברכת התורה

סדר ברכת התורה:

העולה אומר: **ברכו את יהוה המברך:**

והקהל עונין: **ברוך יהוה המברך לעולם ועד:**

והעולה חוזר ואומר: **ברוך יהוה המברך לעולם ועד:**

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו: ברוך אתה יהוה נותן התורה:

אחר קריאת התורה מברך העולה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו: ברוך אתה יהוה נתן התורה:

מי שברך לעולה לתורה

מי שברך לעולה לתורה:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (פב"פ) בעבור שעלה לתורה לכבוד המקום לכבוד התורה ולכבוד השבת (ליו"ט ולכבוד הרגל). (לר"ה ויו"כ ולכבוד יום הדין), ובשכר זה הקדוש ברוך הוא ישמרהו ויצילהו מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו (ליו"ט ויצפה לעלות לרגל) (לר"ה ויו"כ ויקתבהו ויקתמהו לחיים טובים בזה היום) עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן:

מי שברך ליולדת

ליולדת זכר:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את האשה היולדת (פב"פ) ואת בנה הנולד לה במזל טוב, בעבור שבעלה יתן לצדקה בעדה, בשכר זה יזכו אביו ואמו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו (בעתו ובזמנו) ולגדלו לתורה ולחפה ולמעשים טובים. ונאמר אמן:

ליולדת נקבה:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את האשה היולדת (פב"פ) ואת בתה הנולדה לה במזל טוב, ויקרא שמה בישראל (פב"פ), בעבור שבעלה יתן לצדקה בעדה, בשכר זה יזכו אביה ואמה לגדלה לתורה ולחפה ולמעשים טובים. ונאמר אמן:

מי שברך לחולה

מי שברך לחולה:

לזכר:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את החולה (פב"פ) בעבור (שפב"פ) יתן מתנה בעבורו, בשכר זה הקדוש ברוך הוא ימלא רחמים עליו להחלימו ולרפאתו ולהחזיקו ולהחיותו, וישלח לו מהרה רפואה שלמה מן השמים לרמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל, רפואת הנפש ורפואת הגוף (בשבת שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא). (ביו"ט יום טוב הוא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא), השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

לנקבה:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את החולנית (פב"פ) בעבור (שפב"פ) יתן מתנה בעבודה, בשכר זה הקדוש ברוך הוא ימלא רחמים עליה להחלימה ולרפאותה ולהחזיקה ולהחיותה, וישלח לה מהרה רפואה שלמה מן השמים לכל אבריה ולכל גידיה בתוך שאר חולי ישראל, רפואת הנפש ורפואת הגוף (בשבת שבת היא מלמעוק ורפואה קרובה לבוא). (ביו"ט יום טוב הוא מלמעוק ורפואה קרובה לבוא), השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

מברכין בה"ב

כשמברכין בה"ב יאמר הש"ץ זה:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את אלה שיקבלו עליהם להתענות תענית שני וחמישי ושני, בשכר זה הקדוש ברוך הוא ישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם ויקבל תפילותיהם ויאזין שועותיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

ברכת הגומל

ברכת הגומל:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. הגומל לחיבים טובות. שגמלני כל טוב:
הקהל עונה אמן. ואומרים: מי שגמלך טוב. הוא יגמלך כל טוב סלה:

לנער בר מצוה

אם קראו לספר תורה נער שנעשה בר מצוה אזי אחר שברך ברכה אחרונה. אביו יאמר זה:
ברוך שפטני מענישו שלזה:

הגבהת ספר תורה

כשמגביהין הס"ת מביטין נגד הכתב של הספר ואומרים זה:

תורתינו הקדושה והטהורה משה אמת ותורתו אמת: וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: על פי יהוה ביד משה: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארץ ימים בימינה, בשמאלה עשר וכבוד: יהוה חפץ למען צדקו, יגדיל תורה ויאדיר: יהוה אלהינו אמת משה אמת ותורתו אמת:

ברכות ההפטרה

קודם קריאת ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר בחר בנביאים טובים. ורצה בדבריהם הנאמרים באמת. ברוך אתה יהוה. הבוחר בתורה ובמשה עבדו. וב'שׂראל עמו. ובנביאי האמת וצדק:

אחרי קריאת ההפטרה אומר המפטיר ברכות אלו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. צור כל העולמים. צדיק בכל הדורות. האל הנאמן האומר ועושה. המדבר ומקיים שכל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים דבריה. ודבר אחד מדבריה אחר לא ישוב ריקם. כי אל מלך נאמן ורחמן אתה: ברוך אתה יהוה. האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו. ולעלובת נפש תושיע במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה. משלח ציון בבניה: **שמחנו** יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך. במהרה יבוא ויגל לבנו. על פסאו לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד: ברוך אתה יהוה. מגן דוד:

עד כאן אומרים בתענית ציבור ובמנחה ביו"כ:

בכל שבתות השנה חוץ משבת חול המועד וחגים אומרים זה:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה שנתת לנו יהוה אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת: על הכל. יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך. יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יהוה. מקדש השבת:

בשלוש רגלים וגם בשבת חוה"מ אומרים זה:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (לשבת ועל יום השבת הזה), ועל יום:

לפסח: **חג המצות:**

לשבועות: **חג השבועות:**

לסוכות: **חג הסוכות:**

לשמ"ע ולש"ת: **שמיני עצרת החג:**

הזה: שנתת לנו יהוה אלהינו (לשבת לקדשה ולמנוחה) לששון ולשמחה, לכבוד ולתפארת, על הכל. יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך. יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יהוה. מקדש (השבת ו) 'שׂראל והזמנים:

בראש השנה אומרים זה:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (לשבת ועל יום השבת הזה) ועל יום הזכרון הזה, שנתת לנו יהוה אלהינו (לשבת לקדשה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת: על הכל. יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך. יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יהוה. מקדש (השבת ו) 'שׂראל ויום הזכרון:

ביום הכפורים בשחרית אומרים זה:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (לשבת ועל יום השבת הזה) ועל יום הכפורים הזכרון הזה, שנתת לנו יהוה אלהינו (לשבת לקדשה ולמנוחה) למחילה ולסליחה ולכפרה, ולמחול בו את כל עונותינו, לכבוד ולתפארת: על הכל. יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך. יתברך שמו בפי כל חי תמיד לעולם ועד: ודברך אמת וקיים לעד, ברוך אתה יהוה. מלך מוחל וסולח לעונותינו, ולעונות עמו בית ישראל, ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה, מלך על כל הארץ, מקדש (השבת ו) ישראל ויום הכפורים:

אחר ברכות הפטרה אומרים זה:

יקום פורקן מן שמאי חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמאי ובריות גופא ונהורא מעליא. זרעא חיא וקיימא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא. למרנו ורבנו חבירתא קדישתא די בארעא דישראל ודי בבבל לרישי פלה ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא ולדיני דבבא. לכל תלמידיהון ולכל תלמידי תלמידיהון ולכל מאן דעסקין באורייתא. מלכא דעלמא יברך יתהון פיש חיהון ויסגא יומיהון ויתן ארפא לשניהון. ויתפרקון וישתזבון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין. מרן די בשמאי יהא בסעדהון כל זמן ועדן. ונאמר אמן:

יחיד המתפלל בביתו אינו אומר יקום פורקן זה ולא מי שברך:

יקום פורקן מן שמאי חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמאי ובריות גופא ונהורא מעליא. זרעא חיא וקיימא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא. לכל קהלא קדישא הדין רברביא עם זעריא טפלא ונשיא. מלכא דעלמא יברך יתכון פיש חייכון ויסגי יומיכון ויתן ארפא לשניכון ויתתפרקון וישתזבון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין. מרן די בשמאי יהא בסעדהון כל זמן ועדן ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב. הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה עם כל קהלות הקדש. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם. ומי שמיחדים בתי כנסיות לתפלה. ומי שפאים בתוכם להתפלל. ומי שנותנים נר למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים. וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה וירפא לכל גופם ויסלח לכל עונם. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם. ונאמר אמן:

ברכת החודש

סדר ברכת החודש:

נכון לדעת זמן המולד קודם שמברכין החודש:

הש"ץ לוקח הספר תורה בידו ואומר:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שתחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה. ויתן לנו חיים ארוכים. חיים של שלום. חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרייה. חיים של חלוק עצמות. חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא. חיים שאין בהם בוששה וכלמה. חיים של עשור וכבוד. חיים

שְׁתַּהֲא בְּנוֹ אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם. חַיִּים שְׂיִמְלֵא יְהוָה מְשַׁלֵּוֹת לְבַנו לְטוֹבָה בְּזָכוֹת תְּפִלַּת (רב) רַבִּים.
אָמֵן סְלָה:

מִי שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבוֹתֵינוּ וְגַאֵל אוֹתָם מֵעַבְדוֹת לְחֵרוֹת. הוּא יְגַאֵל אוֹתֵנוּ בְּקִרְוֹב וְיִקְבֹּץ נַדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע
פְּנֵפוֹת הָאָרֶץ. חֲבָרִים כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן:

ראש חדש פלוני יהיה ביום פלוני (ולמחרתו ביום פלוני) **הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה:**

יְחַדְּשֵׁנוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם. לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה. לְשִׁשּׁוֹן
וְלְשִׁמְחָה. לְשִׁוְעָה וְלִנְחֻמָּה. לְפִרְנָסָה טוֹבָה וְלִכְלָפְלָה. לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. לְשִׁמוּעוֹת טוֹבוֹת. וְלְבִשׁוּרוֹת
טוֹבוֹת. (בחורף וְלְגִשְׁמִים בְּעֵתָם). וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְלִגְאוּלָּה קְרוּבָה וְנֹאמַר אָמֵן:

הזכרת נשמות

תפילה להזכרת נשמות:

נהגו להזכיר נשמות המת אחר קריאת התורה בכל שבת שאומרים אב הרחמים:

לזכר:

**אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים הַמְצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים כְּזֹהַר
הַרְקִיעַ מְזַהְרִים אֶת נַשְׁמַת (פב"פ) שְׁהֶלֶךְ לְעוֹלָמוֹ בְּעַבּוּר (שפלוני) נִדְבַּ לְצַדִּיקָה בְּעַד הַזְּכָרָת נַשְׁמָתוֹ, לְכֹן
בְּעַל הַרְחָמִים יִסְתִּירָהוּ בְּסִתְרֵי כַּנְפָיו לְעוֹלָמִים וְיִצְרָר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת נַשְׁמָתוֹ יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ וְיִנוּחַ
בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבוֹ וְנֹאמַר אָמֵן:**

לנקבה:

**אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים הַמְצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים כְּזֹהַר
הַרְקִיעַ מְזַהְרִים אֶת נַשְׁמַת (פב"פ) שְׁהֶלְכָה לְעוֹלָמָהּ בְּעַבּוּר (שפלוני) נִדְבַּ לְצַדִּיקָה בְּעַד הַזְּכָרָת נַשְׁמָתָהּ, לְכֹן
בְּעַל הַרְחָמִים יִסְתִּירָהּ בְּסִתְרֵי כַּנְפָיו לְעוֹלָמִים וְיִצְרָר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת נַשְׁמָתָהּ יְהוָה הוּא נַחֲלָתָהּ וְתִנוּחַ
בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבָהּ וְנֹאמַר אָמֵן:**

אב הרחמים

אין אומרים אב הרחמים בשבת שחל בו יום שאין אומרים בו תחנון בחול. ולא בשבת של ארבע פרשיות.
ולא בשבת שמברכין החודש מלבד כשמברכין חודש אייר סיון ואב אומרים אפי' כשיש ברית מילה או
חתן:

**אָב הַרְחָמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמָיו הַעֲצוּמִים הוּא יִפְקֹד בְּרַחֲמִים הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׂרָיִם וְהַתְּמִימִים. קְהֵלוֹת
הַקָּדוֹשׁ שְׂמִסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם. הִנְאֻהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ. מִנְּשָׂרִים קְלוּ
וּמֵאֲרִיּוֹת גָּבְרוּ לְעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם וְחַפֵּץ צוּרִים. יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם שְׂאֵר צַדִּיקֵי עוֹלָם. וְיִנְקוּם לְעֵינֵינוּ
נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׂפוּף. כְּפָתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים. הִרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוּם וְנִקְם יָשִׁיב
לְצַרְיוֹ וְכִפֵּר אֲדָמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לְאֹמֵר. וְנִקְיִתִי דָמָם לֹא נִקְיִתִי וַיְהוֹה שִׁכּוֹן בְּצִיּוֹן:**

ובכתבי הקדש נאמר למה יאמרו הגוים איה אלהיהם. ינדע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוף; ואומר, כי דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עננים: ואומר, ידן בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה. מנחל בדרך ישיתה על פן ירים ראש:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: תהלה לך ארומם אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: **בכל** יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזוז נוראתיך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה ארץ אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל ורחמי על כל מעשיו: יודוך יהוה כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי וקבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: **סומך** יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אצלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: **שומר** יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

כשמחזירין הספר תורה להיכל אומרים זה:

חזן: **יהללו** את שם יהוה פי נשגב שמו לבדו:

קהל: **הודו** על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

בשבת:

מזמור לךוד. הבו ליהוה בני אלם. הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו. השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על המים. אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: קול יהוה בפתח. קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארזים. וישבר יהוה את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל. לבנון ושיריון כמו בן ראמים: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר. יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות. ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה למבול ישב. וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן. יהוה יברך את עמו בשלום:

ביו"ט כשחל בחול:

לךוד מזמור. ליהוה הארץ ומלואה. תביל וישבי בה: פי הוא על ימים יסדה. ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יהוה. ומי יקים במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב. אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה. וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דרשיו. מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם. ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד. יהוה עזוז וגבור. יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם וישאו פתחי עולם. ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד. יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

כשמכניסים הס"ת להיכל אומרים זה:

ובנחה יאמר. שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה יהוה למנוחתך. אתה וארון עזך: כהניך ילבושו צדק. וחסידך ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם. תורתי אל תעזבו: עץ חיים

היא למחזיקים בה. ותמכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יהוה אליך ונשובה. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעוניה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

מוסף של שבת

פי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הפל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו, באהבה. בעשרת ימי תשובה: **זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, ופתנו בספר החיים, למענה אלהים חיים.** מלך עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יהוה, מגן אברהם:

אתה גבור לעולם, אדני. מחיה מתים אתה, רב להושיע.

בקיץ: מוריד הטל. בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם.

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נוֹפְלִים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה. בעשרת ימי תשובה: **מי כמוך אב הרחמן, זוכר יצוריו ברחמים לחיים ונאמן** אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה, מחיה המתים:

כתר בחזרת הש"ץ: אומרים כתר

כתר יתנו לך, יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה. עם עמך ישראל קבוצי מטה: יחד כלם קדשה לך ישלשו כדבר האמור על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: קו"ח: קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: חזן: כבודו מלא עולם. משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו להעריצו. לעמדתם משבחים ואומרים: קו"ח: ברוך כבוד יהוה ממקומו: חזן: ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו. ויחון עם המיחדים שמו ערב ובוקר בכל יום תמיד. פעמים באהבה שמע אומרים: קו"ח: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: חזן: הוא אלהינו הוא אבינו. הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא יושענו ויגאלנו שנית וישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי לאמר. הן גאלתי אתכם אחרית כראשית להיות לכם לאלהים: קו"ח: אגני יהוה אלהיכם: חזן: ובדברי קדשך פתוב לאמר: קו"ח: מלך יהוה לעולם. אלהיך ציון לדר ודר. הללויה:

חזן: לדור ודור נגיד גדלך. ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. פי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יהוה. האל (בש"ת המלך) הקדוש:

אתה קדוש, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקִדְוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: בַּשַּׁבָּת שׁוֹבָה חוֹתָמִים: הַמְלִיךְ הַקָּדוֹשׁ:

אם חל ראש חודש בשבת יאמר

אתה יצרת עוֹלָמְךָ מְקַדֵּם כְּלִית מְלֵאכְתָּךְ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. בַּחֲרַתְּ בָנוּ מִכָּל עַם אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְכָּנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ:

ותתן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׁבִתוֹת לְמִנוּחָה וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים לְכַפֶּרָה. וְלִפִּי שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְאַבוֹתֵינוּ. חֲרָבָה עֵירָנוּ וְשִׁמְם בֵּית מְקַדְשֵׁנוּ. וְגִלָּה יִקְרָנוּ וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ:

יהי רצון מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלָנוּ. וְשֶׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם. וְאֶת מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם רֵאשִׁי הַחֲדָשׁ הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֵמֹר:

וביום השבת. שְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם. וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה: זֶה קִרְבַּן שַׁבָּת וְקִרְבַּן הַיּוֹם כְּאֵמֹר:

ובראשי חדשיכם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַעַה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כְּמִדְבָר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפָר וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאַיִל וְעֶשְׂרוֹן לֶפָשָׁ, וַיִּין כְּנִסְכּוֹ, וְשִׁעִיר לְכֹפֶר, וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהַלְכָתָם:

ישמחו בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עוֹנֵג עִם מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטוֹבְךָ וּבִשְׁבִיעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשְׁתוּ חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קְרֵאתָ. יִזְכָּר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אלהינו וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצָה נָא בְּמִנוּחֵתָנוּ וְחֲדָשׁ עָלֵינוּ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה. לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׂמִיחָה. לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה. לְפִרְנָסָה וְלִכְלָפְלָה. לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. לְמַחִילַת חַטָּא וְלִסְלִיחַת עוֹן. (בַּשַּׁנַּת הַעִיבוֹר עַד חוֹדֶשׁ נִיסָן וְלִכְפָּרַת פְּשָׁע). וַיְהִי הַחֲדָשׁ הַזֶּה סוּף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֵינוּ. תַּחֲלָה וְרֵאשִׁי לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ. כִּי בַעֲמֹךָ יִשְׂרָאֵל בַּחֲרַתְּ מִכָּל הָאֲמוֹת וְשַׁבְּתוֹת לָהֶם הוֹדַעְתָּ וְחֻקֵּי רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבַּעְתָּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים:

ממשיכים רצה וכו'

תכנת שַׁבָּת רָצִיתָ קְרִבְנוֹתֶיךָ. צִוִּיתָ פְּרוּשֵׁיָה עִם סְדוּרֵי נִסְכֶיךָ. מַעֲנִיָה לְעוֹלָם כְּבוֹד וְנִחְלוּ. טוֹעֲמֵיָה חַיִּים זְכוּ. וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבִרְיָה גְּדוּלָה בְּחָרוּ. אֶז מִסִּינַי נִצְטוּ (עָלִיָה) צוּי פְּעֻלָּיָה פְּרָאוּי. וְתַצְוֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהִקְרִיב בָּהּ קִרְבַּן מוֹסֵף שַׁבָּת פְּרָאוּי. יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ. וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלָנוּ וְשֶׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם. וְאֶת מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבָּת (הַמְנוּחָה) הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֵמֹר:

בחנוכה אומרים: **בימי מתתיהו** בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיעם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך לה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בנצרות קדשך וקבעו שמונת (ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם גם לפלא ונודה לשמך הגדול סלה): ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

בפורים המשולש אומרים: **בימי מרדכי** ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלטה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ואתה ברחמיה הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ (ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול):

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלפניו תמיד לעולם ועד.

בעשרת ימי תשובה: וכתב לחיים טובים כל בני בריתך.

וכל החיים יודוך סלה: ויהללו ויברכו את שמך הגדול, באמת, לעולם פי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ואלה נאה להודות:

ברכת כהנים

שים שלום טובה וברכה, חיים, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו, כלנו כאחד (יחד) באור פניך, פי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורת חיים, ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים, וחיים ושלום. (וכל טוב) וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה ברב עז ושלום. **בעשרת ימי תשובה: בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה וגזרות טובות, ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.** ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לפל תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תרדף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם:

יש אומרים כאן תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים. ושלם אכעוס היום ושלם אכעיסך. ותצילני מיצר הרע. ותן בלבי הכנעה וענוה. מלפני ואלהינו אלה כל בשור. יחד שמך בעולמך בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך. וקבץ קבוץ גליות ופדה צאנך ושמח עדתך: עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יחלצון ידידיה הושיעה ימינך וענני:

נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי

יהי לרצון אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשׂי"ת השְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשֵׁם נִעְבְּדֶךָ בְּיְרֵאָה פִּימִי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קְדָמוֹנִיּוֹת:

וְעֲרֹבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. פִּימִי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קְדָמוֹנִיּוֹת:

קדיש שלם

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיָמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵם וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֲלָא (בעשׂי"ת וְלְעֲלָא מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּן בְּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְרַעֲוִיתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשַׁמְיָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשׂי"ת השְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנַאֲמַר וְעַמּוּדָא פְּלַם צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ, נִצְרַר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר:

קוּדָה

קוּדָה אֵל יְהוָה חַזַק וְיִצְמַח לְבָבָה וְקִנְיָה אֵל יְהוָה: אֵין קְדוּשָׁה כִּי אֵין בְּלִתְהָ וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ: כִּי מִי אֵלוֹהַּ מִבְּלַעַדִּי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלַתִּי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כְּאַלְהֵינוּ, אֵין כְּאַדוֹנֵנוּ, אֵין כְּמַלְכֵנוּ, אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כְּאַדוֹנֵנוּ, מִי כְּמַלְכֵנוּ, מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאַלְהֵינוּ, נוֹדָה לְאַדוֹנֵנוּ, נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ, בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ, אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תִּקְוִים תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי יַעַת לְחַנּוּנָהּ, כִּי בָּא מוֹעֵד:

פְּטוּם הַקְּטוֹרֶת הַצָּרִי. וְהַצְּפָרוֹן. הַחֶלְבָּנָה. וְהַלְּבָנוֹה. מְשַׁקֵּל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנָה. מוֹר. וְקִצְיָעָה. שְׁבַלֶּת נֶרֶד. וְכֶרֶם. מְשַׁקֵּל שְׁשָׁה עֶשְׂרִי שְׁשָׁה מָנָה. הַקִּשְׁטֵי שְׁנַיִם עֶשְׂרִי. וְקִלוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשַׁעָה. בְּרִית כְּרִשְׁיָנָה תְּשַׁעָה קִבּוּיִן. יִי קִפְרִיסִין סָאִין תְּלַתָּא וְקִבּוּיִן תְּלַתָּא. וְאִם אֵין לוֹ יִי קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חוֹרְגִין עֵתִיק. מִלַּח סְדוּמִית רוּבַע מַעְלָה עֶשְׂרִין כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נִתָּן הַבְּבֵלִי אֹמַר. אַף כִּפְתַּת הִירְדוֹן כָּל שְׁהוּא. וְאִם נִתָּן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סְמִנְיָהּ חִיב מִיתָה: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמַר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׁרָף הַנוּטָף מִעֲצֵי הַקִּטָּף. בְּרִית כְּרִשְׁיָנָה שְׁשִׁפִין בָּהּ אֵת הַצְּפָרוֹן. כְּדִי שְׁתַּהֲא נָאָה. יִי קִפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֵת הַצְּפָרוֹן. כְּדִי שְׁתַּהֲא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ. אֵלָּא שְׁאִין מְכַנְיִסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון היו אומרים. ליהוה הארץ ומלוואה תבל ויושבי בה: בשני היו אומרים. גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי היו אומרים. אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: ברביעי היו אומרים. אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: בחמישי היו אומרים. הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: בששי היו אומרים. יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל כל תמוט: בשבת היו אומרים. מזמור שיר ליום השבת. מזמור שיר לעתיד לבא ליום שפלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

תנא דבי אליהו. כל השונה הלכות בכל יום. מבטח לו שהוא בן עולם הבא. שנאמר. הליכות עולם לו. אל תקרי הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר. וכל בניה למודי יהוה ורב שלום בניה. אל תקרי בניה. אלא בונה: שלום רב לאהבי תורה. ואין למו מכשול: יהי שלום בחילה. שלום בארמונותיה: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בן: למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך: יהוה עז לעמו יתן. יהוה יברך את עמו בשלום:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחיכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרום, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא (בעשי"ת לעלא ולעלא מפל ברכתא) ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמין בעלמא, ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין וחייו אריכין ומזונא רויחא ופירקנא מן קדם אבוהון דבשמיא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום (בעשי"ת השלום) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ברכו את יהוה המברך:

קהל וחזן: **ברוך** יהוה המברך לעולם ועד:

עלינו לשבח

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו פגויי הארצות, ולא שמונו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם, וגורלנו ככל המונם, שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו פורעים ומשתחוים ומודים, לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד, אמת מלפניו, אפס זולתו. כפתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל כּוֹן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲצָה, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִפְרֹתוּ, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בְשׂוֹר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִפְּרֹוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָה, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן. לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנֶה, וַיִּקְבְּלוּ כָלֶם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמְּלָכוֹת שֶׁלָּךְ הֵיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְיִשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום

יתגדל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דֵי בְּרָא, כְּרַעוּתְהָ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתְהָ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבַיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְגָּלָא וּבַזְּמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אַמֵּן. **יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֹלָם וְלְעֹלָמֵי עֲלָמֵי יִתְבָּרַךְ.** וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקַדְשָׁא, בְּרִיָּה הוּא. לְעֵלְא (בעש"ת וְלְעֵלְא מִכָּל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אַמֵּן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעש"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן:

שיר היחוד ליום השבת:

חזן: אַז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ, יוֹם הַשְּׁבִיבַת עַל כּוֹן בְּרַכְתָּ:
קהל: וְעַל כָּל פֶּעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה, חֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:
חזן: בְּרוּךְ יְהוָה יוֹצֵר כָּלֶם, אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם:
קהל: כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבֹדֶיךָ, רוֹב רַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ:
חזן: וּבְמִצְרַיִם הַחֲלוּתָ, לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נִעְלִיתָ:
קהל: עַל כָּל אֱלֹהִים בְּעִשׂוֹתְךָ בָּהֶם, שְׁפֹטִים גְּדוֹלִים וּבְאֱלֹהֵיהֶם:
חזן: בְּבִקְעָה יָם סוּף עֲמָךְ רָאוּ, הִיד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:
קהל: נִהְיֶת עֲמָךְ לְעִשׂוֹת לָךְ שֵׁם תַּפְאֶרֶת, לְהִרְאוֹת גְּדֻלָּתְךָ:
חזן: וְדַבְּרַת עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם, וְגַם הָעֵבִים נִטְפוּ מַיִם:
קהל: יִדְעַת לְכַתֵּם בְּמִדְבָּר, בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר:
חזן: תַּתֵּה לְעַמְּךָ דְגֵן שָׁמַיִם, וְכַעֲפָר שָׂאֵר וּמִצּוֹר מַיִם:
קהל: תִּגְרַשׁ גּוֹיִים רַבִּים עִמָּם, יִירָשׁוּ אֶרְצָם וְעַמְּלָא מֵאִמָּם:
חזן: בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת, אִמְרוֹת יְהוָה אִמְרוֹת טְהוֹרוֹת:
קהל: וַיִּתְעַדְדוּ בְּמִרְעָה שָׁמֶן, וּמִחֲלָמִישׁ צוּר פִּלְגֵי שָׁמֶן:
חזן: בְּנוֹחַם בְּנוֹ עֵיר קְדוֹשָׁה, וַיִּפְּאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ:

קהל: ותאמר פה אשב לארץ ימים, צידה ברוך אברהם:
 חזן: פי שם יזבחו זבחי צדק, אף כהניו ילבשו צדק:
 קהל: ובית הלוי נעִימות יזמרו, לך תרוֹעֵנו אף ישירו:
 חזן: בית ישראל ויראי יהוה, יכבדו ויודו שמך יהוה:
 קהל: הטיבות מאד לראשונים, כן תטיב גם לאחרונים:
 חזן: יהוה תשיש נא עלינו, כִּאֲשֶׁר שִׁשְׁתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
 קהל: אותנו להרבות ולהטיב, ונודה לך לעולם פי תטיב:
 חזן: יהוה תבנה עירך מהרה, פי עליה שמך נקרא:
 קהל: וקרן דוד תצמיח בה, ותשכון לעולם יהוה בקרבה:
 חזן: זבחי צדק שמך נזבחה, וכימי קדם תערב מנחה:
 קהל: וברוך (את) עמך באור פניו, כי חפצים לעשות רצונך:
 חזן: וברצונך תעשה חפצנו, הבט נא עמך כלנו:
 קהל: בחרתנו להיות לך לעם סגלה, ועל עמך ברכתך סלה:
 חזן: ותמיד נספר תהלתך, ונהלל לשם תפארתך:
 קהל: ומברכתך עמך יברך, כי את כל אשר תברך מברך:
 חזן: ואני בעודי אהללה בוראי, ואברככה כל ימי צבאי:
 קהל: יהי שם יהוה מברך לעולם, מן העולם ועד העולם:

פְּתוּב ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: ענה דניאל ואמר להוי שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: ונאמר ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבנניה שרביה הודיה שבנניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם ועד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: ונאמר ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה: ונאמר ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם:

שיר הכבוד:

פותחין הארון:

חזן: אנעים זמירות ושירים אארוג. פי אליך נפשי תערוג:
 קהל: נפשי חמדה בצל ידך. לדעת כל רז סודך:
 חזן: מדי דברי בכבודך. הומה לפי אל דודך:

קהל: על פן אַדְבַר בָּהּ נִכְבְּדוֹת. וְשִׁמָּה אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
חזן: אֲסַפְּרָה כְבוֹדָהּ וְלֹא רֵאִיתִיהָ. אֲדַמָּה אֲכַנְּגָה וְלֹא יִדְעַתִּיהָ:
קהל: בְּיַד נְבִיאֶיהָ בְּסוֹד עֲבָדֶיהָ. דְּמִית הַדֵּר כְּבוֹד הַוָּדָה:
חזן: גִּדְלָתָהּ וּגְבוּרָתָהּ. פָּנּוּ לְתוֹקֶהָ פִּעֲלָתָהּ:
קהל: דְּמוּ אוֹתָהּ וְלֹא כָפִי יִשָּׁה. וַיִּשְׁוֹוֶה לְפִי מַעֲשֵׂיהָ:
חזן: הַמְּשִׁילוּהָ בְּרוֹב חֲזִיוֹנוֹת. הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דְּמִיוֹנוֹת:
קהל: וַיַּחֲזֵנוּ בָּהּ זְקֵנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׁעַר רֵאשִׁיבָה בְּשִׁיבָה וְשַׁחֲרוּת:
חזן: זְקֵנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קָרֵב. כְּאִישׁ מְלַחְמוֹת יָדָיו לֹא רָב:
קהל: חֶבֶשׁ כּוֹבֵעַ יִשְׁוַעַה בְּרֵאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וְזִרְעֵה קִדְשׁוֹ:
חזן: טַלְלֵי אוֹרוֹת רֵאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֹצוֹתָיו רְסִיסֵי לֵילָה:
קהל: יִתְפָּאֵר בִּי כִי חִפֵּץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִי לַעֲטֹרַת צְבִי:
חזן: כְּתָם טָהוֹר פֶּז דְּמוֹת רֵאשׁוֹ. וְחַק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קִדְשׁוֹ:
קהל: לַחֹן וּלְכְבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֲמַתּוֹ לֹא עֲטָרָה עֲטָרָה:
חזן: מִחֲלָפוֹת רֵאשׁוֹ כְּבִימֵי בַּחֲרוּת. קְוֹצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁחוֹרוֹת:
קהל: נוֹה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאָרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֵאשׁ שְׁמֹחֲתּוֹ:
חזן: סִגְלָתּוֹ תְּהִי (נָא) בְּיָדוֹ עֲטֹרַת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאָרְתּוֹ:
קהל: עַמּוּסִים נִשְׁאָם עֲטֹרַת עֲנָדָם. מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו כְּבָדָם:
חזן: פִּאֲרוֹ עָלֵי וּפִאֲרֵי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקִרְאֵי אֱלֹיוֹ:
קהל: צַח וְאֲדוּם לְלְבוּשׁוֹ אָדוּם. פּוֹרָה בְּדַרְכּוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֲדוּם:
חזן: קִשֶׁר תִּפְלִין הָרֵאָה לְעֵנָיו. תִּמְוֹנַת יְהוָה לִנְגַד עֵינָיו:
קהל: רוּצָה בְּעֵמוֹ עֲנֹוּיִם יִפְאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהַתְּפָאֵר:
חזן: רֵאשׁ דְּבָרָה אֲמַת קוֹרָא מֵרֵאשׁ. דּוֹר וְדוֹר עִם דּוֹרְשֵׁיהָ דְרוֹשׁ:
קהל: שִׁית הַמּוֹן שִׁירֵי נָא עָלֶיהָ. וְרִנְתִּי תִקְרַב אֵלֶיהָ:
חזן: תְּהִלָּתִי תְּהִי נָא לְרֵאשִׁיבָה עֲטֹרַת. וּתְפַלְתִּי תִכּוֹן קְטוֹרַת:
קהל: תִּיקַר שִׁירַת רֵשׁ בְּעֵינֶיהָ. כְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל קָרְבָּנֶיהָ:
חזן: בְּרִכְתִּי תַעֲלֶה לְרֵאשׁ מִשְׁבִּיר. מְחוּלֵל וּמוֹלִיד צְדִיק כְּבִיר:
קהל: וּבְבִרְכָתִי תִנְעֲנַע לִי רֵאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לָהּ כְּבִשְׁמִים רֵאשׁ:

חזן: יַעֲרַב נָא שִׁיחֵי עֲלֵיךָ. כִּי נִפְשֵׁי תַעֲרוֹג אֲלֵיךָ:

חז"ק: לָךְ יְהוֹה הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה וְהַיְהוּד. כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לָךְ יְהוֹה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ. מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת יְהוֹה. יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ:

סוגרין הארון:

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְמָא (בעש"ת וּלְעֵלְמָא מְכָל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁדְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעש"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִדְוָמֵינוּ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ, בְּטָרַם כָּל יְצִיר נִבְרָא: לַעֲת נַעֲשֵׂה בְּחַפְצוֹ כָּל, אֲזִי מָלַךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כָּלֹת הַכָּל, לְבִדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הִיָּה, וְהוּא הוֹה, וְהוּא יְהִי בְּתַפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי, לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלֵי רֵאשִׁית בְּלֵי תַכְלִית, וְלוֹ הַעֲזוֹ וְהַמְשָׁרָה: וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גּוֹאֲלֵי, וְצוּר חֻבְלֵי בְּעַת צָרָה: וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי, מִנְּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בְּעַת אִישׁוֹן וְאֶעֱיָרָה: וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי, יְהוֹה לִי וְלֹא אֵיֶרָא:

ראוי לכל יחיד לקרות הפרשה של לחם הפנים:

וּלְקַחְתָּ סֶלֶת וְאֶפֶת אֶתְהָ שְׁתַּיִם עֲשֵׂרָה חֲלוֹת שְׁנַי עֲשָׂרִים יְהִי הַחֲלָה הָאֶחָת: וְשִׁמְתָּ אוֹתָם שְׁתַּיִם מַעֲרֻכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרֻכֹת עַל הַשְּׁלֶחַן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְהוֹה: וְנִתְּתָ עַל הַמַּעֲרֻכֹת לְבִנְה זָכָה וְהִיתָה לְלֶחֶם לְאֶזְכָּרָה אֲשֶׁה לַיהוֹה: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרַכְנוּ לִפְנֵי יְהוֹה תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְהִיתָה לְאֶהָרֹן וּלְבָנָיו וְאֶכְלָהוּ בְּמִקוֹם קָדֵשׁ כִּדְשׁ קְדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי יְהוֹה חֶק עוֹלָם:

סדר תיקוני שבת

תיקון

נוהגין לומר מאמר זה מספר הזוהר

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא בְּסַעוּדָתָא תַנְיִנָא, כְּתִיב: "אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יְהוֹה." "עַל ה'" וְדַאי, דְּהֵיא שְׁעָתָא אֶתְגַּלְיָא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עָלְמִין בְּחֻדוּתָא וּשְׁלִימוֹ. וְחֻדוּתָא דְעֲתִיקָא עַבְדֵינוּ, וְסַעוּדָתָא דִּילָהּ הִיא וְדַאי. בְּסַעוּדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב: "וְהֶאֱכַלְתֶּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ", דָּא הִיא סַעוּדָתָא דְזַעִיר אֲנִפִין דְּהוּי בְּשְׁלִימוּתָא, וְכִלְהוּ שְׁתָּא יוֹמִין מֵהַהוּא שְׁלִימוֹ מִתְבָּרַכּוֹן. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי בְּסַעוּדָתָהּ וְלֹא שְׁלָמָא אֶלִין סַעוּדָתִי, דְּאֲנוּן סַעוּדָתִי דְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא דְזַרְעָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מַהִימְנוּתָא עֲלָאָה דָּא דִּילְהוֹן, וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עַבְדָּה זָרָה, וּבְגִין כֶּף אָמַר: "בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל". תָּא חַזִי, בְּסַעוּדָתִי אֶלִין אֲשֶׁתְּמוּדְעוֹן

ישׂראל דאָנון בְּנֵי מִלְכָּא, דאָנון מֵהֵיכְלָא דְמִלְכָּא, דאָנון בְּנֵי מְהִימְנוּתָא. וּמֵאֵן דְּפָגִים חַד סְעוּדָתָא מִנְהוּ, אַחְזֵי פְּגִימוּתָא לְעֵלָא, וְאַחְזֵי גְרָמָה דְּלֵאֵוּ מִבְּנֵי מִלְכָּא עֲלָאָה הוּא, דְּלֵאֵוּ מִבְּנֵי הֵיכְלָא דְמִלְכָּא הוּא, דְּלֵאֵוּ מִזְרַעָא קְדִישָׁא דִישְׂרָאֵל הוּא, וְיִהְיִין עֲלֵה חֲמֵרָא דְתַלְתַּת מְלִין דִּינָא דְגִיהֶנְם וְכוּ'. וְתָא חֲזֵי, בְּכֻלְהוּ שְׂאָר זְמַנִּין וְחֵגִין, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְחַדִּי וְלְחַדִּי לְמִסְכְּנֵי, וְאִי אִיהוּ חַדִּי בְּלַחֲדוּי וְלֹא יְהִיב לְמִסְכְּנֵי, עוֹנֶשֶׁה סְגִי, דְּהָא בְּלַחֲדוּי חַדִּי וְלֹא יְהִיב חַדוּ לֹא חֲרָא. עֲלֵה כְּתִיב: וְזִרְתִּי פָּרֵשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חַדִּי, אַף עַל גַּב דְּלֵא יְהִיב לֹא חֲרָא, לֹא יְהִיבִין עֲלֵה עוֹנֶשֶׁה פְּשָׁרָא זְמַנִּין וְחֵגִין, דְּכְתִיב: "פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם". "פָּרֵשׁ חֲגִיכֶם" קְאָמַר, וְלֹא פָּרֵשׁ? "שַׁבְּתְכֶם. וְכְתִיב: חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנָאָה נְפִשִׁי, וְאֵלּוּ שַׁבְּתָא לֹא קְאָמַר. וּבְגִין כֹּה כְּתִיב: בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשּׁוּם דְּכֹל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיבִין לָהּ לְבַר נֶשׁ נְשִׁמְתָא אַחֲרָא, נְשִׁמְתָא עֲלָאָה, נְשִׁמְתָא דְּכָל שְׁלִימוּ בָּהּ פְּדָגְמָא דְּעֲלָמָא דְּאַתִּי, וּבְגִין כֹּה אֶקְרִי שַׁבְּתָא. מַהוּ שַׁבְּתָא, שְׁמָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁמָא דְּאִיהוּ שְׁלִים מְפַל סְטְרוּי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֹּה הוּא. וְיֵי לָהּ לְבַר נֶשׁ דְּלֵא אֲשַׁלִּים חֲדוּתָא דְמִלְכָּא קְדִישָׁא, וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילָהּ אֵלִין תַּלְתַּת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חַדוּי עַל חַדוּי מְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא מְפַל סְטְרוּי. תְּנָא, בְּהִדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרִין אַבְרָהָן וְכָל בְּנֵין יִנְקִין, מַה דְּלֵאֵוּ הֵכִי בְּכָל שְׂאָר חֵגִין וְזְמַנִּין. בְּהִדִּין יוֹמָא חִיבָא דְגִיהֶנְם נִיחִין. בְּהִדִּין יוֹמָא כָּל דִּינִין אֲתַפְּסִין, וְלֹא מִתְעַרְבִין בְּעֲלָמָא. בְּהִדִּין יוֹמָא אֲוִרְיָתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִמִין. בְּהִדִּין יוֹמָא חֲדוּתָא וְתַפְנוּקָא אֲשַׁתְּמַע בְּמֵאֵתָן וְחִמְשִׁין עֲלִמִין. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

קידוש ליום השבת

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא, חֲדוּתָא דְמִלְכָּא קְדִישָׁא: אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמִלְכָּא, דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא וְזַעִיר אֲנַפִּין וְחַקֵּל תַּפְיָחִין קְדִישִׁין אַתְנָן לְסְעוּדָא בְּהִדִּיהּ:

שם המחבר חתום בראשי החרוזים: **אני יצחק לוריא**. (האריז"ל):

אַסְדִּיר לְסְעוּדָתָא, בְּצַפְרָא דְשַׁבְּתָא, וְאַזְמִין בָּהּ הַשְׁתָּא, עֵתִיקָא קְדִישָׁא.

נְהוּרָה יִשְׂרֵי בָּהּ, בְּקֻדְשָׁא רַבָּא, וּמְחֵמְרָא טְבָא, דְּבָהּ תַּחֲדֵי נְפִשָׁא.

יִשְׁדִּיר לָן שׁוּפְרָה, וְנַחְזֵי בִיקְרָה, וְיַחְזִי לָן סְתָרָה, דְּמִתְאַמֵּר בְּלַחֲשָׁא.

יִגְלָה לָן טַעְמֵי, דְּבִתְרִיסָר נְהִמֵי, דְּאָנוּן אֶת בְּשִׁמָּה, כְּפִילָא וְקִלְיָשָׁא.

צְרוּרָא דְלְעֵלָא, דְּבָהּ חֵי כְּלָא, וְיִתְרַבֵּי חֵילָא, וְתַסַּק עַד רִישָׁא.

חַדוּ חֲצֵדֵי חֲקָלָא, בְּדַבּוּר וּבְקָלָא, וּמְלִלוּ מְלָחָה, מִתִּיקָא כְּדוּבִישָׁא.

קָדָם רַבּוֹן עֲלָמִין, בְּמִלִּין דְּסְתִימִין, תְּגַלְלוּן פְּתַגְמִין, וְתִימְרוּן חַדוּשָׁא.

לְעֵטֵר פְּתוּרָא, בְּרַזָּא יִקְרָא, עֲמִיקָא טְמִירָא, וְלֵאֵוּ מְלִתָּא אוֹשָׁא.

וְאֵלִין מְלִיָּא, יְהוּן לְרַקִיעֵיָא, וְתַמּוֹן מָאן שְׂרָיָא, הֵלָא הוּא שְׁמִשָׁא.

רְבוּ יִתִּיר יִסְגָּא, לְעֵלָא מִן דְּרָגָה, וְיִסַּב בַּת זוּגָה, דְּהוּת פְּרִישָׁא.

מחבר הזמר חיים יצחק

חַי יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרֵי. בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי. כִּי יְהוָה יֵאִיר נְרִי. בְּהִלּוֹ גָּרוּ עָלַי רֵאשִׁי:
יְהוָה רוּעֵי לֹא אֶחָסֵר. עַל מֵי מְנוּחֹת יִנְהַלְנִי. נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בֶּשָׂר. לֶחֶם חֻקֵי הַטְּרִיפִנִי:
יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ. אֶתְּהַ אֱלֹהֵי קְדוּשִׁי. תַּעֲרוֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחֲנֶךָ. תִּדְשֹׁן בְּשִׁמּוֹן רֵאשִׁי:
מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי. לִפְנֵי אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם. וְהִיְתֶה שְׁלָמָה מִטְּתִי. הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם:
יִשְׁלַח מִלְּאָכּוֹ לִפְנֵי. לְלוֹתֵי לְוָיָה. בְּכֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא פָּנַי. מִנֵּת כּוֹסֵי רוּיָה:
צִמְאָה נַפְשִׁי אֵל יְהוָה. יִמְלֵא שׁוֹבַע אֶסְמִי. אֵל הַהָרִים אֲשָׂא עֵינַי. כִּהְלֵל וְלֹא כִשְׂמָאִי:
חֲדוֹת יָמִים וְשָׁנוֹת עוֹלָמִים. עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה. וְעַל רֵאשִׁי יִהְיוּ תַמִּים. גֵּר מִצְּוֶה וְאוֹר תּוֹרָה:
קוֹמָה יְהוָה לְמְנוּחָתִי. אֶתְּהַ וְאַרְוֹן עוֹזֶךָ. קַח נָא אֵל אֶת בְּרַכְתִּי. וְהַחֲזֵק מִגֵּן חוֹזֶךָ:

מִזְמוֹר לְדָוִד, יְהוָה רֵעִי לֹא אֶחָסֵר: בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי, עַל מֵי מְנוּחֹת יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב, יִנְחֲנִי בְּמַעְגְלֵי
צִדִּיק לְמַעַן שְׂמוֹ: גַּם כִּי אֶלֶף בְּגִיָּא צְלֻמּוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אֶתְהַ עִמָּדִי, שְׁבִטָּה וּמִשְׁעֵנְתֶךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרוֹךְ
לִפְנֵי | שְׁלַחֵן נֶגֶד צִרְרֵי, דִּשְׁנַת בְּשִׁמּוֹן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה: אֶף | טוֹב וְחֹסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה
לְאַרְךָ יָמִים:

אם תְּשִׁיב מִשְׁפַּת רִגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קְדוּשִׁי. וְקִרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנֵג לְקְדוּשׁ יְהוָה מְכַבֵּד. וְכַבְּדוּ מַעֲשׂוֹת
דְּרָכֶיךָ מִמִּצְוֹת חֲפָצֶךָ וְדַבֵּר דְּבָר: אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ. וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ.
כִּי פִי יְהוָה דְּבָר:

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת. לְעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֵם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הַיָּא
לְעוֹלָם כִּי שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפַשׁ:

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקְדוּשׁוֹ. שִׁשַּׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלֹאכְתֶךָ. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
תַעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה אֶתְהַ וּבְנֶךָ וּבִתֶךָ עֲבֹדָה וְאַמְתָּה וּבְהִמְתָּה וְגִרָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ כִּי שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה
אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

עַל כֵּן בִּרְךָ יְהוָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ:

סְבִרֵי מְרִנָּה וְרַבְּנֵי וְרַבּוֹתֵי:

בְּרוּךְ אֶתְהַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

בשבת חוה"מ סוכות יברך:

בְּרוּךְ אֶתְהַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַיִּשֵׁב בְּסֻכָּה:

זְמִירוֹת לְיוֹם הַשַּׁבָּת

בראשי החרוזים שמעון בר יצחק:

בְּרוּךְ אֲדָנָי יוֹם יוֹם. יַעֲמֵס לָנוּ יִשַׁע וּפְדִיּוֹם. וּבְשִׁמּוֹ נָגִיל כָּל הַיּוֹם. בִּישׁוּעָתוֹ נָרִים רֵאשׁ עֲלִיּוֹן. כִּי הוּא מְעוֹז
לְדָל וּמְחַסֶּה לְאֲבִיּוֹן: שְׁבִטֵי יָהּ לְיִשְׂרָאֵל עֲדוּת. בְּצַרְתָּם לוֹ צָר. בְּסִבְלוֹת וּבְעֲבָדוֹת. בְּלִבְנֵת הַסְּפִיר הָרָאֵם עוֹז

ידידות. ונגלה להעלותם מעומק בור דעות. כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות: מה יקר חסדו בצלו לגוננימו. בגלות בבלה שלח למענימו. להוריד בריחים נמנה בינימו. ויתנם לרחמים לפני שובימו. כי לא יטוש יהוה את עמו. בעבור הגדול שמו: עילם שות פסאו להציל ידידיו. להעביר משם מאזני מורדיו. מעבור בשלח פדה את עבדיו. קרן לעמו ירים תהלה לכל חסידיו. כי אם הוגה ורחם פרחמיו וכרוב חסדיו: וצפיר העזים הגדיל עצומיו. וגם חזות ארבע עלו למרומיו. ובלבם דמו להשחית את רחומיו. על ידי להניו מגר מתקוממיו. חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו: נסגרתו לאדום ביד רעי מדני. שבכל יום ויום ממלאים כרסם מעדני. עזרתו עמי לסמוך את אדני. ולא נטשתני כל ימי עדני. כי לא יזנח לעולם אדני: בבאו מאדום חמוץ בגדים. זבח לו בבצרה וטבח לו בבוגדים. ויז נצחם מלבושי להאדים. בכחו הגדול יבצור רוח נגידים. הגה ברוחו הקשה ביום קדים: ראותו כי כן אדומי העוצר. יחשוב לו בבצרה תקלוט כפצור. ומלאך פאדם בתוכה ינצר. ומזיד פשוט במקלט יעצר. אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נוצר: יצוה צור חסדו קהלותיו לקבץ. מארבע רוחות עדי להקבץ. ובהר מרום הרים אותנו להרפץ. ואתנו ישוב נדחים קובץ. ישיב לא נאמר כי אם ושב וקבץ: ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו. פרחמיו וכרוב חסדיו הגדיל לנו. אלה וקאלה יוסף עמנו. להגדיל שמו הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו: ברוך אלהינו שבראנו לכבודו. להללו ולשבחו ולספר הודו. מפל אום גבר עלינו חסדו. לכן בכל לב ובכל נפש ובכל מאודו. נמליכו וניחדו: שהשלוש שלו ישים עלינו ברכה וחסדים ושלוש. משמאל ומימין על ישראל שלום. הרחמן הוא יברך את עמו בשלוש. ויזכו לראות בניו ובני בניו עוסקים בתורה ובמצוות על ישראל שלום. יועץ אל גבור אבי עד שר שלום:

זה הזמר שם המחבר ברוך חזק וחתום בו בראשי החרוזים:

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה. לנפשונו פדיום משאת ואנחה. והוא ידרוש לציון עיר הנדחה. עד אנה תגיון נפש נאנחה: השומר שבת הבה עם הבת לאל ירצו כמנחה על מחבת: רוכב בערבות מלך עולמים. את עמו לשבות און בנעימים. במאכלי ערבות במיני מטעמים. במלבושי כבוד זבח משפחה. השומר שבת הבה עם הבת לאל ירצו כמנחה על מחבת: ואשרי כל חוכה לתשלומי כפל. מאת כל סוכה שוכן בערפל. נחלה לו יזכה בהר ובשפל. נחלה ומנוחה כשמש לו זרחה השומר שבת הבה עם הבת לאל ירצו כמנחה על מחבת: כל שומר שבת פדת מחללו. הן הכשיר חבת קדש גורלו. ואם יצא חובת היום אשרי לו. אל אל אדון מחוללו. מנחה היא שלוחה: השומר שבת הבה עם הבת לאל ירצו כמנחה על מחבת: חמדת הימים. קראו אלי צור. ואשרי לתמימים. אם יהיה נצור. פתר הלומים. על ראשם יצור. צור העולמים רוחו בם נחה: השומר שבת הבה עם הבת לאל ירצו כמנחה על מחבת: זכור את יום השבת לקדשו קרנו כי גבהה נזר על ראשו. על כן יתן האדם לנפשו עונג וגם שמחה בהם למשחה. השומר שבת הבה עם הבת לאל ירצו כמנחה על מחבת: קודש היא לכם שבת המלכה. אל תוץ בתיכם להניח ברכה. בכל מושבותיכם לא תעשו מלאכה. בניכם ובנותיכם עבד וגם שפחה: השומר שבת הבה עם הבת לאל ירצו כמנחה על מחבת:

מחבר הזמר רבי ישראל ושמך חתם בראשי הבתים:

יום זה מכבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים:

ששת ימים תעשה מלאכתך. ויום השביעי לאלהיך. שבת לא תעשה בו מלאכה. כי כל עשה ששת ימים: יום זה מכבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים:

ראשון הוא למקראי קודש. יום שבתון יום שבת קודש. על כן כל איש בינינו יקדש. על שתי לחם יבצעו תמימים: יום זה מכבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים:

אֶכּוֹל מִשְׂמָנִים שְׁתֵּה מִמֶּתְקִים. כִּי אֵל יִתֵּן לְכָל בּוֹ דְבָקִים. בְּגֵד לְלַבּוֹשׁ לְחֵם חֻקִּים. בְּשָׂר וְדָגִים וְכָל מִטְעָמִים:
יּוֹם זֶה מְכַבֵּד מְכָל יָמִים. כִּי בּוֹ שְׁבֵת צוּר עוֹלָמִים:

לֹא תַחְסֹר כָּל בּוֹ וְאֶכְלֶת וְשׁוֹבְעֶת. וּבִרְכַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ. כִּי בִּרְכָה מְכָל הָעַמִּים: יּוֹם זֶה מְכַבֵּד
מְכָל יָמִים. כִּי בּוֹ שְׁבֵת צוּר עוֹלָמִים:

הַשְּׂמִים מִסְפָּרִים כְּבוֹדוֹ. וְגַם הָאָרֶץ מְלֵאָה חֶסֶדוֹ. רְאוּ כִּי כָּל אֱלֹהֵי עֲשֻׁתָּה יָדוֹ. כִּי הוּא הַצּוּר פֹּעֵל תָּמִיד: יּוֹם
זֶה מְכַבֵּד מְכָל יָמִים. כִּי בּוֹ שְׁבֵת צוּר עוֹלָמִים:

מחבר הזמר רבי יהודה הלוי ושמך חתום בראשי הבתים:

יּוֹם שְׁבֵתוֹן אֵין לְשִׁפְחָה, זָכְרוּ כְּרִיחַ הַנִּיחֹחַ, יוֹנָה מְצֹאָה בּוֹ מְנוּחַ, וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגְיַעֵי כַח:

הַיּוֹם נִכְבֵּד לְבַנְיָ אַמוּנִים, זְהִירִים לְשִׁמְרוֹ אַבוֹת וּבָנִים, חֻקִּים בְּשִׁנֵּי לְחוֹת אַבְנִים, מֵרֵב אוֹנִים וְאַמִּיץ כַח: יוֹנָה
מְצֹאָה בּוֹ מְנוּחַ, וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגְיַעֵי כַח:

וּבְאוֹ כָלֶם בְּבְרִית יַחַד, נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע אֲמָרוֹ כְּאֶחָד, וּפְתַחוּ וְעַנּוּ יְהוָה אֶחָד, בְּרוּךְ הַנוֹתֵן לִיעָף כַח: יוֹנָה מְצֹאָה
בּוֹ מְנוּחַ, וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגְיַעֵי כַח:

דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ בְּהַר הַמּוֹר, יּוֹם הַשְּׁבִיעִי זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, וְכָל פְּקוּדָיו יַחַד לְגִמְרוֹ, חֻזַּק מִתְנַיִם וְאַמִּץ כַח. יוֹנָה מְצֹאָה
בּוֹ מְנוּחַ, וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגְיַעֵי כַח:

הָעַם אֲשֶׁר נַע כְּצֹאן תַּעֲנָה, יִזְכֹּר לְפִקְדוֹ בְּרִית וְשׁוֹבְעָה, לְבַל יַעֲבוֹר בָּם מִקְרָה רָעָה, כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ עַל מִי נַח.
יוֹנָה מְצֹאָה בּוֹ מְנוּחַ, וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגְיַעֵי כַח:

מחבר הזמר רבי אברהם אבן עזרא ושמך חתום בראשי הבתים:

כִּי אֲשַׁמְרָה שְׁבֵת אֵל יִשְׁמְרֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינִי.

אֲסוּר מִצֵּא חֶפֶץ. עֲשׂוֹת דְּרָכִים גַּם מְלַדְבֵּר בּוֹ דְבָרֵי צָרָכִים. דְּבָרֵי סְחוּרָה אֵף דְבָרֵי מְלָכִים אֶהְיֶה בְּתוֹרַת אֵל
וּתְחַכְמֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינִי.

בּוֹ אֲמַצָּא תְּמִיד נוֹפֵשׁ לְנַפְשִׁי הַנֶּה לְדוֹר רֵאשׁוֹן נִתֵּן קְדוּשָׁי. מוֹפֵת בְּתַת לְחֵם מִשְׁנֶה בְּשִׁשִּׁי כִּכָּה בְּכָל שְׁשִׁי
יִכְפִּיל מְזוּנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינִי.

רְשֵׁם בְּדַת הָאֵל חוּק אֵל סִגְנִיו בּוֹ לְעָרוֹךְ לְחֵם פְּנִים בְּפָנָיו. עַל כֵּן לְהַתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי נְבוּנָיו אֲסוּר, לְבַד מִיּוֹם
כְּפוּר עוֹנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינִי.

הוּא יּוֹם מְכַבֵּד הוּא יּוֹם תַּעֲנוּגִים לְחֵם וַיֵּן טוֹב בְּשָׂר וְדָגִים הַמְתַּאבְּלִים בּוֹ אַחֲרוֹ נְסוּגִים כִּי יּוֹם שְׁמַחוֹת הוּא
וּתְשַׁמְחֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינִי.

מִחַל מְלֵאכָה בּוֹ סוֹפוֹ לְהַכְרִית עַל כֵּן אֶכְבֵּס בּוֹ לְבִי כְּבוֹרִית וְאֶתְפַּלֵּלָה אֵל אֵל עֲרִבִית וְשַׁחֲרִית מוֹסָף וְגַם
מִנְחָה הוּא יַעֲנֵנִי: אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד בֵּינוּ וּבֵינִי.

מחבר זמר רבי שלמה ושמך חתום בראשי הבתים:

שְׁמָרוּ שְׁבֵתוֹתַי, לְמַעַן תִּינְקוּ וְשׁוֹבְעֶתֶם מִזֵּיו בְּרִכּוֹתַי, אֵל הַמְּנוּחָה כִּי בְּאַתֶּם, וְלוֹ עָלִי בְּנֵי וְעַדְנוּ מְעַדְנֵי, שְׁבֵת
הַיּוֹם לִיהוָה:

לְעֵמֶל קָרְאוּ דְרוֹר, וְנִתְּתִי אֶת בְּרִכְתִּי, אִשָּׁה אֶל אַחֻתָּה לְצָרוֹר, לְגִלוֹת עַל יוֹם שְׁמִיחָתִי, בְּגִדֵי שֵׁשׁ עִם שְׁנֵי, וְהִתְבַּוְּנֵנוּ מִזְּקֵנִי. שַׁבַּת הַיּוֹם. וְלוֹו עָלַי:

מִהָרִי אֶת הַמָּנָה, לַעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֶסְתֵּר, וְחֹשְׁבוּ עִם הַקּוֹנֶה, לְשֵׁלֶם אֶכּוֹל וְהוֹתֵר, בְּטָחוֹ בִּי אֲמוּנִי, וְשִׁתּוּ יַיִן מִשְׁמֵנִי. שַׁבַּת הַיּוֹם. וְלוֹו עָלַי:

הִנֵּה יוֹם גְּאֻלָּה, יוֹם שַׁבַּת אִם תִּשְׁמְרוּ, וְהִיִּיתֶם לִי סֶגְלָה, לִינִי וְאַחֵר תִּעֲבְרוּ, וְאַז תִּחְיִי לְפָנַי, וְתִמְלְאוּ צְפוּנָי. שַׁבַּת הַיּוֹם. וְלוֹו עָלַי:

חֲזַק קִרְיָתִי, אֶל אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן, וְהָשִׁב אֶת נִוְתִי, בְּשִׁמְחָה וּבְהִגְיוֹן, יִשְׁוֹרוּ שָׁם רִנְנִי, לְוַיִּי וְכֹהֲנִי, וְאַז תִּתְעַנֵּג עַל הַיְהוָה: שַׁבַּת הַיּוֹם. וְלוֹו עָלַי:

מלים: דונש בן לברט. סימן: דונש בכל בית.

דְרוֹר יִקְרָא לְבֵן עִם בַּת. וַיִּנְצְרְכֶם כְּמוֹ בַּבַּת. נְעִים שְׁמִכֶם וְלֹא יִשְׁבַּת. שְׁבוּ נִחוּ בַיּוֹם שַׁבַּת: דְרוֹשׁ נָוִי וְאוֹלָמִי. וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עִמִּי. נִטַּע שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ כְּרָמִי. שְׂעִיה שׁוֹעֵת בְּנֵי עַמִּי: דְרוֹךְ פּוֹרָה בְּתוֹךְ בְּצָרָה. וְגַם בְּבַל אֲשׁוּר גְּבָרָה. נִתּוֹץ צָרִי בְּאֵף עֲבָרָה. שְׁמַע קוֹלִי בַיּוֹם אֶקְרָא: אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבַר הַר. הַדָּס שְׁטָה בְרוֹשׁ תִּדְדָּהָר. וְלִמְזָהִיר וְלִנְזָהָר. שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נָהָר: הַדּוֹךְ קָמִי אֶל חֵי קִנְיָא. בְּמוֹג לָבַב וּבְמִגְנָה. וְנִרְחִיב פֶּה וְנִמְלְאַנָּה. לְשׁוֹנְנֵנוּ לָךְ רִנָּה:

מחבר הזמר רבי שמואל ושמו חתם בראשי הבתים:

שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה מֵאֵד צִהְלוֹ בְּרִנּוֹנִי. וְגַם הִרְבּוּ מַעֲדָנִי. אוֹתוֹ לְשִׁמּוֹר כְּמִצְוֹת יְהוָה. **שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה**: מַעֲבוֹר דְּרָךְ וְגַבּוּלִים. מַעֲשׂוֹת הַיּוֹם פְּעֻלִים לְאֶכּוֹל וְלִשְׁתּוֹת בְּהַלּוּלִים זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה. **שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה**: וְאִם תִּשְׁמְרוּנוּ. יֵה יִנְצְרָךְ כְּבַבַּת. אֶתָּה וּבִנְךָ וְגַם הַבַּת. וְקִרְאתָ עוֹנֵג לְשַׁבַּת. אֵז תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה. **שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה**: אֶכּוֹל מִשְׁמֵנִים וּמַעֲדָנִים. וּמִטְעָמִים הִרְבֵּה מִיָּנִים אֲגוֹזֵי פֶרֶךְ וְרִמּוֹנִים. וְאֶכְלֶתָּ וְשִׁבְעָתָּ וּבְרִכְתָּ אֶת יְהוָה. **שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה**: לַעֲרוֹךְ בְּשִׁלְחוֹן לָחֶם חֲמוּדוֹת. לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת. אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד לְבָרַךְ וְלַהוֹדוֹת. שְׁקִדוֹ וְשִׁמְרוֹ וְעֲשׂוֹ בְנֵי: **שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה**:

מנחה לשבת קודש

קורבנות

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ, וְנִתְּתָה אוֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ, וְנִתְּתָה שָׁמָּה מַיִם, וְרַחֲצוּ אֶהָרֹן וּבְגָדָיו מִמּוֹנֵי, אֶת יְדֵיהֶם, וְאֶת רַגְלֵיהֶם. בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד, וְרַחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמָתוּ, אוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת, לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה. וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם, וְלֹא יָמָתוּ, וְהִיָּתָה לָהֶם חֻק עוֹלָם לוֹ וּלְזָרְעוֹ לְדוֹרֹתָם.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ עַל כָּל חַטְאוֹתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבָּן הַתְּמִיד שִׁיְכַפֵּר בְּעַדָּנוּ, כְּמוֹ שֶׁפָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאָמוֹר:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם, את קרבני לחמי לאשי, ריח ניחחי, תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרתי להם, זה האשה אשר תקריבו ליהוה, כבשים בני שנה תמימים, שנים ליום, עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר, ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן פתית רביעת ההין: עלת תמיד, העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד, בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, כמנחת הבקר ונסכו תעשה, אשה ריח ניחח ליהוה:

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה, וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

אתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים, בזמן שבית המקדש קים, כאשר צוית אותם על יד משה נביאך, כפתוב בתורתך:

ויאמר יהוה אל משה, קח לך סמים: נטף, וישחלת, וחלבנה, סמים. ולבנה זפה, בד בוד יהיה: ועשית אתה קטרת, רקח מעשה רוקח, ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק, ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד, אשר אועד לך שמה, קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר, והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר, בהטיבו את הנרות יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה, קטרת תמיד לפני יהוה לדותיכם:

תנו רבנו, פטום הקטרת כיצד: שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנן ימות החמה, מנה לכל יום, פרס בשחרית, ופרס בין הערבים, ושלשה מנים יתרים, שמהם מכנים כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים, ומחזין למכתשת בערב יום הכפורים, ושוחקו יפה כדי שתהא דקה מן הדקה. ואחד עשר סממנין היו בה. ואלו הן: א הצרי, ב והצפרן, ג החלבנה, ד והלבונה, משקל שבועים שבועים מנה, ה מור, ו וקציעה, ז שבלת נרד, ח וכרפם, משקל ששה עשר מנה, ט הקשט שנים עשר, י וקלופה שלשה, יא וקנמון תשעה, ברית פרשינה תשעה קבין, יב קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא, ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חרין עתיק, מלח סדומית רובע, מעלה עשן, כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הירדן כל שהיא, ואם נתן בה דבש פסלה, ואם חסר אחד מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקטף. ברית פרשינה למה היא באה, כדי ליפות בה את הצפרן, כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפרן כדי שתהא עזה, והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר: כשהוא שוחק, אומר: הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין, כשרה, לשליש ולרביע, לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הפלל, אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה: תניא בר קפרא אומר, אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא, אלו היה נותן בה קורטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה, כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה:

(ג"פ): יהוה צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה: (ג"פ): יהוה צבאות, אשגרי אדם בוטח בה: (ג"פ): יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם וכשנים קדמוניות: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אשרי

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיהיה אלהיו: תהלה לך ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך גידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזוז נוראיתך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי וכבוד הדר מלכותי: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון

ובא לציון גואל וְלִשְׁבִי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלְיָךְ וְדַבְרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמְאִשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זָרַע זָרַע אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאֵתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאָמְרֵי קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרֻמָּא עֲלֵאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קְדִישׁ עַל אֲרֻעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא, יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵאֵא כֹל אֲרֻעָא זִיו יְקָרָה: וּתְשָׂאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רֵעִשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא וּשְׁמַעִית בְּתַרְי קַל זִיעַ שְׂגִיא דְמִשְׁבַּחִין וְאָמְרֵי, בְּרִיךְ יְקָרָא דִּיהוָה מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד, יְהוָה מְלֻכּוּתָהּ קָאִים לְעַלְמֵי עֲלַמְיָא: יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם, לְיַצֵּר מַחְשָׁבוֹת לְבַב עַמָּךְ, וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֵלְיָךְ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהִשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אֵתָּה יְהוָה טוֹב וְסֹלַח וְרַב חַסֵּד לְכָל קוֹרְאֵיךָ: צְדֻקְתָּהּ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חַסֵּד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתְּנֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם, יַעֲמֵס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲלֵינוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אִדָּם בְּטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאֵנוּ: בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבְנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשִּׁים בְּלִבְנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבָּ שְׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְדַּ לְבַהֲלָהּ. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶיךָ בְּעוֹלָם הָאֵה, וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וְנִבְרָכָה לְשִׁנֵּי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יְבַטַּח בִּיהוָה. וְהִיָּה יְהוָה מְבַטַּחוֹ: בְּטַחוֹ בִּיהוָה עַד־יְעַד. כִּי בָּיָה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים: וְיְבַטַּחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דְרֹשֵׁיךָ יְהוָה: יְהוָה חֲפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ. גִּדְּלֵל תוֹרָה וְיִאֲדִיר:

חצי קדיש:

יתגדל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ מְלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחֵיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵיהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת ולעלא מכל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאֲמִירָן בְּעֵלְמָא, וְאֲמִרוּ אָמֵן:

ביום טוב שחל בחול מתפללים כאן שמונה עשרה לשלש רגלים:

וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ יְהוָה יֵת רְצוֹן, אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ, עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ:

כשפותחין את ארון הקודש אומרים זה:

וְיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וְיֵאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה יְהוָה וְיַפְצוּ אֵיבֵיךָ וְיִנְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם: בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֻדְשָׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֵיהּ דְמֵרָא עֵלְמָא. בְּרִיךְ כְּתִירָךְ וְאִתְרָךְ. יְהִי רַעוּתְךָ עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעָלְמָא. וּפְרָקוֹן יְמִינְךָ אַחְזִי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ. וְלֹאֲמִטוּי לָנָא מְטוּב נְהוּרָךְ וְלִקְבֵּל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמִין. יְהִי רַעוּא קֻדְמָךְ דְּתוֹרָתְךָ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלִהְיוּ אָנָּא פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקָיָא. לְמַרְחַם עָלֵי וְלִמְנַטֵּר יְתִי וְיֵת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אֲנִיתְּ הוּא זֶן לְכָלְא וּמְפָרְנֵס לְכָלְא. אֲנִיתְּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלְא. אֲנִיתְּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכָּיָא. וּמְלֻכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אָנָּא עֲבָדָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסָגִידְנָא קַמְהָ וּמְקַמָּא דִּיקָר אֲוִרִיתְהָ בְּכָל עֵדוֹן וְעֵדוֹן. לֹא עַל אָנָּשׁ רַחֲצִנָא וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְמִיכְנָא. אֱלָא בְּאֱלֹהָא דְשִׁמְיָא. דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט וְאֲוִרִיתְהָ קְשׁוּט וּנְבִיאוּהִי קְשׁוּט. וּמְסָגָא לְמַעַבְד טַבּוֹן וְקְשׁוּט. בְּהָ אָנָּא רַחֲמִין. וְלִשְׁמֵיהּ קְדִישָׁא יְקִירָא אָנָּא אֲמֵר תְּשַׁבְּחוּ. יְהִי רַעוּא קֻדְמָךְ דְּתַפְתַּח לְבָאֵי בְּאוּרִיתָא. (וְתִיבָה לִי בְּנִין דְכָרִין דְעֲבָדוּן רַעוּתְךָ). וְתִשְׁלִים מִשְׁאַלִּין דְלְבָאֵי וְלְבָא דְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וְלַחַיִּין וְלִשְׁלָם אָמֵן:

חזן גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו:

קַהֵּל לָךְ יְהוָה הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי: לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם רַגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

אֲב הַרְחַמִּים. הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתְנָנִים. וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוּת. וְיַגְעֵר בְּיַצֵּר הַרְעָה מִן הַנְּשׂוּאִים. וְיַחֲוֹן אוֹתְנוּ לְפָלִיטוֹת עוֹלָמִים. וְיַמְלֵא מִשְׁאַלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

וְתַגְלָה וְתַרְאֶה מְלֻכוֹתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמְן קְרוּב. וְיַחֲוֹן פְּלֻטְתָנוּ וּפְלֻטוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְחַן וְלַחֲסֵד וְלַרְחֻמִים וְלַרְצוֹן וְנֵאמֶר אָמֵן. הַכֹּל הָבִי גְדֹל לְאֱלֹהֵינוּ וְתַנּוּ כְבוֹד לְתוֹרָה. כְּהֵן קָרַב יַעֲמֹד (פלוני בן פלוני) הַכְּהֵן. בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֻדְשָׁתוֹ: קַהֵּל וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם:

ורורין ג' גברי בפרשת השבוע הבא ואפילו ביום טוב שחל בשבת, ואין אומרים קדיש אחר קריאת התורה:

סדר הקריאה לשבת במנחה

סדר ברכת התורה

העולה אומר: בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ:

והקהל עונים: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

והעולה חוזר: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ואחר כך מברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרַתּוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ואחר קריאת התורה מברך העולה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

מגביהים את ספר התורה, המגביה פותח את ספר התורה שיהיו שלשה עמודים מן הכתב גלויים ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנִי יִשְׂרָאֵל: עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה:

תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשֵׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכִיהָ מְאֹשֵׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נֵעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: אַרְךָ יָמִים בְּיַמִּינָהּ בְּשִׂמְחָה עֲשֶׂה וְכָבוֹד: יְהוָה חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדְדִיר: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱמֶת מֹשֶׁה אֱמֶת וְתוֹרַתוֹ אֱמֶת:

הַלְלוּיָהּ אוֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵבָב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם: הוֹד וְהָדָר פָּעֵלוּ וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד: זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה: טָרַף נָתַן לִירְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשֵׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נְאֻמָּנִים כָּל פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיָם בְּאַמֶּת וַיִּשֹׁר: פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוּשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שְׁכָל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ עֲמֻדַת לְעַד:

הַלְלוּיָהּ אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חֲפֵץ מְאֹד: גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ: הוֹן וְעֲשֶׂה בְּבִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד: זָרַח בַּחֲשֵׁךְ אוֹר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן וְרַחוּם וְצִדִּיק: טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלֹוָה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמוּט לְזָכַר עוֹלָם יִהְיֶה צִדִּיק: מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן לְבוֹ בְּטַח בִּיהוָה: סְמוּךְ לְבוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיּוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד קִרְנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד: רָשַׁע יִרְאֶה וְכַעַס שְׁנָיו יִחַרֵק וְנִמְסַ תַּאֲוֹת רָשָׁעִים תֵּאבֵד:

ומחזירין את ספר התורה למקומו והש"ץ אומר:

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוּ.

והקהל אומרים:

הוֹדוּ עַל אֲרָץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קִרְנָן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

לְדוֹד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאֲרָץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יְסֻדָּה וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנָה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וְמִי יִקוּם בְּמִקְוֹם קְדָשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וְבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא נִשְׂוֹא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׂבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זֶה דוֹר דִּרְשָׁיו מִבְּקִשֵׁי פִנְיָה יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזָזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גְּבוּר מְלַחְמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וַיִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

וכשמכניסין הספר תורה להיכל אומרים זה:

ובנחה יאמר. שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה יהוה למנוחתה. אתה וארון עזתך: כהניך ולבשו צדק. וחסדיך ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם. תורת אל תעזבו: עץ חיים היא למחזיקים בה. ותמכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יהוה אליך ונשובה. חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם:

חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעויתה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בתיכון ובימיכון ובתיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

שמונה עשרה למנחה של שבת

כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו, באהבה. בעשרת ימי תשובה: **זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, פתבנו בספר חיים, למענה אלהים חיים. מלך** עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יהוה, מגן אברהם:

אתה גבור לעולם, אדני. מחיה מתים אתה, רב להושיע.

בקיץ: מוריד הטל. בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם.

מכלל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח שועה. בעשרת ימי תשובה: **מי כמוך אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים: ונאמן** אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה, מחיה המתים:

קדושה

בחזרת הש"ץ: אומרים קדושה

נקדישך ונעריצך כנעם שיח סוד שרפי קדש, המשלשים לך קדשה. כפתוב על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר:

קדוש, קדוש, קדוש, יהוה צבאות. מלא כל הארץ כבודו. לעמתי משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יהוה ממקומו. ובדברי קדשך פתוב לאמר:

ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר, הללויה.

בחנוכה אומרים: **בימי מתתיהו** בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך לה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בנצרות קדשך וקבעו שמונת (ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם גם ופלא ונודה לשמך הגדול סלה): ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

בפורים המשולש אומרים: **בימי מרדכי** ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלטה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ואתה ברחמיה הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ (ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול):

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלפניו תמיד לעולם ועד.

בעשרת ימי תשובה: **וכתב לחיים טובים כל בני בריתך.**

וכל החיים יודוך סלה: ויהללו ויברכו את שמך הגדול, באמת, לעולם פי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ואלך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה, חיים, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו, כלנו כאחד (יחד) באור פניך, פי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורת חיים, ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים, וחיים ושלום. (וכל טוב) וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה ברב עז ושלום. בעשרת ימי תשובה: **בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה וגזרות טובות, ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניה, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים טובים ולשלום.** ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יהוה צורי וגאלי:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תרדף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם:

יש אומרים כאן תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים. ושלם אכעוס היום ושלם אכעסה. ותצילני מיצר הרע. ותן בלבי הכנעה וענוה. מלפני ואלהינו אלהי כל בשור. יחד שמך בעולמך בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך. וקבץ קבוץ גלויות ופדה צאנך ושמח עדתך: עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענני:

נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יהוה צורי וגאלי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיבְנָה בַּיַּת הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמוֹנִיּוֹת:

וְעֲרֹבָה לַיהוָה מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמוֹנִיּוֹת:

בימים שאין אומרים בהם תחנון בחול, וכן בד' פרשיות אין אומרים צדקתך בשבת

צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל, מְשַׁפְּטִיָּה תְהוֹם רַבָּה. אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה: וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מְרוֹם, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדוּלוֹת. אֱלֹהִים, מִי כְמוֹךָ: צִדְקָתְךָ צָדֵק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת:

קדיש שלם

יְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיָמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בַּיַּת יִשְׂרָאֵל, בְּעֲגָלָא וּבְזָמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלָמָא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיָּה הוּא. לְעֲלָא (בעשי"ת ולעלא מפל) מִן כָּל בְּרֻכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאָמִירָן בְּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְרַעוּתְהוֹן דְּכָל בַּיַּת יִשְׂרָאֵל קִדְם אָבוּהוֹן דִּי בְּשְׁמַיָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עלינו לשבח

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֵא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֵא שָׁם חֶלְקֵנוּ כְּהֵם, וְגוֹרְלֵנוּ כְּכָל הַמוֹנִם, שֵׁהֵם מְשַׁתְּחוּיִם לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחוּיִם וּמוֹדִים, לְפָנֶי מַלְךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְשׁוֹכֵן עַד בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֱמֶת מְלַכְנוּ, אֶפְסֵי זִילְתוּ. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבָּהּ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתְנַחַת אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲצָה, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִפְרָתוֹן, לְתַקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי, וְכָל בְּנֵי בְּשׂוֹר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֲלֵיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִפְרִי וַיְדַעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תַבַּל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָהּ, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֵךָ יִקָּר יִתְנַגּוּ, וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כְּפָתוּב בְּתוֹרַתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי וָעֶד: וְנֹאמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעותה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון וביומיוכו ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריה הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה** שלום (בעשי"ת השלום) במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

מראש חדש אלול עד אחר הושענא רבה מוסיפים מזמור זה:

לדוד יהוה אזרי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפקד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: כי יצפני בסכה ביום רעה יסתני בסתר אהלו בצור ירוממי: ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תנועה אשירה ואזמרה ליהוה: שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני: לה אמר לבי בקשו פני את פניו יהוה אבקש: אל תסתר פניו ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכך ונחני בארץ מישור למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים: קוה אל יהוה חזק ויאמץ לך וקוה אל יהוה:

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעותה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון וביומיוכו ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריה הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה** שלום (בעשי"ת השלום) במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

בשבת אחר סוכות מתחילין לומר ברכי נפשי ואומרים עד שבת הגדול, ובשבת אחר פסח מתחילין לומר פרקי אבות ואומרים עד שבת שלפני ראש השנה:

ברכי נפשי את יהוה, יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: עטה אור כשלמה נוטה שמים פריעה: המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על פני רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתי אש להט: יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד: תהום כלבוש פסיתו על הרים יעמדו מים: מן גערתך ינוסון מן קול רעמה יחפזון: יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת בל יעברון בל ישונו לכפות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיה תשבוע הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: הרים

הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער: הפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירצו: יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב: מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה: זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות: שם אניות יהלכון לניתן זה צרת לשחק בו: כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: תסתיר פניך יבהלון תסוף ריחם יגועון ואל עפרם ישובו: תשלח ריחך יבראו ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני: יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה: מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה: חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים: אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר: רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום: אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל ינום שמך: הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: יהוה שמך יהוה צלך על יד ימינה: יומם השמש לא יכפה וירח בלילה: יהוה שמך מכל רע ישמר את נפשך: יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלה: עמדות היו רגלינו בשערך: רושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם יהוה: פי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דויד: שאלו שלום רושלם ישליו אהבה: יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים: הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שייחננו: חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז: רבת שבעה לה נפשונו הלעג השאננים הבוז לגאונים:

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל: לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם: אצי חיים בלעונו בחרות אפם בנו: אצי חיים שטפנו נחלה עבר על נפשונו: אצי עבר על נפשונו חיים הזידונים: ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם: נפשונו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:

שיר המעלות הבטחים ביהוה פהר ציון לא ימוט לעולם ישב: רושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם: כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה דיהם: היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבבותם: והמטים עקלקלותם יוליים יהוה את פעלי האון שלום על ישראל:

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז לאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה: הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יהוה את (שבותנו) שביבתנו כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתינו:

שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר: שוא לכם משפמי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא: הנה נחלת יהוה בנים שוכר

פְּרִי הַבֶּטֶן: כְּחֻצִים בְּיַד גְּבוּר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁרֵי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר מְלֵא אֶת אֲשֻׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא יִבְשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשִׁעַר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּל יֵרָא יְהוָה הַהֵלֶךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ כַּפְיָה כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֵי וְטוֹב לָךְ: אֲשֻׁתָּהּ כְּגִפְּוֹן פְּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתָהּ בְּנִיָּה כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנָהּ: הִנֵּה כִּי כֵן יִבְרַךְ גִּבֹּר יֵרָא יְהוָה: יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וְיֵרָא בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְיֵרָא בָּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רִבֵּת צָרוּנֵי מְנַעוּרֵי יֵאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל: רִבֵּת צָרוּנֵי מְנַעוּרֵי גַם לֹא יָכֻלוּ לִי: עַל גְּבֵי חָרְשׁוֹ חָרְשִׁים הָאָרִיכוֹ (למענותם) לְמַעֲנִיתֶם: יְהוָה צְדִיק קֶצֶץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: יִבְשׁוּ וְיִסְגּוּ אַחֲוֹר כָּל שִׁנְאֵי צִיּוֹן: יְהִיו כְּחֻצִיר גִּגּוֹת שְׁקֵדְמַת שְׁלֶף יָבֵשׁ: שְׁלֹא מְלֵא כְּפוֹ קוֹצֵר וְחֻצָּנוּ מַעֲמֹר: וְלֹא אֲמָרוּ הָעֹבְרִים בְּרַכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרֵאתֶיךָ יְהוָה: אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי תַהֲיִינָה אֲזַנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד: כִּי עֲמָךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְוֹרָא: קוֹיִתִי יְהוָה קוֹתֶה נִפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: נִפְשִׁי לְאֲדַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְּדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה לֹא גָבַהּ לְבִי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלְכְּתִי בְּגִדְלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי: אִם לֹא שְׁוִיתִי וְדוּמְמַתִּי נִפְשִׁי כְּגַמֵּל עָלַי אֲמוֹ כְּגַמֵּל עָלַי נִפְשִׁי: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יְהוָה לְדָוִד אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָיו: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִיהוָה נָדָר לֵאבִיר יַעֲקֹב: אִם אָבִא בְּאֵהָל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרְשׁ יְצוּעֵי: אִם אֶתֵּן שְׁנַת לַעֲיִנִי לַעֲפַעֲפֵי תַנּוּמָה: עַד אֲמַצָּא מְקוֹם לִיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לֵאבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה שְׁמַעֲנוּךָ בְּאֶפְרַתָּה מִצְּאֲנוּיָהּ בְּשִׁדֵּי יַעַר: נְבוֹאָה לְמִשְׁכָּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לְהַדָּם רַגְלָיו: קוִימָה יְהוָה לְמִנּוּחָתָהּ אֶתָּה וְאַרְוֹן עֲצָךְ: כַּהֲנִיָּה יִלְבָּשׁוּ צֶדֶק וְחִסְדֶּיךָ יִרְנְנוּ: בַּעֲבִיר דָּוִד עֲבַדְךָ אֶל תִּשָּׁב פְּנֵי מִשְׁיחָךָ: נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֲמֵת לֹא יִשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אֲשִׁית לְכִסֵּא לָךְ: אִם יִשְׁמְרוּ בְּנֵיךָ בְּרִיתִי וְעַדְתִּי זֹו אֶלְמַדְם גַּם בְּנֵיהֶם עַדִּי עַד יִשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ: כִּי בַחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֲנֹה לְמוֹשָׁב לוֹ: זֹאת מְנוּחָתִי עַדִּי עַד פֹּה אֲשָׁב כִּי אֲנִתִּי: צִידָה בְּרֹךְ אֲבִיוֹנִיָּה אֲשַׁבֵּעַ לְחֵם: וְכַהֲנִיָּה אֲלַבִּישׁ יִשַׁע וְחִסְדֶּיךָ רַגְוֹ יִרְנְנוּ: שָׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד עֲרֹכְתִי נִר לְמִשְׁיחִ: אוֹיְבָיו אֲלַבִּישׁ בְּשֵׁת וְעֲלִיו יִצִּיץ נִזְרוֹ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה נָּעִים שְׁבֵת אַחִים גַּם יַחַד: כַּשְׁמֹן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקָן זָקָן אֶהְרֹן שְׁיֵרֵד עַל פִּי מִדוּתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן שְׁיֵרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צָוָה יְהוָה אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בְּרַכּוֹ אֶת יְהוָה כָּל עַבְדֵּי יְהוָה הַעֲמָדִים בְּבֵית יְהוָה בְּלִילוֹת: שְׂאוּ יַדְכֶם קִדְשׁ וּבְרַכּוּ אֶת יְהוָה: יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצָ:

פְּרָקִי אַבוֹת

פֶּרֶק רֵאשׁוֹן

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנַאֲמַר: וְעֲמָךְ כָּלֶם צְדִיקִים, לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ. נִצֵּר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאָר:

א מִשֶׁה קָבַל תּוֹרָה מְסִינִי, וּמְסָרָה לִיהוֹשֻׁעַ, וִיהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים, וְזִקְנִים לְנְבִיאִים, וְנְבִיאִים מְסֻרוּהָ לְאֲנָשֵׁי כְנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים: הָיוּ מְתוּנִים בְּדִין, וְהִעֲמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה, וַעֲשׂוּ סִגָּ לַתּוֹרָה:

ב שִׁמְעוֹן הִצְדִּיק הָיָה מְשִׁירֵי כְנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הוּא הָיָה אוֹמֵר, עַל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוּדָה, וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים:

ג אֲנָטִיגְנוֹס אִישׁ סוֹכוֹ, קָבַל מִשִׁמְעוֹן הִצְדִּיק. הוּא הָיָה אוֹמֵר, אַל תְּהִי כְעֶבְדִים הַמְשִׁמְשִׁין אֶת הָרֵב עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס, אֲלָא הָיוּ כְעֶבְדִים הַמְשִׁמְשִׁין אֶת הָרֵב שְׂלָא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס, וִיהִי מוֹרָא שְׂמִים עֲלֵיכֶם:

ד יוֹסִי בֶן יוֹעֶזֶר אִישׁ צָרְדָּה, וְיוֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם, קָבְלוּ מֵהֶם. יוֹסִי בֶן יוֹעֶזֶר אִישׁ צָרְדָּה אוֹמֵר, יְהִי בֵיתָה בֵּית וַעַד לְחַכְמִים, וְהָיוּ מִתְאַבְּק בַּעֲפֹר רַגְלֵיהֶם, וְהָיוּ שׁוֹתֵה בַצָּמָא אֶת דְּבָרֵיהֶם:

ה יוֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר, יְהִי בֵיתָה פְתוּחַ לְרוּחָה, וְיִהְיֶה עֲנִיִים בְּנֵי בֵיתָה, וְאַל תִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה. בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ, קַל וְחֹמֵר בְּאִשְׁתׁ חֲבֵרוֹ. מִכָּאֵן אָמְרוּ חַכְמִים, כָּל הַמְרַבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה, גּוֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ, וּבָטַל מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, וְסוֹפּוֹ יוֹרֵשׁ גֵּהֶנָם:

ו יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרַחְיָה וְנִתְאִי הָאֲרֵבֵלִי, קָבְלוּ מֵהֶם. יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרַחְיָה אוֹמֵר, עֲשֵׂה לָךְ רֵב, וְקַנְה לָךְ חֵבֵר, וְהָיוּ דָן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת:

ז נִתְאִי הָאֲרֵבֵלִי אוֹמֵר, הִרְחַק מִשְׁכַּן רַע, וְאַל תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע, וְאַל תִּתְיַאֵשׁ מִן הַפְּרַעְנוּת:

ח יְהוּדָה בֶּן טַבַּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן שְׁטַח קָבְלוּ מֵהֶם. יְהוּדָה בֶּן טַבַּאי אוֹמֵר, אַל תַּעֲשֵׂ עֲצָמָה כְּעוֹרְכֵי הַדִּינִין, וְכִשְׂיֵהִיו בְּעַלֵי הַדִּינִין עוֹמְדִים לְפָנָיָה, יְהִי בְעֵינָיָה פְרָשָׁעִים, וְכִשְׁנֹפְטָרִים מְלַפְנֵיָה, יְהִי בְעֵינָיָה כְּזָפָאִין, כְּשִׁקְבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת הַדִּין:

ט שִׁמְעוֹן בֶּן שְׁטַח אוֹמֵר, הָיוּ מְרַבֶּה לְחַקוֹר אֶת הָעֲדִים, וְהָיוּ זְהִיר בְּדַבְרֵיָה, שְׂמָא מִתּוֹכֶם יִלְמְדוּ לְשִׁקֵּר:

י שִׁמְעֵיָה וְאַבְטָלְיוֹן קָבְלוּ מֵהֶם. שִׁמְעֵיָה אוֹמֵר, אֲהוּב אֶת הַמְּלָאכָה, וְשִׁנְאָ אֶת הַרְבָּנוּת, וְאַל תִּתְנוּדַע לְרֵשׁוֹת:

יא אַבְטָלְיוֹן אוֹמֵר, חַכְמִים! הִזְהִרוּ בְּדַבְרֵיכֶם, שְׂמָא תַחֲוּבוּ חוֹבַת גְלוּת, וְתַגְלוּ לְמָקוֹם מִיָּם הָרַעִים, וְיִשְׁתּוּ הַתַּלְמִידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וְיָמוּתוּ, וְנִמְצָא שֵׁם שְׂמִים מִתְחַלֵּל:

יב הֵלֵל וְשִׁמְאִי קָבְלוּ מֵהֶם. הֵלֵל אוֹמֵר, הָיוּ מִתְלַמְּדֵי שָׁל אַהֲרֹן, אוֹהֵב שְׁלוֹם, וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת, וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה:

יג הוּא הָיָה אוֹמֵר, נִגִיד שְׂמָא אֲבָד שְׂמָה, וְדָלָא מוֹסִיף יָסָף, וְדָלָא יִלְיָף קִטְלָא חַיִּב, וְדָא שְׂתַמְשׁ בְּתַנְגָּא חִלְף:

יד הוּא הָיָה אוֹמֵר, אִם אֵין אָנִי לִי מִי לִי, וְכִשְׂאָנִי לְעַצְמִי מָה אָנִי, וְאִם לֹא עֲכָשִׁיו, אֵימְתִי?

טו שְׂמַאי אוֹמֵר, עֲשֵׂה תוֹרַתְךָ קְבֵעַ, אֲמוֹר מְעַט וַעֲשֵׂה הַרְבֵּה, וְהָיוּ מְקַבְּלִים אֶת כָּל הָאָדָם בְּסֹבֵר פָּנִים יְפוֹת:

טז רַבֵּן גְּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר, עֲשֵׂה לָךְ רֵב, וְהִסְתַּלַּק מִן הַסְּפֵק, וְאַל תִּרְבֶּה לְעַשֵׂר אֲמָדוֹת:

יז שִׁמְעוֹן בֶּנוֹ אוֹמֵר, כָּל יָמֵי גְדֻלְתִּי בֵּין הַחַכְמִים, וְלֹא מִצָּאֵתִי לְגוֹף טוֹב אֲלָא שְׁתִּיקָה, וְלֹא הִמְדַּרְשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלָא הַמַּעֲשֵׂה, וְכָל הַמְרַבֶּה דְבָרִים מְבִיא חֲטָא:

יח רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גְּמְלִיאֵל אוֹמֵר, עַל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד: עַל הַדִּין וְעַל הָאֲמֵת וְעַל הַשְּׁלוֹם, שְׁנַאֲמַר: אֲמֵת וּמְשִׁפֵּט שְׁלוֹם, שְׁפִטּוּ בְשַׁעְרֵיכֶם:

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: יהוה חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

פרק שני

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמך כלם צדיקים, לעולם יירשו ארץ. נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:

א רבי אומר, איזוהי דרך ישראל שייבחר לו האדם? כל שהיא תפארת לעשייה, ותפארת לו מן האדם. והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה, שאין אתה יודע מתן שכרך של מצוות, והוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עברה כנגד הפסדה. והסתכל בשלשה דברים, ואי אתה בא לידי עברה: דע מה למעלה ממך, עין רואה ואין שומעת, וכל מעשיך בספר נכתבין:

ב רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר, יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיעינת שניהם משכחת עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון. וכל העמלים עם הצבור, יהיו עמלים עמם לשם שמים, שזכות אבותם מסייעתן, וצדקתם עומדת לעד. ואתם, מעלה אני עליכם שכר הרבה, פאלו עשיתם:

ג הווי זהירין ברשות, שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן, נראין כאוהבין בשעת הנאתו, ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו:

ד הוא היה אומר, עשה רצונו כרצונה, כדי שיעשה רצונה כרצונו. בטל רצונה מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונה. הלל אומר, אל תפרוש מן הצבור, ואל תאמן בעצמך עד יום מותך, ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע, שסופו להשמע, ואל תאמר לכשאפנה אשנה, שפא לא תפנה:

ה הוא היה אומר, אין בור ירא חטא, ולא עם הארץ חסיד, ולא הבישן למד, ולא הקפדן למלמד, ולא כל המרבה בסחורה מחכים, ובמקום שאין אנשים, השתדל להיות איש:

ו אף הוא ראה גלגלת אחת שצפה על פני המים, אמר לה, על דאטפת אטפוף, וסוף מטפוף יטופון:

ז הוא היה אומר, מרבה בשור, מרבה רמה. מרבה נכסים, מרבה דאגה. מרבה נשים, מרבה כשפים. מרבה שפחות, מרבה זמה. מרבה עבדים, מרבה גזל. מרבה תורה, מרבה חיים. מרבה ישיבה, מרבה חכמה. מרבה עצה, מרבה תבונה. מרבה צדקה, מרבה שלום. קנה שם טוב, קנה לעצמו. קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא.

ח רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי. הוא היה אומר, אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, פי לכה נוצרת:

ט חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זכאי, ואלו הן: רבי אליעזר בן הורקנוס, רבי יהושע בן חנניא, רבי יוסי הפהן, רבי שמעון בן נתנאל ורבי אלעזר בן ערף. הוא היה מונה שבתן: רבי אליעזר בן הורקנוס, בור סוד שאינו מאבד טפה. רבי יהושע בן חנניא, אשרי יולדתו. רבי יוסי הפהן, חסיד. רבי שמעון בן נתנאל, ירא חטא. רבי אלעזר בן ערף, כמעין המתגבר. הוא היה אומר, אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים, ואליעזר בן הורקנוס בכף שניה, מכריע את כלם. אבא שאול אומר משמו, אם יהיו כל חכמי ישראל בכף

מאזנים, ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם, ואליעזר בן ערוך בכף שניה, מכריע את כלם. אמר להם, צאו וראו איזוהי דרך טובה שידבק בה האדם? רבי אליעזר אומר, עין טובה. רבי יהושע אומר, חבר טוב. רבי יוסי אומר, שכן טוב. רבי שמעון אומר, הרואה את הנולד. רבי אלעזר אומר, לב טוב. אמר להם, רואה אני את דברי אלעזר בן ערוך מדבריכם, שבכלל דבריו דבריכם. אמר להם, צאו וראו איזוהי דרך רעה שיתרחק ממנה האדם? רבי אליעזר אומר, עין רעה. רבי יהושע אומר, חבר רע. רבי יוסי אומר, שכן רע. רבי שמעון אומר, הלוה ואינו משלם. אחד הלוה מן האדם, פלוה מן המקום, שנאמר: לוה רשע ולא ישלם. וצדיק חונן ונותן: רבי אלעזר אומר, לב רע. אמר להם, רואה אני את דברי אלעזר בן ערוך מדבריכם, שבכלל דבריו דבריכם.

י הם אמרו שלשה דברים. רבי אליעזר אומר, יהי כבוד חברך חביב עליך כשלה, ואל תהי נח לכעוס, ושוב יום אחד לפני מיתתך, והוי מתחמם כנגד ארון של חכמים, והוי זהיר בגחלתן שלא תפנה, שנשיתקתן נשיכת שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף, וכל דבריהם כגחלי אש:

יא רבי יהושע אומר, עין הרע ויצר הרע ושנאת הבריות, מוציאים את האדם מן העולם:

יב רבי יוסי אומר, יהי ממון חברך חביב עליך כשלה, והתקן עצמך ללמוד תורה, שאינה ירשה לך, וכל מעשיך יהיו לשם שמים:

יג רבי שמעון אומר, הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה, וכשאתה מתפלל, אל תעש תפלתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום, שנאמר: כי חנון ורחום הוא, ארך אפים ורב חסד, ונחם על הרעה. ואל תהי רשע בפני עצמך:

יד רבי אלעזר אומר, הוי שקוד ללמוד תורה, ודע מה שתשיב לאפיקורוס, ודע, לפני מי אתה עמל, ונאמן הוא בעל מלאכתך, שישלם לך שכר פעלתך:

טו רבי טרפון אומר, היום קצר, והמלאכה מרבה, והפועלים עצלים, והשכר הרבה, ובעל הבית דוחק:

טז הוא היה אומר, לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין להבטל ממנה. אם למדת תורה הרבה, נותנין לך שכר הרבה, ונאמן הוא בעל מלאכתך, שישלם לך שכר פעלתך. ודע, שמתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא:

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: יהוה חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

פרק שלישי

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמך כלם צדיקים, לעולם יירשו ארץ. נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:

א עקביא בן מהללאל אומר, הסתכל בשלשה דברים, ואין אתה בא לידי עברה: דע מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון. מאין באת? מטפה סרוחה, ולאן אתה הולך? למקום עפר רמה ותולעה. ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון? לפני מלך המלכים, הקדוש ברוך הוא:

ב רבי חנינא סגן הפהנים אומר, הוי מתפלל בשלומה של מלכות, שאלמלא מוראה, איש את רעהו חיים בלעו:

ג רבי חנינא בן תרדיון אומר, שנים שישבין ואין ביניהם דברי תורה, הרי זה מושב לצים, שנאמר: ובמושב לצים לא ישב. אבל שנים שישבין ויש ביניהם דברי תורה, שכונה שרויה ביניהם, שנאמר: אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו. ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה, ולחושבי שמו: אין לי אלא שנים, מנין אפלו אחד, שישב ועוסק בתורה, שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר? שנאמר: ישב בדד וידם. פי נטל עליו:

ד רבי שמעון אומר, שלטה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה, פאלו אכלו מזבחי מתים, שנאמר: פי כל שלחנות, מלאו קיא צאה, בלי מקום. אבל שלטה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה, פאלו אכלו משלחנו של מקום, שנאמר: ונדבר אלי, זה השלחן אשר לפני יהוה:

ה רבי חנינא בן חכניאי אומר, הנעור בלילה, והמהלך בדרך יחידי, ומפנה לבו לבטלה, הרי זה מתחייב בנפשו:

ו רבי נחוניא בן הקנה אומר, כל המקבל עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות ועל דרך ארץ, וכל הפורק ממנו על תורה, נותנין עליו על מלכות ועל דרך ארץ:

ז רבי חלפתא איש כפר חנניא אומר, עשרה שישבין ועוסקין בתורה, שכונה שרויה ביניהם, שנאמר: אלהים נצב בעדת אל. ומנין אפלו חמשה? שנאמר: ואגדתו על ארץ יסדה. ומנין אפלו שלשה? שנאמר: בקרב אלהים ישפט. ומנין אפלו שנים? שנאמר: אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו, ויקשב יהוה וישמע, וגו'. ומנין אפלו אחד? שנאמר: בכל המקום אשר אזכיר את שמי, אבוא אליה וברכתיה:

ח רבי אלעזר איש ברתותא אומר, תן לו משלו, שאתה ושלך שלו. וכן בדוד הוא אומר, כי ממה הכל ומידך נתנו לך:

ט רבי שמעון אומר, המהלך בדרך ושונה, ומפסיק ממשנתו ואומר: מה נאה אילן זה, ומה נאה ניר זה, מעלה עליו הפתוב, פאלו מתחייב בנפשו:

י רבי דוסתאי ברבי ינאי משום רבי מאיר אומר, כל השוכח דבר אחד ממשנתו, מעלה עליו הפתוב פאלו מתחייב בנפשו, שנאמר: רק השמר לך ושמור נפשך מאד, פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך. יכול אפלו תקפה עליו משנתו? תלמוד לומר: ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך, הא אינו מתחייב בנפשו, עד שישב ויסירם מלבו:

יא רבי חנינא בן דוסא אומר, כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו, חכמתו מתקיימת. וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו, אין חכמתו מתקיימת:

יב הוא היה אומר, כל שמעשיו מרבין מחכמתו, חכמתו מתקיימת. וכל שחכמתו מרבה ממעשיו, אין חכמתו מתקיימת:

יג הוא היה אומר, כל שרוח הבריות נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו. וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו, אין רוח המקום נוחה הימנו:

יד רבי דוסא בן הרפינס אומר, שנה של שחרית, ונין של צהריים, ושיחת הילדים, ושיבת בתי כנסיות של עמי הארץ, מוציאין את האדם מן העולם:

טו רבי אלעזר המודעי אומר, המחליל את הקדושים, והמבזה את המועדות, והמלבין פני חברו ברבים, והמפר בריתו של אברהם אבינו, עליו השלום, והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה, אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים, אין לו חלק לעולם הבא:

טז רבי ישמעאל אומר, הוי קל לראש ונח לתשחרת, והוי מקבל את כל האדם בשמחה:

יז רבי עקיבא אומר, שחוק וקלות ראש, מרגילין את האדם לערוה. מסרת, סג לתורה. מעשורות, סג לעשר. נדרים, סג לפרישות. סג לחכמה, שתיקה:

יח הוא היה אומר, חביב אדם שנברא בצלם, חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם, שנאמר: כי בצלם אלהים עשה את האדם. חביבין ישראל שנבראו בנים למקום, חבה יתרה נודעת להם שנבראו בנים למקום, שנאמר: בנים אתם ליהוה צריך לקרוא לדוני אלהיכם. חביבין ישראל שנתן להם פלי חמדה. חבה יתרה נודעת להם, שנתן להם פלי חמדה שבו נברא העולם, שנאמר: פי לקח טוב נתתי לכם. תורתני אל תעזבו:

יט הכל צפוי, והרשות נתונה, ובטוב העולם נדון, והכל לפי רב המעשה:

כ הוא היה אומר, הכל נתון בערבון, ומצודה פרוסה על כל החיים. החנות פתוחה, והחנוני מקיף, והפנקס פתוח, והיד כותבת, וכל הרוצה ללוות יבא וילוה, והגבאים מחזירין תדיר בכל יום, ונפרעין מן האדם מדעתו ושלא מדעתו, ויש להם על מה שיסמוכו, והדין דין אמת, והכל מתקן לסעדה:

כא רבי אלעזר בן עזריה אומר, אם אין תורה, אין דרך ארץ. אם אין דרך ארץ, אין תורה. אם אין חכמה, אין יראה. אם אין יראה, אין חכמה. אם אין בינה, אין דעת. אם אין דעת, אין בינה. אם אין קמח, אין תורה. אם אין תורה, אין קמח:

כב הוא היה אומר, כל שחכמתו מרבה ממעשיו, לממה הוא דומה? לאילן שענפיו מרבין ושרשיו מועטין, והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו, שנאמר: והיה כערער בערבה, ולא יראה פי יבא טוב. ושכן חררים במדבר, ארץ מלחה ולא תושב: אבל כל שמעשיו מרבין מחכמתו, לממה הוא דומה? לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרבין, שאפלו כל הרוחות שבועולם באות ונושבות בו, אין מזיזין אותו ממקומו, שנאמר: והיה כעץ שתול על מים, ועל יביל ישלח שרשיו, ולא יראה פי יבא חם, והיה עלהו רענן. ובשנת בצורת לא ידאג, ולא ימיש מעשות פרי:

כג רבי אלעזר (בן) חסמא אומר, קנין ופתחי נדה, הן הן גופי הלכות. תקופות וגימטריאות, פרפראות לחכמה:

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: יהוה חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

פרק רביעי

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמך כלם צדיקים, לעולם יירשו ארץ. נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:

א בן זומא אומר, איזהו חכם? הלומד מכל אדם, שנאמר: מכל מלמדי השכלתי, כי עדותיך שיחה לי. איזהו גבור? הכובש את יצרו, שנאמר: טוב ארץ אפים מגבור, ומושל ברוחו מלוכד עיר. איזהו עשיר?

השׁמח בְּחֶלְקוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: יִגִּיעַ כַּפִּיָּךְ כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ. אֲשֶׁרֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא. אִיזְהוּ מְכַבֵּד? הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: כִּי מְכַבְּדֵי אַכְבֵּד וּבְצִי יִקְלוּ:

ב בֶּן עֲזַאי אוֹמֵר, הָיָה רִץ לְמִצְוָה קְלָה כְּבַחמוֹנָה, וּבִנְרַח מִן הָעֲבֵרָה. שֶׁמִּצְוָה גוֹרֶרֶת מִצְוָה, וְעֲבֵרָה גוֹרֶרֶת עֲבֵרָה. שֶׁשֹּׁכֵר מִצְוָה - מִצְוָה, וְשֹׁכֵר עֲבֵרָה - עֲבֵרָה:

ג הוּא הָיָה אוֹמֵר, אֵל תְּהִי בַז לְכָל אָדָם, וְאֵל תְּהִי מִפְּלִיג לְכָל דָּבָר, שֶׁאִין לָךְ אָדָם שֶׁאִין לוֹ שְׂעָה, וְאִין לָךְ דָּבָר שֶׁאִין לוֹ מְקוֹם:

ד רַבִּי לְוִיטָס אִישׁ יִבְנֶה אוֹמֵר, מְאֹד מְאֹד הָיָה שֶׁפַל רוּחַ, שֶׁתְּקוּנָתוֹ אֲנוֹשׁ רַמָּה:

ה רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה אוֹמֵר, כָּל הַמְחַלֵּל שֵׁם שָׁמַיִם בְּסִתְרָה, נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ בְּגִלּוּי. אֶחָד שׁוֹגֵג וְאֶחָד מְזִיד בְּחֶלְלוֹל הַשֵּׁם:

ו רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּנֵי אוֹמֵר, הַלּוֹמֵד עַל מְנַת לְלַמֵּד, מְסַפִּיקִין בְּיָדוֹ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד. וְהַלּוֹמֵד עַל מְנַת לַעֲשׂוֹת, מְסַפִּיקִין בְּיָדוֹ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת:

ז רַבִּי צְדוּק אוֹמֵר, אֵל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצְּבוּר, וְאֵל תַּעֲשׂ עֲצָמְךָ כְּעוֹרֵכֵי הַדִּינִין, וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲטָרָה לְהַתְגַּדֵּל בָּהּ, וְלֹא קָרְדָם לְחִפּוֹר בָּהּ. וְכָף הָיָה הַלֵּל אוֹמֵר, וְדָאֲשִׁתְּמַשׁ בְּתַנְגָּא חֲלָף. הָא לְמַדְתָּ, כָּל הַנְּהַיְנָה מִדְּבַרֵי תוֹרָה, נוֹטֵל חַיִּיו מִן הָעוֹלָם:

ח רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, כָּל הַמְכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה, גּוֹפּוֹ מְכַבֵּד עַל הַבְּרִיּוֹת. וְכָל הַמְחַלֵּל אֶת הַתּוֹרָה, גּוֹפּוֹ מְחַלֵּל עַל הַבְּרִיּוֹת:

ט רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּנֵי אוֹמֵר, הַחוּשֵׁף עֲצָמוֹ מִן הַדִּין, פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ אֵיבָה וְגָזַל וְשִׁבּוּעֵת שָׂוֵא. וְהַגֵּס לְבוֹ בְּהוֹרָאָה, שׁוֹטָה רָשָׁע וְגַם רוּחַ:

י הוּא הָיָה אוֹמֵר, אֵל תְּהִי דָן יְחִידִי, שֶׁאִין דָן יְחִידִי אֶלָּא אֶחָד. וְאֵל תֵּנֵאמֵר, קִבְּלוּ דְעֵתִי! שֶׁהוּן רִשְׁאִין, וְלֹא אֶתָּה:

יא רַבִּי יוֹנָתָן אוֹמֵר, כָּל הַמְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעוֹנֵי, סוֹפּוֹ לְקַיְמָה מֵעַשָּׂר. וְכָל הַמְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה מֵעַשָּׂר, סוֹפּוֹ לְבַטְלָהּ מֵעוֹנֵי:

יב רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, הָיָה מִמַּעַט בְּעַסְק וְעַסְק בַּתּוֹרָה, וְהָיָה שֶׁפַל רוּחַ בְּפָנָי כָּל אָדָם. וְאִם בָּטַלְתָּ מִן הַתּוֹרָה, יֵשׁ לָךְ בָּטָלִים הַרְבֵּה כְּנִגְדָּךְ. וְאִם עָמַלְתָּ בַתּוֹרָה, יֵשׁ לּוֹ שֹׁכֵר הַרְבֵּה לְתַן לָךְ:

יג רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר, הָעֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת, קוֹנֶה לוֹ פְּרִקְלִיט אֶחָד, וְהָעוֹבֵר עֲבֵרָה אַחַת, קוֹנֶה לוֹ קִטְגוֹר אֶחָד. תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, כְּתָרִים בְּפָנָי הַפְּרָעָנוֹת:

יד רַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדֵּלֵר אוֹמֵר, כָּל פְּנִסְיָה שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, סוֹפָה לְהַתְקַיֵּם. וְשֶׁאִינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם, אִין סוֹפָה לְהַתְקַיֵּם:

טו רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן שְׁמוּעַ אוֹמֵר, יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידָךְ חָבִיב עֲלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ, וְכְבוֹד חֲבֵרָךְ כְּמוֹרָא רַבָּךְ, וּמוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא שָׁמַיִם:

טז רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הָיָה זְהִיר בְּתַלְמוּד, שֶׁשִּׁגְגַת תַּלְמוּד עוֹלָה זָדוֹן:

יז רבי שמעון אומר, שלשה כותרים הם, כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות, וכתר שם טוב עולה על גביהן:
יח רבי נהוראי אומר, הוי גולה למקום תורה, ואל תאמר שהיא תבוא אחריה, שחבריה קיימה בידה, ואל
בינתה אל תשען:

יט רבי ינאי אומר, אין בידינו לא משלות הרשעים, ואף לא מיסורי הצדיקים:

כ רבי מתאי בן חרש אומר, הוי מקדים בשלום כל אדם, והוי זנב לאריות, ואל תהי ראש לשועלים:

כא רבי יעקב אומר, העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא, התקן עצמך בפרוזדור כדי שתפנס
לטרקלין:

כב הוא היה אומר, יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה, מכל חיי העולם הבא. ויפה שעה
אחת של קורת רוח בעולם הבא, מכל חיי העולם הזה:

כג רבי שמעון בן אלעזר אומר, אל תרצה את חברך בשעת כעסו, ואל תנחמהו בשעה שמתו מטל לפניו,
ואל תשאל לו בשעת נדרו, ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו:

כד שמואל הקטן אומר: בנפל אויבך אל תשמח, ובכשלוו אל יגל לבך, פן יראה יהוה ורע בעיניו, והשיב
מעליו אפו:

כה אלישע בן אבויה אומר, הלומד ילד למה הוא דומה? לדיו כתובה על ניר חדש. והלומד זקן למה הוא
דומה? לדיו כתובה על ניר מחוק:

כו רבי יוסי בר יהודה, איש כפר הבבלי אומר, הלומד מן הקטנים, למה הוא דומה? לאוכל ענבים קהות,
ושותה יין מגתו. והלומד מן הזקנים, למה הוא דומה? לאוכל ענבים בשולות, ושותה יין ישן:

כז רבי מאיר אומר, אל תסתפל בקנקן, אלא במה שיש בו. יש קנקן חדש מלא ישן, וישן שאפלוו חדש אין
בו:

כח רבי אלעזר הקפר אומר, הקנאה והתאוה והכבוד, מוציאים את האדם מן העולם:

כט הוא היה אומר, הילודים למות, והמתים לחיות, והחיים לדון. לידע, ולהודיע, ולהודע, שהוא אל, הוא
היוצר, הוא הבורא, הוא המבין, הוא הדן, הוא העד, הוא בעל דין, הוא עתיד לדון. ברוך הוא, שאין לפניו
לא עולה, ולא שכחה, ולא משוא פנים, ולא מקח שחד. ודע, שהפל לפי החשבון. ואל יבטיחך יצרך,
שהשאל בית מנוס לך, שעל פרחך אתה נוצר, ועל פרחך אתה נולד, ועל פרחך אתה חי, ועל פרחך אתה
מת, ועל פרחך אתה עתיד לתן דין וחשבון, לפני מלך המלכים, הקדוש ברוך הוא:

**רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות,
שנאמר: יהוה חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:**

פרק חמישי

**כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמך כלם צדיקים, לעולם יירשו ארץ. נצר מטעי מעשה
ידי להתפאר:**

א בעשׂרה מאמרות נבְּרָא העולם. ומה תלמוד לומר, והלא במאמר אחד יכול להבְּרָאות? אלא להפְרע מן הרשעים שמאבדין את העולם, שנבְּרָא בעשׂרה מאמרות, ולתן שכר טוב לצדיקים שמקיימין את העולם, שנבְּרָא בעשׂרה מאמרות:

ב עשׂרה דורות מאדם ועד נח, להודיע כִּפּוּחַ אֶרֶץ אֲפִים לִפְנֵי, שְׁכַל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִין וּבְאִין, עַד שֶׁהִבִּיא עֲלֵיהֶם אֶת מֵי הַמַּבּוּל. עשׂרה דורות מנח ועד אברהם, להודיע כִּפּוּחַ אֶרֶץ אֲפִים לִפְנֵי, שְׁכַל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מְכַעֲסִין וּבְאִין, עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְקִבַּל שְׂכָר כָּלָם:

ג עשׂרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בכלם, להודיע כִּפּוּחַ חֲבָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ:

ד עשׂרה נסים נעשו לאבותינו במצרים, ועשׂרה על הים. עשׂר מכות הביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, ועשׂר על הים. עשׂרה נסיונות נסו אבותינו את הקדוש ברוך הוא במדבר, שנגמר: וינסו אתי זה עשׂר פעמים, ולא שמעו בקולי:

ה עשׂרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש, לא הפילה אשה מריח בשׂר הקדש. ולא הסריח בשׂר הקדש מעולם. ולא נראה זבוב בבית המטבחיים. ולא ארע קרי לכהן גדול ביום הכפורים. ולא כבו הגשמים אש של עצי המערכה. ולא נצחה הרוח את עמוד העשן. ולא נמצא פסול בעמר, ובשתי הלחם ובלחם הפנים. עומדים צפופים ומשתחוים ורוחים. ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם. ולא אמר אדם לחברו, צר לי המקום שאלין בירושלים:

ו עשׂרה דברים נבְּרָאוּ בְּעָרֵב שֶׁבֶת בֵּין הַשְּׁמֹשׁוֹת, וְאֵלוּ הֵן: פִּי הָאָרֶץ, וּפִי הַבְּאֵר, וּפִי הָאֵתוֹן, וְהַקְּשֵׁת, וְהַמָּוֶן, וְהַמָּטָה, וְהַשְּׁמִיר, וְהַכֶּתֵב, וְהַמְּכַתֵּב, וְהַלּוּחֹת. ויש אומרים, אף המזיקין, וקבורתו של משה, ואילו של אברהם אבינו. ויש אומרים, אף צבת בצבת עשויה:

ז שבעה דברים בגלם ושבעה בחכם. חכם, אינו מדבר לפני מי שהוא גדול ממנו בחכמה ובמנון, ואינו נכנס לתוך דברי חברו, ואינו נבהל להשיב, שואל פענן ומשיב כהלכה, ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון, ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי, ומודה על האמת. וחלופיהו בגלם:

ח שבעה מיני פְּרַעֲנִיּוֹת באין לעולם, על שבעה גופי עברה. מקצתן מעשׂרין ומקצתן אינן מעשׂרין, רַעֲב שֶׁל בְּצֻרֶת בָּא, מְקַצְתָּן רַעֲבִים וּמְקַצְתָּן שְׂבַעִים. גְּמֵרוֹ שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹר, רַעֲב שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בְּצֻרֶת בָּא. וְשֶׁלֹּא לְטוֹל אֶת הַחֶלֶה, רַעֲב שֶׁל פְּלִיָּה בָּא. דָּבָר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין, וְעַל פְּרוֹת שְׂבִיעִית. חָרֵב בָּאָה לְעוֹלָם, עַל עֲנוּי הַדִּין, וְעַל עֲוֹת הַדִּין, וְעַל הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כִּהֲלָכָה:

ט חיה רעה באה לעולם, על שבועת שוא, ועל חלול השם. גלות באה לעולם, על עובדי עבודה זרה, ועל גלוי עריות, ועל שפיכות דמים, ועל שמטת הארץ. בארבעה פרקים הדבר מתרבה, ברביעית, ובשביעית, ובמוצאי שביעית, ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה. ברביעית, מפני מעשׂר עני שבשלישית. בשביעית, מפני מעשׂר עני שבשלישית. במוצאי שביעית, מפני פרות שביעית. במוצאי החג שבכל שנה ושנה, מפני גזל מתנות עניים:

י ארבע מדות באדם: האומר שלי שלי, ושלה שלי - זו מדה בינונית, ויש אומרים, זו מדת סדום. שלי שלי, ושלה שלי - עם הארץ. שלי שלי ושלה שלי - חסיד. שלי שלי, ושלה שלי - רשע:

יא ארבע מדות בידעות: נח לכעוס ונח לרצות, יצא שכרו בהפסדו. קשה לכעוס וקשה לרצות, יצא הפסדו בשכרו.

(כך גרס הרע"ב, ויש גורסים להפך). קִשָּׁה לְכַעֵס וְנַח לְרִצּוֹת, חֲסִיד. נַח לְכַעֵס וְקִשָּׁה לְרִצּוֹת, רִשָּׁע:

יב אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים: מְהִיר לְשִׂמּוֹעַ וּמְהִיר לֵאמֹד, יֵצֵא שְׂכָרוֹ בְּהִפְסָדוֹ. קִשָּׁה לְשִׂמּוֹעַ וְקִשָּׁה לֵאמֹד, יֵצֵא הִפְסָדוֹ בְּשִׂכְרוֹ. מְהִיר לְשִׂמּוֹעַ וְקִשָּׁה לֵאמֹד, זֶה חֵלֶק טוֹב. קִשָּׁה לְשִׂמּוֹעַ וּמְהִיר לֵאמֹד, זֶה חֵלֶק רָע:

יג אַרְבַּע מִדּוֹת בְּנוֹתַי צְדָקָה: הַרוֹצֵה שְׂיִתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אַחֲרָיִם, עֵינָיו רָעָה בְּשָׁל אַחֲרָיִם. יִתְּנוּ אַחֲרָיִם וְהוּא לֹא יִתֵּן, עֵינָיו רָעָה בְּשָׁלוֹ. יִתֵּן וְיִתְּנוּ אַחֲרָיִם, חֲסִיד. לֹא יִתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אַחֲרָיִם, רִשָּׁע:

יד אַרְבַּע מִדּוֹת בְּהוֹלְכִים לְבֵית הַמְדָרְשׁ: הוֹלֵךְ וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה, שְׂכָר הַלִּיכָה בִּידוֹ. עוֹשֶׂה וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ, שְׂכָר מַעֲשֵׂה בִּידוֹ. הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה, חֲסִיד. לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה, רִשָּׁע:

טו אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבֵים לְפָנֵי חֲכָמִים: סְפוּג וּמִשְׁפָּה, מִשְׁמַרְת וְנִפְהָ. סְפוּג, שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת הַכֹּל. מִשְׁפָּה, שְׂמִכְנִיס בָּזוּ וּמוֹצִיא בָּזוּ. מִשְׁמַרְת, שְׂמוֹצִיאָה אֶת הַיַּיִן וְקוֹלְטָת אֶת הַשְּׂמָרִים. וְנִפְהָ, שְׂמוֹצִיאָה אֶת הַקֶּמַח וְקוֹלְטָת אֶת הַסֵּלֶת:

טז כָּל אֶהְבָּה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר, בְּטוֹל דְבָר בְּטוֹלָה אֶהְבָּה. וְשֶׁאֵינָה תְלוּיָה בְדָבָר, אֵינָה בְטוֹלָה לְעוֹלָם. אֵיזוֹ הִיא אֶהְבָּה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר? זֹאת אֶהְבַּת אֲמָנוֹן וְתָמָר. וְשֶׁאֵינָה תְלוּיָה בְדָבָר? זֹאת אֶהְבַּת דָּוִד וְיֵהוֹנָדָב:

יז כָּל מַחֲלָקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שְׂמִים, סוֹפָה לְהַתְקִים. וְשֶׁאֵינָה לְשֵׁם שְׂמִים, אֵין סוֹפָה לְהַתְקִים. אֵיזוֹ הִיא מַחֲלָקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שְׂמִים? זֹאת מַחֲלָקֶת הַלֵּל וְשִׁמְעָד. וְשֶׁאֵינָה לְשֵׁם שְׂמִים? זֹאת מַחֲלָקֶת קָרַח וְכָל עֲדָתוֹ:

יח כָּל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ. וְכָל הַמְחַטֵּיא אֶת הַרְבִּים, אֵין מַסְפִּיקִין בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. מִשֶּׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הַרְבִּים, זְכוּת הַרְבִּים תְלוּיָה בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: צְדָקָת יְהוָה עוֹשֶׂה, וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל. לְרַבֵּעַם בֵּן נִבְטָ חֲטָא וְהַחֲטִיא אֶת הַרְבִּים, חֲטָא הַרְבִּים תְלוּיָה בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: עַל חַטָּאוֹת יִרְבְּעֵם אֲשֶׁר חֲטָא, וְאֲשֶׁר הַחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל:

יט כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ שְׁלִשָּׁה דְבָרִים הִלְלוּ, הוּא מִתְלַמְּדֵי שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, וְשְׁלִשָּׁה דְבָרִים אַחֲרָיִם, הוּא מִתְלַמְּדֵי שֶׁל בְּלָעַם הַרִשָּׁע. עֵין טוֹבָה, וְרוּחַ נְמוּכָה, וְנִפְשׁ שְׁפָלָה - מִתְלַמְּדֵי שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיָנוּ. עֵין רָעָה, וְרוּחַ גְבוּהָה, וְנִפְשׁ רַחְבָּה - מִתְלַמְּדֵי שֶׁל בְּלָעַם הַרִשָּׁע. מִה בֵּין תְלַמְּדֵי שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיָנוּ לְתַלְמִידֵי שֶׁל בְּלָעַם הַרִשָּׁע? תְלַמְּדֵי שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, אוֹכְלִין בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנוֹחְלִין בְּעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר: לְהַנְחִיל אֶהְבִּי יִשְׂרָאֵל וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא: אֲבָל תְלַמְּדֵי שֶׁל בְּלָעַם הַרִשָּׁע יוֹרְשִׁין גְּהֵנָם, וְיוֹרְדִין לְבֵאֵר שַׁחַת, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרְדֵם לְבֵאֵר שַׁחַת, אֲנִשֵׁי דָמִים וּמְרָמָה לֹא יַחֲצוּ יְמֵיהֶם. וְאֵנִי אֲבַטַח בָּךְ:

כ יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אוֹמֵר, הָיִי עַז כְּנֶמֶר, וְקַל כְּנֶשֶׁר, וְרַץ כְּצִבִּי, וְגַבּוֹר כְּאַרִי, לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן אָבִיךָ שְׂבַשְׂמִים:

כא הוּא הָיָה אוֹמֵר, עַז פָּנִים לְגֵהֶנָם, וּבִשְׁת פָּנִים לְגֵן עֵדֶן. יְהִי רִצּוֹן מִלְפָּנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

כב הוּא הָיָה אוֹמֵר, בֶּן חֲמִשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא. בֶּן עֶשְׂרִי לְמִשְׁנָה. בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לְמִצּוֹת. בֶּן חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה לְתַלְמוּד. בֶּן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְחִפָּה. בֶּן עֶשְׂרִים לְרִדּוּף. בֶּן שְׁלֹשִׁים לְפַח. בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה. בֶּן חֲמִשִּׁים לְעֵצָה. בֶּן שְׁשִׁים לְזִקְנָה. בֶּן שְׁבַעִים לְשׁוּבָה. בֶּן שְׁמוֹנִים לְגְבוּרָה. בֶּן תְּשַׁעִים לְשׁוּחַ. בֶּן מֵאָה, כְּאֵלוֹ מֵת וְעֶבֶר וּבְטוֹל מִן הָעוֹלָם:

כג בֶּן בַּג בַּג אוֹמֵר, הַפֶּךָ בָּהּ וְהַפֶּךָ בָּהּ, דְּכֹלֵא בָּהּ, וּבָהּ תִּחְזִי, וְסִיב וּבָלָה בָּהּ, וּמִנָּה לֹא תִזְוַע, שְׂאִין לָךְ מִדָּה טוֹבָה הִימָנָה:

כד בן הא הא אומר: לפום צערא, אגרא:

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: יהוה חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

פרק ששי

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמך כלם צדיקים, לעולם יירשו ארץ. נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:

שנו חכמים בלשון המשנה, ברוך שבחר בהם ובמשנתם:

א רבי מאיר אומר, כל העוסק בתורה לשמה, זוכה לדברים הרבה. ולא עוד, אלא שכל העולם כולו פדאי הוא לו. נקרא רע, אהוב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, משמח את המקום, משמח את הבריות, ומלבשתו ענוה ויראה, ומכשרתו להיות צדיק, וחסיד, וישר ונאמן, ומרחקתו מן החטא, ומקרבתו לידי זכות, ונהנין ממנו עצה ותושיה, בינה וגבורה, שנאמר: לי עצה ותושיה. אני בינה לי גבורה: ונותנת לו מלכות וממשלה וחקור דין, ומגליון לו רזי תורה, ונעשה כמען המתגבר וכנהר שאינו פוסק, והוה צנוע, וארף רוח, ומוחל על עלבונו, ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים:

ב אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, שכל מי שאינו עוסק בתורה, נקרא נזוף, שנאמר: נזם זהב באף חזיר. אשה יפה וסרת טעם: ואומר: והלחת מעשה אלהים המה. והמכתב מכתב אלהים הוא, חרות על הלחת: אל תקרא חרות אלא חרות, שאין לה בן חורין, אלא מי שעוסק בתלמוד תורה. וכל מי שעוסק בתלמוד תורה, הרי זה מתעלה, שנאמר: וממתנה נחליאל. ומנחליאל במות:

ג הלומד מחברו פרק אחד, או הלכה אחת, או פסוק אחד, או דבור אחד, או אפלו אות אחת, צריך לנהוג בו כבוד. שכן מצינו בדרך מלך ישראל, שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד, קראו רבו, אלופו ומידעו, שנאמר: ואתה אנוש כערפי, אלופי ומידעי. והלא דברים קל וחמר, ומה דוד מלך ישראל, שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד, קראו רבו, אלופו ומידעו - הלומד מחברו פרק אחד, או הלכה אחת, או פסוק אחד, או דבור אחד, או אפלו אות אחת, על אחת כמה שצריך לנהוג בו כבוד? ואין כבוד אלא תורה, שנאמר: כבוד חכמים ינחלו. ותמימים ינחלו טוב: ואין טוב אלא תורה, שנאמר: פי לקח טוב נתתי לכם. תורתי אל תעזבו:

ד כף היא דרפה של תורה, פת במלח תאכל, ומים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן, וחי צער תחיה, ובתורה אתה עמל. אם אתה עשה כן, אשריך וטוב לך, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא:

ה אל תבקש גדלה לעצמך, ואל תחמוד כבוד. יותר מלמודך עשה, ואל תתאוה לשלחנם של מלכים, ששלחנה גדול משלחנם, וכתרך גדול מכתרם, ונאמן הוא בעל מלאכתך, שישלם לך שכר פעלתך:

ו גדולה תורה יותר מן הכהנה ומן המלכות, שהמלכות נקנית בשלשים מעלות, והכהנה נקנית בעשרים וארבעה, והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים. ואלו הן: בתלמוד, בשמיעת האזן, בעריכת שפתיים, בבניית הלב, באימה, ביראה, בענוה, בשמחה, בטוהרה, בשמוש חכמים, בדקדוק חברים, בפלפול התלמידים, בישוב, במקרא, במשנה, במעוט סחורה, במעוט דרך ארץ, במעוט תענוג, במעוט שנה, במעוט שיחה, במעוט שחוק, בארץ אפים, בלב טוב, באמונת חכמים, ובקבלת היסורין, המפיר את מקומו,

והשִׁמַח בְּחִלְקוֹ, וְהַעֲשֶׂה סִיג לְדַבְּרָיו, וְאִינוּ מַחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ, אָהוּב, אוֹהֵב אֶת הַמְּקוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת, אוֹהֵב אֶת הַצְּדָקוֹת, אוֹהֵב אֶת הַמִּישָׁרִים, אוֹהֵב אֶת הַתּוֹכְחוֹת, וּמִתְרַחֵק מִן הַכְּבוֹד, וְלֹא מֵגִיס לְבוֹ בְּתַלְמוּדוֹ, וְאִינוּ שׁוֹמֵחַ בְּהוֹרָאָה, נוֹשֵׂא בְעַל עִם חֲבֵרוֹ, וּמִכָּרִיעוֹ לְכַף זְכוּת, וּמַעֲמִידוֹ עַל הַיָּאֲמַת, וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשְּׁלוֹם, וּמִתְיָשֵׁב לְבוֹ בְּתַלְמוּדוֹ, שׁוֹאֵל וּמְשִׁיב, שׁוֹמֵעַ וּמוֹסִיף, הַלּוֹמֵד עַל מִנְתַּלְמוּדוֹ, וְהַלּוֹמֵד עַל מִנְתַּלְמוּדוֹ, הַמְּחַכֵּים אֶת רַבּוֹ, וְהַמְּכַוֵּן אֶת שְׂמוּעָתוֹ, וְהַאֲוִיר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ. הָאֵל לְמִדְתּוֹ, שֶׁכָּל הַאֲוִיר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ, מְבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם, שְׂנֵאֲמַר: וְתֵאמַר אֲסִתֵּר לְמַלְךְ בְּשֵׁם מְרִדְכִי:

ז גְּדוּלָּה תוֹרָה, שֶׁהִיא נֹתֶנֶת חַיִּים לְעֲשִׂיָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׂנֵאֲמַר: כִּי חַיִּים הֵם לְמִצְאֵיהֶם. וְלִכְלֵ בְּשֵׁרוֹ מִרְפָּא: וְאוֹמַר: רַפְּאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ. וְשִׁקוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ: וְאוֹמַר: עַץ חַיִּים הִיא לְמַחֲזִיקִים בָּהּ. וְתַמְכִּיָּה מְאֹשֵׁר: וְאוֹמַר: כִּי לִוְיַת חֵן הֵם לְרֵאשִׁי. וְעַנְקִים לְגִרְגְּרֹתֶיךָ: וְאוֹמַר: תִּתֵּן לְרֵאשִׁי לִוְיַת חֵן. עֲטֶרֶת תַּפְּאֶרֶת תִּמְאֲנֶנְךָ: וְאוֹמַר: כִּי בִי יִרְבּוּ יְמֵיךָ. וְיוֹסִיפוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים: וְאוֹמַר: אֲרָךְ יָמִים בְּיַמִּינֶהָ. בְּשִׂמְלָה עֲשֶׂר וּכְבוֹד: וְאוֹמַר: כִּי אֲרָךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים. וְשִׁלּוֹם יוֹסִיפוּ לְךָ: וְאוֹמַר: דְּרָכֶיךָ דְּרָכֵי נֵעַם. וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם:

ח רַבִּי שְׂמֵעוֹן בֶּן מְנַסֵּיא מְשׁוּם רַבִּי שְׂמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי אוֹמֵר, הַנּוֹי, וְהַפֶּחַח, וְהַעֲשֶׂר, וְהַכְּבוֹד, וְהַחֲכָמָה, וְהַזְּקִנָּה, וְהַשִּׁיבָה, וְהַבְּנִים, נֶאֱמָר לְצַדִּיקִים וְנֶאֱמָר לְעוֹלָם, שְׂנֵאֲמַר: עֲטֶרֶת תַּפְּאֶרֶת שִׁיבָה. בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמְצָא: וְאוֹמַר: עֲטֶרֶת חַכְמִים עֲשֶׂר. וְאוֹמַר: עֲטֶרֶת זְקִנִּים בְּנֵי בָנִים. וְתַפְּאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם: וְאוֹמַר: תַּפְּאֶרֶת בַּחוּרִים כְּחָם. וְהַדָּר זְקִנִּים שִׁיבָה: וְאוֹמַר: וְחַפְּרָה הַלְּבָנָה וּבֹשֶׁת הַחֲמָה, כִּי מַלְךְ יִהְיֶה צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם, וְנִגְדָד זְקִנָיו כְּבוֹד: רַבִּי שְׂמֵעוֹן בֶּן מְנַסֵּיא אוֹמֵר, אֵלּוּ שְׁבַע מִדּוֹת שְׂמִנוּ חַכְמִים לְצַדִּיקִים, כָּלֵם נִתְקַיְמוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו:

ט אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶן קַסְמָא, פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ, וּפָגַע בִּי אָדָם אֶחָד, וְנָתַן לִי שְׁלוֹם, וְהִחֲזִירֵתִי לוֹ שְׁלוֹם. אָמַר לִי, רַבִּי, מֵאִיזָה מְקוֹם אַתָּה? אָמַרְתִּי לוֹ, מֵעִיר גְּדוּלָּה שֶׁל חַכְמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים אָנִי. אָמַר לִי, רַבִּי, רְצוֹנָךְ שֶׁתִּדּוֹר עֲמִנּוּ בְּמִקְוֵמֵנוּ, וְאִנִּי אֶתֵּן לְךָ אֶלֶף אֶלְפִים דִּינָרֵי זָהָב וְאַבְנֵים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת? אָמַרְתִּי לוֹ, בְּנִי, אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאַבְנֵים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, אִינִי דָר אֶלָּא בְּמִקְוֵם תּוֹרָה. לְפִי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם, אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם, לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד, שְׂנֵאֲמַר: בְּהִתְהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְּךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ. וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךָ: בְּהִתְהַלְכְּךָ תִּנְחָה אֶתְּךָ, בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, בְּקִבְרְךָ. וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחָךָ, לְעוֹלָם הַבָּא. וְכֵן כְּתוּב בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל יְדֵי דָוִד מַלְךְ יִשְׂרָאֵל, טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיךָ. מֵאֶלְפֵי זָהָב וְכֶסֶף: וְאוֹמַר: לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב. נֶאֱמָר יִהְיֶה צְבָאוֹת:

י חֲמִשָּׁה קִנְיָנִים קָנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ, וְאֵלּוּ הֵן: תּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד, שָׁמַיִם וְאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד, אֲבָרָהָם קִנְיָן אֶחָד, יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד, בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד. תּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד מִנֵּינוּ, דְּכַתִּיב: יִהְיֶה קִנְיָן רֵאשִׁית דְּרַפּוֹ. קְדָם מִפְּעֻלָּיו מֵאִז: שָׁמַיִם וְאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד מִנֵּינוּ, דְּכַתִּיב: כֹּה אָמַר יְהוָה, הַשָּׁמַיִם כֶּסֶף אֵי וְהָאָרֶץ הַדָּם רִגְלִי, אֵי זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ לִי, וְאֵי זֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי: וְאוֹמַר: מִה רַבּוֹ מַעֲשִׂיךָ יְהוָה, כָּלֵם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ. מְלֹאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ: אֲבָרָהָם קִנְיָן אֶחָד מִנֵּינוּ, דְּכַתִּיב: וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר, בְּרוּךְ אֲבָרָם לֹאֵל עֲלִיוֹן, קִנְיָן שָׁמַיִם וְאָרֶץ: יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד מִנֵּינוּ, דְּכַתִּיב: עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה, עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיָתִי: וְאוֹמַר: לְקְדוּשֵׁים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַמָּה. וְאִדְרִי כָּל חִפְצֵי בָם: בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד מִנֵּינוּ, דְּכַתִּיב: מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת יְהוָה, מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנְנִי יְדִידֶךָ: וְאוֹמַר: וַיְבִיאֵם אֶל גְּבוּל קְדִשׁוֹ. הֵר זֶה קִנְיָתָה יְמִינוּ:

יא כָּל מַה שֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ, לֹא בְּרָא אֶלָּא לְכְבוֹדוֹ, שְׂנֵאֲמַר: כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי, וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו. יְצַרְתִּיו אֶף עֲשִׂיתִיו: וְאוֹמַר: יְהוָה יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: יהוה חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

זמירות לסעודה שלישית

זמירות לסעודה שלישית

נוהגים לומר מאמר זה מספר הזוהר:

תא חזי, בכל שבתא יומי דשבתא פד מטא שעטא דצלותא דמנחה דינא תקיפא שלטא וכל דינין מתערין, אבל ביומא דשבתא פד מטא עידן דצלותא דמנחה רעוא דרעיון אשתפח ועתיקא קדישא גלי רצון דיליה וכל דינין דילה מתפפין ואשתפח רעותא וחדו בכלא, ובהאי רצון אסתלק משה נביאה מהימנא קדישא מעלמא, בגין למנדע דלא בדינא אסתלק, והאי שעטא ברצון דעתיקא קדישא נפקת נשמתה ואתטמר בה, בגין כף "ולא ידע איש את קברתו" כתיב, מה עתיקא קדישא טמירא דכל טמירין ולא ידעין עלאין ונתתאין, אוף הקא האי נשמתא דאתטמר בהאי רצון דאתגלגלא בשעטא דצלותא דמנחה דשבתא כתיב "ולא ידע איש את קברתו", והוא טמיר מפל טמירין דעלמא, ודינא לא שלטא ביה, זכאה חולקיה דמשה, תאנא, בהאי יומא דאורייתא מתעטרא ביה מתעטרא בכלא, בכל אנון פקודין בכל אינון גזרין ועונשין, בשבעין ענפין דנהורא דנהרין מפל סטרא וסטרא, מאן חמי ענפין דנפקין מפל ענפא וענפא חמימין קיימין בגו אלנא, כלהו ענפין בהו אחידן, מאן חמי אינון תרעין דמתפתחין בכל סטר וסטר כלהו מזדהרין ונהרין בההוא נהורא דנפיק ולא פסיק, קל פרוזא נפיק אתערין קדישי עליונין, אתערין עמא קדישא דאתבחרו לעילא ותתא, אתערין חדותא לקדמות מאריכון, אתערין בחדותא שלימתא, אזדמנו בתלת חדון דתלת אבהו, אזדמנו לקדמות מהימנותא דחדון דכל חדותא, זכאה חולקיכון ישראל קדישין בעלמא דין ובעלמא דאתי, דא היא רותא לכון מפל עמין עובדי עבודה זרה, ועל דא כתיב: "ביני וביני בני ישראל", אמר רבי יהודה: הכי הוא ודאי, ועל דא כתיב: "זכור את יום השבת לקדשו", וכתיב: "קדשים תהיו, כי קדוש אני יהוה", וכתיב: "וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד", תאנא, בהאי יומא כל נשמתיהון דצדיקאי מתעדינין בתפנוגי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין, ורוחא חדא מענוגא דההוא עתיקא מתפשטא בכלהו עלמין וסלקא ונחתא ומתפשטא לכלהו בני קדישי, לכלהו נטורי אורייתא, וניחין בניחא שלים, ומתנשי מפלהו כל רוגזין כל דינין וכל פולחנין קשין, הדא הוא דכתיב: "ביום הניח יהוה לה מעצבב ומרגז, ומן העבדה הקשה", בגין כף שקיל שבתא לקבל אורייתא, וכל דנטיר שבתא פאלו נטיר אורייתא כלה, וכתיב: "אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה, שימר שבת מחללו ושימר ידו מעשות כל רע", אשתמע דמאן דנטיר שבת כמאן דנטיר אורייתא כלה, "ברוך יהוה לעולם אמן ואמן":

אתקינו סעדתא דמהימנותא, שלימתא חדותא דמלכא קדישא: אתקינו סעדתא דמלכא. דא היא סעדתא דזעיר אנפין, ועתיקא קדישא, וחקל תפוחין קדישין אתין לסעדה בהדיה:

מחבר הזמר רבי יצחק לוריא זצ"ל (האר"י הקדוש) ושמו חתום בראש הבתים:

בני היכלא דכסיפין. למחזי זיו דזעיר אנפין:

יהון הקא. בהאי תפא. דביה מלכא בגלופין:

צבו לחדא. בהאי ועדא. בגו עירין וכל גדפין:

חדו השתא. בהאי שעתא. דביה רעוא ולית זעפין:

קריבו לי. חזו חילי. דלית דינין דתקיפין:

לבר נטליו. ולא עאליו. הנך כלבין דחציפין:

והא אזמין. עתיק יומין. למנחה (למזחא) עדי יהון חלפין:

רעו דילה. דגלי ליה. לבטלא בכל קליפין:

ישוי לון. בנוקביהון. ויטמרון בגו כפין:

ארי השתא במנחתא. בחדותא דזעיר אנפין:

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא רביצני על מי מנחות ינהלני: נפשי ישׁוב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלקי בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשׁענתך המה ינחמני: תנערך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רוגיה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים:

ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאאו בשׁדה: (שׁשת ימים תלקטהו וביום השׁביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום השׁביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשׁמור מצותי ותורתי:) ראו כי יהוה נתן לכם השבת על פן הוא נתן לכם ביום השׁשי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השׁביעי: וישׁבתו העם ביום השׁביעי:

על פן ברוך יהוה את יום השבת ויקדשהו:

סברי מרנן ורבנן ורבותי:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

קודם אכילה יאמר זה:

הנה אנכי בא לקיים מצות סעודה שלישית של שבת נגד יעקב אב של המון שבעים נפש בזכותו ננצל ממלחמות גוג ומגוג ויקים בנו מקרא שפתיב והאכלתיך נחלת יעקב אביך. נחלה בלי מצרים ובכן בכח סגלת שלש סעודות אלו יתקן פגמנו בסעודות הרשיות ומאכלות אסורות: ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ידיד נפש אב הרחמן. משוך עבדך אל רצונך. ירוץ עבדך כמו איל: ישׁתחוה אל מול הדרך. יערב לו ידידותיך. מנופת צוף וכל טעם:

הדור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנא אל נא רפא נא לה: בהראות לה נועם זינך. אז תתחזק ותתרפא. והיתה לה שמחת עולם:

וְתִיק יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ. וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אֱהוֹנֹבֶךָ: כִּי זֶה כְּמָה נִכְסוּף נִכְסֹפְתֵי לְרֵאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ. אֱלֹהֵי חַמְדָּה לְבִי. וְחוּסָה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם:

הַגְלָה נָא וּפְרוֹס חֲבִיבִי עָלַי אֶת סִפְתֵי שְׁלוֹמֶךָ. תִּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדֶךָ: נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ. מִהֵרָ אֶהוֹב כִּי בָא מוֹעֵד וְחַנּוּנוֹ כִּימֵי עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נָעִים שְׁבֵת אַחִים גַּם יָחַד: כְּשִׁמּוֹן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֵן וְזָקֵן אֶהְרֹן שְׁיֵרֵד עַל פִּי מִדְּוָתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן שְׁיֵרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שֵׁם צִיּוֹן יִהְיֶה אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּאֲדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כְּאֱלֹהֵינוּ. מִי כְּאֲדוֹנֵינוּ. מִי כְּמַלְכֵנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ. נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ.

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ: בְּשָׂמִים וּבְאֶרֶץ:

גִּבּוֹר וְנִעְרָץ: דָּגוּל מִרְבָּבָה:

הוּא שָׁח וַיְהִי: וְצִוָּה וְנִבְרָאוּ:

זָכְרוּ לְנֶצַח: חֵי עוֹלָמִים:

טְהוֹר עֵינַיִם: יוֹשֵׁב סִתְר:

כְּתָרוֹ יִשׁוּעָה: לְבוּשׁוֹ צְדָקָה:

מַעֲטָהוּ קִנְיָהּ: נֶאֱפָד נִקְמָה:

סִתְרוֹ יוֹשֵׁר: עֲצָתוֹ אֱמוּנָה:

פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת: צְדִיק וַיִּשֶׁר:

קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאֱמֶת: רָם וּמִתְנַשֵּׂא:

שׁוֹכֵן שְׁחָקִים: תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:

חֵי וְקִיָּם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

אֵל מִסִּתְתֵּר בְּשִׁפְרִיר חֲבִיוֹן. הַשֶּׁכֶל הַנִּעְלָם מִכָּל רַעֲיוֹן. עֲלֵת הָעֲלוֹת מוֹכֵתֵר בְּכִתֵּר עֲלִיוֹן. כְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ יְהוָה: בְּרֵאשִׁית תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּמָה. רְשׁוּמָה חֲכָמָתְךָ הַסְּתוּמָה. מֵאֵין תִּמְצָא וְהִיא נִעְלָמָה. רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה:

רְחוּבוֹת הַנֶּהָר נִחְלֵי אֱמוּנָה. מִיָּם עֲמוּקִים יְדֹלֵם אִישׁ תְּבוּנָה. תּוֹצְאוֹתֶיהָ חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בֵינָה. אֱמוּנִים נוֹצֵר יְהוָה:

הָאֵל הַגָּדוֹל עֵינֵי כָל נִגְדָה. רַב חֶסֶד גָּדוֹל עַל הַשָּׂמַיִם חֲסִדָה. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם זָכוֹר לְעַבְדְּךָ. חֲסִדֵי יְהוָה אֲזַכִּיר תְּהַלּוֹת יְהוָה:

מרום נאדר בכח וגבורה. מוציא אורה מאין תמונה. פחד יצחק משפטינו האירה. אתה גבור לעולם יהוה:
מי אל כמוך עושה גדולות. אביר יעקב נורא תהלות. תפארת ישראל שומע תפלות. כי שומע אל אבינוים
יהוה:

יה זכות אבות יגן עלינו. נצח ישראל מצרותינו גאלנו. ומבור גלות דלנו והעלנו. לנצח על מלאכת בית יהוה:
ממין ומשמאל יניקת הנביאים. נצח והוד מהם נמצאים. זכין ובוועז בשם נקראים. וכל בניך למודי יהוה:
יסוד צדיק בשבעה נעלם. אות ברית הוא לעולם. מעין הברכה צדיק יסוד עולם. צדיק אתה יהוה:

נא הקם במהרה מלכות דוד ושלמה. בעטרה שעטרה לו אמו. כנסת ישראל כלה קרואה בנעימה. עטרת
תפארת ביד יהוה:

חזק מיחד כאחד עשר ספירות. ומיחד אלוף יראה מאורות. ספיר גזרתם יחד מאירות. תקרב רנתנו לפניה
יהוה:

קודם ברכת המזון של כל סעודות שבת יטול ידיו במים אחרונים, ויאמר:

ידי אחסי אנא, לגבי חד מנא, לסטרא חורינא, דגלית בה ממשא: אמן בתלתא, בכסא דברכתא, לעלת
עלתא, עתיקא קדישא:

ויברך ברכת המזון ואחר הסעודה יאמר:

אשלימו סעודתא דא, דמהימנותא שלימתא דזרעא קדישא דישראל:

סדר מוצאי שבת

ויתן לך

מתפללים תפילות ערבית למוצאי שבת ולאחר מכן אומרים זה:

ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש: יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים. הנה גביר
לאחיה וישתחוו לך בני אמה. ארריה ארור ומברכה ברוך: ואל שדי ברוך אתה ויפרך וירבה. והיית לקהל
עמים: ויתן לך את ברפת אברהם לך ולזרעה אתה. לרשתה את ארץ מגריה אשר נתן אלהים לאברהם: מאל
אביה ויעזרה ואת שדי ויברכה. ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת. ברכת שדים נרחם: ברכת אביה
גברו על ברכת הנרי. עד תאות גבעת עולם. תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: ואתה וברכה והרבה.
וברך פרי בטנה ופרי אדמתה. דגנה ותירשה ויצהרה. שגר אלפיה ועשתרת צאנה. על האדמה אשר נשבע
לאבתיה לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים. לא יהיה בה עקר ועקרה ובבהמתה: והסיר יהוה ממך כל חלי.
וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישים בה. ונתנם בכל שנאיה:

המלאך הגאל אתי מכל רע. יברך את הנערים. ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק. וידגו לרב בקרב הארץ: יהוה אלהיכם הרבה אתכם. והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים. ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

ברוך אתה בעיר. וברוך אתה בשדה: ברוך אתה בבאך. וברוך אתה בצאתך: ברוך טנאך ומשארתך: ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי בהמתך. שגר אלפיה ועשתרות צאנך: יצו יהוה אתה את הברכה באסמיה ובכל משלח ידך. וברכה בארץ אשר יהוה אלהיה נתן לך: יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים. לתת מטר ארצה בעתו ולברך את כל מעשה ידך. והלוית גוים רבים ואתה לא תלונה: כי יהוה אלהיה ברכך כאשר דבר לך. והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט. ומשלת בגוים רבים ובה לא ימשלו: אשריה ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה. מגן עזרה ואשר חרב גאותך. ויפחשו איביה לך. ואתה על במותימו תדור:

מחיתי כעב פשעיה וכענן חטאתיה. שובה אלי כי גאלתיך: רנו שמים כי עשה יהוה. הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו. כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: גאלנו יהוה צבאות שמו. קדוש ישראל:

ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים. לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: ואכלתם אכול ושובע. והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא. ולא יבשו עמי לעולם: וידעתם פי בקרב ישראל אני. ואני יהוה אלהיכם ואין עוד. ולא יבשו עמי לעולם: כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון. ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה. וכל עצי השדה ימחאו כף: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד. כי עזי וזמרת יה יהוה. ויהי לי לישועה: ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא. הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו. הזכירו כי נשגב שמו: זמרו יהוה כי גאות עשה. מודעת זאת בכל הארץ: צהלי ורני יטבת ציון. כי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום ההוא. הנה אלהינו זה. קוינו לו ויושיענו. זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:

בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה והיה אמונת עתיד חסן ישועת חכמת ודעת. יראת יהוה היא אוצרו: ויהי דוד לכל דרכיו משפיל. ויהוה עמו: פדה בשלום נפשי מקרב לי. כי ברבים היו עמדי: ויאמר העם אל שאול היונתן ימות. אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל. חלילה. חי יהוה אם יפל משוערת ראשו ארצה. כי עם אלהים עשה היום הזה. ויפדו העם את יונתן ולא מת: ופדני יהוה ישבון ובאו ציון ברנה. ושמחת עולם על ראשם. ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: הפכת מספדי למחול לי. פתחת שקי ותאזרני שמחה: ולא אבה יהוה אלהיה לשמע אל בלעם. ויהפך יהוה אלהיה לך את הקללה לברכה. כי אהבה יהוה אלהיה: אז תשמח בתולה במחול. ויבחרים וזקנים יחדו. והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם:

בורא נוב שפתים שלום. שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים. לך דויד ועמו בן ישי שלום. שלום לך ושלום לעוזרך פי עזרך אלהיה. ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד: ואמרתם כה לחי. ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: יהוה עז לעמו יתן. יהוה יברך את עמו בשלום:

אמר רבי יוחנן בכל מקום שאתה מוצא גדלתו של הקדוש ברוך הוא. שם אתה מוצא ענוותנותו. דבר זה כתוב בתורה. ושנוי בנביאים. ומשלים בפתובים:

פתוב בתורה. כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים. האל הגדול הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: וכתוב בתורה. עשה משפט יתום ואלמנה. ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: שנוי בגביאים דכתיב. כי לה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו. מרום וקדוש אשפון. ואת דפא ושפל רוח. להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדפאים: משלש בפתובים. דכתיב. שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו. ועלזו לפניו: וכתוב בתורה. אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו: יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו. אל יעזבנו ואל יטשנו: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם. חיים כלכם היום: כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה. וישם מדברה פעדו וערבתה כגן יהוה. ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה. יהוה חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

שיר המעלות. אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרךיו: יגיע פפיה כי תאכל. אשריך וטוב לך: אשרתך כגפן פריה בירפתי ביתך. בניה פשתלי זיתים סביב לשלחנה: הנה פי כן יברך גבר. ירא יהוה: יברכה יהוה מציון ויראה בטוב ורושלים. כל ימי חיה: ויראה בנים לבניה. שלום על ישראל:

בקשה למוצאי שבת

סגולה גדולה להצלחה

גאט פון אברהם און פון יצחק און פון יעקב. בעהיט דיין ליב פאלק ישראל פון אלעם בייצען און דייענעם לויב אז דער ליבער שבת קודש גייט. אז די וואך און דער חודש, און דער יאר זאל אונז צוא קומען צו אמונה שלימה צו אמונת חכמים צו אהבת חברים. צו דביקת הבוה ברוך הוא, מאמין צו זיין בשלוש עשרה עקרים שלך ובגאולה קרובה במהרה בימינו. ובתחית המתים. ובגבואת משה רבינו עליו השלום:

רבנו של עולם דו ביזט דאך הנותן ליעף פח. גיב דייענע ליבע ינדישע קינדערליך אויך פח דך צו לויבען. און נאר דך צו דייענע און קיין אנדערין חלילה נישט. און אז די וואך און דער חודש און דער יאר זאל אונז קומען צו געזונד און צו מזל און צו ברכה והצלחה. און צו חסד און צו בני חיי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמאי לנו ולכל ישראל ונאמר אמן: (ג"פ):

אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. שמור והצל את עמך ישראל אהוביך מכל רע, בתהלתך פאשר שבת קדש האהוב עובר, השבוע, החודש והשנה, יבוא לנו לאמונה שלימה, לאמונת חכמים, לאהבת חברים, לדביקת הבוה ברוך הוא להאמין בשלוש עשרה עקרים שלך. ובגאולה קרובה במהרה בימינו, ובתחית המתים, ובגבואת משה רבינו עליו השלום:

רבנו של עולם, אתה הנה הנותן ליעף פח, תן גם לבני היהודים אהוביך פח להודות לך ורק לך לעבוד, ולא לאחר חלילה, אשר השבוע החודש והשנה, יבוא לנו לפריאות ולמזל טוב ולברכה ולהצלחה, ולחסד ולבני חיי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמאי לנו ולכל ישראל, ונאמר אמן: (ג"פ):

סדר הבדלה

נוטל הכוס בידו ואומר:

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד: כי עזי וזמרת יה יהוה. ויהי לי לישועה: וישאבתם מימי בששון. ממעיני הישועה: ליהוה הישועה. על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות. אשרי אדם בטח בך: יהוה הושיעה. המלך יענגנו ביום קראנו: ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. כן תהיה לנו: כוס ישועות אשא. ובשם יהוה אקרא:

סברי מרנו ורבנו ורבותי:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. בורא פרי הגפן:

על הבשמים: ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. בורא מיני בשמים:

על הנר: ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. בורא מאורי האש:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. המבדיל בין קדש לחול. בין אור לחשך. בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה: ברוך אתה יהוה. המבדיל בין קדש לחול:

זמר למוצאי שבת

מחבר זמר זה שמו יצחק הקטן ושמו רשום בראשי החרוזים מהחרוז השני:

המבדיל בין קדש לחול. חטאתינו הוא ימחול. זרענו וכספנו ירבה כחול. וכפוכבים בלילה: יום פנה כצל תומר. אקרא לאל עלי גומר. אמר שומר. אתא בקר וגם לילה: צדקתך פהר תבור. על חטאי עבור תעבור. כיום אתמול פי יעבור. ואשמורה בלילה: חלפה עונת מנחת. מי יתן מניחתי. יגעתי באנחתי. אשחה בכל לילה: קולי בל ינטל. פתח לי שער המנטל. שראשי נמלא טל. קוצותי רסיסי לילה: העתר נורא ואיום. אשוע תנה פדיום. בגשף בערב יום. באישון לילה: קראתך יה הושיעני. ארח חיים תודיעני. מדלות תבצעני. מיום ועד לילה: טהר טנוף מעשי. פן יאמרו מכעסי. איה נא אלוהי עשי. הנותן זמירות בלילה: נחננו בדרך פחומר. סלח נא על קל וחומר. יום ליום יביע אמר. ולילה ללילה: המבדיל בין קדש לחול. חטאתינו הוא ימחול. זרענו וכספנו ירבה כחול. וכפוכבים בלילה:

זמירות לסעודת מלוח מלכה

אתקינו סעודתא דמהימנותא. שלמתא חדותא דמלכא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא דדוד מלכא משיחא. אברהם יצחק ויעקב אתן לסעדא בהדיה: דוד מלך ישראל חי וקיים: סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל אמן: (ג"פ):

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם פי אלה בגיא צלמות לא אירא רע פי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: תערוף לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויח: אף טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים:

מחבר זמר זה שמו יעקב מנוי חזק וחתום שמו בראשי החרוזים מהחרוז השני:

בְּמוֹצָאֵי יום מְנוּחָה. הַמִּצְוָה לְעַמְּךָ רוּחָה. שְׁלַח תְּשִׁיבִי לְנֶאֱמָרָהּ. וְנָס יָגוֹן וְאֶנְחָה: יָאֲתָה לָּךְ צוּרִי. לְקַבֵּץ עִם מִפְּזָרֶיךָ. מִיַּד גּוֹי אֲכָזְרִי. אֲשֶׁר כָּרָה לִי שׁוֹחָה: עֵת דּוֹדִים תְּעוֹרֵר אֵלַי. לְמַלֵּט עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל. רְאוֹת טוֹבָה בְּבֹא גֹאֵל. לְשֵׁה פְזוּרָה נִדְחָה: קְרָא יִשְׁעֵךְ לְעַם נִדְבָה. אֵל דָּגוּל מִרְבֵּבָה. יְהִי הַשְּׁבוּעָה הַבֵּיא. לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל לִישׁוּעָה וְלִרְוּחָה: בֵּת צִיּוֹן הַשְּׁכוּלָה. אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם גְּעוּלָה. מְהֵרָה תִּהְיֶה בְּעוּלָה. בְּאֵם הַבְּנִים שְׁמִיחָה: מַעֲיָנוֹת אֲזִי יִזְבּוּן. וּפְדוּיֵי יְהוָה עוֹד יִשׁוּבוּן. וּמִי יִשְׁעֵךְ יִשְׁאַבוּן. וְהַצָּרָה נִשְׁכַּחָה: נַחַח עִמָּךְ כָּאֵב רַחֲמֹן. יִצְפָּצְפוּ עִם לֹא אֲלֵמוֹן. דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמָן. בְּהַקִּימָה הַבְּטָחָה: וַיְדִידִים פְּלִיטֵי חֶרֶץ. נְגִינָתָם יִפְצְחוּ בְּמֶרֶץ. בְּלִי צֹחָה וּבְלִי פֶרֶץ. אֵין יוֹצֵאת וְאֵין צֹחָה: יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. כַּנְּבוֹאָת אַבִּי חוּזָה. וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זָה וּבְבֵית כָּל יִשְׂרָאֵל. קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמִיחָה. קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה: קוֹל מַצְהָלוֹת חֲתָנִים מְחַפְּתִים וְנִעְרִים מְמַשְׁתֵּה נְגִינָתָם: חֲזַק יְמַלֵּא מְשָׁלוֹתֵינוּ. אֲמִיץ יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתָּנוּ. וְהוּא יִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה: בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּילָה. שְׁמֶךָ נוֹרָא עֲלִילָה. שְׁלַח תְּשִׁיבִי לְעַם סִגְלָה. רוּחַ שְׁשׁוֹן וְהַנְּחָה: קוֹל צְהָלָה וְרִנָּה. שְׁפַתֵינוּ אֵז תְּרַנְּנָה. אֲנָא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא. אֲנָא יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא:

מחבר הזמר רבי שילא ושמו חתום בסופי תיבות ראשונות של הזמר:

חֲדָשׁ שְׁשׁוֹנִי אֵל נָא וְהִבִּיא אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא: אֲמִץ וְחֲזַק רַפְיוֹן יְדִי. בְּרַךְ מְלֹאכְתֵי וְכָל מַעֲבָדֵי. גֹּאֲלֵי זְכוֹר עָנְיִי וּמְרוּדֵי. דְּבַרְךָ הַטּוֹב הֶקֶם לְעוֹדֵדֵי. הֶרֶץ וְשִׁלַּח וְשִׁמַּח לְבָבִי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא: וְעַד וְהָכֵן דֵּי סְפוּקֵי. זְמַן מְזוֹנֵי וְלַחֵם חֲקִי. חֵלֶב חֵיל גּוֹיִם חִישׁ לְהַנִּיקִי. טוֹבָה תִּשְׁבַּע עוֹלָלִי וַיּוֹנְקִי. יְבֵא מְשִׁיחִי לְעִיר מוֹשֶׁבִי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא: כּוֹנֵן לְעַם זֹו צוּרִי צוֹר לַחֲבוּשׁ. לַחֵם לְאֹכֹל וּבָגֵד לְלְבוּשׁ. מְשִׁנְאֵי יַחֲזֶה יָרָא וַיְבוּשׁ. נוֹה הַר שְׁעִיר בְּקָרוֹב תִּכְבּוּשׁ. שְׁשׁוֹנֵי יִגְדַל בְּרֵאוֹת סְבִיבֵי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא: עֲמוּן וּמוֹאֵב מְהֵרָה תִּכְלָה. פְּדוּתָךְ לְעַמְּךָ בְּקָרוֹב תִּגְלָה. צִיּוֹן תִּמְלֵא מֵעַם אֱלֹהֵי. קְרִיַת מְלָךְ רַב אֵז נַעֲלָה. שְׁכֵן תִּשְׁכֵּן בְּתוֹכֵנוּ. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא:

מחבר זמר זה שמו אלעזר וחתום בראשי החרוזים:

אֲגִיל וְאֲשִׁמַּח בְּלְבָבִי. בְּרֵאוֹתֵי כִי מֵאוֹיְבֵי תְרִיב רִיבִי. וְלִצִּיּוֹן גֹּאֲלֵ תְבִיא. אִישׁ צָמַח תִּצְמִיחַ. אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וּמְלָךְ הַמְּשִׁיחַ: לָכֵן בְּעַמִּים יַחַד. תִּפּוֹל אִימָה וּפְחַד. לְבָם יִפְחַד. בְּעֵת יַעֲלֶה גּוֹי אֶחָד. וְאַרְחוּתֵינוּ יַצְלִיחַ. אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וּמְלָךְ הַמְּשִׁיחַ: עוֹד מִמְזִרַח לְמַעֲרָב. יַעוֹר לְעֵשׂוֹת הַרְג רַב. בְּאֵדוֹם וְעַרְב. לְעֵרוֹךְ מְלַחְמָה וְקָרַב. עַל אוֹיְבֵינוּ יִצְרִיחַ. אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וּמְלָךְ הַמְּשִׁיחַ: יְדִידִים מְלַכֵי אֲדָמָה. יְטוֹר נְפִישׁ וְקִדְמָה. מְשִׁמַּע וְדוּמָה. נוֹסוּ נִגְבָּה וּנְיָמָה. אֲשֶׁר אֶתְכֶם יְבָרִיחַ. אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וּמְלָךְ הַמְּשִׁיחַ: רְנוּ כָּל עַבְרֵי אֶרֶץ. כִּי הִנֵּה רַעֲנָן אֶזְרַח. אוֹרוֹ זָרַח. קִנְיָה כְּפִתוֹר וּפְרַח. עַל הַר צִיּוֹן יִפְרִיחַ. אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וּמְלָךְ הַמְּשִׁיחַ:

מחבר הזמר רבי אברהם ושמו חתום בראשי החרוזים:

אֱלֹהִים יִסְעָדֵנוּ. בְּרָכָה בְּמֵאוֹדֵנוּ. וְזָבַד טוֹב יִזְבְּדֵנוּ. בְּכָל מְשָׁלַח יְדֵינוּ. **אֱלֹהִים** יִסְעָדֵנוּ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְמִלְחָמָה. יִצּוּ אֶתְנוּ בְּרָכָה. וַיּוֹם הַשְּׁנִי כָּכָה. יִמְתִּיק אֶת סוּדֵנוּ. **אֱלֹהִים** יִסְעָדֵנוּ רַבָּה צְבָאֵי יִשְׁעֵי. בְּשִׁלְשֵׁי וּבְרַב־עֵי. בְּחַמִּישֵׁי אֶף לֹא בְּעֵי. יִשְׁלַח אֶת פּוֹדֵנוּ. **אֱלֹהִים** יִסְעָדֵנוּ הֵכֵן טְבוּחַ טְבַח. בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי זָבַח. קוֹדֶשׁ הַלּוּל וְשִׁבַּח עַל כָּל מַחְמָדֵינוּ. **אֱלֹהִים** יִסְעָדֵנוּ מַעֲדָנִים לְנַפְשֵׁנוּ. נִתַּן בְּיוֹם קִדְשֵׁנוּ. וְרַעֲנָנָה עֲרִשְׁנוּ. וְלִילָה אוֹר בְּעֵדֵנוּ. **אֱלֹהִים** יִסְעָדֵנוּ בְּרָכָה בְּמֵאוֹדֵנוּ. וְזָבַד טוֹב יִזְבְּדֵנוּ. בְּכָל מְשָׁלַח יְדֵינוּ:

מחבר הזמר רבי נחמן ושמו חתום בראשי החרוזים:

אֵלֵי חִישׁ גֹּאֲלֵ עֲבָדְךָ יִשְׁפִּילִי. מִבְּשׂוֹר טוֹב אֵלֵי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא: נֵאוּ עַל הַהָרִים. שְׁלוּחֵי יוֹצֵר הָרִים. וְרַגְלֵי הַמְּבַשְׂרִים בְּאֵמֹר שׁוּבֵי שׁוּבֵי: אֵלֵי חֲבִי כְּמַעֲט רַגְעֵי. כָּל מַחְלָה וְכָל נִגְעֵי. אוֹיְבֵיךָ אֶפְגַּעֵי. יוֹם נִקָּם בְּלְבָבִי: אֵלֵי

מִלְכָּךָ יָבֵא לָךְ. יָפָה אֶת כְּלָךְ. וְרַעֲיָתִי לְמוֹלָךְ. גִּלְעָדִי הַתְּשׁוּבִי: אֵלֵי נֹפֶת תִּטּוּפְנָה. שִׁפְתֵי בְּנֵי יוֹנָה. כִּי בָא עַת
לְחַנְּנָה צִיּוֹן נִחְלָתֵינוּ: אֵלֵי

אָדִיר אָיוֹם וְנוֹרָא. בְּצַר לִי לָךְ אֶקְרָא. יְהוָה לִי לֹא אֵירָא: גְּדוֹר פְּרֻצַת הַיְכָלִי. דָּגוּל מֵהַר חַכְלִילִי. יְהוָה הִיָּה עוֹזֵר
לִי: הֵן אֶתָּה תִקְנֶנְתִּי. וְלִישׁוּעָתְךָ קוֹיָתִי. יְהוָה עוֹז יְשׁוּעָתִי: זָךְ וּנְקִי כַפַּיִם. חוֹן פּוֹרְשֵׁי כְנָפַיִם. יְהוָה אֶרְךָ אַפַּיִם:
טוֹבָה תַחֲשִׁישׁ לְעַמְּךָ. יְהִי עֲלֵינוּ כְּנֶאֱמָר. יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: כּוֹנֵן בַּיִת מְכוֹנֵה. לְהַרְבִּץ בּוֹ צִאֲנָה. יְהוָה בָּאוֹר
פְּנִיָּה: מִפְּחַד לְהַצִּילִי. נְהַלְנִי לְצִיּוֹן קוֹדֵשׁ גּוֹרְלִי. יְהוָה שְׁמַע בְּקוֹלִי: סְעוֹד וְסִמּוֹךְ לְנַמְהָרִים. עוֹזֵר נָא אֶת
הַנְּשֻׁאָרִים. יְהוָה יוֹצֵר הָרִים: פִּדְהָ עַמְּךָ מֵעַזִּים. צִאֲנָה מִיַּד גּוֹזְזִים. יְהוָה עוֹשֵׂה חֲזִיזִים: קָרֵב קֶץ נִחְמָה. רַחֵם
אוֹם לֹא רָחַמָה. יְהוָה אִישׁ מְלַחֲמָה: שָׁכוֹן כְּמֵאֵז בְּאַהֲלָנוּ. תָּמִיד אֵל מְחוֹלְלָנוּ. יְהוָה מְלַכְנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנו:

זמר זה מיוסד ע"פ א"ב, ואח"כ חתם המחבר שמו ישי בר מרדכי חזק בכל חצי חרוז, ומעשה זמר זה נמצא בבריייתא:

אִישׁ חָסִיד הָיָה. בְּלִי מָזוֹן וּמְחִיָּה: בְּבֵיתוֹ עוֹסֵק מְלַבּוֹשׁ. וְאֵין בְּגָד לְלַבּוֹשׁ: גּוֹנֵן בַּחֲשׂוּבָה אִשָּׁה. וְגַם בְּבָנִים
חִמְשָׁה: דְּבָרָה לוֹ הָאִשָּׁה. יוֹתֵר אֵין לְהַתְיַאֲשֵׁה: הַמְבַּלִּי לֶחֶם לְאֹכוֹל. בְּעֵרוֹם וּבְחוֹסֵר כֹּל: וְתוֹרָה מְצֵאתָ כִּי
יִגְעַתָּ. מַה נֹּאכַל מֵעֵתָה: זָהִיר כְּבֵר נְשׁוּק. הֲלֹא תֵצֵא לְשׁוּק. חֲנוּן וְרַחוּם בְּמְרוֹמָיו. אוֹלֵי יִגְמְלֵנוּ בְּרַחֲמָיו: טוֹב
לְקַוֵּי מַחֲסֵה. רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֵׂה: יַעֲצֵת בְּדַעַת וּבְחֻכְמָה. עֲצַתְךָ בְּלִי לְהַסְכִּימָה: כְּצֵאתִי לְבִשְׁתׁ וְלִכְלָמָה. מִבְּלִי
כְּסוּת וְשִׁלְמָה: לֹאֵין בְּיָדִי לְפוֹרְטָה. אֶפִּילוּ שׁוֹה פְּרוּטָה: מְהֵרָה וְשִׂאֲלָה מִשְׁכִּינִים. מְלַבּוֹשִׁים נְאִים מִתְקַנִּים:
נְלַבֵּשׁ וְהַשְׁלִיךְ יִהְיֶה. עַל יְהוָה אֲשֶׁר אֶהְיֶה: סָחוּ יִלְדָיו בְּפִלּוּגָם. אֵל יֵשׁוּב דָּךְ נִכְלָם: עֲבֵר בְּשׁוּק בְּסִבְרָתוֹ. וְהִנֵּה
אֵלֶיָּהוּ הַנְּבִיא לְקִרְאָתוֹ: פֶּץ לוֹ הַמְבַּשֵּׁר. בְּאַמַּת הַיּוֹם תִּתְעַשֵּׂר: צִוִּי בְּכֹל כְּבוֹדְךָ. כִּי הִנְנִי עֹבְדְךָ: קָרָא לְמִי
בְּדַעַתוֹ. קְנוֹת עֶבֶד אֵין כְּמוֹתוֹ: רַחֵשׁ אִיךָ יִשְׁנֶה דִינוֹ. עֶבֶד לְמַכּוֹר אֶת אָדוֹנוֹ: שֵׁת לוֹ חֻכְמָתוֹ בְּקִרְבוֹ. וְהַחֲזִיק
בּוֹ כְּמוֹ רֶבֶב: תִּגַּר קִנְאוֹ בְּאַהֲבִים. בְּשִׁמוּנָה מֵאוֹת אֶלְךָ זְהוּבִים: תִּבְעוּ מַה מְלֹאכְתְּךָ. אִם בְּבִגְדֵי חֻכְמָתְךָ: תִּכְלִית
טְרַקְלִין וּפְלִטְרִין. הֲרִי אֶתָּה בֶן חוֹרִין: יוֹם רֵאשׁוֹן בְּמַפְעָלִים. פָּעַל עִם פּוֹעֲלִים: שְׁנַע בַּחֲצֵי הַלֵּילָה. עֲנִי נוֹרָא
עֲלִילָה: יַצְמִתִּי וְנִמְפְרֵתִי לְהַעֲבִידִי. לְכַבּוֹדְךָ וְלֹא לְכַבּוֹדִי: בּוֹרָא עוֹלָם בְּקִנְיָן. הַשְׁלֵם זֶה הַבְּנִיָּן: רַחֲמֶיךָ יְכַמְרוּ
בְּחַנּוּנֵיךָ. כִּי לְטוֹבָה כְּוֹנֵנִי: מְלֹאכֵי רַחֲמִים מִמְּעוֹנָתוֹ. אֵז הַחֲלוֹ לְבָנוֹתוֹ: רֶבֶב בְּנֵי הַמְּלוּכָה. וְתִשְׁלַם כָּל
הַמְּלֹאכָה: דָּץ הַסּוֹחֵר בְּרֵאוֹתוֹ. כִּי נִגְמְרָה מְלֹאכְתּוֹ: כְּלוּלָת מְגֻדְלִים נְאִים. לְפִי עֲנִין הַבְּנֵאָאִים: יִזְכֹּר לָךְ עֵתָה.
אֶתְמוּל אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ: חֲפְשִׁנִי בּוֹדָאִי וּבְבֵרוּרִי. כְּנִמְתָּ לְעֲנִין שְׁחֵרוּרִי: זֶה קִיְמוּ בְּאַמַּת. וּפְרַח לוֹ אִישׁ הָאֱמַת:

אָמַר יְהוָה לִיעֶקֶב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

בַּחַר יְהוָה בִּיעֶקֶב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

גֹּאֵל יְהוָה אֶת יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

דָּרָךְ כּוֹכֵב מִיעֶקֶב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

הַבָּאִים יִשְׂרָשׁ יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

וַיִּרְדַּ מִיעֶקֶב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

זָכַר זֹאת לִיעֶקֶב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

חֲדוֹת יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

טוֹבוֹ אוֹהֶלְךָ יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:

יורו משפטיה ליעקב. אל תירא עבדי יעקב:
 כי לא נחש ביעקב. אל תירא עבדי יעקב:
 לא הביט און ביעקב. אל תירא עבדי יעקב:
 מי מנה עפר יעקב. אל תירא עבדי יעקב:
 נשבע יהוה ליעקב. אל תירא עבדי יעקב:
 סלח נא לעון יעקב. אל תירא עבדי יעקב:
 עתה השוב שבות יעקב. אל תירא עבדי יעקב:
 פדה יהוה את יעקב. אל תירא עבדי יעקב:
 צוה ישועות יעקב. אל תירא עבדי יעקב:
 קול קול יעקב. אל תירא עבדי יעקב:
 רני ושמחי ליעקב. אל תירא עבדי יעקב:
 שוב יהוה את שבות יעקב. אל תירא עבדי יעקב:
 תתן אמת ליעקב. אל תירא עבדי יעקב:

אליהו הנביא. אליהו התשבי. אליהו הגלעדי. במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד: איש אשר קנא לשם האל. איש בשור שלום על יד יקותיאל. איש גש ויכפר על בני ישראל: **אליהו** איש דורות שנים עשר ראו עיניו. איש הנקרא בעל שער בסמניו. איש ואזור עור אזור במתניו: **אליהו** איש זעף על עובדי חמנים. איש חש ונשבע מהיות גשמי מעונים. איש טל ומטר עצר שלש שנים: **אליהו** איש יצא למצא לנפשו נחת. איש כלכלוהו העורבים ולא מת לשחת. איש למענו נתברכו כד וצפחת: **אליהו** איש מוסרי הקשיבו כמהים. איש נענה באש משמי גבוהים. איש סחו אחריו יהוה הוא האלהים: **אליהו** איש עתיד להשתלח משמי ערבות. איש פקיד על כל בשורות טובות. איש ציר נאמן להשיב לב בנים על אבות: **אליהו** איש קרא קנא קנאתי ליהוה בתפארה. איש רכב על סוסי אש בסערה. איש שלא טעם טעם מיתה וקבורה: **אליהו** איש תשבי על שמו נקרא. תצליחנו על ידו בתורה. תשמיענו מפיו בשורה טובה במהרה. במהרה תוציאנו מאפלה לאורה: **אליהו** אשרי מי שראה פניו בחלום. אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר לו שלום. יהוה יברך את עמו בשלום: **אליהו** פפתוב הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא. לפני בא יום יהוה הגדול והנורא. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם:

התפילה הזאת עתיקא קדישא היא, שכבר הזכירוה חז"ל בירושלמי פרק אין עומדין סוף ה"ב:

רבון העולמים אב הרחמים והסליחות. בסימן טוב ובמזל טוב החל עלינו את ששת ימי המעשה (כשחל יו"ט באמצע השבוע לא יאמר רק ימי המעשה) הבאים לקראתנו לשלום. חשוכים מכל חטא ופשע ומנקים מכל עון ואשמה ורשע. ומדבקים בתלמוד תורה ובמעשים טובים. וחננו דעה בינה והשפל מאתה. ותשמיענו בהם ששון ושמחה. ולא תעלה קנאתנו על לב אדם. ולא קנאת אדם תעלה על לבנו: מלכנו אלהינו. האב הרחמן. שים ברכה ורוחה והצלחה בכל מעשה דינו. וכל היועץ עלינו ועל עמך בית ישראל עצה טובה ומחשבה טובה. אמצו וברכו גדלו וקיומו. קיים עצתו. כדבר שנאמר, יתן לה כלבבה וכל עצתה

ימלא. וְנֹאמֶר, וְתִגְזַר אֹמֶר וַיִּקָּם לָךְ. וְעַל דְּרָכֶיךָ נִגְהֶה אֹרֶךְ: וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצָה שְׂאִינָה טוֹבָה וּמְחַשְׁבָּה שְׂאִינָה טוֹבָה. תּוֹפֵר עֲצָתוֹ. כְּדַבֵּר שְׂנַאֲמֶר, יְהוָה הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים. וְנֹאמֶר, עֲצוּ עֲצָה וְתִכְפֹּר דְּבָרוֹ דְּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל: וּפְתַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵב הַרְחֵמִים אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת בְּזָה הַשְּׁבוּעַ וּבְכָל שְׁבוּעַ. שְׁעָרֵי אוֹרָה. שְׁעָרֵי אֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים. שְׁעָרֵי אֲרִיכַת אַפִּים. שְׁעָרֵי בְרָכָה. שְׁעָרֵי בִּנְיָה. שְׁעָרֵי גִילָה. שְׁעָרֵי גְדוּלָה. שְׁעָרֵי גְאוּלָּה. שְׁעָרֵי גְבוּרָה. שְׁעָרֵי דִיצָה. שְׁעָרֵי דְעָה. שְׁעָרֵי הוֹד. שְׁעָרֵי הָדָר. שְׁעָרֵי הַצְּלָחָה. שְׁעָרֵי הַרוֹחָה. שְׁעָרֵי וַעַד טוֹב. שְׁעָרֵי זְרִיזוּת. שְׁעָרֵי זְמֶרָה. שְׁעָרֵי זְכוּיּוֹת. שְׁעָרֵי זִיו. שְׁעָרֵי זוֹהַר תּוֹרָה. שְׁעָרֵי זוֹהַר חֻקָּמָה. שְׁעָרֵי זוֹהַר בִּינְיָה. שְׁעָרֵי זוֹהַר דְעַת. שְׁעָרֵי חֲדוּהָ. שְׁעָרֵי חֻמְלָה. שְׁעָרֵי חוֹן וְחֶסֶד. שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים. שְׁעָרֵי חֻקָּמָה. שְׁעָרֵי טוֹבָה. שְׁעָרֵי טוֹהַר. שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה. שְׁעָרֵי יֶשֶׁר. שְׁעָרֵי כַפָּרָה. שְׁעָרֵי כְלָפָה. שְׁעָרֵי כְבוֹד. שְׁעָרֵי לְמוּד. שְׁעָרֵי מְזוֹן. שְׁעָרֵי מְנוּחוֹת. שְׁעָרֵי מְחִילוֹת. שְׁעָרֵי מִדְעָה. שְׁעָרֵי נְחָמָה. שְׁעָרֵי נְקִיּוּת. שְׁעָרֵי סְלִיחָה. שְׁעָרֵי סִיעָתָא דְשִׁמְיָא. שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי פְדוּת. שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה. שְׁעָרֵי צְדָקָה. שְׁעָרֵי צְהֵלָה. שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה. שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוּת. שְׁעָרֵי רַחֲמִים. שְׁעָרֵי רְצוֹן. שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה. שְׁעָרֵי שְׁלוֹם. שְׁעָרֵי שְׁמֻחָה. שְׁעָרֵי שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת. שְׁעָרֵי שְׁלוֹהָ. שְׁעָרֵי תּוֹרָה. שְׁעָרֵי תְפִלָּה. שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה. שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה. כְּדַכְתִּיב, וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה. וַיַּעֲזֶרם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ: וְנֹאמֶר. חֲשׂוּף יְהוָה אֶת זְרוּעַ קַדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם וְרֵאוּ פֶלַא אֶפְסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וְנֹאמֶר. קוֹל צוֹפִיךָ נִשְׂאוֹ קוֹל יַחֲדוֹ יִרְנְנוּ. כִּי עֵין בְּעֵין יֵרָאוּ בְשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן: וְקִיָּם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב. מַה נָּאוּ עַל הַהָרִים רְגְלֵי מְבַשֵּׁר מְשֻׁמֵּעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר טוֹב מְשֻׁמֵּעַ יְשׁוּעָה אֹמֶר לְצִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֵיךָ. רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הֵנָּם וְלִירוּשָׁלַיִם מְבַשֵּׁר אֶתְּךָ. אֲמֵן סְלָה:

דא היא סעודתא דדוד מלכא:

מנהג החסידים לומר וישלח במוצ"ש כשיוצאים לדרך באותו השבוע:

וישלח יַעֲקֹב מִלְאָכִים לִפְנֵי אֵל עֲשׂוֹ אַחִיו אֲרָצָה שְׁעִיר שְׂדֵה אֲדוֹם: וַיֵּצֵאוּ אֶתְּךָ לְאֹמֶר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנָי לְעֲשׂוֹ כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לְבָן גְּרִתִּי וְאַחֲרַי עַד עֲתָה: וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחַמּוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֶשְׁלָחָה לְהַגִּיד לְאֲדֹנָי לְמִצְאָתוֹ חֵן בְּעֵינֶיךָ: וַיִּשְׁבוּ הַמִּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֵל אַחִיךָ אֵל עֲשׂוֹ וְגַם הֵלַךְ לְקִרְיַתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיַּחֲזֵץ אֶת הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֶת הַצֹּאן וְאֶת הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לְשִׁנֵּי מַחֲנוֹת: וַיֹּאמֶר אִם יְבוֹא עֲשׂוֹ אֶל הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לְפִלִּיטָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וְלִמְוֹלָדְתְּךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ: קִטְנִיתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֲמֻת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ כִּי בְמִקְלִי עֲבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשִׁנֵּי מַחֲנוֹת: הַצִּלְנִי נָא מִיַּד אַחִי מִיַּד עֲשׂוֹ כִּי יֵרָא אֲנֹכִי אִתּוֹ פֶּן יְבוֹא וְהִכָּנִי אִם עַל בָּנָיִם: וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אִיטִיב עִמָּךְ וְשִׁמְתִי אֶת זְרַעְךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסְפָּר מֵרֹב: וַיִּלֶּן שָׁם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֲשׂוֹ אַחִיו: עֲזִים מְאֻתָּים וְתִישִׁים עֲשָׂרִים רְחֵלִים מְאֻתָּים וְאֵילִים עֲשָׂרִים: גְּמָלִים מִיִּנְיָקוֹת וּבְגִיָּהֶם שְׁלֹשִׁים פְּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים עֲשָׂרָה אֶתְנֹת עֲשָׂרִים וְעֵרִם עֲשָׂרָה: וַיִּתֵּן בְּיַד עַבְדְּךָ עֶדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֵל עַבְדְּךָ עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֶדֶר וּבֵין עֶדֶר: וַיֵּצֵאוּ אֶת הָרֵאשׁוֹן לְאֹמֶר כִּי יִפְגְּשֶׁךָ עֲשׂוֹ אַחִי וְשִׂאֲלֶךָ לְאֹמֶר לְמִי אַתָּה וְאָנָּה תִּלְוֶךָ וְלִמִּי אֱלֹהֵי לִפְנֵיךָ: וְאַמְרָתָּ לְעַבְדְּךָ לְעַקֵּב מִנְחָה הוּא שְׁלֹחָה לְאֲדֹנָי לְעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם הוּא אַחֲרֵינוּ: וַיֵּצֵאוּ גַם אֶת הַשִּׁנֵּי גַם אֶת הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת הַהֲלֹכִים אַחֲרֵי הַעֲדָרִים לְאֹמֶר כְּדַבֵּר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֵל עֲשׂוֹ בְּמִצְאָכֶם אִתּוֹ: וְאַמְרָתֶם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אַכְפְּרָה פְּנֵי בְּמִנְחָה הַהֲלֹכָת לִפְנֵי וְאַחֲרֵי כֵן אֲרָאָה פְּנֵי אוֹלִי יִשְׂאָ פְּנֵי: וְתַעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל פְּנֵי וְהוּא לֵן בְּלִילָה הַהוּא בְּמִנְחָה: וַיִּקָּם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי נַשְׂיוֹ וְאֶת שְׁתֵּי שְׁפָחוֹתָיו וְאֶת אֶחָד עֲשָׂר יִלְדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֵּק: וַיִּקְחֵם וַיַּעֲבֵרם אֶת הַנְּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת אֲשֶׁר לוֹ: וַיִּוְתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ וַתִּקַּע

כף יָרָךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבֹקוֹ עֲמוֹ: וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְחֶךָ כִּי אִם בְּרַכְתָּנִי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִה שְׂמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׂמֶךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שְׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעַם אֲנָשִׁים וְתוֹכֵל: וַיִּשְׂאֵל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָא שְׂמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׂאֵל לְשִׁמִּי וַיְבַרְךָ אֹתוֹ שָׁם: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל פָּנִים וַתִּנְצֵל נַפְשִׁי: וַיִּזְרַח לוֹ הַשָּׁמֶשׁ פְּאֶשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל וְהוּא צָלַע עַל יָרְכוּ: עַל כֵּן לֹא יֵאָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גֵּיד הַנֶּשֶׂה אֲשֶׁר עַל כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׂה: וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעֲמוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲזֵק אֶת הַיְלָדִים עַל לֵאָה וְעַל רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׂפָחוֹת: וַיִּשָּׂם אֶת הַשְּׂפָחוֹת וְאֶת יְלָדֵיהֶן רֹאשְׁנָה וְאֶת לֵאָה וְיְלָדֶיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת רָחֵל וְיוֹסֵף אַחֲרָנִים: וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שִׁבַע פַּעַמִּים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אַחִיו: וַיֵּרָץ עֵשָׂו לִקְרֹאתוֹ וַיַּחְבְּקוּהוּ וַיִּפֹּל עַל צַוְאָרוֹ וַיִּשְׁקוּהוּ וַיִּבְכּוּ: וַיִּשָּׂא אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת הַנָּשִׁים וְאֶת הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת עַבְדְּךָ: וַתִּגְשֶׁן הַשְּׂפָחוֹת הִנֵּה וַיְלָדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחוּיָן: וַתִּגְשֶׁן גַּם לֵאָה וַיְלָדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחוּיָן וְאַחַר נָגַשׁ יוֹסֵף וַרְחֵל וַיִּשְׁתַּחוּיָן: וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כָּל הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמַצָּא חֵן בְּעֵינֵי אָדֹנָי: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֵשׁ לִי רַב אַחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר לָךְ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל נָא אִם נָא מְצֹאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלִקְחֶתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ פְּרֹאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצָנִי: קַח נָא אֶת בְּרַכְתִּי אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ כִּי חֲנִנִי אֱלֹהִים וְכִי יֵשׁ לִי כָל וַיִּפְצֹר בּוֹ וַיִּקַּח: וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכְּהָ וְנִלְכְּהָ לְנֶגְדְךָ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָדֹנָי יְדַע כִּי הַיְלָדִים רַפִּים וְהִצִּיאֵן וְהִבְקֹר עָלוֹת עָלַי וּדְפָקוּם יוֹם אֶחָד וּמָתוּ כָּל הַצֹּאן: יַעֲבֹר נָא אָדֹנָי לְפָנֵי עַבְדּוֹ וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאִטִּי לְרִגְלֵי הַמִּלְאָכָה אֲשֶׁר לְפָנַי וְלִרְגְלֵי הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר אָבֵא אֶל אָדֹנָי שְׂעִירָה: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֲצִיגָהּ נָא עִמָּךְ מִן הָעַם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצָּא חֵן בְּעֵינֵי אָדֹנָי: וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדֶרֶךְ שְׂעִירָה: וַיַּעֲקֹב נָסַע סְכֹתָה וַיָּבֹן לוֹ בֵּית וַלְמִקְנֵהוּ עֲשָׂה סֶכֶת עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם סְכוֹת: וַיָּבֵא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׂכָם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ פְּנַעַן בְּבֵאוֹ מִפְּדֹן אֶרֶם וַיַּחֲזֵן אֶת פְּנֵי הָעִיר: וַיִּקַּח אֶת חֶלְקֵת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אֶהְלוֹ מִיַּד בְּנֵי חַמּוֹר אָבִי שְׂכָם בְּמֵאָה קִשְׁטֵיטָה: וַיַּצֵּב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

ארבעה עשר פסוקים משלש תיבות

וּמִשְׁמַע וּדוֹמָה וּמִשָּׂא: וַיֵּשֶׁב יַצְחָק בְּגֵר: וְהִרְעֵב כָּבֵד בְּאֶרֶץ: וּבְנֵי דָן חֲשִׁים: לִישׁוּעָתְךָ קוֹיִתִּי יְהוָה: יִשְׁשַׁכְּרָ זְבוּלָן וּבְנֵימָן: מִכְשִׁפָּה לֹא תַחֲיֶה: וְעֲשִׂיתָ מִשְׁבַּצַּת זָהָב: וְלִצְרַעַת הַבְּגָד וּלְבָיִת: וּלְשֹׂאת וּלְסַפְּחַת וּלְבִהָרֵת: יְבַרְכֶּה יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶה: וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגְפָּה: וּבְנֵי פְלֹאֵי אֱלִיאָב: בְּרוּךְ טַנְאָה וּמִשְׁאֲרֵתָה:

והחוט המשלש, לא במהרה ינתק: יהוה צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות. אשרי אדם בטח בה: יהוה הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: יהוה עז לעמו יתן. יהוה | יברך את עמו בשלום: יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגואלי:

עשרה פסוקים מהרמב"ן ז"ל, וצריך באמירתם כוונה גדולה

בראשית ברא אלהים. את השמים ואת הארץ: ולכל היד החזקה, ולכל המורא הגדול. אשר עשה משה, לעיני כל ישראל: ויעקב הלך לדרך. ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב פאשר ראם, מחנה אלהים זה. ויקרא שם המקום ההוא מחננים: האזינו השמים ואדברה. ותשמע הארץ אמרי פי: יערף כפטר לקחי, תגל כטל אמרתי. כשעירם עלי דשא, וכרביבים עלי עשב: ויהי בנסע הארץ ויאמר משה. קוומה יהוה ויפצו איביה, וינסו משנאיך מפניך: ובנחה יאמר. שובה יהוה, רבבות אלפי ישראל: וצבאו ופקדיהם. חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאותם. ושלשים יסעו:

אחד עשר פסוקים שמתחילין בנו"ן ומסיימין בנו"ן, והם טובים לשמירה מפחד

נגע צרעת כי תהיה באדם. והובא אל הכהן: ונחננו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען. ואתנו אחזת נחלתנו, מעבר לירדן: נביא מקרבה מאחיה פמני, יקים לה יהוה אלהיה. אליו תשמעו: נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים. קדש משפני עליו: נגד אבותם עשה פלא. בארץ מצרים שדה צען: נחית כצאן עמך. ביד משה ואהרן: נפתו משפני. מור אהלים וקנמון: נר יהוה נשמת אדם. חפש כל חדרי בטן: נפת תטפנה שפתותיה פלה. דבש וחלב תחת לשונה, וריח שלמותיה פריח לבנון: נדו מתוך בבל ומארץ כשדים צאו. והיו פעתוידים לפני צאן: נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים, ובהצים בקשות. מאחי שאול מבנימן:

רבנו של עולם, הצל את עמך בית ישראל, מפל מיני כשפים ומפל עין הרע. וכשם שפרשת כנפיך על אבותינו שבמדבר שלא שלטה עליהם עינא בישא דבלעם, כן תפרוש עלינו ברחמיך הרבים, להיותינו מכסים במכסה ובהנהגה בשמותיה הקדושים, מכל עינא בישא:

שלשה פסוקים המסוגלים לשמירה

אתה סתר לי מצר תצרני. רני פלט תסובבני סלה: בטחו ביהוה עדי עד. כי ביהוה צור עולמים: יהוה עז לעמו יתן. יהוה יברך את עמו בשלום:

שבעה פסוקים בישעיה, שמתחילין בכ"ף ומסיימין בכ"ף

כי תעבר במים אתה אני, ובהנהרות לא ישטפוה. כי תלך במו אש לא תפנה, ולהבה לא תבער בה: כי עם בציון ישב בירושלים. בכו לא תבכה חנון יחנה לקול זעקה, כשמעתו ענה: כי אני יהוה אלהיה, קדוש ישראל מושיעה. נתתי כפרך מצרים, כוש וסבא תחתיה: כי אני יהוה אלהיה מחזיק מינה. האמר לה, אל תירא אני עזרתיה: כי לא שאול תודך מות יהלך. לא ישברו יורדי בור אל אמתה: כי אצק מים על צמא, ונוזלים על יבשה. אצק רוחי על זרעה, וברכתי על צאצאיה: כי אתה אבינו, כי אברהם לא ידענו, וישראל לא יכירנו. אתה יהוה אבינו, גאלנו מעולם שמה:

יברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה | פגיו אליה ויחנה: ישא יהוה | פגיו אליה וישם לה שלום: ושמך את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרה: הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל: יהוה שמרה יהוה צלך על יד מינה: יומם השמש לא יכפה ויחר בלילה: יהוה ישמרה מכל רע ישמר את נפשה: יהוה ישמר צאתה ובואך מעתה ועד עולם:

סדר נטילת לולב

סדר נטילת לולב

תפילה נאה לומר קודם נטילת לולב:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, בפרי עץ הדר וכפת תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל אותיות שמך המיוחד ותקרב אחד אל אחד והיו לאחדים בדי ולידע איה שמך נקרא עלי ויראו מגששת אלי ובנענועי אותם תשפיע שפע ברכות מדעת עליון לנוה אפריון למכון בית אלהינו, ותהא חשובה לפניך מצות ארבעה מינים אלו, כאלו קימתיה בכל פרטותיה ושרשיה ותרי"ג מצות התלוים בה. כי כונתי ליחדא שמה

דְּקוּדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיה בְּדַחֲלֵי וּרְחִימוּ לַיְחַד שְׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:
בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתֵּהא חֲשׂוּבָה לְפָנֶיךָ מִצְוֹת אֲרַבְעָה מִיָּנִים אֵלֶיךָ כְּאֵלֶיךָ כְּנִתִּי בְּכָל הַפְּגָנוֹת שְׁפָנוּ בָהֶם אֲנִשִּׁי
כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לְוָלָב:

בפּעם הראשונה שמברך על הלולב מברך גם שהחיינו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיְּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

סדר הלל

הלל

אלו ימים שאומרים בהם את הלל שלם (בחו"ל): יום א' דפסח (ב' ימים ראשונים של פסח), שבועות (ב' ימים של שבועות), ח' ימים של חג הסוכות עם שמיני עצרת (בגולה ט'), ח' ימים דחנוכה, והסימן הוא בבט"ח:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְקַרְא אֶת הַהֲלֵל:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה. הַלְלוּ אֶת שְׁם יְהוָה: יְהִי שְׁם יְהוָה מְבֹרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְזֶרֶח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאֵו. מְהֻלָּל שְׁם יְהוָה: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהִי לְשִׁבְתָּ: הַמְשִׁפִּילִי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ: מְקִימִי מֵעַפָּר דָּל. מֵאֲשֻׁפֹּת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים. עִם נְדִיבִי עִמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֵקֶרֶת הַבַּיִת. אִם הַבְּנִים שְׁמַחָה. הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בַּיַּת יַעֲקֹב מֵעַם לְעַז: הִיָּתָה יְהוּדָה לְקִדְּשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו: הֵיִם רָאָה וַיִּגַּס, הִיָּרְדֵן יִסָּב לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: מֵה לָּהּ הֵיִם כִּי תִגּוּס, הִיָּרְדֵן תִּסָּב לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: מִלְּפָנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצֹּרֵר אֲגָם מַיִם, חֲלָמִישׁ לְמַעְיָנוּ מַיִם:

בר"ח ובחווה"מ פסח גם שני הימים האחרונים של פסח מדלגין זה:

לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ. כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד. עַל חֲסִדְךָ עַל אֲמִתְךָ: לְפָמָה יֵאֱמָרוּ הַגּוֹיִם. אֵיךָ נָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם. כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב. מֵעַשָׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ. עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ. אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשִׁיחוּ. רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ. לֹא יִהְיוּ בְּגִרּוֹנָם: כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם. כָּל אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בָּטַח בַּיהוָה. עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא: בַּיַּת אֱהֲרֹן בְּטַחוּ בַּיהוָה. עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא: יִרְאֵי יְהוָה בְּטַחוּ בַּיהוָה. עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא:

יְהוָה זָכְרָנוּ יְבָרַךְ, יְבָרַךְ אֶת בַּיַּת יִשְׂרָאֵל, יְבָרַךְ אֶת בַּיַּת אֱהֲרֹן: יְבָרַךְ יִרְאֵי יְהוָה, הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים: יִסָּף יְהוָה עֲלֵיכֶם, וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה, עֲשִׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ: הַשָּׁמַיִם שְׁמִים לַיהוָה, וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנֵי אָדָם: לֹא הַמְתִּים יְהֻלְלוּ יְהוָה, וְלֹא כָּל יְרֵדֵי דוּמָה: וְאֲנַחְנוּ | נְבָרַךְ יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

בר"ח ובחווה"מ פסח גם שני הימים האחרונים של פסח מדלגין זה:

אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני: כי הטא אָזָנוּ לִי. וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת. וּמְצָרֵי שְׂאוֹל מְצָאוּנִי. צָרָה וְגִזּוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא. אַנְּהָ יְהוָה מִלְּטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יְהוָה וְצָדִיק. וְאֵלֵהֵינוּ מֵרַחֵם: שְׁמוֹר פְּתָאִים יְהוָה. דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי. כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת. אֵת עֵינַי מִן דְּמָעָה. אֵת רַגְלֵי מִדְּחִי: אֵת־הַלֶּגֶל לִפְנֵי יְהוָה. בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֵאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר. אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אֶמְרָתִי בַחֲפָזִי. כָּל הָאָדָם כֹּזֵב:

מה אָשִׁיב לַיהוָה, כָּל תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשׂא, וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו: אַנְּהָ יְהוָה כִּי אֲנִי עֲבָדָה, אֲנִי עֲבָדָה בְּוֹ אֶמְתָּה, פִּתְחֶתָּ לְמוֹסְרֵי: לָהּ אֲזַבַּח זָבַח תּוֹדָה, וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: בַּחֲצֹרוֹת | בֵּית יְהוָה בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּיָהּ:

הללו אֵת יְהוָה כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ | חֲסִדוֹ, וְאַמַּת יְהוָה לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

הודו לַיהוָה כִּי טוֹב - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה - כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

מן המצר קָרָאתִי יְהוָה. עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה: יְהוָה לִי לֹא אֵירָא. מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה לִי בְּעוֹזָרִי. וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשׂוֹנְאֵי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה. מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה. מִבְּטַח בְּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי. בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: סִבּוּנִי גַם סִבְבוּנִי. בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: סִבּוּנִי כְּדָבוּרִים. דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים. בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם: דַּחַח דְּחִיתַנִּי לְנִפְל. וַיהוָה עֲזָרְנִי: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה. וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים. יִמִּין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: יִמִּין יְהוָה רֹמְמָה. יִמִּין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: לֹא אֲמוּנֹת כִּי אֶחָיָה. וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסּוּר יִסְרַנִּי יְהוָה. וְלַמּוֹת לֹא נִתְנַנְנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק. אֲבֹא בָם אֲוֹדָה יְהוָה: זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה. צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ: אֲוֹדָה כִּי עֲנִיתַנִּי. וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. **אודך כִּי עֲנִיתַנִּי. וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.** אָבֵן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים. **הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.** מֵאֵת יְהוָה הִיתָה זֹאת. **הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.** זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יְהוָה. נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ. **זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יְהוָה. נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בּוֹ:**

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא: אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא:

ברוך הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה. בְּרַכּוּנְכֶם מִבֵּית יְהוָה: **ברוך הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה.** בְּרַכּוּנְכֶם מִבֵּית יְהוָה: אֵל יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ. אֲסֹרוּ חַג בְּעִבּוֹתַיִם. עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: **אֵל יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ.** אֲסֹרוּ חַג בְּעִבּוֹתַיִם. עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי אֶתָּה וְאֲוֹדָה. אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: **אֵלֵי אֶתָּה וְאֲוֹדָה.** אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב. **כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:**

יהללוך יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ. וְכָל עַמּוֹךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיִּשְׁוֹרְרוּ וַיִּרְוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ תָּמִיד. כִּי לָהּ טוֹב לְהוֹדוֹת. וְלִשְׁמָחָה נִאָּה לְזַמֵּר. כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:

יש נוהגין לומר בר"ח אחר הלל פסוק זה וטוב לאריכות ימים:

ואברהם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים, וַיִּי בָרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל:

זבדיה יִשְׁמְרֵנוּ וַיְחַיֵּנוּ, כֵּן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נִפְשׁ כָּל חַי אָמֵן: **ג"פ:**

בראש חודש וביום טוב ובחול המועד אומר החזן **קדיש שלם** ובחנוכה **חצי קדיש**, וקורין בר"ח ד' גברי ואחר קריאת התורה חצי קדיש, אשרי ובא לציון ואין אומרים למנצח, חצי קדיש וחולצין התפילין ומתפללין מוסף ובחזרת הש"ץ אמרים קדושת כתר:

קדיש שלם

יתגדל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וַיְמַלִּיךָ מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמָּן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. **יהא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמָיא יִתְבָּרַךְ.** וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעַלְמָא (בעש"ת וְלְעַלְמָא מְכָל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאַמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

עד כאן אומרים בחנוכה

תתקבל צְלוֹתְהוֹן וּבְרַעֲוִיתְהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קִדְּם אַבוּהוֹן דִּי בְשְׁמֵיָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יהא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

עשה שְׁלוֹם (בעש"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

שיר של יום

שיר של יום ראשון

היום, יום ראשון בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

לדוד מזמור לַיהוָה הָאֲרָץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְּל וַיִּשְׁבֵּי בָהּ: כִּי הוּא עַל יָמַימִים יִסְדָּהּ וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶנָּה: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וְמִי יִקְוֶם בְּמִקְוֹם קְדָשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וְיָדַיִם לֹא יִשְׂאֵל לְשׂוֹא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשְׂאֵל בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זֶה דוֹר דִּרְשָׁיו מִבְּקִשֵׁי פְנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרֵימָה רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשִׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזִיז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלַחֲמָה: שְׂאוּ שְׁעָרֵימָה רְאשֵׁיכֶם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

הושיענו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קְדֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאַמֵּר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה מְצִיּוֹן שִׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלָא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאַמֵּן:

קדיש יתום

יתגדל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וַיְמַלִּיךָ מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמָּן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. **יהא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמָיא יִתְבָּרַךְ.** וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעַלְמָא (בעש"ת וְלְעַלְמָא מְכָל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאַמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא (בעשי"ת וּלְעֵלָא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאֲמִירָן בְּעֵלְמָא, וְאֲמִרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִרוּ אָמֵן:

שיר של יום שני

הַיּוֹם, יוֹם שְׁנֵי בְּשַׁבַּת, שָׁבוּ הָיוּ הַלּוּיִם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

שִׁיר מִזְמוֹר לְבָנֵי קִרְחַ: גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קִדְשׁוֹ: יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְפְּתֵי צִפּוֹן קִרְיַת מְלֹךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב: כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִים נוֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו: הֵמָּה רָאוּ כִּן תִּמְהוּ נִבְהִלוּ נִחְפְּזוּ: רַעְדָּה אֲחַזְתֶּם שָׁם חֵיל כִּי־לִדְהָ: בְּרוּחַ קֳדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כִּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד עוֹלָם סְלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִידָךְ בְּקִרְבֵּי הַיְכָלְךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כִּן תִּהְלֶתְךָ עַל קִצְוֵי אָרֶץ צֶדֶק מְלֵאָה יְמִינְךָ: יִשְׂמַח הֵר צִיּוֹן תִּגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְּדֻלְיָהּ: שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהַגְנוּ עַל מוֹת:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶתְךָ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שִׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיְמֵלָא כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

קרדיש יתום

יְתַגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דֵי בְּרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחֵיכּוֹן וּבִימִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאֲמִרוּ אָמֵן. **יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָא (בעשי"ת וּלְעֵלָא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאֲמִירָן בְּעֵלְמָא, וְאֲמִרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִרוּ אָמֵן:

שיר של יום שלישי

הַיּוֹם, יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבַּת, שָׁבוּ הָיוּ הַלּוּיִם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נָצַב בְּעַדַת אֵל בְּקִרְבֵּי אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד מְתֵי תִשְׁפֹּטוּ עוֹל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סְלָה: שְׁפֹטוּ דַל וְיִתּוֹם עֲנִי וְרֵשׁ הַצְּדִיקוֹ: פְּלֹטוּ דַל וְאֶבְיּוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יִבְיֵנוּ בַּחֲשָׁכָה יִתְהַלְכוּ יְמוּטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיוֹן כָּלְכֶם: אֲכֹן כְּאֲדָם תִּמְוֹתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶתְךָ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שִׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיְמֵלָא כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרועיתה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון וביומיוכוון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה** שלום (בעשי"ת השלום) במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

שיר של יום רביעי

היום, יום רביעי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און: עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו: הנטע און הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבל: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יפרה לרשע שחת: כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים מי יתנצב לי עם פעלי און: לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני: ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך פסא הוות יצר עמל עלי חק: גודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם וברעתם יצמייתם יצמייתם יהוה אלהינו:

הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה: ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה: ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם ומלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרועיתה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון וביומיוכוון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה** שלום (בעשי"ת השלום) במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

שיר של יום חמישי

היום, יום חמישי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

לְמַנְצַח על הגתית לאסוף: הַרְנִינוּ לְאַלְהִים עֲזָנוּ הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שָׂאוּ זְמֶרָה וְתִנְנוּ תֶחֱפֹז נְעִים עִם נְבִל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּפֶּסַח לְיוֹם חֲגֹנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׂמוּ בְצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁפֹת לֹא יִדְעֵתִי אֲשַׁמֶּע: הַסִּירוּתִי מִסֶּבֶל שְׂכֵמוֹ כִּפְיוֹ מִדָּוִד תַּעֲבֹרְנָה: בְּצִרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצָה אֲעִנְךָ בְּסֹתֵר רַעַם אֲבַחֲנֶךָ עַל מִי מְרִיבָה סֵלָה: שְׁמַע עִמִּי וְאַעֲיִדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכַר: אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב פִּיךָ וְאַמְלֵאֵהוּ: וְלֹא שְׁמַע עִמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחְהוּ בְּשִׁירוֹת לְבָב יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עִמִּי שְׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָד: מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יִכַחְשׁוּ לוֹ וְיִהִי עֲתָם לְעוֹלָם: וַיֵּאֱכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֹטֵה וּמִצֹּר דָּבַשׁ אֲשַׁבֵּיעָה:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֹתֶיךָ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵ וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת וְלְעֵלְא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

שיר של יום ששי

הַיּוֹם, יוֹם שְׁשִׁי בְּשַׁבָּת, שְׂבֹבוּ הַיּוֹם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

יְהוָה מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבָשׁ לְבָשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֲזָר אַף תִּפְּחוֹן תִּבְּל בַּל תִּמּוּט: נִכּוֹן כְּסָאָךָ מֵאֵז מֵעוֹלָם אֶתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם: מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה: עֲדִיתְךָ נְאֻמָּנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נִאֲוָה קְדוֹשׁ יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֹתֶיךָ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵ וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת וְלְעֵלְא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

בְּרַכִּי נִפְשֵׁי אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוּד וְהִדְר לְבָשֶׁת: עֲטָה אֹר כְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם כְּרִיעָה: הַמְקַרָּה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׁם עֲבִים רְכוּבוּ הַמְהַלֵּךְ עַל פְּנֵי רוּחַ: עֲשֵׂה מְלֶאכֶיךָ רוּחוֹת מְשֻׁרְתָיו אֵשׁ לֵהֵט: יִסַּד אֶרֶץ עַל מְכוּנֵיהָ בַּל תִּמְוֹט עוֹלָם וְעַד: תְּהוֹם כְּלָבוּשׁ כְּפִיתוֹ עַל הָרִים יַעֲמְדוּ מַיִם: מִן גְּעַרְתָּךְ יִנוּסוּן מִן קוֹל רַעֲמָךְ יִחַפְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדוּ בְּקַעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדַּתְּ לָהֶם: גְּבוּל שְׁמַתְּ בַּל יַעֲבִרוּן בַּל יִשְׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאֶרֶץ: הַמְשַׁלַּח מַעֲנִינֵי בְּנִחְלִים בֵּין הָרִים יְהַלְכוּן: יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם: עֲלִיָּהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאֶרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדֵת הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאֶרֶץ: וַיֵּן יִשְׁמַח לְבַב אֲנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֹן וְלָחֶם לְבַב אֲנוּשׁ יִסְעַד: יִשְׁבַּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֶרְצֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבוּהִים לְיַעֲלִים סְלַעִים מַחֲסֵה לְשִׁפְנִים: עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּחֲוֶה וְיִהְיֶה לְיָלָה בּוֹ תִרְמָשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר: הַכְּפִירִים שִׁאֲגִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשְּׁמֵשׁ יִאֲסֹפּוּן וְאֵל מַעֲוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב: מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֶאכֶה הָאֶרֶץ קִנְיָךְ: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חֵיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שָׁם אֲנִיּוֹת יְהַלְכוּן וְלִוְיָתָן זֶה יַצְרִיתָ לְשִׁחַק בּוֹ: כָּלֵם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבַּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהִילוּן תִּסְפָּר רוּחָם יִגְוַעוּן וְאֵל עֲפָרָם יִשְׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: הַמַּבִּיט לְאֶרֶץ וּתְרַעַד יַגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי: יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאֶרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי נִפְשֵׁי אֶת יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

קדיש יתום

יְתַגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמְיִכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמַן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. יְהִי שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵם וּלְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעַלְמָא (בעשי"ת וְלַעֲלָא מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחַמְתָּא, דְּאַמִּירוֹן בְּעֲלָמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

ספר תורה לראש חדש

כשפותחין את ארון הקודש אומרים זה

וְיִהְיֶה בְּנִסְעֵי הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה יְהוָה וַיַּפְּצוּ אֲבִיבֵיךָ וַיִּנְסוּ מִשַּׁנְאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם: בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֵיהּ דְּמֵרָא עֲלָמָא. בְּרִיךְ כְּתִרְךָ וְאַתְרְךָ. יְהִי רַעֲוִיתְךָ עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵם. וּפְרָקוּן מִיְנֵךְ אַחֲזֵי לְעַמְךָ בְּבֵית מִקְדְּשְׁךָ. וְלֹא מְטוּב לָנָא מְטוּב נְהוֹרְךָ וּלְקַבֵּל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמֵינוּ. יְהִי רַעֲוָא קְדָמְךָ דִּתְוֹרִיךָ לָן חַיִּין

בְּטִיבוֹתָא. וְלִהְיוּ אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקָיָא. לְמַרְחַם עָלַי וְלִמְנוּטֵר יְתִי וְיִת כֹּל דֵּי לִי וְדֵי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אֲנִתָּה הוּא
זֶן לְכֻלָּא וּמְפָרְגִס לְכֻלָּא. אֲנִתָּה הוּא שְׁלִיט עַל כְּלָא. אֲנִתָּה הוּא דְשְׁלִיט עַל מְלַכְיָא. וּמְלַכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא
עֲבָדָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסָגִידְנָא קַמָּה וּמְקַמָּא דִּיקָר אֲוִרִיתָה בְּכֹל עֵדוֹן וְעֵדוֹן. לֹא עַל אֲנִשׁ רְחִיצָנָא וְלֹא עַל
בְּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא. אֱלָא בְּאַלְהָא דְשִׁמְיָא. דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט וְאֲוִרִיתָה קְשׁוּט וּנְבִיאוּהִי קְשׁוּט. וּמְסָגָא
לְמַעַבְד טַבּוֹן וּקְשׁוּט. בֵּה אֲנָא רְחִיץ. וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יְקִירָא אֲנָא אֲמַר תְּשִׁבְחוּ. יְהֵא רַעְוָא קְדָמָךְ דִּתְפָּתַח
לְבָאֵי בְּאֲוִרִיתָא. (וְתִיֵּהֵב לִי בְּנִין דְּכָרִין דְּעֲבָדִין רַעְוָתָךְ). וְתִשְׁלִים מְשָׁאֲלִין דְּלְבָאֵי וּלְבָא דְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְטַב
וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם אָמֵן:

חזן גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו:

קָהַל לָךְ יְהוָה הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַחַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא
לְכֹל לְרֹאשׁ: רוּמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַהֲדָם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַר קְדִישׁוֹ
כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

אב הַרְחִמֵם. הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים. וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוּת. וְיַגְעֵר בְּיַצָּר
הַרְע מִן הַנְּשׂוּאִים. וְיַחֲוֹן אוֹתָנוּ לְפִלִּיטַת עוֹלָמִים. וְיִמְלֵא מְשָׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמַדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

הש"ץ אומר:

וּתְגַלָּה וְתִתְרָאָה מְלַכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמְנוֹ קְרוֹב. וְיַחֲוֹן פְּלִטָתָנוּ וּפְלִטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחוֹן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים וּלְרַצּוֹן
וְנִאֲמַר אָמֵן. הַכֹּל הָבִי גְדֹל לְאַלְהֵינוּ וּתְנֵנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה. כְּהֵן קָרֵב יַעֲמִד (פְּלוּנִי בִן פְּלוּנִי) הַכְּהֵן. בְּרוּךְ שֶׁנִּתֵּן תּוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשׁוֹ: **קָהַל** וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם:

סדר ברכת התורה

העולה אומר ברכו את יהוה המברך:

והקהל עונים: ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

והעולה חוזר: ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

ואחר כך מברך

ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

ואחר קריאת התורה מברך העולה:

ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה.
נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם. הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת. שְׂגַמְלָנִי כֹּל טוֹב:

והקהל עונה: אמן. מי שגמלה כל טוב. הוא יגמלה כל טוב סלה:

אם קראו לספר תורה נער שנעשה בר מצוה אזי אחר שברך ברכה אחרונה יאמר אביו:

ברוך שפטרני מעונשו שלזה:

מוציאים ספר תורה וקוראים ד' עולים בפרשת פנחס

קריאה לראש חודש

חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעויתה, ומליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

מגביהים את ספר התורה, המגביה פותח את ספר התורה שיהיו שלשה עמודים מן הכתב גלויים ואומרים:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: על פי יהוה ביד משה:

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: יהוה אלהינו אמת משה אמת ותורתו אמת:

אשרי ובא לציון

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו: תהלה לדוד ארוממו אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשריחה: ועזוז נוראיתך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יהוה ארץ אפים וגדל חסד: טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה כל מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי וקבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל וישבי פשע ביעקב נאם יהוה: ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיה ומפי זרע ומפי זרע ארבע אמר יהוה מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש | קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרו קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכנינתה, קדיש על ארעא עובד גבורתה, קדיש

לְעֵלֶם וּלְעֵלְמֵי עֲלֻמְיָא, יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל אֲרָעָא זִיו יְקָרָה: וּתְשָׂאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטֻלְתָּנִי רוּחָא וּשְׁמַעִית בְּתַרְי קֹל זִיעַ שְׂגִיָּא דְּמִשְׁבָּחִין וְאֶמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דִּיהוָה
מֵאַתְרָא בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד, יְהוָה מְלֹכוּתָהּ קָאִים לְעֵלֶם וּלְעֵלְמֵי עֲלֻמְיָא: יְהוָה אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אַבּוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם, לְיַצֵּר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמָּךְ, וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֵלַיךְ: וְהוּא רַחוּם
יִכְפֹּר עִוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהִשְׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסֹלֵחַ וְרַב חַסֵּד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:
צְדֻקְתָּךְ צְדָק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חַסֵּד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ מִיַּמֵּי קֶדֶם:
בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם, יַעֲמֵס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּטִחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלָךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרְאֵנוּ: בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שְׁבָרָאֲנוּ לְכַבּוֹדוֹ,
וְהַבְּדִילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכָנוּ. הוּא יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשִּׁים בְּלִבָּנוּ
אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שְׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק, וְלֹא נִגְדַל לְבַהֲלָהּ. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָר חֻקֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכָּה וְנַחֲמָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וְנִבְרָכָה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ
וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה. וְהִיא
יְהוָה מְבֹטָחוֹ: בְּטַחוּ בִּיהוָה עַדֵי עַד. כִּי בִּיָּהּ יְהוָה צוֹר עוֹלָמִים: וְיִבְטַחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דְרֹשְׁיֶיךָ
יְהוָה: יְהוָה חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר: יְהוָה אֲדֹנָינוּ, מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חֲזִקוּ וַיִּאֲמָץ
לְבַבְכֶם כָּל הַמִּיחָלִים לִיהוָה:

וְעַתָּה יַגְדֵל נָא פֶּחַ אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לְאֹמֹר: זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה:

בית יעקב

בית יעקב, לְכוּ וְנִלְכָה בְּאוֹר יְהוָה: כִּי כָּל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו, וְאֲנַחְנוּ נִלְכֶּה בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד:

יהי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲמָנוּ, כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אַבּוֹתֵינוּ, אֵל יַעֲזָבָנוּ וְאֵל יִשְׁעָנוּ: לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו, לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו,
וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אַבּוֹתֵינוּ: וְיִהְיֶה דְבַרֵי אֱלֹהֵיךָ, אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּ לְפָנָי יְהוָה, קְרֹבִים
אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ, וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי
הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד:

שיר המעלות לְדוֹד לִוְלִי יְהוָה שְׁהֵי לָנוּ יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל: לִוְלִי יְהוָה שְׁהֵי לָנוּ בְּקוֹם עֲלִינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים
בְּלַעֲוֵנוּ בְּחֵרוֹת אָפָם בָּנוּ: אֲזִי חַיִּים שְׁטָפוּנוּ נַחֲלָה עֲבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עֲבַר עַל נַפְשֵׁנוּ חַיִּים הִגִּידוּנִים: בְּרוּךְ
יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשִׁנְיָהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצַפּוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבֵּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלְטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם
יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ:

ומחזירין את ספר התורה למקומו והש"ץ אומר:

יהללו אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ.

והקהל אומרים:

הודו עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיִּרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חַסִּידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קֶרְבּוֹ הַלְלוּיָהּ:

לְדוֹד מְזֻמּוֹר לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּגְבַּל וְיִשְׁבְּי בָּהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסֻדָּה וְעַל נְהָרוֹת יְכוּנְנָה: מִי יַעֲלֶה בָּהֶר
יְהוָה וּמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קְדָשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וְיִבֵר לְבַב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂאָ לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂאָ בְּרָכָה

מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דרשיו מבקשי פניו יעקב סלה: שאו שיערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שיערים ראשיכם וישאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

וכשמכניסין הספר תורה להיכל אומרים זה:

ובנהו לאמר. שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה יהוה למנוחתך. אתה וארון עצה: פהניו לבשו צדק. וחסידך ירגנו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם. תורתי אל תעזבו: עץ חיים היא למחזיקים בה. ותמכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יהוה אליך ונשובה. חדש ימינו כקדם:

ואומר הש"ץ חצי קדיש וחולצין תפילין

חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעיתנה, וימליך מלכותנה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברکتא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

מוסף לראש חודש

אם חל בשבת ראה - מוסף לראש חודש ושבת

כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הפל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו, באהבה. מלך עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יהוה, מגן אברהם:

אתה גבור לעולם, אדני. מחיה מתים אתה, רב להושיע.

בקיץ: מוריד הטל. **בחורף:** משיב הרוח ומוריד הגשם.

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נוֹפְלִים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה, מחיה המתים:

כתרבחזרת הש"ץ: אומרים כתר

פתר יתנו לך, יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה. עם עמך ישראל קבוצי מטה: יחד כלם קדשה לך ישלשו פדבר האמור על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: קו"ח: קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ

כבודו: חזן: לעמדתם משפחים ואומרים: קר"ח: ברוך כבוד יהוה ממקומו: חזן: ובדברי קדשך פתוב לאמור: קר"ח: מלך יהוה לעולם. אלהיך ציון לדר ודר. הללויה:

חזן: לדור ודור נגיד גדלך. ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. פי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יהוה. האל הקדוש:

אתה קדוש, ושמה קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה. פי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה, האל הקדוש:

ראשי חדשים לעמך נתת, זמן כפרה לכל תולדותם, בהיותם מקריבים לפניך זבחי רצון, ושעירי חטאת לכפר בעדם, זפרון לכלם יהיו, ותשועת נפשם מיד שונא. מזבח חדש בציון תכין, ועולת ראש חדש נעלה עלי, ושעירי עזים נעשה ברצון, ובעבודת בית המקדש נשמח כלנו, ובשירי דוד עבדך הנשמעים בעירך האמורים לפני מזבחך. אהבת עולם תביא להם, וברית אבות לבנים תזכור: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו, תמידים פסדכם ומוספים כהלכתם. את מוסף יום ראש החדש הזה, נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך, כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך פאמור:

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה, פרים בני בקר שנים ואיל אחד, כבשים בני שנה שבעה תמימים:

ומנחתם ונספיהם כמדבר: שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש, ויין כנסכו, ושעיר לכפר, ושני תמידים כהלכתם:

אלהינו ואלהי אבותינו, חדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה, לחיים טובים ולשלום, למחילת חטא, ולסליחת עון, (בשנת העיבור עד חדש ניסן: ולכפרת פשע). ויהי החדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו, תחלה וראש לפדיון נפשנו, כי בעמך ישראל בחרת מפל האמות, וחקי ראשי חדשים להם קבעת: ברוך אתה יהוה, מקדש ישראל וראשי חדשים:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר שכנינתו לציון:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיה שובכל יום עמנו, ועל נפלאותיה וטובותיה שובכל עת, ערב ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיה, המרחם, כי לא תמו חסדיה, כי מעולם קוינו לך:

מודים דרבנן **בחזרת הש"ץ** כשהוא אומר מודים, אומרים הקהל:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל בשר, יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחיייתנו וקיימתנו. פן תחיינו ותקיימנו, ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך, לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו מודים לך, ברוך אל ההודאות.

על הניסים **בחנוכה** אומרים כאן על הניסים:

ועל הנסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן פהו גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיקם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך לה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת (ימים) אלו בהלל ובהודאה ועשית עמכם גם ופלא ונודה לשמך הגדול סלה: ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלפניו תמיד לעולם ועד.

וכל החיים יודוך סלה: ויהללו ויברכו את שמך הגדול, באמת, לעולם פי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך וזה נאה להודות:

ברכת כהנים

שים שלום טובה וברכה, חיים, חן וחסד, ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו, כלנו כאחד (יחד) באור פניך, פי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורת חיים, ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים, וחיים ושלום. (וכל טוב) וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה ברב עז ושלום. ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום:

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יהוה צורי וגאלי:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תרדף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם:

יש אומרים כאן תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים. ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך. ותצילני מיצר הרע. ותן בלבי הכנעה וענוה. מלפני ואלהינו אלהי כל בשך. יחד שמך בעולמך בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך. וקבץ קבוץ גליות ופדה צאנך ושמח עדתך:

עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יחלצו ידידי הושיעה ימינה וענני:

נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יהוה צורי וגאלי:

עשה שלום (בעשי"ת השלום) במרומו. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמוניות:

קדיש שלם

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמייא יתברך.** וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריה הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון די בשמיא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום (בעשי"ת השלום) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

קוה

קוה אל יהוה חזק וצמץ לבך וקנה אל יהוה: אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו: כי מי אלוה מבליעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו:

אין כאלהינו, אין כאדוננו, אין כמלכנו, אין כמושיענו: מי כאלהינו, מי כאדוננו, מי כמלכנו, מי כמושיענו: נודה לאלהינו, נודה לאדוננו, נודה למלכנו, נודה למושיענו: ברוך אלהינו, ברוך אדוננו, ברוך מלכנו, ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו, אתה הוא אדוננו, אתה הוא מלכנו, אתה הוא מושיענו: אתה תקום תרחם ציון, כי יעת לחננה, כי בא מועד:

פטום הקטרת הצרי. והצפרן. החלבנה. והלבונה. משקל שבועים שבועים מנה. מור. וקציצה. שבלת נרד. וכרפם. משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. ברית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רובע מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר. אף כפת הירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. ברית כרשינה ששפין בה את הצפרן. כדי שתהא נאה. יין קפריסין ששורין בו את הצפרן. כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר. כשהוא שוחק אומר. הדיק היטב. היטב הדיק. מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל. אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה: תניא בר קפרא אומר. אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שינים לחצאין. ועוד תני בר קפרא. אלו היה נותן בה קורטוב של דבש. אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה:

(ג"פ): **יהוה** צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה:

(ג"פ): **יהוה** צבאות אשׁרי אדם בוטח בך:

(ג"פ): **יהוה** הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תנא דבי אליהו. כל השונה הלכות בכל יום. מבוטח לו שהוא בן עולם הבא. שנאמר. הליכות עולם לו. אל תקרי הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר. וכל בניו למוני יהוה ורב שלום בניו. אל תקרי בניו. אלא בוניו: שלום רב לאהבי תורתך. ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך. שלום בארמונותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך: יהוה עז לעמו יתן. יהוה יברך את עמו בשלום:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פורקניה ויקרב משיחה. בחייו וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרום, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא (בעשי"ת לעלא ולעלא מכל ברכתא) ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמין וחייו אריכין ומזונא רויחא ופירקנא מן קדם אבוהון דבשמיא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום (בעשי"ת השלום) במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ברכו את יהוה המברך:

קהל וחוץ: **ברוך** יהוה המברך לעולם ועד:

עלינו לשבח

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמונו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם, וגורלנו ככל המונם, שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד, אמת מלפנו, אפס זולתו. כפתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל כן נקמה לך יהוה אלהינו, לראות מהרה בתפארת עצה, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים פרות יפרתו, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמה, להפנות אליה כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל, כי לה תקרע כל ברה, תשבוע כל לשון. לפניה יהוה אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמה יקר יתנו, ויקבלו כלם את על מלכותה, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד. כפתוב בתורתך: יהוה ימלך לעלם ועד: ונאמר: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעיתיה, וימלך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך**. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, בריה הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמין בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמאי וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: **עשה** שלום (בעשי"ת השלום) במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

סדר שלש רגלים

קידוש לשלש רגלים

כשחל יו"ט בשבת מתחילים כאן:

נותן עיניו בכוס ומסתכל על הנרות

בלחש: ויהי ערב ויהי בקר

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו. כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

כשחל יו"ט בחול מתחילין כאן:

סברי מרגו ורפנו ורבותי:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממונו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה) מועדים לשמחה. חגים וזמנים לששון. את יום (לשבת השבת הזה ואת יום):

לפסח: חג המצות הזה. זמן חרותנו:

לשבועות: חג השבועות הזה. זמן מתן תורתנו:

לסוכות: חג הסוכות הזה. זמן שמחתנו:

לשמ"ע ולש"ת: שמיני עצרת החג הזה. זמן שמחתנו:

(לשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים. פי בנו בחרת ואותנו קדשת מפל העמים. (לשבת ושב) ומועדי קדש (לשבת באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו: ברוך אתה יהוה. מקדש (לשבת השבת ו) ישראל והזמנים:

בליל ראשון של סוכות אומרים תחלה לישב בסוכה ואח"כ שהחינו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו. וצונו לישב בסוכה:

כשחל יו"ט במוצאי שבת מקדשין לפי סדר יקנה"ז, דהיינו יין, קידוש, נר, הבדלה, זמן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. בורא מאורי האש:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. המבדיל בין קדש לחול. בין אור לחשך. בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום השביעי משישת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך: ברוך אתה יהוה. המבדיל בין קדש לקדש:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

תפילת שלש רגלים לערבית, לשחרית ולמנחה

מתפללים ערבית כמו בשבת ואחר השכיבנו אומרים "וידבר משה", ובשבת אומרים קודם: "ושמרו בני ישראל"

וידבר משה את מועדי יהוה, אל בני ישראל:

חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, פרעויתה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. בחיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתגדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקדשא, ברין הוא. לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברקתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמרון בעלמא, ואמרו אמן:

שמונה עשרה לשחרית, מנחה וערבית של שלוש רגלים

לערבית ולשחרית: אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

למנחה: כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו, באהבה. מלך עוזר ומושיע ומגן, ברוך אתה יהוה, מגן אברהם:

אתה גבור לעולם, אדני. מחיה מתים אתה, רב להושיע.

בקיץ: מוריד הטל. **בחורף:** משיב הרוח ומוריד הגשם.

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה, מחיה המתים:

קדושה

בחזרת הש"ץ: אומרים קדושה

בשחרית אומרים:

נקדישך ונעריצך פנעם שיח סוד שרפי קדש. המושלשים לך קדשה. כפתוב על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר: קו"ח: קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות. מלא כל הארץ כבודו: חזן: **אז.** בקול רעש גדול אדיר וחקק. משמיעים קול. מתנשאים לעמת שרפים. לעמתם משבחים ואומרים: קו"ח: ברוך כבוד יהוה ממקומו: חזן: ממקומך מלפנינו תופיע. ותמלוך עלינו כי מחפים אנחנו לך. מתי תמלך בציון. בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון. ותתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשרי עצה. על ידי דוד משיח צדקך: קו"ח: ימלך יהוה לעולם. אלהיך ציון לדר ודר. הללויה:

במנחה אומרים:

נקדישך ונעריצך פנעם שיח סוד שרפי קדש, המושלשים לך קדשה. כפתוב על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר: **קדוש, קדוש, קדוש, יהוה צבאות. מלא כל הארץ כבודו.** לעמתם משבחים ואומרים: **ברוך כבוד יהוה ממקומו. ובדברי קדשך פתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר, הללויה.**

אתה קדוש, ושמו קדוש, וקדושים בכל יום הללוך סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה, האל הקדוש:

אתה בחרתנו מפל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מפל הלשונות וקדשתנו במצוותיה וקרבתנו מלפניו לעבודתך ושמו הגדול והקדוש עלינו קראת:

כשחל יו"ט במוצאי שבת אומרים ותודיענו:

ותודיענו יהוה אלהינו את משפטי צדקך ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך ותתן לנו יהוה אלהינו משפטים ישירים ותורות אמת חקים ומצוות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועדי קודש וחגי נדבה. ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל ותבדל יהוה אלהינו בין קודש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:

ויתנו לנו יהוה אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום (לשבת השבת הזה ואת יום):

בפסח חג המצות הזה. זמן חרותנו:

בשבועות: חג השבועות הזה. זמן מתן תורתנו:

בסוכות: חג הסוכות הזה. זמן שמחתנו:

בשמ"ע וש"ת: שמיני עצרת הזה. זמן שמחתנו:

(בשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, ויגיע ויראה וירצה, וישמע ויפקד ויזכר, זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפלטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום:

בראש חדש ראש החדש

בפסח חג המצות

בשבועות: חג השבועות

בסוכות: חג הסוכות

בשמ"ע ובש"ת: שמיני עצרת החג

הזה. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו, ורחם עלינו והושיענו, פי אליה עינינו, פי אל מלך חנון ורחום אתה:

והשיאנו יהוה אלהינו את ברכת מועדיך. לחיים טובים ולשלום. לשמחה ולששון. פאשר רצית ואמרת לברכנו: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו. (לשבת באהבה וברצון) בשמחה ובששון. (לשבת שבת) מועדי קדשך וישמחו בך ישראל מקדשי שמה: ברוך אתה יהוה מקדש(לשבת השבת) וישראל וזמנים:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר שכנתו לציון:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלי רחמיה, המרחם, כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו לך:

מודים דרבנבחרת הש"ץ כשהוא אומר מודים, אומרים הקהל:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁחִיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַקְיָמֵנוּ, וְתַאֲסֹךְ גְּלוּיֵתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קְדוֹשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה: וַיְהִלּוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, בְּאַמֶּת, לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה,
הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת:

ברכת כהנים

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךָ. בְּרָכְנוּ אֲבוּינוּ, כְּלָנוּ כְּאַחַד (יחד)
בְּאוֹר פְּנִיָּךְ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים, וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם. (וְכָל טוֹב) וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמּוֹךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּרַב עֵז וְשְׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֵרֵי כִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

אֱלֹהֵי. נִצֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַע וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדָּם. וְנַפְשִׁי כַּעֲפֹר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי
בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקְּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה. מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל
מַחֲשַׁבְתָּם:

יש אומרים כאן תפילה זו:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁלֵא תַעֲלֶה קִנְיָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְיָתִי עַל אַחֲרִים. וְשְׁלֵא
אֲכַעֹס הַיּוֹם וְשְׁלֵא אֲכַעִיסְךָ. וְתַצִּילֵנִי מִיַּצָּר הָרָע. וְתֵן בְּלִבִּי הַכְּנָעָה וְעֲנֹוּהָ. מִלְּפָנֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר. יחד
שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ בְּנֵה עִירָךְ יִסַּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלַל הֵיכָלְךָ. וְקַבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וַיַּפְדֵּה צֹאנְךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ:

עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֵרֵי כִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֱמָרוּ אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:
וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קְדָמוֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַיהוָה מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קְדָמוֹנִיּוֹת:

קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דֵּי בְּרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָה.
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמַן קָרִיב, וְאֱמָרוּ אָמֵן. **יְהִי שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרֵךְ לְעַלְמָא**

וּלְעַלְמֵי עֵלְמֵי יִתְבָּרָה. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיָּהּ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת וּלְעֵלְא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

תַּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אַבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמְרוֹמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

בערבית ליל יום טוב, אחרי שמונה עשרה, אם חל בשבת אומרים "ויכולו", והחזן אומר ברכת מעין שבע וקדיש שלם. ואם חל בחול אומרים קדיש שלם. ובלייל יום טוב ראשון של פסח, אומרים הלל שלם, ואחר כך אומר החזן קדיש שלם, אם חל בשבת אומרים ויכולו ולאחר מכן הלל שלם

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שְׁמָנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֵא שָׁם חָלְקָנוּ כְּהֵם, וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנֵם, שְׁהֵם מִשְׁתַּנְּחוּיִם לְהַבֵּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּנְּחוּיִם וּמוֹדִים, לְפָנֵי מַלְךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהוּא נוֹטָה שְׁמִימִם וְיִסַּד אֶרֶץ, וּמוֹשִׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְשָׁכֵינַת עֲזוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אָמַת מְלַכְנוּ, אָפְס זִוְלָתוֹ. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

וְעַל כֹּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִפְרִתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בְּשׂוֹר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָה, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֵךְ יִקְר יִתְנוּ, וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֵת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עָלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבּוֹד. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא, כְּרַעוּתְהָ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתְהָ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. **יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעַלְמֵי עֵלְמֵי יִתְבָּרָה.** וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיָּהּ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת וּלְעֵלְא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה** שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמְרוֹמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

סדר הזכרת נשמות

בשביעי של פסח (ובחול באחרון של פסח) ובשבועות (ובחול ביום ב' דשבועות), ובשמיני עצרת וביום הכפורים, מזכירים נשמות אחר קריאת התורה:

מי שאין לו אב יאמר זה:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מוֹרֵי (פב"פ) שֶׁהֵלֵךְ לְעוֹלָמוֹ בְּעִבּוֹר שְׁאֵתָן בְּלִי נֶדֶר צְדָקָה בְּעֵדוֹ, בְּשִׁכְרָה זֶה תִּהְיֶה נִפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקְנִיּוֹת שְׁבַגְן עֵדוֹן. וְנֹאמֵר אָמֵן:

מי שאין לו אם יאמר זה:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרְתִי (פב"פ) שֶׁהֵלְכָה לְעוֹלָמָהּ בְּעִבּוֹר שְׁאֵתָן בְּלִי נֶדֶר צְדָקָה בְּעֵדָה, בְּשִׁכְרָה זֶה תִּהְיֶה נִפְשָׁהּ צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקְנִיּוֹת שְׁבַגְן עֵדוֹן. וְנֹאמֵר אָמֵן:

בעבור אב ואם הזקנים ויתר הקרובים:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי זְקֵנִי וְזְקֵנֹתִי דוֹדֵי וְדוֹדוֹתֵי אַחִי וְאַחֵיֹתֵי. בֵּין מֵצַד אָבִי וּבֵין מֵצַד אִמִּי שֶׁהִלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּעִבּוֹר שְׁאֵתָן בְּלִי נֶדֶר צְדָקָה בְּעֵדָם, בְּשִׁכְרָה זֶה תִּהְיֶינָה נִפְשׁוֹתֵם צְרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקְנִיּוֹת שְׁבַגְן עֵדוֹן. וְנֹאמֵר אָמֵן:

בעבור נשמות המומתים על קידוש השם אומרים זה:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פב"פ) וְנִשְׁמַת כָּל קְרוֹבֵי וְקְרוֹבוֹתֵי דוֹדֵי וְדוֹדוֹתֵי אַחִי וְאַחֵיֹתֵי. הֵן מֵצַד אָבִי וְהֵן מֵצַד אִמִּי. הֵן שֶׁהוּמְתוּ הֵן שֶׁנִּהְרְגוּ הֵן שֶׁנִּשְׁחַטוּ וְשֶׁנִּשְׂרְפוּ וְשֶׁנִּטְבְּעוּ וְשֶׁנִּחְנְקוּ עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם. בְּעִבּוֹר שְׁאֵתָן בְּלִי נֶדֶר צְדָקָה בְּעֵד הַזְּכָרֹת נִשְׁמוֹתֵהֶם. וּבְשִׁכְרָה זֶה תִּהְיֶינָה נִפְשׁוֹתֵהֶם צְרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקְנִיּוֹת שְׁבַגְן עֵדוֹן. וְנֹאמֵר אָמֵן:

ואחר כך יאמר

לזכר:

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים הַמְצִיא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ מִזְהָרִים אֶת נִשְׁמַת (פב"פ) שֶׁהֵלֵךְ לְעוֹלָמוֹ בְּעִבּוֹר (שפלוני) נֶדֶב לְצְדָקָה בְּעֵד הַזְּכָרֹת נִשְׁמַתוֹ, לְכֹן בְּעַל הַרְחָמִים יִסְתַּיְרָהוּ בְּסִתְרֵי כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וְיִצְרֵר בְּצָרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמַתוֹ הַזֶּה הוּא נִחְלָתוֹ וְיִגְוַח בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבוֹ וְנֹאמֵר אָמֵן:

לנקבה:

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים הַמְצִיא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ מִזְהָרִים אֶת נִשְׁמַת (פב"פ) שֶׁהֵלְכָה לְעוֹלָמָהּ בְּעִבּוֹר (שפלוני) נֶדֶב לְצְדָקָה בְּעֵד הַזְּכָרֹת נִשְׁמַתָּהּ, לְכֹן בְּעַל הַרְחָמִים יִסְתַּיְרָהוּ בְּסִתְרֵי כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וְיִצְרֵר בְּצָרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמַתָּהּ הַזֶּה הוּא נִחְלָתָהּ וְיִגְוַח בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבָהּ וְנֹאמֵר אָמֵן:

מִי שֶׁיִּבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יִבְרַךְ אֶת ר' (פב"פ) בְּעִבּוֹר שֶׁנֶּדֶב צְדָקָה בְּעֵד הַנִּשְׁמוֹת שֶׁהִזְכִּיר הַיּוֹם וְלִכְבוֹד הַמָּקוֹם וְלִכְבוֹד הַתּוֹרָה וְלִכְבוֹד הַרְגָּל. (ביו"כ וְלִכְבוֹד יוֹם הַדִּין). וּבְשִׁכְרָה זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיִצְלֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמִחֲלָה. (ביו"כ וְיִכְתְּבֵהוּ וְיִחַתְּמֵהוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּזֶה יוֹם הַדִּין) וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו (ליו"ט וְיִזְכְּרֵהוּ לְעֵלוֹת לְרָגֵל), עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵיו וְנֹאמֵר אָמֵן:

אב הַרְחַמִּים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמָיו הַעֲצוּמִים הוּא יִפְקֹד בְּרַחֲמִים הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׁרִים וְהַתְּמִימִים. קְהֵלוֹת
הַקֹּדֶשׁ שֶׁמְסֻרוֹ נִפְשָׁם עַל קִדְשַׁת הַשֵּׁם. הַנִּיָּאֵהִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמִוְתָם לֹא נִפְרְדוּ. מִנְּשָׁרִים קְלוּ
וּמֵאֲרִיזוֹת גָּבְרוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם וְחַפֵּץ צוּרֵם. יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם שְׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם. וַיִּנְקֹם בְּיָמֵינוּ
לְעֵינֵינוּ נְקָמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּף. כְּפָתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הַיְאֵלֵהִים. הַרְנִינוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוּם
וְנִקָּם יִשִּׁיב לְצָרָיו וְכִפֹּר אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. וְנִקְיִתִי דָמָם לֹא נִקְיִתִי וַיְהִי שִׁכּוֹן
בְּצִיּוֹן: וּבְכַתְּבֵי הַקֹּדֶשׁ נִאָּמַר לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם. יִגְדַע בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נְקָמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּף:
וְאֹמַר, כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: וְאֹמַר, יְדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גְוִיּוֹת מְחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ
רְבָה. מִנַּחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה עַל כּוֹן יָרִים רֹאשׁ:

יה אֱלִי וְגוֹאֲלִי אֶתִּיצֵבָה לְקִרְאָתְךָ. הָיָה וַיְהִיָּה. הָיָה וְהָיָה. כָּל גּוֹי אֲדַמְתֶּךָ:
וְתוֹדָה. וְלַעֲוֹלָה. וְלַמִּנְחָה. וְלַחֲטָאֵת. וְלֹאֲשָׁם. וְלִשְׁלָמִים. וְלַמְּלוּאִים כָּל קְרִבְנֶךָ:
זְכוֹר נְלָאָה אֲשֶׁר נִשְׁאַה וְהִשִּׁיבָה לְאֲדָמְתְּךָ. סֵלָה אֶהְלֵךְ בְּאֲשָׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ:
דַּק עַל דַּק. עַד אֵין נִבְדַּק. וְלִתְבוּנָתוֹ אֵין חֶקֶר. הָאֵל נוֹרָא בְּאַחַת סְקִינָה בֵּין טוֹב לְרַע יִבְקַר:
וְתוֹדָה. וְלַעֲוֹלָה. וְלַמִּנְחָה. וְלַחֲטָאֵת. וְלֹאֲשָׁם. וְלִשְׁלָמִים וְלַמְּלוּאִים כָּל קְרִבְנֶךָ:
זְכוֹר נְלָאָה אֲשֶׁר נִשְׁאַה וְהִשִּׁיבָה לְאֲדָמְתְּךָ. סֵלָה אֶהְלֵךְ בְּאֲשָׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ:
אֲדוֹן צְבָאוֹת. בְּרוּב פְּלָאוֹת. חִבֵּר כָּל אֱהָלוֹ. בְּנִתִּיבוֹת לֵב. לְבַלְב. הַצּוֹר תְּמִים פְּעֵלוֹ:
וְתוֹדָה. וְלַעֲוֹלָה. וְלַמִּנְחָה. וְלַחֲטָאֵת. וְלֹאֲשָׁם. וְלִשְׁלָמִים וְלַמְּלוּאִים כָּל קְרִבְנֶךָ:
זְכוֹר נְלָאָה אֲשֶׁר נִשְׁאַה וְהִשִּׁיבָה לְאֲדָמְתְּךָ. סֵלָה אֶהְלֵךְ בְּאֲשָׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ:
אשרי... יהללו...:

תפילת טל ליום ראשון של פסח

פותחין הארון:

ברוך אתה וכו' עד ומושיע ומגן:

בְּדַעְתּוֹ. אֲבִיעָה חֵידוֹת. בְּעַם זוּ בְּזוּ בְּטַל לְהַחְדוֹת. טַל גִּיא וְדִשְׁאֵיָה לְחַדוֹת. דְּצִים בְּצֵלוֹ לְהַחְדוֹת. אוֹת יִלְדוֹת
טַל לְהִגֵּן לְתוֹלְדוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

תְּהוֹמוֹת. הַדּוֹם לְרִסְסוֹ פְּסוּפִים. וְכָל נְאוֹת דְּשָׂא לוֹ נִכְסְפִים. טַל זְכָרוֹ גְּבוּרוֹת מוֹסְפִים. חֶקוֹק בְּגִישֵׁת
מוֹסְפִים. טַל לְהַחְיֹת בּוֹ נְקוּקֵי סְעִיפִים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ:

טל תֵּן לְרִצּוֹת אֶרְצֶךָ. שְׂתִנְנוּ בְּרִכָּה בְּדִיצֶךָ. רוּב דָּגָן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצֶךָ. קוּמֵם עֵיר בָּהּ חִפְצֶךָ. בְּטַל:

טל צוה שנה טובה ומעטרת. פרי הארץ לגאון ולתפארת. עיר כספה נותרת. שימה בידך עטרת. בטל:

טל נופת עלי ארץ ברוכה. ממגד שמים שבענו ברכה. להאיר מתוך חשכה. פנה אחריך משוכה. בטל:

טל יעסיס צוף הרים. טעם במאודה מבחרים. חנוניך חלץ ממסגרים. זמרה ננעים וקול נרים. בטל:

טל ושזבע מלא אסמינו. הכעת תחדש ימינו. דוד כערך העמיד שמינו. גן רוח שימינו. בטל:

טל בו תברך מזון. במשמנינו אל יהי רזון. אימה אשר הסעת כצאן. אנא תפק לה רצון. בטל:

חזן שאתה הוא יהוה אלהינו משיב הרוח ומוריד הטל:

לברכה ולא לקללה: **אמן:**

לחיים ולא למות: **אמן:**

לשזבע ולא לרזון: **אמן:**

מכלכל חיים וכו':

תפילת גשם לשמיני עצרת

פותחין הארון:

ברוך אתה וכו' עד ומושיע ומגן:

אף פרי אתת שם שר מטר. להעביב ולהענין להריק ולהמטר. מים אפים בם גיא לעטר. לבל יועצרו בנשיון שטר. אמונים גנון בם שואלי מטר:

ברוך אתה יהוה מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב להושיע:

יטריח לפלג מפלג גשם. למוגג פני נשי בצחות לשם. מים לאדרך כנית ברשם. להרגיע ברעפם לנכוחי נשם. להחיות מזפירים גבורות הגשם:

אלהינו ואלהי אבותינו:

זכור אב נמשך אחריך כמים. ברכתו כעץ שתול על פלגי מים. גננתו הצלתו מאש וממים. דרשתו בזרעו על כל מים: **בעבורו אל תמנע מים:**

זכור הנולד בבשורת יקח נא מעט מים. ושחת להורו לשחטו לשפוף דמו כמים. זהר גם הוא לשפוף לב כמים. חפר ומצא בארות מים: **בצדקו חון חשרת מים:**

זכור טען מקלו ועבר ירדן מים. יחד לב וגל אבן מפי באר מים. כנאבק לו שר בלול מאש וממים. לכן הבטחתו היות עמו באש ובמים: **בעבורו אל תמנע מים:**

זכור משוי בתיבת גומא מן המים. נמו דלה דלה והשקה צאן מים. סגוליה עת צמאו למים. על הסלע הך ויצאו מים: **בצדקו חון חשרת מים:**

זְכוּר פָּקִיד שְׁתוֹת טוֹבֵל חֶמֶשׁ טְבִילוֹת בַּמַּיִם. צוּעָה וּמְרַחֵץ כַּפָּיו בְּקִדּוּשׁ מַיִם. קוֹרָא וּמְזַה טְהָרַת מַיִם.
רוֹחֵק מֵעַם פְּחוֹז כַּמַּיִם: **בַּעֲבוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם:**

זְכוּר שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבֻטִים שֶׁהֻעְבְּרָתָ בְּגִזְרַת מַיִם. שֶׁהִמְתַּקְתָּ לָמוֹ מְרִירוֹת מַיִם. תוֹלְדוֹתָם נִשְׁפָּךְ דָּמָם עָלֶיךָ
כַּמַּיִם. תִּתְפֹּן כִּי נִפְשֵׁנוּ אֶפְפוּ מַיִם: **בְּצִדְקָם חוֹן חֲשַׁרְתָּ מַיִם:**

חֲזַן שֶׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלְלָהּ: **אֱמוּן:**

לְחַיִּים וְלֹא לְמוֹת: **אֱמוּן:**

לְשׁוֹבַע וְלֹא לְרָזוֹן: **אֱמוּן:**

מַכְלֵל חַיִּים וְכו':

מוסף לשלש רגלים

פִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הִבִּי גֹדֵל לְאֱלֹהֵינוּ: אֲדַנִּי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ,
בְּאַהֲבָה. מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדַנִּי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּקִיץ: מוֹרִיד הַטָּל. **בַּחֲרוֹף:** מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מַכְלֵל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלַךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה
לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

כתרבחזרת הש"ץ: אומרים כתר

למוסף של חג, הושענא רבה, או שבת חוה"מ:

פֶּתַר יִתְּנוּ לָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֹאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה. עִם עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטָּה: יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלִשׁוּ
כְּדָבָר הָאֲמוּר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קו"ח: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: חֲזָן: כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם. מְשַׁרְתֵּנוּ שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ. לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים
וְאוֹמְרִים: קו"ח: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מְמֻקְוֵמוֹ: חֲזָן: מְמֻקְוֵמוֹ הוּא יִפְּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ. וַיַּחֲוֶן עִם הַמִּיחַדִּים שְׁמוֹ עָרַב
וּבּוֹקֵר בְּכָל יוֹם תְּמִיד. פְּעַמִּים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים: קו"ח: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: חֲזָן: הוּא
אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ. הוּא מְלַפְּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וַיִּגְאֹלְנוּ שְׁנִית וַיִּשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל
חַי יֵאמֹר. הֵן גָּאֲלַתִּי אֶתְכֶם אַחֲרֵית פְּרֵאשִׁית לְהֵיוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים: קו"ח: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : חֲזָן: וּבְדַבְּרֵי
קִדְּשֶׁךָ פְּתוּב לֵאמֹר: קו"ח: יְמִלְךָ יְהוָה לְעוֹלָם. אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר. הִלְלוּיָהּ:

למוסף של חוה"מ:

עלת שבת בשבתו. על עלת התמיד ונסקה: (זה קרבן שבת. וקרבן היום כאמור):

ליום א' וב' דפסח:

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש. פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג. שבועת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש. כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבנתם אשה עלה ליהוה. פרים בני בקר שנים. ואיל אחד. ושבעה כבשים בני שנה. תמימים יהיו לכם:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. וזין כנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

אלוהינו ואלוהי אבותינו וכו'...

לשבועות:

וביום הפורים. בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעותיכם מקרא קדש יהיה לכם. כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבנתם עלה לריח ניחח ליהוה. פרים בני בקר שנים. איל אחד. ושבעה כבשים בני שנה:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. וזין כנסכו. ושעיר לכפר. (בשבועות ושני שעירים לכפר) ושני תמידים כהלכתם:

אלוהינו ואלוהי אבותינו וכו'...

ליום א' וב' דסכות:

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי. מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו. וחתתם חג ליהוה שבועת ימים: והקרבנתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה. פרים בני בקר שלשה עשר. אילם שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר. תמימים יהיו:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. וזין כנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

אלוהינו ואלוהי אבותינו וכו'...

בחול המועד פסח ובשני ימים אחרונים של פסח אומרים זה:

והקרבנתם אשה עלה ליהוה. פרים בני בקר שנים. ואיל אחד. ושבעה כבשים בני שנה. תמימים יהיו לכם:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. וזין כנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

אלוהינו ואלוהי אבותינו וכו'...

ביום ראשון דחזה"מ סוכות באר"י:

וביום השני. פרים בני בקר שנים עשר. אילם שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר. תמימים:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. וזין כנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

אלוהינו ואלוהי אבותינו וכו'...

ביום שני דחיה"מ סוכות באר"י:

וביום השלישי פרים עשתי עשר. אילם שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר. תמימם:
ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. וזין כנסכו. ושעיר
לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

אלוהינו ואלוהי אבותינו וכו'...

ביום שלישי דחיה"מ סוכות באר"י:

וביום הרביעי פרים עשרה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר. תמימם:
ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. וזין כנסכו. ושעיר
לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

אלוהינו ואלוהי אבותינו וכו'...

ביום רביעי דחיה"מ סוכות באר"י:

וביום החמישי פרים תשעה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר. תמימם:
ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. וזין כנסכו. ושעיר
לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

אלוהינו ואלוהי אבותינו וכו'...

ביום חמישי דחיה"מ סוכות באר"י:

וביום הששי פרים שמנה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר. תמימם:
ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. וזין כנסכו. ושעיר
לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

אלוהינו ואלוהי אבותינו וכו'...

בחול"ל אומרים גם ספיקא דיומא. דהיינו כששם יום ראשון דחיה"מ אומרים וביום השני וביום השלישי.
וכששם יום ב' דחיה"מ אומרים וביום השלישי וביום הרביעי, וכדומה ובהוש"ר אומרים וביום הששי
וביום השביעי:

להושענא רבה:

וביום השביעי פרים שבעה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר. תמימם:
ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש. וזין כנסכו. ושעיר
לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

אלוהינו ואלוהי אבותינו וכו'...

לשמיני עצרת ולשמחת תורה:

ביום השמיני יצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה. פר אחד. איל אחד. כבשים בני שנה שבעה. תמימים:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרונים לפר. ושני עשרונים לאיל. ועשרון לכבש. וזין כנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

אלוהינו ואלוהי אבותינו וכו'...

לשבת: ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובה. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו. (לשבת רצה במנוחתנו) מלך רחמן רחם עלינו. טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמיה. בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכוננו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב כהנים לעבודתם ולוים לשרים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלינו כפתוב בתורתך. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר. בחג המצות. ובחג השבועות. ובחג הסוכות. ולא יראה את פני יהוה ריקם. איש כמתנת ידו כברפת יהוה אלהיך אשר נתן לך:

והשיאנו יהוה אלהינו את ברפת מועדיך. לחיים טובים ולשלום. לשמחה ולששון. כאשר רצית ואמרך לברכנו: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו): קדשנו במצותיך ונתן חלקנו בתורתך שבענו מטובה ושמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו. (לשבת באהבה וברצון) בשמחה ובששון. (לשבת שבת ו) מועדי קדשך וישמחו בך ישראל מקדשי שמה: ברוך אתה יהוה מקדשי (לשבת השבת ו) ישראל והזמנים:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל בראון, ותהי לראון תמיד עבודת ישראל עמך:

בחזרת הש"ץ אומרים כאן ותערב:

חוק: ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן. אנא רחום. ברחמיה הרבים. השב שכינתך לציון עירך וסדר העבודה לירושלים. ותחזינה עינינו בשובה לציון ברחמים. ושם נעבדך ביראה פיי עולם וכשנים קדמוניות:

והחזן מסיים: ברוך אתה יהוה. שאותך לבדך ביראה נעבד:

ותחזינה עינינו בשובה לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיה שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיה, המרחם, כי לא תמו חסדיך, כי מעולם קוינו לך:

מודים דרבנן בחזרת הש"ץ כשהוא אומר מודים, אומרים הקהל:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהִחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַקְיָמֵנוּ, וְתַאֲסוֹף גְּלוּיֵתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קְדֻשָּׁה, לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה: וַיְהִלּוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, בְּאַמֶּת, לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה,
הָאֵל הַטוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:

ברכת כהנים

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ. בְּרָכְנוּ אֲבוּינוּ, כְּלָנוּ כְּאַחַד (יחד)
בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים, וְחַיִּים
וְשְׁלוֹם. (וְכָל טוֹב) וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּרַב עֵז וְשְׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

אֱלֹהֵי. נִצֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדָּם. וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה. פָּתַח לְבִי
בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקְּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה. מִהֲרֵה הֲפֹר עֲצָתָם וְקַלְקַל
מַחֲשַׁבְתָּם:

יש אומרים כאן תפילה זו:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שְׁלֵא תַעֲלֶה קִנְאָת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אַחֲרִים. וְשְׁלֵא
אֲכַעֹס הַיּוֹם וְשְׁלֵא אֲכַעִסְךָ. וְתַצִּילֵנִי מִיַּצָּר הָרָע. וְתֵן בְּלִבִּי הַכְּנָעָה וְעֲנֹוּהָ. מִלְּפָנֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר. יחד
שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ בְּנֵה עִירָךְ יִסַּד בֵּיתְךָ וְשִׁכְלַל הֵיכָלְךָ. וְקַבֵּץ קְבוּצַת גְּלוּיֹת וּפְדֵה צֹאנְךָ וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ:

עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשַׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי

יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת השלום) בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֲמָרוּ אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיבְנֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:
וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קְדָמוֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַיהוָה מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קְדָמוֹנִיּוֹת:

קדיש שלם

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דֵּי בְרָא, כְּרַעֲוִיתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָה.
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמָּן קָרִיב, וְאֲמָרוּ אָמֵן. **יְהִי** שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרֵךְ לְעַלְמֵם

וּלְעַלְמֵי עֲלְמֵי יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא (בעשי"ת וּלְעֵלְא מְכַל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאַמְרִין בְּעֲלָמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

תתקבל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אַבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יהא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

עשה שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

קוה

קוה אֵל יְהוָה חֲזַק וְיִצְמַץ לְבָבְךָ וְקִנְיָה אֵל יְהוָה: אֵין קְדוּשַׁת כְּהֵנָּה כִּי אֵין בְּלִתְּךָ וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֵלוֹהַּ מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אין כאלהינו, אֵין כְּאֲדוֹנֵנוּ, אֵין כְּמַלְכֵנוּ, אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כְּאֲדוֹנֵנוּ, מִי כְּמַלְכֵנוּ, מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ, נוֹדָה לְאֲדוֹנֵנוּ, נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ, בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ, אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תִּקְוִים תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי יַעַת לְחַנּוּנָהּ, כִּי בָּא מוֹעֵד:

פְּטוּם הַקְּטוֹת הַצָּרִי. וְהַצָּפָרָן. וְהַחֲלִבָּנָה. וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנֶה. מוֹר. וְקִצְיָעָה. שְׁבַלֵּת נֶרֶךְ. וְכִרְפֹם. מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשַׁעָה. בְּרִית כְּרִשִׁינָה תְּשַׁעָה קִבְיָן. יֵין קִפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקִבְיָן תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר חוֹרִין עֵתִיק. מֶלַח סְדוּמִית רוֹבַע מַעְלָה עֲשָׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נֶתַן הַבְּבֵלִי אוֹמֵר. אַף כֶּפֶת הִירְדָן כָּל שְׁהוּא. וְאִם נֶתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סְמִנֵיהָ חִיב מִיתָה: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׁרָף הַנוּטָף מִעֵצֵי הַקֶּשֶׁט. בְּרִית כְּרִשִׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֵת הַצָּפָרָן. כְּדִי שְׁתִּתְּהָא נֶאָה. יֵין קִפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֵת הַצָּפָרָן. כְּדִי שְׁתִּתְּהָא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רְגִלִים יָפִין לָהּ. אֵלָּא שְׁאִין מְכַנִּיסִין מִי רְגִלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

השיר שְׁהַלּוּיִם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים. לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְּל וְיוֹשְׁבֵי בָּהּ: בַּשְּׁנַיִם הָיוּ אוֹמְרִים. גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קְדִישׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נֶצְבַּב בְּעֵדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בְּרַבִּיעִי הָיוּ אוֹמְרִים. אֵל נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. הַרְנִינוּ לְאֱלֹהִים עוֹנֵנוּ הַרְיֵעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשְּׁשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוּת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֶזֶר אֶף תִּכּוֹן תִּבְּל בַּל תִּמּוּט: בַּשְּׁבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים. מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי. מְזִמּוֹר שִׁיר לְעֵתִיד לְבֹא לְיוֹם שְׁכָלוּ שְׁבַת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

תנא דְּבֵי אֱלֹהֵינוּ. כָּל הַשּׁוֹנֶה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם. מְבֻטָּח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא. שְׁנֵאמַר. הִלְכוֹת עוֹלָם לוֹ. אֵל תִּקְרִי הִלְכוֹת אֵלָּא הִלְכוֹת:

אמר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תְּלִמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. שְׁנֵאמַר. וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ. אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךָ. אֵלָּא בּוֹנֵיךָ: שְׁלוֹם רַב לְאֶהֱבֵי תוֹרָתְךָ. וְאֵין לָמוּ מְכֻשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ. שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמוֹנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְהוָה עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרום, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא (בעשי"ת לעלא ולעלא מפל ברכתא) ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכון שלמא רבא תנא וחסדא ורחמין וחייו אריכין ומזונא רויחא ופירקנא מן קדם אבוהון דבשמאי ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמאי וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום (בעשי"ת השלום) במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ברכו את יהוה המברך:

קהל וחזן: **ברוך** יהוה המברך לעולם ועד:

עלינו לשבח

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמונו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם, וגורלנו ככל המונם, שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושע. ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים, לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד, אמת מלפניו, אפס זולתו. פפתוב בתורתו: וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ועל כן נקוה לך יהוה אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזה, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים פרות יפרתו, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבוע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד. פפתוב בתורתך: יהוה ימלך לעלם ועד: ונאמר: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהוה א אחד ושמו אחד:

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא, כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה, ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרום, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל שמה דקדשא, בריך הוא.** לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: **עֲשֵׂה שְׁלוֹם** (בעשי"ת השלום)
בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

סדר קידושא רבא לשלש הגלים ולראש השנה

(לשבת) **אם** תְּשִׁיב מִשְׁבֵּת רְגְלָךָ עֲשׂוֹת חֲפָצָךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי. וְקִרְאתָ לְשִׁבְתָּ עֲנֵג לְקִדּוּשׁ יְהוָה מְכַבֵּד. וְכַבְּדָתוּ
מַעֲשׂוֹת דְרָכֶיךָ מִמִּצְוֹת חֲפָצָךָ וְדַבֵּר דְבָר: אַז תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ. וְהֵאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. כִּי פִי יְהוָה דְבָר:

(לשבת) **וְשִׁמְרוּ** בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֵת. לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֵת לְדֹרְתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת
הִיא לְעוֹלָם כִּי שִׁשִּׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ: זְכוֹר אֶת יוֹם
הַשְּׁבֵת לְקַדְּשׁוֹ. שִׁשִּׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלָאכָתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל
מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וּבְהֵמָתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: כִּי שִׁשִּׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: עַל כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת יוֹם הַשְּׁבֵת וַיְקַדְּשֶׁהוּ:

(לר"ה) **תִּקְעוּ** בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּפֶּסַח לְיוֹם חֲגִינוּ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּט יְאֻלְהֵי יַעֲקֹב:

(לשלש רגלים) **אֵלֶּה** מוֹעֲדֵי יְהוָה מְקֻרָאֵי קִדְשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְהוָה אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(על היין) **סִבְרֵי** מָרְנָן וְרַבְּנָן וְרַבּוֹתֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

כשמוקדשין בסוכה מברכין כאן לישב בסוכה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֹּכָה:

תפילה כשנכנסים לסוכה

כתוב, בסכת תשבו שבעת ימים, פרוש: תדורו בסכות אמרה תורה, שידור בסוכה שבעת ימים, כמו שהוא
דר בביתו כל השנה, כן יהא עתה עקר דירתו בסוכה: כשבא מבית הכנסת נכנס לסוכה ומקדש מיד,
וכשהוא מברך בקדוש לישב בסוכה יכוון לפטור בברכה זו סעודה זו וגם השינה, ובברכת שהחינו יכוון
שהוא מברך שהחינו על החג וגם על הסוכה: נוהגים שאין מברכים לישב בסוכה אלא באכילת קבע,
ונוהגים שמברכין תחלה המוציא ואחר כך לישב בסוכה קודם שטועם:

הַרְיֵנִי מוֹכֵן וּמְזוּמָן מִקְלָיִים מִצְּוֹת סֶכָה כְּאֲשֶׁר צִוֵּנִי הַבּוֹרֵא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ בְּסֻכּוֹת תִּשְׁבּוּ שְׁבַע יָמִים כָּל הָאָזְרַח
בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּסֻכּוֹת: לְמַעַן יִדְעוּ דֹרְתֶיכֶם כִּי בְּסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם:

תיבּו תִּיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין עֵילָאִין, תִּיבּוּ תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין קִדְּשִׁין, תִּיבּוּ תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין דְּמַהִימְנוּתָא, זְכָאָה
חֻלְקִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל דְּכָתִיב כִּי חֵלֶק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֵבֶל נַחֲלָתוֹ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּשׁוּרָה שְׂכִינְתְּךָ בֵּינֵינוּ וְתַפְרוֹס עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ בְּזָכוֹת מִצְוֹת סֶכָה שֶׁאֲנַחְנוּ מְקִימִין לִיְחִדָּא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ לִיְחִדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, וְלִהְקִיף אוֹתָם מִזִּי כְּבוֹדְךָ הַקְּדוֹשׁ וְהַטְהוֹר נְטוּי עַל רְאִשֵׁיהֶם מִלְּמַעְלָה כְּנִשְׁרָ יַעִיר קִנּוּ, וּמִשָּׁם יוֹשְׁפֵעַ שְׁפֵעַ הַחַיִּים לְעַבְדְּךָ (פב"פ אַמְתָּךְ). וּבְזָכוֹת צְאִתִּי מִבֵּיתִי הַחוּצָה וְדַרְךָ מִצְוֹתֶיךָ אַרוּצָה יִחְשֹׁב לִי זֹאת כְּאִלוֹ הַרְחַקְתִּי נְדוּד, וְהִרְבַּ כְּפָסְנִי מִעוֹנֵי וּמַחֲטָאתֵי טְהַרְנִי, וּמֵאוֹשְׁפִיזִין עַלְאִין אוֹשְׁפִיזִין דְּמַהִימְנוּתָא תְּהֵינָה אֲזִנְיָה קְשִׁיבוֹת רַב בְּרָכוֹת, וְלִרְעֵבִים גַּם צְמֵאִים תֵּן לַחֶמֶם וּמִימָם הַנְּאַמְנִים, וְתִתֵּן לִי זְכוֹת לְשֻׁבֵת וְלַחֲסוֹת בְּסִתְרָ צֶל כְּנַפְךָ בְּעַת פְּטִירְתִּי מִן הָעוֹלָם, וְלַחֲסוֹת מִזָּרִם וּמִמָּטָר, כִּי תִמְטִיר עַל רְשָׁעִים פָּחִים, וְתִהְיֶה חֲשׁוּבָה מִצְוֹת סֶכָה זֵי שְׂאֵנִי מְקִיִּים כְּאִלוֹ קִימְתִּיךָ בְּכָל פְּרֻטִיָּה וְדִקְדֻקָּיָה וְתִנְאַיָּה וְכָל מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. וְתִיטִיב לָנוּ הַחֲתִימָה, וְתִזְכְּנוּ לִישֹׁב יָמִים רַבִּים עַל הָאֲדָמָה אֲדַמַּת קִדְשׁ בְּעַבְדוּתְךָ וּבִירְאָתְךָ: בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

בלילה ראשון כשנכנס לסוכה קודם שישב לאכול ובכל יום קודם סעודתו יאמר זה:

אַזְמִין לְסַעוּדַתִּי אוֹשְׁפִיזִין עַלְאִין אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף וְדָוִד:

ביום הראשון אומר:

בְּמַטֵּי מִינְךָ אַבְרָהָם אוֹשְׁפִיזִי עַלְאִי דִּיתְבִּי עַמִּי וְעַמְךָ כָּל אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף וְדָוִד:

ביום השני אומר:

בְּמַטֵּי מִינְךָ יִצְחָק אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי דִּיתְבִּי עַמִּי וְעַמְךָ כָּל אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי אַבְרָהָם יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף וְדָוִד:

ביום השלישי אומר:

בְּמַטֵּי מִינְךָ יַעֲקֹב אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי דִּיתְבִּי עַמִּי וְעַמְךָ כָּל אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף וְדָוִד:

ביום הרביעי אומר:

בְּמַטֵּי מִינְךָ מֹשֶׁה אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי דִּיתְבִּי עַמִּי וְעַמְךָ כָּל אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב אֶהְרֹן יוֹסֵף וְדָוִד:

ביום החמישי אומר:

בְּמַטֵּי מִינְךָ אֶהְרֹן אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי דִּיתְבִּי עַמִּי וְעַמְךָ כָּל אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה יוֹסֵף וְדָוִד:

ביום הששי אומר:

בְּמַטֵּי מִינְךָ יוֹסֵף אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי דִּיתְבִּי עַמִּי וְעַמְךָ כָּל אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן וְדָוִד:

ביום השביעי אומר:

בְּמַטֵּי מִינְךָ דָּוִד אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי דִּיתְבִּי עַמִּי וְעַמְךָ כָּל אוֹשְׁפִיזֵי עַלְאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן וְיוֹסֵף:

תפילה כשיוצאין מן הסוכה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּשֵׁם שְׂקִימְתִי וְיִשְׁבְּתִי בְּסוּכָה זֵי כֵן אֲזַכֶּה לְשֻׁנָּה הַבְּאָה לִישֹׁב בְּסוּכָה שְׁלַל לְוִיתָן:

בספר יסוד יוסף כתב להתפלל אז תפילה זו:

רבוּנָא דְעֵלְמָא. יְהֵא רַעֲוֵא מִן קְדָמָה. שְׂאוּתָן מִלְאָכִים הַקְדוּשִׁים הַשִּׁיכִים לְמַצּוֹת סְפָה. וְלְמַצּוֹת ד' מִינִים לְוֵלֵב וְאַתְרוּג הָדָס וְעֵרְבָה. הַנוֹהֲגִים בְּחַג הַסְּפֹת הֵם יְתְלוּ עִמָּנוּ בְּצִאֲתָנָנוּ מִן הַסְּפָה. וְיִכְנָסוּ עִמָּנוּ לְבִתְיָנוּ לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם. וְלִהְיוֹת תְּמִיד עֲלֵינוּ שְׂמִינָה עֲלִינוּהָ מִמְעוֹן קְדִישָׁה. וְלְהַצִּילָנוּ מִכָּל חַטָּא וְעוֹן וּמִכָּל פְּגָעִים רָעִים. וּמִכָּל שְׂעוֹת רָעוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבָא לְעוֹלָם. וְתַעֲרָה עֲלֵינוּ רוּחַ מְמָרוֹם. וְחִדַּשׁ כְּלִיִּתָנוּ לְעַבְדָּהּ בְּאַמְתָּ בְּאַהֲבָה וּבִירָאָה. וְנִתְמַיֵּד מְאֹד בְּתַלְמוּד תּוֹרַתָהּ הַקְדוּשָׁה לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד. וְזָכוּת אַרְבָּעָה מִינִים וּמַצּוֹת סְפָה יַעֲמוּד שְׂתַאַרְיָה אַפְּהָ עַד שׁוּבְיָנוּ אֵלֶיהָ בְּתַשׁוּבָה שְׁלִימָה לְפָנֶיהָ. וְנִתְקַן כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ. וְנִזְכָּה לְשָׁנֵי שְׁלִחְנוֹת בְּלִי צַעַר וְיָגוֹן אֲנִי וּבְנֵי בֵיתִי וְיוֹצְאֵי חֻלְצֵי. וְנִהְיֶה כְּלָנוּ שְׂקֻטִים וְשְׁלוֹמִים דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים. וְעוֹבְדֵי הַשֵּׁם בְּאַמְתָּ לְאַמְתּוֹ כְּרַצוֹנָהּ הַטּוֹב בְּכָלֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיהָ יְהוָה צוּרֵי יְגוּאֲלֵי:

סדר הושענות

סדר הושענות

סדר הושענות לסוכות:

אם חל יום ראשון של סוכות ביום ב' אז אומרים זה הסדר של הושענות:

למען אמתך. אבן שתיה. אערוך שועי. אום אני חומה. אל למושעות. אום נצורה:

ואם חל יום ראשון ביום ג' אומרים זה הסדר:

למען אמתך. אבן שתיה. אערוך שועי. אל למושעות. אום נצורה. אדון המושיע:

ואם חל יום ראשון ביום ה' אומרים זה הסדר:

למען אמתך. אבן שתיה. אום נצורה. אערוך שועי. אל למושעות. אדון המושיע:

ואם חל יום ראשון בשבת אומרים זה הסדר:

אום נצורה. למען אמתך. אערוך שועי. אבן שתיה. אל למושעות. אדון המושיע:

בכל יום אחר הושענות אומרים כהושעת אלים בלוד וכו' הושיעה את עמך וכו' ובשבת אחר הושענא

אום נצורה אומרים כהושעת אדם יציר כפיך וכו':

הושענות ליו"ט ראשון ולחזה"מ

הושע נָא

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁעַ נָא:

לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ הוֹשִׁעַ נָא:

לְמַעַנְךָ גּוֹאֲלָנוּ הוֹשִׁעַ נָא:

לְמַעַנְךָ דּוֹרְשָׁנוּ הוֹשִׁעַ נָא:

ליו"ט ראשון למעט כשחל בשבת שאז אומרים זה ביום א', א' דחווה"מ:

למען אמתך. למען בריתך. למען גדלך ותפארתך. למען דתך. למען הודך. למען ועודך. למען זכרך. למען חסדך. למען טובך. למען יחידך. למען כבודך. למען מלכותך. למען נצחך. למען סודך. למען עזך. למען פאךך. למען צדקתך. למען קדשךך. למען רחמיך הרבים. למען שכינתך. הושע נא: למען תהלתך. הושע נא:

אני והו הושיעה נא:

פהושיעת אלים בלוד עמך. בצאתך לישע עמך. כן הושע נא: פהושיעת גוי ואלהים. דרושים לישע אלהים. כן הושע נא: פהושיעת המון צבאות. ועמם מלאכי צבאות. כן הושע נא: פהושיעת זפים מבית עבדים. חנון בידם מעבדים. כן הושע נא: פהושיעת טבועים בצול גזרים. יקרך עמם מעבירים. כן הושע נא: פהושיעת כנה משוררת וישע. לגוחה מצינת וישע. כן הושע נא: פהושיעת מאמר והוצאתי אתכם. נקוב והוצאתי אתכם. כן הושע נא: פהושיעת סובבי מזבח. עומסי ערבה להקיף מזבח. כן הושע נא: פהושיעת פלאי ארון פהפשע. צער פלשת בחרון אף ונושע. כן הושע נא: פהושיעת קהלות בבלה שלחת. רחום למענם שלחת. כן הושע נא: פהושיעת שבותי יעקב. תשוב ותשיב שבות אהלי יעקב והושיעה נא. פהושיעת שומרי מצות וחוכי ישועות אל למושעות. והושיעה נא: אני והו הושיעה נא:

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרובים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:

ליום א' דחווה"מ למעט כשיו"ט חל בשבת אז יאמרו זה ביום ג', ג' דחווה"מ

אבן שתיה. בית הבחירה. גורן ארנון. דביר המוצנע. הר המורה. והר יראה. זבול תפארתך. חנה דוד. טוב הלבנון. יפה נוף משוש כל הארץ. כלילת יופי. לינת הצדק. מכוון לשבתך. נוה שאנון. ספת שלם. עלית שבטים. פנת יקרת. ציון המצינת. קדש הקדשים. רצוץ אהבה. שכינת כבודך. תל תלפיות. הושע נא:

אני והו הושיעה נא:

פהושיעת אלים בלוד עמך. בצאתך לישע עמך. כן הושע נא: פהושיעת גוי ואלהים. דרושים לישע אלהים. כן הושע נא: פהושיעת המון צבאות. ועמם מלאכי צבאות. כן הושע נא: פהושיעת זפים מבית עבדים. חנון בידם מעבדים. כן הושע נא: פהושיעת טבועים בצול גזרים. יקרך עמם מעבירים. כן הושע נא: פהושיעת כנה משוררת וישע. לגוחה מצינת וישע. כן הושע נא: פהושיעת מאמר והוצאתי אתכם. נקוב והוצאתי אתכם. כן הושע נא: פהושיעת סובבי מזבח. עומסי ערבה להקיף מזבח. כן הושע נא: פהושיעת פלאי ארון פהפשע. צער פלשת בחרון אף ונושע. כן הושע נא: פהושיעת קהלות בבלה שלחת. רחום למענם שלחת. כן הושע נא: פהושיעת שבותי יעקב. תשוב ותשיב שבות אהלי יעקב והושיעה נא. פהושיעת שומרי מצות וחוכי ישועות אל למושעות. והושיעה נא: אני והו הושיעה נא:

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרובים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:

ליום ה', ג' דחווה"מ רק כשיו"ט חל ביום שני

אום אני חומה. בָּרָה כַּחמָה. גוֹלָה וְסוּרָה. דְּמִתָּה לְתִמְרָה. הַהֲרוּגָה עָלֶיךָ. וְנִחַשְׁבֶּת כְּצֵאן טַבָּחָה. זְרוּיָה בֵּין מַכְעִיסֶיָה. חֲבוּקָה וְדְבוּקָה בָּךְ. טוֹעֲנֶת עָלֶיךָ. יַחֲדָה לִיחַדָּךְ. כְּבוּשָׁה בַגּוֹלָה. לוֹמְדַת יִרְאַתָּךְ. מְרוּטֶת לַחִי. נְתוּנָה לְמַכִּים. סוֹבְלַת סְבָלָךְ. עֲנִיָה סַעְרָה. פְּדוּיַת טוֹבִיָּה. צֵאן קַדְדִישִׁים. קַהְלוֹת יַעֲקֹב. רְשׁוּמִים בְּשׂמֶרֶךְ. שׁוֹאֲגִים הוֹשֵׁעַ נָא: תְּמוּכִים עָלֶיךָ. הוֹשֵׁעַ נָא:

אני והו הושיעה נא:

כְּהוֹשֵׁעַת אֱלִים בְּלוּד עֲמָךְ. בְּצִאתָךְ לִישׁע עֲמָךְ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת גּוֹי וְאֱלֹהִים. דְּרוּשִׁים לִישׁע אֱלֹהִים. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת הַמּוֹן צְבָאוֹת. וְעַמָּם מְלֹאכֵי צְבָאוֹת. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת זָפִים מִבַּיִת עֲבָדִים. חֲנוּן בְּיָדָם מְעַבְדִים. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים. יְקָרָךְ עַמָּם מְעַבְרִים. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת כְּנָה מְשׁוֹרְרַת וַיֹּשִׁיעַ. לְגוֹחָה מְצִינַת וַיֹּשִׁיעַ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת מְאָמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נְקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת סוֹבְבֵי מְזַבְּחֵי. עוֹמְסֵי עֲרָבָה לְהַקִּיף מְזַבְּחֵי. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת פְּלֹאֵי אֲרוֹן כְּהַפְשֵׁעַ. צֶעַר פְּלִשְׁתִּים בְּחֲרוֹן אַף וְנוֹשֵׁעַ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת קַהְלוֹת בְּבָלָה שְׁלַחְתָּ. רַחוּם לְמַעַנְם שְׁלַחְתָּ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת שְׁבוּת שְׁבֻטֵי יַעֲקֹב. תְּשׁוּב וְתִשָּׁיב שְׁבוּת אֶהְלִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעָה נָא. כְּהוֹשֵׁעַת שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכֵי יִשׁוּעוֹת אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

הושיעה אֶת עַמָּךְ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַרִּי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנֶי יְהוָה קְרוּבִים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

כשחל יו"ט ביום ג' יאמרו זה ביום א', ה' דחווה"מ. כשחל יו"ט ביום ה' יאמרו זה ביום ג', ה' דחווה"מ. כשחל יו"ט בש"ק יאמרו זה ביום ה', ה' דחווה"מ.

אָדוֹן הַמוֹשִׁיעַ. בְּלִתְךָ אֵין לְהוֹשִׁיעַ. גְּבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ. וּמַצִּיל וּמוֹשִׁיעַ. זוֹעֲקֶיךָ תוֹשִׁיעַ. חוֹכֶיךָ הוֹשִׁיעַ. טְלֹאֲךָ תִּשְׁבִּיעַ. יְבוּל לְהַשְׁפִּיעַ. כָּל שִׁיחַ תִּדְשָׂא וְתוֹשִׁיעַ. לְגִיא בַל תִּרְשִׁיעַ. מְגָדִים תִּמְתִּיק וְתוֹשִׁיעַ. נְשִׂאִים לְהַסִּיעַ. שְׁעִירִים לְהַנִּיעַ. עֲנָנִים מְלַהֲמִנִיעַ. פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ. צְמִיאָךְ תִּשְׁבִּיעַ. קוֹרְאֶיךָ תוֹשִׁיעַ. רַחוּמֶיךָ תוֹשִׁיעַ. שׁוֹחֲרֶיךָ הוֹשִׁיעַ. הוֹשֵׁעַ נָא: תִּמְיִמֶיךָ תוֹשִׁיעַ. הוֹשֵׁעַ נָא:

אני והו הושיעה נא:

כְּהוֹשֵׁעַת אֱלִים בְּלוּד עֲמָךְ. בְּצִאתָךְ לִישׁע עֲמָךְ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת גּוֹי וְאֱלֹהִים. דְּרוּשִׁים לִישׁע אֱלֹהִים. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת הַמּוֹן צְבָאוֹת. וְעַמָּם מְלֹאכֵי צְבָאוֹת. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת זָפִים מִבַּיִת עֲבָדִים. חֲנוּן בְּיָדָם מְעַבְדִים. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים. יְקָרָךְ עַמָּם מְעַבְרִים. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת כְּנָה מְשׁוֹרְרַת וַיֹּשִׁיעַ. לְגוֹחָה מְצִינַת וַיֹּשִׁיעַ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת מְאָמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נְקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת סוֹבְבֵי מְזַבְּחֵי. עוֹמְסֵי עֲרָבָה לְהַקִּיף מְזַבְּחֵי. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת פְּלֹאֵי אֲרוֹן כְּהַפְשֵׁעַ. צֶעַר פְּלִשְׁתִּים בְּחֲרוֹן אַף וְנוֹשֵׁעַ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת קַהְלוֹת בְּבָלָה שְׁלַחְתָּ. רַחוּם לְמַעַנְם שְׁלַחְתָּ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֵׁעַת שְׁבוּת שְׁבֻטֵי יַעֲקֹב. תְּשׁוּב וְתִשָּׁיב שְׁבוּת אֶהְלִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעָה נָא. כְּהוֹשֵׁעַת שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכֵי יִשׁוּעוֹת אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

הושיעה אֶת עַמָּךְ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַרִּי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנֶי יְהוָה קְרוּבִים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

כשחל יו"ט ביום ב' יאמרו זה ביום ד', ב' דחווה"מ. כשחל יו"ט ביום ג' יאמרו זה ביום ה', ב' דחווה"מ. כשחל יו"ט ביום ה' יאמרו זה ביום א', ג' דחווה"מ. כשחל יו"ט בש"ק יאמרו זה ביום ב', ב' דחווה"מ

אָערוֹן שׁוּעִי. בְּבֵית שׁוּעִי. גְּלִיתִי בְצוּם פְּשָׁעִי. דְּרַשְׁתִּיךָ בּוֹ לְהוֹשִׁיעִי. הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעִי. וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעִי. זְכוֹר וְרַחֵם מוֹשִׁיעִי. חִי כֵן תִּשְׁעֲשָׂעִי. טוֹב בְּאֶנְק שְׁעִי. יוֹחַשׁ מוֹשִׁיעִי. כִּלָּה מְרַשִׁיעִי. לְבַל עוֹד תִּרְשִׁיעִי. מִהַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. נִצַּח לְהוֹשִׁיעִי. שָׂא נָא עֵוֹן רַשְׁעִי. עֲבוֹר עַל פְּשָׁעִי. פִּנֵּה נָא לְהוֹשִׁיעִי. צוּר צַדִּיק מוֹשִׁיעִי. קַבֵּל נָא שׁוּעִי. רוּמִם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל. שִׁדְי מוֹשִׁיעִי. הוֹשֵׁעַ נָא: תּוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעִי. הוֹשֵׁעַ נָא:

אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:

כְּהוֹשֲׁעַת אֱלֹהִים בְּלוֹד עַמָּךְ. בְּצִאֲתָךְ לְיִשְׁעַ עַמָּךְ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת גּוֹי וְאֱלֹהִים. דְּרוֹשִׁים לְיִשְׁעַ אֱלֹהִים. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת הַמּוֹן צְבָאוֹת. וְעַמָּם מִלְּאֲכֵי צְבָאוֹת. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת זָפִים מִבַּיִת עֲבָדִים. חֲנוּן בְּיָדָם מִעֲבָדִים. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים. יִקְרָךְ עַמָּם מִעֲבָרִים. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת כְּנֶה מְשׁוֹרְרֵת וַיִּשְׁעַ. לְגוֹחָה מְצִיגֵת וַיִּשְׁעַ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת מְאָמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נְקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת סוֹבְבֵי מִזְבֵּחַ. עוֹמְסֵי עֲרֵבָה לְהַקִּיף מִזְבֵּחַ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת פְּלֵאֵי אֲרוֹן כְּהִפְשָׁעַ. צַעַר פְּלִשְׁתַּת בְּחֵרוֹן אֶף וְנוֹשָׁעַ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת קְהֵלוֹת בְּבִלְהַ שְׁלַחְתָּ. רַחוּם לְמַעַנָם שְׁלַחְתָּ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת שְׁבֻטֵי יַעֲקֹב. תִּשׁוּב וְתִשָּׁיב שְׁבוּת אֶהְלִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעָה נָא. כְּהוֹשֲׁעַת שׁוּמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכֵי יִשׁוּעוֹת אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמָּךְ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאַם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַרִּי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנְנֵתִי לְפָנָי יְהוָה קְרוֹבִים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

כשחל יו"ט ביום ב' יאמרו זה ביום ו', ד' דחווה"מ. כשחל יו"ט ביום ג' יאמרו זה ביום ו', ג' דחווה"מ. כשחל יו"ט ביום ה' יאמרו זה ביום ב', ד' דחווה"מ, כשחל יו"ט בש"ק יאמרו זה ביום ד', ד' דחווה"מ.

אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. בְּאַרְבַּע שְׁבוּעוֹת. גְּשִׁים בְּשׁוּעוֹת. דּוֹפְקֵי עֲרָךְ שׁוּעוֹת. (נ"א שְׁעוֹת) הוֹגֵי שְׁעָשׁוֹת. וְחִידוֹתָם מִשְׁתַּעֲשָׁעוֹת. זוֹעֲקִים לְהִשְׁעוֹת. חוֹכֵי יִשׁוּעוֹת. טְפוּלִים בְּךָ שְׁעוֹת. יוֹדְעֵי בֵין שְׁעוֹת. כּוֹרְעֵךְ בְּשׁוּעוֹת. לְהַבִּין שְׁמוּעוֹת. מְפִיךְ נִשְׁמָעוֹת. נוֹתֵן תְּשׁוּעוֹת. סְפוּרוֹת מִשְׁמָעוֹת. (נ"א מְשִׁמָּעוֹת) יַעֲדוֹת מִשְׁמִיעוֹת. פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת. צַדִּיק נוֹשֵׁעוֹת. קַרְיַת (נ"א קָרַב) תְּשׁוּעוֹת. רְגָשׁ תְּשׁוּאוֹת. שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת. הוֹשֵׁעַ נָא: תַּחֲשִׁיב לְתִשׁוּעוֹת. הוֹשֵׁעַ נָא:

אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:

כְּהוֹשֲׁעַת אֱלֹהִים בְּלוֹד עַמָּךְ. בְּצִאֲתָךְ לְיִשְׁעַ עַמָּךְ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת גּוֹי וְאֱלֹהִים. דְּרוֹשִׁים לְיִשְׁעַ אֱלֹהִים. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת הַמּוֹן צְבָאוֹת. וְעַמָּם מִלְּאֲכֵי צְבָאוֹת. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת זָפִים מִבַּיִת עֲבָדִים. חֲנוּן בְּיָדָם מִעֲבָדִים. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים. יִקְרָךְ עַמָּם מִעֲבָרִים. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת כְּנֶה מְשׁוֹרְרֵת וַיִּשְׁעַ. לְגוֹחָה מְצִיגֵת וַיִּשְׁעַ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת מְאָמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נְקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת סוֹבְבֵי מִזְבֵּחַ. עוֹמְסֵי עֲרֵבָה לְהַקִּיף מִזְבֵּחַ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת פְּלֵאֵי אֲרוֹן כְּהִפְשָׁעַ. צַעַר פְּלִשְׁתַּת בְּחֵרוֹן אֶף וְנוֹשָׁעַ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת קְהֵלוֹת בְּבִלְהַ שְׁלַחְתָּ. רַחוּם לְמַעַנָם שְׁלַחְתָּ. כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא: כְּהוֹשֲׁעַת שְׁבֻטֵי יַעֲקֹב. תִּשׁוּב וְתִשָּׁיב שְׁבוּת אֶהְלִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעָה נָא. כְּהוֹשֲׁעַת שׁוּמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכֵי יִשׁוּעוֹת אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׁאָאֵם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלֶיךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה
קְרוֹבִים אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת
כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

קדיש שלם, שיר של יום, לדוד, קריאת התורה, אשרי ובא לציון, מוסף, קוה ועלינו:

הושענות לשבת

הושע נא

לְמַעַן אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעַ נָא:

לְמַעַן בּוֹרְאָנוּ הוֹשִׁיעַ נָא:

לְמַעַן גּוֹאֲלָנוּ הוֹשִׁיעַ נָא:

לְמַעַן דּוֹרְשָׁנוּ הוֹשִׁיעַ נָא:

אום נצורה כבבת. בּוֹנֵנֶת בְּדַת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת. גּוֹמְרַת הַלְכוֹת שַׁבָּת. דּוֹרְשַׁת מְשָׁאת שַׁבָּת. הַקּוֹבְעַת אֲלֵפִים
תְּחוּם שַׁבָּת. וּמְשִׁיבַת רֶגֶל מְשִׁבַת. זְכוֹר וְשִׁמּוֹר מְקִיַּמַת בְּשַׁבָּת. חֶשֶׁה לְמַהֵר בִּיאַת שַׁבָּת. טוֹרַחַת כָּל מְשִׁשָּׁה
לְשַׁבָּת. יוֹשִׁבַת וּמְמַתְנֶת עַד כְּלוֹת שַׁבָּת. כְּבוֹד וְעוֹנֵג קוֹרְאָה לְשַׁבָּת. לְבוּשׁ וּכְסוּת מְחַלֶּפֶת בְּשַׁבָּת. מְאָכֵל
וּמְשִׁתָּה מְכִינָה לְשַׁבָּת. נוֹעַם מְגִדִים מְנַעֲמַת לְשַׁבָּת. סְעוּדוֹת שְׁלֵשׁ מְקִיַּמַת בְּשַׁבָּת. עַל שְׁתֵּי כִפְרוֹת בּוֹצֵעַת
בְּשַׁבָּת. פּוֹרְטַת אַרְבַּע רְשׁוּיוֹת בְּשַׁבָּת. צוּי הַדְּלָקַת נֵר מְדַלְקַת בְּשַׁבָּת. קְדוּשַׁת הַיּוֹם מְקַדְּשַׁת בְּשַׁבָּת. רִגְן
שֹׁבַע מְפַלְּלַת בְּשַׁבָּת. שֹׁבַעַה בְּדַת קוֹרְאָה בְּשַׁבָּת. תְּנַחֲלָנָה לְיוֹם שְׁכָלוּ שַׁבָּת. הוֹשִׁיעַ נָא:

אני והו הושיעה נא:

פהושעת אדם יציר כפיה לגוננה. בְּשַׁבָּת קִדְּשׁ הַמְצַאֲתוֹ כּוֹפֵר וְחַנִּינָה. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת גּוֹי מִצֵּן
מְקוּיִם חוֹפֵשׁ. דַּעַה כְּנֹגוֹ לְבוּר שְׁבִיעֵי לְנוֹפֵשׁ. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת הָעָם נְהַגְתָּ כְּצֵאן לְהַנְהוֹת. וְחוֹק שְׁמֵת
בְּמָרָה עַל מֵי מְנוּחוֹת. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת זְבוּדִיָּה בְּמִדְבַר סִין בְּמַחְנֶה. חֶכְמוֹ וְלִקְטוּ בְּשִׁשִּׁי לֶחֶם מִשְׁנֶה.
כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת טְפוּלָיָה הוֹרוּ הַכְּנָה בְּמַדְעָם. יִשָּׂר כְּחֵם וְהוֹדָה לְמוֹ רוּעָם. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת
כְּלָפְלוּ בְּעוֹנֵג מִן הַמְּשֻׁמֵּר. לֹא הִפָּךְ עֵינֵינוּ וְרִיחוֹ לֹא נָמַר. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת מְשֻׁפְּטֵי מְשָׁאת שַׁבָּת גְּמָרוּ.
נָחוּ וְשִׁבְתוּ רְשׁוּיוֹת וּתְחוּמִים שְׁמָרוּ. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת סִינֵי הַשְּׁמַעוּ בְּדַבּוּר רְבִיעֵי. עֲנִין זְכוֹר וְשִׁמּוֹר
לְקַדְּשׁ שְׁבִיעֵי. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת פְּקֻדוֹ יְרִיחוֹ שֹׁבַע לְהַקְּףָה. צָרוּ עַד רְדִתָּה בְּשַׁבָּת לְתַקְּףָה. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא:
כְּהוֹשִׁיעַת קַהֲלַת וְעַמּוֹ בְּבִית עוֹלָמִים. רְצוּף בְּחַגְגָם שֹׁבַעַה וְשֹׁבַעַה יָמִים. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת שְׁבִיעֵי עוֹלֵי
גוֹלָה לְכַדִּיּוֹם. תּוֹרַתְךָ בְּקִרְאָם בְּחַג יוֹם יוֹם. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת מְשֻׁמְחִיָּה בְּבִגְדֵי שְׁנֵי הַמְּחַדְּשׁ. נוֹטְלִין
לוֹלֵב כָּל שֹׁבַעַה בְּמַקְדָּשׁ. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת חַבוּט עֲרֵבָה שַׁבָּת מְדַחִים. מְרַבִּיּוֹת מוֹצֵא לִיסוּד מְזַבַּח
מְנִיחִים. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת בְּרִכּוֹת וְאַרוּכוֹת וְגִבּוּהוֹת מְעַלְסִים. בְּפִטְרָתָן יוֹפֵי לָהֶם מְזַבַּח מְקַלְסִים. כֵּן
הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת מוֹדִים וּמִיחִלִּים וְלֹא מְשִׁנִּים. כְּלָנוּ אָנוּ לֵיָה וְעֵינֵינוּ לֵיָה שׁוֹנִים. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת
יָקֵב מְחַצְּבֵיָה סוֹבְבִים בְּרַעְנָנָה. רוֹנְנִים אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת חֵיל זְרִיזִים מְשֻׁרְתִים
בְּמִנוּחָה. קָרְבַן שַׁבָּת כְּפוּל עוֹלָה וּמְנַחָה. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת לֹוְיָה עַל דּוּכְנָם לְהַרְבֶּת. אוֹמְרִים מְזַמּוֹר שִׁיר
לְיוֹם הַשַּׁבָּת. כֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁיעַת נְחוּמִיָּה בְּמַצּוּתֵיָה תְּמִיד יִשְׁתַּעֲשְׂעוּן. וְרַצָּם וְהַחֲלִיצֵם בְּשׁוּבָה וְנַחַת

יְשׁוּעוֹן. כִּן הוֹשַׁע נָא: כְּהוֹשַׁעְתָּ שְׁבוּת שְׁבִטִי יַעֲקֹב. תָּשׁוּב וּתְשִׁיב שְׁבוּת אֶהְיֶי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעָה נָא: כְּהוֹשַׁעְתָּ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכְמֵי יְשׁוּעוֹת אֶל לְמוֹשָׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבִרְךָ אֶת נַחֲלֶתְךָ וּרְעֵם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

קדיש שלם, שיר של יום, לדוד, קבלת, קריאת התורה, יקום פורקן, אשרי, מוסף, קוה ועלינו:

הושענות להושענא רבא

הושע נא

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ הוֹשַׁע נָא:

לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ הוֹשַׁע נָא:

לְמַעַנְךָ גּוֹאֲלֵנוּ הוֹשַׁע נָא:

לְמַעַנְךָ דּוֹרְשָׁנוּ הוֹשַׁע נָא:

לְמַעַן אַמְתָּךְ. לְמַעַן בְּרִיתְךָ. לְמַעַן גְּדֻלַּתְךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ. לְמַעַן דִּתְךָ. לְמַעַן הוֹדְךָ. לְמַעַן וְעוֹדְךָ. לְמַעַן זְכָרְךָ. לְמַעַן חֲסִדְךָ. לְמַעַן טוֹבְךָ. לְמַעַן יְחִידְךָ. לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. לְמַעַן לְמַוִּדְךָ. לְמַעַן מְלַכּוּתְךָ. לְמַעַן נֶצְחְךָ. לְמַעַן סוֹדְךָ. לְמַעַן עֲזָרְךָ. לְמַעַן פְּאֲרָךְ. לְמַעַן צְדָקֶתְךָ. לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. לְמַעַן רַחֲמֵיךָ הַרְבִּיּים. לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ. הוֹשַׁע נָא: לְמַעַן תִּהְלַתְךָ. הוֹשַׁע נָא:

כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה:

אָבֵן שְׂתִיָּה. בֵּית הַבְּחִירָה. גֹּרֶן אֲרָנָן. דְּבִיר הַמוֹצָנֶע. הַר הַמּוֹרֶיָה. וְהַר יִרְאָה. זְבוּל תַּפְאֲרֶתְךָ. חֲנָה דָּוִד. טוֹב הַלְבָּנוֹן. יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ. כְּלִילַת יוֹפִי. לַיְנִת הַצֶּדֶק. מְכוֹן לְשִׁבְתְךָ. נוֹה שְׂאֲנָן. סִפַּת שְׁלָם. עֲלִית שְׁבִטִים. פְּנֵת יְקִרְתָּ. צִיּוֹן הַמְצַיֶּנֶת. קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים. רְצוֹף אֶהְבָּה. שְׂכִינַת כְּבוֹדְךָ. תַּל תַּלְפִּיּוֹת. הוֹשַׁע נָא:

לָךְ זְרוּעַ עִם גְּבוּרָה תַעֲזֵז יָדְךָ תְרוּם יְמִינְךָ:

אוֹם אֲנִי חוֹמָה. בְּרָה כַחֲמָה. גּוֹלָה וְסוּרָה. דְּמִתָּה לְתַמָּר. הַהֲרוּגָה עֲלֶיךָ. וְנַחֲשֶׁבֶת כְּצֵאן טַבְּחָה. זְרוּיָה בֵּין מַכְעִסִּיָּה. חֲבוּקָה וְדַבּוּקָה בָּךְ. טוֹעֲנַת עֲלֶיךָ. יְחִידָה לְיַחֲדָךְ. כְּבוֹשָׁה בַּגּוֹלָה. לוֹמְדַת יְרֵאֲתָךְ. מְרוּטַת לְחִי. נְתוּנָה לְמַפְּסִים. סוֹבְלַת סְבִלָךְ. עֲנִיָּה סַעֲרָה. פְּדוּיַת טוֹבִיָּה. צֵאן קִדְשִׁים. קַהְלוֹת יַעֲקֹב. רְשׁוּמִים בְּשִׁמְךָ. שׁוֹאֲגִים הוֹשַׁע נָא: תַּמּוּכִים עֲלֶיךָ. הוֹשַׁע נָא:

תַּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם:

אָדוֹן הַמוֹשִׁיעַ. בְּלִתֵּךְ אֵין לְהוֹשִׁיעַ. גְּבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. דְּלוֹתֵי וְלֵי יְהוֹשִׁיעַ. הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ. וּמַצִּיל וּמוֹשִׁיעַ. זוֹעֲקֵיךְ תּוֹשִׁיעַ. חוֹכֵיךְ הוֹשִׁיעַ. טְלָאֵיךְ תִּשְׁבִּיעַ. יְבוּל לְהַשְׁפִּיעַ. כָּל שִׁיחַ תִּדְרֹשׂא וְתוֹשִׁיעַ. לְגִיא בַל תִּרְשִׁיעַ. מְגִדִים תִּמְתִּיק וְתוֹשִׁיעַ. נְשִׂאִים לְהַסִּיעַ. שְׁעִירִים לְהַנִּיעַ. עֲנָנִים מְלַהֲמִנִיעַ. פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ. צְמֵאֵיךְ תִּשְׁבִּיעַ. קוֹרְאֵיךְ תּוֹשִׁיעַ. רְחוּמֵיךְ תּוֹשִׁיעַ. שׁוֹחֲרֵיךְ הוֹשִׁיעַ. הוֹשִׁיעַ נָא: תִּמְיִמֵיךְ תּוֹשִׁיעַ. הוֹשִׁיעַ נָא:

נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֹצַח:

אָדָם וּבַהֲמָה. בְּשׂוֹר וְרוּחַ וּנְשָׁמָה. גִּיד וְעֶצֶם וְקַרְמָה. דְּמוּת וְצֶלֶם וְרִקְמָה. הוֹד לְהַבֵּל דְּמָה. וְנִמְשַׁל כְּבַהֲמוֹת נִדְמָה. זִיו וְתוֹאֵר וְקוֹמָה. חֲדוּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה. טִיעֵת עֲצֵי נִשְׁמָה. יְקָבִים וְקָמָה. כְּרָמִים וְשִׁקְמָה. לְתַבֵּל הַמְסִימָה. מְטוֹרוֹת עַז לְסַמְמָה. נְשִׂיָה לְקִימָה. שִׁיחִים לְקוֹמָמָה. עֲדָנִים לְעֶצְמָה. פְּרָחִים לְהַעֲצִימָה. צְמָחִים לְגִשְׁמָה. קָרִים לְזָרְמָה. רְבִיבִים לְשִׁלְמָה. שְׁתִּיָה לְרוֹמְמָה. הוֹשִׁיעַ נָא: תִּלְוִיָה עַל בְּלִימָה. הוֹשִׁיעַ נָא:

יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנְהַךְ הוֹדֶךָ עַל הַשָּׁמַיִם:

אֲדָמָה מְאָרֶר. בְּהִמָּה מִמְשַׁכְּלֵת. גּוֹרֵן מִגְזָם. דָּגוֹן מִדְּלִקָת. הוֹן מִמְאָרָה. וְאוֹכֵל מִמְהוּמָה. זִית מִנְשָׁל. חֶטָּה מִחֶגֶב. טָרֶף מִגּוֹבְאֵי. יָקָב מִיֵּלֶק. כָּרֶם מִתּוֹלְעֵת. לְקֶשׁ מִאֲרָבָה. מְגִד מִצְלָצֵל. נֶפֶשׁ מִבְּהֵלָה. שׁוֹבַע מִסְּלַעַם. עֲדָרִים מִדְּלוֹת. פְּרוֹת מִשְׁדָּפוֹן. צֵאן מִצְמִיתוֹת. קֶצֶיר מִקְלָלָה. רוֹב מִרְזוֹן. שְׁבוּלֹת מִצְנָמוֹן. הוֹשִׁיעַ נָא: תִּבּוּאָה מִחֶסֶל. הוֹשִׁיעַ נָא:

צְדִיק יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:

לְמַעַן אֵיתָן הַנּוֹזֵק בְּלֵהָב אֵשׁ. לְמַעַן בֵּן הַנֶּעֱקֵד עַל עֲצִים וְאֵשׁ. לְמַעַן גְּבוּר הַנֶּאֱבָק עִם שׂוֹר אֵשׁ. לְמַעַן דְּגָלִים נְחִיתָ בְּאוֹר וְעַנְן אֵשׁ. לְמַעַן הוֹעֵלָה לְמָרוֹם וְנִתְעַלָּה כְּמִלְאֲכֵי אֵשׁ. לְמַעַן וְהוּא לָךְ כְּסִגְוֹן בְּאֲרָאֵלֵי אֵשׁ. לְמַעַן זָבַד דְּבָרוֹת הַנְּתוּנוֹת מֵאֵשׁ. לְמַעַן חֲפוּי יְרִיעוֹת וְעַנְן אֵשׁ. לְמַעַן טְכָס הַר יִרְדָּתָ עֲלָיו בְּאֵשׁ. לְמַעַן יְדִידוֹת בֵּית אֲשֶׁר אֶהְבֵּת מִשְׁמֵי אֵשׁ. לְמַעַן כְּמָה עַד שְׁקֵעָה הָאֵשׁ. לְמַעַן לְקַח מִחֲתַת אֵשׁ וְהִסִּיר חֲרוֹן אֵשׁ. לְמַעַן מְקַנָּא קִנְיָה גְדוּלָה בְּאֵשׁ. לְמַעַן נָף יְדוֹ וְיִרְדוּ אֲבָנֵי אֵשׁ. לְמַעַן שֶׁם טִלָּה חֶלֶב כְּלִיל אֵשׁ. לְמַעַן עֶמֶד בַּגּוֹרֵן וְנִתְרַצָּה בְּאֵשׁ. לְמַעַן פְּלֵל בְּעֶזְרָה וְיִרְדָּה הָאֵשׁ. לְמַעַן צִיר עָלָה וְנִתְעַלָּה בְּרֶכֶב וְסוּסֵי אֵשׁ. לְמַעַן קְדוּשִׁים מְשֻׁלְכִים בְּאֵשׁ. לְמַעַן רְבוּא רִבְבוֹן חַז וְנִהְרֵי אֵשׁ. לְמַעַן שְׁמֵמוֹת עִירָךְ הַשְּׂרוּפָה בְּאֵשׁ. הוֹשִׁיעַ נָא: לְמַעַן תּוֹלְדוֹת אֱלֹהֵי יְהוּדָה תִּשְׁמִים כְּכִיּוֹר אֵשׁ. הוֹשִׁיעַ נָא:

לָךְ יְהוָה הַגְּדֵלָה וְהַגְּבִינָה וְהַתְּפַאֲרֵת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ: לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֵאשׁ: וְהִיָּה יְהוָה לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרַתְךָ כְּתוּב לְאִמֹר **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:**

אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:

כְּהוֹשִׁעַתָּ אֱלִים בְּלוֹד עַמָּךְ. בְּצִאֲתָךְ לִישַׁע עַמָּךְ. בֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁעַתָּ גּוֹי וְאֱלֹהִים. דְּרוּשִׁים לִישַׁע אֱלֹהִים. בֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁעַתָּ הַמּוֹן צְבָאוֹת. וְעַמָּם מִלְאֲכֵי צְבָאוֹת. בֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁעַתָּ זָפִים מִבֵּית עֲבָדִים. חַנּוּן בְּיָדָם מִעֲבָדִים. בֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁעַתָּ טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים. יְקָרְךָ עַמָּם מִעֲבָרִים. בֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁעַתָּ כְּנָה מְשׁוֹרֶרֶת וַיּוֹשַׁע. לְגוֹחָה מְצִיגֵת וַיּוֹשַׁע. בֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁעַתָּ מְאָמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נְקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. בֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁעַתָּ סוֹבְבֵי מִזְבַּח. עוֹמְסֵי עֲרָבָה לְהַקִּיף מִזְבַּח. בֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁעַתָּ פְּלָאֵי אֲרוֹן כְּהַפְּשֵׁעַ. צֵעַר פְּלִשְׁתִּים בְּחֲרוֹן אַף וְנוֹשַׁע. בֵּן הוֹשִׁיעַ נָא: כְּהוֹשִׁעַתָּ קַהֲלוֹת בְּבִלָּה שְׁלַחְתָּ. רְחוּם לְמַעַנֵם שְׁלַחְתָּ.

כִּן הוֹשַׁע נָא: כִּהוֹשַׁעַתְּ שְׁבוּת שְׁבֻטֵי יַעֲקֹב. תָּשׁוּב וּתְשׁוּב שְׁבוּת אֱהִלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעָה נָא. כִּהוֹשַׁעַתְּ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת אֵל לְמוֹשְׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאַם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרוֹבִים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אִין עוֹד:

מסירין טבעות הלולב לפני ההושענות:

אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

תַּתְּנֵנוּ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. תְּשׁוּבָנוּ אֵל הַחֶבֶל וְאֵל הַנַּחֲלָה. תְּרוֹמַמְנוּ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה. תִּקְבְּצֵנוּ לְבַיִת הַתְּפִלָּה. תַּצְיִבְנוּ כַּעֲרֵךְ עַל פְּלָגֵי מַיִם שְׁתוּלָה. תִּפְדְּנוּ מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה. תַּעֲטִירוּנוּ בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה. תִּשְׁמַחְנוּ בְּבַיִת הַתְּפִלָּה. תַּנְהַלְנוּ עַל מֵי מְנוּחֹת סֵלָה. תִּמְלֵאנוּ חֲכָמָה וְשִׂכְלָה. תִּלְבְּשֵׁנוּ עוֹז וּגְדָלָה. תִּכְתִּירוּנוּ בְּכִתְרֵי כְּלוּלָה. תִּשְׁיִירוּנוּ בְּאֵרֶךְ סִלְוָה. תִּטְעֵנוּ בְּיוֹשֶׁר מִסֵּלָה. תִּחַנְנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה. תִּזְפִּירוּנוּ בְּמֵי זֶאֶת עוֹלָה. תוֹשִׁיעֵנוּ לְקֶץ הַגָּאֻלָּה. תַּהַדְרֵנוּ בְּזִיו הַמּוֹלָה. תַּדְבִּיקֵנוּ כְּאֶזֶר חַתוּלָה. תַּגְדִּלְנוּ בְּיַד הַגְּדוֹלָה. תַּבִּיאֵנוּ לְבֵיתְךָ בְּרִנָּה וְצַהֲלָה. תַּאֲדָרְנוּ בְּיִשׁוּעַ וְגִילָה. תַּאֲמִצְנוּ בְּרוּחַ וְהַצְלָה. תִּלְבְּבוּנוּ בְּבִנְיָן עֵירָךְ כְּבַתְחִלָּה. תַּעֲזוּרְנוּ לְצִיּוֹן בְּשִׂכְלוּלָה. תַּזְכֵּנוּ בְּנִבְנִתָהּ הַעִיר עַל תְּלָה. תַּרְבִּיצְנוּ בְּשִׁשׁוֹן וְגִילָה. הוֹשַׁע נָא: תַּחֲזִקֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. הוֹשַׁע נָא:

אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנִי אֶזוֹן חֵין תְּאֲבִי יִשְׁעָךְ. בְּעַרְבֵי נַחַל לִשְׁעִשְׁעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי גֵאֵל כְּנַת נְטֵעָךְ. דּוּמָה בְּטֵאטְאָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי הַיֵּט לְבַרִית טְבֵעָךְ. וּמַחֲשֵׁי אֶרֶץ בְּהַטְבִּיעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי זָכַר לָנוּ אֵב יְדָעָךְ. חֶסֶדְךָ לָמוּ בְּהוֹדִיעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי טְהוּרֵי לֵב בְּהַפְלִיאָךְ. יוֹדַע כִּי הוּא פְּלִאָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי כְּפִיר כָּח תָּן לָנוּ יִשְׁעָךְ. לְאַבוֹתֵינוּ כִּהַשְׁבַּעְךָ וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי מֵלֵא מִשְׁאֵלוֹת עַם מִשְׁוֹעָךְ. נַעֲקֹד בְּהַר מוֹר כְּמוֹ שְׁוֹעָךְ וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי סִגְבַּ אֲשִׁלִּי נְטֵעָךְ. עַרִיצִים בְּהַנִּיעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי פֶתַח לָנוּ אוֹצְרוֹת רַבֵּעָךְ. צִיָּה מֵהֶם בְּהַרְבֵּיעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי קוֹרְאִיךָ אֶרֶץ בְּרוּעֵעָךְ. רַעַם בְּטוֹב מְרַעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי שְׁעָרֶיךָ תַעַל מִמְשׁוֹאָךְ. תַּל תִּלְפִיּוֹת בְּהַשִּׁיאָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנִי אֵל נָא הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֵל נָא תַעֲנֵנוּ כְּשֶׁה אוֹבֵד. שְׁמֵנוּ מִסַּפְרָךְ אֵל תַּאֲבֵד. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא רַעַה אֶת צֵאן הַהֲרָגָה. קְצוּפָה וְעֵלֶיךָ הַרוּגָה הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא צֵאנְךָ וְצֵאן מְרַעִיתְךָ. פְּעוּלֶתְךָ וְרַעִיתְךָ הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא עֲנֵי הַצֵּאן. שִׁיחַם עֲנֵה בְּעֵת רְצוֹן הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא נוֹשְׂאֵי לֶךְ עֵין. מִתְקוּמְמִיךָ יְהִי כְּאֵין הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא לְמַנְסְכֵי לֶךְ מַיִם. כְּמַמְעִינֵי הַיְשׁוּעָה יִשְׁאָבוּן מַיִם הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא יַעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים. טְפוּלִים בְּךָ וּבְשִׁמְךָ נוֹשְׁעִים הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא חֲמוּץ בְּגָדִים. זְעוּם לְנַעַר כָּל בּוֹגְדִים הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא וְזָכוֹר תַּזְכּוֹר. הַנְּכַוְרֵי בְּלֶתְךָ וְזָכוֹר הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא דוֹרְשֶׁיךָ בְּעַנְפֵי עֲרָבוֹת. גַּעֲיָם שְׁעָה מְעַרְבוֹת הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא בְּרַךְ בְּעִטוֹר שְׁנָה. אֲמַרֵי רַצָּה בְּפִלּוּלֵי בְּיוֹם הוֹשַׁעְנָא. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנִי אֵל נָא הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן תָּמִים בְּדוֹרוֹתֵינוּ. הַנְּמַלְט בְּרוּב צְדָקוֹתֵינוּ. מְצַל מִשְׁטָף בְּבֵא מִבּוֹל מַיִם. לְאוֹם אֲנִי חוּמָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה: לְמַעַן שְׁלֵם בְּכָל מַעֲשִׂים. הַמְּנַסָּה בְּעִשְׂרָה נְסִים. כְּשֶׁר מְלֹאכִים נָם יִקַּח נָא מְעַט

מים. לְבָרָה כַּחֲמָה. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן רַךְ וַיַּחֲדֵד נַחֲנֹט פְּרִי לְמֵאָה. זַעַק אִיָּה הַשָּׁה לְעוֹלָה. בְּשִׁרוּהוּ עֲבָדָיו מִצְאָנוּ מִיָּם. לְגוֹלָה וְסוּרָה. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן קָדַם שְׂאֵת בְּרָכָה. הַנְּשֻׁטִים וְלִשְׁמֹךְ חֶכְהָ. מִיַּחַם בְּמִקְלוֹת בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם. לְדַמְתָּה לְתַמְרֵי. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן צִדֵּק הָיִית לָךְ לְכַהֵן. כְּחַתָּן פֶּאֶר יִכְהֵן. מְנַסָּה בְּמַסָּה בְּמִי מְרִיבֵת מַיִם. לְהַקְרֵר הַטּוֹב. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן פּוֹאֵר הָיִית גְּבִיר לְאַחֲיוּ. יְהוּדָה אֲשֶׁר גָּבַר בְּאַחֲיוּ. מִסְפָּר רֹבַע מִדְּלִיּוֹ יֵזֵל מַיִם. לֹא לָנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן עָנּוּ מִכָּל וְנִאֲמָנוּ. אֲשֶׁר בְּצִדְקוֹ כָּלְפַל הַפֶּן. מְשׁוּף לְגוֹאֵל וּמְשׁוּי מַמַּיִם. מִי לְזֹאת הַנְּשִׁקְפָה. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן שְׁמַתוֹ כְּמִלְאֲכֵי מְרוּמִים. הַלּוֹבֵשׁ אוֹרִים וְתוּמִים. מְצִיָּה לְבָא בְּמִקְדָּשׁ בְּקִדְוֵשׁ יְדִים וְרַגְלִים וְרַחֲצֵת מַיִם. לְחוֹלֵת אֶהְבָּה. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן נְבִיאָה מְחֹלֵת מַחְנִים. לְכַמְהֵי לֵב הוֹשִׁמָה עֵינַיִם. לְרַגְלָה רָצָה עֲלוֹת וְרִדַת בְּאֵר מַיִם. לְטוֹבוֹ אוֹהֲלִיו. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן מְשִׁרֵת לֹא מֵשׁ מֵאֶהֱלֵ. וְרוּחַ הַקִּדְשׁ עָלָיו אֶהֱלֵ. בְּעֲבָרוֹ בְּיַרְדֵּן נִכְרַתוּ הַמַּיִם. לְיַפָּה וּבְרָה הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן לְמַד רְאוֹת לְטוֹבָה אוֹת. זַעַק אִיָּה נִפְלְאוֹת. מְצָה טַל מִגְזָה מְלֵא הַסֶּפֶל מַיִם. לְכָלֵת לְבָנוֹן. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן לְמַד אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן כְּלוּלֵי עֲשׂוֹת מְלַחְמֶתְךָ. אֲשֶׁר בְּיָדֶם תִּתְּהָ יִשְׁעֶתְךָ. צְרוּפֵי מַגוּי בְּלִקְקָם בְּיָדֶם מַיִם. לְלֹא בְּגָדוֹ בָּךְ. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן יַחֲדֵד צוֹרֵרִים דָּשׁ. אֲשֶׁר מִרְחָם לְנֹזֵר הַקִּדְשׁ. מִמְכַתֵּשׁ לְחֵי הַבְּקִעָתָ לֹו מַיִם. לְמַעַן שֵׁם קְדֻשָּׁךְ. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן טוֹב הוֹלָךְ וּגְדֵל. אֲשֶׁר מַעֲשִׂק עֵדָה חֵדֵל. בְּשׁוֹב עִם מַחְטָא צֹו שְׂאָב מַיִם. לְנִאֲוָה פִירוֹשְׁלִים. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן חִיָּה מְכַרְפֵּר בְּשִׁיר. הַמְלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל כְּלֵי שִׁיר. מְנַסֵּף לְפָנָיו פֶּתָאֵב שְׁתוֹת מַיִם. לְשִׁמוֹ בָּךְ סִבְרָם. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן זָךְ עָלָה בְּסַעְרָה. הַמְקַנָּא וּמְשִׁיב עֲבָרָה. לְפַלְלוֹ יְרֵדָה אֵשׁ וְלַחֲכָה עֶפֶר וּמַיִם. לְעֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן וְשִׁירֵת בְּאַמֶּת לְרַבּוֹ. פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחוֹ נִאֲצֵל בּוֹ. בְּקַחְתוֹ מִגֶּן נִתְמַלְאוּ גִבִים מַיִם. לְפּוֹצְחֵי מִי כְמוֹךְ. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן הִרְהֵר עֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ. הַמְכַרִּיז תְּשׁוּבָה לְצִאֲנָךְ. אִזּוּ בְּבֹא מְחַרְף סֵתֵם עֵינֹת מַיִם. לְצִיּוֹן מְכָלֵל יוֹפֵי הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן דְּרָשׁוּךְ בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה. וְסוּדָךְ לְמוֹ נִגְלָה. בְּלֵי לְהַתְגַּאֵל דְּרָשׁוּ זְרַעוֹנִים וּמַיִם. לְקוֹרְאֵיךָ בְּצָרָה. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן גְּמַר חֲכָמָה וּבִינָה. סוֹפֵר מְהִיר מְפַלֵּשׁ אֲמָנָה. מְחַכְמָנוּ אֲמָרִים הַמְשׁוּלִים בְּרַחְבֵי מַיִם. לְרַבְתֵי עָם. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן בְּאֵי לָךְ הַיּוֹם בְּכָל לֵב. שׁוֹפְכִים לָךְ שִׁיחַ בְּלֹא לֵב וְלֵב. שׁוֹאֵלִים מִמְּךָ עוֹז מְטוֹרוֹת מַיִם. לְשׁוֹרְרוֹךְ בַּיָּם הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ: לְמַעַן אוֹמְרֵי יִגְדֵל שְׁמֶךָ. וְהֵם נִחְלָתְךָ וְעַמְּךָ. צְמִאִים לְיִשְׁעֶךָ. כְּאֶרֶץ עֵינֶיךָ לְמַיִם. לְתַרְתָּ לְמוֹ מְנוּחָה. הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּהָ:

(חזן וקהל): **הוֹשֵׁעַ נָא אֵל נָא. אֲנָא הוֹשִׁיעָה נָא:**

הוֹשֵׁעַ נָא סִלַח נָא. וְהַצְלִיחָה נָא. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזָנוּ:

מניח הלולב מידו ולוקח ההושענא ותופסה עד החבטה:

תַעֲנֶה אָמוּנִים שׁוֹפְכִים לָךְ לֵב כְּמַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָא. לְמַעַן בָּא בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם. גָּזַר וְנָם יָקַח נָא מַעֲט מַיִם. וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזָנוּ: תַעֲנֶה דְגָלִים גְּזוּ גְזָרֵי מַיִם וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן הַנְּעַקֵּד בְּשַׁעַר הַשָּׁמַיִם. וְשׁוֹב וְחָפַר בְּאֵרוֹת מַיִם וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזָנוּ: תַעֲנֶה זָפִים חוֹנִים עָלֵי מַיִם וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן חֶלֶק מְפַצֵּל מְקָלוֹת בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם. טָעַן וְגַל אֲבָן מִבְּאֵר מַיִם וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזָנוּ: תַעֲנֶה יְדִידִים נוֹחֲלֵי דַת מְשׁוֹלֵת מַיִם וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן כְּרוּ בְּמִשְׁעָנוֹתֵם מַיִם. לְהַכִּין לְמוֹ וּלְצִאֲצִיאָמוֹ מַיִם וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזָנוּ: תַעֲנֶה מִתְחַנְּנִים כְּבִישִׁמוֹן עָלֵי מַיִם וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן נִאֲמָנוּ בֵּית מִסְפִּיק

לָעַם מִיִּם. סָלַע הָרַךְ וַיִּזְזוּבוּ מִיִּם וְהִצְלִיחָהּ נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֶל מַעְזָנוּ: תַּעֲנֶה עֹנִים עָלַי בְּאֵר מִיִּם וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן פָּקֵד בְּמִי מְרִיבַת מִיִּם. צָמְאִים לְהִשְׁקוֹתֵם מִיִּם וְהִצְלִיחָהּ נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֶל מַעְזָנוּ: תַּעֲנֶה קְדוֹשִׁים מְנַסְכִּים לָהּ מִיִּם וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן רֹאשׁ מְשׁוֹרְרִים פְּתָאב שְׁתוֹת מִיִּם. חֲלִילָהּ פֶּץ וְנִסְרָ לָהּ מִיִּם וְהִצְלִיחָהּ נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֶל מַעְזָנוּ: תַּעֲנֶה שׁוֹאֲלִים בְּרַבּוּעַ אֲשֶׁלִּי מִיִּם וְהוֹשִׁיעָה נָא: לְמַעַן תֵּל תִּלְפִּיּוֹת מוֹצֵא מִיִּם. תִּפְתַּח אֶרֶץ וְתִרְעִיף שָׁמַיִם וְהִצְלִיחָהּ נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֶל מַעְזָנוּ:

(חזן וקהל): **רַחֵם נָא קְהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל. סֶלַח וּמַחֵל עֲוֹנֵם וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂעָנוּ:**

אֵז כַּעֲיֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנִים. בָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ נְדוֹנִים. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂעָנוּ: גָּאָה אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. נִתְגָּרוּ בָנוּ מְדָנִים. דָּשׁוּנוּ וּבְעָלוּנוּ זוֹלָתְךָ אֲדוֹנִים וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂעָנוּ: הֵן גִּשְׁנוּ הַיּוֹם בְּתַחֲנוּן. עֲדִיךָ רַחוּם וְחַנוּן. וְסִפְרָנוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ בְּשִׁנוּן וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂעָנוּ: זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ. נָא אֶל תִּיבֶשׁ. חֲשֵׁרַת מִיִּם כְּאֲבִיָּה תַחֲבֶשׁ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂעָנוּ: טַעֲנוּ בְשִׁמְנָה. בְּיַד שִׁבְעָה וּשְׁמוֹנָה. יִשָּׁר צְדִיק אֶל אֲמוּנָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂעָנוּ: כְּרַת בְּרִית לְאֶרֶץ. עוֹד כָּל יְמֵי הָאֶרֶץ. לְבַלְתִּי פָרֵץ בָּהּ פָּרֵץ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂעָנוּ: מִתַּחֲנוּנִים עָלַי מִיִּם. כְּעַרְבִים עַל יְבֵלֵי מִיִּם. נָא זְכוֹר לָנוּ נְסוּף הַמַּיִם וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂעָנוּ: שִׁיחִים בְּדֶרֶךְ מִטְעָתֵם. עוֹמְסִים בְּשׁוֹעָתֵם. עֲנֵם בְּקוֹל פְּגִיעָתֵם וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂעָנוּ: פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. פִּנָּה לְפַלְאִים שְׁעוֹת. צְדִיקִים אֶל לְמוֹשְׁעוֹת וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂעָנוּ: קוֹל רְגִשָׁם תִּשְׁעַ. תִּפְתַּח אֶרֶץ וַיִּפְרוּ יִשְׁעַ. רַב לְהוֹשִׁיעַ וְלֹא חִפְץ רִשְׁעַ וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂעָנוּ:

(חזן וקהל): **שִׁעְרֵי שָׁמַיִם פָּתַח. וְאוֹצְרֶךָ הַטּוֹב לָנוּ תִפְתַּח. תוֹשִׁיעֵנוּ וְרִיב אֶל תִּמְתַּח. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂעָנוּ:**

(חזן): **קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:**

(והקהל חוזר): **קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:**

אוֹמֵץ יִשְׁעָךָ בָּא. קוֹל דוֹדֵי הַנֶּה זֶה בָּא. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל בָּא בְּרַבּוּבוֹת פְּתִים. לַעֲמוֹד עַל הַר הַזֵּיתִים. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל גִּשְׁתוֹ בְּשׁוֹפָר לְתַקְעַ. תַּחֲתִיו הַר יִבְקַע. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל דְּפַק וְהִצִּיץ וְזָרַח. וּמִשׁ חֲצִי הַהָר מִמְזָרַח. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל הַקִּים מְלוּל נוֹאֲמוֹ. וּבָא הוּא וְכָל קְדוֹשָׁיו עִמּוֹ. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל וּלְכָל בְּאֵי עוֹלָם. בַּת קוֹל יִשְׁמַע בְּעוֹלָם. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל זָרַע עֲמוּסֵי רַחֲמוֹ. נוֹלְדוּ כְּיֶלֶד מִמְעֵי אִמּוֹ. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל חֶלֶה וַיִּלְדָּה מִי זֹאת. מִי שָׁמַע פְּזֹאת. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל טְהוֹר פִּעַל כָּל אֱלֹהִים. וּמִי רָאָה כְּאֵלֶּה. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל יִשְׁעַ וְזָמַן הַיּוֹחֵד. הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל כְּפִיר רוֹם וְתַחַת. אִם יוֹלְדָה גוֹי פִּעַם אֶחָד. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל לְעַת יִגְאֵל עֲמוֹ נְאוֹר. וְהָיָה לְעַת עֶרֶב יִהְיֶה אוֹר. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל מוֹשִׁיעִים יַעֲלוּ לְהַר צִיּוֹן. כִּי חֶלֶה גַם יִלְדָה צִיּוֹן. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל נְשִׁמַּע בְּכָל גְּבוּלָהּ. הַרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל שִׁמִּי עַד דְּמִשְׁק מְשֻׁפְּנוֹתֶיךָ. קְבֵלִי בְּנִיָּה וּבְנֹתֶיךָ. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל עֲלִזִּי חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן. כִּי קָמוּ יִשְׁנֵי חֲבָרוֹן. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל פָּנוּ אֵלַי וְהוֹשְׁעוּ. הַיּוֹם אִם בְּקוֹלִי תִשְׁמַעוּ. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל צָמַח אִישׁ צָמַח שָׁמוֹ. הוּא דוֹד בְּעֶצְמוֹ. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל קוֹמוּ פְּפוּשֵׁי עֶפְרַיִם. הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל רַבְתִּי עִם בְּהֵמְלִיכוֹ. מְגִדוֹל יְשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל שֵׁם רְשָׁעִים לְהַאֲבִיד. עוֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קוֹל תְּנֶה יְשׁוּעוֹת לְעַם עוֹלָם. לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם. מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:

(חזן ג"פ): **קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:**

(והקהל חוזר ג"פ): **קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:**

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמָּךְ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׁאָאֵם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה
קְרוּבִים אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת
כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

הש"ץ אומר קדיש תתקבל. ואח"כ מניח הלולב מידו ולוקחים ההושענא וחובטים. יחבוט הערבה על
הקרקע דוקא כמבואר בזוה"ק ויהיו בערבה ה' בדים לא פחות ולא יותר ויחבוט רק ה' חבטות ולא יותר:

ואחר חבטת הערבה יאמר תחנה זו:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבוֹחֵר בְּנְבִיאִים טוֹבִים וּבְמִנְהַגֵּיהֶם הַטוֹבִים שֶׁתִּקְבַּל בְּרַחֲמִים
וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְּפוּתֵנוּ וְזָכוֹר לָנוּ זְכוֹת שְׁבַעַת תְּמִימָיְךָ וְתִסִּיר מִחִיצַת הַבְּרִזָּל הַמַּפְסֶקֶת בֵּינֵנוּ וּבֵינֶיךָ
וְתֵאָזֵן שְׁוַעַתֵנוּ וְתִיטִיב לָנוּ הַחֲתִימָה תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה וְחֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים. וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּתֵּן
בְּשִׁכְנֵי עֶזְרָה חֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת מְמַתְקוֹת עַל יְדֵי חֲבִיטַת עֶרְבָה מְנַהֵג נְבִיאֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְתִתְעוֹרֵר הָאֱהָבָה
בֵּינֵיהֶם וְתִנְשָׁקֵנוּ מִנְּשִׁיקוֹת פִּיךָ מִמְּתַקֶּת כָּל הַגְּבוּרוֹת וְכָל הַדִּינִין וְתֵאָדִיר לְשִׁכְנֵי עֶזְרָה בְּשֵׁם (י"ד ה"א וא"ו)
שֶׁהוּא טַל אֲוֵרוֹת טַלְגָּה וּמִשָּׁם תִּשְׁפִיעַ שְׁפַע לְעַבְדְּךָ הַמִּתְפַּלֵּל (פב"פ) לְפָנֶיךָ (מחילה) שֶׁתֵּאָדִיר יָמָיו וְתִמְחֹל
לוֹ חֲטָאָיו וְעוֹנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו וְתִפְשׁוּט יְמִינְךָ וְיָדְךָ לְקַבְּלֵנִי בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ וְאוֹצְרֶךָ הַטוֹב תִּפְתַּח
לְהַשְׁבִּיעַ מֵיָם נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה כְּמוֹ שְׁכַתוֹב יִפְתַּח יְהוָה לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתֵת מָטָר אֶרְצָךָ בְּעֵתוֹ
וּלְבַרְךָ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ אָמֵן:

שיר של יום, לדוד, קריאת התורה, אשרי ובא לציון, מוסף, קוה ועלינו

פיוט אקדמות לשבועות

פיוט אקדמות לשבועות

בחג השבועות לפני קריאת התורה נוהגים לומר אקדמות:

אֶקְדָּמוֹת מִלִּין, וְשָׂרִיית שׁוֹתָא:

אוֹלָא שְׁקִילָנָא, הַרְמֵן וְרִשׁוֹתָא:

בְּבָבִי תְּנִי וְתִלַּת, דְּאֶפְתַּח בְּנִקְשׁוֹתָא:

בְּבָרִי דְּבָרִי וְטָרִי, עַדִּי לְקִשְׁשׁוֹתָא:

גְּבוּרֵן עֲלָמִין לִיה, וְלֹא סִפֵּק פְּרִישׁוֹתָא:

גּוֹיל אֵלֹו רְקִיעֵי, קִנְיֵי כָּל חוּרִשׁוֹתָא:

דִּיו אֵלֹו יָמִי, וְכָל מִי כְּנִישׁוֹתָא:

דִּיִּרִי אֶרְעָא סְפָרִי, וְרִשְׁמֵי רִשׁוֹתָא:

הַדֵּר מָרִי שְׁמִיא, וְשִׁלִּיט בִּיבְשׁוֹתָא:

הַקֶּם עֲלֵמָא יְחִידָאֵי, וְכַבְּשִׁיָּהּ בְּכַבְּשׁוּתָא:
וּבְלָא לֹאֵו שְׁכַלְלִיה, וּבְלָא תִשְׁשׁוּתָא:
וּבְאֶתָא קְלִילָא, דְּלִית בָּהּ מִשְׁשׁוּתָא:
זְמִין כָּל עֲבִידְתֵּיהּ, בְּהַךְ יוֹמֵי שְׁתָּא:
זְהוּר יְקַרְיָה עֲלֵי, עֲלֵי כְּוִרְסִיָּה דְּאֶשְׁתָּא:
חַל אֶלְךָ אֶלְפִין וְרְבוּא, לְשִׁמְשׁוּתָא:
חֲדָתִין נְבוּט לְצַפְרִין, סְגִיָּאָה טְרִשׁוּתָא:
טְפֵי יְקִידִין שְׁרָפִין, כְּלוּל גְּפֵי שְׁתָּא:
טַעַם עַד יִתְיַהֵב לְהוֹן, שְׁתִּיקִין בְּאֶדְשׁוּתָא:
יְקַבְּלוּן דִּין מִן דִּין שְׁגִי, דְּלָא בְּשִׁשְׁתָּא:
יְקַר מְלִי כָּל אֶרְעָא, לְתַלּוּתֵי קְדוּשְׁתָּא:
כְּקַל מִן קַדָּם שְׁדִי, כְּקַל מִי נְפִישׁוּתָא:
כְּרוּבִין קְבֵל גְּלַגְלִין, מְרוּמְמִין בְּאֶנְשׁוּתָא:
לְמַחְזֵי בְּאֶנְפָּא עֵין, כְּוֹת גִּירֵי קְשׁוּתָא:
לְכָל אֶתֶר דְּמִשְׁתַּלְּחִין, זְרִיזִין בְּאֶשְׁוּתָא:
מְבָרְכִין בְּרִיָּה יְקַרְיָה, בְּכָל לְשׁוֹן לְחִישׁוּתָא:
מֵאֶתֶר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, דְּלָא צְרִיָּה בְּחִישׁוּתָא:
נְהִים כָּל חֵיל מְרוּמָא, מְקַלְסִין בְּחִישׁוּתָא:
נְהִירָא מְלֻכּוּתָהּ, לְדָר וְדָר לְאֶפְרִשְׁתָּא:
סְדִירָא בְּהוֹן קְדוּשְׁתָּא, וְכַד חֲלָפָא שְׁעָתָא:
סִיּוּמָא דְּלַעֲלֵם, וְאוּף לָא לְשִׁבּוּעָתָא:
עֵדֵב יְקַר אַחְסִנְתָּהּ, חֲבִיבִין דְּבִקְבַעָתָא:
עֲבִידִין לִיָּה חֲטִיבָא, בְּדִנְח וּשְׁקַעָתָא:
פְּרִישׁוֹן לְמִנְתָּהּ, לְמַעַבְד לִיָּה רְעוּתָא:
פְּרִישׁוּתָהּ שְׁבַחָהּ, יְחוּוֹן בְּשִׁעוּתָא:
צְבִי וְחֲמִיד וְרִגִי, דִּילְאוֹן בְּלַעוּתָא:
צְלוּתָהּוֹן בְּכֹן מְקַבֵּל, וְהִנְיָא בְּעוּתָא:

קְטִירָא לְחַי עֲלָמָא, בְּתַגָּא בְּשִׁבּוּעֵתָא:
קָבַל יְקָר טוֹטְפָתָא, יְתִיבָא בְּקַבְיַעֵוּתָא:
רְשִׁימָא הִיא גּוּפָא, בְּחַכְמָתָא וּבְדַעֲתָא:
רְבוּתָהּוֹן דִּישְׂרָאֵל, קָרְאִי בְּשִׁמְעָתָא:
שְׂבַח רְבוֹן עֲלָמָא, אַמִּירָא דְכּוֹתָא:
שְׁפָר עֲלִיָה לְחַוּוּיָהּ, בְּאַפִּי מְלַכּוֹתָא:
תְּאַיִן וּמִתְכַנְשִׁין, כְּחִיזּוּ אֲדוֹתָא:
תְּמַהִין וְשִׁילִין לִיָהּ, בְּעַסְק אֲתוֹתָא:
מְנָן וּמָאן הוּא רְחִימָן, שְׁפִירָא בְּרִיוֹתָא:
אַרוּם בְּגִינָה סְפִית, מְדוּר אַרְיוֹתָא:
יְקָרָא וַיָּאָה אֶתְ אִין, תַּעֲרְבִי לְמֵרוֹתָא:
רְעוּתָהּ נַעֲבִיד לִיָהּ, בְּכָל אֲתְרוֹתָא:
בְּחַכְמָתָא מִתִּיבָתָא לְהוֹן, קֶצֶת לְהוֹדְעוֹתָא:
יְדַעְתוֹן חֲפָמִין לִיָהּ, בְּאַשְׁתְּמוּדְעוֹתָא:
רְבוּתְכוֹן מָה חֲשִׁיבָא, קָבַל הֵהִיא שְׂבַחֲתָא:
רְבוּתָא דִּיעֲבִיד לִי, כַּד מְטִיא שְׁעָתָא:
בְּמִיתִי לִי נְהוֹרָא, וְתַחֲפִי לְכוֹן בְּהֵתָא:
יְקָרִיָהּ כַּד אֲתַגְלִי, בְּתוּקָפָא וּבְגִבּוּרָתָא:
יְשִׁלֵּם גְּמֻלָּא, לְסַנְאִי וְנַגּוֹתָא:
צְדִקְתָּא לְעַם חֲבִיב, וְסִגְיָא זְכוֹתָא:
חֲדוּ שְׁלָמָא בְּמִיתִי, וּמָנָא דְכּוֹתָא:
קְרִיָתָא דִּירוּשְׁלָם, כַּד יְכַנְשׁ גְּלוֹתָא:
יְקָרִיָהּ מְטִיל עֲלִיָהּ, בְּיוֹמֵי וְלִילוֹתָא:
גְּנוּנִיָה לְמַעֲבַד בָּהּ, בְּתוּשְׁבָחוֹן כְּלִילָתָא:
דְּזִיָהוֹר עֲנַנְיָא, לְמִשְׁפָּר כְּלִילָתָא:
לְפוּמִיָה דְעֲבִידָתָא, עֲבִידֵן מְטַלְלָתָא:
בְּתַכְתְּקֵי דְהַב פִּיזָא, וְשִׁבְעַ מַעֲלָתָא:

תְּחִימֵי צְדִיקִי, קָדָם רַב פְּעֻלָּתָא:
וְרִינֵיהוֹן דְּמִי, לְשִׁבְעָא חֲדוֹתָא:
רְקִיעָא בְּזִיחֵיהוּרִיָּה, וְכוּכְבֵּי זִיּוֹתָא:
הֲדָרָא דְלֵא אֶפְשֵׁר, לְמַפְרֵט בְּשִׁפּוֹתָא:
וְלֵא אֲשִׁתַּמַּע וְחָמִי, נְבִיאָן חֲזוֹתָא:
בְּלֵא שְׁלֵטָא בֵּיה עֵין, בְּגוֹ עֵדוֹן גִּנְתָּא:
מְטִיילִי בֵּיה חֲנֻגָּא, לְבַהֲדִי דְשְׁכִינְתָּא:
עֲלִיָּה רְמַזֵּי דִין הוּא, בְּרַם בְּאַמְתְּנוֹתָא:
שְׁבַרְנָא לִיָּה בְּשִׁבְנָן, תְּקוּף הַמְנוֹתָא:
יְדַבֵּר לָן עֲלֵמִין, עֲלֵמִין מְדַמִּיתָא:
מְנַת דִּילָן דְּמַלְקֻדְמִין, פְּרִשׁ בְּאַרְמוֹתָא:
טְלוּלָא דְלִנְיָתוֹן, וְתוֹר טוֹר רְמוֹתָא:
וְחַד בְּחַד פִּי סְבִיָּה, וְעֵבִיד קְרַבּוֹתָא:
בְּקַרְנוֹהִי מְנַגַּח בְּהַמוֹת, בְּרַבְרַבּוֹתָא:
יְקַרְטַע נוֹן לְקַבְלָהּ, בְּצִיצוּי בְּגִבּוֹרְתָא:
מְקַרַב לִיָּה בְּרִיָּה, בְּחַרְפָּה בְּרַבְרַבּוֹתָא:
אַרִיסְטוֹן לְצְדִיקִי יִתְקוֹן, וְשֵׁרוֹתָא:
מְסַחְרִין עֲלֵי תַפִּי, דְּכַדְכּוֹד וְגוּימְרְתָא:
נְגִידִין קְמִיָּהוֹן, אֶפְרִסְמוֹן נְהַרְתָּא:
וּמִתְפַּנְקִין וְרוּי, בְּכַסִּי רְוִיָּתָא:
חֲמַר מְרַת דְּמַבְרָא שִׁית, נְטִיר בֵּי נַעוֹתָא:
זַפְּאִין פֶּד שְׁמַעְתוֹן, שְׁבַח דָּא שִׁירְתָּא:
קְבִיעִין כּוֹן תְּנִיָּהוֹן, בְּהַנְהוּ חַבּוֹרְתָא:
וְתַזְכּוֹן דִּי תִתְבּוֹן, בְּעֵילָא דְרְתָא:
אַרִי תַנְצִיתוֹן לְמִילֵי, דְנַפְקִין בְּהַדְרְתָּא:
מְרוּמָם הוּא אֶלְהִין, בְּקַדְמָא וּבְתַרְתָּא:
צְבִי וְאַתְרַעִי כּוֹן, וּמְסַר לָן אוֹרִיָּתָא:

יוצרות

יוצר לפרשת שקלים

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון. גומל חסדים טובים. קונה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

אז מאז זמות בכל פועל. במספר במשקל כל להעל. גדת בכך למשוי ממני שעל. דעת מפקד יופי פעמי נעל. העל המירו כבוד רע בבעל. וזה ללא זה פצחו במעל. זנחו בחרון אף ונגף וגעל. חל בעדם חבר והצרי תעל: טורח משאם הגד לו שאת. ישרם להליץ תלוי ראש לשאת: (חזן) כפרם פץ תת לאמים משאת. לנטלם לנשאם בכי תשא את:

ראשי על כל ראש נשאת. גוי על גפי מרומי קרת התנשאתה: (חזן) אהבה על כל פשע פסית. בגין צל מינך לגונני התנשאת:

ברוך אתה יהוה. מגן אברהם: אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: **משיב הרוח ומוריד הגשם**: מכללל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נוֹפְלִים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים:

מעתיק פְּלוֹסִים צר ובורא רוח. ממדד ומשקל נזל עם רוח. נגף לבל יזיק לנדפאי רוח. נובבתם תת פדיון לכל רוח: שריג יד שעיר טרם עמד. סקרת כי למוקש ולצנין יעמד. עצת זה לזה שמע במעמד. עתוד שקלים מראש חודש ללמד: פרשה זאת להגות בקץ זה. פלטיה להקדים לפלס צר ובוזה. (חזן) צורת מטבע כחז אבי חוזה. צנה צור לציר כן תת מתן זה:

שמו משתף בעם לו עמותים. ועליו כל היום הם מומתים: (חזן) יעיר ויחשוף זרוע ויד ממתים. בזיל נטפי לקש להחיות מתים:

ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

קצובה היא זאת לשועים וקלים. קצינים ורשים יחד בה שקולים. קצין לבל יעוז מול מקהלים. קרוא לומר הוני פדעני מעקולים: רוב עם אשר לא יספר. רב עם צעיר מעשרים להספר. ראויים לעונש וזהר בסדר להתפר. רשע וכל פשע לכפר ולהפר: שעורים בזה שעור במפקד להגבר. שתילמו לנשיאת ראש אותם לחבר: (חזן) שקלי כסף כפונים כפרם להדבר. שמורים לזכרון תת לכל העובר:

תמדו מאז כל עדת קדושים. תרום בשלטה פרקים תרומת קדשים: (חזן) תכונה לבדק הבית וכל אשים. תת ביד הפהנים כסף הקדשים:

תפן באון פיד טיט רפשינו. תביט בדכינו ועוד בל תכפישנו: (חזן) תקרא דרור כמאז בו להפישנו. תת המון לאמים תחת נפשונו:

תזכור להעלות נשואי רחם מדכים. תמוכים נזורים בהוד טוב עדים: (חזן) תוקף עוד אדרוף על ים. תזכור לעם מספרם כחול הים.

(חוק) ימלוך יהנה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הלוייה: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

מי יוכל לשער כל הפקודים. אשר בחבל ובחלש לא נפקדים. ברית פרוטה למו מאז בפקודים. לבל יחסר המזג מחומש פקודים: ואם פתרון וכנס ישרדו מפקדים. לא ימעטו מששים רבוא מנקדים. ואם לנגף ואנף באף מופקדים. פסף תת כופר הם מפקדים. ובכל ערב נשמתם בידך מפקדים. ובכל רגעי בוקר נבקנים ונפקדים. ולי מה יקרו עלי הפקודים. אלה הפקודים והמתפקדים. שמור פקודים ונפקדים ושוקדים. היות משקדים. ולך קודים:

(חוק): **חי** וקים נורא ומרום וקדוש:

אומן בשמעו פי תשא את ראש. חל ויחת איך אותם דרוש: לעם אשר לא ימד ולא יספר. איככה אספרם ולא נתנו להספר: עקדם כנאמר לו הבט וספור. שוב וישוב אם תוכל לספור: זרעם כחול ימים וכוכבים ספורים. ואני איך אספרם ולעד פרים: רם חנה לו אות מספרם. איך למנותם ולעמוד על ספרם: בקור ראשי שמותם לחשבון תעלה. ומדת מנינם בידך אז תעלה: יקר שלישי בתוכם לא הפקד. כי לגיון מלך לבדו נפקד: רשום מבטן להפקד במשמרת הקדש. וצבאו ופקודיו נמנים מבן חודש: בשמעו אמר ונתנו איש כופר. פץ במה יתרצה אשכול הכופר: יציר מה יתן פדיון נפשו. וימצא חנינה פני שם נפשו: קדוש כחפץ להצדיק עם זה. כמין מטבע אש הראהו במחצה: למדו זה יתנו ולא יתמתנו. ולכל יתנו את אשר נתנו: יה לא מצאנוה שגיא כח. כאשר נקית חטא גבורי כח: (חזן) רחום כרחמת נשואיך בכסף כפורים. כן שעה שפתינו בשלום פרים:

אל נא לעולם תערץ. ולעולם תקדש. ולעולמי עולמים תמלוך ותתנשא. האל מלך נורא מרום וקדוש. פי אתה הוא מלך מלכי המלכים. מלכותו נצח. נוראותיו שיחו. ספרו עזו. פארוהו צבאיו. קדשוהו רוממוהו. רון שיר ושבח. תוקף תהלות תפארתו.

(חוק): **עד** אשא ראש. כמו מראש. להקדיש לקדוש:

(חוק): **עד** במאזני צדק. יכריעני לצדק. נורא וקדוש:

אלה אצפרה את אשר נעשה. בהיותי בטח ושיקט בנכון ונשא. גועלתי בעבר ושיקלי איך אשא: די שקלי עד לא שקלתי. הנם למס עובד היום שקלתי. ובחטא עוול שקל לרשע נשקלתי: זויזי ללא תתי לשכני בגילה. חבתי לתשלום דרפמון לעולי גולה. טבעו גם הם והוערמתי מגלה: יושר שלש קפות משלשות סאים. פנוסות למקח שי מריאים ושיים. לקחו ואין עוד בצעי נושאים: מדת שופרות תקלין תדתין ועתיקין. נדבות אשר בם היו מעתקין. סרו כמה מני והדברים עתיקין: עוצם המון חוגג שוטרף כנהר. פזר ונתרתי פתרון בראש החר. צדק מלוני שוער פתל הר: קן צפור קרא למרום הרים. ראש נשואיך כמאז בו להרים. שבעה ושמונה עליהם לראש תרים: (חזן) **עד** אשא ראש. כמו מראש. להקדיש לקדוש:

ובכן ולך תעלה קדושה פי אתה קדוש ישראל ומושיע:

אז ראית וספרת. והכנת וחקרת. ומדדת וכלת ושקלת. ואמדת וצברת. ופקדת וחשבת וסכמת. ומנית וספרת. וקצבת וחרצת וגזרת. וטפחת ושערת והבטת. והבנת והשפלת ושרת וסקרת. וכתבת וחרטת. וחקקת וצינת וחרת ולמדת והודעת וחיות והורית. וגזרת וציית וקראת וענית ודברת ואמרת: כל מגן ומפקד וחשבון ומספריו. כל משקל ופולס וכיס וגזריו. כל פיל לח וגיבש ומשוריו. כל קו וקצב ומדד ושעוריו: היו לדקדק חשבון לכל דבר. לבל יגלם חשבון וישטרף ויועבר:

מתחיל במדידה מחמש מאות שנה. עד שהיא מכלה באצבע הקטנה: דרך יום הוא בעשר פרסה. וארבעת מיל היא כל פרסה: ומדת המיל שבעה ומחצה ריס. ובשלישים קנים הוא קצב הריס: ושעור הקנה שש אמות וגזרת. וכל אמה מודדת שליש בצרת: והגזרת מותחת עד שנים בסיט. וארבע אצבעות הוא הטפח והסיט: וכמו נתנה מדה למדידת הארץ. כן נתן פיל לתולדות הארץ: מתחיל ממאה וששים ושש שנה עד שהיא מכלה בשתות אצבע קטנה:

זה הים הגדול בשליש יושב. במאה וששים ושש ועוד מתחשב: ועמקו בעשרים וארבעה למתח סוף. וסוף בשבעים ושנים לעוגל גיחון. וגיחון מכפיל ששים כמדת פרת. והפרת תקפו כנגד שני הנהרות. ושני הנהרות מעדיפים בארץ הירדן. והירדן מרחיב חמשה פים הגביל. וים הגביל מאה וחמשים מקואות. ומדת המקוה כשני חמרים ביבש. ושעור כל חומר כשני לתכים. וכל לתך יכול חמש איפות. וכל איפה עושה עשרה עמרים. וכל עומר שבעת רבע וכלה. והפלה אחד ממאה ועובסאה. וסאת יבש חסרה שליש בלח. וסאת הלח אחד משלשה בבת. וכל בת מחזקת ששה בהין. וההין פלו שנים עשר לוג. ועוד, הלוג מתחלק לארבעת רבעים ורבע מוכן לרבע כוס ישועות. והכוס סובב אצבעים על אצבעים. ועל גובה חסר שתות מאצבעים:

וכמו נתן פיל לתולדות הארץ. כן נתן קץ לימי הארץ. מתחיל למנות מששת אלפי ערץ. עד שהיא מכלה ברגעי ארץ. כי כל העולם פלו ששת אלפים. עושים חמשה ושתי ידים מחזרות. ומגן המחזור בעשרים ושנים יובלות. ושנת היובל שבע שבתות השנים. ושבתות השנים בעשרים ושמונה תקופות. וימות התקופה תשעים ואחד יום ושליש. ועונות היום חמש מאות ושבעים ושש. ורגעי העונה פעונות כל היום. והמדקדק מחלק הרגע לכמה רגעים:

וכמו נתן חשבון על כל. כן נתן משקל ופולס לכל. מתחיל מכפר עד פרוטה הקטנה: כפר הגדול כגדל שני מנה. (נוסח הגר"א כפר הגדול כגדל ששים מנה, והמנה מתחשב בעשרים וחמש סלע והסלע וכו' כי בקע ושקל הכל אחד), והמנה עולה עד ששים שקל. והשקל מתחשב בעשרים וחמש סלע. והסלע חציו בקע ורביע זוז. והזוז מתחלק לפלג וחומשו מעה. נמצא הזוז חמש מעות כסף. והמעה שתי פונדינות. באסר דת. והאסר עולה עד שמונה פרוטות. נמצא הבקע כארבע מאות פרוטות. והם בכתיב פרוטות. ובפה מפורטות:

ועד מקום שאנוש יכול למנות. נמסר לו למדוד וגם למנות: לפי כחו ולפי מעוט חילו. הקצב לו מעוט הון שקלו. ולפי שכלו כן יהי הלולו. גדול אדונינו ורב פח חילו. על כן אוחיל לו: כי מדתו ושקלו לפי גדלו. כל אוצרות שלג ורוח פולס במשקלו: ומי בראשית מדד מלא שעלו. ושמי רום תפן זרתו מלא. וכל הררי קדם באצבעו שקלו. וגבעות עולם תמנה בהוד אגדלו. גיא וכל עפרה בצרדה הכילו. לחולל תנין מימנת הכין לו: נמצאת כל מדת יצירת עולמו. כמלא פסת יד היא רשומו. וכקמיע ביד גבור בזרוע חותמו. ואין לקצוב רוב מחקרי תעצומו. אשר מדד וקצב ושער במרומו. על כל מדת כסאו והדומו: מדת בת מלך בכל מעלה. בארץ ברוחב בעומק בגובה מתעלה. פי יש קץ לכל תכלה. ואמרה רחבה לעד לא כלה: מדת עולם כמלא פסת יד. ומדתה נתונה בימין וזרוע ויד: מדת עולם כמדת ועד אגדל. ומדתה בקו אשר מאד גדל: מדת

עולם נמדדת בשליש אמה. ומדתה עולה ונוסבת כאלפים אמה: כמראה המדה אשר ציר ראה. מגלה עשרים על עשר אמה. עפה ארבעים על עשרים ושמונה מאות אמה. וכל העולם פלו בשליש אמה: נמצאת דת במדותיה רחבה וארכה. אלפים וארבע מאות בעולם מאריכה. והיא נתנה לעולם מרפא וארוכה. ובימינה קוצבת כל ימי ארכה, ובשמאלה שוקלת עושר וכבוד וברכה: והיא הודיעה את כל חביון סתורות. והוא קצבה כל מדות ספורות. והיא פתחה את כל סגורות. והיא שקלה ואצרה את כל אוצרות: והיא חקרה המון מפקד תחתונים. והיא נתנה מספר גדודי עליונים: והיא שערה קומת אלפי שגאנים. אשר זה מזה בקומתם משנים: יש כמדת הים הגדול קומתם. ויש כחללו של עולם הקמתם. ויש כמלא כל העולם תקומתם. יש לשתי טיסות טסים עולם. ויש לטיסה אחת עפים עולם. וכל אחד ואחד במחנהו נעלם. ובמחיצתו צג וחס ודימם ונגאם. עד יתן רשות מלך העולם. וחסים עד ימליכוהו עם עולם. ואז יפצחו לפאר אלהי עולם. ומשהם מפארים עוד לא שונים. כי בנהר דינור שחים ונתנים. ועוד מנו נחצבים ומתחדשים פראשונים. שבח והלל ורון לאל משונים. וכפי קשת עם פנף רגנים. זמר ושיר ועוז ורגן מרגנים. ושרפים המעלים על כל שגאנים. שש שש פנפים בגונים חנונים. ממעל ליושב ערבות בפס נתונים. וליושב על פסא בחילה מנגנים. מצוא חן בנגונם הם מחננים. וקודם לכל צבא מעל עונים. ושלוש קדשה לרם ונשא נותנים. כורעים ומשתחוים המונים המונים. לנערץ בסוד המון גדודי עליונים. ונקדש באלפי רבבות תחתונים:

ואומרים קדושה וחזרת הש"ץ:

מוסף לפרשת שקלים

החזן מתחיל ברוך אתה וכו' עד ומושיע ומגן:

אשכול אוי תאנות כל נפש. בצלו חמדתי שבת מצוא נפש. בקשתיו ולא מצאתיו ופצתי בטפשי. חמק ועבר מלהדריר לי חופשי. גזלתי שקלי מתת כופר נפש. וטבעתי במי צול בטיט ורפשי: (חזן) אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הגה ערך פי תשא. גונגנו במגן אל רם ונשא:

ברוך אתה יהוה. מגן אברהם: אתה גבור עד להחיות מתים:

הכופר דעו דרשו מעל ספר. כמו הוא חרות באמרי שפר. התשירו בו פני נדמה לעופר. ויזכור לכם זכות נם אנכי עפר ואפר. ולא יהיה בכם נגף וחסר. בתתכם מתן זה לשם כופר: (חזן) אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הגה ערך פי תשא. החיינו בגשם אל רם ונשא:

ברוך אתה יהוה. מחיה המתים: כתר עד וקדוש אתה:

דודי זכור לי שקלי עפרון. אשר שקל אב במכפל חבורן. חקר שקלי יבואי משביתי חרון. זכרה לי עד לדור אחרון. טעם חין אשר אקרא בגרון. שעה מני אל בשובי לבצרון: (חזן) אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הגה ערך פי תשא. ונקדישך קדוש אל רם ונשא:

ברוך אתה יהוה האל הקדוש: תכנת שבת עד מקדשי שמך. ובשבת ר"ח אתה יצרת עד להם קבעת:

לי ישא על אברת נשר. כי יגיד מליץ עלי שיח ישר. כופר משלו תן לו תשר. פי מלפניו הון וכבוד ועשר. להצדיק אנוש ולהמציא לו כושר. שת לו פדיון למצוא אושר: (חזן) אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הגה ערך פי תשא. ענגנו בנופש אל רם ונשא:

ברוך אתה יהוה מקדש השבת: ובשר"ח וישראל וראשי חדשים: רצה וכו' עד לציון ברחמים.

בכרמי מלון בין שני שדי. ארבע מאות ועשר הלינותי שדי. נח בשכנם ונח יש די. ובכס והדום לא נח שדי. סע ועף בבצע שקלי חשדי. ונשאו את רדידי מעלי שודדי: (חזן) אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הגה ערך פי תשא. רצנו כשי אל רם ונשא:

ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון: מודים עד האל הטוב:

עין עוצם המון מספר שני עפרים. מי מנה ופקד בחלש ופזרים. פקדם פוקד בחמוש ספרים. וגם עוד חמש בכל הספרים. צחות נב שפתינו ישלם פרים. פי אפס פסך שקלי כפזרים: (חזן) אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הגה ערך פי תשא. ותיטיב לנו בטובה אל רם ונשא:

ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות: או"א עד ברוב עוז ושלום:

גדי קשור ידים ברכות לשא. באהב עור גדיו שכינה נתעלסה. רעה גדיותיו על אבן מעמסה. צאנו על שכם וחוצן נעמסה. שחוח בני מעניה באף מעשה. תלבולשת הוד עדי עדיים טכוסה: (חזן) אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הגה ערך פי תשא. ברכנו בשלום אל רם ונשא:

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום: קדיש שלם. אין כאלהינו, עלינו:

יוצר לפרשת זכור

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון. גומל חסדים טובים. קונה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

אזכיר סלה זכרון מעשים. בימים האלה נזכרים ונעשים. גחון גח מבין עכסים. דראונו להזכיר לרקב כעסים: החוח הנץ מגלגל ודרדר. ומדור לדור גלגל ודרדר. זכר עון אבותיו הקדר. חטאת אמו בלי להעדר: טרף אף וישחת רחם. יחומתו מקלוט בהריון יחם. כהפקד לשלישו חטא נוחם. לבט להלחם בלוחמי לחם: מהלך ארבע מאות פרסה. נע ונד מכמורת לפרסה סע משעיר והכמין פרוסה. עיף ויגע מבושיו לסרסה: פועל שטימת בכורה לעכור. צמיתות צאן קדשים למפור. קלונו הקרט בעט לזכור. ראשית גוים לגלע בזכור: שדי זכר לילה חולק. שרש וענף בחלקלק להחלק: (חזן) תמור פי חשליו המלק. תבע להזכר מעש עמלק:

לאחרונה יסעו שפם שלט. פי הענן מטם פלט: (חזן) לעת ימחה ולא ימלט. יגונן עם גנון ומופלט:

ברוך אתה יהוה. מגן אברהם: אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: משיב הרוח ומוריד הגשם: מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים:

תמימים בעודם בסין רפודים. שבוץ עדי עדייים אפודים. רצו שלול מתן לפידיים. קפצו ידיים רפות ברפידים: צורר אסף כל אספסוף. פושע סביבות מחנם אסוף. עלות פעמימו ממצולות סוף. סבר לקמלם כקנה וסוף: גוד ויעף שלש פעמים. מחזר בניני חמשה עממים. לץ הכה ופתי העמים. כלל להתיחס נדיבי עמים: יתר לץ והעמיד מסלה. טכוס בחורי בזמה סלה. חמוקי ירכי בם לפסלה. זרע להרביע ולהתעיב סגלה: וישטום שטימת ישישו המחבא. החל לבוא מראש במחבא. דגר שנית בחרב להובא. גש בשלישי בעליל בחובה: במשלו ששכי באום מושלים. בפרק עמד מסור נשולים. (חזן) אמרו לכו ונכחיד נכשלים. אז כמאז זנב כל הנחשלים:

שונאיה הם ילבשו בשת. כמו בצלעי שמחווי ביבשת: (חזן) בעטותה עשורת עדיי תלבושת. להגשים תחי לצולעת תחבושת:

ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

אצילי מרעי נכד שיעיר. תולדות אלה בני שיעיר. בקשם אצו אשי להבעיר. שאונם חרשו פשדה עיר: גוי גדול שלא הזכרת. רשינותיו למה אז זכרת. דגלים בלא הון מכרת. קדושים בזונה ובין המפרת: הזכר לאדומים נוה נארו. צרים אשר חומות ערערו. ועד היסוד ערו ערו. פימו דברו בגאות ופערו: זה אין לפנה שכה. עברתם שמרה נצח מלשכה. חלף לא ידעו עשות נכחה. ספרם חתום ליום תוכחה: טעם חוק בדת מוכח. נזכר פי לא תשכח. (חזן) יום בא עמם להתנפח. מפאן צוית לעמך לא תשפח:

יקש לץ לחרף צבאות. החתומי ברית בצבא ואות. והופקד מדה במדה לתוצאות: (חזן) דעת פי לעת המציאות. הוא יפקד בשם יהוה צבאות:

(חור"ק) ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

אל נא בלשון אשר הזכרת לזכריה זכור. בו בלשון הזכיר נא אתה זכור. ואם המה פאדם עברו ברית מלזכור. ואתה אל ולא איש למה לא תזכור. בזאת ידעתי כי יש לה לזכור. אבל תשוח עלי נפשי עד זכור תזכור. ומה כחי פי איחל לקץ זכור. ומה קצוי פי אצריה נפשי עד שתזכור. אם לא למעני תזכור. למענה ולמען ירושלים זכור. חוק פי לא תשכח עדות זכור. ואומר אם אשפחה עתה לה זכור. ותפקוד ותזכור. כאב צר לעכור. פיהו לסכור. לנוע פשכור. ועוד בל תמכור. נקובי בן בכור: (חזן) נכורי בלתך זכור. ופארה אצכור. וארצה לזכור. בפרשת זכור:

(חור"ק) חי וקיים נורא ומרום וקדוש:

אץ קוצץ בן קוצץ. קצוצי לקצץ. בדבור מפוצץ. רצוצי לרצץ: לץ בבא ללוצץ. פלץ ונתלוצץ. כעץ מחצצים לחצץ. כנץ על צפור לנצץ: עב בקע מראש. יחידים מנו גרוש. חל וילך ויפרוש. וישב על גבי חרוש: זמן והנקב לראש. ראשית גוים לרע לדרוש. היות לכל בוגדים ראש. וצפעו תלות במבחר ברוש: רץ והקרה בדרה. עיפי טרחות דרה. ופץ לא זו הדרה. תענו במדבר בישימון דרה: כנחש עלי דרה. שלח יד בחמוקי ירה. ועל כל ראש דרה. זנב כל עוברי דרה: יעף ועף וחס. ומחור פתן רחש. ונודע פי הוחש. משורש נחש: רגש ולחש. ועת לדתו נחש. ובכשפיו הכחש. ובחלש נחלש ולא חש: בכשפיו הללו. ובקסמיו חללו. יום העמיד וזללו. שמש הדמים וזללו: יגע ולא הונח לו. ולחרפות נחלו. עד בא השמש הזחילו. להמחות הוא וכל חילו: קט ושו חרק. ונאצות שרק. זמורה באפו הרק. וחרבו הברק: למילה פרק. וכלפי מעלה זרק. ולשם שמן תורק. בעזות ירוק ירק: יה אשכול הכופר. צו אל משול עופר. זכרון משלי אפר. כתוב זאת זכרון

בספר: רשם בזה ספר. בתורה ובנביאים ובכתובים להחפר. להמחות מספר. ולא יכתב עם כל הפתוב לחיים
בספר:

אל נא לעולם תעריץ. ולעולם תקדש. ולעולמי עולמים תמלוך ותתנשא. האל מלך נורא מרום וקדוש. פי
אתה הוא מלך מלכי המלכים. מלכותו נצח. נוראותיו שיחו. ספרו עזו. פארוהו צבאי. קדשוהו רוממוהו.
רון שיר ושבח. תוקף תהלות תפארתו:

ובכן זכור את אשר עשה לך עמלק:

(ח"ק) ומח שמו וזכרו. ונמח זכורו מלהזכירו. בזכרון קדוש:

(ח"ק) יען אשר לא זכר. ונחשב פנכר. מלהזכר בזכרון קדוש:

זכור איש אשר הגויע אב ללא עתו. ברצוח וגנוב ונאוף בעתו. גרע חמש שנים ממחיתו: זכור בוזה על
גמילות חסד. גועל אח עש לזקנו חסד. דומה למס מרעהו חסד: זכור גלה ערות מצואת שדה. דם שפך
בבואו מן השדה. הפך לב אב שח בשדה: זכור דחוי באזן הערלה. הבוזה בכוס התרעלה. ופרק מנו
עול ומשך לו ערלה: זכור הפכפך דרך איש וזר. והכהה מאור אב בעשן עבודת זר. זמם בלב היות לאח
לאכזר: זכור ונתעולל לרבע כאשה. זדון לבו השיאו באשה. חתו גבוריו להיות כלב אשה: זכור זרע מרעים
נתעב ונאלח. חלק להשחית ולומר האח. טמנו גאים פח לחבל אח: זכור חנט מנו עמלקי. טס כילק לאבד
חלקי. ירוע בפירים לעין כל ללוקקי: זכור טפש מהערימה. ירד וכתת עמי עד חרמה. כמו כן חיב להחרימה:
זכור יושב הנגב בלי עול כעדר. כסות ולשון שנה היות מלך ערד. לשבות שבי מרד וחרד: זכור כסיל שונה
באולתו. לתערובת מדן בעלותו. מהר ירבשות וגלה נבלותו: זכור לקעקע בצתו משורש. מלעזוב לו ענף
וגם שורש. נענש קישי כי השאיר לו שורש: זכור מעשה אגג מעדנות. נשים כשכלה חרבו לענות. סורס
שארו לשסוף יענות: זכור נגיד לחמלו הספים. סר ממלוכה מבין נסיכים. עולל הנוטר עמד לשפים: זכור
סבב צקלג ונגב. עמלק יושב בארץ הנגב. פגרו טוב רואי מנשף בעגב: זכור עריץ בעמונים נחבא. פרוץ פרימי
עין גדי כהובא. צורבו איש באחיו בחרב להובה: זכור פלטים אשר באף הסעיר. צבאי בלכתם אל הר שעיר.
קנא לנקום ערות שעיר: זכור צג בפרק להסגיר שרידי. קם בראש דרכים לסעוד את רודי. רדף ומסר בידם
פרודי רפודי: זכור קפץ לשער השמים. רעש ושאג מי לי בשמים. שלט ויגדל עד לשמים: זכור רד אל חנף
להחניף ממלכת. שמשי אשר שמשו מאמשת והולכת. תמה הלשין לרפותה ממלאכת: זכור שקל אלפים
עשרה. שתילים מאה החניט לשברה. שער מהם עשרה לשררה: זכור תבע להפר חמשים. תמימה קצב
לכלות חמשים. תכלית שבעים נתלה על חמשים:

ובכן ולה תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע:

אלהים אל דמי לך. בקול מים רבים נשמע קולך. משמיע ומצוה לעמה בקנן פעלה:

זכור את אשר עשה לך. אשר קרה ויחשילך. והיה בהניח יהוה אלהיך לך. תמחה זכרו מפל גבולך. והם
ישיבו ויאמרו לך. ומשלה עוד יתנו לך. אנא הקם את דבר מלולך. עד שאתה מצונו הזכר לך. אתה זכור
את אשר עשו לך. זכור יהוה את יום זבולך. המתגאים ונאמרים פה מה לך. השולחים זמורות באף לחללך.
זכור פסא כבוד גדלך. אשר מגרו ונאצו למוולך. ושלחו באש היכלך. וישימו כל גבולך. וישדו ונתקו יריעות
אהלך. אשר צויתתה לא יבאו בקהל לך. אמרו לנו ונכחידם מגוי בגללך. ולא יזכר שם הלולך. עליך יעזוב
חילך. ויותר מאשר עשו לנו עשו לך: אותנו במדבר נלחמו. ואותך בישוב נתלחמו. אותנו חויץ למחנה המו.
ואותך בקרב המחנה נהמו. אותנו פליטי ענן זממו. ואותך פפורת ענן גממו. אותנו לחשולי עב דמו. ואותך

עלות על בַּמְתִּי עַב דָּמָו. אוֹתָנוּ חוּץ מִמְחִיצָה קָמוּ. וְאוֹתָהּ לִפְנֵי וּלְפָנִים קָדָמוּ. אוֹתָנוּ בְּרַחוּק מְקוֹם אֲשָׁמוּ.
וְאוֹתָהּ בְּקָרֵב מְקוֹמָהּ שְׁמָמוּ. אוֹתָנוּ חוּץ מִיִּשְׁבֵּתָנוּ רָמוּ. וְאוֹתָהּ בְּמִכּוֹן שְׁבֵתָהּ דָּמוּ. אוֹתָנוּ אוֹת בְּרִית מִשְׁאָר
הָרִימוּ. וְאוֹתָהּ עֲשֵׂרֶת אַבְיֵרֵי בְרִית הִחְרִימוּ. אוֹתָנוּ בְּהִנָּחַת יְדֵי עַנְיֵי הָרִימוּ. וְאוֹתָהּ תְּלוּת יָד לְמוֹלָהּ הָרִימוּ.
אוֹתָנוּ נְתִיעְצוּ וְסוּד הֵעֲרִימוּ. וְאוֹתָהּ פְּרוּבֵי סוּדָה לְחֶרְפוֹת הִגְרִימוּ: וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב. וְהוּא נִגְדָה בְּמִטָּה
יוֹשֵׁב. תִּפְּוֹשׁ מְדָבָר וְכָל הַיִּשׁוּב. אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד בְּלֵב מִתְחַשֵּׁב. אִם לֹא עָתָה תִּקְוִים וְתִקְשֵׁב. בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה
קִימוֹת נִקְמוֹת לְחֹשֶׁב. בְּפֶחַד וּפְחַת וּפַח לְפָקוּד עַל הַיִּשׁוּב. וְאִם אֵין פֶּגַר תִּחְשֵׁב. וְכָל הַמוֹנָה וְסוֹפֵר וְחוֹשֵׁב.
קֶץ הַפְּלֹאוֹת לְהִבִּין וְלִחְשֵׁב. נִשְׁתָּה גְבוּרָתוֹ מִמְחַשֵּׁב. וְלֹא יִמְצָא מַעֲנֵה לְהִשָּׁב. וְיִחַשֶׁה דוּמְיָה מִהַקְשֵׁב.
וּבְאַמוּנָה כְּסָלְיוֹ יִישָׁב. וְזֹאת עַל לְבוֹ יִשָּׁב. וַיֹּאמֶר עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא וַיִּקְשֵׁב: וְנִחַשְׁבֵּתִי כַּעַד זֹמָם. כָּל הַיּוֹם
מִדָּמָם. וְנִכְפְּשִׁי נְבִהְלָה מְאֹד וּמִשְׁתוֹמָם. וְאַתָּה יְהוָה עַד מְתֵי רוּאָה וְדוּמָם. זְכוּר בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם. כָּל
עוֹבֵר עָלָיו מִשְׁתוֹמָם. מְתֵי תִתְנַשֵּׂא וְתִתְרוֹמָם. וְזָכַר אִמְרֵי פִיךָ קוֹמָם. בְּשִׁלְשׁ עֵתוֹת עֲמַלְק לְהִמָּם. בְּשִׁלְשׁ
מִיתוֹת זָכָרְךָ לְהִדָּמָם. בְּשִׁלְשַׁת יָמֵי אֶפְלָה נִגְהָם לְהַעֲמָם. בְּשִׁבְעָה יָמֵי עֶבְרָה לְהַרְשִׁימָם. בְּעֶשְׂרֵת מִיַּי שְׁמַד
לְהַאֲשִׁימָם: וַיִּכְמוּ מִעֲשָׂרָה דְבָרִים עֲכָבוּ עִם מַעֲנוֹת. וּמִשְׁבַּע מַצּוֹת הַמִּיִּשְׁנוֹת. כֵּן בְּעֶשֶׂר וּשְׁבַע יִשְׁפְּרוּ לְעֵנוֹת.
וּבֵת קוֹל תִּצָּא מִמַּעֲנוֹת. וְתִפּוֹצֵץ בְּכָל הַמַּחֲנוֹת. זְכָרוֹן דְּבָרִים לְהַגִּיד וְלַעֲנוֹת. אֵל תִּתְזַכְּרוּ רֵאשׁוֹנוֹת. בֵּינוּ נָא
יִשׁוּעוֹת אַחֲרוֹנוֹת. וְהַזְכִּירוּ זָכַר רְנָנוֹת. עֲמַלְק אֲשֶׁר בָּא וְעוֹת מַחֲנוֹת. וְהִקֵּר אֶתְכֶם בְּפָנֵי בְנוֹת. וַיִּצָּא לוֹ שֵׁם
בְּכָל הַמְּדִינּוֹת. רָאוּ עָתָה זֹאת לְתַנּוֹת. אֵיךְ נִמְחָה בְּחֶתְךָ בְּכָל פְּנוֹת. וַצָּבָא הַמְּרוֹם אֲשֶׁר בְּמַעֲנוֹת. אֲשֶׁר
הוֹסִמָּךְ עָלֶיךָ בְּמִשְׁעֵנוֹת. יִפְקוֹד עָלֶיךָ אֵת הָעֵנוֹת. לְרוֹב יָמִים לְהַמְנוֹת. לְחִשׁוֹב לְהֵם חֲשׁוֹנוֹת. לְהַפִּילֵם
לְתוֹפֵת דְּרָאוֹנוֹת. וְהַמּוֹן לְאֲמִים וְכָל הַלְשׁוֹנוֹת. עַל עוֹזֵר וְעֹזֵר יִשְׂאוּ קִינּוֹת. וְכִשְׁל עוֹזֵר וְנִפְל עֹזֵר מְקוֹנְנוֹת:
וַיַּדַּע כָּל פְּעוֹל כִּי לֹא שְׁכַחְתָּ. וַיִּבִּין כָּל יַצִּיר כִּי שְׁמָם שְׁכַחְתָּ. וְשִׁעִיר וְשָׂרִיו אִזּוּ וּפְחַתָּ. וְעַמְלָק וְטַפְסָרְיוֹ הוֹכַחְתָּ.
וְאַתָּם בְּמִשְׁפָּט נִתְּוַפְחַתָּ. וַיִּזְכְּרוּ עִם אֲשֶׁר זָכַרְתָּ. כִּי לְטוֹבָה אוֹתָם זָכַרְתָּ. וּבְזָכְרוֹן טוֹב אֶתְּךָ נִזְכַּרְתָּ: (חזן)
וְהַמְזַפְּרִים אֶת יְהוָה. יֹאמְרוּ תְּמִיד יִגְדַל יְהוָה. וַיֹּאמְרוּ גְּאוּלֵי יְהוָה. כֵּן יֵאבְדוּ כָּל אֵיבֹבֵי יְהוָה. וְהַעוֹמְדִים בְּבֵית
יְהוָה. וְהַבּוֹטְחִים בַּיְהוָה. וְהַשְׁתּוֹלִים בְּבֵית יְהוָה. יִחְזוּ בְּנוֹעַם יְהוָה. וַיִּגִּדּוּ כִּי אֵין קְדוֹשׁ כִּיֵּהוָה. כִּי אֵל רַחוּם
יְהוָה. אֲשֶׁרֵי כָּל יָרָא יְהוָה. טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה. טוֹב לְחַסוֹת בַּיְהוָה. רְנָנוּ צְדִיקִים בַּיְהוָה. קוֹל אוֹמְרִים הוֹדוּ
אֵת יְהוָה. כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יְהוָה. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה. כִּי אֵל גְּדוֹל יְהוָה. בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה. שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ
בַּיְהוָה. ע"כ: וְאִם כָּל הַמוֹעֲדִים יִהְיוּ בְּטָלִים. יְמֵי הַפְּוִרִים לֹא נִבְטְלִים. וְזָכָרְךָ לֹא יִסּוּף מִנְטָלִים. וַיִּזְכְּרוּ לְעַד
גְּאוּלִּים. לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׁמַחַת גִּילִים. מִפְּעֻלוֹת אֱלֹהִים מְגֻלִים. וְעֹזוֹ נוֹרְאוֹתָיו מְגֻדִילִים. וְשָׂרִים כְּחוֹלִלִים.
בְּעֶשְׂרֵת מִיַּי עֲשׂוֹר מִסְלָסְלִים. בְּכַנּוּרוֹת וּבְנִבְטָלִים. בְּעֶשְׂרֵת מִיַּי הִלֵּל מְהִלִּים. בְּעֶשְׂרֵת מִיַּי שְׁמַחָה צְהִלִים.
וְשִׂרְפֵי הַקִּדְשׁ הַמְּעֻלִים. כִּתְלָמִיד לָרַב יִהְיוּ לְמוֹ שׁוֹאֲלִים. מִה פָּעַל אֵל אֱלִים: כִּי אֵלָה יְהוָה מִבְּפָנִים. וְאַלָּה
מִלְּפָנֶיהָ מְפָנִים וְאַלָּה חוֹצָה לְמוֹ פּוֹנִים. וְאַלָּה לִפְנֵי וּלְפָנִים. בְּצֵל שְׂדֵי מִתְלוֹנְנִים. וּבְחַמְשָׁה קוֹלוֹת הַצְּפוּנִים.
קוֹל רְנָה וּישׁוּעָה מִצְּפוּנִים. בְּאֵהֲלֵי צְדִיקִים צְפוּנִים. הַהוֹגִים בִּיקְרָה מְפָנִים. וְקָדָמוּ שָׂרִים אַחַר נוֹגְנִים.
לְדַעַת אֵיךְ הֵם מְנַגְנִים. בְּגִיּוֹת אֲפִיקֵי מְנַגְנִים. בְּצֵלֶם הַיּוֹת גְּנוּנִים. וּבְאַבְרָתָם מִתְגוֹנְנִים. וְעַל חוֹמוֹתָם
מִתְמַנְנִים. לְשׁוֹעֲרִים וְלְשׁוֹמְרִים מְמַנְנִים. כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה מְזַמְנִים. לְהַזְכִּיר קִדְשֵׁת נוֹצֵר אֲמוּנִים. לְהַעֲרִיץ
זְכִירַת גּוֹי שׁוֹמֵר אֲמוּנִים. וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתְפָּנִים. וּבְשִׁלּוּשׁ קִדְשָׁה לְקְדוֹשׁ מִתְכַּנְנִים. שְׁתֵּים בְּרָאשׁ בְּנִים
מִשְׁפָּנִים. וְאַחַת בְּרָאשׁ מְלָכָם מִתְקִינִים. וּבְשִׁלְשֵׁתָם הֵם נְכוּנִים. כִּסֵּא שָׁלֵם וְשֵׁם שָׁלֵם מְכִינִים. וּבְשִׁלּוּשׁ
קִדְשָׁה עֲנוֹת כְּפֹאֵז מְבִינִים. קְרוֹא זֶה אֵל זֶה מְכִינִים. וּבְכַנּוּי שֵׁם קְדוֹשׁ קוֹרְאִים וּמְכִינִים:

נקדישך וכו', והש"ץ גומר התפילה:

יוצר לפרשת פרה

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן:

מסוד חַכְמִים וְנְבוֹנִים. וּמְלַמְדֵי דַעַת מְבִינִים. אֲפֻתָחָה פִּי בְּשִׁיר וְרִנָּים. לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

אצילות אוֹמֵן בְּצוּרָה זְקוּקָה. בְּנִבְכִיָּה זֹאת בִּלְטֵי פְקוּקָה. גְּלוּמָה עֲלוּמָה וְנִקְוָה. דְּבוּרָה עַל אוֹפֶן חֲקוּקָה. הַמְסַקְלָה וְהַמְעַצָּקָה. וְדִשׁוּנָה דִשׁוֹן לְמִשְׁמֵר חֻקָּה. זֶר שִׁבְעֵתִים מְזַקְקָה. חוֹק טְהוֹר מְטַמֵּא מְחַזְקָה. טְבוּעָה בְּלֹא רְחוּקָה. וְהִיא רְחוּקָה. יְחוּסָה אֶטְוֶרָה וְדַחֲוָקָה. (חזן) פְּתַמֵּת חַמוּקָה. בָּהּ מְחֻקָּה. לְטַהֲרֵת חֲשׂוּקָה. נִחְקָקָה זֹאת חֻקָּה: מְקוּמָה יְגֻלָּה. מְעַמְקִיָּה יְדֻלָּה. (חזן) לַעֲת יְגֻלָּה. גְּנוּנָיו יַעֲלָה:

ברוך אַתָּה יְהוָה. מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מִחֻקָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: **משיב הרוח ומוריד הגשם:** מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מִחֻקָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֶסְוִרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מְלַךְ מִמִּית וּמִחֻקָּה וּמְצַמֵּיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים:

ממרה חֻקָּה גָּדוֹל. מְגַבְּנוֹן אִמְרָה נְגִזָּר. נֶאֱמָן לְאַזְנָה נְתַאָּזֵר. נֶצַח עֲדֵי כֵן בְּנִזְרָה נָזֵר. סְלוּל צְפוּנִיָּה חֲלָץ אָזֵר. סָקֵר בְּאַבְיָה וְנִחְשָׁב לְמוֹזָר. עֶרְךָ בָּהּ חוֹק לְעַם מְפָזֵר. עֲבוּר מְלַפְתֵּל עֲקֹשׁ פְּמִין וָזֵר. פָּאֵר בְּקוּרִיָּה בְּאֶגְדֵי מְשֻׁזָר. פְּעֻלָּתָה בְּסֶגֶן בְּעֲדֵי מְשֻׁזָר: (חזן) צְפוּנָה לְטַהֲרֵת עִם אֵל עֲזָר. צִוָּה צוּר לְצִיר. צוּר צְרוּרָה לְאַלְעָזָר:

עולם וּמְלוֹאוֹ שְׁלֵךְ. חֲפֻצָּת לְהַצְדִּיק קְהָלְךָ: (חזן) עַל פֶּן אוֹחִיל לָךְ. לְהַגְשִׁים תַּחֲסִי אֶטוּמִי פְעֻלָּךְ:

ברוך אַתָּה יְהוָה מִחֻקָּה הַמֵּתִים:

קפאון חוֹק אֶלְפֵת הַיָּקָר. לוּטָה בְּאוֹר יָקָר. חֲשׂוּף לְעַם מִיָּקָר. לְעִמּוּד עַל עֵקֶר: רַעֲבִים לְפַעֲנַח דְּתִיָּה. פְּעֻנַח מְדוּתִיָּה. צְמֵאִים גְּמוּת חִידוּתִיָּה. גְּלָה לָהֶם עִדוּתִיָּה: שְׁמִיץ דְּגָלִים טְהוֹר. מְצַרְף וּמְטַהֵר. הָרַב לְכַבֵּסֵם תַּמְהָר. מְעוּוִים אוֹתָם לְטַהֵר: תִּקְרָא לְהֵן. בְּחֻטְאָה בְּאִזּוֹב מִתְפַּהֵן: (חזן) טְהוֹרִים זְרוּק כְּמַכְהֵן. תַּמּוּר דֵּם מְקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן:

(חזן) יְמִלוּךָ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אמרת אֲחַכְמָה וְהִיא רְחוּקָה. שָׁח אֵיתִיאֵל עֲדֵי זֹאת חֻקָּה. בְּלֹא נִפְלְאוֹת הִיא וְלֹא רְחוּקָה. זֹאת פְּלִיאָה הִיא וּמְרַחֲקָה. מְלַפְנִיָּה מְשֻׁפֵּט וְחֻקָּה. וּמֵאֲחַרִּיָּה תוֹרָה וְחֻקָּה. בְּחֻרֹת חֲקוּקָה. וּבְלוּחַ יֵב מְחֻקָּה. מִדּוֹק תְּלוּלָה וּמִשְׁאוֹל עֲמוּקָה. וּמִדְּיָרִי אֶרְקָא. מְסַלְתָּה חַמוּקָה. בְּכֵן אֵין לְעִמּוּד בְּסוּדָה. וְאֵין לְהַגִּיעַ יְסוּדָה. וְאֵין לְחַקוֹר חֻקָּה. וְאֵין לְהַחֲלִישׁ חֻלְקָה: וְאֵין לִידַע עֶרְפָּה. וְאֵין לְהַבִּין דְּרַפָּה. אֱלֹהִים הַבִּין דְּרַפָּה:

(חזן) חֵי וְקִים נוֹרָא וּמְרוֹם וְקְדוּשָׁה:

אצורה וּמְפֻרְשָׁה. עֲצוּרָה וְלֹא מְפֻרְשָׁה. זֹאת חֻקַּת הַפְּרֻשָּׁה. בְּכָל שָׁנָה מִתְפַּרְשָׁה: לְבַעֲלֵי אֶסּוּפוֹת. חִידוּתִיָּה חֲשׂוּפוֹת. וְכָל צְרוּרוֹת כְּסוּפוֹת. דְּקְדוּקִיָּה סְפוֹת: עֲרוּכָה וּשְׁמוּרָה. קְצוּבָה וּגְמוּרָה. דְּרוּשָׁה וְאַמוּרָה. בְּקָלָה וְחַמוּרָה: זִנְיָה לְעֵנִיו. בְּפִנְיָה מְעוֹנִיו. וְהִגִּיָּה עֵנִיו. בְּפוּץ מְעֵנִיו: רַעַד כְּהַסְכִּית טַעַם תְּחִלַּת מְשֻׁנָּתָה. פְּרָה בַת

שְׁתִּים עֲגָלָה בַּת שְׁנַתָּה: בְּצֵר צִיר תַּחַן כְּקֹשֶׁב שְׁמוּעָתָה. נָא מְנִי יִפְרָה מוֹרָה הַלְכָה לְשַׁעֲתָה: יִדְעוּ בָּהּ הַלִּיכוֹת. וְשִׁנּוּן הַלְכוֹת. אֵלֶּה הַנְּעִרְכוֹת. וְאֵלֶּה הַמַּתְהַלְכוֹת: רְאִיתָה אֵיךְ לַחְזוֹת. דָּמָה אֵיךְ לַהֲזוֹת. בְּאוֹרָה מְלַבְּזוֹת. לַחְוֹת לְמִי זֹאת: בְּדַבּוֹר אֲמֹר אֶל הַכְּהֻנִּים שְׁנָה עוֹז פְּנִי. שָׁב וַיַּעֲרַךְ זֹאת לְפָנָיו וְהָאִיר עֵינָיו: יַעַן כְּנִיאָמַר לוֹ וְלִקְחוּ לְטָמָא. פְּלֻצוֹת בְּעֵתְנוּ וְשָׁח מִי יַתֵּן טְהוֹר מְטָמָא: קוֹשֵׁט אֲמָרִי פָּרָה. כָּל טְהוֹר מְטָמָא. וְאֵיךְ הִיא תַעֲבִיר רוּחַ הַטָּמָא: לוֹ הִגִּיד אֵל חֻקָּה חֻקְתִּי. וְיִמָּה תִיַּגַע לִידַע. עֲמוּקָה מִשְׁאוֹל מָה תִדְעַ: יָבֵא אֶפְרָתָה. לְהַלְבִּין שִׁנּוּף בֶּן פָּרָה. הֵיּוֹת כְּפָרָה. לְסוֹרְרָה כְּפָרָה: (חזון) רִמְזוּ בְּוִיקְחוּ אֶלְיָה. הֵיּוֹת פָּרְתוּ מוֹתְמָדַת. שְׁפַל הַפְּרוֹת כָּלוֹת וְשִׁלָּה לְעַד עוֹמְדַת:

אל נָא לְעוֹלָם תַּעֲרֹץ. וְלְעוֹלָם תִּקְדָּשׁ. וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מְלָךְ נוֹרָא מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מְלָךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. מְלַכּוֹתוֹ נֶצַח. נוֹרְאוֹתָיו שִׁיחוּ. סִפְרוּ עָזוֹ. פְּאֲרוֹהוּ צָבָאִיו. קְדָשׁוֹהוּ רוּמְמוֹהוּ. רוֹן שִׁיר וְשִׁבְחָה. תוֹקֵף תְּהִלּוֹת תִּפְאָרְתוֹ:

(חוק) לְטַהֵר טְמֵאִים. לְטַמֵּא טְהוֹרִים. בְּאוֹמֵר קְדוֹשׁ:

אמרה סְנוּנָה וְצִרוּפָּה. בְּדוּלָה בְּדַתָּה מְעִרוּפָּה. גְּדֻלָּה פְּרַעֲנָן לְתַרוּפָּה: דְּרוּשָׁה בְּזִקוּק שְׁבַעָה מְשַׁבְּעָה. הַזְיוֹת טְבִילוֹת וְכַבּוּסִים שְׁבַעָה. וּפְרוֹת וְכְהֻנִּים טְהוֹרִים וְטְמֵאִים שְׁבַעָה: זְקֻנֵי גְזִית תְּמִימִים מְמוּם. חֲבוּאֵיךְ יִבְקְרוּ לְבַל הֵיּוֹת בָּהּ מוּם. טְהוֹרָה תְּהִיָּה לְאֲדָמוֹת כְּמָמוּם: יַעֲשֶׂה מֵהוֹן כְּהוֹן כְּבֶשׂ פָּרָה. כְּפָה מוֹל אֶטֶם בְּהוֹד תִּפְאָרָה. לְהוֹצִיא בָּהּ תְּמִימָה חֲטָא תְּמָה מְפִירָה: מְסַעֲדִיו אֲתוֹ יִצְאוּ לְהַר הַמְּשֻׁחָה. נַחֲץ טְבוּל שְׁנִית עֲבוּר כּוֹרָה שׁוּחָה. סִדֵּר מְעַרְכָּת וְלֹא שְׁהָה: עֲמִד מְקַדֵּם וּפְנָיו לְמַעַרְב. פָּרָה שְׁחַט וְדָם לֹא עִרַב. צֵת בָּהּ חֲרִיּוֹת וּמוֹקְדָה הָרַב: קָם מוֹל שְׁעַר אֵיתוֹן וְדָם שְׁבַע יָזָה. רַעֲנָן אֶרֶז וְאֶזוֹב וְשִׁנֵּי יַחֲזָה. שְׁמַע לְכָל עֵץ אֶרֶז זֶה וְאֶזוֹב זֶה: תִּרְגְּלָה וְחֻלְקָה לְשִׁלְשָׁה חֻלְקִים. כָּל מְשֻׁמְרוֹת הֵיוּ מִנְּהַ מְחֻלְקִים. תִּכְוֹנָה לְמִשְׁמֶרֶת עַד נְקוּקִים יָקִים:

ובכן וְלָךְ תַעֲלֶה קְדוּשָׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

אין לְשׁוֹחַח עוֹצֵם נִפְלְאוֹתֶיךָ. (בכ"י נוסף אין לְהַרְהֵר אַחַר מְדוּתֶיךָ) אֵין לְהַגִּיד חֻקְר דְּתוֹתֶיךָ. אֵין לְהַבִּין תוֹקֵף מְפַעְלוֹתֶיךָ. אֵין לְפַעֲנַח עוֹמֵק פְּלְאוֹתֶיךָ. אֵין לְעַמּוֹד עַל סִפּוֹן מְדוּתֶיךָ. אֵין לְחַקוֹר סוּד (נ"א חֻקְר) חִידוֹתֶיךָ. אֵין לְהַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלּוֹתֶיךָ. אֵין לְגַלוֹת סוּד יַעֲדוֹתֶיךָ: הַמְּפוֹרְשׁוֹת סְתוּמוֹת. הַגְּלוּיּוֹת עֲלוּמוֹת. הַמְּבֹאֲרוֹת חֲתוּמוֹת. הַמְּשֻׁנְנוֹת עֲצוּמוֹת. הַחֻקִּיקוֹת רְשׁוּמוֹת: הַחֲסוּרוֹת מִיַּתְרוֹת. הַאֲסוּרוֹת מִתְּרוֹת. הַשְּׁחוֹרוֹת צְחוּרוֹת. הַחֲשׁוּפוֹת אֲטוּרוֹת. הַפְּרוּטוֹת אֲצוּרוֹת. הַכְּלוּלוֹת עֲצוּרוֹת. הַקְּלוּלוֹת חֲמוּרוֹת. מוֹצִיא מְזָלוֹת יְקָרוֹת. מְתִיר מְאֲסוּרוֹת מְתָרוֹת. נוֹתֵן מְטָמָאוֹת טְהוֹרוֹת: מִן הַחֵלֶב. שִׁמֹן הַלֵּב. וּמִן הַדָּם טְחוּל (נ"א וּפְבַד) הַדָּם. וּמְבַשֵּׁר בְּחֵלֶב. כְּחַל הַחֵלֶב. מְפַלְאֵי בְּגָדִים. תְּכַלֵּת בְּסָדִין. מְאֲשֶׁת אַח. יְבוּם הָאֵח. מְאֲשֶׁת אִישׁ. יַפֵּת תוֹאֵר לְאִישׁ. מְטָמָאת נְדַת אִשָּׁה. טְהַרְת בְּתוּלֵי אִשָּׁה: מִהַתֵּר אֲסוּר. וּמִאֲסוּר הַתֵּר. מְטָמָא טְהוֹר. וּמְטָהוֹר טָמָא. בְּהַרְת מְמוּעָט תְּטָמָא. פְּרָחָה בְּכָלוֹ עוֹד בַּל תְּטָמָא. הִמַּת בְּבִית אֵינוֹ טָמָא. יִצְא מִמּוֹנוֹ אוֹתוֹ מְטָמָא. שְׁעִיר יוֹם כְּפוּר מְכַפֵּר עַל כָּל טָמָא. וְכָל מְעַסְיָקוֹ בְּגָדִים מְטָמָא. פָּרָה אֲדָמָה עוֹשִׂיָה מְטָמָא. וְהִיא עֲשׂוּיָה לְטַהֵר כָּל טָמָא. וְאַפְרָה נַעֲשֶׂה אֵב הַטָּמָא. וְהִיא מְטַהֶרֶת אֲבֵי אֲבוֹת הַטָּמָא:

בכין אֵין לְהַבִּין סוּד תוֹרְתֶךָ. וְלֹא זְקוּק אֲמָרְתֶךָ. וְלֹא צְרוּף גְּזוּרוֹתֶיךָ: בְּכִין אֵין לְהַמִּיר. וְלֹא לְהַתְמִיר. אֵין לְהַרְהֵר. וְלֹא לְחַרְחֹר. אֵין לִידַע וְלֹא לִידַע. עֲמוּקָה מִשְׁאוֹל מָה תִדְעַ. נַעַו מְעַגְלוֹתֶיךָ לֹא תִדְעַ: זוֹ בְּאֲמִירָה וְזוֹ בְּגִזְרָה. זוֹ בְּאֲסִיפָה וְזוֹ בְּחִסִּיפָה. זוֹ בְּנִשְׁיָקָה וְזוֹ בְּתִשְׁוָקָה. זוֹ בְּכַבִּישָׁה וְזוֹ בְּהַפְרָשָׁה. זוֹ בְּדְרִישָׁה וְזוֹ בְּחִרְישָׁה: וְכָל אֲמָרָה הַחֻקִּיקָה בָּהּ חֻקָּה. אֵין לְהַרְהֵר וְלוֹמַר עַל מָה נְחַקְקָה. שְׁכַף נִתְנָה בְּנִשְׁיָקָה: וְכָלֵם נְכוּחִים לְמִבִּין. וְכָל הַמְּשֻׁכֵּל יָבִין. חוּץ מְטַעְמֵי פָּרָה שְׁאֵין לְהַבִּין. וְכָל חֲכָם לֵב יִדַּל מִבִּין. חִפְצֵיךָ אֵין לְהַבִּין: וּבְשִׁמוֹת תְּעוּדָה הִיא נְקוּבָה. לְכָל קְרִבּוֹן שִׁי לֹא שָׁוָה. שְׁהֵם זְכָרִים וְהִיא נְקֻבָּה. לְטַהֵר שְׁמֻצַת עֲגָל תוֹעֵבָה:

הם המירו כבוד בבו פרה. וסרו בו כפרה. תבא אמו אשר היא פרה. ותהיה לעם כפרה: הם האדימו בו פנים. ואדמו עצם מפנינים. תבא אמו אשר היא אדמת פנים. ובה צח ואדום ישא פנים: הם חרטוהו היות צג כתמים. ובה חבו מהיות תמימים. תבא אמו תמימת תמימים. ובה יטהר תמה הצור תמים: הם שחחו לפסל כל מום. ונעשו בו היות בעלי מום. תבא אמו אשר אין בה מום. להדיח דמי יפה ואין בה מום: הם זממו בעגל למעול. ויצחו לו ופרקו עול. תבא אמו אשר לא עלה עליה עול. ותנתן על שכמם פעול: הם נקהלו עבירו אל כהן. ואנף בהשמיד איש מכהן. תבא אמו ותנתן לכהן. ויכפר בה עון כהן:

וכמו באש נשרף. כן באש תושרף: וכמו טוחן והידיק עד עפר. כן תידיק ותעשה עפר: וכמו השלך עפרו אל המים. כן תשלך אפרה אל המים: וכמו נפלו בו שלשת אלפי יושר. כן יפלו בה שלשת מיני כושר: וכמו טנף עם טהור. כן תטמא במגע כל טהור: וכמו טהר עם בו נטמא. כן תטהר איש אשר נטמא: וכמו פזר פשעו לכל דור שמור לחטאת. כן תהא למשמרת למי חטאת: להדיח דמים. לכבס כתמים. לנקות טנופים. להרחיץ צואים. להלבין חטאים. לטהר טמאים. לקדש קדושים. להצדיק עמוסים: בעץ ארז. לענופים כארז. באזוב. לנדפאים כאזוב. בשני. לשפותותיה פשני. בתולעת. לאל תיראי תולעת. לבל יתגאה מתגאה כארז. שאם לא ימך כאזוב ויחשב בתולעת. לא יטהר באזוב ובשני תולעת: ואם לא ישפוך לב פמים. לא יטהר בזריקת מים: ומה יתגאה חציר יבש. נוכח אש אוכלה אש: ומה יעוז ציץ גאה. נוכח אל גאה גאה: והוא רוכב שחקים בגאון. גאה על גאים. מתנשא על נשאים. ומתגאה כארז על מתגאים. ועניו כאזוב על נדפאים. וצר בעולמו חמשה מיני גאים. שור בבהמה. אריה בחיה. נשר במעופפים. ארז בעצים. ואדבכלם. ומלך מתגאה על כלם. לביש גאות מכלם: חקקם בכס שביבי אש. ארבעה בכס מעלה. ואחד בכס מטה. כי כס מעלה מכון פנגד כס מטה. וכל אשר יש במעלה יש במטה. כסא מול כסא. היכל מול היכל. מקדש מול מקדש. זבול מול זבול. מזבח מול מזבח. בנים מול בנים. עבדים מול עבדים. מלאכים מול מלאכים. משרתים מול משרתים. צבאות מול צבאות. פרוצים מול פרוצים. אלפים מול אלפים. רבבות מול רבבות. קדושים מול קדושים. מחנות מול מחנות. מעריצים מול מעריצים. מקדישים מול מקדישים. וקדשה לקדוש משלשים:

נקדישך וכו', והש"ץ גומר התפילה:

יוצר לפרשת החודש

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון. גומל חסדים טובים. קונה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

אתית עת דודים כגעה. באחת ועשר פוט גגעה. גישת צקון מכפל כפגעה. דלג פעם וזאת רגעה: השגיח עופר מחרף ארבות. וחתל ארף בתבס תערובות. זמן קפץ עשות רבות. חדשים וגם ישנים להרבות: טס וידא ועדן שנה. יקץ פישן וער כמשנה: (חזן) כסף ודפק בפתחי ישנה. לחפשה בראשון לחדשי השנה: **לי** עוד תגנון. בפסח וגנון: (חזן) בגונן לבנון. במגנת ינון:

ברוך אתה יהוה. מגן אבריהם: אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: **משיב הרוח ומוריד הגשם**: מכללל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים:

מרימי עול עגלה להלאות. מפאב הגת להראות אות. נאקה החישה קץ הפלאות. נחצו למאתים ועשר ארבע מאות: שה המסבך לעקד צור. סים זכרו בפקד נצור. עמוסים פאתיו לעת בצור. עדימו לשי יהא עצור: פלא עשות נגד אבות. פץ מבעשור לאסרו בעבות: (חזן) צליחת ירדן בו להתוות. צפית שה לבית אבות:

לך עוד נקשיבה. ממעיני הישועה נשאבה: (חזן) ששון ישעך לנו השיבה. ובתחית גשם נחשבה:

ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

קיחת עלית עקד. היא נצבה בפקד. תויכת בתרי שקד. רשפי לוד ליקד: רחש ישנים פערב. דם תבוסה פערב. קץ חש וקרב. לעורר בתנין קרב: שמע מכסת פסחים. אשר כסו פסוחים. היא צמתה פסלוחים. להציתם פקוצים פסוחים: תרפים פדי למעט. מנויי מתי מעט: (חזן) תוקף הדרת מלך מלהמעט. הורשם להמנות בואם ימעט:

החודש הזה לכם לשמור. בסכם אסופי הר מור. ואתם אל יגמור. שלשת אותות בו לשמור: דורש זה חודש בחדשו. לאות ולמופת קדשו: (חזן) ידידי עם קדושו. הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:

היום מגר נזיד עדש. כהיום הזה יחדש בגודש: (חזן) ונוביל שי בפקודש. בראשון באחד לחודש:

(חוק) ימלוג יהנה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הלוייה: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

רבות עשית וחשבת וספרת. מפעלותיך פעול בסהר ספרת. לאותות ולמועדים חבלו שפרת. לתקופות ומחזורות קצו צפרת. לאלפים וארבע מאות וארבעים ושמונה זמנו בארת. ובתשע מאות עבורים עדיו עברת. והיום הורית לעם אשר בחרת. לכן על כל חדש חדשו הגברת. ספרו בקרת. קצבו חקרת. נזלו הקרת. פלאו סקרת. מועדו זקרת. ובו זקרת ונתקרת: (חוק) חי וקים נורא ומרום וקדוש:

אבי כל חוזה. חל בו במחזה. כנאמר לו חזה. תבנית החודש הזה: להבין קצב מולדתו. מתחלתו וארך מלאתו. עד תכליתו: עמתו להראוהו. ולא הפיר מראהו. עד באצבע הראהו. אז בן וראהו: זהר לשעות שש. תארו להתאשש. פחות משש. כל עין יעשש: רואיו לבקר. עדיו לחקר. מאמיריו ליקר. ממיריו לעקר: במדד לו שער. עביו איף לשער. עד שטיפת שער. יקבלו יושבי שער: ידעו תבונה. לחוות לאום נכונה. להורות ליודעי בינה. ערך לבנה: רגלים לישב. זמנים לחשב. בעבור איף לישב. וסוד מה להקשב: בפניו צגו אילי קודש. להעיד עדות חודש. ואל נתעטר בקודש. כמקדישי חודש: יה בדקם לעינו. ועדותם דקדק במחננו. והכל צוחו במעונו. מקדש החודש בזמנו: קץ מולדתו חל להקצות. ביום רביעי בקצות. ועד שלשים מרוצות. לא נפר בחוצות: לאה ציר ופחד. ותג מעת לעת ספור אחד. וצור פץ לו ויחד. מערב ועד ערב מנות אחד: ילדות חרס וסחר בו ביום חשבון מצו. ובתחלת ברייתם בחלון אחד נמצאו: (חזן) רעים כנתנו למו מסורת אמצו. לחשב לעבר ולקדש ספורות כמצאו:

אל נא לעולם תַעֲרַץ. וְלַעֲוֹלָם תִּקְדָּשׁ. וְלַעֲוֹלָמִי עֹלָמִים תִּמְלֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מֶלֶךְ נֹרָא מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מְלֻכּוּתוֹ נֶצַח. נֹרְאוֹתָיו שִׁיחוּ. סִפְרוֹ עָזוּ. פָּאֲרוּהוּ צָבָאִיו. קִדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוֹהוּ. רוֹן שִׁיר וְשִׁבַח. תּוֹקֵף תְּהִלּוֹת תִּפְאָרְתּוֹ:

(חור"ק) ראשון הוא לכם. לפסוח עליכם. להתקדש בתוככם. קדוש:

(חור"ק) לכם הוא ראשון. נצורי כאישון. להעריץ לאל אחרון וראשון. קדוש:

אדון מְקַדֵּם תִּפְנֵנוּ רֵאשׁ. בֵּינוּ לֹא גַל בְּסִפְרֵי תוֹלְדוֹת רֵאשׁ. גְּלֵהוּ תַחֲלָה לָכֶם לְדְרוֹשׁ: דּוֹרֵשׁ לְהַשְׁוֹת בּוֹ גִּיה וְאִישׁוֹן. הוֹפְלָא מְפַל עִם וְלִשׁוֹן. וְלֹא הוֹמְסֵר לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן: זְמַן עֲדָנָה בּוֹ בְּשִׁרָה. חֲנוּט לְקִצּוֹ עֶקֶד לְמוֹסְרָה. טְפִיָּה בְּכֵן בּוֹ בְּשִׁרוֹ בְּשׁוֹרָה: יָרַח אֲשֶׁר לֹא פִעֲנַח לְרֵאשׁוֹנִים. פְּמוֹס לְצַפּוֹן חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים. לְרֵאשׁ הוֹשֵׁם לְאַרְבָּעָה רָאשֵׁי שְׁנַיִם: מוֹעֲדִים מִזְמִין לְנִדְגָלִים. נוֹעֲדִים בּוֹ עֵינִימוּ צִירֵי רוּגְלִים. סְפוּר הוּא לְמַלְכִים וְלְרִגְלִים: עֲבוּר מַעֲבָרִים לְשִׁמְרוֹ בְּמוֹעֲדוֹ. פָּרַח וְאָבִיב תִּקּוּפָה בָּם לְוַעֲדוֹ. צִיּוֹן שְׁלִשְׁתָּם יִצְרְפוּ לְסַעֲדוֹ: קִדְּשׁ בְּרֵאשׁוֹ וְשִׁלִּישׁוֹ חֲצִיו וְרֵבּוֹ לְשִׁמּוֹר. לְקִדְּשׁ לְקַחַת לְחֻגְגֵי לְקִצּוֹר וְלִגְמוֹר. רִשֵׁם בְּכָל דּוֹר. שְׁמוֹר הוּא לְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר: שְׁמִירַת שְׁלִישׁוֹ בִּירְדֵן עֲמֻדָה. שְׁלֵהֶבֶת חֲצִיו שְׁאוֹן פּוֹל הַשְּׁמִידָה. תְּשׁוּעַת קְצִירוֹ יְמִינֵי הַעֲמִידָה: לָכֶם הוּא רֵאשׁוֹן. נְצוּרֵי כְּאִישׁוֹן. לְהַעֲרִיץ לְאֵל אַחֲרוֹן וְרֵאשׁוֹן. קִדְּשׁ:

ובכן וּלְךָ תַעֲלֶה קִדְּשָׁה כִּי אַתָּה קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

הוא נְקָרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְנוֹאֲמוּ נְקָרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וּמוֹעֲדוֹ נְקָרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְאוּוִיּוֹ נְקָרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְנוֹחֲלֵיו נְקָרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְאוּיָבֵם נְקָרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְאוּהֶבֶם נְקָרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְגוֹאֲלָם נְקָרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. הֵינָה הַעֵת יְבֵא בְּרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. בְּקֶץ אֲשֶׁר הוּא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. לְעֲבוּר בְּרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. לְכוּנֵן נְכוֹן בְּרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְאַתּוֹ נוֹצֵר בְּרוּחַ רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. לְקַעֲקַע שְׁרִידֵי עַמְלָק רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. לְעוֹרֵר צוּרִים הַחֲצוּבִים בְּרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. לְפַעוֹל חֲדָשׁוֹת בְּרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. לְרִצּוֹת חֲדוּשׁ תְּשׁוּרַת רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. לְהוֹבִיל בּוֹ שִׁי לְרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן:

ועוד בֵּל יִצְפְּרוּ רֵאשׁוֹנִים. כִּי יִחְדְּשׁוּ חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים. פְּלָאִים מְפֻלְאִים מְשֻׁנִּים. וְיִקְצִיּוּ כָּל יִשְׁנִים. מְהֻלָּלִים וּמְשׁוֹרְרִים שִׁירִים מְשֻׁנָּגִים: וְלֹא יֵאמְרוּ עוֹד אֲשֶׁר הָעֵלָה בְּנְבִיא. כִּי אִם חֵי יְהוָה אֲשֶׁר הָעֵלָה וְאֲשֶׁר הִבִּיא. וְאִז אֵל יִשְׂאָג כְּלִבִּיא. לְעֲרוֹף קְרָבִי. חֲדָשׁוֹת לְהִבִּיא. בְּיַד אִישׁ נְבִיא. מְשֻׁבֵּט לְוִי. לְהַשִּׁיב לְבָבִי. לְחֲדָשׁ קְרָבִי: וְיִצְמִיחַ צֶמַח נְקוֹב שְׁבַעָה. וְאַתּוֹ יְהוּ רוּעִים שְׁבַעָה. וְיִחְדְּשׁוּ לְאוֹם דְּבָרִים שְׁבַעָה. וְיִתְפַּסֶּה מֵהֶם שְׁבַעִים שְׁבַעָה:

וישוב וְיִגְלֶה לְעַם קְדוּשִׁים. אֲשֶׁר עֲמוּ יְהוּ מְקַדְּשִׁים. וְלֹא לְעֲדָרֵי צֹאן קְדָשִׁים. עַד קֶץ שְׁשֵׁה חֲדָשִׁים. עַד בֵּא רֵאשׁוֹן לְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים. וְאִז יִרְאֶה לְעֵדֶת קְדוּשִׁים. הַנְּשִׂאָרִים מְעוֹל קְדָשִׁים. וְיִרְאֶה לְמוֹ אוֹתוֹת חֲדָשִׁים. לְחֲדָשׁ שְׁמִים חֲדָשִׁים. לְמִשׁוֹחַ קוֹדֵשׁ קְדָשִׁים. לְפִתּוֹחַ דָּלֶת לְקְדוּשִׁים. בְּשִׁבְתוֹת וּבְחֲדָשִׁים: וְאִז יִצְוֶה חֲדוּשׁ עֲבוֹדַת חוֹדֵשׁ. מֵה לְהַעֲלוֹת בְּרֵאשׁ כָּל חוֹדֵשׁ. וְעֲבוֹדַת רֵאשׁוֹן כָּל חוֹדֵשׁ. הִיא תִּקְדָּם תַּחֲלָה לְכָל חוֹדֵשׁ: כִּי כְמוֹ הִיָּה רֵאשׁ לְכָל חוֹדֵשׁ. כֵּן יְהִיָּה רֵאשׁ לְכָל חוֹדֵשׁ:

ותעשה בּוֹ חֲדָשָׁה. לְבִרְאֵת אֶרֶץ חֲדָשָׁה. לְהַנְתֵּן דְּעָה חֲדָשָׁה. לְכָרוֹת בְּרִית חֲדָשָׁה. לְהַבְּרֵאוֹת בְּרִיָּה חֲדָשָׁה. לְהַתְחַדֵּשׁ רוּחַ חֲדָשָׁה. לְהוֹבִיל בּוֹ שִׁי מְנַחֶה חֲדָשָׁה: וְחַמָּה וּלְבָנָה תִּתְחַדֵּשׁ. וְאוֹרֶם שְׁבַעֲתַיִם יִחְדְּשׁ. שְׁתַּיִם בְּשִׁנָּה יִתְחַדֵּשׁ. וְיִצְמַצֵּם שְׁכִינְתּוֹ בְּתוֹךְ שַׁעַר הַחֲדָשׁ. וְיִקְרָא לוֹ שֵׁם חֲדָשׁ. כְּשֵׁם הַעִיר מִיּוֹם הַמְּקַדְּשׁ. וְיִנְתֵּן לְעַם לֵב חֲדָשׁ. לְשׁוֹרֵר בְּפִיָּהֶם שִׁיר חֲדָשׁ. שִׁיר מְפֹאָר וּמְחַדֵּשׁ. עַל כָּל שִׁיר מְהֻלָּל וּמְקַדְּשׁ:

כִּי שִׁירֵי אֲרָאֵלִים. אֲשֶׁר שִׁיר וְתִשְׁבָּחוֹת מְהַלְלִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא חָלִים: וְנִצּוּחַ אֱלִים. אֲשֶׁר קוֹל הַמּוֹלָה צוֹהֲלִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מְמַלְלִים: וְרַגְן גְּלָגְלִים. אֲשֶׁר אִם הוֹרְשׁוּ כָּל גּוֹלְלִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא כוֹלְלִים: וְאֵימַת כְּרוּבִים. אֲשֶׁר הֵם צָגִים כְּמוֹ רוּבִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מְרַבִּים: וְהַדְרַת אוֹפְנִים. אֲשֶׁר הֵם מְרַבְּעֵי פָּנִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא סוֹפְנִים: וְהַמּוֹן גְּדוּדִים. אֲשֶׁר הֵם הוֹד אֶל מַגִּידִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא נֶאֱגָדִים: וְסוּד עֵירִין. אֲשֶׁר כְּעֵין קָלָל בּוֹעָרִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מְפַאָּרִים:

וְרָגַשׁ קְדִישִׁין. אֲשֶׁר לְבַקְרִים מִתְחַדְּשִׁים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מְקַדְּשִׁים: וְנִהַם שְׁנֵאָנִים. אֲשֶׁר טַעַמָּם לֹא מְשֻׁנָּם. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מְשֻׁנָּם: וּפְחַד שְׂרָפִים. אֲשֶׁר בְּרַגַע כָּל שׁוֹרְפִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא רוֹפְפִים: כִּי כָּל מַחְנוֹת מְשָׁרְתִים קְדוּשִׁים. מְשָׁרְתִיו יְהוּ מְקַדְּשִׁים: וְגַם הַמּוֹן צָבָא מְלֹאכִים. מְנַעֲמִיו יְהוּ מְמַלְכִים: וּמְרוּצוֹת חֵיל זָקִים. כַּחַם יְהוּ מְחַזְּקִים. וְזִיו מְשַׁלַּחַת בְּרָקִים. פְּנִיָּהֶם יְהוּ מְבַרְיָקִים. וְחוּצָה לְמוֹ הַזֵּים. מִתְעַלְסִים בְּאַהֲבִים: וְעַד מוֹחִיצָתָם לֹא בָּאִים. בְּאֲשֶׁם נְלֶהְבִים. וּבְגַחְלָתָם נְכוּיִם. וּבְפַאָּרָם הֵם נֶאֱלָמִים: וְעַת כִּי יִתְחִילוּ יְחִישׁוּ. וְעַת כִּי יִתְכִילוּ יְחִילוּ. וְעַת כִּי יִגְמֹרוּ יַעֲרִיצוּ. וְעַת כִּי יְחִישׁוּ (נ"א יְחִישׁוּ) יְקַדְּשׁוּ. וְעַת כִּי יִשְׁתַּוּ יִשְׁלְשׁוּ קְדוּשָׁה מְשֻׁלְשֵׁת:

נְקַדִּישׁ כּוֹ, וְהַשֵּׁן גּוֹמֵר הַתְּפִילָּה:

מוֹסַף לְפִרְשַׁת הַחוּדֶשׁ

הַחֲזוֹן מִתְחִיל בְּרוּךְ אַתָּה וְכו' עַד וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן:

רֵאשׁוֹן אֲמִצְתָּה לְפָרַח שׁוֹשְׁנִים. אֲמוּץ לְעוֹרֵר מְרָדִם יְשָׁנִים. בְּזַכְרֶךָ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים. בְּצַפּוֹן חֲדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים. גְּלוֹתוֹ בְּדַת שְׁנוֹנִים. גִּזְרֵי רֵאשׁ לְאַרְבַּעַה רֵאשִׁי שְׁנִים: (חזן) אֲרַבְּעָה רֵאשִׁי שְׁנִים בְּמַחְזָה. בְּאַרְתָּ זֶה מִזָּה לְחוּצָה. כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ כֵּן עוֹד נַחֲזָה. לְגוֹנְנָמוּ בְּמַגֵּן בְּחֲדָשׁ הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מַגֵּן אַבְרָהָם: אַתָּה גִּבּוֹר עַד לְהַחִיּוֹת מֵתִים:

לְצִיּוֹן דְּרוֹר חֲשֻׁתָּה בּוֹ קְפוֹת. דְּבַר אֹרֵר יְקָרוֹת לְקְפוֹת. הַחֲדָשׁ אֲשֶׁר יִשׁוּעוֹת בּוֹ מְקִיפּוֹת. הַחוֹסִים בּוֹ מִתְקִיפּוֹת. וּמְנוֹ מִתְחִילוֹת וְתוֹקְפוֹת. וְעַד רֵאשׁ לְאַרְבַּעַה תְּקוּפוֹת: (חזן) אֲרַבְּעַה תְּקוּפוֹת בְּשָׁנָה. תְּחַדְּשׁ אוֹרָם כְּבָרָאשׁוֹנָה. כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ כֵּן עוֹד חִישׁ נָא. הַחֲיִינוּ בְּגִשְׁם בְּרֵאשׁוֹן לְחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מַחֲיֵה הַמֵּתִים: כַּתֵּר עַד וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

הִנֵּה זֶה בָּא לְפָרְקִים. זָמוֹן לְגֵאוֹל רְצוּצִים מְאַרְקִים. הַחֲדָשׁ אֲשֶׁר רְבִיבִים בּוֹ מְרִיקִים. חֲשָׁרַת מֵיִם לְמִלְאֵת רְקִים. טַעוֹת לְרוּחוֹת וִירְקִים. טְלָאִים בּוֹ לְהַקִּים. בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים: (חזן) אֲרַבְּעָה פְּרָקִים כְּבַמְחֻזָּה. בְּאַרְתָּ זֶה מִזָּה לְחוּצָה. כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ כֵּן עוֹד נַחֲזָה. וְנַעֲרִיצֶךָ קְדוּשׁ בְּחֲדָשׁ הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: תַּכְנַת שְׁבַת עַד מְקַדְּשֵׁי שִׁמְךָ. וּבִשְׁר"ח אַתָּה יִצְרַת עַד לְהֵם קְבַעַת:

הַנֵּם יָמִים הַמְּבוֹרְכִים. יוֹרָה וּמְלִקוּשׁ בְּאַבָּם פּוֹרְכִים. כַּחַת תַּת בְּאַבִּיבִים רְפִים. כְּרַמְלֵל לְהַקְלִיא אָבִיב פְּרוּכִים. לְשִׁנְן מְפַעְלוֹת מְצִיץ מְחַרְפִים. לְפָנָיו קוֹרְאִים עֲנִין אֲרַבְּעָה עֲרָכִים: (חזן) אֲרַבְּעָה עֲרָכִים אֲשֻׁנָּה. סְפוֹר מְסוֹת פְּרָחֵי שׁוֹשְׁנָה. כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ כֵּן עוֹד חִישׁ נָא. עֲנִינוּ בְּנוֹפֵשׁ בְּרֵאשׁוֹן לְחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדְּשׁ הַשְּׁבֵת: (ובשבת ר"ח וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים): רֵצָה וְכו' עַד לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם מופת הוּחַק בּוֹ פְּסוּת. מַעֲיִן כָּל חַי לְהַתְּכַפּוֹת. נִקְמוֹת אֲשֶׁר בְּלֵב מְכֹסוֹת. נִתְּכַנּוּ בְּמוֹעֵד זֶה הַיּוֹת טְכֹסוֹת. שֶׁהָ לְבַיִת אָבוֹת מְנוֹת בְּמְכֹסוֹת. סְבוּת עָלְיוֹ עֲסִים אֲרַבְּעָה כּוֹסוֹת: (חזן) אֲרַבְּעָה כּוֹסוֹת כְּבַמְחֻזָּה. בְּאַרְתָּ זֶה מִזָּה לַחֻזָּה. כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנֵנוּ כֵּן עוֹד נִחְזָה. רְצֵנּוּ כְּשִׁי בַּחֲדָשׁ הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר שְׁכִינְתוֹ לְצִיּוֹן: **מוֹדִים עַד הָאֵל הַטוֹב:**

מִבְּשׂוּר עִם זְכוּיֹת. עֲצוּרִים לְהַעֲלוֹת מִצּוּל דְּכֵיּוֹת. פְּדוּיִם חוּהָ בְּמִשְׁפְּכוֹת. פְּצוּחַ שִׁירִים תְּמוּר בְּכֵיּוֹת. צְבָאוֹת כָּל חֲמֻדַּת שְׁכֵיּוֹת. צֶאֱנֵן יִצְיַע לְרוּשׁ אֲרַבְּעַ מְלָכוֹת: (חזן) אֲרַבְּעַ מְלָכוֹת נְדוּשׁ נָא. בְּמִדּוֹתֶיךָ פְּעַלְתָּם כְּבָרָא שׁוֹנָה. כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנֵנוּ כֵּן עוֹד חַיֵּשׁ נָא. וְתִטִּיב לָנוּ בְּטוֹבָךָ בְּרֵאשׁוֹן לְחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַטוֹב שְׁמֵךְ וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת: **או"א עַד בְּרוּב עוֹז וְשִׁלּוּם:**

אֲתָן קוֹל כְּשׁוֹרְרוֹ רְאֵשִׁים. קְרוֹא בְּגָרוֹן בְּגִיָּא הַחֲרָשִׁים. רְאֵשִׁי תְּנִינִים אֲשֶׁר עַל גְּבֵי חוֹרְשִׁים. רְאוּתָם בְּזָה חֲדָשׁ מְגוֹרְשִׁים. שִׁיר חֲדָשׁ וְהִגָּה מְדַרְשִׁים. תְּרַנְּנָה שְׁפָתַי בְּשׁוּרֵי אֲרַבְּעָה חֲרָשִׁים: (חזן) אֲרַבְּעָה חֲרָשִׁים כְּבַמְחֻזָּה. בְּאַרְתָּ זֶה מִזָּה לַחֻזָּה. כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנֵנוּ כֵּן עוֹד נִחְזָה. בְּרַכְנוּ בְּשִׁלּוּם בַּחֲדָשׁ הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּם:

קְדִישׁ שִׁלּוּם. אֵין כְּאֵלֵינוּ, עֲלֵינוּ:

יוצד לשבת הגדול

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וְפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבָרָהִם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אָבוֹת. וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן:

מִסוּד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמְלַמֵּד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתָּחָה פִּי בְּשִׁיר וְרִנָּים. לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מַעוֹנִים:

אֱלֹהִים בְּצַעֲדֶךָ הַכּוֹת פְּתֵרוֹס. בְּתַקְתָּ חֵילִם מִבְּצָרֵיהֶם לְהַרוֹס. גָּאֲלַת עַמְּךָ בְּגִבֹּל קַתְרוֹס. דִּרְרָתָם וְהִבְרַרְתָּם כְּסוּלַת לָרוֹס: הִגְרָתָ לְגֵי הַמּוֹן פִּיבִסְתָּ. וְנִקְתָּה לְאַרְצָ בְּטִרְיָה נְחִבִסְתָּ. זְנוּחָה זָרְחָה בְּדָם מִתְּבוֹסֶסְתָּ. חֲלַצָה וְנִגְחָצָה בְּרַחֲצָה וְתִכְבוֹסֶסְתָּ: טָרָם מְרוּר מְמַעֲנִים יִשְׁבַּת. יִשׁוּעָה צְמַחָה לְנִצְוֵי כְּבַבְתָּ: (חזן) כְּתַרְתָּ כָּלִיל לְנַפְשׁ מְשִׁיבַת. לְשַׁעֲבֵר קַדְמָתָ מִתַּן שְׁבַת:

סֵלָה אֲרוּמָךְ מוֹשִׁיעַ וְשִׁלִּיט. מוֹצִיאֵי לְחַפְשֵׁי מִבֵּית מַעֲלִיט: (חזן) סְפוּתָה לְרֵאשֵׁי לְהַשְׁאִיר פְּלִיט. גְּנוּן וְהַצִּיל פְּסוּחַ וְהַמְלִיט:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מַגֵּן אֲבָרָהִם: אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מִחִיָּה מִתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: **מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:** מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחִסְדָּךְ. מִחִיָּה מִתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מְלַךְ מִמִּית וּמִחִיָּה וּמְצַמֵּיחַ יִשׁוּעָה: וְנִאֶמֶן אַתָּה לְהַחִיּוֹת מִתִּים:

מִמְסַגֵּר אֲסִיר בְּצִאת לְחוּפְשׁ. נִתְּנוּסָס גַּם בְּטְבִיעַת רַפְשׁ. סַגְבַּתְּם חוֹק מְרֻגָע וְנוֹפֵשׁ. עֲרוּךְ תַּחֲלָה לְמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ: פְּרוּשׁוֹ וְטַעְמוֹ צִוִּיתָ בְּמִרְהָ. צַחְצוּחַ דָּתוֹ לְהַבִּין וּלְגוֹמְרָה. קְבִיעַת קַדְשָׁתוֹ בְּזִכְרָה וּשְׁמִירָה. רוֹן לְהַפִּיק

בתודה וזמרה: שפטים גדולים עשית בצוען. שפררת אהל בל יצען: (חזן) תעובים פסו באף להכניען. תקפה חרדה בעמלק וכנען:

לבה ועיניך להיכלך תשובב. דשן ושמן לעמה ינובב: (חזן) תכונן אלמה מזבח וסובב. להגשים תחי ישנים דובב:

ברוך אתה יהוה מחיה המתים:

ישעי וכבודי משגבי ומנוסי. ונצב לריב על אונסי. סוככי באברתו יהוה נסי. פורע וגובה דין קנסי. בהלו גרו עלי ראשי. רכב על עב קל מענוי לגרשי. שחת מבצר מחלישי וחורשי. מלון קצו נחני דורשי: וממעון קדשו חבש פאבי. אדון ממעיני הישועה השאיבי: (חזן) למדני לנוח בשבת מהדאיבי. להאכילי נחלת יעקב אבי:

(חור"ק) ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הלוייה: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

כרם חמד נטע שעשועים. בלסה ומכסכות שני רשעים. ונגלית לחלצה מבין פושעים. בחיל אלפים רבבות תשעים. ובצדק נפקד לתשע ותשעים. הועמסה משא פרדים תשעים. פנית לפניה מלכים ושועים. שלחה קציריה ועלו מושיעים. ולחלקה נטלה שבעה משבעים. שעשור נכסים לבנות קבועים. ובישימון דרך הלכו ארבעים. מעדני מלך אוכלים ושבעים. קדשתו מתנים ורנן מביעים: (חור"ק) חי וקיים נורא ומרום וקדוש:

ירדת להציל עמה. להודיעם ארח נועמה. למשאות תרים פעמיה. להכניע רודים בצעמה: וכהתם המון שודדים. פלו שרים וגודדים. והגיעה עת דודים. צמחה ישועה לידידים: סוד פיצא בהננויה. צאת עגומים לרויה. נחצו צירים לשביה. שני תאמי צביה: פרוס פרה של מלך. ארעהו לשר פלך. פל הפא למלך. אשפר לפניו מהלך: בשער בת כסלוח. נצבים מלאכי שלוח. נסתכלו קוטפי מלוח. באין קומץ וקלוח: רהב לבב גנה. לגיוניו קפץ ומנה. יכנס הפא במנה. ואלה לבד באחרונה: שאל פתן חרש. מי נדרש והדורש. השיבוהו הפך משורש. פלה גרש יגרש: מרד יד בעקולו. מה לי ולקולו. ולא הרצני בשקלו. פנשען על מקלו: ואז צפה באלילים. היש ידיו גלילים. צגו עליו בפלילים. אין פנות בחללים: אויל מוכן לעברות. מה לפהו בקברות. הלא בתכל הדברות. נודע בעל גבורות: לובש צדק נאזר. להשיב גמול לאכזר. הפך דרך איש וזר. עמלו בראשו חזר: (חזן) חנמל ברד ורשפים. זלעף בעלי כשפים. קרסו פרעו כשופים. עפר ארץ שואפים:

אל נא לעולם תערץ. ולעולם תקדש. ולעולמי עולמים תמלוך ותתנשא. האל מלך נורא מרום וקדוש. פי אתה הוא מלך מלכי המלכים. מלכותו נצח. נוראותיו שישו. ספרו עזו. פארוהו צבאי. קדשוהו רוממוהו. רון שיר ושבח. תוקף תהלות תפארתו: (חור"ק) יוצאי חפזון. ספקם מזון. לשובע ולא לרזון. קדוש:

אמנה גדולה היתה בעם. בלי להתלונן זאת הפעם. גועה לומר מה נטעם: **יוצאי**: דרך שלשה גלך במדבר. הגיד מאז מנהיג ודבר. ולא כחד מהם דבר. **יוצאי**: זריזים חשו להקדיש קרואיו. חסו במטרף פל ברואיו. טוב אין מחסור ליראיו. **יוצאי**: יחיד שמרה למדה שרועה. פלולותיה אכזר חסד לפרעה. לכתה אחרי במדבר בארץ לא זרועה. **יוצאי**: מקום צפוענים נחש שרף ועקרב. נסעו קדושים לשמש ושרב. שב ועולל ומקנה רב. **יוצאי**: עדרים השכילו מדע להחכימם. פסת משארות נשאו בהשכימם. צרורות בשמלותם על שכמם. **יוצאי**: קטוף העסה בחררה קמוצה. רצופה בראשיהם שלא חמצה. שמש שזפתה ואכלוה מצה. **יוצאי**: תופיני ששים ואחת במשטר. טעמו וארחו בשייר המנטר. עד לחם משמים הומטר. **יוצאי**:

ובכן ויהי בחצי הלילה:

אז רוב נסים הפלאות בלילה. בראש אשמורת זה הלילה. גר צדק נצחתו פנחלק לו לילה. ויהי בחצי הלילה: דנת מלך גרר בחלום הלילה. הפחדת ארמי באמש לילה. וישר ישראל למלאך ויכל לו לילה. ויהי בחצי הלילה: זרע בכורי פתרוס מחצת בחצי הלילה. חילם לא מצאו בקומם בלילה. טיסת נגיד חרושת סלית בכוכבי לילה. ויהי בחצי הלילה: יעץ מחרף לנופף אווי הובשת פגריו בלילה. פרע בל ומצבו באישון לילה. לאיש חמודות נגלה רז חזות לילה. ויהי בחצי הלילה: משתפר בכלי קדש נהרג בו בלילה. נושע מבור אריות פותר בעתותי לילה. שנאה נטר אגגי וכתב ספרים בלילה. ויהי בחצי הלילה: עוררת נצחה עליו בנדד שנת לילה. פורה תדרוף לשומר מה מלילה. צרח פשומר ושח אתא בקר וגם לילה. ויהי בחצי הלילה: קרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה. רם הודע פי לך היום אף לך הלילה. שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה. תאיר כאור יום חשכת לילה. ויהי בחצי הלילה:

ובכן כל מחמצת לא תאכלו:

אבא בחיל להתיצבה. במעמד פני תיבה. גשתי לרומם ולשגבה. מרשות דגול מרבבה: הלול קוני אקשיבה. ובחקר דתו אתישבה. זאת לדעת אחשבה. מטעם חכמי ישיבה: טוען עולם אמליכה. יהבי עליו אשליכה. כרש לפניו אתהלכה. לפתוח בדבר הלכה: מלת פי גדושה. נוצר חסד אקדישה. סלסל בדעה חדשה. מרשות עדה הקדושה: פני ישרים דובר. צחצוח אמרים אגבר. קדמתי לטול בספר. רשות מרב וחבר: שדי חילי תאמץ. תעדיף קט וקומץ. לבאר בלי שמץ. הלכות בעור חמץ:

אלהי הרוחות לכל בשור. חוק לעמו מסר. והזהירם בכתב מוסר. לבדוק חמץ אור לארבעה עשר: בשעה שאין בני אדם מצויים בשוקא. אור היר יפה לבדיקה. אין בודקין לא לאור החמה ולא לאור הלבנה ולא לאור האבוקה. וצריך לברך על בעור חמץ פחקה: גמר מנטרה עד דבתרא. ומיד צריך לבטל השאר באמירה. ולימא הכי כל חמירא דאיפא בהדא דירה. דלא חמתיה ודלא בערתיה לבטל ולהוי כעפרא: דאי משתכח לאחר אותה שעה. אינו חייב בבל יראה ובבל ימצא לפושעה. והרוצה אחר בדיקתו לאכול חמץ ולשבעה. מה שמשיר יניחנו בצנעה: היכא דבדק בחורי ביתא. והניח ארבע או חמש רפתא. ואשפח דחדא מניהו פחתא. לבדוק מרישא שמא חולדא לקחתה: וכן תנו רבנן בפרקין. דחורי ביתא ונקיקין. עילאי ותתאי אינו נבדקין. ואמצעים זקוקין: זהרו גג היציע וגג מגדלין. ורפת בקר ומתנו ולולין. ואוצרות יין ושמן הנעולין. לבדוק חמץ בלי עולין: חור שבין אדם לחברו. זה וזה בודק עד שמיגיע ומבטל שארו. וכן בין יהודי ועובד כוכבים חייב לבערו. פלימו מקל שמא יאמר העובד כוכבים כשפו וחברו: טענו המפרש והיוצא בשירא. ואין דעתו קודם פסח לחזרה. תוף שלשים יום בעי לבער חמירא. לפני שלשים יום אין זקוק לבערה: ישראל דחמץ אתפקד ליה. וליתיה למריה למשקליה נטריה עד ארבע דחזי לאכליה. שלים ארבע ולא אתא לנכרי מזבין ליה: כשנפלה מפולת על חמץ בערבי פסחים. וכלב אין יכול לחפש אחריו בטוחים. הרי הוא כמבוער לרעים פקחים. וכמה חפישת הפלב שלשה טפחים: למדו פי מלחי ובי קירי נקובים. ובי תמרים וציבים. לבדוק אותם חייבים. וחצר פטורה מפני העורבים: מוצא חמץ בפסח בתוף ביתו. כופה עליו פלי בלי ראותו. ואם של הקדש הוא אין צריך לכסותו. לפי שבדלין מאותו: נפי ופתילי ויורה. דאשתמש בהו חמין חמירא. צריך לגעילנהו ויניח בגו רבא זעירא. ולרבא לעבד גדנפא ולרתחיה בנורא: ספיני דאשתמש בהו חמירא לארוחין. אם אפשר לעשותן חדשים הם משבחים. ואי לא מגעילן ברותחין. ובכלי ראשון הם מצוחצחין. ועץ פרור מגעילן ברותחין: ענדי אגני וקציעי דקוניא ופחרא. אף על גב דמפליט להו שפיר לאשתמושי בהו אסירא. ואף על גב דרויחן ואפא למימר דשליט בהו אוירא. אפילו הכי קניא אסורא: פחר קדרות אין צריך לפלחא. אבל משהי ליה עד בנת פסחא. וקערות מתרות כי שקיל מדודא עליהו לאנחא. ובירמי דגללא שרין בהדחה: צעי דמשהי בהו חמירא בשאר יומי. פבית שאור

שחמוצו קשה דמי. ואי אקראי אותיביה ולא אשתיה עמיה. לאשתמושי בהו שפיר דמי: קטוף בַּיָּין וְשָׁמֶן עֲבִידִין. מְלִמְלִשׁ בְּהוּ לִילִי קִמְאִי קִפְדִין. וְאִמְהוּ דְלֵא טְבִילָן וְעֲבָדִין. דְלֵא לְמִלְשׁ בְּהוּ הוּא הַדִּין: רְקִיקֵי מִצּוֹת עוֹשִׂין זָכַר לְעִגּוֹן. וְלִשְׁמֶן צְרִיף לְשִׁמְרוֹן מִחֲמוּץ כְּהִגּוֹן. וְחֲרִשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן אֵין לְשִׁין דְלִמְאָא יִשְׁגּוֹן. אַף עַל גַּב דְאִפְּהִי: יִשְׂרָאֵל בַּר דְעָה לֵא יִנְהַגּוֹן: שְׁנוּ שְׂאִין לְשִׁין בְּבַת אַחַת לְמַעְלָה מִחֲמִשֶׁת רְבָעִים קָמַח וְכֹן לְחֻלָּה. וְהוּן בִּיצִים כְּמִנְיָן חֻלָּה. וְהָעוֹמֵר מוֹכַח לָהּ. וְהָאִשָּׁה לֹא תִלוּשׁ אֶלָּא בְּמִים שְׁלָנוּ הַלֵּילָה. תְּמִימִים שְׁנוּ בְּמִשְׁנָה הַמְהַלְלָה. מִי תִשְׁמִישׁוּ שֶׁל נַחְתּוּם יִשְׁפַּכּוּ. מִפְּנֵי שֶׁמִּחְמִיצִין סָלָה. וְאִמְרִינָן שְׂדֵי לָהּ בְּמָקוֹם מוֹדְרָן דְלֵא לִיתִי בְּהוּ לִידֵי תַקְלָה. תִּמּוּ הַלְכוֹת בְּעוֹר וְהִגְעַלָּה:

יין כי יתאדם. למצוה הוא מקדם. לצאת בו חובת ידי אדם. אם אין קונדיטון ומבשיל נגדם: וארבע פוסות הללו. צריף שיהא בהו פדי רביעית בלי יקלו. אחד אנשים ואחד נשים אלו כאלו. ומחלקין לתינוקות קליות ואגוזין פדי שישאלו: סחו שהנשים צריכות לאמצה. בכל מילי דפסחא בלי שמצה. אף על גב דמצות עשה שהזמן גרמא בם לא נמצא. שכל שישנו בבל תאכל חמץ ישנו בקום אכול מצה: פרושו בשפה נדיבה. מצה ויין צריף הסבה. מרור אין בו פן חובה. ומבעי ליה לכסוס טובא: הסבת ימין הסבה אינה. ולא עוד אלא שפא יקדים קנה לושט ויבא לידי ספנה. פרקדן לא מן חושבנא. ואשה אינה צריכה ואם חשובה היא נדונה: קמי אב מיסב הבן בדיצה. תלמיד בפני רבו אינו ראוי לפרצה. אבל בשוליא דנגרי צריף להסב במרוצה. והשמש שאכל פזית מצה קשהוא מסב יצא: טענו לחטוף מצה בלילי פסחים. פדי שלא יישנו הפרחים. וחיבין ברגל להיות שמחים. במקדש בבשר והשתא ביין וקווחים: נשים חיבות לשמוח ולהרנין. בבבל בבגדי צבעונין. בארץ ישראל בבגדי פשתן המלפנין. והאנשים ביין מתעדנין: בערב הפסח סמוך למנחת ראשון. לא יאכל אדם עד האישון. ובבאו מבית רחשון. מוזגין לו כוס ראשון: ראשון מברך על היין ואחר כך קדוש וזמן ואינו אומר נס עדין. שצריף לאמרו באגדה וראוי לכפלו אין. ושתי ומשי ידיה ואינו מברך על נטילת ידים: שקיל גריגרא או כרפסא או כסברתא או חסא ויטבול בחרוסת ויברך בנרא פרי האדמה. וכד אכיל יחצה אחת משלש מצות ואין ברכה עמה. מחצה בקערה ומחצה בשלחן להשימה: מושף מהקערה שגי תבשילי דאנון בשרא וכורא צלילי. אי נמי גרמא ובשולי. ומגביה קערה ולימא הא לחמא עניא כלה: ומוזגין לו כוס שני מארבעת האל. וכאן הבן מאביו שואל. מה נשתנה מלילות זה ליל. וגומר האגדה עד גאל ישראל: אחר דשתי משי ידיה. ומברך על נטילת ידים לחודיה. ושרי המוציא על השלמה דעלוי תרתי דידיה. ולא אכיל מניה אכתי מדי: לוקח פרוסה ומברך לאכול מצה במלל. ובהדי דהיא דהמוציא אוכל וכולל. ומברך בחזרת לאכול מרור וטובל ובולל. והדר אכיל מצה ומרור בלא ברכה. וכורכן בבת אחת כלהל: חליף לכמה בתי ועבדי פי האי גונא עד הכא. ואחר כך עושין סעודתן כל צרכה. וכזית מצה באחרונה צריכין לברכה. ונוטלין ולא מברכין שמים אחרונים חובה ואין טעונין ברכה: זוכר בשלישי ברכת מזונו. ולשאר הבתים תחלה וטועם הכוס עד משלו אינו. וברביעי הלל מצרי לתנו. בל יטעום כלום באישונו: קמעא לשתות מים יכנס. אם חולה הוא או אסטנס. ובעי למשתי חמרא משום אונס. לומר בחמישי הלל הגדול ישתנס:

חסל סדור פסח כהלקתו. ככל משפטו וחקתו. פאשר זכינו לסדר אותו. פן נזכה לעשותו. זך שוכן מעונה. קומם קהל עדת מי מנה. בקרוב נהל נטעי כנה. פדוים לציון ברנה:

ובכן ולה תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע:

אין ערוך אליה להגיד ולדבר. חקר פלאי נסיה להבין ולסבר (נ"א ולספר) מה יקר חסדה מכין מצעדי גבר. מאד עמקו מחשבותיה נותן תעצומות ועוז להתגבר. ובני אדם בצלח יחסיון ארוך האבר. הרבית הגוי

והגדלת השמחה לבני עבר. במשול רשע על עם דל לישועתך סובר. ונתאזרת בחנינותיך מפזר ומפורד
לכנס ולחבר. ועוררת אהבת ישגי חברון שוכני קבר. ונדת דיני קנסות וחבלות על חוברי קבר. והכניעתם
בדם וצפרדעים וכנים וערוב ודבר. ושברת ראשי תנין על ריב לא לו מתעבר. פי לפני כשילון גובה וגאון
לפני שבר. ומה יעוז ציץ השדה וימיו כצל עובר. לגבוה על גבוה מפרק הרים ומשבר. והוא בעל נקמות
אלהי המשפט מישרים דובר. ומצמיח ישע לקויו ועמים תחתיהם ידבר:

ועלינו הפליא חסדיו ונשא נס. ונקם נקמתנו מכל בעלי אונס. והכניעם בזעם וצרה בחורי און וחנס. ומלוש
בצק עד חמצתו דנם באונים להקנס. ואזור חלציו חזק ואמץ להשתנס. בקע ים ויעבירם וכנד נזלים פנס.
ובארץ לא זרועה אתם כלכל ופרנס. לכן לנו להודות על כל נס ונס:

למה פסח בא מן הצאן. שפסח וחמל על קרואי צאן. וכרועה מקבץ טלאים משכם וגאלם מבעלי לצון:
ולמה לקיחתו קודם לשחיטתו ימים ארבעה. ונתן למולים. ולערלים נפסל בהיא השעה. כדי שיהיו בידם
מצות מצוות להשתעשעה. שפבר בא עת דודים וזמן שבוועה. והיו מתבוססים בשני דמים שתצמיח
ישועה: ולמה נתינת דמו על המשקוף ושתי המזוזות. שהן שלש מזבחות במקום רואים אותם לחזות.
זכר שלש מזבחות של אב המון נרמזות. שבדן ובית אל ואלון מורה נחרזות:

ולמה אכילת חמץ לשש שעות. זכר לחפזון שכינה להעביר גזרות רעות. מדלג על ההרים מקפץ על
הגבעות: ולמה אכילת מצה לחם עוני. שלא הספיק בצק להחמיץ עד שגאלם מעוני: ולמה במרור
שתחלתו רך וסופו קשה. שגמררו תחלה בפה רך ולבסוף בעול קשה: ולמה טבולו בחרוסת. זכר לטיט
שאשה ובעלה דורסת: ולמה תבלין בתוכו מגבלין כמו מלבן. זכר לנפוץ עם לקושש קש לתבון: ולמה שגי
מיני בשר בצד עוגה. אחד זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה: ולמה מגביהין קערה קודם זמנה. כדי שיראה
תינוק וישאל מה נשתנה: ולמה שאר ירקות באין תחלה. לפטור חזרת של מצוה ברכה ראוייה לה. ושאין
לומר שתי ברכות כאחת שתייה או אכילה. ואי אפשר לאכול ולשתות כאחת בשפבר פרסו מלא. וכן בשתי
מצות פוטרין מחלה לחלה: על פי אין לשנות בשתי ברכות. מברך על זו ועל זו ואינו אוכל עד שיגמור שתי
ברכות:

ולמה ארבעה פוסות מצותן בזה הלילה. זכר לארבעה גאלות שנתבשרו בהם עם סגלה. יציאה והצלה
לקיחה וגאלה. ולהודות בהם ולתן בהם תהלה. לחובט ארבעה פוסות של יפיפיה עגלה. וכדי לשבר אמות
עממות משקצות בגעילה. בארבעה פוסות הפתובים בהם שהן פוס התרעלה. וכנגדם להשקותנו ארבעה
פוסות של חמלה: ולמה מסבין במטה כבודה וכלולה. זכר לחרות ורבוץ ענני כבוד בחתולה. שפן דרך בני
מלכים לנהוג כבוד ולסלסלה. שעטרנו קדוש יעקב עטרת מלוכה ותהלה. וברר להודיע עם מרעיתו להיות
לו לעם נחלה. פי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה:

נעלה בקדשתו מרום וקדוש. פי אלהים קדושים הוא בכל מיני קדושה. דרכו בקדושה. והלויכו בקדושה.
דבורו בקדושה. ישיבתו בקדושה. חשיפת זרועו בקדושה. נאה ואדיר בקדושה. הוא קדוש ועמו קדוש. וכל
משרתיו קדושים. אין פקדשתו ואין דומה לו. מקדש בקרוביו. ונורא על כל סביביו. ונערץ בסוד קדושים.
נשגב ברבבות אראלים. אילי קודש. משוררים ומהללים בשיר קודש. עירין וקדישין. רועשים ומקדישים.
בקדש הקדשים. עתים חשים ועתים ממללים. ולבקררים מתחדשים. מקיפים פס המרפבה וקדשת השם
מפרשים. ושלוש קדושה לקדוש ונורא מקדישים:

נקדישך וכו', והש"ץ גומר התפילה:

הגדה ש"פ לשבת הגדול

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויציאנו יהוה אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואלי לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים, כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

אמר אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא: שנאמר, למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך - ימי חייך - כל ימי חייך - הלילות. וחכמים אומרים: ימי חייך - העולם הזה, כל ימי חייך - להביא לימות המשיח.

ברוך המקום, ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל, ברוך הוא. כנגד ארבעה בנים דברה תורה. אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר? מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם? ואף אתה אומר לו כהלכות הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר? מה העבדה הזאת לכם? לכם - ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר. ואף אתה הקהה את שניו ואמר לו: בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים. לי - ולא לו. אילו היה שם, לא היה נגאל.

תם מה הוא אומר? מה זאת? ואמרת אליו: בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים, מבית עבדים.

ושאינו יודע לשאל - את פתח לו, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים.

יכול מראש חדש, תלמוד לומר ביום ההוא, אי ביום ההוא יכול מבעוד יום, תלמוד לומר לומר בעבור זה - בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניה.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו המקום לעבדתו, שנאמר: ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר יהוה אלהי ישראל: בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם, תרח אבי אברהם ואבי נחור, ויעבדו אלהים אחרים. ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולף אותו בכל ארץ פנעו, וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו. ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו, ויעקב ובניו ירדו מצרים.

ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא. שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ, לעשות כמו שאמר לאברהם אבינו בבטחון בין הבריתים, שנאמר: ויאמר לאברהם, ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, ועבדים וענו אתם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול.

והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

צא וְלָמַד מֵהַ בְּקִשׁ לָבוֹן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לְיַעֲקֹב אָבִינוּ. שְׁפָרְעָה לֹא גָזַר אֱלֹהִים עַל הַזְּכָרִים וְלָבוֹן בְּקִשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל, שֶׁנֶּאֱמַר: אֲרָמִי אָבִד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגְרַשׁ שָׁם בְּמַתִּי מֵעֵט, וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָדוֹל, עֲצוּם וָרֹב. **וַיֵּרֶד מִצְרַיִם** - אָנוּס עַל פִּי הַדְּבוּר.

וַיִּגְרַשׁ שָׁם - מִלְּמַד שֶׁלֹּא יֵרֵד יַעֲקֹב אָבִינוּ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֲלֵא לְגוֹר שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרַעֲהוּ, לָגוּר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ, כִּי אֵין מְרַעָה לְצִאֵן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ, כִּי כָבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גִּשׁוֹן. **בְּמַתִּי מֵעֵט** - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִם, וְעַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב.

וַיְהִי שָׁם לְגוֹי - מִלְּמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שָׁם.

גָדוֹל, עֲצוּם - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל פָּרוֹ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד, וַתִּמְלֵא הָאֶרֶץ אֹתָם.

וָרֹב - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: רַבְּבָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיבָה, וַתִּרְבֵּי וַתִּגְדְּלִי וַתִּבְאֵי בַעֲדֵי עַדִּי, שְׂדֵים נִכְנְוּ וַיִּשְׁעַרְךָ צֶמַח, וְאֶת עֵרֶם וְעֵרִיָּה. וְאֶעְבֹּר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמֶּיךָ, וְאֹמַר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי, וְאֹמַר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי **וַיִּרְעוּ** אֶתְנֹו הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ, וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה.

וַיִּרְעוּ אֶתְנֹו הַמִּצְרַיִם - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: הִבֵּה נִתְחַכְמָה לּוֹ פֶן יִרְבֶּה, וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֶף גַּם הוּא עַל שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ, וְעָלָה מִן הָאֶרֶץ.

וַיַּעֲנוּנוּ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנּוֹתוֹ בְּסַבְלָתָם. וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכָּנוֹת לְפָרְעָה. אֶת פְּתָם וְאֶת רַעַמְסֵס.

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָה.

וַיִּצְעַק אֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קִלְנוּ, וַיִּרְא אֶת עָנֵינוּ וְאֶת עֲמִלְנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ.

וַיִּצְעַק אֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיִּאֲנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבוֹדָה וַיִּצְעֲקוּ, וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֵל אֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קִלְנוּ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

וַיִּרְא אֶת עָנֵינוּ - זוֹ פְרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּדַּע אֱלֹהִים.

וְאֶת עֲמִלְנוּ - אֵלוֹ הַבְּנִיִּים. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל הַבֶּן הַיְלֹוֹד הַיִּאֲרָה תִשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבֵּת תִּחְיִין.

וְאֶת לַחֲצֵנוּ - זֶה הַדְּחַק, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לַחֲצִים אֹתָם.

וַיִּצְאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה, וּבְמִרְאָ גָדֹל, וּבְאִתּוֹת וּבְמִפְתִּים.

וַיִּצְאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם - לֹא עַל יְדֵי מְלָאָךְ, וְלֹא עַל יְדֵי שְׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲלֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבֹּד וּבְעֲצוּמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה, וְהִפִּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה, וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יְהוָה.

וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה - אֲנִי וְלֹא מְלָאָךְ

והפיתו כל בכור בארץ מצרים - אני ולא שרף

ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים - אני ולא השליח.

אני יהוה - אני הוא ולא אחר.

ביד חזקה - זו הדבר, כמה שנאמר: הנה יד יהוה הניחה במקנה אשר בשדה, בסוסים, בחמורים, בגמלים, בבקר ובצאן, דבר כבד מאד.

ובזרע נטויה - זו החרב, כמה שנאמר: וחרבו שלופה בידו, נטויה על ירושלים.

ובמרא גדל - זו גלוי שכינה, כמה שנאמר: או הנסה אלהים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתות ובמופתים, ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה, ובמוראים גדלים, ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך.

ובאתות - זה המטה, כמה שנאמר: ואת המטה הזה תקח בידך, אשר תעשה בו את האתות.

ובמפתים - זה הדם, כמה שנאמר: ונתתי מופתים בשמים ובארץ.

דם ואש ותימרות עשן.

דבר אחר: ביד חזקה - שפטים, ובזרוע נטויה - שפטים, ובמרא גדל - שפטים, ובמפתים - שפטים. אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, ואלו הן:

דם, צפרדע, כנים, ערוב, דבר, שחין, ברד, ארבה, חשך, מכת בכורות

רבי יהודה היה נוהג בהם סמנים:

דצ"ך עד"ש באח"ב.

רבי יוסי הגלילי אומר: מנין אתה אומר שלקו המצרים במצרים עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות? במצרים מה הוא אומר? ויאמרו החרטמים אל פרעה: אצבע אלהים הוא, ועל הים מה הוא אומר? וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים, ויראו העם את יהוה, ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו. כמה לקו באצבע? עשר מכות. אמור מעתה: במצרים לקו עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות.

רבי אליעזר אומר: מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של ארבע מכות? שנאמר: ישלח בם חרון אפו, עברה וזעם וצרה, משלחת מלאכי רעים. עברה - אחת, וזעם - שפטים, וצרה - שלש, משלחת מלאכי רעים - ארבע. אמור מעתה: במצרים לקו ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים מכות.

רבי עקיבא אומר: מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של חמש מכות? שנאמר: ישלח בם חרון אפו, עברה וזעם וצרה, משלחת מלאכי רעים. חרון אפו - אחת, עברה - שפטים, וזעם - שלוש, וצרה - ארבע, משלחת מלאכי רעים - חמש. אמור מעתה: במצרים לקו חמשים מכות ועל הים לקו מאתיים מכות.

כמה מעלות טובות למקום עלינו!

אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים, דיינו.

אלו עֲשֵׂה בָּהֶם שְׂפָטִים, וְלֹא עֲשֵׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם, דִּיִּינוּ.
אלו עֲשֵׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם, וְלֹא הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם, דִּיִּינוּ.
אלו הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם, דִּיִּינוּ.
אלו נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, דִּיִּינוּ.
אלו קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה, דִּיִּינוּ.
אלו הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה וְלֹא שָׁקַע צָרְנוֹ בְּתוֹכוֹ דִּיִּינוּ.
אלו שָׁקַע צָרְנוֹ בְּתוֹכוֹ וְלֹא סָפַק צָרְפָּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה דִּיִּינוּ.
אלו סָפַק צָרְפָּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמֶּן דִּיִּינוּ.
אלו הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמֶּן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, דִּיִּינוּ.
אלו נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְלֹא קָרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינִי, דִּיִּינוּ.
אלו קָרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינִי, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, דִּיִּינוּ.
אלו נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, דִּיִּינוּ.
אלו הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא בָּנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה דִּיִּינוּ.

על אחת, כמה וכמה, טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו: שהוציאנו ממצרים, ועשה בהם שפטים, ועשה באלהיהם, והרג את בכוריהם, ונתן לנו את ממונם, וקרע לנו את היים, והעבירנו בתוכו בחרבה, ושקע צרנו בתוכו, וספק צרפנו במדבר ארבעים שנה, והאכילנו את המן, ונתן לנו את השבת, וקרבנו לפני הר סיני, ונתן לנו את התורה, והכניסנו לארץ ישראל, ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו.

עד כאן אומרים בשבת הגדול:

חנוכה

סדר הדלקת נרות חנוכה

מצות נר חנוכה להדליק בפתח הסמוך לרשות הרבים, משום הנס וכו', אם יש לו חלון לרשות הרבים ידליקם שם, ואם לא, מדליקם אצל הפתח. ומצוה שיניחם בטפח הסמוך לפתח משמאל, שתהא מזוזה מימין ונר משמאל, ונמצא שהוא מסובב במצוות:

תפילה מהגה"ק ר' צבי אלימלך מדינוב בעל בני יששכר זצוק"ל:

לשם יחוד קדשא בריה הוא ושכינתה, ברחילו ורחימו ורחימו ורחילו, ליחד שם י"ה ב"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל. הנני מכוון בהדלקת נר חנוכה לקיים מצות בוראי פאשר צוויי חכמינו ז"ל לתקן את שורשה במקום עליון: ובכך יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשובה ומקבלת ומרצה

לְפָנַי מִצִּוֹת הַדְּלִיקַת נֵר חֲנוּכָה כָּאֵלּוּ כְּפִי כָּל הַכּוֹנֵנוֹת שֶׁכּוֹנְנוּ הַכֹּהֲנִים מִשְׁרָתֵי הַשֵּׁם בְּעַת אֲשֶׁר הָעָרוּ לְמִוֹת נַפְשָׁם בְּשִׁבְלֵי כְבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עוֹרֶרְתָּ נֹצֵחַ עֲלֵיהֶם לְנַצַּח אֶת אוֹיְבֵיהֶם וּלְנַצַּח עַל מְלֶאכֶת בַּיִת יְהוָה, וְהִנְנִי עוֹשֶׂה עַל דַּעְתָּם וְעַל כְּוִנָּתָם וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר שֶׁהִשְׁפַּעְתָּ לָהֶם נְסִיךְ וְזָכוּ לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּדוֹרוֹתֵינוּ, וְפִי כְּפִיהֶם וְעֵשִׂיתִי כַּעֲשִׂיתָם, וּבְזָכוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת תִּזְכְּנוּ לְנַצַּח אֶת אוֹיְבֵינוּ וּלְנַצַּח עַל מְלֶאכֶת בַּיִת יְהוָה, וְגַלְהַ כְּבוֹד מְלִכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְלֹא יִמוּשׁ הַתּוֹרָה מִפִּינוּ וּמִפִּי זְרַעֵנוּ וּמִפִּי זְרַע זְרַעֵנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְבָנִים תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבָּעֵנּוּ מְטוּבָה וְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדָּךָ בְּאַמְתָּ. מְלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּכַבֻּדְךָ וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲצָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ, וְיִדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּנוּ וְיָבִין כָּל יֶצִיר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפְ"וּ בְּגִ" חֲנוּכָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ וּמְלָכוֹת וְ"וּכְפֹ"ל מְשֻׁלָּה בְּגִ" כְּ"ו פַעמִים חֲנֵה אוֹתִי חֲנוּכָה, וּבְגִ" מֵתִתִּיהָ וְ"ו בְּ"ן יוֹחֲנָן כְּהֵ"ן גְּדוֹ"ל חֲשֵׁמְנָא" וּבְנִי"ו. אֲמֵן נֶצַח סְלָה וְעַד:

לפני ההדלקה מברכים להדליק נר ושעשה נסים ובערב הראשון מוסיפים ברכת שהחינו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מְלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנוּכָה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מְלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשִׂה נְסִים לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

רק בלילה הראשון ברוך אתה יהוה אלהינו מְלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֲנִינוּ וְקִיְמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

אחרי שהדליק הנר הראשון משמאל יאמר זאת כשמדליק השאר:

הנרות הָלְלוּ אֱנוֹ מְדַלִּיקִין עַל הַנְּסִים וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה. עַל יְדֵי כְּהֵנִי הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל מִצְוֹת שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנוּכָה. הַנְּרוֹת הָלְלוּ קִדְּשׁ הַסֵּם. וְאִין לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. אֲלֹא לְרֹאוֹתָם בְּלָבָד. כִּדִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל נְסִיךְ וְעַל נְפִלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתְךָ:

ויהי נעם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה: יֵשֵׁב בְּסִתְרָא עָלֵינוּ בְּצַל שְׁדֵי יְתְלוֹנוּ: אִמֵּר לִיהוָה מַחְסֵי וּמִצְוֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ: כִּי הוּא יִצְלָךְ מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צְנָה וְסִחְרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לִילָה מִחַץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהוָה מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: כֹּל מִצְוָה אֶלְךָ וְרַבְבָּה מִימִינְךָ אֶלְךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאָה: כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עָלֵינוּ שְׂמַת מְעוֹנָה: לֹא תִאָּנֶה אֶלְךָ רָעָה וְנִגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָךְ: כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוָה לָךְ לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשְׂאוּנְךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאַבָּן רִגְלָךְ: עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כְּפִיר וְתַנְיִן: כִּי בִי חִשַׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְּצָרָה אֲחַלְצָהוּ וְאַכַּבְּדָהוּ: אֲרָךְ יָמִים אֲשַׁבְּיעָהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרָךְ יָמִים אֲשַׁבְּיעָהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

מזמור שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמְמָךְ יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִיְבֵי לִי: יְהוָה אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי אֶלְךָ וְתִרְפָּאֵנִי: יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיָּדֵי בּוֹר: זָמְרוּ לִיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזַכָּר קִדְּשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ. בְּעָרֵב יִלִּין בְּכִי וּלְבַקֵּר רָנָה: וְאַנִּי אֲמַרְתִּי בְשִׁלּוּי בַל אֲמוּט לְעוֹלָם: יְהוָה בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרֵי עֹז. הַסִּתְרָתָּ פָּנֶיךָ הֵייתִי נְבָהֵל: אֶלְךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאַל אֲדַנִּי אֲתַחַנֵּן: מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדָה עֲפָר הַגֵּאִיד אֲמַתָּה: שְׂמַע יְהוָה וְחַנּוּנִי יְהוָה הִיָּה עֲזָר לִי: הַפְּכַת מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי פִתַּחְתָּ שִׁקִּי וְתִאָּזְנִי שְׂמַחְתָּה: לְמַעַן יִזְמְרָךְ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ:

לְמַנְצַח בְּנִגְיֹנוֹת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ. יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ. סֵלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ יִרְכָּךְ. בְּכָל גּוֹיִם
יְשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים. כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל. וְלְאֵמִים
בְּאֶרֶץ תִּנְחַם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָהּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים. וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ:

אומרים אנא בכח שש פעמים ובפעם השביעי מנגנים:

אָנָּה בְּכַח גְּדֹלַת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה. אב"ג ית"ן:

קָבַל רִנַּת עַמְּךָ שֶׁגִּבְנוּ טְהַרְנוּ נוֹרָא. קר"ע שט"ן:

נָא גְבוּר דוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ כְּבַבַּת שְׁמַרְם. נג"ד יכ"ש:

בְּרַכֵּם טְהַרְם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תִּמְיֵד גְּמִלְם. בט"ר צת"ג:

חֲסִין קְדוּשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ. חק"ב טנ"ע:

יְחִיד גָּאָה לְעַמְּךָ פְּנֵה זֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ. יג"ל פז"ק:

שׁוּעָתֵנוּ קָבַל וְשִׁמְעַ צַעֲקֹתֵנוּ יוֹדַעַ תַּעֲלוּמוֹת. שק"ו צי"ת:

(בלחש): בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד הִנֵּה מַה טוֹב וּמַה נְעִים שְׁבַת אַחִים גַּם יַחַד: כְּשִׁמּוֹן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֵן זָקֵן
אֶהְרֹן שְׂיֵרֵד עַל פִּי מִדוֹתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן שְׂיֵרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִיָּה יִהְיֶה אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

מַעוֹז צוּר יְשׁוּעָתִי לֶךָ נָאָה לְשִׁבְחָה. תִּכּוֹן בֵּית תְּנַפְלָתִי וְשָׁם תִּוָּדָה נִזְבַּחַ. לְעַת תִּכְיִן מִטְּבַח מִצַּר הַמְּנַבַּח. אֲזַ
אֶגְמוֹר בְּשִׁיר מְזֻמּוֹר חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּיחַ:

רַעוֹת שְׁבַעַה נְפָשֵׁי בִּיגוֹן כָּחִי כָּלָה. חַיִּי מָרְרוּ בְּקוּשֵׁי בְּשַׁעֲבוּד מְלָכוֹת עֲגָלָה. וּבִידוֹ הַגְּדוּלָה הוֹצִיא אֶת הַסִּגְלָה.
חֵיל פְּרַעַה וְכָל זֶרְעוֹ יֵרְדוּ כְּאֶבֶן בְּמִצְוֵלָה:

דְּבִיר קְדוּשׁוֹ הִבִּיאֵנִי וְגַם שָׁם לֹא שָׁקַטְתִּי. וּבֹא נוֹגֵשׁ וְהַגְּלֵנִי. כִּי זָרִים עָבַדְתִּי. וַיִּין רַעַל מִסְכָּתִי כְּמַעַט
שְׁעַבְרָתִי. קֶץ בְּבָל. זָרְבָבֶל. לְקֶץ שְׁבַעִים נוֹשְׁעָתִי:

כְּרוֹת קוֹמַת בְּרוּשׁ בְּקוּשׁ אֶגְגִּי בֵּן הַמְּדַתָּא. וְנִהְיֶתָה לוֹ לְפָח וּלְמוֹקֵשׁ לְמוֹקֵשׁ וּגְאֹתוֹ נִשְׁבַּתָּה. רֹאשׁ יְמִינִי
נִשְׂאָתָה. וְאוֹיֵב שְׁמוֹ מַחִיתָ. רַב בְּנָיו וְקִנְיָנָיו עַל הָעֵץ תִּלִּיתָ:

יוֹנִים נִקְבְּצוּ עָלַי אֲזֵי בִימֵי חֲשִׁמְנִים. וּכְרָצוּ חוֹמוֹת מְגֻדְלֵי וְטְמָאוּ כָּל הַשְּׂמָנִים. וּמְנוֹתָר קִנְקֻנִים נַעֲשָׂה גַם
לְשׁוֹשָׁנִים. בְּנֵי בֵינָה יְמִי שְׁמוֹנָה קָבְעוּ שִׁיר וּרְנָנִים:

חֲשׂוּף זְרוּעַ קְדוּשָׁה וְקָרֵב קֶץ הִישׁוּעָה. נִקְם נִקְמַת דָּם עָבַדְיָה מֵאֵמָה הִרְשָׁעָה. כִּי אֶרְכָּה לָנוּ הַשָּׁעָה. וְאֵין קֶץ
לְיַמֵּי הָרַעָה. דְּחָה אֲדַמּוֹן בְּצַל צִלְמוֹן הָקֵם לָנוּ רוּעָה שְׁבַעָה:

תפילת שחרית לחנוכה

דיני שחרית לחנוכה

מתפללים כמו ביום חול, ואומרים על הנסים במודים. אחרי שמונה עשרה אומרים הלל שלם, חצי קדיש, ומוציאים ספר תורה, וקוראים ג' גברי בפרשת נשא, ביום הראשון קוראים לכהן עד "לחנכת המזבח", לוי עד "מלאה קטרת", ושלישי עד "עמינדב". וביום השני קורא הכהן עד "מלאה קטרת", לוי עד "בן צוער", וישׁרָאֵל חוזר וקורא "ביום השני". וכן בכל שאר ימי החנוכה קורין הקרבן של אותו היום. אחר הקריאה אומרים חצי קדיש, אשרי ובא לציון (אין אומרים "למנצח" ו"תפילה לדוד", וממשיכים כמו שאר הימים, למעט ראש חדש שאז נוהגים כראש חודש לאחר הלל שיר של יום, ברכי נפשי, מוציאים ב' ספרים, בראשון קורין ג' גברי בפרשת ראש חדש, כהן קורא עד "רביעית ההין", לוי עד "ונסכה", שלישי עד סוף קריאת ראש חדש, ולא יאמר קדיש, ובספר שני קורא הרביעי בפרשת הנשיאים קרבן של אותו היום, חצי קדיש, אשרי ובא לציון, בית יעקב, מחזירים הספרים למקומם, חצי קדיש, ומתפללים מוסף של ראש חדש, ואומרים על הנסים בהודאה. אחר מוסף אומר קדיש שלם, קדיש שלם, קוה אל ה' עלינו לשבח.

קריאה ליום ראשון של חנוכה

ביום הראשון של חנוכה קוראים שלשה אנשים בפרשת נשא עד "נחשון בן עמינדב". כהן קורא עד "לחנכת המזבח", לוי עד "מלאה קטרת", וישׁרָאֵל עד "נחשון בן עמינדב".

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תַבְרֹכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: בְּרַכֶּה יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶהָ: יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: וַיְהִי בַיּוֹם פְּלוֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וְאֶת כָּל פְּלִי וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל פְּלִי וַיִּמְשָׁחֵם וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם: וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל הַפְּקָדִים: וַיָּבִיאוּ אֶת קַרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ עֶגְלֹת צֶבַע וְשִׁנֵּי עֶשְׂרֵת בָּקָר עֶגְלֹה עַל שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׂוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח מֵאֹתָם וְהִי לְעֵבֶד אֶת עֲבֹדַת אֱהֱל מוֹעֵד וְנִתְתָּה אוֹתָם אֶל הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבַדְתּוֹ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הָעֶגְלֹת וְאֶת הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל הַלְוִיִּם: אֶת שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת וְאֶת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבַדְתָּם: וְאֶת אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֶת שְׁמוֹנֵת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבַדְתָּם בְּיַד אֵיתָמָר בִּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: וְלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי עֲבַדְתָּ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכִתְּףִי יִשָּׂאוּ: וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻפֹת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת קַרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נְשִׂאֵי אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂאֵי אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת קַרְבָּנָם לְחֻנְפַת הַמִּזְבֵּחַ: וְלֹא יִשָּׂאוּ אֶת קַרְבָּנֵם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת קַרְבָּנֵם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן בְּיַד עַמִּינַדָב לְמִטֵּה יְהוּדָה: וְקַרְבָּנֵם קֶעֶרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמָאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שְׁקָל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: וְשְׁלִישִׁי מִשְׁחָ שְׁלִישִׁי מִשְׁחָ אֶחָד בֶּן בָּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחֻטָּאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קַרְבָּן נְחֻשׁוֹן בְּיַד עַמִּינַדָב:

קריאה ליום שני של חנוכה

ביום השני קוראים שלשה אנשים, כהן קורא עד "מלאה קטרת", לוי עד "נתנאל בן צוער", וישׁרָאֵל חוזר וקורא מ"ביום השני" עד סוף הקרבן, וכן על זו הדרך יעשו בשאר ימי החנוכה.

וְשְׁלֹשִׁים וּמָאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שְׁקָל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: וְשְׁלִישִׁי מִשְׁחָ שְׁלִישִׁי מִשְׁחָ אֶחָד בֶּן בָּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחֻטָּאת: וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קַרְבָּן נְתַנְאֵל בְּיַד צוּעֵר:

קריאה ליום שלישי של חנוכה

וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעַיִם שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֶאָה קְטֹרֶת: – לֹוִי – פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן חֵלֹן:

קריאה ליום רביעי של חנוכה

וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעַיִם שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֶאָה קְטֹרֶת: – לֹוִי – פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן שְׁדִיאֹר:

קריאה ליום חמישי של חנוכה

וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעַיִם שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֶאָה קְטֹרֶת: – לֹוִי – פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבַּן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן צִוְּיָשָׁד:

קריאה ליום שישי של חנוכה

וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעַיִם שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֶאָה קְטֹרֶת: – לֹוִי – פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבַּן אֱלִיסָף בֶּן דְּעוּאֵל:

קריאה ליום שביעי של חנוכה

וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעַיִם שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֶאָה קְטֹרֶת: – לֹוִי – פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבַּן אֱלִישָׁמֶע בֶּן עַמִּיהוּד:

קריאה ליום זאת חנוכה

ביום השמיני, קוראים ג"כ שלשה אנשים, כהן קורא עד "מלאה קטורת", לוי עד "זה קרבן גמליאל בן פדהצור", וישָׁרְאֵל חוזר וקורא מ"ביום השמיני" עד "כן עשה את המנורה".

וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעַיִם שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֶאָה קְטֹרֶת: – לֹוִי – פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבַּן גְּמִלְיָאֵל בֶּן פְּדֵהצֹוּר: – יִשְׂרָאֵל חֹזֵר וְקוֹרֵא מִ"בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי" עַד "כֵּן עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה".

זָהָב מִלֶּאֱהָ קִטְרוֹת: פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן אֲבִיָּדָן בֶּן גְּדֵעֲנִי: בַּיּוֹם הַעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבָנִי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן עֲמִישַׁדָּי: קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֶּאֱהָ קִטְרוֹת: פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן אַחִיעֶזֶר בֶּן עֲמִישַׁדָּי: בַּיּוֹם הַשְּׁתִּי עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנִי אֲשֶׁר פִּגְעִיאֵל בֶּן עֶכְרֹן: קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֶּאֱהָ קִטְרוֹת: פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן אַחִירֵע בֶּן עֵינָן: קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֶּאֱהָ קִטְרוֹת: פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבַּן אַחִירֵע בֶּן עֵינָן: זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂיאֵי יִשְׂרָאֵל קַעֲרַת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזָּרְקֵי כֶּסֶף שְׁנַיִם עֶשֶׂר כִּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקַּעֲרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשְׁבַעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים: וְאַרְבַּע מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: כִּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִלֵּאֹת קִטְרוֹת עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה הַכֹּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כֹּל זָהָב הַכִּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה: כֹּל הַבָּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם עֶשֶׂר כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם וְשְׁעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֶשֶׂר לְחֻטָּאת: וְכֹל בָּקָר זָבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שְׁתֵּים עֶתְדִים שְׁתֵּים כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שְׁתֵּים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ: וּבָבֵא מֹשֶׁה אֶל אֱהֹל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהִים מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדוּת מִבֵּין שְׁנֵי הַפָּרְבִּים וַיְדַבֵּר אֵלָיו: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶמְרָתָ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנֹּרֹת אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שְׁבַעַת הַנֹּרֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הָעֹלָה נִרְתְּיָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד יָרְכָה עַד פְּרָחָה מִקְשָׁה הוּא כַּמְּרֹאֶה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כִּן עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה:

פּוּרִים

פּרֶשֶׁת זְכוּר

מוֹצִיאִים סֵפֶר הַתּוֹרָה וְקוֹרְאִים בַּפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעָה, וְלִמְפֹטִיר קוֹרְאִים בַּפְּרֶשֶׁת זְכוּר.

זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עִמְלֶךָ בַּדֶּרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קָרָה בַּדֶּרֶךְ וַיִּזְנַב בְּךָ כֹּל הַנְּחִלֹּתֶיךָ אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיַף וַיִּגַּע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהִנָּיִחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכָּל אֲיָבִיב מִסָּבִיב בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת זְכוּר עִמְלֶךָ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

קְרִיאַת הַמְּגִלָּה

לִפְנֵי קְרִיאַת הַמְּגִלָּה מְבַרֵךְ הַחֹזֵן בַּעֲמִידָה, וְגַם הַקָּהֵל יַעֲמִדוּ בַשַּׁעַת הַבְּרָכָה וַיְכוּנוּ לְצִאת יָדֵי חוֹבַת הַבְּרָכָה וְהַקְּרִיאָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

בליל פורים, מברך ברכת "שהחיינו". ביום הפורים גם יברך ויכווין לכלל מצוות היום, מקרא מגילה, משלוח מנות, משתה ושמחה, מתנות לאביונים.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

קוראים את המגילה

(א) ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: בשנת שלוש למלוכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: חור פרס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת: והשקות בכלי זהב וכלים מפלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: והשתיה כדת אין אנס פי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהוימן בהתא חרבונוא בגתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש: להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה פי טובת מראה היא: ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים פי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין: והקרב אליו פרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראוי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים: ויאמר (מומכן) ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עושה ושתי המלכה פי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש: פי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפני ולא באה: והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויפתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן: וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם פלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:

(ב) אחר הדברים האלה כשם חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה: ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן: איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש מיני: אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים: ותיטב הנערה בעיני ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה

ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשוורוש מקץ היות לה פדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חודשים בשמן המור וששה חודשים בבשמים ובתמרוקי הנשים: ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם: ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראה: ותלקח אסתר אל המלך אחשוורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: ויאבה המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם פתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך: אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתן ותירש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:

(ג) אחר הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו: וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: ויהי (באמר) כפאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויאידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי: וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשוורוש עם מרדכי: בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם אחד מפזר ומפחד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם: אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך: ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צר היהודים: ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו פטוב בעיניך: ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשוורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז: פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה: הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשותות והעיר שושן נבוכה:

(ד) ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוף העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה: ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: ובכל מדינה ומדינה מקום

אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: (ותבואינה) ותבואנה נערות אסתר וסריסה וגידי לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ותקרא אסתר להתר מסריסי המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ויצא התר אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך (ביהודיים) ביהודים לאבדם: ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה: ויבוא התר ויגד לאסתר את דברי מרדכי: ותאמר אסתר להתר ותצוהו אל מרדכי: כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחייה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום: וגידי למרדכי את דברי אסתר: ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מפל היהודים: כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ויבית אביה תאבדו ומי יודע אם לעת פזאת הגעת למלכות: ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: לה פנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום פן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהה עליו אסתר:

(ה) ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על פסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לה: ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשטה אשר עשיתי לו: ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשטה אשר עשיתה אסתר: ויאמר המלך לאסתר במשטה היין מה שאלתך: וינתן לה וימה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשטה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשטה אשר עשיתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך: וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשטה שמח וייטב הדבר לפני המן

(ו) בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרוש שני סריסי המלך משומרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו: ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבן למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממנו: ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: יביאו לבווש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב

עָלְיוּ הַמֶּלֶךְ וְאַשֶׁר נָתַן כְּתָר מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ: וְנָתַן הַלְבוּשׁ וְהַסּוּס עַל יַד אִישׁ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתִים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וְהִרְפִּיבֵהוּ עַל הַסּוּס בְּרָחוּב הָעִיר וְקָרְאוּ לְפָנָיו כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֶמֶן מֵהָר קַח אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה כֵן לְמַרְדְּכָי הַיְהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֵל תִּפְּל דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: וַיִּקַּח הֶמֶן אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס וַיִּלְבַּשׁ אֶת מַרְדְּכָי וַיְרַפִּיבֵהוּ בְּרָחוּב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כִּכָּה יַעֲשֶׁה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: וַיָּשֶׁב מַרְדְּכָי אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן נִדְחַף אֶל בֵּיתוֹ אֲבָל וַחֲפוּי רֹאשׁ: וַיִּסְפָּר הֶמֶן לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ וּלְכָל אֲהֲבָיו אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מַרְדְּכָי אֲשֶׁר הַחֲלוּת לְנַפְּל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נְפוּל תִּפּוּל לְפָנָיו: עוֹדִם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיְבַהֲלוּ לְהַבִּיא אֶת הֶמֶן אֶל הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

(ז) וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהֶמֶן לִשְׁתוֹת עִם אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מָה שָּׂאֲלָתְךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנָּתֶן לָךְ וּמָה בְּקִשְׁתְּךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂ: וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם מִצָּאֵתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֶן לִי נִפְשִׁי בְּשִׂאֲלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי: כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׂמִיד לְהָרוֹג וּלְאַבֵּד וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וְלִשְׂפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ הַחֲרָשְׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שׁוֹה בְּנִזְק הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי זֶה הוּא אֲשֶׁר מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הֶמֶן הָרַע הַזֶּה וְהֶמֶן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה: וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֵל גִּנֶּת הַבַּיִת וְהֶמֶן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי כָלְתָה אֵלָיו הָרַעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנֶּת הַבַּיִת וְאֵל בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהֶמֶן נִפְּל עַל הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הִגַּם לְכַבּוֹשׁ אֶת הַמַּלְכָּה עַמִּי בְּבַיִת הַדָּבָר יָצָא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הֶמֶן חָפוּ: וַיֹּאמֶר חַרְבוּנָה אַחַד מִן הַסָּרִיסִים לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה הָעֵץ אֲשֶׁר עָשְׂתָה הֶמֶן לְמַרְדְּכָי אֲשֶׁר דָּבַר טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ עִמָּד בְּבַיִת הֶמֶן גְּבוּהַ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עָלָיו: וַיִּתְּלוּ אֶת הֶמֶן עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הָכִין לְמַרְדְּכָי וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה:

(ח) בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת בֵּית הֶמֶן צָרָר (הַיְהוּדִים) הַיְהוּדִים וּמַרְדְּכָי בָּא לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ כִּי הִגִּידָה אֶסְתֵּר מָה הוּא לָהּ: וַיִּסֵּר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הָעֵבִיר מֵהֶמֶן וַיִּתְּנָהּ לְמַרְדְּכָי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת מַרְדְּכָי עַל בֵּית הֶמֶן: וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתִּדְבַּר לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ וַתִּפְּל לְפָנָיו רַגְלָיו וַתִּבָּרַךְ וַתִּתְחַנֵּן לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת רַעַת הֶמֶן הָאֲגָגִי וְאֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים: וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת שַׂרְבֹּט הַזָּהָב וַתִּקֶּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמִד לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ: וַתֹּאמֶר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם מִצָּאֵתִי חֹן לְפָנָיו וְכֹשֶׁר הַדָּבָר לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת הַסָּפָרִים מִחֲשַׁבְתַּת הֶמֶן בֶּן הַמִּדְּבָר הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֵּד אֶת הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ: כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּרַעָה אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּאַבְדֹן מוֹלְדָתִי: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְלְמַרְדְּכָי הַיְהוּדִי הִנֵּה בֵּית הֶמֶן נִתְּנָתִי לְאֶסְתֵּר וְאֵתוֹ תִּלְוּ עַל הָעֵץ עַל אֲשֶׁר שָׁלַח יָדוֹ (בַּיְהוּדִים) בַּיְהוּדִים: וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל הַיְהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וַחֲתִמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי כָתַב אֲשֶׁר נִכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנִחַתּוּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהַשִּׁיב: וַיִּקְרָאוּ סָפָרֵי הַמֶּלֶךְ בַּעֲת הַהִיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֲדָשׁ סִיּוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּל אֲשֶׁר צִוָּה מַרְדְּכָי אֶל הַיְהוּדִים וְאֶל הָאַחֲשַׁרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר מֵהַדָּו וְעַד כּוּשׁ שִׁבְעַ וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְתָּבָה וְעַם כָּלִשְׁנוֹ וְאֵל הַיְהוּדִים כַּכְתָּבָם וְכָלִשְׁוֹנָם: וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ וַיִּחַתֵּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סָפָרִים בְּיַד הָרָצִים בְּסוּסִים רַכְבִּי הָרָכָשׁ הָאַחֲשַׁרְפָּנִים בְּנֵי הָרַמְכִים: אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַקְהֵל וְלַעֲמִד עַל נַפְשָׁם לְהַשְׂמִיד וְלְהָרוֹג וְלְאַבֵּד אֶת כָּל חַיִּל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֲתֶם טָף וְנָשִׁים וְשִׁלְלָם לְבוֹז: בַּיּוֹם אַחַד בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ בְּשִׁלּוּשָׁה עָשׂוֹר לְחֲדָשׁ שְׁנַיִם עָשׂוֹר הוּא חֲדָשׁ אֲדָר: פִּתְשָׁגָן הִפְתָּב לְהַנָּתֵן דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל הָעַמִּים וְלְהַיּוֹת (הַיְהוּדִים) הַיְהוּדִים (עַתּוּדִים) עַתִּידִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהַנָּקֵם מֵאֲבִיבֵיהֶם: הָרָצִים רַכְבִּי הָרָכָשׁ הָאַחֲשַׁרְפָּנִים יָצְאוּ מִבְּהַלִּים וּדְחוּפִים בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ

והדת נתנה בשושן הבירה: ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר: ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתהודים כי נפל פחד היהודים עליהם:

(ט) ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם: נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול: ויפו היהודים בכל איביהם מפת חרב והרג ואבדון ויעשו בשנאייהם פרצונם: ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא: ואת פורתא ואת אדליא ואת ארדתא: ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדי ואת וזתא: עשרת בני המן בן המנדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם: ביום ההוא בא מספר ההרואים בשושן הבירה לפני המלך: ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך: מה עשו ומה שאלתם וינתן לה ומה בקשתם עוד ותעש: ויאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות פדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: ויאמר המלך להעשות כן ונתנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: ויקהלו (היהודים) היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם: ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרג בשנאייהם חמשה ושבועים אלה ובבזה לא שלחו את ידם: ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: על כן היהודים (הפרושים) הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים: לקיים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: כימים אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מיוגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: כי המן בן המנדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על פכה ומה הגיע אליהם: קימו (וקבל) וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: וכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקוה לקיים את אגרת הפורים הזאת השנית: וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת: לקיים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קיים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם: ויאמר אסתר קיים דברי הפורים האלה ונכתב בספר:

(י) וַיִּשְׂם הַמֶּלֶךְ (אחשרש) אַחְשֵׁירוּשׁ מִסַּעַל הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם: וְכָל מַעֲשֵׂה תַקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מְרָדְכִי אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ הָלֹוא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדִי וּפְרָס: כִּי מְרָדְכִי הַיְהוּדִי מִשְׁנֵה לְמֶלֶךְ אַחְשֵׁירוּשׁ וְגָדוֹל לַיהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אֶחָיו דָּרַשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדָבַר שְׁלוֹם לְכָל זָרְעוֹ:

אחר קריאת המגילה גוללה ואחר כך מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. הרב את ריבנו. והדן את דיננו. והנזקם את נקמתנו. והמשלים גמול לכל אויבי נפשנו. והנפדע לנו מצרינו. ברוך אתה יהוה. הנפדע לעמו ישראל מפל צריהם. האל המושיע:

בשחרית מתחילין שושנת יעקב:

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם וַיַּפֵּר מַחְשְׁבוֹת עַרוּמִים: בְּקוּם עַלֵינוּ אָדָם רָשָׁע. נָצַר זְדוֹן מִזָּרַע עֲמָלֵק: גָּאָה בְּעֲשׂוֹרוֹ וְכָרָה לוֹ בּוֹר. וּגְדַלְתּוֹ יִקְשֶׁה לוֹ לְכַד: דָּמָה בְּנִפְשׁוֹ לְלַכְד וְנִלְכַד. בְּקִשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מִהָרָה: הָמָן הַיְהוּדִי עַיִת אֲבוֹתָיו וְעוֹרָר שְׁנֵאת אַחִים לְבָנִים: וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל. כִּי בְחַמְלָתוֹ עַל אָגַג נוֹלַד אוֹיֵב: זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צְדִיק. וְנִלְכַד טָמֵא בְיַדֵי טְהוֹר: חֲסֵד גָּבַר עַל שְׂגָגַת אָב. וְרָשָׁע הוֹסִיף חֲטָא עַל חֲטָאָיו: טָמֵן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת עַרוּמָיו. וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה: יָדוֹ שָׁלַח בְּקִדּוּשֵׁי אֵל. כִּסְפוֹ נָתַן לְהַכְרִית זָכָרָם: כְּרֹאוֹת מְרָדְכִי כִי יָצָא קָצָף וְדַתִי הָמָן נִתְּנָה בְשִׁישׁוֹן: לְבַשׁ שֵׁק וְקִשֶׁר מִסְפֵּד וְגָזַר צוּם וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶס: מִי זֶה יַעֲמִד לְכַפֵּר שְׂגָגָה וְלִמְחַל חֲטָאת עוֹן אֲבוֹתֵינוּ: נִץ פָּרַח מְלוּלָב. הֵן הַדְּסָה עֲמֻדָה לְעוֹרֵר יְשָׁנִים: סְרִיסָה הִבְהִילוֹ לְהָמָן לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֲמַת תַּנְיָנִים: עָמַד בְּעֲשׂוֹרוֹ וְנִפְל בְּרָשָׁעוֹ. עֲשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְּלָה עָלָיו: פִּיָּהֶם פָּתְחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְל. כִּי פוּר הָמָן נִהַפֵּךְ לְפוּרָנוּ: צְדִיק נִחְלַץ מִיַּד רָשָׁע. אוֹיֵב נִתַּן תַּחַת נִפְשׁוֹ: קִיְמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פּוּרִים וְלִשְׁמֹחַ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: רְאִיתָ אֶת תְּפִלַּת מְרָדְכִי וְאַסְתֵּר. הָמָן וּבְנָיו עַל הָעֵץ תָּלִיתָ:

שִׁשְׁנֵת יַעֲקֹב צִהְלָה וְשִׁמְחָה בְּרֹאוֹתָם יַחַד תִּכְלַת מְרָדְכִי: תִּשְׁוַעְתֶּם הִיִּית לְנֶצַח. וְתִקְוַתְּם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר: לְהוֹדִיעַ שֶׁכָּל קִנְיָה לֹא יִבָּשׁוּ. וְלֹא יִכְלְמוּ לְנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ: אֲרוּר הָמָן אֲשֶׁר בְּקִשׁ לְאַבְדֵי. בְּרוּךְ מְרָדְכִי הַיְהוּדִי. אֲרוּרָה זָרַשׁ אִשְׁתּוֹ מִפְּחִידֵי. בְּרוּכָה אֶסְתֵּר בַּעֲדֵי. אֲרוּרִים כָּל הַרְשָׁעִים. בְּרוּכִים כָּל הַצְּדִיקִים. וְגַם חֲרֻבְנָה זְכוּר לְטוֹב:

ואחר כך אומרים ואתה קדוש וכו'. קדיש שלם בלא תתקבל. ובמוצאי שבת אומרים ויהי נועם ואתה קדוש. קדיש שלם. למנצח על אילת השחר. ק". ברכו. עלינו. תמצא לעיל אחר תפלת ערבית:

סדר יום פורים

ביום פורים מתפללים כמו כל יום חול ואומרים בהודאה על הנסים, ולאחר העמידה חצי קדיש, ומוציאים ס"ת וקוראים ג' עולים בפרשת בשלח:

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם: ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: **לוי** ויהיה פאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר גיח ידו וגבר עמלק: וידי משה פבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב **ישראל** ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה

אמחה את זכר עמלק מתחת השמים: ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על פס יח
מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר:

חצי קדיש, קורין המגילה בברכותיה לפניה ולאחריה. אחר המגילה ממשיכים אשרי ובא לציון עד סוף
התפילה כשאר ימים:

תעניות ואבלות

סדר יום כיפור קטן

תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפוך שיחו: יהוה שמעה תפלתי ושוועתי אליה תבוא: אל תסתיר פניך
ממני ביום צר לי הטה אלי אזנה ביום אקרא מהר ענני: כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו: הופה כעשב
ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי: מקול אנהתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס
חרבות: שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר פלחם אכלתי
ושקני בבכי מסכתי: מפני זעמה וקצפה כי נשאתני ותשלכני: ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: ואתה יהוה
לעולם תישב וזכרך לדר ודר: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה פי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה
ואת עפרה יחננו: ויראוגים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: פנה
אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תנכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה: כי השקיף ממרום
קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמונתה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו
בירושלים: בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה: ענה בדרך כחי קצר ימי: אמר אלי אל תעלני
בחצי ימי בדור דורים שנותיה: לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: המה לאבדו ואתה תעמד וכלם
כפגד יבלו פלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה הוא ושנותיה לא יתמו: בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניה יכון:

פיוט זה חיברו רבי יהודה אריה ממודינא ושמו רמוז בתחלת כל חרוז:

יום זה יהי משקל כל חטאתי, בטל במעוטו פדמות ירח, היום לבד מספר זכותי, ירבה ויצייץ צייץ ויהי פורח.
יום:

ודאי זדון לבי אצלו גלוי, חוטי עונותי עם דוק רשעי, דיני אני אדע באש קלוי, כי רע וביש ארגתי אל פשעי,
הולך ביום ויום אחר בצעי, מבית מקום ספר תינוק בורח. **יום:**

אכן בחבלי שוא עון מושך, אחר, לה אלי באתי נצב, רפאות לארס מר נחש נושך, שואל ומתחנן נכאב
נעצב, יושב בענוי אבן מחצב, יד פה ועין אין לי טעם וריח. **יום:**

הן ראש חדשים אל עמה נתת, לזמן כפרה על כל תולדותם, מאת אהוביך שוטן השבת, על פן אקדמה
בתחנתם, מיום לפניו בא פי אז איתם, אשוב לאיש תושב לא עוד אורח. **יום:**

וברוב חסדיך אתה מלכי, תקום תרחם את ציון קדשנו, דירת מנוחתך שים כבוד, כי בה נעלה עולות ראשי
קדשנו, נא אל שלח נושא נזר ראשנו, פי שם לבבנו שואף זורח. **יום:**

למנצח מזמור לדוד: זענה יהוה ביום צרה. ישגבה שם אלהי יעקב: ישלח עזרה מקדש. ומציון יסעדה: זכור
כל מנחותיה. ועולתה ידשנה סלה: יתן לה כלבבה. וכל עצתה ימלא: נרננה בישועתה. ובשם אלהינו נדגל.

ימלא יהוה כל משאלותיך: עתה ידעתי. כי הושיע יהוה משיחו. יענהו משמי קדשו. בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים. ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: המה פרונו ונפלו. ואנחנו קמנו ונתעודד: יהוה הושיע המלך יעננו ביום קראנו:

סדר קרבנות, אומרים אשרי, ח"ק, ומתפללין שמו"ע ואחר חזרת הש"ץ מתחילין כאן:

לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו ויחבשנו: יחיינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפננו: כי לא על צדקתנו אנחנו מפילים תחנונינו לפניה כי על רחמי הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי, כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: (חוק) השכיבו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקדם:

ג"פ: אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

אנא יהוה אלהי השמים, תפון תפלתנו קטורת לפניה ותוציא כאור צדקנו ומשפטנו פצהרים: אמרינו האזינה יהוה בינה הגיגנו: בקראנו יענו אלהי צדקנו: פרחם אב על בנים, כן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיע המלך יעננו ביום קראנו:

סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך, וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה, ושם נאמר: **ויאמר יהוה סלחתי כדברך:**

הטה אלהי אזנה ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה, כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניה, כי על רחמי הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סליחה. חיברה רבי מרדכי בר שבת ארוך ושמו רמוז בראש כל חרוז:

אלהינו ואלהי אבותינו:

(חזן) משאת פפי מנחת ערב רצה נא בלשר, תפון תפלת קטורת לפניה בתם ובישר, בקראי יענו צורי היום יפנה:

(קהל) - כאשר יביאו בני ישראל את המנחה:

(חזן) - ריח ניחוח אמרי פי לפניה צור עולמים, חלבי ודמי הנמעט בצומי תמור חלבים ודמים, קבל הגיון לבי אשר ערכת היום (נ"א זה כמה ימים) בנעימים:

(קהל) - כְּחֹטְאֵת כְּאִשָּׁם וְכַמְנַחָה:

(חזן) - דְרוֹשׁ נָא בְיוֹם זֶה דּוֹרְשִׁיךָ וְהִדְרִישׁ לָהֶם בְּנֵיב שְׁפָתַיִם, שְׁעָה לְמַעַמְדָם וְטַהֲרֵם כַּפְסָף מְזַקֵּק שְׁבַעֲתַיִם, וְרַצָּה שְׁיַחַתֶּם כְּשָׂה אַחַת מִן הַצֵּאֵן מִן הַמְּאֵתַיִם:

(קהל) - מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה:

(חזן) - כָּלִיל וְעוֹלָה תִּחַנְתִּי תִחַשְׁבַּ וּמִשְׁטִינִי רִיב תִּרְיֵב, וְתוֹצִיא כָּאוֹר צְדָקִי טָרָם יָבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְיַעֲרִיב, שְׁפוֹךְ כַּמִּים לְבוֹ בְּתַפְלָתוֹ כֹּל אִישׁ.

(קהל) - וְהִקְרִיב הַמְּקָרִיב קָרְבָּנוֹ לִיהוָה מִנְחָה:

(חזן) - יִשְׂרוּן עִמָּךָ יִשִּׁיר חֲסִדְךָ בְּטוֹב לֶקַח, הִטָּה אֱלֹוֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמָע וְעֵינֶיךָ פָּקַח, וְרֵאֵה כִּי טוֹב מִסְתוֹפֵף בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ:

(קהל) - וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה:

(חזן) - בְּרֹוב רַחֲמֶיךָ אֲמַרִי הַאֲזִינָה יְהוָה הִגִּיגִי בִינָה, אִם נָא מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי קִדְּם מְעוֹנָה, וְלִקְחָתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי אֲשֶׁר הִבֵּאתִי לָךְ בְּתַחֲנָנֶה:

(קהל) - וַיְהִי כַעֲלוֹת הַמִּנְחָה:

(חזן) - שִׁדִּי לֹא מְצָאנוּךָ שִׁגִּיא כַח לַעֲדָה מְקַדָּם קִנְיָתָּ, אֶחָד הַמְּרֻבָּה וְאֶחָד הַמְּמַעֵיט בְּשׁוֹבוֹ נִפְשׁוֹ רְצִיָּתָּ, אַךְ יִכְנוּ לְבוֹ לְפָנֶיךָ בְּמִנְחָתוֹ בַּעַת הַקְּרִיב אוֹתָהּ:

(קהל) - וְזֹאת תִּנְוֶרֶת הַמִּנְחָה:

(חזן) - בְּהִיּוֹת מְזַבְּחִי וּמְקַדְּשִׁי עַל מְכוֹנוֹ וּגְבוּלוֹ, הִיוּ מְכַפְּרִים עָלֵינוּ בְּשַׁעֲרֵים הָעוֹלָיִם לְגוֹרְלוֹ, וְעַתָּה בְּאִשְׁמִתְנֵנוּ לוֹ חֶפֶץ יְהוָה לְהִמִּיתֵנוּ:

(קהל) - לֹא לֶקַח מִיָּדֵנוּ עוֹלָה וּמִנְחָה:

(חזן) - תִּחַנְוִנִים יִדְבַּר עִמָּךָ יְבַקֵּשׁ סְלִיחָה בְּלֵב מֶר, הִנּוּ מִתְּיַצֵּב עַל מְצוֹר וְעוֹמֵד עַל הַמִּשְׁמֶר, מְחַלָּה פָּנֶיךָ לַעַת מִנְחַת עָרֵב וּמְצַפָּה כּוֹפֵר:

(קהל) - כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בְּמִנְחָה:

(חזן) - יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּנָה וְעָרֶיךָ מְקַצָּה, אֲסוּרִים רְעוּצִים פָּתַח וְלַחֲפָשִׁי הוֹצֵא, וְעָרְבָה לִיהוָה מִנְחָתָם כִּימֵי עוֹלָם וְתָשׁוּב וְתִרְצָה:

(קהל) - עוֹד פְּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה:

(חזן) - וּנְפִוצוֹת יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּץ יָדְךָ שְׁנִית תּוֹסֵף, כְּרוּעָה עֲדָרוֹ תִרְעַם בְּנוֹה טוֹב תִּאֲסֹף, וְיֵשֶׁב מְצָרָף וְטַהֵר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּזָהָב וְכַפְסָף:

(חו"ק) - וְהָיוּ לִיהוָה מְגִישֵׁי מִנְחָה:

אל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדִּיּוֹת, מוֹחֵל עוֹנוֹת עִמוֹ מְעַבֵּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמוֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֵשׁ

עֲשֵׂרָה, וּזְכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה, כְּהוֹדֵעַתָּ לְעַנְיֵי מִקְדָּם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיֵּרַד יְהוָה בְּעַנְן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְבֵּי אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לְאֲלָפִים נִשְׂא עֹון וּפְשָׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: וְסַלְחַת לְעֹונָיו וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קַרְאִי:

וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ, תִּכּוֹן תִּפְלִתָנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כְּפִינוּ מִנְחַת עָרֵב: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי פִינוּ וְהִגִּיוֹן לִבְנוֹ לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ: כָּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, כֵּן תִּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ: לִיהוָה הִישִׁיעָה עַל עַמְּךָ בְּרִכְתְּךָ סֵלָה: יְהוָה צָבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צָבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קַרְאֵנוּ:

סליחה. חיברה רבי אליעזר ברבי יצחק הלוי ושמו רמוז בראש החרוזים:

(חזן) **אֱלֹהֵי** בְּשֵׁר עַמְּךָ מִפְּחָדְךָ סָמֹר, וְתִמְיֵד עוֹמֵד עַל מִשְׁמֶר, וּמִצָּפָה לַעֲת מִנְחַת עָרֵב:

(קהל) - כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה:

(חזן) - לְהַקְשִׁיב לְמִשְׁטִינְנוּ מָאֵן תִּמְאֵן, סְאוֹנוּ בְּרַעַשׁ אֵל נָא תְהִי סוֹאֵן, וְאִם עֹונוֹת תִּנְשָׁמוֹר הֲלֵא רְבוּ:

(קהל) - מִאֵיִן עוֹד פְּנוֹת אֵל הַמִּנְחָה:

(חזן) - יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲשֶׁר בָּךְ מִאֲמִין, אִם בְּשִׁמְאֵל דְּחִיתוֹ קִרְבֵּהוּ בִּימִין, בָּא לְשַׁחַר פְּנֵיךָ:

(קהל) - וַיִּקַּח מִן הַבָּא בִּידוֹ מִנְחָה:

(חזן) - עוֹרְכֵי שְׁוֹעַ מִשְׁלָמֵי פָרִים שְׁפָתוֹתָם, רָצָה וְהִשְׁלַךְ בְּמִצּוּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם, יַעֲרֵב עָלֶיךָ שִׁיחָתָם וְרִנָּתָם:

(קהל) - פְּחַטָּאת וְכַעוֹלָה וְכַמִּנְחָה:

(חזן) - זָכַר פֶּר פָּנִים וְשִׁעִיר פְּנִימִי וְחִיצוֹן, יְהִי נָא אֲמִרֵנוּ לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן, וְתַעֲרֵב מִנְחָתָנוּ כְּשֶׁה אַחַת מִן הַצֹּאן, מִן הַמֵּאֲתָיִם:

(קהל) - מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה:

(חזן) - רָאָה כִּי אֲזַלְתָּ יְדֵינוּ וַיּוֹשְׁבֵי מְרוֹם שָׁחוּ, פָּסוּ אֲמוּנִים וּבָכּוּ לְקַחוּ, כְּבַד פָּה וְעִרַל שִׁפָּה:

(קהל) - וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בִּידוֹ מִנְחָה:

(חזן) - בָּרַר נִיב שְׁפָתַי כְּשִׁחַר פְּרוֹשׁ, עֲנֵנִי וּרְפָא מִזְבַּחְךָ הֶהְרִיס, חֲלֻקַת לְשׁוֹנֵי תַעֲרֵב כְּשֶׁמֶן לְרוֹס:

(קהל) - אֵת הָעוֹלָה וְאֵת הַמִּנְחָה:

(חזן) - בֵּית תִּפְלִתָם מִקּוֹם צָקוֹן לְחֻשָּׁם, חָשׁוֹב כְּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ שָׁם הַכֹּהֲנִים אֵת הַחַטָּאת וְאֵת הָאֵשָׁם:

(קהל) - וְאֲשֶׁר יֵאָפוּ אֵת הַמִּנְחָה:

(חזן) - יצוה יהוה חסדו קוממיית השיבני לגוי, לפאר מקום מקדשי לחדש הדר זיו, וישב מצרף וטהר את בני גוי. (ח"ק) - והיו ליהוה מגישי מנחה:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסא ונקמה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יהוה לקניו לנפש תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה: טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: טוב וישר יהוה על פן יורה חטאים בדברך: טוב יהוה למעוז ביום צרה ויודע חוסי בו: כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו: כרחם אב על בנים, פן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

פזמון. שם מחברו בנימין רמז בראש כל חרוז:

בת עמי לא תחשה ולא תשקוט בזעקה, ובמקום עולה ואשה תכין תחן חוקה: ליהוה מגישי מנחה בצדקה:

נשיא אלהים הנאמן, ראש צוהרים איתני, השפים שחר וזמן, עמוד וערוך תחנוני, במקום תמיד מיומן, לשחר על קרבני, וכי האמין ביהוה, ויחשבה לו צדקה. ליהוה מגישי מנחה בצדקה:

יחידו למאה נחנן, ועקוד במזבח אבניו, לפנות ערב חנו, והאל נשא פניו, לתמיד ערב מכוון, להתרצות פני אדוניו, כאיש לקח מלא חפניו, קטורת סמים דקה. ליהוה מגישי מנחה בצדקה:

מפלל יושב אהל, הלן במקום משבח, לרבו פדרים יהל, בהתקרב בבית זבח, ואם אין קרבן ליחל, תמורם אערוך שבח, ונבחר ליהוה מזבח, עשה משפט וצדקה. ליהוה מגישי מנחה בצדקה:

נא למתי דומיה, מאין עבודת כהנים, ואיך אשיר בשביה, ואספו לויי אמונים, ועל כל זאת אודה יי, כי הוא נעלה בדינים, לנו בשת הפנים, וליך הצדקה. ליהוה מגישי מנחה בצדקה:

חלף קרבנות פדר, תפלת תראה, בזכרי על הסדר, עבודת משרתים באי היכל חדר בחדר, ושמעו מבשר במראה, וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה: ליהוה מגישי מנחה בצדקה:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

אח"כ יאמר עשרה רחמנא למספר עשרה מאמרות ועשרת הדברות:

(חור"ק):

רחמנא אדפר לן קמיה דאברהם רחמא. בדיל ויעבור:

רחמנא אדפר לן קמיה דיצחק עקידא. בדיל ויעבור:

רחמנא אדפר לן קמיה דיעקב שלימא. בדיל ויעבור:

רחמנא אדפר לן זכותיה דיוסף צדיקא. בדיל ויעבור:

רחמנא אדפר לן קמיה דמשה נביא. בדיל ויעבור:

רחמנא אדפר לן קמיה דאהרן כהנא. בדיל ויעבור:

רחמנא אדפר לן קמיה דפינחס קנאה. בדיל ויעבור:

רחמנא אדפר לן קמיה דדוד משיחא. בדיל ויעבור:

רחמנא אדפר לן צלותיה דשלמה מלכא. בדיל ויעבור:

רחמנא טוב מרוגזך ולא נהדר ריקם מן קדמך:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לענניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

אלהינו ואלהי אבותינו, אל תעש עמנו כלה, תאחז ידך במשפט, בבא תוכחה לנגדך, שמנו מספרך אל תמח, גשיתך לחקור מוסר, רחמיה יקדמו רגזך, דלות מעשים בשורה, קרב צדק מאליך, הורינו בזעקנו לך, צו ישועתינו במפגיע, ותשיב שבות אהלי תם, פתחיו ראה כי שממו, זכור נאמת עדות לא תשכח מפי זרעו, חותם תעודה תתיר, סודך שים בלמודך, טביר אגן הסהר, נא אל יחסר המזג, יה דע את אשר ידעוה, מגר עם אשר לא ידעוה, כי תשיב לבצרון, לכוזים אסירי התקוה:

וידוי הגדול של רבינו נסים זצ"ל:

רבּונו שֶׁל עוֹלָם, קוֹדֵם כֹּל דְּבַר אֵין לִי פֹה לְהַשִּׁיב וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ, כִּי מִפְּנֵי שְׁעוֹנוֹתֵי רַבּוּ מִלְּמִנּוֹת וְחֹטְאֵתֵי עֲצָמוּ מִסַּפֵּר, וְכִמְשֹׂא כֶבֶד יִכְבְּדוּ מִמְּנִי, מִתְּוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי בְּכִפִּיפֶת רֹאשׁ, בְּכִפִּיפֶת קוֹמָה, בְּכִנְיַעַת חֵיל, בְּחִלְשׁוֹת כַּחַ, בְּשִׁבְרֵת לֵב, בְּנִמְיֻכוֹת רוּחַ, בְּקִידָה, בְּכִרְיָעָה, בְּהִשְׁתַּחֲוּיָה, בְּאִימָה, בְּבִעְתָּה, בְּרִתָּה, בְּזוּעָה, בְּחִלְחוּל, בְּיִרְאָה, בְּמוֹרָא, אֹמֵר אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי מְקַצֵּת מַעֲשֵׂי הָרַעִים וּמְדַרְכֵי הַמְּכַוְּעִים וּמִמְעַלְלֵי הַמְּקוֹלְקָלִים, לְאַמְרֵם אֵי אֶפְשֶׁר, לְבָרֵם אֵין בִּי כַחַ, לְגַלוֹתֶם לֹא אֶעְצוֹר חֵיל, לְדַבְּרֵם לֹא אֲדַעַם, לְהַגִּידֶם אֵינִי כְדֹאֵי, לְתַבּוּעַ עֲלֵיהֶם סְלִיחָה וּמְחִילָה וְכַפָּרָה מָה אֲנִי מָה חַיִּי, אֲנִי הִבֵּל וְרִיק אֲנִי רָמָה וְתוֹלְעָה, אֲנִי עֶפֶר וְאַפֵּר, בּוֹשׁ אֲנִי מִחֻטָּאֵי, וּמוֹכֵלִם אֲנִי מִפְּשָׁעַי, אֵין לִי פֶתַח וְפֹה לְהִתְוֹדוֹת לְפָנֶיךָ, גְּדוֹל עֲוֹנֵי מִנְשׂוֹא עֲצָמוּ פְּשָׁעֵי מִסַּפֵּר, בּוֹשֵׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי כַּגִּבַּב הַנִּמְצָא בְּמַחְתָּרֶת: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִם עֲמַדְתִּי לְפָרֵשׁ אֶת חֻטָּאֵי וּלְבַאֲרֵם, יִכְלָה הַזְּמַן וְהֵם לֹא יִכְלוּ, עַל אֵיזָה מִהֶם אֶתְבַּעַ, וְעַל אֵיזָה מִהֶם אֲבַקֵּשׁ, וְעַל אֵיזָה מִהֶם אֶתְוֹדָה, עַל הַכֶּלֶל אוֹ עַל הַפֶּרֶט, עַל הַנְּסֻתָרוֹת אוֹ עַל הַנְּגַלוֹת, עַל הָרַאשׁוֹנוֹת אוֹ עַל הָאֲחֵרוֹנוֹת, עַל הַחֲדָשׁוֹת אוֹ עַל הַיְשָׁנוֹת, עַל הַטְּמוּנוֹת אוֹ עַל הַנוֹדְעוֹת, עַל הַנְּזַפְרוֹת אוֹ עַל הַנְּשִׁפְחוֹת מִמְּנִי, יוֹדַע אֲנִי בְּעֲצָמֵי שְׂאֵין בִּי לֹא תוֹרָה וְלֹא חֻקָּה לֹא דַעַת וְלֹא תְבוּנָה לֹא צְדָקָה וְלֹא יִשְׁרוּת וְלֹא גְּמִילוּת חֻסְדִּים, אֲבָל אֲנִי סָכֵל וְלֹא יוֹדַע, בְּעַר וְלֹא מִבִּין, גְּזֵלָן וְלֹא נֶאֱמָן, חַיִּב וְלֹא זָפֵאֵי, רָשָׁע וְלֹא צַדִּיק, רַע וְלֹא טוֹב, וְכֹל מַעֲשִׂים רָעִים עֲשִׂיתִי, וְגַם עֲבִירוֹת רַעוֹת עֲשִׂיתִי, וְאִם אֶתָּה דָן אוֹתִי כְּמַעֲשֵׂי אוֹי לִי וְיִי לִי אֶהָה עֲלֵי אוֹיָה עַל נַפְשִׁי, וְאִם תִּבְקֹשׁ לְנִקּוּתִי כְּמִטְהַר וְכְמִצְרִיף כֶּסֶף לֹא יִשְׂאָר מִמְּנֵי מְאוּמָה, כִּי אֲנִי כָּקֵשׁ לְפָנֶיךָ אֵשׁ וְכַעֲצִים יִבְשִׁים לְפָנֶיךָ הָאוֹר, כֶּסֶף סִיגִים מְצַפָּה עַל חֶרֶשׁ, הִבֵּל הַבְּלִים אֵין בּוֹ מִמֶּשׁ: בְּמָה אֶקְדֶּם, אוֹ מָה רְפוּאָה אֲבַקֵּשׁ, כִּבְּן סוֹרֵר וּמוֹרָה הֵייתִי, כְּעַבְדֵּי מוֹרֵד עַל אֲדוֹנָיו, כְּתַלְמִיד חוֹלֵק עַל רַבּוֹ, אֶת אֲשֶׁר טְהַרְתָּ טְמֵאֵתִי, וְאֲשֶׁר טְמֵאֵת טְהַרְתִּי, אֶת אֲשֶׁר הִתְרַתְּ אֶסְרֵתִי, וְאֲשֶׁר אֶסְרֵת הִתְרַתִּי, אֶת אֲשֶׁר אֶהְבַּת שְׂנֵאתִי, וְאֲשֶׁר שְׂנֵאת אֶהְבַּתִּי, אֶת אֲשֶׁר הִקְלַת הִחְמַרְתִּי, וְאֲשֶׁר הִחְמַרְתָּ הִקְלַתִּי, אֶת אֲשֶׁר קִרְבַּת רַחֲמֵיךָ, וְאֲשֶׁר רַחֲמֵיךָ קִרְבַּתִּי, אֶת אֲשֶׁר לֹא לְהַכְעִיבָה נִתְפַּנְנֵתִי, וּבְעֲזוֹת מִצַּח בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִלְּפָנֶיךָ, שְׂמֵתִי פָנֶיךָ כְּפָלָב, הַעֲזַתִּי מִצַּח כְּזוֹנָה, וְגִשְׁתִּי לְפָנֶיךָ בְּבוֹשֶׁת פָּנִים, וְכֹן כְּתוֹב וּמִצַּח אֲשֶׁה זוֹנָה הִיָּה לָךְ מֵאַנְתָּ הַכֶּלֶם: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, לֹא עַל עֲצָמֵי בְּלָבָד אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִתְוֹדָה, כִּי אִם בְּעַדִּי וּבְעַד קַהְלֵיךָ הַעוֹמְדִים לְפָנֶיךָ, וְאִף עַל פִּי שְׂאֵינִי רְאוּי וְלֹא זָפֵאֵי לְהִתְוֹדוֹת עַל עֲצָמֵי, וְכֹל שְׁפֹן עַל אַחֲרִים, אֲבָל כִּי דִרְכָּה לְהִאֲרִיף אֶפְּךָ, וּמִדְּתָה לְהַעֲבִיר קֶצֶף, וּמִנְהַגְּךָ לְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ, וּבִיּוֹתֵר לְשָׁבִים אֵלֶיךָ וּמוֹדִים לְפָנֶיךָ וְעוֹזְבִים וּמִתְנַחֲמִים עַל פְּשָׁעֵיהֶם וְלֹא מְכַסִּים אוֹתָם, שְׁפֹן כְּתוֹב מְכַסֶּה פְּשָׁעָיו לֹא יִצְלִיחַ וּמוֹדָה וְעוֹזֵב יִרְחֵם, וּמִצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְנַהֵג בֵּית דִּינָה הַצֶּדֶק לֹא כְּמִנְהַג בְּתֵי דִינֵין שֶׁל בְּנֵי אָדָם, שְׂמֵדַת בְּנֵי אָדָם כְּשֶׁהוּא תוֹבֵעַ אֶת חֲבִירוֹ בְּמִמּוֹן אֶל בֵּית דִּין אוֹ אֶל הַשּׁוֹפֵט, אִם יִכְפּוֹר יִנְצֵל מִן הַמְּמוֹן, וְאִם יוֹדָה מִתְחַיֵּב לְתוֹן, וּבֵית דִּינָה הַצֶּדֶק לֹא כֵן הוּא, אֶלָּא אִם יִכְפּוֹר אָדָם אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, וְאִם מוֹדָה וְעוֹזֵב אֶתָּה מְרַחֲמָה: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, לוּלִי חֻטָּאֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ לֹא הֵיינוּ בּוֹשִׁים וְנִכְלַמְּים, וְעַל מָה הֵיינוּ מִתְוֹדִים, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לוֹ לְאַדָּם לְבַקֵּשׁ עַל חֻטָּא וְהוּא לֹא חֻטָּא, וְלֹא יוֹדַע עֲוֹן רַחֲמֵיךָ אֶלָּא בְּהַעֲבִירָךְ חֹטְאֵת יִרְאָה, וְלֹא עַל עֲצָמֵי בְּלָבָד אֲנִי מִתְוֹדָה כִּי אִם בְּעַדִּי וּבְעַד כָּל קַהְלֵיךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּסַלַח וְתִמְחוֹל לָנוּ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וּתְכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חֹטְאֵתֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפַלְתָּנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְּתָנוּ, שְׂאֵין אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשֵׁי עֲרֵף לּוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֻטָּאֵנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֻטָּאֵנוּ:

אֲשֵׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ, גְּזַלְנוּ, דִּבְרַנוּ דִּפְּי: הַעֲוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדְנוּ, חִמְסְנוּ, טַפְלָנוּ שִׁקְרָ: יַעֲצָנוּ רַע, כָּזַבְנוּ, לְצַנוּ, מְרַדְנוּ, נֶאֱצָנוּ, סָרְנוּ, עוֹוִנוּ, פְּשַׁעְנוּ, צָרְנוּ, קִשְׁיֵנוּ עֲרֵף: רִשְׁעָנוּ, שְׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲבִינוּ, תַּעֲתָעְנוּ: סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֵיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאֶתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי אֶמֶת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אשִׁמְנוּ מְכַל עֵם, בּוֹשְׁנוּ מְכַל דּוֹר, גָּלָה מִמֶּנּוּ מְשׁוֹשׁ, דָּוָה לִבְנוֹ בַּחֲטָאֵינוּ, הוֹחֵבֵל אוֹיְבֵינוּ, וְנִפְרַע פְּאָרְנוּ, זָבוּל בֵּית מִקְדָּשְׁנוּ חָרַב בַּעֲוֹנֵינוּ, טִירְתֵּינוּ הִיָּתָה לְשָׁמָה, יוֹפִי אֲדַמְתַּנּוּ לְזָרִים, לַחֲנוּ לְנִכְרִים:

וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִטְעוּתֵנוּ, וְהִיךְ נִעִיז פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ, לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אָבֵל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ: לְעֵינֵינוּ עֲשׂוּ קוֹ עֲמַלֵינוּ, מִמְשָׁךְ וּמְמוֹרֵט מִמֶּנּוּ, נִתְּנוּ עֲלֵנוּ עֲלֵנוּ, סִבְלָנוּ עַל שְׁכַמְנוּ, עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ, פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם, צָרוֹת רַבּוֹת סִבְבוּנוּ, קָרְאנוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, רַחֲמֵיךָ מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ, שָׁבְנוּ מֵאֲחֲרֶיךָ, תַּעֲנֵנוּ וְאֲבָדְנוּ:

וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִטְעוּתֵנוּ, וְהִיךְ נִעִיז פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ, לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אָבֵל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְּנַהֵג בַּחֲסִידוֹת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מֵעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מִרְבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמוֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לוֹמֵר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדֵעַתָּ לְעַנְיֵנוּ מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיֵּרַד יְהוָה בַּעֲנָן וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבוֹר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְבֵּי אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לְאֲלָפִים נִשְׂא עוֹן וְכֹפֵשׁ וְחַטָּאָה וְנִקְהָה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלַחֲטָאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאֶיךָ:

פַּעַם אַחַת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

ג"פ בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ז' פַּעַמִּים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ מִגֵּן דָּוִד עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמְּרֻכָּבָה עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ הַעוֹנָה בְּעֵת רְצוֹן עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ הַעוֹנָה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ הַעוֹנָה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ, רַחֲמָנָא עֲנֵנוּ, רַחֲמָנָא פְּרוּק, רַחֲמָנָא אֲתַמְלִי רַחֲמִין עֲלָנוּ, וְעַל כָּל אֲנָשִׁי בֵּיתָנָא, וְעַל כָּל אַחֲנָא בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַחֲשׁוּכָא לְנִהוּרָא אִפְקִינָן בְּדִיל שְׁמָךְ רַבָּא:

קִדִּישׁ שְׁלָם, עֲלֵינוּ וְק"י

לְמַנְצַח עַל הַגְּתִית מְזֻמּוֹר לְדוֹד: יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמָךְ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּנָּה הוֹדָךְ עַל הַשָּׁמַיִם: מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנְקִים יִסְדַּת עַז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי אֶרְאֶה שְׁמִיךָ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעוֹתֶיךָ יָרַח וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנִתָּה: מָה אֲנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ: וַתַּחֲסִרְהוּ מֵעֵט מַאֲלֵהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטִירְהוּ: תַּמְשִׁילְהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כָּל שְׂתָה תַחַת רִגְלָיו: צַנְה וְאֲלָפִים כָּלָם וְגַם בְּהַמּוֹת שְׂדֵי: צַפּוֹר שְׁמִים וְדָגֵי הַיָּם עֲבֵר אַרְחוֹת יָמִים: יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמָךְ בְּכָל הָאָרֶץ:

סליחות לתעניות שני וחמישי ושני

סלח לנו אבינו כי ברוב אנולתנו שגיגנו מחל לנו מלפנו כי רבו עונינו:

אל ארף אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית. גדלת רחמיה וחסדיה תזכר היום ובכל יום לזרע ידידיה. תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך נקדם. כהודעת לעניו מקדם. מחרון אפה שוב כמו בתורתך פתוב. ובצל כנפיה נחסה ונתלונן כיום ויך יהוה בעניו. תעבר על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה, יהוה, אל, רחום, וחנון, ארף אפים, ורב חסד, ואמת: נצר חסד לאלפים, נשא עון, ופשע, וחטאה, ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיה:

סליחות לשני קמא

הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו:

פרחם אב על בנים כן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיעה המלך יענונו ביום קראנו:

(חזן) – **סלח** נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:

(קהל) – **ויאמר** יהוה סלחתי כדברך:

הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

שם המחבר יצחק הקטן ברבי מאיר חזק ואמץ:

אלהינו ואלהי אבותינו:

ישראל עמך תחנה עורכים. שהם מצרים ולהושע צריכים. צריהם עליהם על מאריכים. כל זאת הגיעתם ושמך מברכים: חלי ומכאוב להפנתב לא נמסר. עלובים מנער ומיהם לא הוסר. קדוש בידך לפתח מוסר. כאמנותך הנקיה ולא כאמנות בשר: הלובש צדקה ולו כמעיל עטויה. וממכה עצמה מתקן רטיה. קומם עדתך מנפילתה המטויה. בלחך הגדול ובזרעה הנטויה: טמאים האומרים נחלתך לחבל. פבודך להמיר ובהבל להתהבל. נצר נתעב לאלוה לקבל. וראתך הקדושה לנטוש ולגבל: באהבתך ובחמלתך מנשא ומנטל. עצת צורריך תסכל ומחשבותם תבטל. רפה מהומה ביניהם הטל. ומלאך אכזרי דוחה ומטלטל: בעבור פבוד שמך ושם קדשך המהלל. נוראות הפלא לבל בגוים יתחלל. יועצי רעה תוליד שולל. ובהם תעולל כאשר בי התעולל: מקים מעפר דל ואביון מאשפה. פנסתך אל תתן לכלה ולחרפה. אם בפקודיה

מתעצלות ומרפה. על כל פשעיה אהבתה תהא מחפה: יתרה חבתם לפניה אדוני האדונים. בין פה ובין פה קרואים לה בנים. רחמיה יקדמונו אלהי עליונים ותחתונים. טרם ישטפנו המים הזידונים: חפצי קרבנה על כל הבאות. החישה למו ישועות הנבאות. קדוש עשה עמהם לטובה אות. חזק ואמיץ גואלם יהוה צבאות:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסא ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיה:

נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים: תבוא לפניה אנקת אסיר כגדל זרועה הותר בני תמותה: ליהוה אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו:

ברחם אב על בנים פן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

סליחה מיוסד ע"פ א"ב:

אלהים בישראל גדול נודעת. אתה יהוה אבינו אתה: בכל קראנו אליך קרבנו. רם ונשא אתה בקרבנו: גמלתנו הטובות גם בחובנו. לא בצדקותינו ובישר לבבנו: דודנו גם פי זנחנו. גאלנו כי עבדים אנחנו: הננו בעוננו עד דכא. ותקצר נפש לה מחפה: ואיה חסדיה הראשונים עמנו. מעולם ועד עולם נאמנו: זעף נשא ותש כחנו. יהוה אל באפה תוכיחנו: חלחלות רבות בלו בשרנו. נא אל בחמתך תיסרנו: טרח הצרות אין להספר. איה שוקל ואיה סופר: ידענו רשענו כי פשענו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: כעס וחרון מנו יחדל. פי קטן יעקב ודל: לחץ יוסר ועל מנו יחבל. פי כשל כח הסבל: מנת מדתנו לא תגבה. כי נשאנו מעט מהרבה: נחם על הרעה לאמתך. מטה כלפי חסד אמנותך: סלחה אם עוננו ענו בנו. עזרנו כי עליך נשעננו: ערפנו כוף לה שתעבד. באהבה וביראה אותך לעבוד ולכבד: פוקדיה קדשו צומות לקבוע. ונדעתם קצרה צרפם לתבוע: צקון לחשם אליך תבא. חתל לאיש איש נגעו ומכאובו: קול יעקב נוהם מתהומותיה. תשמע השמים מכון שבתך: רודה רודה באף תכלה, שנת שלומים לריב ציון תגלה: שרת ורדת מנער קנותנו. ואל תשליכנו לעת זקנתנו: תעינו לשמאל וימינה תקרבנו. ככלות כחנו אל תעזבנו: תביט ותציץ ותשגיח לרחומיה. תתאזר בחנינותיה ותתלבש בצדקותיה. תתפסה ברחמיה ותתעטר בחסידותה. ותבא לפניה מדת טובה וענותנותה:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

כזמון. חתום שם המחבר שמואל כהן יחי:

מלאכי רחמים משרתי עליון. חלו נא פני אל במיטב הגיון. אולי יחוס עם עני ואביון. אולי ירחם: אולי ירחם שראית יוסף. שפלים ונבזים פשוחי שסף. שבויי חנם מכורי בלא כסף. שואגים בתפלה ומבקשים רשיון. **אולי**: אולי ירחם מעני ככל. מלמדי מכות בענוי סבל. מנוד ראש נתונים ביושבי תבל. משל בעמים בקצף ובציון. **אולי**: אולי ירחם וירא בעני עמו. ויקשב וישמע הצגים לעמו. ועודים בלחש מוסר למו. ועיניהם תולים למצוא רציון. **אולי**: אולי ירחם אמרי סלח נא. אומצי שבחו בכל עת ועונה. אגודים בצרה לשפוף תחנה. את פני אלהיהם שופכים לב דגיון. **אולי**: אולי ירחם לקחה בכפלים. לעוטה אריות כמו בפי שחלים. לקה ומשתלמת בעון שולים. לא שכחה בכל זאת מכתב עוז חביון **אולי**: אולי ירחם פבושי פנים. השומעים הרפתם ולא משיבים ועונים. נצחו מקוים ולישעו נשענים. כי לא כלו רחמיו בכליון. **אולי**: אולי ירחם יחלץ עני בעניו. חבושו יתיר מארץ שביו. יגהה מזורו ויחבוש חליו. צעקתו ישמע ויחיש עת פדיון: אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניי מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

זכור רחמיה יהוה וחסדיה כי מעולם המה: זכרנו יהוה ברצון עמה פקדנו בישועתה: זכור עדתה קניית קדם גאלת שבט נחלתה הר ציון זה שכנת בו: זכור יהוה חבת ירושלים אהבת ציון אל תשפח לנצח: אתה תקוים תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור יהוה לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישׂראל עבדיה אשר נשבעת להם בן ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיה לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

זכור לנו ברית אבות פאשר אמרת וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור:

זכור לנו ברית ראשונים פאשר אמרת וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: עשה עמנו כמה שהבטחתנו ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפיר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: השב שבויתנו ורחמנו

כְּמָה שְׁפָתוֹב וְשׁוֹב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוֹתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְשׁוֹב וְקַבְּצָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְיָצָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: קַבֵּץ נְדָחֵינוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב אִם יְהוָה נִדְחָךְ בְּקִצְהָ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: מַחָה פְּשָׁעֵינוּ כְּעֵב וְכַעֲבֹן כְּמָה שְׁפָתוֹב מַחֲיִיתִי כְּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲבֹן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גָאֲלִתִּיךָ: מַחָה פְּשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מוֹחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכּוֹר: הִלְבֵן חַטָּאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַאֲמֹר כְּמָה שְׁפָתוֹב. לְכוּ נָא וּנְנַכְחָה יֹאמֵר יְהוָה אִם יִהְיוּ חַטָּאֵיכֶם פְּשָׁנִים כַּשֶּׁלֶג יִלְבִּינוּ. אִם יֹאדִימוּ כַּתּוֹלַע כַּאֲמֹר יִהְיוּ: זְרוֹק עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב. וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: רַחֵם עֲלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מוֹל אֶת לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שְׁפָתוֹב וּמֵל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבַבְךָ וְאֶת לִבְבִי זָרַעַךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבִקְשֵׁתְנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצְאָתָּה כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ: תִּבְיֵאֵנוּ אֵל הַר קָדְשְׁךָ וְשִׁמְחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתְךָ כְּמָה שְׁפָתוֹב וְהִבִּיאוֹתֵם אֵל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחֵתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיחֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתְנוּ: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם: אֲמַרְיֵנוּ הֲאִזְיֵנָה יְהוָה בֵּינָה הִגִּיגְנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרֵי פִינוּ וְהִגִּיגֵנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זְקֵנָה כְּכֹלֹת כַּחֲנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ: אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיְבוֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנוּ וְנַחַמְתָּנוּ: כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחֵלְנוּ, אַתָּה תַעֲנֵה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תִּבְאֵ לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתְנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחַנְתָּנוּ שְׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרֹף לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאֵנוּ אָבֵל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דְּפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חִמְסְנוּ. טְפַלְנוּ שְׁקָר: יַעֲצֹנוּ רָע. כַּזְבְּנוּ. לִצְנוּ. מִרְדְּנוּ. נֶאֱצְנוּ. סָרְנוּ. עֲוִינוּ. פְּשַׁעְנוּ. צָרְרְנוּ. קִשְׁיֵנוּ עֲרֹף: רָשַׁעְנוּ. שְׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲרִינוּ. תַּעֲתָעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפְשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ וְתָן בְּלִבְנוּ לְעִזּוֹב דָּרָךְ רָשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יִשַׁע: כְּפָתוֹב עַל יַד נְבִיאָךָ יַעֲזוֹב רָשַׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶן מַחֲשָׁבוֹתָיו וְיָשׁוּב אֵל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: מְשִׁיחַ צְדָקָה אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׂגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְּסֻתְרוֹת נִקְנִי: נִקְנֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרוֹק עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּפָתוֹב עַל יַד נְבִיאָךָ וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: עֲמֹה וְנַחֲלֶתְךָ רַעֲבִי טוֹבָה צְמֵאֵי חִסְדְּךָ תִּאֲבִי יִשְׁעָה. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הִרַחֲמִים וְהִסְלִיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנוּן שְׁמֶךָ. בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּה וְתִפְאָרְתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן זְכָרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חִסְדְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבָה. עֲשֵׂה לְמַעַן חַיּוּדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מְלִכוּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָה. עֲשֵׂה לְמַעַן סוּדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֲזָה. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאָרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֵיךָ הַרְבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עֲפָר. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשְׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֵמוֹת הַיַּכְלָה. עֲשֵׂה

למען הריסות מזבחה. עשה למען הרוגים על שם קדושה. עשה למען טבוחים על יחודה. עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבן. עשה למענה אם לא למעננו. עשה למענה והושיענו:

עננו יהוה עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו. עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו. עננו חי וקיים עננו. עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יצר עננו. עננו כובש כעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו. עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת צרה עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו. עננו קרוב לקוראי עננו. עננו רחום וחנון עננו. עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומך תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב אמהות עננו. עננו קשה לכעוס עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו אבי יתומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו. מי שענה ליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו. מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו. מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו. מי שענה למשה בחורב הוא יעננו. מי שענה לאהרן במחפתה הוא יעננו. מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו. מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו. מי שענה לשימואל במצפה הוא יעננו. מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו. מי שענה לאליהו בהר הפרמל הוא יעננו. מי שענה לאלישע ביריחו הוא יעננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו. מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו. מי שענה לדניאל בגוב האריות הוא יעננו. מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישירים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעני ענינא. רחמנא דעני לתבירי לבא ענינו. רחמנא דעני למככי רוחא ענינו. רחמנא ענינו. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

נפילת אפים. והוא רחום שומר ישראל

סליחות לחמישי

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגיגנו מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו:

אל ארף אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית. גדלת רחמיה וחסדיה תזכר היום ובכל יום לזרע ידיך. תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניה נקדם. פהודעת לעניו מקדם. מחרון אפך שוב כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיה נחסה ונתלונן כיום וירד יהוה בענו. תעבר על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם. ותאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה, יהוה, אל, רחום, וחנון, ארך אפים, ורב חסד, ואמת: נצר חסד לאלפים, נשא עון, ופשע, וחסאָה, ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

האזינה יהוה תפלתנו והקשיבה לקול תחנונינו: הקשיבה לקול שועתנו מלפנו ואלהינו כי אליך נתפלל: שמע יהוה וחנונו יהוה היה עוזר לנו:

ברחם אב על בנים פן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

(חזן) – **סלח** נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:

(קהל) – **ויאמר** יהוה סלחתי כדברך:

הטה אלהי אִזְנְךָ ושמע פקח עיניך וראה שומותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סליחה מיסוד ע"פ תשר"ק ובסוף חתום שם המחבר מאיר חזק:

אלהינו ואלהי אבותינו:

תענית צביר קבעו תבוע צרכים. שוב עדיך חפש ולחקור דרכים. רך לרצות בשלש עשרה ערכים. קשה לכעוס תת לאפים ארכים: צדדיך מקשטים עדים בלי תפשיט. פאר הרחמים והסליחות הוד תכשיט. ערך שועתנו לה לבד נושיט. סדר חיים ופרנסה ליצורים תושיט: נסתמה הפירה ונתרוקן טהר השלחן. מזין ומזיח סתר מעבדת פלחן. לשפיכת הנפש חשוב כבשית זלחן. כמעטר ומשביע גואל ורופא וסלחן: יאות לה יען ממנתך נשנסת. טוב רוחך היות נזונת ומתפרנסת. חלף שואלת קובלת ומתנססת. זכר דאגותיה לפניך משיחה ומכנסת: ואלהי היא נשואה ובה חסיה. הוותיה העבר מי כמוך חסין יה. דרך אמנותך בחלקך ללגינה אפסניא. גמול חסד לעלובה הלזו אכסניא: בקיאים ומישבים לרצותך בדברים ערבים. אפסו פסו בכחם קטגור מערבים. מאהבי לאביהם שבשמים זריזים ומערבים. יראיו נדברים דתו שחרים וערבים: הקדשנו צום עוללים וזקני אספות. ישרנו רנה ונתפלה ושקדנו ספות. חשוף למטה מעון ושלומנו תשפת. זקוף דל מעפר ואביון מאשפות: בתור הפעלה ובמדות הגונות תרומות. ערבתנו שים לטוב יושב מרומות. ובמקנה טהר תדיח קלות ורמות. מצוא תפלתנו חסד לאדרך רוממות:

אל מלך יושב על פסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאָה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חֲסִיד כִּי פָסוּ אַמּוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַחֲטָא:
הוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת עַמּוֹ אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בִּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים:

כָּרַחַם אֵב עַל בָּנִים פֶּן תִּרְחַחַם יְהוָה עֲלֵינוּ: לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמּוֹ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁגֵב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלָךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאָנוּ:

סליחה מיסוד ע"פ א"ב:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אֲנָשִׁי אֲמָנָה אָבְדוּ. בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם. גְּבוּרִים לַעֲמֹד בַּפֶּרֶץ. דּוֹחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת. הִיוּ לָנוּ לְחוֹמָה. וְלִמְחֶסֶה
בְּיוֹם זַעַם: זֹעֲכִים אֶף בְּלַחֲשָׁם. חֲמָה עוֹצְרִים בְּשׁוֹעָם. טָרָם קָרְאוּךָ עֲנִיתָם. יוֹדְעִים לַעֲתֹר וּלְרַצֵּךְ. כָּאֵב
רַחֲמֶת לְמַעַנָם. לֹא הִשִּׁיבוֹת פְּנֵיהֶם רִיקָם: מֵרַב עֲוֹנוֹנוּ אֲבִדְנוּם. נֶאֱסָפוּ מִנוּ בַחֲטָאֵינוּ. סָעוּ הֵמָּה לְמִנְיָחוֹת.
עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאֲנָחוֹת. פָּסוּ גוֹדְרֵי פֶרֶץ. צָמְתוּ מִשִּׁבְי חֲמָה: קָמִי בַפֶּרֶץ אֵין. רְאוּיָם לְרַצוֹתָךְ בְּעֵתֶר שְׁטַטְנוּ
בְּאַרְבַּע פְּנוֹת. תְּרוֹפָה לֹא מָצָאוּ. שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פָּנִים. לְשַׁחֲרָךְ אֵל בְּעֵת צְרוּתֵינוּ:

אֵל מְלָךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמוּ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מִרְבָּה מְחִילָה
לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כִּהְוִדְעַתָּ לַעֲנִי מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיִּרְדַּ יְהוָה בְּעַנְן וַיִּתְיַצֵּב עַמוּ
שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלֶפִים נִשְׂא עוֹן וְנִפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ:
וְסִלַּחַת לַעֲוֹנוֹנוּ וְלַחֲטָאֵתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאֵנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאֶיךָ:

כזמון שם המחבר שפטיה. ושמו חתום. שערך. פחודים. טובותיך. יושעו. הקשיבה. ר"ת שפטיה:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בִּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. גַּם הַיּוֹם יִנְשָׁעוּ מִפִּיךָ שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. כִּי אַתָּה רַב סִלִּיחוֹת וּבַעַל
הַרְחָמִים: שְׁעָרֶיךָ הֵם דּוֹפְקִים פְּעֻנָּיִים וְדָלִים. צָקוֹן לַחֲשָׁם קָשׁוּב יֵה שׁוֹכֵן מַעְלִים. **כִּי אַתָּה רַב סִלִּיחוֹת וּבַעַל
הַרְחָמִים:** פְּחוּדִים הֵם מִכָּל צְרוֹת מִמְּחַרְפֵיהֶם וּמְלוֹחֲצֵיהֶם. נָא אֵל תַּעֲזָבֵם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. **כִּי אַתָּה רַב
סִלִּיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים:** טוֹבוֹתֶיךָ יִקְדְּמוּ לָהֶם בְּיוֹם תּוֹכְחָה. וּמִתּוֹךְ צָרָה הַמְצִיאָם פְּדוּת וִירוּחָה. **כִּי אַתָּה רַב
סִלִּיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים:** יִנְשָׁעוּ לַעֲיֵן כָּל וְאֵל יִמְשְׁלוּ בָם רְשָׁעִים. כִּלְה שְׁעִיר וְחוֹתָנוּ וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים.
כִּי אַתָּה רַב סִלִּיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים: הַקְּשִׁיבָה אָדוֹן לְקוֹל שׁוֹעָתָם. וְלִמְכוֹן שְׁבִתָּךְ הַשָּׁמַיִם תַּעֲלֶה תִפְלָתָם.
כִּי אַתָּה רַב סִלִּיחוֹת וּבַעַל הַרְחָמִים:

אֵל מְלָךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמוּ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מִרְבָּה מְחִילָה
לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כִּהְוִדְעַתָּ לַעֲנִי מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיִּרְדַּ יְהוָה בְּעַנְן וַיִּתְיַצֵּב עַמוּ
שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: זכרנו יהוה ברצון עמך פקדנו בישועתך: זכור עדתך קניית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יהוה חבת ירושלים אהבת ציון אל תשפח לנצח: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור יהוה לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישוראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

זכור לנו ברית אבות פאשר אמרת וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור:

זכור לנו ברית ראשונים פאשר אמרת וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: עשה עמנו כמה שהבטחתנו ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: השב שבויתנו ורחמנו כמה שפיתוב ושב יהוה אלהיך את שבויתך ורחמך ושב וקבצך מפל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: קבץ נדחינו כמה שפיתוב אם יהוה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחה: מחה פשעינו כעב וכענן כמה שפיתוב מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: מחה פשעינו למענך פאשר אמרת אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אפוך: הלבן חטאינו פשלג וכצמר כמה שפיתוב. לכו נא ונקחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם פשנים פשלג ילבינו. אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שפיתוב. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאתיכם ומפל גלוייכם אטהר אתכם: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שפיתוב. כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישפח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאהבה את שמך כמה שפיתוב ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: המצא לנו בבקשתנו כמה שפיתוב ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה שפיתוב והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי בייתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יהוה אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו פקדם: אמרינו האזינה יהוה בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניה יהוה צורנו וגואלנו: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה פכלות פחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יהוה אלהינו, אל תרחק ממנו: עשה עמנו אות לטובה, ויראו שונאינו ויבושו כי אתה יהוה עזרתנו ונחמתנו: כי לך יהוה הוחלנו, אתה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונתנו שאין אנו עצי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקור: יעצנו רע. פזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרנו. עוינו. פשענו. צרנו. קשינו ערף: רשענו. שחנתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו:

סְרֵנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעֵנוּ:

הִרְשָׁעֵנוּ וּפָשַׁעֵנוּ לְכֹן לֹא נוֹשָׁעֵנוּ וְתַן בְּלַבְּנוּ לְעֶזְבוֹב דְּרָךְ רָשָׁע וְחִישׁ לָנוּ יִשְׁע: כִּפְתּוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ יַעֲזוֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אָנוּן מִחֻשְׁבוֹתָיו וְיָשׁוּב אֶל יְהוָה וּיְרַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:

מְשִׁיחַ צְדָקָה אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׂגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְסֻתְרוֹת נִגְנִי: נִקְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרוֹק עֲלֵינוּ מִימֵ טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כִּפְתּוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִימֵ טְהוֹרִים וְטַהֲרֵתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: עֲמֹה וְנַחֲלֵתָה רַעֲבִי טוֹבָה צְמֵאֵי חֶסֶדְךָ תֵּאֲבִי יִשְׁעָה. יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֶרְחַמִּים וְהִסְלִיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנוּן שְׁמֶךָ. בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּה וְתִפְאֶרֶתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבָה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְחִידְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מְלֻכוֹתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן נֶצְחָךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוּדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֲזָרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֶרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֵיךָ הַרְבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהַלְתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם. עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשְׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹת הַיְכָלְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרִיסוֹת מִזְבְּחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִידְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שִׁדִּים שְׁלֵא חָטְאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שְׁלֵא פָשַׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנּוֹאֲמָן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זָךְ וְיֹשֵׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ טוֹב וּמְטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יוֹדֵעַ יִצָּר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְלַךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צְדִיק וְיֹשֵׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קְרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פַחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֲזָרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְשֻׁבָּה אֲמָהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קִשָּׁה לְכַעֵס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לְרִצּוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִי יְתוּמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דִין אֱלֹמְנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקֵד עַל גְּבִי הַמְּזַבֵּחַ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם עַל יָם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקִיּוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְשִׁמְשׁוֹן בְּמַצָּפָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְדָוִד וְשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַלְהֵינוּ בְּהַר הַפְּרָמֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַלְיִשָׁע בִּירִיחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מְלַךְ יְהוּדָה בְּחִלּוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְחַנְנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כְּבִשָּׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְדָנְיָאֵל בְּגוֹב הָאֲרִיּוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְמַרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבְּרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְעֲזָרָא בְּגוֹלָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְכָל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׂרָיִם הוּא יַעֲנֵנוּ:

רחמנא דעני לעני עניא. רחמנא דעני לתבירי לבא ענינו. רחמנא דעני למכי רוחא ענינו. רחמנא ענינו. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

נפילת אפים. והוא רחום שומר ישראל

סליחות לשני בתרא

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגיגנו מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו:

אל ארף אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית. גדלת רחמיה וחסדיה תזכור היום ובכל יום לזרע ידיך. תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך נקדם. פהודעת לעניו מקדם. מחרון אפה שוב כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיה נחסה ונתלונן כיום וירד יהוה בענו. תעבר על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה, יהוה, אל, רחום, וחנון, ארף אפים, ורב חסד, ואמת: נצר חסד לאלפים, נשא עון, ופשע, וחטאה, ונקמה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

אל תקצוף יהוה עד מאד ואל לעד תזכור עון, הן הבט נא עמך כלנו: העל אלה תתאפק יהוה תחשה ויתענו עד מאד: שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך:

פרחם אב על בנים פן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיעה המלך יענו ביום קראנו:

(חזן) – סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:

(קהל) – ויאמר יהוה סלחתי כדברך:

הטה אלהי אזנה ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנוחנו מפילים תחנונינו לפניה כי על רחמיה הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סליחה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר אמתי:

אלהינו ואלהי אבותינו:

אכפנונו מים עד נפש. באנו בעמקי מצולה. גלי ים עברו עלינו. דכיות תהום כסתנו: הודנו נהפך למשחית. ועוד לא עצרנו כח. זלעפנו על חטאתינו. חלחנו על רוב פשעינו: טכסנו עצה מה לעשות. יועץ בקרבנו אין. פננו בלב מחשבות. למרחוק שאת דעה: מסורת בידינו מאבותינו. נאקה תשובה וצדקה. סותרות רוע גזרות. עוד מענות עם: פצנו בהסקמה אחת. צום שני וחמישי ושני. קדוש אולי ישקיף. רחמיו לקדם לרוגז: שדי עשינו את שלנו. תקיף עשה את שלך. אל תשב עמנו בדין. מדבר ומחרב ומרעב מלטנו: תיקר נפשנו בעיניך. יה סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו. כיום ודתך בענו:

אל מִלֶּךָ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיךָ, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעְבִּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתְּם תִּגְמֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לומר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, כִּהְיִיתָ לְעַנְיֵנוּ מִקֶּדֶם, כִּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיִּרְדַּ הַיְהוָה בְּעַנְּנוּ וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְבֵּי אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֹון וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּה: וְסִלַּחַת לְעֹנְנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֵיךָ:

הַאֲזִינָה יְהוָה תִּפְלַתְנוּ וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: שְׁמַע יְהוָה קוֹלֵנוּ נִקְרָא חֲנּוּנוּ וְעַנְּנוּ: שְׁמַעָה יְהוָה צְדָק הַקְשִׁיבָה רַבְתָּנוּ הַאֲזִינָה תִּפְלַתְנוּ: שְׁמַע יְהוָה וְחַנּוּנוּ יְהוָה הִיָּה עֹזָר לָנוּ:

כְּרַחֵם אֵב עַל בָּנִים כִּן תִּרַחֵם יְהוָה עֲלֵינוּ: לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמּוֹ בְּרַכְתָּהּ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֹּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרֹאֵנוּ:

מִיּוֹסֵד ע"פ א"ב כפול:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אֲזוֹן תַּחַן וְהִסְתַּת עֲתִירָה. אֵף הַפֶּר וְשִׁכַּף עֲבָרָה. בְּאֵי לְחִלוּתָךְ בְּנַפְשׁ מְרָה. בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל יִמְצְאוּ עֲזָרָה: גְּעִית נִאֲנָחִים וְעִנּוּתָם חֲזָה. גְּחִינֵת קוֹמַתָם נָא אֵל תִּבְזֶה. דְּרוֹשׁ עֲלֵבוֹנָם מִצָּר וּבּוֹזָה. דְּרוֹךְ פּוֹרָה וְנִצְחָם יָגָה: הֲלֹא אַתָּה הִיִּיתָ וְהִנֵּה. הִיוּ תִהְיֶה בְּהַדָּר גְּאוּנָה. וְנִמְתָּ יְכוֹן זָרַע אֲמוּנָיָה. וְהִנֵּם כְּלִים מִתְגַּרְתָּ חֲרוּנָה: זֹעַמֵנוּ בְּעוּיָם וּמִמְאֲאִים נִסְחוּ. זֹרוּ בְּאַפְסִים וְלֹא נָחוּ. חֲבֵלָה רוּחָם וְלַעֲפָר שָׁחוּ. חֲרָשׁוּ חוֹרְשִׁים וּמַעֲנִית הַמְתִּיחוּ: טִבְעוּ בּבוֹץ וְאִין פּוֹצָה. טוֹרְפִיהֶם שְׁלֹו מִקְצָה אֵל קָצָה. יוֹם יוֹם לוחֲמָם מִנְצָה. יָד פּוֹרְשִׁים מִלַּחֲץ לִיצָא: כְּלוּ חִיִּיהֶם בְּיָגוֹן וְאֲנַחָה. כּוֹשֵׁל רַבָּה וְעַרְבָה שְׁמַחָה. לְיִשְׁע חוֹכִים וְהִנֵּה צְוֹחָה. לְבָטוּם קָמִים וְכָרוּ שׁוּחָה: מַעֲרִימִים סוֹד מִמָּה לְהִדְיָם. מַכְבִּידִים עוֹל לְהַכְשִׁיל כַּחֵם. נוֹאֲקִים אֵלֶיךָ בְּהִתְעַטֵּף רוּחָם. נַחַת לְמִצּוֹא מִכּוֹבֵד טְרַחֵם: שִׁיחַ צָקִים בְּמַעֲמַד צָפוּף. סִלִּיחָה מִבְּקָשִׁים בְּקִדְקֵד כְּפוּף. עוֹשִׁקִיהֶם יִקְנִיאוּם וְנִתְנוּם לְשִׁסּוּף. עוֹעִים יִמְסִכוּ וְיִהְיוּ לְסַפוּף: פִּדְהָ דְבִקְרָה מִחֲרָץ וְכִלּוּי. פִּלְטָם מִצּוֹרֵר וְתִנֵּם לְעִלּוּי. צָוָה יְשׁוּעוֹת מִשְׁחָרָף בְּחִלּוּי. צוּר עוֹלָמִים הוֹשִׁיעֵנוּ בְּגִלּוּי: קִנָּא וְנוֹקֵם קִנָּא לְשִׁמָּה. קִצֵּץ עֲלֵם מִצּוֹאֵר עִמָּה. רֵאָה עֲמָלְנוּ וְשׁוֹב מִזְעָמָה. רִיבָה רִיבְנוּ מִעַם חֲרָמָה: שְׁבַעֲתִים הֵשֵׁב לְחִיק מִאֲנִינִי. שִׁכַּר חֲצִיךָ מִדָּם מַעֲנִי. תִּטָּה אֲזַנְךָ לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי. תִּרְצָנִי בְּקֹרְאֵי יְהוָה יְהוָה:

אל מִלֶּךָ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיךָ, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעְבִּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתְּם תִּגְמֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לומר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, כִּהְיִיתָ לְעַנְיֵנוּ מִקֶּדֶם, כִּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיִּרְדַּ הַיְהוָה בְּעַנְּנוּ וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְבֵּי אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת: נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֹון וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּה: וְסִלַּחַת לְעֹנְנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֵיךָ:

פזמון שם המחבר בראשי תיבות אמת:

יהוה יהוה אל רחום. וחנון. ארך אפים. ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים. נשא עון. ופשע. וחסא. ונקה. וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: אצקרה אלהים ואהמיה. בראותי כל עיר על תלה בנויה. ועיר האלהים משפלת עד שאול תחתיה. ובכל זאת אנו ליה ועינינו ליה. **י, יי**: מדת הרחמים עלינו התגלגלי. ולפני קונך תחנתנו הפילי. ובעד עמך רחמים שאלי. כי כל לבב דני וכל ראש לחלי. **י, יי**: תמכתי יתדותי בשלש עשרה תבות. ובשערי דמעוץ פי לא נשלבות. לכן שפכתי שיח פני בוחן לבות. בטוח אני באלה ובזכות שלשת אבות. **י, יי**: יהי רצון מלפניך שומע קול בכיות. שתשים דמעוטינו בנאדך להיות. ותצילנו מכל גזרות אכזריות. כי לך לבד עינינו תלויות. **י, יי**:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסא ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קרא:

זכור רחמיה יהוה וחסדיה כי מעולם המה: זכרנו יהוה ברצון עמך פקדנו בישועתך: זכור עדתך קניית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יהוה חבת ירושלים אהבת ציון אל תשפח לנצח: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור יהוה לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישוראל עבדי אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדי לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

זכור לנו ברית אבות פאשר אמרת וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אצפור והארץ אצכור:

זכור לנו ברית ראשונים פאשר אמרת וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: עשה עמנו כמה שהבטחתנו ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפיר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: השב שבויתנו ורחמנו כמה שפכתוב ושב יהוה אלהיה את שבויתך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיה שמה: קבץ נדחינו כמה שפכתוב אם יהוה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיה ומשם יקחה: מחה פשעינו כעב וכענן כמה שפכתוב מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: מחה פשעינו למענך פאשר אמרת אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחסאתיך לא אצכור: הלבן חטאינו פשלג וכצמר כמה שפכתוב. לנו נא ונכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם פשנים פשלג לבינו. אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שפכתוב. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאתיכם ומכל גוליתכם אטהר אתכם: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שפכתוב. כי אל רחום יהוה אלהיה לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישפח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאהבה את שמך כמה שפכתוב ומל

יהוה אלהיה את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: המצא לנו
בבקשתנו כמה שפתינו ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: תביאנו
אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה שפתינו והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתני
עולותיהם וזבחהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יהוה אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יהוה אליך ונשובה
חדש ימינו כקדם: אמרינו האזינה יהוה בינה הגיגנו: יהי לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יהוה צורנו
וגואלנו: אל תשליכנו מלפניך ויהי קדשך אל תתקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה ככלות פחנו אל תעזבנו:
אל תעזבנו יהוה אלהינו, אל תרחק ממנו: עשה עמנו אות לטובה, ויראו שונאינו ויבושו כי אתה יהוה
עזרתנו ונחמתנו: כי לך יהוה הוהלנו, אתה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונו שאין אנו עצי פנים וקשי ערף לומר
לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי: העונו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. פזנו. לזנו. מרדנו.
נאצנו. סרנו. עונו. פשענו. צרנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעפתנו:

סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שנה לנו: ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו
הרשענו: הרשענו ופשענו לכן לא נושענו ותן בלבנו לעזוב דרך רשע וחיש לנו ישע: כפתינו על יד נביאך
יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

משיח צדקה אמר לפניך. שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: נקנו יהוה אלהינו מפל פשעינו וטהרנו מפל
טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כפתינו על יד נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מפל
טמאותיכם ומפל גלוליכם אטהר אתכם: עמך ונחלתך רעבי טובה צמאי חסדה תאבי ישעה. יכירו וידעו כי
ליהוה אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמה. אל חנון שמה. בנו נקרא שמה. יהוה עשה למען שמה: עשה למען אמתך. עשה למען
בריתך. עשה למען גדלה ותפארתך. עשה למען דתך. עשה למען הודך. עשה למען ועודך. עשה למען
זכרך. עשה למען חסדך. עשה למען טובך. עשה למען יחודך. עשה למען כבודך. עשה למען למוודך. עשה
למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה למען עצה. עשה למען פארך. עשה למען
צדקתך. עשה למען קדשתך. עשה למען רחמיך הרבים. עשה למען שכינתך. עשה למען תהלתך. עשה
למען אוהביך שוכני עפר. עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד
ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משכן כבודך. עשה למען שממות היכלך. עשה
למען הריסות מזבחתך. עשה למען הרוגים על שם קדשך. עשה למען טבוחים על יחודך. עשה למען באי
באש ובמים על קדוש שמה. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו.
עשה למען תינוקות של בית רבן. עשה למענהם אם לא למעננו. עשה למענהם והושיענו:

עננו יהוה עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו.
עננו האל הנאמן עננו. עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו. עננו חי וקיים עננו. עננו טוב ומטיב עננו.
עננו יודע יצר עננו. עננו כובש כעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו. עננו נורא
ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת צרה עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו.
עננו קרוב לקוראי עננו. עננו רחום וחנון עננו. עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומך תמימים עננו. עננו

אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב אמהות עננו. עננו קשה לכעוס עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו אבי יתומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא עננו. מי שענה ליצחק בנו פשעקד על גבי המזבח הוא עננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא עננו. מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא עננו. מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא עננו. מי שענה למשה בחורב הוא עננו. מי שענה לאהרן במחפתה הוא עננו. מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא עננו. מי שענה ליהושע בגלגל הוא עננו. מי שענה לשמואל במצפה הוא עננו. מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא עננו. מי שענה לאליהו בהר הפרמל הוא עננו. מי שענה לאלישע ביריחו הוא עננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא עננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בקליו הוא עננו. מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך פבשן האש הוא עננו. מי שענה לדניאל בגוב האריות הוא עננו. מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא עננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא עננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישרים הוא עננו:

רחמנא דעני לעני ענינא. רחמנא דעני לתבירי לבא ענינו. רחמנא דעני למכיכי ריחא ענינו. רחמנא ענינו. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

סליחות לעשרה בטבת

סלח לנו אבינו כי ברוב אנולתנו שגינו מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו:

אל ארף אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית. גדלת רחמיה וחסדיה תזכר היום ובכל יום לזרע ידיך. תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך נקדם. כהודעת לעניו מקדם. מחרון אפה טוב כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיה נחסה ונתלונן כיום וירד יהוה בענו. תעבר על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה, יהוה, אל, רחום, וחנון, ארף אפים, ורב חסד, ואמת: נצר חסד לאלפים, נשא עון, ופשע, וחטאה, ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

כי עם יהוה חסד והרבה עמו פדות: פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו: פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו:

פרחם אב על בנים פן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על עמו ברכתה סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בה: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

(חזן) – **סלח** נא לעון העם הזה כגדל חסדה וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:

(קהל) – **ויאמר** יהוה סלחתי כדברך:

הטה אלהי אֲזַנְךָ וּשְׁמֵעַ פִּקְחַי וְעֵינֶיךָ וְרֵאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנַנְנוּנוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּימִים: אֲדַנִּי שְׁמַעְהָ אֲדַנִּי סִלְחָה אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירָךָ וְעַל עַמְּךָ:

סליחה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף שם המחבר יוסף:

אלהינו ואלהי אבותינו:

אֲזַכְּרָה מִצּוֹק אֲשֶׁר קָרָאנִי. בְּשֵׁלֶשׁ מִכּוֹת בַּחֲדָשׁ הַזֶּה הִפְנִי. גִּדְעַנִּי הִנִּיאֲנִי הַכְּאֲנִי. אַךְ עֲתָה הִלָּאֲנִי: דַּעֲכֵנִי בְּשִׂמוֹנָה בּוֹ שְׂמָאֵלִית וּיְמִנִית. הֲלֹא שְׁלֹשֶׁתָּן קִבְעַתִּי תַעֲנִית. וּמְלַךְ יָנוּ אֲנִסְנִי לְכַתּוּב דֵּת יְוֹנִית. עַל גְּבִי חָרְשׁוּ חוֹרְשִׁים הָאֲרִיכוּ מַעֲנִית: זֹעַמְתִּי בְּתִשְׁעָה בּוֹ בְּכִלְמָה וְחִפְרִי. חֲשׂוֹךְ מַעְלֵי מַעְלֵי הוֹד וְצַפֵּר. טְרוּף טוּרָף בּוֹ הַנּוֹתֵן אֲמָרִי שְׁפָר. הוּא עֲזָרָא הַסּוֹפֵר: יוֹם עֲשִׂירֵי צִוָּה בֵּן בּוֹזֵי הַחוּזָה. כָּתַב לָךְ בְּסִפְרֵי הַמַּחֲזָה. לְזַכְּרוֹן לְעַם נֶאֱמַר וְנִבְּרָה. אֵת עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: מִנְּגֵן סֶדֶר חֲדָשִׁים בַּעֲשָׂרָה בּוֹ הַעִיר. נְהִי וְיִלֵּל בְּמוֹ כִּי אֲפַעִיר. סֶדֶר פְּרַעֲנִיּוֹת בְּתוֹךְ לְבָבִי יִבְעִיר. בָּבֵא אֵלַי הַפְּלִיט לְאִמּוֹר הַפְּתָה הָעִיר: עַל אֱלֹהֵי עַל פְּנֵי אֲבָק זְרִיתִי. פִּצְתִּי עַל אַרְבַּעַתָּן לּוֹ חֵץ בְּלִבִּי יְרִיתִי. צְרוֹת עַל אֱלֹהֵי קָבֵר לִי כְּרִיתִי. צַדִּיק הוּא יְהוָה כִּי פִּיהוּ מְרִיתִי: קָרָאתִי שְׁמֶךָ מִתְנַחֵם עַל רַעֲתִי. רֵאָה עֲנִי וּשְׁמַע קוֹל פְּגִיעַתִּי. שְׁמַע תַּחֲנַנְתִּי חֵישׁ נָא יְשׁוּעַתִּי. אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחֲתִי לְשׁוּעַתִּי: יֵרַח טִבַּת מְאֹד לְקִיתִי בּוֹ. וְנִשְׁתַּנּוּ עָלַי סִדְרֵי נְתִיבוֹ. סִרְרַתִּי פִּשְׁעַתִּי יִגְלֶה לִי טוֹבוֹ. הָאוֹמֵר לִי עַד פֹּה תִּבְאֵ:

אֵל מְלַךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבֵּה מַחֲלָה לְחַטָּאִים וְסִלְיָה לְפוֹשְׁעִים, עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשׂוֹר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתְּם תִּגְמּוֹל, אֵל הוֹרִית לָנוּ לֹאֹמֵר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, כְּהוֹדֵעַת לְעַנְיֵי מִקְדָּם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב וַיֵּרַד יְהוָה בַּעֲנַן וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאֲלָפִים נִשְׂא עֲוֹן וְפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָה: וְסָלַח לְעֲוֹנוֹ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדַנִּי טוֹב וְסָלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרִיאָךְ:

אלהים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ טִמְאוּ אֵת הַיְכָל קִדְשְׁךָ שְׁמוֹ אֵת יְרוּשָׁלַיִם לְעֵימִים: אֱלֹהִים זָדִים קָמוּ עָלֵינוּ וַעֲדַת עֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא שְׁמוּךָ לִנְגָדָם:

פרחם אָב עַל בְּנִים כֵּן תִּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ: לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּהּ סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶכֶת יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאֲנוּ:

סליחה ע"פ א"ב ושם המחבר חתום אברהם בר מנחם חזק:

אלהינו ואלהי אבותינו:

אָבִן הָרֵאשִׁי. לְעֵימִים וְלַחֲרִישָׁה. וְנוֹחֲלֵי מוֹרְשָׁה. מִנּוֹד רֵאשׁ בְּלֵאֲמִים: בְּקִרְבֵי לֵב נִכְאָב. נְדוּהָ וְנִדְאָב. נִשְׂאָרְנוּ כְּאִין אָב. וְהֵינּוּ פִיתוּמִים: רַכָּה וְעַנְגָּה. בְּשׁוֹשְׁנִים סוּגָה. עֲתָה הִיא נוּגָה. מְסוּרָה בְּיַד קָמִים: הֵיטָה כְּאֵלְמָנָה. קָרְיָה נְאֻמָּנָה. וְזָרַע מִי מָנָה. נִמְכְּרוּ בְּלֹא דָמִים: מַעֲנָגָה וְרַכָּה. צִלְחָה לְמִלּוּכָה. וּמַעֲנִיתָה אֲרָכָה. זֶה כְּפֹה שְׁנִים וְקָמִים: בֵּית יַעֲקֹב לְבָזָה. לְלַעַג וְלַעֲזָה. הָעִיר הָעֲלִיזָה. לְמַטְעֵי כְרָמִים: רוּוִיָה תַרְעֵלָה. בְּיַד בְּנֵי עוֹלָה. הָרְצוּיָה כְּעוֹלָה. וְכִקְטֻרֵת הַסַּמִּים: מְאָסָה לְזָנוּחַ. תּוֹרַת אָבִי זָנוּחַ. וְלֹא מְצָאָה מְנוּחַ. לִילוֹת וְקָמִים: נִזְרָא אֵל עָלְיוֹן.

ממך יהי צביון. להשיב לריב ציון. שנת שלומים: חדש ימינו פקדם. מעונה אלהי קדם. ולבן פצמר אדם. וכשילג כתמים: חזקנו ביראתך. ובקיים תורתך. ופקדנו בישועתך. אל מלא רחמים:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסא ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

פזמון שם המחבר בראשי החרוזות אברהם יצחק אפרים חזק:

אבותי כי בטחו בשם אלהי צורי. גדלו והצליחו וגם עשו פרי. ומעת הדחו והלכו עמו קרי. היו הלוח וחסור עד החדש העשירי: בעשירי לחדש סמך מלך בבל. וצר על עיר הקדש. ונקרב רב החובל. נתתי החדש ועניתי בכבל. והיה מדי חדש לאבל פנורי. **אבותי:** ראשית בכורה לראשית החרם. שם אחרים הזכירה והעון גורם. פני אל לא הכירה ושטפה בזרם. צרה כמבכירה כעת במרום תמריא. **אבותי:** אלהים הביא יום רעה ומצור. צוה צרי סביבי עוללי לבצור. יום הרך לבבי. ואין פח לעצור. ודבר אל נביא. משול אל בית המרי. **אבותי:** מישבי שער העביר אדורת. חמתו פאש הבעיר והרים עטרת. ומלבנון יער השליך תפארת. ורוח סועה וסער תסמר שיערת בשורי. **אבותי:** יפפית נמשלת. ועתה קדורנית. בעון כי כשלת. ולבך אחורנית. זנבוך ונחשלת. ראשונה ושנית. והחתל לא חתלת. מעט צרי. **אבותי:** צדיק הצור תם. נשוא עון נלאה. מכרוב למפתן לפנת גג דאה. מעון הנכתם. וצעקתם באה. רבה רעתם כעץ עשה פרי. **אבותי:** חזק כל קמי תוכן העלילות. כי מלאו ימי ברוע מפעלות. ומבשות עלומי שכחתי גמולות. נותן לחמי ומימי פשתי וצמרי. **אבותי:** קמי פיהם פצרו ונחלתי בלעו. מאד עלי גברו ודמי שתי וקעו. נכרים עלי צרו ואת אחי הרעו. האומרים ערו ערו בני שעיר החורי. **אבותי:** אמרו לכו נכלם ונשביתה זכרם. אל קנא ונוקם גמלם ישאו את שברם. כמעשיהם שלם ויבשו משברם. כאיש חלום חולם שלטה סלי חורי. **אבותי:** פצעי לא רפכה וחיבורתי רצח. ועיני הכהתה צופה לדודי צח. העוד לא שככה חמתו לנצח. על מה עשה ככה ומה חרי. **אבותי:** רחום זה אלי אל לעד תזנח. ארכו ימי אבלי ועוד לבי נאנח. שובה אל לאהלי מקומך אל תנח. שלם ימי אבלי כי תבא על שכרי. **אבותי:** יהוה מנת חלקי חושה לי לעזרה. ופתחת שקי שמחה לי לאזרה. ותגיה את חשפי באורך להאירה. את נשף חשקי כי אתה גרי. **אבותי:** מיגון ואנחה פדה אל את נפשי. עשה לעמך הנחה. מלפי יקדושי. תהפוך לרוחה. את צום החמישי. לששון ולשמחה. צום הרביעי וצום העשירי. **אבותי:**

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאָה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: זכרנו יהוה ברצון עמך פקדנו בישועתך: זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יהוה חבת ירושלים אהבת ציון אל תשפח לנצח: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור יהוה לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישׂראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

זכור לנו ברית אבות פאשר אמרת וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור:

זכור לנו ברית ראשונים פאשר אמרת וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: עשה עמנו כמה שהבטחתנו ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתיים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: השב שבויתנו ורחמנו כמה שפיתוב ושב יהוה אלהיך את שבויתך ורחמך ושב וקבצך מפל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: קבץ נדחינו כמה שפיתוב אם יהוה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחה: מחה פשעינו כעב וכענן כמה שפיתוב מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: מחה פשעינו למענך פאשר אמרת אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אפוך: הלבן חטאינו פשלג וכצמר כמה שפיתוב. לכו נא ונקחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם פשנים פשלג ילבינו. אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שפיתוב. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאתיכם ומפל גלוייכם אטהר אתכם: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שפיתוב. כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישפח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאהבה את שמך כמה שפיתוב ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: המצא לנו בבקשתנו כמה שפיתוב ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה שפיתוב והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי בייתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יהוה אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו פקדם: אמרינו האזינה יהוה בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניה יהוה צורנו וגואלנו: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה פכלות פחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יהוה אלהינו, אל תרחק ממנו: עשה עמנו אות לטובה, ויראו שונאינו ויבושו כי אתה יהוה עזרתנו ונחמתנו: כי לך יהוה הוחלנו, אתה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונתנו שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקור: יעצנו רע. פזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרנו. עוינו. פשענו. צרנו. קשינו ערף: רשענו. שחנתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו:

סְרִנוּ מִמְצוֹתֶיהָ וּמִמְשֻׁפְּטֶיהָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ: הִרְשַׁעְנוּ וּפְשַׁעְנוּ לְכֹן לֹא נוֹשָׁעֵנוּ וְתַן בְּלִבְנוּ לְעִזּוֹב דָּרָךְ רָשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יִשְׁעוֹ: כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ יַעֲזוֹב רָשַׁע וְדָרְכוּ וְאִישׁ אֶנּוּן מִחֲשָׁבוֹתָיו וְיִשׁוּב אֶל יְהוָה וּיִרְחַמְהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ:

מְשִׁיחַ צְדָקָה אָמַר לְפָנֶיהָ. שְׂגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְּסֻתוֹת נִקְנִי: נִקְנֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרוֹק עָלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: עֲמָךְ וְנַחֲלֶתָךְ רַעֲבִי טוֹבָה צִמְאֵי חֶסֶדְךָ תִּאֲבִי יִשְׁעָךְ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֶרְחַמִּים וְהִסְלִיחוֹת:

אֵל רְחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנוּן שְׁמֶךָ. בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּה וְתִפְאֶרֶתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבָה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְחִוְדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוּדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֲזָרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֶרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֵי הַרְבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עִפְרָיִם. עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשָׁה. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֵמוֹת הַיְכָלְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְיָסוֹת מִזְבְּחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִוְדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּאֵי בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שִׁדִּים שְׁלֵא חָטְאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שְׁלֵא פָּשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת שֵׁל בֵּית רַבָּן. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זֶךְ וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ טוֹב וּמְטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יִצְרָח עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעֶסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעַת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צְדִיק וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קְרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רְחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פַחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֲזֵרַת הַשְּׁבֻטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְשַׁבֵּחַ אֲמָהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָשָׁה לְכַעֲוֹס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לְרַצוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעַת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוּמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דִין אֱלֹמֵנוּ עֲנֵנוּ:

מִי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם אֲבֵינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקֵד עַל גְּבֵי הַמַּזְבֵּחַ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם עַל יַם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחֹרֵב הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְשִׁמְשׁוֹן בְּמַצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְדָוִד וְשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַפְּרָמֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַלְיָשָׁע בִּירוּחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעֵי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחִלּוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְחַנְנִיָּה מִיִּשְׂרָאֵל וְעִזְרָיָה בְּתוֹךְ כְּבִשָּׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְדָנְיָאֵל בְּגוֹב הָאֲרִיֹת הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְמַרְדֵּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְעִזְרָא בְּגוֹלָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְכָל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׁרִים הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא דְּעָנִי לְעָנִי עֲנִינָא. רַחֲמָנָא דְּעָנִי לְתַבִּירִי לְבָא עֲנִינָו. רַחֲמָנָא דְּעָנִי לְמַכִּיכִי רוּחָא עֲנִינָו. רַחֲמָנָא עֲנִינָו. רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוֹק. רַחֲמָנָא שְׂזִיב. רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָו. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבְזַמְן קָרִיב:

סליחות לתענית אסתר

סלח לנו אבינו כי ברוב אנולתנו שגיגנו מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו:

אל ארף אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית. גדלת רחמיה וחסדיה תזכר היום ובכל יום לזרע ידידה. תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניה נקדם. כהודעת לעניו מקדם. מחרון אפה שוב כמו בתורתך פתוב. ובצל כנפיה נחסה ונתלונן כיום וירד יהוה בענו. תעבר על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה, יהוה, אל, רחום, וחנון, ארף אפים, ורב חסד, ואמת: נצר חסד לאלפים, נשא עון, ופשע, וחטאה, ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיה:

קוה קוינו אל יהוה ויט אלינו וישמע שועתנו: אף ארח משפטיה יהוה קוינוה לשמה ולזכרה תאות נפש:

פרחם אב על בנים כן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על עמה ברכתה סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בה: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

(חזן) – **סלח** נא לעון העם הזה כגדל חסדה וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:

(קהל) – **ויאמר** יהוה סלחתי כדברה:

הטה אלהי אזנה ושמע פקח עיניה וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמה עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמה נקרא על עירך ועל עמך:

סליחה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר מנחם ברבי מכיר יחיה אמן ואמן:

אלהינו ואלהי אבותינו אדם בקום עלינו חיל אחזתנו לרעוד. בהסתפחו למלכות חנף כמעט כשלנו למעוד. גמרו למכרנו כתל וחרין בלי מסעוד. אמרו לנו ונכחידם מאוי ולא יזכר שם ישראל עוד: דלו עיני למרום קראתיה אויבי לקוב. הכרת שם ושאר ומחה שם לרקוב. וצר צוררי בנכליהם אשר נכלו לעקוב. ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: זרוים ענה ויגה ולא מלב לכלותם. חבו לפנים ורדם בהסרת טבעת להחלותם. טוב דברו הקים לעיני הגוים להעלותם. בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם: ידע רמז הקורות לעם מעפר ומדהדס. כתב הסתר אסתיר ומר דרור מפרדס. לשבות המן ממחרת המן העץ קנדס. תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס: מקשיב דבר שקר כתב שטנה ועצב. נתעטף בבגדי שרד כטעה במנין קצב. סדר להשתמש בשונים כלי בית המחצב. ויבא גם השטן בתוכם להתיצב: עם הנמצאים בשושן באכלם מזבח עכרם. פער פיו להשטינם ולהסגירם ביד נותן מכרם. צור הספים לכתוב אגרת לאבד שברם. אמרתי אפאיהם אשבייתה מאנוש זכרם: קדושים מלאכי השרת מר יבפיו בצעקה. רחום הבט לברית ואל תפר להרחיקה. שמעה מורשה ותלבש בגדי אלמנות ומיעקה. ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה: תשבי שם אזור שק במתניו תחבשת. מהר והודיע ישגי מכפל אבות שלשת. נחץ לרועה מה לך נרדם להתעשת. קום קרא אל אלהיה אוילי יתעשת: חותם טיט אשר נעשה

לְבַלְשׁוֹן סִפֵּר. מִיָּנִיחוֹת לְמַדּוֹ לְאַחַר גְּזֵרָה כַּעַס לְהִפָּר. בֵּן קִישׁ הַקִּישׁ דְּלִתּוֹת בַּיִת הַסִּפֵּר. וַיִּכַּס שֶׁק וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶס: רַבֵּץ תִּינוּקוֹת לְפָנָיו יָמִים שְׁלֹשָׁה צָמִים וּמְכַפְּנִים. בְּקוֹל יַעֲקֹב לְחִלוֹשׁ יָדֵי עַז פָּנִים. יָדָיו אֲמוּנָה לְאֵל הַצִּלָּנִי מֵעֲלֻבוֹנִים. פֶּן יָבוֹא וְהִפְנִי אִם עַל בְּנִים: מִזָּה אֵלֶּה וּמִזָּה אֵלֶּה בְּנֵי אֵיתָנִי וּרְבִנִי. כָּלֵם צָעֲקוֹ וַתַּעַל שְׁוֹעַתָּם אֶל יְהוָה. יָהּ לְקוֹל רִנּוֹן כְּבוֹא שְׁאֵל לְפָנָיו. וְמָה קוֹל הַצֶּאֱנָן הַזֶּה בְּאֶזְנֵי: רוּעָה הִשִּׁיבוּ הֵם קִטְנֵי קִדְשׁ זָרַע. יָהּ הִצִּיל לְקוֹיָחִים לְמִוֹת מְאוּיָב הָרַע. חֲנוּן נִכְמְרוּ רַחֲמָיו וַיִּבְקֹשׁ לְבָכוֹת הַמְּאָרֶע. וַיְהִי כִּקְרוֹא מְלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַסִּפֵּר וַיִּקְרָע: יְהוּדֵי הוֹקִיעַ יְלָדָיו לְמִטָּה וְאַבְיָהֶם מִלְּמַעְלָה. אִישׁ אִישׁ בְּשֹׁלֵשׁ אַמּוֹת וְהִרְבִּיעִית אֲנִיר מְגָלָה. מִשְׁנֵה נָקָם חֲזָה וְשָׁמַח וְשָׁח תְּהַלָּה. אוֹתֵי הַשִּׁיב עַל פְּנֵי וְאוֹתוֹ תִּלָּה: וַתִּכְתּוֹב אֶסְתֵּר תּוֹקֶף לְקִרוֹת כְּבִהֲלָל מְהוּדִים. מִלְּמַעְלָה קִיְמוּ מַה שֶּׁקְּבָלוּ לְמִטָּה דוּדִים. נֵס יְנוֹסֵס לְפָרֶסֶם כְּאֵז פִּלְאוּ מִסְּהִידִים. בְּעַת הַזֹּאת רוּחַ וְהִצְלָה יַעֲמוֹד לְיְהוּדִים:

אל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיחוֹת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמוּ מֵעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמוֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וַזְכֹּר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כִּהְוִדְעַתָּ לְעַנְיֵי מִקְדָּם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וַיֵּרַד יְהוָה בְּעַנְן וַיִּתְיַצֵּב עַמוּ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יהוה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֹן וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: וְסִלַּחַת לְעֹנְוֵנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֵי:

כי עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרֶךְ נְרָאָה אוֹר: בְּקִרְאָנוּ עֲנָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּצָר הִרְחַבְתָּ לָנוּ חֲנוּן וַיִּשְׁמַע תִּפְלִתָנוּ: וַעֲתָה יִגְדֵל נָא כַח אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמֵר:

פרחם אָב עַל בְּנִים כֵּן תִּרְחַם יְהוָה עֲלֵינוּ: לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּהּ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בוֹטַח בָּהּ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קִרְאָנוּ:

סליחה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שמעון בר יצחק:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אתה הָאֵל עוֹשֶׂה פְּלִאוֹת. בְּעַמִּים הוֹדְעַתָּ עוֹז נוֹרְאוֹת. גְּאֻלַּת בְּזִרוּעַ עַמְּךָ מִתְּלֵאוֹת. דְּפִיתָ צָרִיחַם בְּמוֹתֵי תַחֲלוּאוֹת: הָאוּיָב בְּקוּמוֹ לְעוֹרֵר מְדָנִים. וְדָמָה לְהַכְרִית פְּרָחֵי עֲדָנִים. זָמַם לְשִׁקוֹל לְגִנְזֵי אֲדוֹנִים. חֲלִיפֵי מֵאֵת כְּפָרֵי אֲדָנִים: טְלֵאִיךָ הַזְּהִרְתָּ שְׁקִלִיחָם לְהַקְדִּים. יַדְעַתָּ הַעֲתִידוֹת וְדַרְשִׁיתָ נִשְׁקָדִים. כַּבּוּי לְהַמְצִיא לְלֵהֵב יוֹקְדִים. לְקוֹיָחִים לְמִוֹת לְתַחֵי נִפְקָדִים: מִסַּכָּה צָרָה בְּעִבְדָּם לְפָנִים. נִמְסְרוּ לְהַתִּז קִנוּקוֹת וּגְפָנִים. סִבְבוּם מוֹקְשִׁים בְּכָל דְּפָנִים. עֵינֵיהֶם לָהּ תוֹלִים וּבִסְתָרָה נִצְפָּנִים: פּוֹר נְהַפֵּךְ בְּאוּיָבִים לְשִׁלוֹט. צְלִיבָה הוֹכֵן אֲגָגִי לְקִלוֹט. קִלְעַ וּבִלְעַ פְּנֵי הַלוֹט הַלוֹט. רִיבֵי עִם בְּאֲשִׁמְנִים לְעִלוֹט: שְׁלוֹם וְאַמֶּת נִכְתָּב לְכָל צַד. תּוֹקֶף יִשַׁע סִלַּע וּמִצַּד. שׁוֹרֵד הַשִּׁדָּד וּבִרְשִׁתּוֹ נוֹצַד. מְלִשְׁנֵי נִסְחָף נִצְמַת וְנִרְצַד: עָשׂוּ שְׁמֵחוֹת וְלִדְרוֹת קִבְעוּם. וּמִקְרָאוֹת שְׁלֵשׁוּם וְלֹא רַבְעוּם. נִסְכְּמוּ מִמַּעַל וּלְמַטָּה טִבְעוּם. בְּסִפֵּר נִחְקַק עַל מַה קִּבְעוּם: רָמָה יָדָה לְסִלּוּחַ לְפוֹשְׁעִים. יְהוּדֵי וְהַדְּסָה הַקְּמַת מוֹשִׁיעִים. צְדָקָתָם עוֹמְדַת לְעַד לְשִׁעֲשׁוּעִים. חֶקֶר כְּבוֹדָם לְהַזְכִּיר לְנוֹשְׁעִים: קִנְאָה לְשִׁמְךָ נוֹרָא וְנִקְדָּשׁ. חֲזָה כְּרַמָּה נִהַרְס וְנִדָּשׁ. זְרוּיָנוּ קִבֵּץ וְשִׁיר לָהּ יַחֲדָשׁ. קִיְמָם וְהַחִים בְּבִנְיָן בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ: וְכַעֲשׂוֹתָךְ נוֹרְאוֹת בְּאוֹתָן הִימָים. אֲתָנוּ הַפִּלְא תִּשׁוּעַת עוֹלָמִים. מִצְאוֹ לְפָנֶיךָ כְּפָר וְתַנְחוּמִים. אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים:

אל מִלֶּךָ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵי דָוִד, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מֵעַבִּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לומר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כִּהְיִיתָ לְעַנְיֵנוּ מִקִּדְמָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיִּרְדַּ יְהוָה בְּעַנְּנוּ וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְבָּה אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לְאֲלָפִים נִשְׂאָ עוֹן וְפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ: וְסִלַּחַת לְעֹנְנֵנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אָתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ:

פזמון מיוסד ע"פ תשר"ק ובסוף חתום שם המחבר משלם:

בְּמַתִּי מִסִּפְרֵי חַלְיֵנוּ פְּנִיָּה. לְשׁוּעַת נִכְאִים אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ. הִקְשֵׁב תַּחֲנֻנֵינוּ מִשְׁמֵי מְעוֹנֶךָ. כְּבִימֵי מוֹר וְהִדַּס הוֹשַׁעְתָּ בְּנִיָּה: תַּהֲלוֹת יִשְׂרָאֵל אָתָּה יוֹשֵׁב. שׁוּעַתְּ מֵאֲזִין וְרִנְתֵּם קוֹשֵׁב. רַפְאוֹת לְמַחֵץ מִקִּדְמֵים וּמִחֻשָׁב. קְנוֹיָיךָ לְהִיטִיב וְנִוְיָהֶם לְיִשָּׁב. **בְּמַתִּי**: צַר וְאוֹיֵב הִלְטִישׁ עֵינָיו. פִּיהוּ פָּעַר לְשֹׂאף עֵינָיו. עֲשֵׂת בְּשִׁלּוֹ לְהַשְׁמִיד קָהַל הַמּוֹנִיּוֹ. סָגַל לְאַבְדַּ חֶרֶת בְּנִשְׁתַּנְּנִיו. **בְּמַתִּי**: נוֹקֵם לְצָרִים וְנוֹטֵר לְאוֹיְבִים. מְדַדְתָּ מִדְּתָם כְּזָדוּ לְאַהוּבִים. לֹחֵם וְנִינְיוֹ הוֹתִלוּ מִצְלָבִים. כְּבַחְרוֹזֹת דָּגִים חוֹרְזוּ תַּחֲוָבִים. **בְּמַתִּי**: יוֹם אֲשֶׁר שִׁבְרוּ צוֹרְרִים. טְבַחָה לְשִׁית בָּעַם נִצְוִרִים. חִלְפָה הִדַּת וְנִפְלוּ פְּגָרִים. זָלַעְפוּ זֹעַמוּ מוֹבְסִים מְגָרִים. **בְּמַתִּי**: וּבִכְן יִתְעַלָּה שְׁמֶךָ וַיִּתְנַשֵּׂא. הוֹדְדָה שְׁמֵי שָׁמַיִם כְּסָה. דִּכְּסִים בְּרוּמְמָה נִתְוַנְיָם לְמִשְׁפָּה. גִּיא וְאַפְסִיָּה תַּהֲלִתְךָ מְכַסֶּה. **בְּמַתִּי**: בִּינָה הִגִּינֵנוּ עֲתָה וְרָאָה בְּצַר. בְּאַפְּךָ קוֹמָה עַל צוֹרֵר הַצָּר. אֲדוֹן קְרָאנוּךָ מִן הַמַּצָּר. אֲנָא הוֹצִיאָנוּ מִלְּמַרְחָב וְחִלְצָנוּ מִצָּר. **בְּמַתִּי**: מֵאֵד תִּרְבֶּה לָנוּ מְחִילָה. שְׁמַע תִּפְלָה וְהַעֲבֵר תִּפְלָה. לֹחֲצֵינוּ יִשְׁלִימוּ אֲתָנוּ וְעֹנְוֹתֵינוּ תִּשְׁלִיךְ בְּמִצְוִיָּה. מִמְּנוּ רַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָא **בְּמַתִּי**:

אל מִלֶּךָ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵי דָוִד, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מֵעַבִּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לומר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כִּהְיִיתָ לְעַנְיֵנוּ מִקִּדְמָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיִּרְדַּ יְהוָה בְּעַנְּנוּ וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְבָּה אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לְאֲלָפִים נִשְׂאָ עוֹן וְפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ: וְסִלַּחַת לְעֹנְנֵנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אָתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הֵמָּה: זְכַרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמָךָ פְּקֻדָּנוּ בִּישׁוּעָתְךָ: זְכוֹר עֲדַתְךָ קְנִייתֵךְ קָדְשׁ גְּאֻלַּתֵךְ שִׁבְטֵי נַחֲלֶתְךָ הַר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנֶתְךָ בּוֹ: זְכוֹר יְהוָה חַבַּת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבַת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁפַח לְנִצְחָה: אָתָּה תִקְוִים תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי יַעַת לְחַנּוּנָה כִּי בָּא מוֹעֵד: זְכוֹר יְהוָה לְבִנְיָ אָדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹם בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרַבָּה אֵת זְרַעְכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזַרְעְכֶם וְנִחַלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ:

זְכוּר לָנוּ בְרִית אֲבוֹת פֶּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֹּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֹּר:

זְכוּר לָנוּ בְרִית ראשונים פֶּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית ראשונים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְךָ בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאִסְתִּים וְלֹא גְעֻלָּתִים לְכַלּוֹתָם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: הִשָּׁב שְׁבוּתָנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת שְׁבוּתָךָ וְרַחֲמֵךָ וְשָׁב וְקִבְּצָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצָה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ שָׁמָּה: קִבֵּץ נְדַחֵינוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב אִם יְהוָה נִדְחָךָ בְּקִצְהָ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: מִחָּה פִּשְׁעֵינוּ כָּעֵב וְכַעֲנֵן כְּמָה שֶׁפָּתוּב מִחִיתִי כָּעֵב פִּשְׁעֵיךָ וְכַעֲנֵן חֲטָאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֵאַלְתֶּיךָ: מִחָּה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ פֶּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנֹכִי הוּא מוֹחָה פִּשְׁעֵיךָ לְמַעַנִּי וְחֲטָאתֶיךָ לֹא אֲזַכֹּר: הַלְבֵן חֲטָאֵינוּ פִּשְׁלֵךְ וְכַצָּמֵר כְּמָה שֶׁפָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִכְחָה יֹאמֵר יְהוָה אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם פְּשָׁנִים פִּשְׁלֵךְ לִבְיָנוּ. אִם יֵאָדִימוּ כִּתּוּלַע כַּצָּמֵר יִהְיוּ: זְרוּק עֲלֵינוּ מִיָּם טְהוֹרִים וְטַהַרְנוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב. וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: רַחֵם עֲלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מוֹל אֶת לִבְבָנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁפָּתוּב וּמֹל יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת לִבְבָּךְ וְאֶת לִבֵּב זִרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הַמְצֵא לָנוּ בְּבִקְשֵׁתְנוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמַצֵּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ: תִּבְיָאֵנוּ אֵל הַר קָדְשְׁךָ וְשִׁמְחָנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתְךָ כְּמָה שֶׁפָּתוּב וְהִבִּיאוֹתִים אֵל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחֵתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשְׁוֶבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם: אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הַגִּיגָנוּ: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרְי פִּינוּ וְהִגִּיּוֹן לִבְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לַעֲת זַקְנָה כְּכֹלֹת כַּחֲנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ: אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבוֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנוּ וְנַחַמְתָּנוּ: כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחֵלְנוּ, אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תִּבָּא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחַנּוּתָנוּ שְׂאִין אָנוּ עֲדֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרֹף לּוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאֵנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֲטָאֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דְּפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טַפְלָנוּ שִׁקְרָ: יַעֲצָנוּ רָע. כָּזָבְנוּ. לָצָנוּ. מָרְדְנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדְנוּ. עוֹיְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְרְנוּ. קִשְׁיֵנוּ עֲרֹף: רָשַׁעְנוּ. שָׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיָנוּ. תַּעֲתַעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אֵמֶת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ: הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעֵנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעֵנוּ וְתַן בְּלִבְנוּ לַעֲזוֹב דְּרֹךְ רָשָׁע וְחַיֵּשׁ לָנוּ יִשְׁע: כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךָ יַעֲזוֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֲנוּ מִחֲשָׁבוֹתָיו וְשׁוֹב אֵל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: מִשִּׁיחַ צְדָקָה אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׂגִיאוֹת מִי יָבִין מִנְּסֻתָרוֹת נִקְנִי: נִקְנֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פִּשְׁעֵינוּ וְטַהַרְנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרוּק עֲלֵינוּ מִיָּם טְהוֹרִים וְטַהַרְנוּ כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךָ וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: עִמָּךָ וְנַחֲלָתְךָ רַעֲבִי טוֹבָה צְמֵאֵי חֲסֵדְךָ תֵּאֲבִי יִשְׁעָךָ. יִכִּירוּ וְיַדְעוּ כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הִרְחַמְתָּם וְהִסְלִיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנוּן שְׁמֶךָ. בְּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּה וְתִפְאֶרֶתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן זַכְרְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֲסֵדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבָה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְחוּדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ. עֲשֵׂה

למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה למען עזך. עשה למען פארוך. עשה למען צדקתך. עשה למען קדושתך. עשה למען רחמיך הרבים. עשה למען שכינתך. עשה למען תהלתך. עשה למען אהביך שוכני עפר. עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדושה. עשה למען ציון משפן כבודך. עשה למען שממות היכלך. עשה למען הריסות מזבחך. עשה למען הרוגים על שם קדושה. עשה למען טבוחים על יחודך. עשה למען באי באש ובמים על קדושת שמהך. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבן. עשה למענה אם לא למעננו. עשה למענה והושיענו:

עננו יהוה עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו. עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו. עננו חי וקיים עננו. עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יודע יצר עננו. עננו פובש פעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו. עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת צרה עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו. עננו קרוב לקוראי עננו. עננו רחום וחנון עננו. עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומך תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב אמהות עננו. עננו קשה לכעוס עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו אבי יתומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו. מי שענה ליצחק בנו כשנצקד על גבי המזבח הוא יעננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו. מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו. מי שענה לאבותינו על שם סוף הוא יעננו. מי שענה למשה בחורב הוא יעננו. מי שענה לאהרן במחפתה הוא יעננו. מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו. מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו. מי שענה לשמואל במצפה הוא יעננו. מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו. מי שענה לאליהו בהר הפרמל הוא יעננו. מי שענה לאלישע ביריחו הוא יעננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו. מי שענה לחנניה מישראל ועזרה בתוך כבשן האש הוא יעננו. מי שענה לדניאל בגוב האריות הוא יעננו. מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישירים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעני ענינא. רחמנא דעני לתבירי לבא ענינו. רחמנא דעני למככי רוחא ענינו. רחמנא ענינו. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

סליחות לכ' סיון

סלח לנו אבינו כי ברוב אגלתנו שגיגנו מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו:

אל ארוך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית. גדלת רחמיך וחסדיך תזכור היום ובכל יום לזרע ידיך. תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך נקדם. כהודעת לעניו מקדם. מחרון אפה שוב כמו בתורתך פתוב. ובצל כנפיך נחסה ונתלונן כיום וירד יהוה בענו. תעבר על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה, יהוה, אל, רחום, וחנון, ארך אפים, ורב חסד, ואמת: נצר חסד לאלפים, נשא עון, ופשע, וחסאָה, ונקמה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה: למה פניך תסתיר תשפח ענינו ולחצנו: ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני: ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלינו: אל ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך:

ברחם אב על בנים כן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

אלהינו ואלהי אבותינו:

אני יום אירא אליך אקרא. בל יעשקוני זדים עוזבי יקרה. גמול להשיב להם שב לבקרה. דין רשע ועול מלואם יקרא: החושבים להשפיע שם קדש הנכבד. ולהרגיל שם טמאה נקלה ונעבד. זה דרכם טובי עם אבד. חשך השאר מפתשם בבית הבד: טרף טרף אדם למדו כמדבר. ידו גורל כעל הפקר במדבר. כמעט פלו ולא יעדרו דבר. לולי רחמיך אדון בחסד דבר: מי יהרהר אחר מדותיך לדינה. נכחך להשיב מחלציו לדינה. סרנו וסוערנו ונשמטה חרב היונה. עמך הדין וידך על העליונה: פן יאמר יכלתי בעל המוט. צרי יהודה גילו כי אמוט. קרא למכורי חנם שנת שמוט. רשע הפושט יד יסוג אחור ויקמוט: שטרך קודם ולו נושים מבקשים. שעבדך להרחיק רבו צוררים קשים. תחומי סימני מצריך לעקר מבקשים. תבואה קדשת בלועה מלילות וקשים: שפט רעה תבא עליהם והאשימם. למו עולל והתעולל בכבד ישמם. מנת כוסם פחי מפח הגשימם. השיבם שבעתים נקם ברית והשמים: העיר קרית טירת נוך נהלנו. ים גאולים דרך לעבר קהלנו. בך תוחלתנו ואתה רב מחוללנו. נחמנו נא יהי חסדך עלינו:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לענני מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאָה ונקמה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך. איה קנאתך וגבורתיך המון מעיה ורחמיך אלינו התאפקו: אתה פוררת בעצה ים. שברת ראשי תנינים על המים: אם עווננו ענו בנו יהוה עשה למען שמך:

ברחם אב על בנים כן תרחם יהוה עלינו. ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה. יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך. יהוה הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:

אלהינו ואלהי אבותינו

אִיה כָּל נִפְלְאוֹתֶיהָ הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת. אֲשֶׁר סָפְרוּ לָנוּ אַבּוֹתֵינוּ יְהוָה צְבָאוֹת. בְּרַדְתָּ יִשְׂרָאֵל מִצָּרֶימָה בְּשִׁעְבוֹד וּתְלָאוֹת. בְּחַבְלֵי אָדָם מְשַׁכְתָּם וְלֹא בְשִׁלְשָׁלוֹת: גַּם מֵעַבְדֵייהֶם בְּקִשָּׁה עֲבוּדָה. גָּזְרוּ בִּיאֹר זְרוֹרֵיהֶם לֹאבְדָה. דָּנְתָם סָאָה בְּסָאָה מִדָּה בְּמִדָּה. דָּגְלִים הוֹצֵאתָ בְּרוּשׁ כָּל חֲמֻדָּה: הַיָּם וְגַלְיוֹ בַּעֲזָה פוֹרְרוּ. הַיָּרְדֵן הוֹבִישְׁתָּ וּבְרַגְלֵ עֲבָרוּ. וּבַמִּדְבָּר כָּל־פְּלִתָם וְדָבָר לֹא חָסְרוּ. וּמִמְלָכוֹת וְעַמְמִים בְּיָדָם נִמְסְרוּ: זָנְחוּ הַטּוֹב וּרְדָפוּם מִכְּנִיעִים. זַעֲקוּהוּ וְשִׁמְעֵתָ וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם מוֹשִׁיעִים. חָנוּ בְּאַרְצָם כָּל טוֹב שְׂבִיעִים. חָטְאוּ וְגַלְיוֹ וּפְקַדְתָּם לְשִׁבְעִים: טָפְלוּ שִׁקָּר וּנְתַנּוּ לְמַרְמָס. טְרָדוּם לְמַדְחָפוֹת אֲנָשֵׁי חָמָס. יִצְאוּ מֵאַרְצָם וְקָץ חַזְרַתָם נִכְמָס. יִשְׁבוּ בְּגוֹיִם וְהָיוּ לְמָס: כַּח אֲמִץ פְּלִטָה הַנִּשְׁאַרְתָּ. כְּשִׁלּוֹ כַח מִכְּבֹד רָעָה מִמְּאַרְתָּ. לַעֲת רֵאשׁוֹנָה פְּקַדְתָּ מִשְׁמֶרֶת. לְבֹא שְׁנִיָּה אֲצָה וּמִמְהֵרָת: מַעַת לַעֲת צָרְתִי מְרַבָּה. מִיּוֹם שֶׁעָבַר קִשָּׁה הִבָּא. נִלְאַתִּי נִשׂוּא עוֹל מִדְּהַבָּה. נוֹאֲמַת מְדוּד וְהִבָּא הַבָּאָה רַבָּה: סִגְלִתָּהּ דוֹחַק צוֹרֵר הָצַר. סִבְרָה הִרְשָׁעָה לְהִמְרִי אֲמוּנַת הָאֵל הַיּוֹצֵר. עַד אָנָּה יְהוָה אֶקְרָא מִמִּצְרַיִם. עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יָהּ כִּי יָדָךְ לֹא תִקְצָר: פִּשְׁעִים אִם עֲצַמּוּ בִּינֵינוּ וּבִינְךָ לְהַבְדִּילָהּ. פְּרָגוּד אִם נִנְעַל בְּפָנָי הַתְּפִלָּה. צוּר בְּכֹסֶר כְּבוֹדָךְ חַתוּר מְחֻלָּה. צַעֲקוֹתֵנוּ לְפָנֶיךָ תְּבֹא פָנֵי כְבוֹדָךְ לְהַתְּקַבֵּלָהּ: קָרָא שְׁנַת רָצוֹן מֵעֲצָב לְהַנְפִּישִׁי. קִבֵּץ נְפֻצוֹתַי וְעִבּוֹר בְּרֵאשִׁי. רִיבָה יְהוָה רִיבֵי נַפְשִׁי. רָצָה לְהַחֲלִיצֵנִי אֱלֹהֵי קְדוּשִׁי: שְׁנֵי רְשָׁעִים בְּחֻצָּץ תִּגְרוּס. שְׂכוֹל וְאַלְמוֹן אוֹתָם תִּגְרוּס. תִּשְׁפּוּף דָּמָם אֲרָצָה לְרוּס. תִּמְוִתָּה הוֹתֵר בְּאַמּוּנָה לְאַרוּס: גְּדוּר פְּרִצַת סֶכֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת. רוּמִם קָרְיָה עַד עֶפְרַיִם מְשֻׁפָּלָת. שְׁבוּיָה נַחַם נַחְמָה מְכַפֶּלֶת. מְאוּרָה הָאֵר וְתֵאִיר מְאַפְּלֶת: בְּנֵה עִירָךְ כִּימֵי עוֹלָם. רַפָּא מִזְבַּחְךָ הַיְכָל וְאוּלָם. יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל שָׁם יַעֲבֹדוּךָ כָּל־עַם. וַיִּתְגַּדֵּל שִׁמְךָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת, מוֹחֵל עוֹנוֹת עֲמוֹ מֵעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמוֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה, וַיִּזְכֹּר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדַעְתָּ לְעַנְיֵי מִקְדָּשְׁךָ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וַיִּרְדֵּי יְהוָה בְּעַנְנֵי וַיִּתְיַצֵּב עֲמוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וְפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעֵנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לָךְ אֵל תִּתְחַרֵּשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל: כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיִיּוּ וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׂאוּ רֵאשׁוֹ: הַנִּשְׂא שִׁפְט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּל עַל גְּאִים:

פְּרַחִם אָב עַל בָּנִים כִּן תִּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ: לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמּוֹ בְּרַכְתָּהּ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בּוֹטַח בּוֹ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאָנוּ:

מיוסד ע"פ א"ב כפול ובסוף חתום שם המחבר שלמה הקטן חזק:

אֱלֹהִים אֵל דָּמִי לְדָמִי. אֵל תִּתְחַרֵּשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט לְמִתְקוֹמְמִי. בְּקִשָּׁהוּ דְרָשׁהוּ מִיַּד מְחַרְמִי. בַּל תִּכְסְּהוּ אֶרֶץ בְּכָל מְקוֹמִי: גוֹל יִגְלָה לְפָנֶיךָ יִשְׁפּוּף וַיִּגְלַף. גַּם בְּפוֹרְפֹרְךָ מְלֵא גִוִּיּוֹת יִגְלַף. דוֹן יִדִּין שׁוֹפֵף חֲלָף בְּחֻלְף. דָּמִי עֲנִיָּה הַנִּשְׁפָּכִים כְּשִׁגְרֵי אֶלְפֵי: הַתִּיעֲצוּ יַחַד סוּף מְסוּף רַעַל. הַלוֹט הַלוֹט פָּנֵי כָל הָאָרֶץ לְהַעֲל. וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל הַמוֹעֵל: זָרַע קִדְשׁ בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ. זָה אֵלֵי וְאַנְוֵהוּ זַעֲקוּ וְשׁוֹרְרוּ חֲבֵל נִחַלְתָּנוּ הוּא וּבּוֹ נִתְאַמְרוּ. חִיַּת יַחֲדָתָם בְּצִוּוֹר חַיִּים צָרְרוּ: טַף וְנָשִׁים הַשְּׁלִימוּ יַחַד לַעֲקֹד. טְלָאִים הַמְּבַקְרִים בְּלִשְׁכַת בַּיִת הַמוֹקֵד. יַחֲד וְנִשְׂא עָלָיו נִהְרַג וְנִשְׁקָד. יַחֲדוּ נִיחַד לוֹ לְבַד רֵאשׁ לְקוֹד: כְּבָשִׁים בְּנֵי שְׁנָה תְּמִימִים. כְּבָשׁוּ כְּזָבְחֵי אֲמוּרֵי שְׁלָמִים.

לְאִמּוֹתֵם אֹמְרִים לֹא תִפְמְרוּ רַחֲמִים. לְקַרְבֵּן אִשָּׁה לִיהוָה נִתְבַקְּשׁנוּ מִמְרוֹמִים: מִפְּרֻפְרִים הַיְלָדִים וְזֶה עַל זֶה מִפְּרֻפְרִים. מִמְהָרִים שְׁחוּט אַחֲרֵים וּבְדַמֵּיהֶם מִתְבּוֹסְסִים. נִתּוֹן עַל רוֹבֵד הַיְכָלָה וְאֵף לְמִמְרוֹסִים. נִגְדַּד עֵינֶיךָ לְעַד יְהוָה תּוֹסְסִים: סִדְרוֹ לְפָנֶיךָ סִדְרַת מַעֲרֵכָה גְדוֹלָה. סוֹבֵב וְגַם הַיְסוּד קָטוֹן מִהַכִּילָה. עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים הַנְּזַבְּחִים כְּלִיל לְעוֹלָה. עוֹלָתְךָ יְדֻשְׁנָה יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ סֶלֶה: פְּנוֹת וְעֶזְרוֹת מְלֹאוּ קַרְבְּנֵי זָבָחִים. פְּדָרִים וְאַבְרָם הָרֹאשׁ וְהַרְגָל וְהַנְּתַחֲחִים. צְרִידֵי מִנְחוֹת כְּמָה עֲשׂוּנֵי מוֹחִים. צְדָקָנִיוֹת קִנְיָהֶם הֵמָּה עוֹלָלֵי טְפוּחִים: קִיץ לְמַזְבֵּחַ הֵם בְּנֵי בִי רַב. קַרְבֵּן הָעַם לְכַפֵּר תִּלְמִיד עִם צוּרֵב. רַחֵשׁ מְרֻבָּךְ זֶה מֵאֵז לֹא נִתְקַרֵב. רֵיחַ נִיחּוּחַ מִנְחַת יְהוָה תִּתְעַרֵב: שְׂרֵתֵי כְהֵנָה כְּשָׂרוֹ נְשִׁים כְּאֲנָשִׁים. שְׂחִיטָה זְרִיקָה וְקַבְלָה מִקְרִיבִים וּמִגִּישִׁים. תִּקְרַבְתָּ מִנְחָה טְהוֹרָה נְפִשׁוֹת הַקְּדוֹשִׁים. תִּנְנֹפֶת חֲזָה וְשׁוֹק וְלַחֲיֵי הָרֹאשִׁים: דְּמָעוֹת מִפָּה וּמִפֶּה נּוֹבְעִים וּמְקַלְחִים. שׁוֹחֲטִים וְנִשְׁחָטִים אֵלּוּ עַל אֵלּוּ גּוֹנְחִים. דְּמֵי אָבוֹת וּבָנִים נּוֹגְעִים וְטוֹפְחִים. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל צוּרְחִים: יִרְאֵה יִרְאֵה פְעֻלַּת בְּנוֹת בּוֹטְחוֹת. כָּחֵם הַיּוֹם עֲרַמּוֹת לְשִׁמְשׁ נִשְׁחָחוֹת. יָפָה בְּנָשִׁים מְבַקְעֵי כָרֶס נִמְתַּחֲחוֹת. מִבֵּין רְגְלֶיךָ שְׁלִיָּה וְלֶד מִפְּרִיחוֹת: שְׁמוּעַ אִם נִשְׁמַע אוֹ נִרְאֵה. לְהֶאֱמִין מִי יֶאֱמִין גְּדוֹלָה כְּלִיאָה. מוֹלִיכִין בְּנִיָּהֶם לְטַבַּח כְּלַחֲפָה נִאָּה. הַעֵל אֶלֶּה תִתְאַפֵּק רַם גָּאָה גָּאָה: קָדָם נִשְׁעַנְנוּ וְתַעֲמִד עֲקֻדַּת הַר מוֹר. טְמוֹן לִישַׁע בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְשִׁמּוֹר. נִתּוֹסְפוּ אֶלֶּה וְכֹאֲלֶה עַד בְּלִתֵּי לֵאמֹר. חֵי זְכֹרְךָ קָנָם תִּשְׁמֹר לָנוּ וְצָרוֹתֵינוּ תִגְמֹר:

אל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיחוֹת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מְעַבֵּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה, כִּהְוִדְעַתָּ לְעַנְיֵנוּ מִקְדָּם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיִּרְדַּד יְהוָה בְּעַנְּךָ וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא:

יהוה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂאָ עוֹן וְפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבֵינוּ כִּי חַטָּאתָנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעֵנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אלהים בָּאוּ גוֹיִם בְּנִחַלְתְּךָ טְמְאוּ אֶת הַיְכָל קְדוֹשְׁךָ שְׁמוֹ אֶת רְיוֹשָׁלַיִם לְעֵינֵינוּ: עַל פְּרִי בְטוֹן לֹא יִרְחֲמוּ וְעַל בָּנִים לֹא תַחֲוִים עֵינֵינוּ:

ברחם אָב עַל בָּנִים כִּי תִרַחֵם יְהוָה עֲלֵינוּ: לִיהוָה הִשְׁוִיעָה עַל עַמּוֹ בְּרַכְתְּךָ סֶלֶה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלֶה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ:

מִיּוֹסַד ע"פ א"ב כל חרוז נשלם על לשון המקרא ובסוף חתום שם המחבר הליל בן יעקב חזק ואמץ אמן ואמן:

אַלֵּהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אמוני שְׁלוּמֵי יִשְׂרָאֵל גִּזְרַתְּם כְּשֵׁהֶם. נִטְשַׁתֶּם זְנַחְתֶּם וְהִיִּיתָ כְּגַבּוֹר נִדְּהָם. בְּתַתְּךָ בְּיַד רִשָּׁע הַמְּזַזְהָם. נְדִיבֵי עַמִּים נִאָּסְפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם: בְּעֲשָׂרִים בְּסִיּוֹן גּוֹמֵר פְּרוֹת וּמִפְרִיחַ. בְּתַתְּךָ ל"א לְפָרֶט נִתְּנוּ בִידוֹ לְהַכְרִיחַ. נִתְרַצוּ לְהַעֲלוֹת לְאֲשִׁים לְהַרְיִחַ. הַיְדוּדָאִים נִתְּנוּ רֵיחַ: גָּמַר לְכַלּוֹת נְפִשָׁם בְּלִי פְדִיּוֹם. בְּעֻצַּת הָרִשָּׁע הַמְּנוּגֵל לְהַרְחִיק הַתִּיּוֹם. נִתְּמָם בְּמַגְדָּל לְהַכְרִיחַם אִיּוֹם. אֵךְ בִּי יֵשֵׁב יְהִפֹּךְ יָדוֹ כָּל הַיּוֹם: דְּבַר זֶה כְּשִׁמְעָם נִתְרַצוּ יַחַד. כְּבִסִּין נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע לְהַשִּׁיב כְּאֶחָד. כָּלֵם בְּנֵי אִישׁ אֶחָד. מִטָּה הַמְּשַׁלְמֶת מִלְּהַכְחָד. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: הֵם כְּעָנוּ עָלֵינוּ נִשְׁלִיךְ יְהִי. וְלֹא נִשְׁמַע כְּסִלְיֵנוּ בְּאֱלֹהֵי זָהָב. לְעַרְךָ מַעֲרֵכָה צוּהָ קְדוֹשִׁים לְהַבְהִיב. וַיְהִי בַעֲלוֹת הַלְהַב: וַיֵּאמְרוּ לְהוֹצִיא אוֹתָם לְבַיַּת הַשְּׂרָפָה. יַחֲדוּ שְׁמֵחוּ כִּהְכַנְסַת כְּלָה לְחַפָּה. עֲלֵינוּ

לְשִׁבְחָהּ שִׁבְחוּ בְּנִפְשׁ כְּסוּפָהּ. הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּה יָפָה: זָוְגוּ יַחַד פְּרָחֵי כְּהֵנָה בְּעֵנִיבַתֶּם. יְחִיאַל וִיקוּתִיאַל
בְּכֵהֵנָה וּבְשֵׁרוּתֶם. בְּאֵהֵב נִמְתָּחוּ עַל הָעֲמוּד לְכַפּוֹתֶם. הַנְּעִימִים בְּחִייהֶם וּבְמוֹתֶם: חֲתַמוּ בְּחוֹתֶם קִדְשׁ
בְּחוּרִים וְיִשְׁיִשִׁים. וְעָלוּ לְמִנְיָן וְהֵם אֶחָד וְיִשְׁלָשִׁים. יְהוּדָה וַיִּצְחָק מִשֵּׁה חֲסִידִים מְאֹשְׁשִׁים. וַיהוּדָה עַד רֹד
עִם אֵל וְעִם קְדוֹשִׁים: טְבוּעִים בְּחוֹתֶמֶם אַרְבָּעָה בְּלִי כַחַד. בְּרוּךְ וְשִׁמוּאֵל אַחִיו נִגְוְעוּ כְּאֶחָד. מִנְחָם וַיהוּדָה
אֲחִים בְּאִימָה וְכַחַד. הֵנָּה מָה טוֹב וּמָה נְעִים שְׁבַת אֲחִים גַּם יָחַד: יַחַד הַנְּשִׁים לְבֵית הַמּוֹקֵד בְּחִילָךְ. אֲשֶׁה
רְעוּתָהּ מְזַרְזֵת לְמַהֵר וְלִילָךְ. שְׁבַע עֶשְׂרֵה מֵהֶם נִמְנוּ בַּפֶּלֶךְ. בְּשִׁמְחָת וּגְלִיל תְּבוּאָיִנָה בְּהִיכַל מְלָךְ: כְּהִגִּיעַ הָאֵשׁ
לְאַסִּירֵי יְדֵי הַפְּהֵנִים. נִתְקוּ הַמוֹסְרוֹת מֵעַל יְדֵי הַבְּנִים. צָרְחוּ צָרְפְּתָנוּ הָאֵשׁ וַיִּצְאָנוּ כְּנִים. יְתִיצְבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ
וְרוֹזְנִים: לֹא שָׁךְ חֲרוֹן הַצּוֹרֵר מֵעֲלֵיהֶם. צוּהָ עֲבָדָיו לְהַחְזִירָם לְבֵית מוֹקְדֵיהֶם. הִפָּה וּפְצוּעַ הַכּוֹס בְּאֵלוֹת
וּבְמִקְלוֹתֵיהֶם. תִּשְׁיֵב לָהֶם גְּמוּלָה יְהוָה כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם: מִלְּאֲכֵי מַעֲלָה יִבְכְּיוּ עַל דְּאֲבוֹנֵי. כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹבֵי וּגְדָלוֹ
יִגְוִי. שְׁלִשֵׁת הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר נָפְלוּ לִפְנֵי. וַיִּצְאָק לִפְנֵי יְהוָה: נִרְאָה וְאֲדִיר צוּפָה בְּעֵלְבוֹן יִרְאִיו. לְבָרַר לְקַרְבְּנוֹתָיו
מִשְׁבָּחֵי בְּנָאִיו. בְּאֵלֶּה הַחֲסִידִים אֲשֶׁר נִקְרְאוּ מִקְרָאֵי. הַכִּין יְהוָה זִבְחַת הַקִּדְּשׁ קְרָאֵי: סִמָּךְ וְתִקְרָף אוֹת וּפְלֵא
לְגִדְלָהּ. שְׁרַפְתָּ נְשָׁמָה וְגוֹף לֹא כָלָה. עֵין רָאֵתָה וְאֵזֶן שָׁמְעָה וּמִלְּלָהּ. נֶס לְהַתְנוּסִס מִפְּנֵי קִשְׁט סָלָה: עֲמָדוֹ
בְּנִסְיוֹנָם וְקָבְלוּ דִין בְּעֲלִיזוֹת. וְלֹא נִסַּג אַחֲוֹר לֵב וְעֵינַיִם נְלוֹזוֹת. רְאוּיִם לְקַבּוֹעַ תְּפִלוֹת עֲזִיזוֹת. וְנִצּוּמָה
וּנְבִקְשָׁה עַל זֹאת: פְּדוּת וּכְפָרָה יְחוּקְקוּ לִישְׁרוֹן בְּסִפְרָה. תַּעֲמוּד זְכוּיֹתָם לְעַמָּם כְּעַס לְהַפְּרָה. עַל הַפְּהֵנִים וְעַל
כָּל עִם הַקָּהֵל יְכַפֵּר: צַדִּיק יִצְרַח אֶפְסוֹ חֲסִידֵי הַזִּבְחָה. חֲנֻנְיָהּ וְחַבְרִיּוֹ מְסֻרוֹ נִפְשָׁם לְאַבְחָה. רַבִּי עֲקִיבָא וְחַבְרִיּוֹ
בְּעַלֵי הַטְּבַח. פְּרִתֵי בְּרִיתִי עָלֵי זִבְחָה: קְדוֹשׁ זָכֹר יִזְכֹּר זֹאת הָעֵקֶדָה. עִם עֵקֶדָת יִצְחָק אוֹתָהּ לְהַעֲנִדָהּ. רְצוּיָהּ
וְעֲשׂוּיָהּ פְּדַת וְכַתְעוּדָהּ. זֹאת תּוֹרַת הָעֵלָה הִיא הָעֵלָה עַל מוֹקְדָהּ: רְאֵה תְּרָאָה בְּעֵנֵי יִשְׂרָאֵל. וְקִנְיָה לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל וְלְחַרְבוֹת אֲרִיאֵל. וְלִדְם חֲסִידֶךָ הַשְּׁפוּף הוּאֵל. נִקָּם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: שְׁפִיכַת דָּם חֲסִידֶךָ לְעֵינַיִנוּ
תוֹדִיעַ. וְעַד מָתֵי תִהְיֶה כְּגִבּוֹר לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ. אוֹיְבֵי רִיב תְּרִיב וּדְמֵיהֶם תִּשְׁפִיעַ. אֵל נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת
הוֹפִיעַ: תְּבֵא תְּפִלָּתִי לִפְנֵיךָ לְמַעַלְלָה לְמַעַלְלָה. אֲנַקְתָּ אֶסִיר וּדְמֵי חֲסִידֶךָ לְהַתְקַבְּלָהּ. בְּהִבְיָאָךְ עַל הָאוֹיֵב
נִחְרָצָה וְכָלָה. תַּבְּעֵנָה שְׁפָתַי תִּהְלָה: הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב בְּצוּחָה וּבְנֵהִימָה. מִדָּם שְׁשִׁפְכוּ יְדֵי עֲשׂוֹ לְהַנְקָמָה.
שְׁרַפְתָּ בֵּית הַבְּחִירָה וְתוֹרַתָּה הַמְרוֹמָמָה. תּוֹרַת יְהוָה תְּמַיְמָה: יִתְאַשְׁרוּ עַל מְחִיצָתָן הַרוּגֵי בְּלוּיִשׁ. לֹא
נִסְתַּפְּקוּ לוֹמַר יְהוָה בְּקַרְבֵּינוּ הִישׁ. נִתְחַזְּקוּ בְּמַעֲוָזָם כְּמוֹ אֲרִיָּה וְלִישׁ. לְהַנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ: לְנִצַּח יְרִיב רִיבָם
לְמַעַן שְׂמוֹ. יוֹדַע בְּגוֹיִם לְעֵינַיִנוּ תִשְׁעֵת נוֹאָמוֹ. מִרְאֵשׁ פְּרַעוֹת אוֹיֵב מְהֵרָה בְּהַנְקָמוֹ. הַרְנִינוּ גוֹיִם עֲמוֹ: לְעַמְּךָ
הוֹרִידוֹם בְּלֹא קָבֵר לְהַשְׁפִּיט. רְאֵה וְהַבִּיטָה אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. קָיָם נָא בְּאוֹיְבֵי הַחֲזוֹן וְהַמִּשְׁפָּט. וְהוֹרְדֵתִים אֵל
עִמְּךָ יְהוֹשִׁפָּט: בִּינָה הִגִּיגֵי אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי וְתוֹחֲלָתִי. שִׁימָה בְּנֵאֲדָךְ וּלְפָנֶיךָ דְּמַעַת לְחִתִּיתִי. קָיָם נָא מְהֵרָה חֲזוֹן
נְבוֹאָתִי. וְנִקְיֵתִי דָמָם לֹא נִקְיֵתִי: יַעַן עֲבָרוּ חֵק וְחָלְפוּ תְעוּדָהּ. מִקְדָּשִׁי וְצִיּוֹן חָרְשׁוּ רִיקָם לְהַעֲמִידָהּ. נִקְמַת
הַדָּם וְנִקְמַת הַחֲמָס תִּצְמִידָהּ. מִחֲמָס בְּנֵי יְהוּדָה: קָבֵל נָא צְקוּנֵי אֵל עֲלִיוֹן. חִישׁ מִפְּלֵט וְהַצֵּל עִמְּךָ הָאֲבִיוֹן.
תִּשְׁיֵב עִירָךְ וְנִוָּךְ כְּמִקְדָּם בְּצַבְיוֹן. וַיְהוּדָה שִׁכּוֹן בְּצִיּוֹן: חֲזַק וְאַמְיִץ אָמֵן יְאָמֵן בְּאַמוּנָהּ. דְּבָרוּ הַטוֹב יִמְהַר וַיְחִישׁ
לְהַקִּימָנָה. הַמּוֹן עִיר לְמִלְאֹת וְאַרְמוֹן לְכוֹנְנָה. וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשְׁבוּן וּבְאוֹ צִיּוֹן בְּרַנָּה:

אל מְלָךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחֲסִידוֹת, מוֹחֵל עוֹנוֹת עֲמוֹ מְעַבֵּיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מְרַבֵּה מְחִילָה
לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמוֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֵשׁ
עֶשְׂרֵה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדְעַתָּ לְעַנְיֵי מִקְדָּם, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיִּרְדַּ יְהוָה בְּעַנְוֵנוּ וַיִּתְיַצֵּב עֲמוֹ
שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופושע וחסאָה ונקָה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

האזינה יהוה תפלתינו והקשיבה בקול תחנונותינו ששמע יהוה קולנו נקרא וחנונו ועננו: שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתינו האזינה תפלתנו: שמע יהוה וחנונו יהוה היה עזר לנו:

פרחם אב על בנים פן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

סליחה ע"פ א"ב כפול:

אלהינו ואלהי אבותינו:

אזון תחן והספת עתירה. אף הפר ושכף עברה. באי לחלותך בנפש מרה. בשמך הגדול ימצאו עזרה: געית נאנחים ענותם חזה. גחינת קומתם נא אל תבזה. דרוש עלבונם מצר ובוזה. דרוך פורה ונצחם יאה: הלא אתה היית והנה. היו תהיה בהדר גאונה. ונמת יפון זרע אמוניך. והנם כלים מתגרת חרונה: זעמו בעוונם וממאונים נסחו. זרו באפסים ולא נחו. חבלה רוחם ולעפר שחו. חרשו חרשים ומענית המתיו: טבעו בבץ ואין פוצה. טורפיהם שלו מקצה אל קצה. יום יום לוחמם מנצה. יד פורשים מלחץ ליצא: כלו חיהם בגון ואנחה. כשל רבה וערבה שמחה. לישע חוכים והנה צוחה. לבטום קמים וכרו שוחה: מערימים סוד ממך להדיחם מכבידים על להכשיל כחם. נאקים אליך בהתעטף רוחם. נחת למצוא מכבד טרחם: שיח צקים במעמד צפוי. סליחה מבקשים בקדקד כפוך. עושקיהם יקניאום ונתנום לשסוף. עועים ימסכו ויהיו לספוי: פדה דביקה מחרץ וכלוי. פלטם מצורך ותנם לעלוי. צוה ישועות משחרך בחלוי. צור עולמים הושיענו בגלוי: קנזא ונוקם לשמך. קצץ עלם מצואר עמך. ראה עמלנו ושוב מצעמך. ריבה ריבנו מעם חרמך: שבעתים השב לחיק מאניני. שכר חציה מדם מעני. תטה אזנה לקול תחנוני. תרצני בקראי יהוה. יהוה:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופושע וחסאָה ונקָה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

כזמון שם המחבר בראשי תיבות אמת:

יהוה יהוה אל רחום וחנון. ארך אפים. ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים. נשא עון. ופושע. וחסאָה. ונקָה. וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: אזכרה אלהים ואהמיה. בראותי כל עיר על תלה בנויה. ועיר האלהים משפלת עד שאול תחתיה. ובכל זאת אנו ליה ועינינו ליה. יי, יי: מדת הרחמים עלינו התגלגלי. ולפני קונך תחנונו הפילי. ובעד עמך רחמים שאלי. כי כל לבב דגי וכל ראש לחלי. יי, יי: תמכתי יתדותי בשלש עשרה

תבות. ובשערי דמעות פי לא נשלבות. לכן שפכתי שיח פני בוחן לבות. בטיח אני באלה ובזכות שלשת אבות. יי, יי: יהי רצון מלפניך שומע קול בכיות. שתשים דמעותינו בנאדך להיות. ותצילנו מפל גזרות אכזריות. כי לך לבד עינינו תלויות. יי, יי:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסא ונקמה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

עקדה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר מאיר ברבי יצחק אלעזר חזק ואמץ:

אל הר המור גבעת הוריה. בית עקד הרועים ותשר העליה. גדול בענקים כהשפים לזבח והשתחויה. דבקתו וחבקתו ותוציא לרויה: הן בעשירית כנסיתו בפיוסים. וזרזתו כגבור מלמד במלחמת אונסים. זרח ממזרח והודיע בכל אפסים. חית בנו ליקוד כקדח אש חמסים: טוב כהקרין והאיר השחר. יחד הוא ושני נהריו בעצלתים לא אחר. כהולך בחליל וסופו לחזור מחר. לקח בנו בדברים ועצי המערכה בחר: מאכלת שנונה מעטה לטבח. נדנה נתן מלהבעיתו באבח. שב ובחור לשניהם השבח. ערכו עצים לשם הזבח: פרי צדיק כהאזין במלה. צור יראה לו השוה ואם לאו בני לעולה. קרץ עצמו הזמין ותלה עין למעלה. רחש לעקדו היטב מלהפסל במעילה: שאג זקן ובשנונה אחז. תקפו אראלים וצעקו ממחז. מרום כהספית צמצם שכנתו כחז. איל הראהו אחר בסבב נאחז: יחיד הנאהב כשלה התער. רחף מגנו ועמד בשער. בנה יחידה אהוב מנער. רב לך אל תשלח ידך אל הנער: בי נשבבתי בקיים רזה. יען אשר עשית את הדבר הזה. צקון לחש בניה בצר למו אהזה. חקותם לחיים כי אסלח לעון העם הזה: אנא השם הנכבד והנורא. לעת צרה פקדנו שחרנו במורא. זנחתנו רחקתנו קרבנו והכן עתירה. לא נסוג מן תחיינו ובשמך נקרא: חזקנו ואמצנו למען כבודך. קוממנו ונאור. בתפלה ובבקשה ובהכנעת שאר. הקימנו באור פניך אמרת לבאור. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שכתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם יהוה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסא ונקמה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה: זְכַרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ פְּקָדוֹנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדַתְךָ קְנִיטָת קַדְמָה גְּאֻלַּת שִׁבְט נַחֲלָתְךָ הִר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְהוָה חַבַּת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבַת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁפַח לְנֶצַח: אַתָּה תִקְוִים תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַת לְחַנְנָה כִּי בָּא מוֹעֵד: זְכוֹר יְהוָה לְבָנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אַרְבֵּה אֶת זַרְעֲכֶם כַּכּוֹכָבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזַרְעֲכֶם וְנַחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל תִּפְּן אֶל קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ:

זְכוֹר לָנוּ בְרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר:

זְכוֹר לָנוּ בְרִית רַאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רַאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסֻתַּיִם וְלֹא גְעֻלָּתַיִם לְכַלּוֹתָם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: הִשָּׁב שְׁבוּתָנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת שְׁבוּתָךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ שָׁמָּה: קַבֵּץ נִדְחֵינוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב אִם יְהוָה נִדְחָךְ בַּקָּצָה הַשְּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבַּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִשָּׁם יִקְחָךָ: מַחֲה פְשָׁעֵינוּ כְּעַב וּכְעָנָן כְּמָה שֶׁפָּתוּב מְחִיתִי כָעַב פְּשָׁעֶיךָ וּכְעָנָן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאֲלִתֶיךָ: מַחֲה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מוֹחָה פְשָׁעֶיךָ לְמַעַן יַחַטְּאוּ לָךְ לֹא אֲזָכֹר: הִלְבֵּן חַטָּאוֹנוּ כַּשֶּׁלֶג וּכְצֹמֵר כְּמָה שֶׁפָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוְכַחְתָּ יֹאמֵר יְהוָה אִם יְהִיו חַטָּאוֹתֵיכֶם כַּשֶּׁלֶג יִלְבִּינוּ. אִם יֵאָדְמוּ כַּתּוֹלַע כַּצֹּמֵר יְהִיו: זְרוֹק עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְנוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מוֹל אֶת לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁפָּתוּב וּמַל יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת לְבַבְךָ וְאֶת לִבֵּב זָרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הִמְצֵא לָנוּ בְּבִקְשָׁתָנוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִצָּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ: תִּבְיֵאֵנוּ אֵל הֵר קִדְשֶׁךָ וְשִׁמְחָנוּ בְּבֵית תִּפְלֹתֶךָ כְּמָה שֶׁפָּתוּב וְהִבִּיאוֹתִים אֵל הֵר קִדְשֵׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תִּפְלֹתֵי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֵי כִּי בֵיתִי בֵית תִּפְלָה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים:

שִׁמַּע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תִּפְלֹתָנוּ: הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם: אֲמַרְיֵנוּ הֶאֱזִינָה יְהוָה בִּינָה הִגִּיגְנוּ: יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמַרֵי פִינוּ וְהִגִּיגוּ לִבְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעַת זְקָנָה כְּכֹלֹת כַּחֲנוּ אֵל תַּעֲזָבֵנוּ: אֵל תַּעֲזָבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וּיְבוֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנוּ וְנַחַמְתָּנוּ: כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחֵלְנוּ, אַתָּה תַעֲנֵה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אָבוֹתֵינוּ. תְּבֵא לְפָנֶיךָ תִּפְלֹתָנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחַנְתָּנוּ שְׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקִשֵׁי עֲרֹף לּוֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אָבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאוֹנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאָבוֹתֵינוּ חַטָּאוֹנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגָדֵנוּ. גְּזָלֵנוּ. דִּבְרָנוּ דְפִי: הָעֵינּוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדֵנוּ. חֲמָסָנוּ. טַפְלָנוּ שִׁקָּר: יַעֲזָבוּנוּ רַע. כַּזָּבָנוּ. לְצָנוּ. מִרְדָּנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְנוּ. עוֹיְנוּ. פְּשָׁעֵנוּ. צָרְנוּ. קִשֵׁינוּ עֲרֹף: רִשְׁעֵנוּ. שְׁחַתָּנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲנֵנוּ. תַּעֲתָעָנוּ:

סָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ: הִרְשַׁעְנוּ וּפְשָׁעֵנוּ לְכֹן לֹא נוֹשָׁעֵנוּ וְתָן בְּלִבְנוּ לְעִזּוֹב דָּרָךְ רִשְׁעֵנוּ וְחִישׁ לָנוּ יִשְׁע: כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךָ יַעֲזוֹב רִשְׁעֵנוּ וְאִישׁ אֶנוּ מִחֲשֻׁבוֹתָיו וְיָשׁוּב אֵל יְהוָה וּיִרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֵּה לְסֻלּוֹחַ: מְשִׁיחַ צְדָקָה אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׂגִיאוֹת מִי יְבִין מִנְּסֻתָרוֹת נִקְנִי: נִקְנֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהַרְנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרוֹק

עלינו מים טהורים וטהרנו כפתוב על יד נביאה וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: עמה ונחלתה רעבי טובה צמאי חסדה תאבי ישעה. יכירו וידעו כי ליהוה אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמה. אל חנון שמה. בנו נקרא שמה. יהוה עשה למען שמה: עשה למען אמתה. עשה למען בריתך. עשה למען גדלה ותפארתך. עשה למען דתך. עשה למען הודך. עשה למען ועודך. עשה למען זכרך. עשה למען חסדך. עשה למען טובך. עשה למען יחודך. עשה למען כבודך. עשה למען למוךך. עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה למען עזך. עשה למען פארך. עשה למען צדקתך. עשה למען קדשך. עשה למען רחמיך הרבים. עשה למען שכינתך. עשה למען תהלתך. עשה למען אוהביך שוכני עפר. עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משכן כבודך. עשה למען שממות היכלך. עשה למען הריסות מזבחה. עשה למען הרוגים על שם קדשך. עשה למען טבוחים על יחודך. עשה למען באי באש ובמים על קדושת שמה. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבן. עשה למענה אם לא למעננו. עשה למענה והושיענו:

עננו יהוה עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו. עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו. עננו חי וקיים עננו. עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יצר עננו. עננו כובש כעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו. עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת צרה עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו. עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום וחנון עננו. עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומך תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב אמהות עננו. עננו קשה לכעוס עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו אבי יתומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו. מי שענה ליצחק בנו פשעקד על גבי המזבח הוא יעננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו. מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו. מי שענה לאבותינו על שם סוף הוא יעננו. מי שענה למשה בחורב הוא יעננו. מי שענה לאהרן במחפתה הוא יעננו. מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו. מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו. מי שענה לשמואל במצפה הוא יעננו. מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו. מי שענה לאליהו בהר הפרמל הוא יעננו. מי שענה לאלישע ביריחו הוא יעננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו. מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוף כבשן האש הוא יעננו. מי שענה לדניאל בגוב האריות הוא יעננו. מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישירים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעני ענינא. רחמנא דעני לתבירי לבא ענינן. רחמנא דעני למכיכי ריחא ענינן. רחמנא ענינן. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

נפילת אפים. והוא רחום שומר ישראל

אל מלא רחמים של כ' סיון

להרב המאור הגדול מו"ה יחיאל מיכל דק"ק נעמרוב הגדולה שנהרג על קידוש השם בשנת ת"ח לפ"ק:

מיסוד ע"פ א"ב:

אל מלא רחמים. שוכן במרומים. אין כמוך באלמים שומע לשועת עגומים. המצא מנוחה נכונה על פנפי השכינה:

במעלות קדושים וטהורים. פזוהר הרקיע מזהירים. את נשמת הגבורים. דורשי קלים וחמורים. מנהיגי עדת ישראל. נשחטים פאילים וכפרים. באו ידים ארוכים. כדוב אורב במסתרים. נחלתנו נהפכה לזרים. השביענו לענה ומורים:

גאוני עולם חסידי ארץ. גודרי גדר ועומדים בפרץ געו על פליון וחרץ. נמוגו כל יושבי ארץ:

דוה לבנו. על עטרת ראשנו. לשמע און דאבה נפשנו. פי הפלא ה' את מכותינו. והפה שבע על חטאתינו:

הוגי תורת יהוה לילות וימים. דורשי רשומות בחורים וחכמים. הושלכו לארץ למטעי כרמים. נהפכו לדם נהרות ואגמים:

ווי העמודים. ומעשה חודדים. הרביצו והעמידו תלמידים. ביד בוגדים ושודדים. המה היו לשריפת אש יקודים:

זהיר וזריז במצנת אל. האלוף הגאון הרב מוהר"ר יחיאל. נשא ידו ולבו לאל. הוי אריאל אריאל:

חמיד ורגיג לעילא ולתתא. בדרגי מעלה ובדרגי מטה. גזרו ראשו בחרב להוטה. ראה יהוה חרפתנו והביטה:

טפסרי טוהר קדושי עליון. צעקו חוצה מר יבפיון. איכה היו לחרפה ולבזיון. שוד ושבר וכליון:

יון וקדר הספיון יחד. לעקור ביצתן באימה ופחד. יהוה אחד ושמו אחד. תפול עליהם אימתה ופחד:

כל מחמדי עין. קדמו בכל כלי זין. שמו לנגדם פאין. ובלעום כהרף עין:

לא האמינו יושבי העיר. כי יבא עליהם אויב וצר. דלו עיניהם וצעקו מר. ותיטב ליי משור פר:

מסרו נפשם וגויתם. מפרפרים הילדים בחיק אמותם. פלו חיהם ורבו אנוחותם. נקום יהוה נקמתך ונקמתם:

נקום יהוה נקמה. יהוה איש מלחמה. הטל ביניהם מהומה. והיו לביזה ולשמה:

ספר תורה קרעו בחמתם. שרפוהו ודרסוהו בהליכתם. למה יאמרו הגוים איה יראתם. אין אלהים כל מזמותם:

עורה למה תישן. אומה בלא פתב ולשון. פשטו יד בבת אישון. תבהלם ותרדפם כבנחל קישון:

פתאום נקנסה מיתה חמורה. על ארצי הלבנון אדירי התורה. גם לא היתה להם קבורה. אריאל צעקו מרה:

צהלו ורוננו הרוגי הקהלות. פי נפשם צרורה בעילוי העילות. לריח זבחים ועולות:

קומה יהוה ונפוצו אויביו. פי הורגנו כל היום עליה. מלטה נפשי מרשע חרפה. נקום נקמת דם עבדיך:

רֵאָה יְהוָה וְהִבִּיטָהּ. כִּי יִרְדְּנוּ מִטָּה מִטָּה. עַל יְדֵי אוֹמֵה שְׂפִלָּה וְתַתָּא. וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה וְלִמְחַתָּה:
שָׁמַיִם הוֹשִׁלְכוּ לְאָרֶץ שְׂאֵיָה. הִרְכָּה וְהָעֲנוּגָה נִכְאָה וְצִמְאָה. אֵיכָה יִרְדְּפוּ אַחַד מֵאָה. כִּפּוּר לְעַמּוּךָ פִּשְׁעֵי
וְחַטָּאָה:

תּוֹרָה תּוֹרָה חֲגֵרִי שִׁק וְהִתְפַּלְשִׁי בְּאַפְרַיִם. אֲשֶׁר נִשְׁפָּךְ דָּמָם כַּמַּיִם הַנְּגָרִים. קִנְיָ לְתוֹרַתְךָ אֲשֶׁר שָׂרְפוּהָ זָרִים.
הֵעֵל אֱלֹהִים תִּתְאַפֵּק יוֹצֵר הָרִים. לִכֵּן בַּעַל הַרְחָמִים. יִסְתַּיִרֵם בְּסִתְרֵי כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים. וְיִצְרֹר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת
נַשְׁמֹתֵם. יְהוָה הוּא נִחְלָתֵם. וְיִנְוַחוּ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם. וְנֹאמֵר אָמֵן:

סליחות לשבעה עשר בתמוז

סלח לָנוּ אֱבִינוּ כִּי בְרוּב אֲנִלְתָּנוּ שְׁגִינוּ מִחַל לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ:

אל אֲרָךְ אַפִּים אֶתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ. וְדָרְךָ תִּשְׁוֶבָה הוֹרִיתָ. גִּדְלַת רַחֲמִיךָ וְחִסְדֵיךָ תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם
לְזָרַע יְדִידֵיךָ. תִּפְּן אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אֶתָּה הוּא בַּעַל הַרְחָמִים. בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פִּנִּיךָ נִקְדָּם. כְּהוֹדַעְתָּ לְעַנְיֵנוּ
מִקְדָּם. מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ שׁוּב כָּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נִחֲסָה וְנִתְלוֹן כִּיּוֹם וַיִּרַד יְהוָה בְּעַנְּנוּ. תִּעֲבֹר עַל פִּשְׁעֵי
וְתִמְחָה אֶשְׁם. כִּיּוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. תִּאֲזִין שְׁוֹעַתְנוּ וְתִקְשִׁיב מְנוּ מֵאִמֵּר. כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשָׁם
נִאָּמַר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה, יְהוָה, אֱלֹהֵי רַחוּם, וְחַנוּן, אֲרָךְ אַפִּים, וְרַב חֶסֶד, וְאֶמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, נִשְׂא עוֹן, וּפִשְׁעֵי, וְחַטָּאָה,
וְנִקְּה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנוֹנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֱבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מִחַל לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פִשְׁעָנוּ: כִּי אֶתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאֵיךָ:

אל תִּתְנֶנּוּ דְמִי לוֹ עַד יְכוֹנֵן וְעַד יִשִּׁים אֶת יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה בְּאָרֶץ: כִּי עַמּוּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרֶךָ נִרְאָה אוֹר: אֱלֹהֵינוּ
בוֹשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וּנְכַלְמָנוּ בְּעוֹנוֹנוּ:

ברחם אָב עַל בְּנִים כִּי תִרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ: לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמּוּךָ בְּרַכְתָּהּ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֹּב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בוֹטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶכֶת יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

(חזן) – **סלח** נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגִדְלַת חִסְדֵיךָ וְכִכְאֲשֶׁר נִשְׂאתָ לְעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנּוֹה וְשָׁם נִאָּמַר:

(קהל) – **ויאמר** יְהוָה סִלַּחְתִּי כְּדַבְּרָךְ:

הטה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵיךָ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנוֹנוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים: אֲדֹנָי שְׁמַעָה אֲדֹנָי סִלַּחְתָּ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֱלֹהֵי
תִּתְאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירָךָ וְעַל עַמּוּךָ:

סליחה מיוסד ע"פ א"ב:

אלהינו ואלהי אבותינו:

אתאנו לָךְ יוֹצֵר רוּחוֹת. בְּרוּב עֲוֹנוֹנוּ כְּבָדוֹ אֲנַחְנוּ. גְּזֵרוֹת עֲצָמוֹ וְרַבּוּ צְרִיחוֹת. כִּי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז נִשְׁתַּבְּרוּ
הַלּוּחוֹת: גְּלִינוּ מִבֵּית הַבְּחִירָה. דִּינָנוּ נִחַתֵם וְנִגְזְרָה גְּזָרָה. וְחָשָׁךְ בַּעֲדֵנוּ אוֹרָה. כִּי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז נִשְׁרַפָּה

התורה: הָרָסוּ אוֹיְבֵינוּ הַהִיכָל. וּבְרַחֵם שְׂכִינָה מְאֹיֵת הַיְכָל. וְנִמְסְרֵנוּ בְיַד יָדַיִם לְהַתְאָכֵל. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז הָעֵמֶד צָלַם בְּהִיכָל: זְרוּנוּ מַעִיר אֶל עִיר. וְנִלְכַד מִנוּ רַב וְצָעִיר. חֲרָבָה עִירָנוּ וְאִשׁ בָּהּ הִבְעִיר. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז הִבְקָעָה הָעִיר: טַפֵּשׁ בְּמִקְדָּשֵׁנוּ צָר הַמִּשְׁמִיד. וְנִטַּל מִחֲתָן וְכֻלָּה אֶצְעָדָה וְצָמִיד. יַעַן כַּעֲסוּנוֹ נִתְּנוּ לְהַשְׁמִיד. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז בָּטַל הַתְּמִיד: כָּלָה מִנוּ כָּל הוֹד וְשִׁבַּח. חֲרָבוּ שְׁלָף אוֹיֵב עָלֵינוּ לְאַבַּח. לְהִיּוֹת עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים מוֹכְנִים לְטַבַּח. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז בָּטְלוּ עוֹלָה וְזֶבַח: מָרְדְּנוּ לְשׁוֹכֵן מְעוֹנוֹת. לָכֵן נִתְפָּצְרָנוּ בְּכָל פְּנוֹת. נִהַפְּךָ מִחֹלְנוּ לְקִינּוֹת. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז בָּטְלוּ קְרָבָנוֹת: סָרְרָנוּ לְפָנֶיךָ מְרִיב לְשׁוֹנוֹת. לָכֵן לְמַדָּה לְשׁוֹנֵנוּ לֹמַר קִינּוֹת. עֲצַבְנוּ בְּלִי לְהַמְנוֹת. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז גָּרְמוּ לָנוּ עוֹנוֹת: פָּצְרָנוּ בְּלִי מִצּוֹא רֻחָה. לָכֵן רַבְתָּה בְּנוּ אֲנַחָה. צוּר רָאָה נִפְשָׁנוּ כִּי שָׁחָה. וְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז הִפָּךְ לָנוּ לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׁמָחָה: קִשְׁיָנוּ עֲרָף וְרַבְתָּה בְּנוּ אֲסוֹן. לָכֵן נִתְּנוּ לְמִשְׁפָּה וְרַפְּשׁוֹן. רָאָה יְהוָה וְחִלְצָנוּ מֵאֲסוֹן. וְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז הִפָּךְ לָנוּ לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׁמָחָה: שָׁעַנּוּ שִׁכְן רוּחָה. וְקִבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ מִקְצָאוֹת אֲדָמָה. תִּאֲמַר לְצִיּוֹן קוּמָה. וְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז הִפָּךְ לָנוּ לְיוֹם יְשׁוּעָה וְנִחְמָה:

אל מִלֶּךָ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיךָ, מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ מֵעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מִרְבָּה מִחִלָּה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמֹל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵי, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵי, כִּי הוֹדַעְתָּ לְעַנְיֵי מִקְדָּשְׁךָ, כִּמוֹ שְׁכַתּוֹב וַיֵּרַד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וְפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלִחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבֵינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֵיךָ:

אלהים אֵל דָּמִי לֶךָ אֵל תַּחֲרֵשׁ וְאֵל תִּשְׁקוּט אֵל: כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יַהֲמִיּוּן וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ: אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:

ברחם אָב עַל בָּנִים כֵּן תִּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ: לִיהוָה הִשְׁוּעָה עַל עַמּוֹ בְּרַכְתָּךָ סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בּוֹטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

סליחה מיוסד ע"פ א"ב ושם המחבר מנחם ברבי מכיר:

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲמַרְר בְּבִכֵי מִפְּנֵי יָד שְׁלוּחָה בְּעַי. בְּנִאֲצִי בַתּוֹךְ בֵּיתוֹ בְּבִגְדֵי וְקִבְעֵי. גַּז וּבְרַח וְנִסַּע עֶשְׂרֵי וְעָלָה לְשִׁבְעֵי. דְּמִנֵּי הַצִּיּוֹנִי הַסִּיקְנִי בַחֲדָשׁ הָרְבִיעִי: הִבִּיא מוֹעֵד בְּמִלְאָתוֹ לְשִׁבּוֹר בַּחוּרֵי גְמוּז. וְרַבָּה בּוֹ פְּעַמִּים בְּמִסְמוּס וּמְזַמוּז. זָבוּלוֹ כְּשֶׁר שָׁאֲנָנוֹת מִבְּכּוֹת אֶת הַתְּמוּז. חִיבְנֵי אוֹיְבֵי אֲזִי בְּיָרַח תְּמוּז: טָמְנוּ פַחִים חֲמִשָּׁה בְּמִקְרָא תְּלָאוֹת מְשֻׁלְחוֹת. יָכְלוּ לִי בְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בּוֹ בְּאַלְיָחוֹת. כִּי נֹקְשִׁתִי כִכְלָה עֲלוּבָה בַחֲפַת שְׁלוּהָ וְהַצְּלָחוֹת. לְרוּעֵי לֹא הִמְתַּנְתִּי שֵׁשׁ וְנִשְׁתַּבְּרוּ הַלְּחוֹת: מִיָּדוֹ עֲדִיתִי חָלִי וְכֹתָם אֶצְעָדָה וְצָמִיד. נִגְרוֹת בְּיוֹם אֲפּוֹ כְּשִׁחַתִּי דָרְכִי לְהַשְׁמִיד. סֹדֵר עֲבוּדָתוֹ וְקִיץ מִזְבַּחוֹ קִצְתִּי לְהַעֲמִיד. עַל כֵּן מִלְשַׁכַּת הַטְּלָאִים בָּטַל הַתְּמִיד: פּוֹר הַתְּפוֹרָרָה וְנִתְפָּצְרָה סוּעָרָה עֲנִיָּה. צִיָּה נִמְשָׁלָה מִבְּלִי חוֹבֵל וְנִטְרָפָה כְּאֲנִיָּה. קַחְתָּהּ בַּחֲטָאתָה בְּרֹאשָׁהּ וּבְכַפָּל תִּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה. רִיבּוּהָ צְרִיָּה כְּהַיּוֹם וְהִבְקָעָה הָעִיר בְּשִׁנְיָה: שְׁלָחָה כְּצָבִי מִדָּח מֵאִין דּוֹרֵשׁ לְהַסְתִּירָה. שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם וְנִתְּנוּהָ כְּשָׂה צְמָרָה וְחִלְפָה לְהַתִּירָה. תִּצְעַק עַל כָּלִי חֲמָדָה שִׁבּוֹ נִכְתָּרָה. תַּחֲמוּד עֵינֶיךָ נִצַּל כְּשֶׁרָף אֲפוֹסְטָמוֹס הַתּוֹרָה: חֲרָף עֲשׂוּקִים וְרִצּוּצִים בְּעֵבוּר הָרַעִימָם סָכָל. יְרוּדִים בּוֹהֵי לְאָכּוֹל וּבַהֲסִתֵּר פָּנִים

מְלֶה־סֶתֶפֶל. יָד הַשְּׁלִים מִכַּנְף שְׁקוּצִים נֶאֱכַל. עַת צָרָה כְּהַתְּכַנֵּס וְהַעֲמֵד צֶלֶם בְּהִיכָל: דְּוֹיִם סְגוּפִים בְּנִים הֵהָיוּ מִקֶּדֶם רֵאשׁוֹנִים. סְמוּכוֹת צְרוּתֵיהֶם זֹ לְזֹ כִּמָּה שָׁנִים. לֹקִים כְּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבוּרִים וְהַעֲקֵרְבִים שׁוֹנִים. הוֹגִים אָבֵד שְׁבָרָם וּבָטֵל סְפוּיָם בְּאִישׁוֹנִים: אֵל קִנָּא בְּהַתְּאַפֵּק בְּמִקְנֵי־אֵיךְ דְּשָׁנִים רְטוּבִים. מְחַפִּים תִּקִּים עוֹמְדִים לְעוֹלָמִים. כְּנֻטִיעִים מְחֻטְבִּים בְּאַהֲבִים. הַאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם בְּצוּמוֹת חֲטוּבִים. נִצַּח הֵייתֶם לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן וּלְמוֹעֲדִים טוֹבִים:

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵי־דוּת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמוּ מֵעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתְם תִּגְמוּל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדַעְתָּ לְעַנְיֵי מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב וַיֵּרַד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עַמוּ שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֲמִת: נִצַּר חֶסֶד לְאֲלֹפִים נִשְׂא עָוֹן וְפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: וְסִלְחָת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְיָיךְ:

פזמון שם המחבר שלמה (ומיוסד במשקל יתד ושני תנועות ויתד ושני תנועות):

שְׁעָה נֶאֱסַר. אֲשֶׁר נִמְסַר. בְּיַד בָּבֶל וְגַם שִׁעִיר. לֵךְ יְהֵמָה זֶה כִּמָּה וַיִּתְחַנֵּן כְּבָן צְעִיר. יוֹם גָּבַר הָאוֹיֵב וַתִּבְקַע הָעִיר: לְזֹאת אֶפְרַי. וְאֶסְפוּק כֶּף. בְּיוֹם חֲמִשׁ פְּזָרוֹנִי. וְעַל רֶגֶל הָעֶגְלָה הַלּוּחֹת יִצְאוּנִי. וְגַם הַשְּׂמִיד הַתְּמִיד וּבִסּוּגֵר הַבִּיאֲנִי. וְהַיּוֹשֵׁם אֲלִיל בְּהִיכַל כְּלִיל וַיִּמְעַצְתּוּ כְּלִיאֲנִי. וְהַמְּנַחָה הַיּוֹנָחָה וְדַתָּה צֶר בְּאִשׁ הַבְּעִיר. **יוֹם**: מֵאֵד אֲתַחַל וְאֲתַחַלְחַל בְּיוֹם שְׂדֵי דְחַפְנִי. וְהַשְּׂפִיפּוֹן מִצְפּוֹן כְּשִׁבּוֹלֵת שְׁטַפְנִי. מֵאוֹר חֲשׂוֹךְ וְגַם שִׁשׁוֹךְ כְּמוֹ כְּדוֹר צְנַפְנִי. וְהַצִּיד שְׁלַח יָד וְהַצְפִּיר וְהַשְּׁעִיר. **יוֹם**: הוֹד לְבִי וּמִשְׁגָּבִי הִלְעַד אֶפְרַי יַעֲשֶׂן. הֲלֹא תִרְאֶה עִם נִלְאָה אֲשֶׁר הִשְׁחַר כְּמוֹ כְּבָשׂוֹן. גְּדוֹר פְּרָצִי בְּבֶן פְּרָצִי. וַיִּמְחַדֵּק לְקוּט שׁוֹשׁוֹן. בְּיָהּ בֵּית זָבוּל לְהָשִׁיב גְּבוּל. הַפְּרָמָל וְהַבְּשׂוֹן. וְעֵין פִּקַּח וְנִקְמָה קַח מֵאֲצֹר וּמִדִּישׁוֹן. שְׁפוּט אֵלֶם וְאִזְ יִשְׁלַם הַמְּבַעָה וְהַמְּבַעִיר. יוֹם גָּבַר הָאוֹיֵב וַתִּבְקַע הָעִיר:

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵי־דוּת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמוּ מֵעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתְם תִּגְמוּל, אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדַעְתָּ לְעַנְיֵי מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב וַיֵּרַד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עַמוּ שָׁם, וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֲמִת: נִצַּר חֶסֶד לְאֲלֹפִים נִשְׂא עָוֹן וְפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: וְסִלְחָת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְיָיךְ:

זְכוֹר רַחֲמֵיךְ יְהוָה וְחַסְדֵיךְ כִּי מַעֲוֹלָם הֵמָּה: זְכַרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמָךְ פְּקַדְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ: זְכוֹר עֲדַתְךָ קִנִּיתָ קֶדֶם גְּאֻלָּתָ שִׁבְט נִחַלְתָּהּ הִר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְהוָה חֲבַת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבַת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁכַּח לְנִצְח: אַתָּה תִּקְוֶם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַת לְחַנְּנָהּ כִּי בָּא מוֹעֵד: זְכוֹר יְהוָה לְבִנְיָ אָדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הֵיסוּד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתִּגְדַּבֵּר אֲלֵהֶם אֲרַבָּה אֵת זְרַעְכֶם כְּכּוֹכְבֵי

השמים וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזַרְעְכֶם וְנָחֳלוּ לְעוֹלָם: זְכוּר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב
אֵל תִּפְּן אֶל קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל רְשָׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

זְכוּר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם
אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר:

זְכוּר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאֶף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ
אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסֹתִים וְלֹא גְעֻלֹתִים לְכַלּוֹתָם לְהַפְּרֹתִי בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: הִשָּׁב שְׁבוּתָנוּ וְרַחֲמֵנוּ
כְּמָה שֶׁפָּתוּב וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת שְׁבוּתָךְ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ שָׁמָּה:
קִבֵּץ נִדְחֵינוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב אִם יְהוָה נִדְחָךְ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבַּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: מַחֵה
כִּשְׁעֵינוּ כְּעַב וְכַעֲבֹן כְּמָה שֶׁפָּתוּב מִחִיתִי כְּעַב פִּשְׁעֵיךָ וְכַעֲבֹן חַטָּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֵאֻלְתֶּיךָ: מַחֵה כִּשְׁעֵינוּ
לְמַעַן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֲנֹכִי וְאַנְכִי הוּא מוֹחֵה פִּשְׁעֵיךָ לְמַעַן יַחַטְּאוּ לָךְ לֹא אֲזָכֹר: הִלְבֵּן חַטָּאוֹתֵינוּ כְּשֶׁלֶג וְכַצְּמֹר
כְּמָה שֶׁפָּתוּב. לְכוּ נָא וּנְוַכְחֶךָ יֹאמֵר יְהוָה אִם יִהְיוּ חַטָּאוֹתֵיכֶם כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ. אִם יֵאֱדִימוּ כְּתוֹלַע כַּצְּמֹר
יְהִיוּ: זְרוּק עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְנוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב. וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אַבְתֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מוֹל אֶת לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁפָּתוּב וּמַל
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶת לְבַבְךָ וְאֶת לִבִּי זָרַעְךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הִמָּצֵא לָנוּ
בְּבִקְשֵׁתְנוּ כְּמָה שֶׁפָּתוּב וּבִקְשֵׁתְּם מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וּמִצָּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ: תִּבְיֵאֵנוּ
אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְשִׁמְחֵנוּ בְּבֵית תִּפְלֹתֶךָ כְּמָה שֶׁפָּתוּב וְהִבִּיאוּתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחֵתִים בְּבֵית תִּפְלֹתֵי
עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵּיתִי בֵּית תִּפְלָה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים:

שִׁמַּע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תִּפְלֹתָנוּ: הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנִשְׁוּבָה
חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: אֲמַרְיֵנוּ הֶאֱזִינָה יְהוָה בִּינָה הִגִּיגְנוּ: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהִגִּיגוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵנוּ
וְגוֹאֲלֵנוּ: אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֻשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זְקָנָה כְּכֹלֹת כְּחֵנוּ אֵל תַּעֲזָבֵנוּ:
אֵל תַּעֲזָבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וּיְבוֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה
עֲזַרְתָּנוּ וְנַחַמְתָּנוּ: כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחֵלְנוּ, אַתָּה תַעֲנֶה אֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבֵא לְפָנֶיךָ תִּפְלֹתָנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחַנְתָּנוּ שְׂאִין אָנוּ עֲצֵי פְנִים וְקִשֵׁי עֵרֶף לוֹמַר
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דְּפִי: הָעוּינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טַפְלָנוּ שִׁקְרָ: יַעֲצָנוּ רָע. כָּזָבְנוּ. לָצָנוּ. מִרְדְּנוּ.
נֶאֱצָנוּ. סָרְנוּ. עוּינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְנוּ. קִשֵׁינוּ עֵרֶף: רְשָׁעָנוּ. שְׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲתָנוּ:

סְרַנוּ מִמְּצוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ
הִרְשַׁעְנוּ: הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעָנוּ לְכֹן לֹא נוֹשָׁעֵנוּ וְתָן בְּלִבְנוּ לְעִזּוֹב דָּרָךְ רִשְׁעֵנוּ וְחִישׁ לָנוּ יִשְׁעֵנוּ: כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךָ
יַעֲזוֹב רִשְׁעֵנוּ וְדָרְכֵנוּ וְאִישׁ אֶנוּ מִחֲשָׁבוֹתָיו וְיָשׁוּב אֵל יְהוָה וּיִרְחַמֵּהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסֻלּוֹחַ: מִשִּׁיחַ צְדָקָה
אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׂגִיאוֹת מִי יְבִין מִנְּסֻתָרוֹת נִגְנִי: נִגְנֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פִּשְׁעֵינוּ וְטַהַרְנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרוּק
עָלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְנוּ כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךָ וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל
גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: עֲמָךְ וְנַחֲלָתְךָ רַעֲבֵי טוֹבָה צִמְאֵי חֶסֶדְךָ תִּאֲבִי יִשְׁעָךָ. כִּירוּ וְיַדְעוּ כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ
הִרְחַמְתָּ וְהִסְלִיחוּ:

אל רחום שְׁמָהּ. אל חנוּן שְׁמָהּ. בְּנוּ נִקְרָא שְׁמָהּ. יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתָּה. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּהּ וְתִפְאֶרֶתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּרָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְחִוּדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן מְלִכוּתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן נֶצְחָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוּדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֲזָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֶרְהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקָתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֵיהָ הַרְבִּיּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינְתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהַלְתָּהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֵיהָ שׁוֹכְנֵי עִפְרָה. עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשָׁהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹת הַיְכָלָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרִיסוֹת מִזְבְּחָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוֹשָׁהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִוּדָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּאֵשׁ וּבַמִּים עַל קְדוּשַׁת שְׁמָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שִׂדִּים שְׁלֵא חָטְאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שְׁלֵא פָּשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבּוֹן. עֲשֵׂה לְמַעַנָּה אִם לֹא לְמַעַנָּה. עֲשֵׂה לְמַעַנָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנּוֹאֲמָן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זָךְ וְיֹשֶׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ טוֹב וּמְטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֹדֵעַ יִצָּר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעֶסֶים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְלַךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיֹשֶׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קְרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבָרְהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פַחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֲזָרַת הַשְּׁבֻטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְשֻׁבָּה אֲמֵהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קִשָּׁה לְכַעֲוֹס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רֶךְ לְרִצּוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוּמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דִין אֱלֹמְנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שְׁעָנָה לְאֲבָרְהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעְקֵד עַל גְּבֵי הַמַּזְבֵּחַ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם עַל יָם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחֹרֵב הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְכַהֲנָן בְּקִיּוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְשִׁמְשׁוֹן בְּמַצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְדָוִד וְשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַלְהֵינוּ בְּהַר הַפְּרָמֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְאַלְיִשֶׁעַ בִּירוּחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מְלַךְ יְהוּדָה בְּחִלּוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְחַנְנִיָּה מִיִּשְׂאֵל וְעֲזָרָה בְּתוֹךְ כְּבִשָּׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְדָנְיָאֵל בְּגוֹב הָאֲרִיּוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְמֶרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁן הַבְּדִירָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְעֲזָרָה בְּגוֹלָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שְׁעָנָה לְכָל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיֹּשֵׁרִים הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא דְּעֵנִי לַעֲנֵנִי עֲנִינָא. רַחֲמָנָא דְּעֵנִי לְתַבְּרִי לְבָא עֲנִינֵן. רַחֲמָנָא דְּעֵנִי לְמַכִּיכִי רוּחָא עֲנִינֵן. רַחֲמָנָא עֲנִינֵן. רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוּק. רַחֲמָנָא שְׂזִיב. רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבְזַמְן קָרִיב:

סליחות לתחלואי ילדים ר"ל

אל נָא תִשָּׁת עֲלֵינוּ חֲטָאת. אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ: חֲטָאנוּ צוּרְנוּ סִלַּח לָנוּ יוֹצֵרְנוּ:

אל נָא רַפָּא נָא תַחֲלוּאֵי גְפֹן פּוֹרְיָה. בּוֹשָׁה וְחַפּוּרָה וְאִמְלַל פְּרִיָּה. גְּאֻלָּנָה מִשַּׁחַת וּמִמַּכָּה טְרִיָּה. עֲנֵנוּ כְּשֶׁעֲנִיתָ לְאֲבָרְהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. **חַטָּאנוּ:** דְּגָלֵי עִם פְּדוּיֵי בְּזוּרְעַת חֲשׂוּף. הַצַּל מִנְּגָף וְאֵל יְהוִי לְשִׁסּוּף. וְתַעֲנֵנָה קְרִיאָתָנוּ לְמַעֲשֵׂה יְדִיד תַּכְסוּף. עֲנֵנוּ כְּשֶׁעֲנִיתָ לְאַבְרָהָם עַל יָם סוּף. **חַטָּאנוּ:** זְכוּת צוּר חֲצַב הַיּוֹם לָנוּ תַגְל.

חֲשַׁכְנוּ מֵאֲנֵף וְנִחְנוּ בְיֹשֶׁר מֵעַגְל. טַהַר טְמֵאֲתָנוּ וְלִמְאֹר תּוֹרַתְךָ עֵינֵינוּ גַל. עֲנֵנוּ כְשֶׁעֲנִיתָ לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָל.
חטאנו: יְהִי רָאֵה דָשׁוֹן עֶקֶד וְהִצְמַח לָנוּ תְרוּפָה. כֹּלֵה שׁוֹד וְשֹׁבֵר סֶעַר וְסוּפָה. לְמִדְנוּ וְחִכְמֵנוּ אֲמֵרְתָּהּ הִצְרוּפָה.
עֲנֵנוּ כְשֶׁעֲנִיתָ לְשִׁמּוֹאֵל בְּמִצְפָּה. **חטאנו:** מוֹתָמָם מִרְחָם שְׁרָשׁוּי אֵל תִּקְמַל. נִקְנוּ מִכְּתָם וְשִׁמְץ וְלֹא נֶאֱמַל.
סֶעַדְנוּ וְנִשְׁעָה וְאַרְחוֹת חֲסִידֶיךָ נִגְמַל. עֲנֵנוּ כְשֶׁעֲנִיתָ לְאַלְהֵינוּ בְּהַר הַפְּרָמָל. **חטאנו:** עוֹדְדְנוּ בְּצִדְקַת מְשׁוּי מִמֵּימַם
וְכִפְרָ זָדוֹן וּמְשׁוּגָה. פְּדָנוּ מִמְהוּמַת מוֹת וְאַחֹר בַּל נְסוּגָה. צִוְהָ יִשׁוּעַתָּנוּ וּבְעוֹנוֹתֵינוּ אֵל נִתְמוּגָה. עֲנֵנוּ
כְשֶׁעֲנִיתָ לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה. **חטאנו:** קִדְשִׁית אִישׁ חֲסִידֶיךָ זְכוֹר לִיפַת פְּעַמִּים. רַחֲמֶיךָ תִּעוֹרֵר כִּי לְקִינוּ
בְּכַפְלִים. שׁוּבְנוּ תִקְףָ לְיִרְאַתְךָ וְלֹא נִחְשֹׁף שׁוּלְיָם. עֲנֵנוּ כְשֶׁעֲנִיתָ לְדָוִד וְלְשִׁלְמֹה בְנוֹ בִירוּשָׁלַיִם. **חטאנו:**

יש שמוסיפים את זה רק בתענית אסתר:

תענה לְקוֹרְאֶיךָ וְהִסְפַּת מִמְעוֹנִים. תִּשְׁמַע שׁוֹעֵת צוּעֲקִיָּה. שׁוּמַע אֶל אֲבִיוֹנִים. תִּרְחַם עַל בְּנֵיךָ כִּרְחַם אָב עַל
בָּנִים. עֲנֵנוּ כְשֶׁעֲנִיתָ לְמֶרְדֵּכַי וְאַסְתֵּר. וְתָלוּ עַל הָעֵץ חֲמִשִּׁים הָאָב עִם הַבָּנִים. **חטאנו:**

סדר ברכת כהנים

סדר ברכת כהנים

לפני נשיאת כפים אומרים הכהנים והצבור בלחש:

יהי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתְּנָהּ הַבְּרָכָה הַזֹּאת (לכהנים שצוּיָתְנוּ) (לקהל שצוּיָתְנוּ) לְבָרְךָ
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּרָכָה שְׁלֵמָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מְכֻשׁוֹל וְעוֹן, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

(החזן בלחש): **אלהינו** וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בַּבְּרָכָה הַמְּשֻׁלְשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה
מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו:

(החזן אומר בקול רם): **כהנים:** (והקהל עונים): **עם קדושיך, כאמור:**

ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל אֱהֲרֹן וְצִוְנוּ לְבָרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְבָרְכֶךָ. יְבָרְכֶךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרַכֵּי נִפְשֵׁי אֶת יְהוָה וְכָל קָרְבִי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ:

יהוה. יְהוָה אֱדוּלְיָנוּ, מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: יְהוָה בּוֹקֵר תִּשְׁמַע קוֹלֵי בּוֹקֵר אֶעְרָךְ לָךְ וְאַצְפָּה:

וישמרה. שְׁמִרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ: שְׁמִרְנֵי כְּאֲשׁוֹן בַּת עֵין בְּצַל כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּיְרְנֵי:

הצבור אומרים רבש"ע בשעה שהכהנים מזמרים בוישמרך ויחנך שלום אבל המקרא אפילו אינו ש"ץ
לא יאמר הרבש"ע מפני הטירוף:

מאן דחזי חלמא ולא ידע מאי חזי ליקום קמי כהני בעידן דפרסי ידיהו ולימא רבש"ע ולסיים בהדי כהני
דלעני צבורא אמון, ואי לא סיימו עדיין לימא אדיר וכו':

רבנו שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי שְׁלָךְ וְחִלּוּמוֹתֵי שְׁלָךְ, חִלּוּם חֲלֵמְתִי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מִה הוּא. יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי, שְׁיִהְיוּ כָל חִלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה, בֵּין שְׁחֲלֵמְתִי עַל עֲצָמֵי וּבֵין שְׁחֲלֵמְתִי עַל
אֲחָרִים, וּבֵין שְׁחֲלָמוֹ אֲחָרִים עָלַי, אִם טוֹבִים הֵם חֲזָקָם וְאִמְצָם, וְיִתְקַיְמוּ בִּי וּבְהֵם כְּחִלּוּמוֹתַי שֶׁל יוֹסֵף

הצדיק, ואם צריכים רפואה רפאם כחזקתו מלך יהודה מחליו, וכמרים הנביאה מצרעתה, וכנעמן מצרעתו, וכמי מרה על ידי משה רבנו, וכמי ירחו על ידי אלישע. וכשם שהפכת את קללת בלעם הרשע מקללה לברכה פן תהפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני: אמן.

יאר. אלהים יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו סלה: האירה פניך על עבדך הושיענו בחסדך:

יהוה. יהוה יהוה, אל רחום וחנון. ארך אפים ורב חסד ואמת: יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני:

פניו. פנה אלי ויחנני, כי יחיד ועני אני: פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם:

אליה. אליה יהוה נפשי אשא: אליה יהוה שועתי ובבוקר תפילתי תקדמך:

ויחנה. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה, פן יעינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו: חנני אלהים כחסדך פרוב רחמיך מחה פשעי:

רבנו של עולם, אני שלך וחלומותי שלך, חלום חלמתי ואני יודע מה הוא. יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שיהיו כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה, בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי על אחרים, ובין שחלמו אחרים עלי, אם טובים הם חזקם ואמצם, ויתקומו בי ובהם כחלומותיו של יוסף הצדיק, ואם צריכים רפואה רפאם כחזקתו מלך יהודה מחליו, וכמרים הנביאה מצרעתה, וכנעמן מצרעתו, וכמי מרה על ידי משה רבנו, וכמי ירחו על ידי אלישע. וכשם שהפכת את קללת בלעם הרשע מקללה לברכה פן תהפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני: אמן.

ישא. ישא ברכה מאת יהוה, וצדקה מאלהי ישעו. ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם: נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים:

יהוה. יהוה חננו לך קוינו, היה זרועם לבקרים, אף שועתנו בעת צרה: יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלהי יעקב סלה:

פניו. אל תסתר פניך ממני ביום צר לי, הטה אלי אזנך, ביום אקרא מהר ענני: אני בצדק אחזה פניך אשבועה בהקיש תמונתך:

אליה. אליה נשאתי את עיני, היושבי בשמים: אליה אקרא בעטף לפי בצור ירום ממני תנחני:

וישם. ושמו את שמי על בני ישראל, ואני אברכם: שם אצמיח קרן לדוד ערکتני גר למשיחי: שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך:

לה. לה יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד, כי כל בשמים ובארץ, לה יהוה הממלכה והמתנשא, לכל לראש: כי לה יהוה החילתי אתה תענה אדני אלהי:

שלום. שלום שלום לרחוק, ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

כתוב בשערי ציון שלא יאמר אצל שלום רבנו של עולם רק יאמר זה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעשה למען קדשת חסדיך וגדל רחמיך הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא, בן עשרים ושתים אותיות היוצאים מהפסוקים של ברכת כהנים

(אנקת"ם פסת"ם פספסי"ם דיונסי"ם) הָאָמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו עִם קְדוּשָׁיָהּ, שֶׁתְּהִיָּה קָרוֹב לִי בְקִרְאֵי לָהּ, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי וְאַנְקָתִי וְאַנְקָתִי תָמִיד, כְּמוֹ שֶׁשְׁמַעְתָּ אֲנִיכָת יַעֲקֹב תְּמִימָה הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתֵּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפְרֻסְתָּנוּ בְּרוּחַ וְלֹא בְצַמְצוּם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְאִסוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הֶרְחַבָהּ, כְּשֶׁשָׁם שָׁנַתָּ פֶסֶת לָחֵם לְאֹכֹל וּבָגַד לְלְבוּשׁ לַיַּעֲקֹב אֲבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה לְחֹן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ, וְיִהְיֶה דְבָרֵי נְשָׁמְעִים לְעַבּוֹדְתֶךָ, כְּשֶׁשָׁם שָׁנַתָּ אֶת יוֹסֵף צַדִּיקָךָ בְּשַׁעַר שְׁהַלְבֵּי שׁוֹ אָבִיו כְּתוּבָת פְּסִים לְחֹן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵיו, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וְלִטּוּבָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכֵי, וְתֵן בְּלִבִּי בִינָה לְהִבִּין וְלִהְיוֹת שְׂפִיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וְסוּדוֹתֶיךָ, וְתַצְלִיחֵנִי מִשְׂגִּיאוֹת, וְתִטְהַר רַעֲיוֹנֵי וּלְבִי לְעַבּוֹדְתֶךָ וּלְיִרְאַתְךָ וְתִאֲרִיךְ יָמֵי (נִשְׁוִי אוֹמֵר וְיָמֵי אֲשֶׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתִי) (וְאִם יֵשׁ לוֹ אֵב וְאִם יֵאֵמֵר וְיָמֵי אָבִי וְאִמִּי) בְּטוֹב וּבְנִעִימוֹת בְּרוּב עוֹז וְשְׁלוֹם אָמֵן סְלָה:

התרת נדרים

התרת נדרים

הפרה והתרה של נדרים חלה רק ביחס לנדרים ושבועות שאדם נודר או נשבע בדברים הנוגעים לו עצמו. נדרים או שבועות שאדם נשבע לחברו, אין התרת נדרים עוסקת בהם.

שְׁמַעוּ נָא רַבּוֹתַי דְּגֵנִים מוֹמְחִים, כָּל נֶדֶר או שְׁבוּעָה או אָסֵר או קוֹנֵם או חָרָם, שֶׁנִּדְרַתִּי או נִשְׁבַּעְתִּי בְּהַקִּיץ או בְּחֵלוֹם, או נִשְׁבַּעְתִּי בְּשִׁמּוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׂאֵינָם נִמְחָקִים, וּבְשֵׁם הוִי"ה בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מִינֵי נִזְרֹת שֶׁקִּבַּלְתִּי עָלַי וְאֶפְלוּ נִזְרֹת שֶׁמְשׁוּן, וְכָל שׁוֹם אִסוּר, וְאֶפְלוּ אִסוּר הַנְּאָה, שְׂאִסְרַתִּי עָלַי או עַל אַחֲרִים, בְּכָל לָשׁוֹן שֶׁל אִסוּר בֵּין בְּלָשׁוֹן אִסוּר או חָרָם או קוֹנֵם וְכָל שׁוֹם קִבְּלָה אֶפְלוּ שֶׁל מִצְוָה שֶׁקִּבַּלְתִּי עָלַי, בֵּין בְּלָשׁוֹן נֶדֶר בֵּין בְּלָשׁוֹן נֶדְבָה בֵּין בְּלָשׁוֹן שְׁבוּעָה בֵּין בְּלָשׁוֹן נִזְרֹת בֵּין בְּכָל לָשׁוֹן, וְגַם הַנְּעִשָׂה בְּתַקִּיעַת כָּף. בֵּין כָּל נֶדֶר וּבֵין כָּל נֶדְבָה וּבֵין שׁוֹם מְנַהֵג שֶׁל מִצְוָה שֶׁנִּהְגְּתִי אֶת עֲצָמִי, וְכָל מוֹצָא שֶׁפָּתִי שֶׁיִּצָּא מִפִּי או שֶׁנִּדְרַתִּי וְגַמְרַתִּי בְּלִבִּי לְעִשׂוֹת שׁוֹם מִצְוָה מִהַמְצוּת או אִיזוּ הַנְּהָגָה טוֹבָה או אִיזָה דְּבָר טוֹב שֶׁנִּהְגְּתִי שֶׁלֹּא פָּעַמִּים וְלֹא הִתְנִיתִי שֶׁיְהִי בְּלִי נֶדֶר, הֵן דְּבָר שֶׁעֲשִׂיתִי הֵן עַל עֲצָמֵי הֵן עַל אַחֲרִים, הֵן אוֹתָן הִזְדַּעַמְתִּי לִי, הֵן אוֹתָן שֶׁכָּפַר שְׁכַחְתִּי, בְּכֹלְהוֹן, אֶתְחַרְטָנָא בְּהוֹן מַעֲקָרָא, וְשׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ אֲנִי מִפְּעֻלַּתְכֶם הַתְּרָה עֲלֵיכֶם, כִּי יֵרְאֵתִי פֶן אֶפְשֵׁל וְנִלְפַדְתִּי חֵס וְשְׁלוֹם בְּעוֹן נֶדְרִים וּשְׁבוּעוֹת וּנְזִירוֹת, וְחַרְמוֹת וְאִסוּרִין, וְקוֹנְמוֹת וְהִסְכָּמוֹת. וְאִין אֲנִי תוֹהָא חֵס וְשְׁלוֹם עַל קִיּוֹם הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הֵהֵם שֶׁעֲשִׂיתִי, רַק אֲנִי מִתְחַרְט עַל קִבְּלַת הָעֲנִינִים בְּלָשׁוֹן נֶדֶר או שְׁבוּעָה, או נִזְרֹת או אִסוּר, או חָרָם או קוֹנֵם, או הִסְכָּמָה, או קִבְּלָה בְּלִבִּי. וּמִתְחַרְט אֲנִי עַל זֶה שֶׁלֹּא אֶמְרַתִּי הִנְנִי עוֹשֶׂה דְּבָר זֶה בְּלִי נֶדֶר וּשְׁבוּעָה, וּנְזִירוֹת וְחָרָם וְאִסוּר, וְקוֹנֵם וְקִבְּלָה בְּלִבִּי. לָכֵן אֲנִי שׁוֹאֵל הַתְּרָה בְּכֹלְהוֹן. אֲנִי מִתְחַרְט עַל כָּל הַנְּזָכָר, בֵּין אִם הָיוּ הַמַּעֲשִׂים מִדְּבָרִים הַנוֹגְעִים בְּמָמוֹן, בֵּין מִהַדְּבָרִים הַנוֹגְעִים בְּגוּף, בֵּין מִהַדְּבָרִים הַנוֹגְעִים אֶל הַנְּשָׂמָה, בְּכֹלְהוֹן אֲנִי מִתְחַרְט, עַל לָשׁוֹן נֶדֶר וּשְׁבוּעָה וּנְזִירוֹת וְאִסוּר וְחָרָם וְקוֹנֵם וְקִבְּלָה בְּלִבִּי. וְהִנֵּה מֵצֵד הַדִּין, הַמִּתְחַרְט וְהַמְבַקֵּשׁ הַתְּרָה צָרִיךְ לְפָרֵט הַנֶּדֶר, אֲךָ דַּעוּ נָא רַבּוֹתַי, כִּי אִי אֶפְשֵׁר לְפָרְטֵם, כִּי רַבִּים הֵם. וְאִין אֲנִי מִבְקֵשׁ הַתְּרָה עַל אוֹתָם הַנֶּדְרִים שְׂאִין לְהִתִּיר אוֹתָם, עַל כֵּן יִהְיֶה נָא בְּעֵינֵיכֶם כְּאִלוּ הִיִּיתִי פּוֹרְטֵם:

והמתירים משיבים לו שלוש פעמים בלשון זה:

הכל יהיו מתירים לך (לכם), הכל מחולים לך (לכם), הכל שרויים לך (לכם). אין כאן לא נדר, ולא שבועה, ולא נזירות, ולא חרם, ולא אסור ולא קונם ולא נדוי, ולא שמטא, ולא ארוור. אבל יש כאן, מחילה וסליחה וכפרה. וכשם שמתירים בבית דין של מטה, כך יהיו מתירים בבית דין של מעלה:

ואח"כ ימסור מודעה לפניהם (ותועיל כשלא יזכור את התנאי בשעת השבועה כמבואר ביו"ד). ויאמר בלשון הזה:

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מפאן ולהבא כל הנדרים וכל שבועות ונזירות ואסורים וקונמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב שאקבל עלי בעצמי. הן בהקייז הן בחלום חוץ מנדרי תענית בשעת מנחה, ובאם שאשכח לתנאי מודעה הזאת ואדר מהיום עוד, מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהיו כלן בטלן ומבטלן לא שרירין ולא קיימין ולא יהיו חלין כלל וכלל בכלן אתחרטנא בהון מעתה ועד עולם:

ויועיל זה כשלא יזכור לתנאי בשעת השבועה כמבואר ביו"ד וגם יחיד יש לאומרו אחר התרת נדרים:

ואח"כ יאמר זה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, שכל הקללות והארורים והנזוים והנזופים והחרמות והשמטות שקללתי או שאררתי או שנדיתי או שהחרמתי או ששמתי את עצמי או את אשתי או את בני ביתי או את אחרים או אחרים שקללו או שנדו או שהחרימו או ששמטנו אותי או את אשתי או את זרעי או את בני ביתי, יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, אלהינו שבשמים ובארץ, שאל ישלטו בנו ואל יעשו רושם כלל, וכל הקללות יתהפכו עלינו לטובה ולברכה פדכתב ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבה ה' אלהיך:

ואחר כך העדה הקדושה יחזרו ויאמרו לו ג"פ בלשון הזה:

כלם מתירים לך (לכם), כלם שרויים לך (לכם), כלם מחולים לך (לכם), כלם ששמטנו אותי או את אשתי או את בני ביתי או את אחרים או אחרים שקללו או שנדו או שהחרימו או ששמטנו אותי או את אשתי או את זרעי או את בני ביתי, יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, אלהינו שבשמים ובארץ, שאל ישלטו בנו ואל יעשו רושם כלל, וכל הקללות יתהפכו עלינו לטובה ולברכה פדכתב ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבה ה' אלהיך:

נוסח מסירת מודעה נגד הצר הצורר הוא היצר (מספר עבודת הקודש):

הריני מוסר מודעה לפניכם שכל מחשבה רעה והרהור רע ורעותא דלפא אם יעלה בלבי ומחי ובפרט בעת התפלה ותלמוד תורה באיזה צד ואפן שאינו לכבוד ורצון הבורא יתברך, מעכשיו אני מבטל אותן מחשבות והרהורים רעים ורעותא דלפא אשר הם נגד רצון הקדוש ברוך הוא בטול גמור כחרס הנשבר, ומכל שפן אם אדבר איזה דבור רע ואסור מעכשיו יהיו הכל בטלים ומבטלים. ועתה אני מבגר ומפרש באר היטב ואני מגלה דעתי ורצוני בכל לבי כי רצוני ומאויי וכונתי לעבד את בוראנו אלהי אברהם אלהי יצחק וישראל עבודה שלמה עבודה תמה במחשבה ודבור ומעשה ביראה ואהבה ושמחה פדת מה לעשות, וכל מחשבה ודבור ומעשה נגד רצונו יתברך מעכשיו בטלים ומבטלים, כי הם מצד יצר הרע והפל הבל, באפן שכל עבודתנו לבורא יתברך במחשבה ודבור ומעשה הכל הוא לעשות נחת רוח לפניו דוקא בלי שום פגיה כלל ועקר, והפל הוא לשם יחוד קדשא בריך הוא בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליהודא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל, לדעת רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו, ולדעת הרב רבי יצחק לוריא אשפנזי. ולדעת הרב רבי ישראל בעל שם טוב ותלמידיו, המקום ברחמי יעזרנו על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

פרשת וירא

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פְּתַח הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם: וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לִקְרֹאתָם מִפְּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם נָא מִצְּאֵתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ: יִקַּח נָא מֵעַט מִיָּם וְרַחֲצֵנוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ: וְאַקְחָה פֶתַח לְחֵם וְסִעְדוּ לַבָּכֶם אַחֵר תַּעֲבֹרוּ כִּי עַל כֵּן עַבְרַתְּם עַל עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֹּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: וַיִּשְׁנֵי וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהְרֵי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סֹלֶת לֹשֵׁי וַעֲשֵׂי עֲגוֹת: וְאֵל הַבָּקָר רֵץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן בָּקָר בֶּן וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל הַנְּעַר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ: וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֹלֵב וּבֶן הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנֵיהֶם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ: וַיִּשְׁלִישי וַיִּמְהַר אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֲשַׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל: וַיֹּאמֶר שׁוֹב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה בֵן לְשָׂרָה אֲשַׁתְּךָ וְשָׂרָה שְׂמֵעַת פְּתַח הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו: וַאֲבְרָהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בְּיָמִים חֲדָל לְהִיּוֹת לְשָׂרָה אֵרַח כְּפֹשִׁים: וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בְּלֹתִי הִיְתָה לִי עֲדָנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָהָם לְמָה זֶה צִחַקְךָ שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵף אֲמַנֵּם אֵלֶּךָ וְאֲנִי זְקֵנִתִּי: הִיפְלֵא מִיְהוָה דְּבַר לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעֵת חַיָּה וְלִשְׂרָה בֵן:

פרשת חיי שרה

וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: וַתָּמַת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חֲבֹרֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵא אַבְרָהָם לְסֹפֵד לְשָׂרָה וּלְבַכְתָּהּ: וַיִּקָּם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיִּדְבֹר אֶל בְּנֵי חַת לֵאמֹר: גֵּר וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אַחֲזַת קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְּפָנַי: וַיַּעֲנוּ בְנֵי חַת אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחָר קֶבְרֵינוּ קִבֵּר אֶת מֵתְךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת קֶבְרוֹ לֹא יִכְלָה מִמָּוָה מִקִּבְרֵ מֵתֶיךָ: וַיִּקָּם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לָעַם הָאֶרֶץ לְבְנֵי חַת: וַיִּשְׁנֵי וַיִּדְבֹר אֶתָּם לֵאמֹר אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לְקִבֹר אֶת מִתִּי מִלְּפָנַי שְׁמַעוּנִי וּפְגַעוּ לִי בְּעַפְרוֹן בֶּן צֹחַר: וַיִּתֵּן לִי אֶת מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצְהוֹ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזַת קֶבֶר: וַעֲפֹרֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חַת וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחַתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאֲזְנֵי בְנֵי חַת לְכָל בָּאֵי שְׂעֵר עִירוֹ לֵאמֹר: לֹא אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי הַשְׂדֵה נִתְּנִי לָךְ וְהִמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לָךְ נִתְּנִיךָ לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּי נִתְּנִיךָ לָךְ קֶבֶר מֵתְךָ: וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לְפָנָיו עִם הָאֶרֶץ: וַיִּשְׁלִישִׁי וַיִּדְבֹר אֶל עַפְרוֹן בְּאֲזְנֵי עַם הָאֶרֶץ לֵאמֹר אֵךְ אִם אַתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי נִתְּנִי כֶסֶף הַשְׂדֵה קַח מִמֶּנּוּ וְאֶקְבְּרָה אֶת מִתִּי שְׁמָה: וַיַּעַן עַפְרוֹן אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מֵהוּ הוּא וְאֶת מֵתְךָ קִבֵּר: וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל עַפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאֲזְנֵי בְנֵי חַת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עִבֵּר לְסַחַר:

פרשת תולדות

וְאַלְהַ תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק: וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקִחְתּוֹ אֶת רִבְקָה בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדַן אֲרָם אַחֹת לֵבָן הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה: וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לַיהוָה לִנְכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה וַתֵּהָר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה זֶה אֲנֹכִי וַתִּלְבָּךְ לְדָרֵשׁ אֶת יְהוָה: וַיִּשְׁנֵי וַיִּמְהַר אֵלָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי (גִּיִּים) גּוֹיִם בְּבִטְנָהּ וְשְׁנֵי לְאִמָּים מִמֶּעֵיךְ יִפְרְדוּ וְלֹא מִלְּאֵם יֶאֱמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר: וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לְלֵדָת וְהִנֵּה תוֹמֵם בְּבִטְנָהּ: וַיִּצָּא הָרֵאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כָּלֹ פְּאֻדָּתָהּ שִׁעָר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו: וְאַחֲרָיו כֹּן יִצָּא אַחִיו וַיִּדּוּ אֹחֲזַת בְּעֵקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן שְׁשִׁים שָׁנָה בְּלֵדָת אֹתָם: וַיִּשְׁלִישִׁי וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שְׂדֵה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֵהָלִים: וַיֹּאכְהַב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צִיד בְּפִיו וַרְבֵּקָה אֵהָבַת אֶת יַעֲקֹב: וַיִּזְד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֵא עֵשָׂו מִן הַשְׂדֵה וְהוּא עֵיף: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל יַעֲקֹב הֲלֵעִיטִנִּי נָא

פרשת וישב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תלדות יעקב בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מפל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו פתנת פסים: **שני** ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מפל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי: **שלישי** ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתי ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיקה להשתחוות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר:

פרשת מקץ

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמיד על היאר: והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריא את בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה: **שני** וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: והנה שבע שבלים דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: **שלישי** ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמייה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמור את חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו ויטן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתה: ויהי כאשר פתה לנו פן היה אתי השיב על פני ואתו תלה: וישלח פרעה ויקרא את יוסף וירצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה:

פרשת ויגש

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני שאל את עבדיו לאמור היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת וייתר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: **שני** ותנאמר אל עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: ותנאמר אל עבדך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: ויהי פי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני: **שלישי** ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אף טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: וילקחתם

גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה: ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו
אתנו ונפשו קשורה בנפשו:

פרשת ויחי

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו
ימי ישראל למוות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית
עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר
אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש
המטה: **שני** ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו
עמו את מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה:
וילאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלז בארץ כנען ויברך אתי: **שלישי** וילאמר
אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם: ועתה
שני בניה הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה פראובן ושמעון יהיו לי:
ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל
בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את
בני יוסף וילאמר מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם:

שמות

פרשת שמות

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר
זבולן ובגדון: דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף
וכל אחיו וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד והתמלא הארץ
אתם: **שני** ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: וילאמר אל עמו הנה עם
בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שניאינו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם
ואת רעמסס: וכאשר יענו אתו פן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: **שלישי** ויעבדו
מצרים את בני ישראל בפרך: וימררו את חיהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל
עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: וילאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית
פועה: ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת היא וחתיה: ותיראן
המילדות את האלהים ולא עשו פאשר דבר אליהן מלך מצרים ותיחין את הילדים:

פרשת וארא

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה: וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי וְשְׁמִי יְהוָה לֹא נִודְעָתִי לָהֶם: וְגַם הַקְּמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם לְתַת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר גְּרוּ בָּהּ: וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבֹדִים אִתְּם וְאָזְכֹּר אֶת בְּרִיתִי: **שְׁנִי** וְגַאֲלַתִּי לָכֵן אֲמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצִיאֹתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַבְדֹתָם וְגַאֲלַתִּי אֶתְכֶם בְּזְרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים: וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם: וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נְשָׁאתִי אֶת יָדִי לְתַת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מִוְרֶשֶׁה אֲנִי יְהוָה: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה פָּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֶר רוּחַ וּמֵעַבְדָּה קָשָׁה: **שְׁלִישִׁי** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: בֹּא דַבֵּר אֶל פְּרַעֲוֹ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְיִשְׁלַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לְפָנָיו יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֵלָי וְאִיךָ יִשְׁמְעוּנִי פְרַעֲוֹ וְאֲנִי עָרַל שִׁפְתַּיִם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן וַיִּצְוֶם אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל פְּרַעֲוֹ מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

פרשת בא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פְּרַעֲוֹ כִּי אֲנִי הַכַּבְּדֹתִי אֶת לְבוֹ וְאֶת לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׁתִּי אֹתֹתִי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ: וְלִמְעַן תִּסַּפֵּר בְּאָזְנֵי בְנֵה וּבֵן בְּנֵה אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת אֹתֹתִי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בָם וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה: וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן אֶל פְּרַעֲוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים עַד מָתִי מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי: **שְׁנִי** כִּי אִם מֵאַן אֹתָהּ לְשַׁלַּח אֶת עַמִּי הַנִּנְי מִבֵּיִת מִחַר אַרְבֶּה בְּגִבְלָהּ: וְכִסָּה אֶת עֵין הָאֶרֶץ וְלֹא יִכַּל לְרֹאֵת אֶת הָאֶרֶץ וְאָכַל אֶת כָּל הָעֵץ הַצֹּמַח לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה: וּמָלְאוּ בְּתִיבָה וּבְתִיבָה כָּל עֲבָדֶיהָ וּבְתִיבָה כָּל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֲבֹתָיָהּ וְאֲבֹתֶיהָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲוֹ: **שְׁלִישִׁי** וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְרַעֲוֹ אֵלָיו עַד מָתִי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַטָּרֵם תִּדַּע כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם: וַיִּשָּׁב אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אֶהֱרֹן אֶל פְּרַעֲוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָהֶם לָכֵן עֲבַדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וְמִי הַהֲלֹכִים: וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה בְּנַעַרְיָנוּ וּבְזַקְנֵינוּ גִלְיָהּ בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבְבָקָרֵנוּ גִלְיָהּ כִּי חָג יְהוָה לָנוּ: וַיֹּאמְרוּ אֵלָהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כְּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת טַפְכֶם רָאוּ כִּי רָעָה נִגְדָה פְּנִיכֶם: לֹא כֵן לָכֵן נָא הַגְּבִרִים וְעַבְדוּ אֶת יְהוָה כִּי אֹתָהּ אִתְּם מִבְּקָשִׁים וַיַּגְרֹשׁ אִתְּם מֵאֵת פְּנֵי פְרַעֲוֹ:

פרשת בשלח

וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעֲוֹ אֶת הָעָם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פָּן יִנָּחֵם הָעָם בְּרֹאֲתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה: וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשְּׁבִיעַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקַד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהִעֲלִיתֶם אֶת עֲצָמוֹתֵי מֶזֶה אִתְּכֶם: וַיִּסְעוּ מִסְכּוֹת וַיִּחַנוּ בְּאֹתָם בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: וַיְהוָה הִלְךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לְלָכֶת יוֹמָם וְלַיְלָה: לֹא יָמִישׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לְפָנֵי הָעָם: **שְׁנִי** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁבוּ וַיִּחַנוּ לְפָנֵי פִי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֵל וּבֵין הַיָּם לְפָנֵי בַעַל צַפֵּן נִכְחוּ תַחְנוּ עַל הַיָּם: וְאָמַר פְּרַעֲוֹ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחקתתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואפבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: **שלישי** ויד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסור את רכבו ואת עמו לקח עמו: ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על פלו: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה:

פרשת יתרו

וישמע יתרו כהן מדן חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ול'ישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה: ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם פי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר פי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: **שני** ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: ויאמר אל משה אני חתנה יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האלה: ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: **שלישי** ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים:

פרשת משפטים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ויבשבעת יצא לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא יצא חפשי: והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: **שני** וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר (לא) לו יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: **שלישי** ומה אשה ומה אשה לא יאמר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לה מקום אשר יגוס שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי ירדן אנשים והפה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המפה רק שבתו יתן ורפא ירפא:

את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר
אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו וילזרעו לדורתם:

פרשת ויקהל

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: ששת ימים
תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבצערו
אש בכל משובתיכם ביום השבת: **שני** ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה
הדבר אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף
ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ויש ועזים: וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: ושמן
למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטורת הסמים: ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן: וכל חכם לב
בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: **שלישי** ויאמר משה את אהלו ואת מקסו את
קרסיו ואת קרשיו ואת בריחו ואת עמודיו ואת אדניו: את הארן ואת בדי ואת הפפרות ואת פרכת המסך: את
השלחן ואת בדי ואת כל כליו ואת לחם הפנים: ואת מנרת המאור ואת פליה ואת נרתיה ואת שמן המאור:
ואת מזבח הקטרת ואת בדי ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח ואת שפך המזבח: את
מזבח העלה ואת מכבד הנחשת אשר לו את בדי ואת כל כליו את הפיר ואת בנו: את קלעי החצר ואת
עמודיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר: את יתדות המשכן ואת יתדות החצר ואת מיתריהם: את בגדי
השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הפהן ואת בגדי בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני
משה:

פרשת פקודי

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן: ובצלאל
בן אוזי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה: ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן
חרש וחיטב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: **שני** ויהי זהב התנופה תשע ועשרים כפר ושבע מאות ושלים שקל בשקל
הקדש: בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים כפר ושבע מאות ושלים שקל בשקל הקדש: וקסף פקודי העדה מאת כפר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: בקע
לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה ליש מאות אלף
ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: ויהי מאת כפר הפסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת
מאת אדנים למאת הפפר כפר לאדן: **שלישי** ואת האלף ושבע המאות וחמשה
ושבעים עשה ויום לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: ונחשת התנופה שבעים כפר ואלפים וארבע
מאות שקל: ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו ואת כל
כלי המזבח: ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדות המשכן ואת כל יתדות החצר סביב:
ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן
כאשר צוה יהוה את משה:

ויקרא

פרשת ויקרא

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצונו לפני יהוה: וסמוך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: **שני** וישחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הפהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הפהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הפהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הפהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: **שלישי** ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: וישחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הפהנים את דמו על המזבח סביב: ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערו הפהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הפהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה:

פרשת צו

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מזבחה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הפהן מדי בד ומכנסי בד ילבש על בשורו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: **שני** ופשוט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הפהן עצים בבקר ובקר וערו עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: **שלישי** וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחוח אצורתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא פחטאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדורתכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש:

פרשת שמיני

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל אהרן קח לה עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה: ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: **שני** והוא יאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדה ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל

אֲצַבְּעוּ בְּדָם וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַדָּם יִצַק אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת הַחֵלֶב וְאֶת הַכֹּלֵית וְאֶת הַלִּיתְרַת מִן הַכֶּבֶד מִן הַחֲטָאִת הַקְּטִיר הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: **שלישי** וְאֶת הַבֶּשֶׂר וְאֶת הָעוֹר שֶׁרָף בְּאֵשׁ מַחוּץ לַמִּחֲנֶה: וַיִּשְׁחַט אֶת הָעֵלָה וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי אֱהֲרֹן אֱלִיּוֹ אֶת הַדָּם וַיִּזְרְקוּהוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת הָעֵלָה הַמְצִיאוּ אֱלִיּוֹ לְנִתְחִיָּה וְאֶת הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּרְחֹץ אֶת הַקֶּרֶב וְאֶת הַפְּרָעִים וַיִּקְטֹר עַל הָעֵלָה הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקְרַב אֶת קַרְבָּן הָעֵם וַיִּקַּח אֶת שְׁעִיר הַחֲטָאִת אֲשֶׁר לָעֵם וַיִּשְׁחָטוּהוּ וַיִּחְטְאוּהוּ פְּרָאשׁוֹן: וַיִּקְרַב אֶת הָעֵלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט:

פרשת תזריע

וידבר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדְתָּ דְוֹתָהּ תִּטְמָא: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשֶׁר עֶרְלָתוֹ: וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשַׁת יָמִים תִּנָּשֵׁב בְּדַמֵי טְהָרָה בְּכֹל קֹדֶשׁ לֹא תִגַּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תֵבֵא עַד מְלֵאת יְמֵי טְהָרָה: **שני** וְאִם נִקְבָּה תִלְדַּ וְטָמְאָה שִׁבְעִים כְּנֻדָתָהּ וּשְׁשִׁים יוֹם וּשְׁשַׁת יָמִים תִּנָּשֵׁב עַל דַּמֵי טְהָרָה: וּבְמֵלֵאת יְמֵי טְהָרָה לְבֵן אִו לְבַת תֵּבִיא כְּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֵלָה וּבֶן יוֹנָה אִו תֹּר לַחֲטָאִת אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַכְּהֵן: וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֹּר עָלֶיהָ וְטְהָרָה מִמִּקְדָּשָׁהּ זֹאת תִּנְוֹרֵת הַיִּלְדוֹת לְזָכָר אִו לְנִקְבָּה: וְאִם לֹא תִמְצָא יָדָהּ דֵּי שָׂה וְלִקְחָה שְׁתֵּי תָרִים אִו שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֵלָה וְאֶחָד לַחֲטָאִת וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַכְּהֵן וְטְהָרָה: **שלישי** וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֱהֲרֹן לֵאמֹר: אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת אִו סַפְחַת אִו בַּהֲרַת וְהָיָה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ לִנְגַע צָרַעַת וְהוּבָא אֶל אֱהֲרֹן הַכְּהֵן אִו אֶל אֶחָד מִבְּנָיו הַכְּהֵנִים: וְרָאָה הַכְּהֵן אֶת הַנֶּגַע בְּעוֹר הַבֶּשֶׂר וְשָׁעַר בְּנִגַע הַפֶּה לְבָן וּמְרָאָה הַנֶּגַע עִמָּק מִעוֹר בְּשָׂרוֹ נִגַע צָרַעַת הוּא וְרָאָה הוּא הַכְּהֵן וְטָמְא אֹתוֹ: וְאִם בַּהֲרַת לְבָנָה הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעִמָּק אִין מְרָאָה מִן הָעוֹר וְשָׁעַרָה לֹא הַפֶּה לְבָן וְהַסִּגִּיר הַכְּהֵן אֶת הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים: וְרָאָה הַכְּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהָנָה הַנֶּגַע עִמָּד בְּעֵינָיו לֹא פָשָׂה הַנֶּגַע בְּעוֹר וְהַסִּגִּירוֹ הַכְּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית:

פרשת מצורע

וידבר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת תִּהְיֶה תִּנְוֹרֵת הַמִּצְרָע בַּיּוֹם טְהָרָתוֹ וְהוּבָא אֶל הַכְּהֵן: וַיִּצָּא הַכְּהֵן אֶל מַחוּץ לַמִּחֲנֶה וְרָאָה הַכְּהֵן וְהָנָה נִרְפָּא נִגַע הַצָּרַעַת מִן הַצָּרוּעַ: וְצִוָּה הַכְּהֵן וְלָקַח לַמַּטְהָר שְׁתֵּי צִפְרִים חַיּוֹת טְהוֹרוֹת וַעֲץ אֲרָז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאַזָּב: וְצִוָּה הַכְּהֵן וְשָׁחַט אֶת הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל כְּלֵי חָרָשׁ עַל מַיִם חַיִּים: **שני** וְאִם הַצָּפּוֹר הַחֲתִיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת עֵץ הָאֲרָז וְאֶת שְׁנֵי הַתוֹלַעַת וְאֶת הָאַזָּב וְטָבַל אֹתָם וְאֶת הַצָּפּוֹר הַחֲתִיָּה בְּדָם הַצָּפּוֹר הַשְּׁחָטָה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים: וְהִזָּה עַל הַמַּטְהָר מִן הַצָּרַעַת שִׁבְעַת פְּעָמִים וְטָהַר וְשִׁלַּח אֶת הַצָּפּוֹר הַחֲתִיָּה עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה: וְכִבֵּס הַמַּטְהָר אֶת בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת כָּל שְׁעָרוֹ וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָהַר וְאַחַר יָבֹא אֶל הַמִּחֲנֶה וַיִּשָּׁב מַחוּץ לְאֹהֶלוֹ שִׁבְעַת יָמִים: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת כָּל שְׁעָרוֹ אֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת זָקָנוֹ וְאֶת גִּבְתוֹ עֵינָיו וְאֶת כָּל שְׁעָרוֹ יִגְלַח וְכִבֵּס אֶת בְּגָדָיו וְרַחֵץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהַר: **שלישי** וְהוּבָא בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי כִבְשִׁים תְּמִימִים וְכִבְשָׂה אֶחָת בֵּת שְׁנָתָהּ תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן: וְהָעֵמִיד הַכְּהֵן הַמַּטְהָר אֶת הָאִישׁ הַמַּטְהָר וְאֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְלָקַח הַכְּהֵן אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאִשָּׁם וְאֶת לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

פרשת אחרי

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנותם לפני יהוה וימתו: ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן ארצה על הכפרת: בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה: פתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמזנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו וילבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: **שני** וקלח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: **שלישי** וקלח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: וקלח מים הפך והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו: ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפך והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל:

פרשת קדושים

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרתי אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: **שני** ותזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם ותזבחהו: ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצר ולקט קצירך לא תלקט: וכרמך לא תעולל ופרט פרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: **שלישי** ותגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: ולא תשבועו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה: לא תעשיק את רעהו ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה:

פרשת אמור

ויאמר יהוה אל משה אמור אל הפהנים בני אהרן ואמרתי אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחוזו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא: לא יטמא בעל בעמיו להחלו: לא (יקרחה) יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטות: קדושים יהיו לאלהיהם ולא יחלו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם

וְהָיוּ קִדְּשׁ **שְׁנֵי** אֲשֶׁה זָנָה וְחֻלְלָה לֹא יִקְחוּ וְאֲשֶׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ כִּי קִדְּשׁ הוּא לֹא־לֵהֲיוּ: וְקִדְּשׁוּתוֹ כִּי אֶת לְחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיב קִדְּשׁ יִהְיֶה לָּךְ כִּי קִדְּוֹשׁ אָנִי יְהוָה מְקַדְּשֶׁכֶם: וְבַת אִישׁ כִּהֵן כִּי תַחַל לְזָנוּת אֶת אָבִיהָ הִיא מְחֻלְלַת בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאַחֶיךָ אֲשֶׁר יוֹצֵק עַל רֹאשׁוֹ שְׂמֹן הַמִּשְׁחָה וּמֵלֵא אֶת יָדוֹ לְלַבֵּשׁ אֶת הַבְּגָדִים אֶת רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרַע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם: וְעַל כָּל נַפְשׁוֹת מֵת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא: וּמִן הַמְּקַדְּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחַלֵּל אֶת מְקַדְּשׁ אֱלֹהֵיוֹ כִּי גֵזֵר שְׂמֹן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיוֹ עָלָיו אָנִי יְהוָה **שְׁלִישִׁי** וְהוּא אֲשֶׁה בְּבִתּוֹלֶיךָ יִקַּח: אֲלֶמְנָה וְגְרוּשָׁה וְחֻלְלָה זָנָה אֶת אֶלְהָ לֹא יִקַּח כִּי אִם בְּתוֹלָה מֵעַמּוּי יִקַּח אֲשֶׁה: וְלֹא יַחַלֵּל זָרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אָנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ:

פרשת בהר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תֵבֵאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָה הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה: שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כְּרֶמֶךָ וְאַסְפַּתָּ אֶת תְּבוּאָתָה: **שְׁנֵי** וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית שִׁבְתָּ שִׁבְתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה שְׂדֶךָ לֹא תִזְרַע וְכְרֶמְךָ לֹא תִזְמֹר: אֶת סִפִּיחַ קִצִּירָךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת עֲנָבֵי נְזִירָךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שִׁבְתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ: וְהִיָּתָה שִׁבְתָּ הָאָרֶץ לָכֶם לְאֶכְלָה לָךְ וּלְעֶבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׁכִּירָךָ וּלְתוֹשֵׁבָה הַגָּרִים עִמָּךְ: וְלִבְהֵמָתְךָ וּלְחַיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ תְּהִיָּה כֹל תְּבוּאָתָה לְאֹכֵל: **שְׁלִישִׁי** וְסִפְרָתָ לָךְ שְׁבַע שָׁבָתוֹת שָׁנִים שְׁבַע שָׁנִים שְׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שְׁבַע שָׁבָתוֹת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה: וְהֵעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבַעִי בְּעָשׂוֹר לַחֲדָשׁ בַּיּוֹם הַכְּפָרִים תִּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל אַרְצְכֶם: וְקִדְּשַׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר בְּאָרֶץ לְכָל יֹשְׁבֵיהָ יוֹבֵל הוּא תְהִיָּה לָכֶם וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשְׁבּוּ: יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תְהִיָּה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת סִפִּיחֶיךָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת נְזִירֶיךָ: כִּי יוֹבֵל הוּא קִדְּשׁ תְהִיָּה לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה תֹאכְלוּ אֶת תְּבוּאָתָה: בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֶּה תִּשְׁבּוּ אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ:

פרשת בחוקותי

אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם: וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעַץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִי: וְהַשִּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת בָּצִיר וּבָצִיר יִשְׁיג אֶת זָרַע וְאֶכְלַתֶּם לְחֶמְקֶם לְשִׁבְעָה וּשְׁבַתֶּם לְבִטּוּחַ בְּאַרְצְכֶם: **שְׁנֵי** וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בְּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מִחְרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן הָאָרֶץ וְחָרֵב לֹא תִעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם: וּרְדַפְתֶּם אֶת אֲבִיכֶם וְנָפְלוּ לְפָנֶיכֶם לְחָרֵב וּרְדַפּוּ מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה יְרַדְּפוּ וְנָפְלוּ אֲבִיכֶם לְפָנֶיכֶם לְחָרֵב: וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקִּימְתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם: **שְׁלִישִׁי** וְאֶכְלַתֶּם יֶשֶׁן נוֹשֵׂן וְיֶשֶׁן מִפְּנֵי חֲדָשׁ תּוֹצִיאֻהוּ: וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם: וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תְּהִיוּ לִי לְעַם: אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵהֵיטֵל לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מַטְּתָם עֲלֵיכֶם וְאוֹלָךְ אֶתְכֶם קוֹמָמִיּוֹת:

במדבר

פרשת במדבר

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא **שני** ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור: לשמעון שלמיאל בן צורישדי: ליהודה נחשון בן עמינדב: ליששכר נתנאל בן צוער: לזבולן אליאב בן חלון: לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור: לבנימין אבידן בן גדעני: לדן אחיעזר בן עמישדי: לאשר פגעיאל בן עכרון: לגד אליסף בן דעוואל: לנפתלי אחירע בן עינן: אלה (קריאי) קרואי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: **שלישי** ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתלדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני:

פרשת נשא

וידבר יהוה אל משה לאמר: נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם: מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד: זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: **שני** ונשאו את יריעות המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התנחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם: זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: **שלישי** ובריי מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד: וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמות תפקדו את כלי משמרת משאם: זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן: ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה:

פרשת בהעלותך

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמר: עלי בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ויעש בן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יהוה את משה: וזה מעשה

הַמְנִיחָה מִקִּשָּׁה זָהָב עַד יָרֵכָה עַד פְּרֻחָה מִקִּשָּׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כִּן עָשָׂה אֶת הַמְנִיחָה: **שני** וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם: וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהַרְתָּם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאת וְהִעֲבִירוּ תַעֲרַר עַל כָּל בְּשָׂרָם וְכַבְּסוּ בְּגָדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ: וְלִקְחוּ פָר בֶּן בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בְּלוּלָה בְשָׂמֶן וּפָר שְׁנֵי בָּן בָּקָר תִּקַּח לְחֲטָאת: וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֱהֹל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **שלישי** וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יָדֵיהֶם עַל הַלְוִיִּם: וְהִנִּיף אֶהְרֹן אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לְעֵבֶד אֶת עֲבֹדֶת יְהוָה: וְהַלְוִיִּם יְסָמְכוּ אֶת יָדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֶׂה אֶת הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל הַלְוִיִּם: וְהִעֲמַדְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֶהְרֹן וּלְפָנָי בְּנֵי וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה: וְהִבְדַּלְתָּ אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לִי הַלְוִיִּם:

פרשת שלח

וידבר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: שְׁלַח לָךְ אַנְשִׁים וַיִּתְרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אַבְתָּיו תִּשְׁלַחוּ כָל נְשִׂיא בָהֶם: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאָרָן עַל פִּי יְהוָה כָּלֶם אַנְשִׁים רֵאשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה: **שני** וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם לְמִטָּה רֵאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן זִכְוֹר: לְמִטָּה שִׁמְעוֹן שִׁפְטָן בֶּן חוּרִי: לְמִטָּה יְהוּדָה פִּלְבֵּן בֶּן יִפְנֵה: לְמִטָּה יִשָּׂשכָר יִגָּאֵל בֶּן יוֹסֵף: לְמִטָּה אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בֶּן נוּן: לְמִטָּה בִנְיָמִן פִּלְטִי בֶן רְפוּא: לְמִטָּה זְבוּלֹן גַּדְיָאֵל בֶּן סוּדִי: לְמִטָּה יוֹסֵף לְמִטָּה מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶּן סוּסִי: לְמִטָּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן גַּמְלִי: לְמִטָּה אֲשֶׁר סְתוּר בֶּן מִיכָאֵל: לְמִטָּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶּן וּפְסִי: לְמִטָּה גַּד גְּאוּאֵל בֶּן מְכִי: אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שְׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת הָאֶרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ: **שלישי** וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה בְּנִגְבַּ וְעֲלִיתֶם אֶת הָהָר: וַיִּרְאִיתֶם אֶת הָאֶרֶץ מָה הוּא וְאֵת הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הֲחֹזֵק הוּא הֲרַפָּה הֲמַעֲט הוּא אִם רַב: וְמָה הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יֹשֵׁב בָּהּ הֲטוֹבָה הוּא אִם רָעָה וְמָה הָעָרִים אֲשֶׁר הוּא יוֹשֵׁב בָּהֶנָּה הֲבַמְּחֲנִים אִם בְּמַבְצָרִים: וְמָה הָאֶרֶץ הַשְּׂמֹנָה הוּא אִם רְזָה הֲיֵשׁ בָּהּ עֵץ אִם אֵין וְהִתְחַזְּקוּתֶם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאֶרֶץ וְהִימִים יָמִי בַּפּוּרִי עֲנִיבִים:

פרשת קרח

ויקח קַרְח בֶּן יִצְחָר בֶּן קֵהֶת בֶּן לֹוִי וְדָתָן וְאֶבְיָרָם בְּנֵי אֵלִיאָב וְאוּן בֶּן פִּלֵּת בְּנֵי רֵאוּבֵן: וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֶנְשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמְאֹתָיִם נְשִׂיאֵי יַעֲדָה קְרָאִי מוֹעֵד אַנְשֵׁי שָׁם: וַיִּקְהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהְרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב לָכֶם פִּי כָל הָעֵדָה כָּלֶם קִדְשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קֵהֶת יְהוָה: **שני** וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיַּפֵּל עַל פָּנָיו: וַיִּדְבֹּר אֶל קַרְח וְאֶל כָּל עֵדָתוֹ לֵאמֹר בָּקָר וַיִּדַע יְהוָה אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו: זֹאת עָשׂוּ קַחוּ לָכֶם מַחְתּוֹת קַרְח וְכָל עֵדָתוֹ: וַתִּגְנוּ בָּהֶן אִשׁ וְשִׁימוּ עֲלֵיהֶן קִטְרֹת לִפְנֵי יְהוָה מִחָר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב לָכֶם בְּנֵי לֹוִי: **שלישי** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קַרְח שְׁמָעוּ נָא בְנֵי לֹוִי: הֲמַעֲט מִכֶּם פִּי הַבְּדִיל אֵלֶּהִי יִשְׂרָאֵל אֲתֹכֶם מַעֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֲתֹכֶם אֵלָיו לְעֵבֶד אֶת עֲבֹדֶת מִשְׁפַּח יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם: וַיִּקְרַב אֹתָהּ וְאֵת כָּל אַחֵיהֶם בְּנֵי לֹוִי אֹתָהּ וּבִקְשָׁתֶם גַּם כִּהְנֵה: לָכֵן אֹתָהּ וְכָל עֵדָתָהּ הַנֹּעֲדִים עַל יְהוָה וְאֶהְרֹן מָה הוּא פִּי (תְּלוּנו) תְּלִינּוּ עָלָיו: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקְרָא לְדָתָן וְלֵאבְיָרָם בְּנֵי אֵלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלָה: הֲמַעֲט פִּי הָעֵלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ לְהִמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי תִשְׁתַּרְרַר עָלֵינוּ גַם הַשְׁתַּרְרַר:

פרשת חקת

וידבר יהוה אל משה ואֵל אֶהרֹן לֵאמֹר: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עַל: וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֵל אֲלֻעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֵל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשַׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו: וְלָקַח אֲלֻעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֵל נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שְׂבַע פְּעָמִים: וְשָׂרַף אֶת הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת עֹרָהּ וְאֶת בְּשָׂרָהּ וְאֶת דָּמָהּ עַל פְּרִשָׁה יִשְׂרָף: וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרִזָּה וְאֶזּוֹב וְשָׁנִי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֵל תוֹךְ שְׂרַפַת הַפָּרָה: **שני** וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֵר יָבֹא אֵל הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד הָעֶרֶב: וְהִשְׂרָף אֹתָהּ יַכְבֶּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב: וְאַסֹּף אִישׁ טְהוֹר אֶת אֶפֶר הַפָּרָה וְהַיִּחַ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טְהוֹר וְהִיָּתָה לְעֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נְדָה חֻטָּאת הוּא: **שלישי** וְכִבֶּס הָאִסֹּף אֶת אֶפֶר הַפָּרָה אֶת בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב וְהִיָּתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלָגֵר הַגֵּר בְּתוֹכְךָ לְחֻקַּת עוֹלָם: הַנִּגַּע בְּמַת לְכָל נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שְׂבַעַת יָמִים: הוּא יִתְחַטָּא בּוֹ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וְטָהַר וְאִם לֹא יִתְחַטָּא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטָּהַר: כָּל הַנִּגַּע בְּמַת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת מִשְׁכַּן יְהוָה טָמֵא וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נְדָה לֹא זָרַק עָלָיו טָמֵא יְהִי עוֹד טָמֵא: זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל הַבָּא אֵל הָאֹהֶל וְכָל אֲשֶׁר בְּאֹהֶל יְטָמֵא שְׂבַעַת יָמִים: וְכָל כְּלֵי פְתוּיָה אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא: וְכָל אֲשֶׁר יָגַע עַל פְּנֵי הַשֹּׁדָה בַּחֲלָל חֶרֶב אוֹ בְּמַת אוֹ בְּעַצֶּם אָדָם אוֹ בְּקִבְרָה יְטָמֵא שְׂבַעַת יָמִים: וְלָקַחוּ לְטָמֵא מֵעֶפֶר שְׂרַפַת הַחֻטָּאת וְנָתַן עָלָיו מֵיִם חַיִּים אֵל כָּלִי:

פרשת בלק

וירא בָּלַק בֶּן צְפּוֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַמְרֵי: וַיִּגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאָדָּם כִּי רַב הוּא וַיִּקְחֵן מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֵל זַקְנֵי מִדְּבָר עֲתָה יִלְחָכוּ הַקְּהָל אֶת כָּל סְבִיבֹתֵינוּ כְּלַחֵף הַשּׁוֹר אֶת יָרֵךְ הַשֹּׁדָה וּבָלַק בֶּן צְפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת הַהוּא: **שני** וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֵל בָּלָעַם בֶּן בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל הַנְּהָר אֲרָץ בְּנֵי עַמּוֹ לְקָרָא לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עִם יִצְאָ מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֹסֶה אֶת עֵין הָאָרֶץ וְהוּא יָשִׁב מִמְּלִי: וְעַתָּה לִכְהֵן נָא אָרָה לִי אֶת הָעָם הַזֶּה כִּי עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי אוּכַל נִכְהּ בּוֹ וְאֶגְרָשְׁנֵהוּ מִן הָאָרֶץ כִּי יִדְעֵתִי אֶת אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מִבְּרַךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָדָר יוֹאָר: וַיִּלְכוּ זַקְנֵי מוֹאָב וְזַקְנֵי מִדְּבָר וַיִּקְסְמוּם בַּיָּדָם וַיָּבִיאוּ אֵל בָּלָעַם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי בָּלַק: **שלישי** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינוּ פֹה הַלְלִיָּה וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם דְּבַר כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי מוֹאָב עִם בָּלָעַם: וַיָּבִיאוּ אֱלֹהִים אֵל בָּלָעַם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר בָּלָעַם אֵל הָאֱלֹהִים בָּלַק בֶּן צְפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב שְׁלַח אֵלַי: הִנֵּה הָעָם הַיִּצְאָ מִמִּצְרַיִם וַיִּכַּס אֶת עֵין הָאָרֶץ עֲתָה לִכְהֵן קָבָה לִי אֹתוֹ אוּלַי אוּכַל לְהִלָּחֵם בּוֹ וְגַרְשֵׁתִיו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל בָּלָעַם לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם לֹא תֵאָדָר אֶת הָעָם כִּי בְרוּךְ הוּא:

פרשת פנחס

וידבר יהוה אל משה לֵאמֹר: פִּינְחָס בֶּן אֲלֻעָזָר בֶּן אֶהרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁבִיב אֶת חַמַּתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאוֹתֵי בְּתוֹכְךָ וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹתֵי: לָכֵן אָמַר הַנְּנִי נָתַן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם: **שני** וְהִיָּתָה לוֹ וְלִזְרָעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֵנָּה עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנָּא לְאֱלֹהֵיו וַיִּכַּפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּכָה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת הַמִּדְּיָנִית זִמְרִי בֶן סְלוּא נְשִׂיא בֵית אָב לְשִׁמְעוֹנִי:

וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמְּכָה הַמְדִינִית כְּזָבִי בַת צוּר רֹאשׁ אַמוֹת בֵּית אָב בְּמִדְיָן
הוא: **שלישי** וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צְרוּר אֶת הַמְדִינִים וְהִפִּיתֶם אוֹתָם: כִּי צִרְרִים
הֵם לָכֶם בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר נָפְלוּ לָכֶם עַל דְּבַר פְּעוּר וְעַל דְּבַר כְּזָבִי בַת נְשִׂיא מִדְיָן אַחֲתֶם הַמְּכָה בְיוֹם הַמְּגִפָּה
עַל דְּבַר פְּעוּר: וַיְהִי אַחֲרֵי הַמְּגִפָּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל
עַדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּן עֹשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כֹּל יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֹתָם בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יַרְחוּ לֵאמֹר: מִמֶּן עֹשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הִיצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

פרשת מטות

וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶל רְאֵשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אִישׁ כִּי יָדַר נָדַר לַיהוָה אוֹ
הַשְּׁבַע שְׁבַע שְׁבַע לְאִסּוּר אִסּוּר עַל נַפְשׁוֹ לֹא יַחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל הַיֵּצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה: וְאִשָּׁה כִּי תִדַּר נָדַר לַיהוָה וְאִסְרָה
אִסּוּר בְּבֵית אָבִיהָ בְּנַעֲרִיהָ: וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת נְדָרָהּ וְאִסְרָהּ אֲשֶׁר אִסְרָה עַל נַפְשָׁהּ וְהִחְרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל
נְדָרֶיהָ וְכָל אִסּוּר אֲשֶׁר אִסְרָה עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם הִנִּיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְיוֹם שָׁמְעוּ כָּל נְדָרֶיהָ וְאִסְרֶיהָ אֲשֶׁר
אִסְרָה עַל נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיְהִי יִסְלַח לָהּ כִּי הִנִּיא אָבִיהָ אֹתָהּ: וְאִם הָיוּ תַהֲיָה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְּטָא
שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָה עַל נַפְשָׁהּ: וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְיוֹם שָׁמְעוּ וְהִחְרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וְאִסְרָהּ אֲשֶׁר אִסְרָה עַל
נַפְשָׁהּ יָקָמוּ: וְאִם בְיוֹם שָׁמַע אִישָׁהּ יִנִּיא אוֹתָהּ וְהִפְרָ אֶת נְדָרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָה
עַל נַפְשָׁהּ וַיְהִי יִסְלַח לָהּ: **שני** וַיִּנְדֹּר אֶלְמִנָּה וּגְרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר אִסְרָה עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם
עָלֶיהָ: וְאִם בֵּית אִישָׁהּ נְדָרָהּ אוֹ אִסְרָה אִסּוּר עַל נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה: וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהִחְרִישׁ לָהּ לֹא הִנִּיא אֹתָהּ
וְקָמוּ כָּל נְדָרֶיהָ וְכָל אִסּוּר אֲשֶׁר אִסְרָה עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם הִפְרָ יִפְרָ אֹתָם אִישָׁהּ בְיוֹם שָׁמְעוּ כָּל מוֹצֵא
שְׁפָתֶיהָ לְנְדָרֶיהָ וּלְאִסּוּר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִישָׁהּ הַפְּרָם וַיְהִי יִסְלַח לָהּ: **שלישי** וַיִּנְדֹּר
וְכָל שְׁבַע אִסּוּר לְעֹנֹת נַפְשׁ אִישָׁהּ יְקִימוּ וְאִישָׁהּ יִפְרְנוּ: וְאִם הִחְרִישׁ יַחְרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ מִיּוֹם אֵל יוֹם וְהִקִּים
אֶת כָּל נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת כָּל אִסְרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הִקִּים אֹתָם כִּי הִחְרִישׁ לָהּ בְיוֹם שָׁמְעוּ: וְאִם הִפְרָ יִפְרָ אֹתָם אַחֲרֵי
שָׁמְעוּ וְנִשְׂאָ אֶת עוֹנָהּ: אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין אָב לְבִתּוֹ בְּנַעֲרִיהָ בֵּית
אָבִיהָ:

פרשת מסעי

אלה מִסְעֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצַבְּאֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם
לְמִסְעֵיהֶם עַל פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם: וַיִּסְעוּ מִרְעַמְסֵם בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן מִמִּתְחַרַּת הַפֶּסַח יָצְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינַי כָּל
מִצְרַיִם: **שני** וַיִּסְעוּ מִצְרַיִם מִקְבָּרִים אֶת אֲשֶׁר הִפָּה יְהוָה בָּהֶם כָּל בְּכוֹר וּבְאֵלֹהֵיהֶם עֲשָׂה יְהוָה
שְׁפָטִים: וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִרְעַמְסֵם וַיַּחֲנוּ בְּסֹכֹת: וַיִּסְעוּ מִסֹּכֹת וַיַּחֲנוּ בְּאֵתָם אֲשֶׁר בְּקִצָּה
הַמִּדְבָּר: **שלישי** וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיָּשֻׁב עַל פִּי הַחִירֹת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי בַעַל צְפֹן וַיַּחֲנוּ לְפָנֵי
מִגְדֹּל: וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיִּלְכּוּ דֶרֶךְ שְׁלִשִׁת יָמִים בְּמִדְבָּר אֹתָם וַיַּחֲנוּ בְּמִרְהָ:
וַיִּסְעוּ מִמִּרְהָ וַיָּבֵאוּ אֵילָמָה וַיְבַאִילֻם שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה עֵינֹת מִיָּם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ
עַל יַם סוּף:

דברים

פרשת דברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל וקבן ונחצרת ודי זקב: אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד לחודש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: **שני** הכתו את סיחון מלך האמורי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשפתרת באדרעי: בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמורי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפניני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת: **שלישי** ויראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים רב: יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

פרשת ואתחנן

ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה החלوت להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן הנה הטוב הזה והלבנון: **שני** והלבנון ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: וצו את הושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה: ונשב בגיא מול בית פעור: ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשומר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבה: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: **שלישי** ויראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעו את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו פיהו אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:

פרשת עקב

והיה עקב תשמעו את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך: ואהבה וברכה והרבה וברך פרי בטן ופרי אדמתך דגנה ותירש ויצהרה שגר אלפיך ועשפתרת צאנה על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר

וְעַקְרָהּ וּבְבִהְמֶתָּהּ: וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל חָלִי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָּ לֹא יִשְׁיִמְם בָּךְ וּנְתַנֶּם בְּכָל שְׂנְאָיִךְ: וְאֶכְלָתָּ אֶת כָּל הָעֲמִים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא תַחַס עֵינֶךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ: כִּי תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אוֹכַל לְהוֹרִישָׁם: לֹא תִירָא מֵהֶם זָכֹר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָרְעוֹ וְלִכְלֹל מִצְרַיִם: הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתוֹת וְהַמִּפְתִּים וְהִידֵּ הַחֲזָקָה וְהַזְרָע הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל הָעֲמִים אֲשֶׁר אִתָּה יִרְא מִפְּנֵיהֶם: וְגַם אֶת הַצָּרָעָה יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד אֲבָד הַנְּשֹׂאָרִים וְהַנְּסֹתָרִים מִפְּנֵיךָ: לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא: **שְׁנִי** וְנִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֵיךָ מֵעַט מֵעַט לֹא תוֹכֵל פְּלַתֶּם מִהֵר פֶּן תִּרְבֶּה עֲלֵיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה: וּנְתַנֶּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִמָּם מִהוּמָה גְדֹלָה עַד הַשְּׂמָדָם: וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ וְהִאֲבִדְתָּ אֶת שְׂמֵם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשְּׂמָדָה אֲתֶם: פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרָפוּן בְּאֵשׁ לֹא תַחֲמוֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלִקְחָתָּ לָךְ פֶּן תִּוְקֵשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא: וְלֹא תָבִיא תוֹעֲבָה אֵל בֵּיתְךָ וְהִיִּיתָ חָרֵם כְּמֹהוּ שִׁקְץ תִּשְׁקָצְנוּ וְתַעֲבֹד תִּתְעַבְּנוּ כִּי חָרֵם הוּא: כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּן וּרְבִיתֶם וּבִאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם: וְזָכַרְתָּ אֶת כָּל הַדְּרָגָה אֲשֶׁר הִלִּיכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עֲנִיתָ לְנִסְתָּךָ לְדַעַת אֶת אֲשֶׁר בְּלִבְבְּךָ הִתְשַׁמֵּר (מִצְוֹתוֹ) מִצְוֹתַי אִם לֹא: וְיַעֲנֶה וְיִרְעַבְּךָ וַיֹּאכְלֶךָ אֶת הַמָּן אֲשֶׁר לֹא יִדְעָתָּ וְלֹא יִדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדַעְךָ כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצֵא כִּי יְהוָה יַחֲיֶה הָאָדָם: **שְׁלִישִׁי** וְשִׁמְלַתְךָ לֹא בְלַתָּה מֵעֲלֶיךָ וּרְגַלְךָ לֹא בְצַקָּה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה: וְיִדְעָתָּ עִם לְבָבְךָ כִּי כֹּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרָךְ: וְשִׁמְרָתָּ אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וְלִירְאָה אֹתוֹ: כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאָךְ אֵל אָרֶץ טוֹבָה אָרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֲיִנַת וּתְהַמֹּת יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְהָרָה: אָרֶץ חֹטָה וְשֹׁעֲרָה וְגִפּוֹן וְתֵאנָה וְרִמּוֹן אָרֶץ זֵית שֶׁמֶן וְדָבָשׁ: אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפָּנָתָהּ תֹאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תַחֲסֹר כָּל בָּהּ אָרֶץ אֲשֶׁר אֲבִנֶיךָ בְּרִזָּל וּמִהַרְרִיָּה תַחֲצֹב נַחֲשֹׁת: וְאֶכְלָתָּ וְשִׁבַּעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

פרשת ראה

ראה אֲנֹכִי נָתַן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה: אֶת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֵל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם: וְהַקְּלָלָה אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסִרְתֶּם מִן הַדְּרָגָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֲתֶכֶם הַיּוֹם לְלַכֵּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרֵים אֲשֶׁר לֹא יִדְעַתֶּם: וְהָיָה כִּי יִבִּיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה בָּא שָׂמָה לְרִשְׁתָּהּ וּנְתַתָּה אֶת הַבְּרָכָה עַל הַר גְּרִזִּים וְאֶת הַקְּלָלָה עַל הַר עֵיבָל: הֲלֹא הִמָּה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דְרָגָה מְבֹאָה הַשָּׁמֶשׁ בְּאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּעַרְבָה מוֹל הַגְּלִגָּל אֲצֵל אֵלוֹנֵי מֹרָה: כִּי אֲתֶם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרִשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וְיִשְׁבַתֶּם בָּהּ: **שְׁנִי** וְשִׁמְרָתֶם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי נָתַן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם: אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר אֲתֶם חַיִּים עַל הָאָדָמָה: אֲבָד תִּאֲבָדוּן אֶת כָּל הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר עֲבַדוּ שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אִתָּם יִרְשִׁים אֲתֶם אֶת אֱלֹהֵיהֶם עַל הָהָרִים הָרָמִים וְעַל הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן: וּנְתַצְתֶּם אֶת מִזְבְּחֹתֶם וְשִׁבְרַתֶּם אֶת מַצְבְּתֶם וְאֲשִׁרִיהֶם תִּשְׂרָפוּן בְּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדַּעוּן וְאֲבַדְתֶּם אֶת שְׂמֵם מִן הַמָּקוֹם הַהוּא: לֹא תַעֲשׂוּן כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אִם אֵל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשַׁכְּנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבִאתָ שָׂמָה: **שְׁלִישִׁי** וְהִבֵּאתֶם שָׂמָה עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֶת מַעֲשְׂרֹתֵיכֶם וְאֶת תְּרוֹמַת יִדְּכֶם וּנְדָרֵיכֶם וְנִדְבַתֵיכֶם וּבְכוֹרֹת בְּקִרְכֶם וְצֹאנֵיכֶם: וְאֶכְלַתֶּם שָׁם לְפָנֵי יְהוָה

אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכו יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מפל איביכם מסביב וישבתם בטח:

פרשת שופטים

שִׁפְטִים ושטרים תתן לה בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיה ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד פי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: **שני** ואל תזבח לה אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לה: ולא תקים לה מצבה אשר שנא יהוה אלהיך: לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע פי תועבת יהוה אלהיך הוא: פי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבור בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לה ושמת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממה דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ויבין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורה: **שלישי** ואל תהנה יורה אשר יורה ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בדרך לבלתי שמע אל הפהו העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השופט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידו עוד:

פרשת כי תצא

כי תצא למלחמה על איביה ונתנו יהוה אלהיך בידי ושביט שביו: וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לה לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לה לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: **שני** ותהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה: והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבפר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכור: כי את הבכור בן השנואה יפיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: **שלישי** והיה לאיש בן סוחר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקני עירו ואל שער מקומו: ואמרו אל זקני עירו בננו זה סוחר ומורה איננו שמע בקולנו זולל וסבא: ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו:

פרשת כי תבא

והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וישבתה וישבת בה: ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמרת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: **שני** ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים: ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: ועתה הנה הביאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחיתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: **שלישי** תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבועו: ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

פרשת נצבים

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגר אשר בקרב מחנה מחטב עצים עד שאב מימה: לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך פרת עמך היום: **שני** למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי פרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: **שלישי** אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמיהם: פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררותי לפי אלך למען ספות הרוע את הצמאה: לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הפתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: והבידילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הפתובה בספר התורה הזה: ואמר הידור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מפות הארץ ההוא ואת תחלאתיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה (וצביים) וצבאים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבותם אשר פרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחר אף

יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסרת ליהוה אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

פרשת וילך

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אומר אלי לא תעבר את הירדן הזה: יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה שני וישעיהו יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך: **שלישי** ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנהילנה אותם: ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת ויתנהא אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הספות: בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגר אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה:

פרשת האזינו

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב: כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: **שני** ויצונו הוצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישור הוא: שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביה קנה הוא עשה ויכנה: **שלישי** ויזכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביה וגדה זקניה ויאמרו לה: בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו פאישון עינו: כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: יהוה בדרך נחננו ואין עמו אל נכר:

פרשת וזאת הברכה

וזאת הברכה אשר ברה משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו (אשדת) אש דת למו: אף חלב עמים כל קדשיו בידה והם תכו לרגלה ישא מדברתיה: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל ימות ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל

עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: **שני** וְלֹא יִשְׁמַח בְּאֵשׁ אֲחֵיו וְלֹא יִשְׂמַח בְּכֹל אֲשֶׁר נִסְתָּו בְּמִסָּה תְּרִיבָהּ עַל מִי מְרִיבָהּ: הָאֵמֶר לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתִי וְאֵת אָחִיו לֹא הִפִּיר וְאֵת (בנו) בְּנֵי לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֹתָ וּבְרִיתָ וְיִצְרוּ: יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב וְתוֹרֹתֶיךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ קְטוֹרֶה בְּאֶפְסָךָ וְכִלְיֵי עַל מִזְבְּחֶךָ: בְּרַךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפְעָלָיו יְדִיו תִּרְצֶה מִחֵץ מִתְּנִים קִמְיוֹ וּמִשְׁנָאִיו מִן יְקוּמוּן: לְבַנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֵּן לְבֶטֶח עָלָיו חֲפָף עָלָיו כָּל הַיּוֹם וּבֵין כְּתִיפָיו שָׁכֵן: **שלישי** וְלֹא יִסְּף אָמַר מִבְּרַכַּת יְהוָה אֲרָצוֹ מִמְּגֵד שְׁמִים מְטָל וּמִתְהוֹם רִבְצָת תַּחַת: וּמִמְּגֵד תְּבוּאֹת שְׁמֵשׁ וּמִמְּגֵד גְּרֵשׁ יְרַחֵם: וּמִרְאֵשׁ הַרְרֵי קָדִים וּמִמְּגֵד גְּבַעוֹת עוֹלָם: וּמִמְּגֵד אֶרֶץ וּמִלְאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי סִנְהָ תְּבוּאֹתָהּ לְרֵאשׁ יוֹסֵף וְלִקְדָּד נָזִיר אָחִיו: בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רֵאשׁ קַרְנָיו בָּהֶם עֲמִים יִגָּח יַחְדָּו אֶפְסֵי אֶרֶץ וְהֵם רַבּוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי מְנַשֶּׁה:

קריאה למועדים

קריאה בתורה לתענית ציבור

ויחל מִשֶּׁה אֵת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יַחְרָה אַפְּךָ בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֹא מֹר בְּרַעַה הוֹצֵאתָם לַהֲרֹג אֶתְּם בְּהָרִים וּלְכַלְתֶּם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנַּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אַרְבָּה אֵת זְרַעְכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתְּן לְזַרְעֲכֶם וְנִחְלוּ לְעַלְמֵם: וַיִּנַּחֵם יְהוָה עַל הַרְעָה אֲשֶׁר דָּבַר לְעַשׂוֹת לְעַמּוֹ: **שני** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה פְּסֹל לָךְ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשִׁנִים וְכַתְּבֵתִי עַל הַלַּחַת אֵת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלַּחַת הַפְּרָאשִׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעֲלִיתָ בְּבַקֵּר אֵל הַר סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךָ וְגַם אִישׁ אֶל יְרֵא בְּכָל הָהָר גַּם הַצֹּאן וְהַבָּקָר אֵל יְרַעוּ אֵל מוֹל הָהָר הַהוּא: **שלישי-מפטיר** וַיִּפְסֹל שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשִׁנִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בְּבַקֵּר וַיַּעַל אֵל הַר סִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: וַיִּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לְאֶלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד עוֹן אָבוֹת עַל בְּנִים וְעַל בְּנֵי בְנִים עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רִבְעִים: וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר אִם נָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָהּ נָא אֲדַנִּי בְּקַרְבְּנוֹ כִּי עִם קִשְׁיָה עָרַף הוּא וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנָיו וְלִחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

הפטרה לתענית ציבור במנחה

דרשו יְהוָה בְּהַמְצָאוֹ קִרְאָהוּ בְּהִיוֹתוֹ קְרוֹב: יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֵל יְהוָה וּיְרַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: כִּי לֹא מִחֲשַׁבוֹתַי מִחֲשַׁבוֹתֶיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נְאֻם יְהוָה: כִּי גָבְהוּ שְׁמִים מִאֶרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דַרְכֵי מַדְרֵיכֶם וּמִחֲשַׁבְתֵי מִמִּחֲשַׁבְתֵיכֶם: כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יֵשׁוּב כִּי אִם הִרְוָה אֵת הָאֶרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לְאֲרָעַ וְלָחֵם לְאֹכְלֵהּ: כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יֵשׁוּב אֵלַי רִיקִים כִּי אִם עֲשֹׂה אֵת אֲשֶׁר חֲפָצְתִי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו: כִּי בְשִׁמְחָה תִצְאוּ וּבְשִׁלּוֹם תִּנְבְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֶיכֶם רִנָּה וְכָל עֲצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֵאוּ כָף: תַּחַת הַנְּעֻצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ (תַּחַת) וְתַחַת הַסְּרָפֵד יַעֲלֶה הַדָּס וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִפָּרֵת: כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וְעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעַתִּי לְבוֹא וְצְדָקְתִי לְהַגְלוֹת: אֲשֶׁרֵי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה אֵת וּבֵן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שְׁמֵר שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ

וְשִׁמְרוּ יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע: וְאֵל יֹאמֶר בֶּן הַנֶּכֶד הַנְּלוֹה אֵל יְהוָה לֵאמֹר הִבְדֵּל יְבַדִּילֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל יֹאמֶר הַסֵּרִים הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לְסֵרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שְׁבֹתוֹתַי וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר חִפְצָתַי וּמְחַזְּקִים בְּבְרִיתִי: וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבִיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִפְרֹת: וּבְנֵי הַנֶּכֶד הַנְּלוֹים עַל יְהוָה לְשִׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת שֵׁם יְהוָה לְהִיּוֹת לוֹ לְעַבְדִּים כָּל שִׁמְרוּ שְׁבֹת מִחֻלּוֹ וּמְחַזְּקִים בְּבְרִיתִי: וְהִבִּיאֹתִים אֵל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחֹתִים בְּבֵית תַּפְלָתִי עוֹלְתֵיהֶם וְזָבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תַּפְלָה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים: נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה מִקְבֵּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֹּץ עָלָיו לְנִקְבְּצָיו:

קריאה לראש חודש

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קְרִבְנֵי לְחַמֵּי לֹאֲשֵׁי רֵיחַ נִיחֹחַ תִּשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאֲשֶׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עַל־הָ תְּמִיד: **לוי חוזר מ"ואמרת להם"** וְאָמַרְתָּ לָהֶם: אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעִשְׂיִרִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן פְּתִית רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: **שלישי** וְעַל־הָ תְּמִיד הָעִשְׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּךָ נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תַעֲשֶׂה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וְשֵׁנִי עֶשְׂרִינָיִם סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עַל־הָ שְׁבֹת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־הָ תְּמִיד וְנִסְכּוֹ: **רביעי** וְנִסְכּוֹ: וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִינָיִם סֹלֶת תִּקְרְבוּ עַל־הָ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי בֶקֶר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִינָיִם סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְפָר הָאֶחָד וְשֵׁנִי עֶשְׂרִינָיִם סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְפָר הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד עַל־הָ רֵיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הַהֵיזֵן יִהְיֶה לְפָר וְשִׁלְשֵׁת הַהֵיזֵן לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ יֵין זֹאת עַל־הָ חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וְשִׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֵת לַיהוָה עַל־הָ עַל־הָ תְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

קריאה לחוה"מ פסח

קריאה ליום ט"ז ניסן

בארץ ישראל הוא יום א' דחווה"מ, ומוציאין ב' ס"ת, וקורין בס"ת ראשון בפרשה זו ומתחלק לג' גברי:

ויקרא כב, כו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: שׂוֹר אוֹ כֶּשֶׂב אוֹ עֵז כִּי יִגְלֹד וְהִיָּה שְׁבַעֲת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקַרְבַּן אֲשֶׁה לַיהוָה: וְשׂוֹר אוֹ שֶׂה אוֹתוֹ וְאֶת בְּנֵי לֹא תִשְׁחַטוּ בַיּוֹם אֶחָד: וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח תּוֹדָה לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ: בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכַל לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר אֲנִי יְהוָה: וְשִׁמְרֹתֶם מִצְוֹתַי וְעִשְׂיֹתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה: וְלֹא תַחֲלָלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי: שִׁשֶּׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבֹת שְׁבֹתוֹן מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ כָּל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שְׁבֹת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֵיתְכֶם: אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עֶשֶׂר לְחֹדֶשׁ בֵּין הָעֶרְבִים פֶּסַח לַיהוָה: וּבְחַמְשָׁה עֶשֶׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה שְׁבַעֲת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם

כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שְׂבַעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: **לוי** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְקִצְרַתֶּם אֶת קְצִירָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן: וְהִנִּיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרֹצְנֵיכֶם מִמִּחְרַת הַשִּׁבֹּת יִנִּיפְנֻוּ הַכֹּהֵן: וְעִשִּׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת הָעֹמֶר כִּבֵּשׁ תָּמִים בֵּן שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה לַיהוָה: וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן אִשָּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחַח וְנִסְכָּה יֵין רְבִיעֵת הַהֵינֶן: וְלֶחֶם וְקֹלֵי וְכֹרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבֵּיאֲכֶם אֶת קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם: **ישראל** וְסִפַּרְתֶּם לָכֶם מִמִּחְרַת הַשִּׁבֹּת מִיּוֹם הִבֵּיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שְׂבַע שְׁבֹתוֹת תָּמִימֹת תַּהֲיֶינָה: עַד מִמִּחְרַת הַשִּׁבֹּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת תַּהֲיֶינָה חֶמֶץ תִּתְּפִינָה בְּכוּרִים לַיהוָה: וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שְׂבַעַת כִּבְשִׁים תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת תַּהֲיֶינָה חֶמֶץ תִּתְּפִינָה עֲלֶה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה: וְעִשִּׂיתֶם שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים: וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֶתְם עַל לֶחֶם הַבְּכוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל שְׁנֵי כִבְשִׁים קֹדֶשׁ יִהְיֶה לַיהוָה לִכְהֵן: וְקִרְאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: וּבְקִצְרְכֶם אֶת קְצִיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֶךְ בְּקִצְרְךָ וְלִקַּט קְצִירְךָ לֹא תִלְקַט לְעֹנִי וְלָגֵר תַּעֲזֹב אֶתְם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ יִהְיֶה לָכֶם שְׁבֹתוֹן זָכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ: כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: אַף בְּעֶשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפָּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: וְכָל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כַּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי כָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תַעֲנֶה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרַתָּה מֵעַמִּי: וְכָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל מְלֹאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהֵאבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עִמָּה: כָּל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם: שְׁבֹת שְׁבֹתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֲדָשׁ בְּעָרֵב מְעָרֵב עַד עָרֵב תִּשְׁבֹּתוֹ שְׁבֹתֵיכֶם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסְּפֹת שְׂבַעַת יָמִים לַיהוָה: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: שְׂבַעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אִשָּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה עֲצֹרֶת הוּא כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: אֲלֶה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶה וּמִנְחָה זָבַח וְנִסְכִּים דַּבֵּר יוֹם בְּיוֹמוֹ: מְלֹבֵד שְׁבֹתוֹת יְהוָה וּמְלֹבֵד מִתְּנוּחֹתֵיכֶם וּמְלֹבֵד כָּל נְדָרֵיכֶם וּמְלֹבֵד כָּל נְדָבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה: אַף בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחֲגֹוּ אֶת חַג יְהוָה שְׂבַעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שְׁבֹתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שְׁבֹתוֹן: וְלִקְחֹתֶם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֶנְף עֵץ עָבֹת וְעֶרְבֵי נָחַל וּשְׁמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שְׂבַעַת יָמִים: וְחִגְתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שְׂבַעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲגֹוּ אֹתוֹ: בְּסֻכּוֹת תִּשְׁבּוּ שְׂבַעַת יָמִים כָּל הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ בְּסֻכּוֹת: לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בְּסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְהוָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ולרביעי קורין והקרבתם בס"ת שני:

והקרבתם אִשָּׁה עֲלֶה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי בֶקֶר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשְׂבַעַת כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תָּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ: עֲשׂוֹן עֲשׂוֹן תַּעֲשֶׂה לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשְׂבַעַת הַכִּבְשִׁים: וְשְׁעִיר חֻטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מְלֹבֵד עֲלֵת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלֶת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ

את אלה: כִּאֲלֵה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שְׁבַעַת יָמִים לַחֵם אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה עַל עוֹלַת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

קריאה ליום י"ז ניסן

מוציאין ב' ס"ת, וקורין בס"ת ראשון בפרשה זו ומתחלק לג' גברי:

שמות יג, א

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: קֹדֶשׁ לִי כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם זְכוּר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יִצְאֲתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים כִּי בַחֲזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִצֶּרֶת וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: **לוי** וְהָיָה כִּי יִבְיָאָה יְהוָה אֶל אֶרֶץ הַפְּנִיעִי וְהַחֲתִי וְהָאֱמֹרִי וְהַחֲוִי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתַתּוֹ לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ וְעַבְדֹתָ אֶת הָעֲבָדָה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּאת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה: מִצֹּאת יֵאָכֵל אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים וְלֹא יִרְאָה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא יִרְאָה לְךָ שְׂאֹר כְּכֹל גְּבֻלָּה: וְהִגַּדְתָּ לְבְנֶךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם: וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְיַד חֲזָקָה הוֹצִיאָה יְהוָה מִמִּצְרַיִם: וְשִׁמְרַתָּ אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָה מִיָּמִים יְמִימָה: **ישראל** וְהָיָה כִּי יִבְיָאָה יְהוָה אֶל אֶרֶץ הַפְּנִיעִי כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלְאַבְרָהָם וּנְתַנָּה לְךָ: וְהַעֲבַרְתָּ כָּל פֶּטֶר רֶחֶם לַיהוָה וְכָל פֶּטֶר שֹׁגֵר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים לַיהוָה: וְכָל פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בִּשְׂהָ וְאִם לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תִפְדֶּה: וְהָיָה כִּי יִשְׂאָלְךָ בְּנֶךָ מָה זֹאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בַּחֲזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: וַיְהִי כִּי הִקְשָׁה פְרַעֲוֹה לְשַׁלַּחֲנוּ וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל פְּנֵי אֲנִי זָבַח לַיהוָה כָּל פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל בְּכוֹר בְּנֵי אֶפְרַיִם: וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹטֹפֶת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בַחֲזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

ולרביעי קורין והקרבתם בס"ת שני:

והקרבתם אֲשֶׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יְהִיו לָכֶם: וּמִנְחַתֶּם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לְפָר וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל תַעֲשׂוּ: עֲשׂוֹנוֹן עֲשׂוֹנוֹן תַעֲשֶׂה לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבַעַת הַכִּבְשִׂים: וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד עֲלֵת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַעֲשׂוּ אֶת אֵלֶּה: כִּאֲלֵה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שְׁבַעַת יָמִים לַחֵם אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה עַל עוֹלַת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

קריאה ליום י"ח ניסן:

מוציאין ב' ס"ת, וקורין בס"ת ראשון בפרשה זו ומתחלק לג' גברי ואם ביום א' קורין בפרשת קדש לי מאתמול:

שמות כב, כד

אם כִּסְף תִּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הָעֲנִי עִמָּךָ לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשָׁה לֹא תִשְׁיָמוֹן עָלָיו נֶשֶׁךְ: אִם חָבֵל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רַעַף עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁיָבֶנּוּ לוֹ: כִּי הוּא (כסוטה) כְּסוּתוֹ לְבַדָּה הוּא שְׁמֵלְתוֹ לְעֵרוֹ בְּמָה יִשְׁכַּב וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חֲנוּן אֲנִי: **לוי** וְאֵלֶּה יִהְיֶה לָכֶם לְעֹלֹת וְנִשְׂיָא בְעִמָּךָ לֹא תֹאדֹר: מְלֶאכֶתְךָ וְדַמְעָה לֹא תֹאחַר בְּכוֹר בְּנֶיךָ תִתֵּן לִי: כֹּן תַעֲשֶׂה לְשֹׁרֶךְ לְצִאֲנָה שְׁבַעַת יָמִים יִהְיֶה עִם אָמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִתְּנוּ לִי: וְאֲנִשִּׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּ לִי וּבִשְׂרָ בְשָׂדֶה טְרִפָה לֹא תֹאכְלוּ לְכָלֵב תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ: לֹא תִשָּׂא שְׁמַע שְׂוֹא אֶל תְּנֹשֶׁת

יָדָה עִם רֶשַׁע לְהִית עַד חֲמָס: לֹא תִהְיֶה אַחֲרַי רַבִּים לְרַעַת וְלֹא תַעֲנֶה עַל רַב לְנִטּוֹת אַחֲרַי רַבִּים לְהִטּוֹת: וְדַל לֹא תִהְדָּר בְּרִיבוֹ: כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אִיבָה אוֹ חֲמָרוֹ תַעֲנֶה הַשֵּׁב תִּשְׁיבֵנוּ לוֹ: כִּי תִרְאֶה חֲמֹר שֶׁנֶּאֱבָה רַבִּץ תַּחַת מִשָּׂאוֹ וְחִדְלָתָ מֵעֵזֶב לוֹ עֵזֶב תַעֲזֹב עִמּוֹ: **ישראל** לֹא תִטָּה מִשִּׁפּוֹט אֲבִינָה בְרִיבוֹ: מִדְּבַר שֶׁקָּר תִּרְחַק וְנָקִי וְצַדִּיק אֶל תִּהְרַג כִּי לֹא אֲצַדִּיק רֶשַׁע: וְשׁוֹחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשׁוֹחַד יַעֲוֶר פְּקוּחִים וְיִסְלַף דְּבָרֵי צַדִּיקִים: וְגַר לֹא תִלְחָץ וְאַתָּם יִדְעֻתֶם אֶת נַפְשׁ הַגֵּר כִּי גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת אֲרָצְךָ וְאַסְפֹּת אֶת תְּבוּאָתָהּ: וְהִשְׁבִּיעַת תִּשְׁמַטָּנָה וְנִשְׁטַתָּה וְאַכְלוּ אֲבִינֵי עִמָּךָ וְיִתְרֶם תֹּאכַל חֵית הַשָּׂדֶה כֹּן תַעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזֵיתָהּ: שְׁשֶׁת יָמִים תַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ וַיִּנְפֹּשׁ בֶּן אִמְתָּךְ וְהַגֵּר: וּבְכָל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרַי לֹא תִזְכְּרוּ לֹא יִשְׁמַע עַל פִּי: שְׁלֹשׁ רְגָלִים תַּחֲג לִי בַשָּׂנָה: אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כֶּאֱשֶׁר צִוִּיתָהּ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בּוֹ יִצְאֶת מִמִּצְרַיִם וְלֹא יֵרָאוּ פְנֵי רִיקָם: וְחַג הַקִּצִּיר בַּכּוֹרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאֶסְף בְּצֵאת הַשָּׂנָה בְּאֶסְפָּךָ אֶת מַעֲשֶׂיךָ מִן הַשָּׂדֶה: שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׂנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶל פְּנֵי הָאֵדֶן יְהוָה: לֹא תִזְבַּח עַל חֲמִץ דָּם זְבָחִי וְלֹא יֵלֵן חֶלֶב חֲגִי עַד בֶּקָר: רֵאשִׁית בַּכּוֹרֵי אֲדַמְתָּךְ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בְּחֶלֶב אִמּוֹ:

ולרביעי קורין והקרבתם בס"ת שני:

והקרבתם אֲשֶׁה עֲלֶה לִיהוָה פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תִמְיָמִם יְהִיו לָכֶם: וּמִנְחַתֶּם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶד וּשְׁנַיִ עֶשְׂרִים לְאֵיל תַעֲשׂוּ: עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַעֲשֶׂה לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים: וְשִׁעִיר חֲטָאת אֶחָד לְכַפֹּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד עֲלֵת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד תַעֲשׂוּ אֶת אֵלֶּה: כְּאֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לַחֵם אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחַח לִיהוָה עַל עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יְהִיֶה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

קריאה ליום י"ט ניסן:

מוציאין ב' ס"ת, וקורין בס"ת ראשון בפרשה זו ומתחלק לג' גברי ואם הוא ביום ב' קורין בפרשת אם כסף מאתמול:

שמות לד, א

ויאמר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה פֹּסֵל לָךְ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשִׁימִים וְכַתְּבָתִּי עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלַּחַת הָרֵאשִׁימִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וְהָיָה נֶכּוֹן לְבָקָר וְעֹלֵיתָ בְּבָקָר אֶל הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךָ וְגַם אִישׁ אֶל יֵרָא כָּכָל הָהָר גַּם הַצֹּאן וְהַבָּקָר אֶל יָרְעוּ אֶל מֹול הָהָר הַהוּא: **לוי** וַיִּפְסַל שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשִׁימִים וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בְּבָקָר וַיַּעַל אֶל הַר סִינַי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: וַיֵּרֵד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְבָּה אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֻּת: נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֹן וּפֹשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה עֹן אָבוֹת עַל בְּנִים וְעַל בְּנֵי בְנֵי עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים: וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקְדֹּ אֲרָצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר אִם נָא מִצְּאֵתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָהּ נָא אֲדֹנָי בְּקַרְבְּנוּ כִּי עִם קִשָּׁה עֹרֶף הוּא וְסִלְחָתָ לַעֲוֹנוֹנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי כֹרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל עַמָּךָ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרָאוּ בְּכָל הָאֶרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם וְרָאֶה כָּל הָעָם אֲשֶׁר אִתָּה בְּקַרְבּוֹ אֶת מַעֲשֶׂה יְהוָה כִּי נֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךָ: שְׁמֹר לָךְ אֶת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם הַנֶּנִּי גֹרֶשׁ מִפְּנֶיךָ אֶת הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: הִשְׁמֹר לָךְ מִן תַּכְרוֹת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה בָּא עֲלֶיךָ כֹּן יְהִיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקַרְבְּךָ: כִּי אֶת מִזְבַּחְתֶּם תִּתְצֹוּ וְאֶת מִצְבְּתֶם תִּשְׁבֹּרוּ וְאֶת אֲשֶׁרֶי תִכְרַתוּן: כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה קִנָּא שְׁמוֹ אֵל קִנָּא

הוא: פן תכרות ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לה ואכלת מזבחיו: ולקחת מבתיו לבנייה וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את בנייה אחרי אלהיהן: אלהי מסכה לא תעשה לה: **וישראל** את חג המצות תשמור שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנה תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בנייה תפדה ולא יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעת תעשה לה בפורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל: כי אוריש גוים מפנייה והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצה בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית פורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:

ולרביעי קורין והקרבנתם בס"ת שני:

והקרבנתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: ומנחתם סלת בלוה בשמן שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו: וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:

קריאה ליום כ' ניסן:

מוציאין ב' ס"ת, וקורין בס"ת ראשון בפרשה זו ומתחלק לג' גברי:

במדבר ט, א

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אותו במועדו ככל חקתי וככל משפטיו תעשו אותו: וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: **לוי** ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את קרבן יהוה במועדו בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: **וישראל** יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך חקה לכם או לדורתכם ועשה פסח ליהוה: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אותו על מצות ומורים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אותו: והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במועדו חטאו ישא האיש ההוא: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולא זרח הארץ:

ולרביעי קורין והקרבנתם בס"ת שני:

והקרבנתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: ומנחתם סלת בלוה בשמן שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש

הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכֹּבָשִׁים: וְשָׁעִיר חֲטָאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ
אֵת אֵלֶּה: כְּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לָחֵם אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה עַל עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקֶּרֶא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מִלְאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

קריאה לחול המועד של סוכות

בארץ ישראל קורין ביום ראשון וביום השני לכל אחד מהד' קרואים, וכן בכל יום את קרבן יומו. ובחור"ל
קורין לכהן וביום השני, ללוי וביום השלישי, לשלישי וביום הרביעי, ולרביעי ביום השני וביום השלישי,
וכן בכל יום קורין לרביעי ספיקא דיומא. ובהו"ר קורין לכהן וביום החמישי, ללוי ביום השישי, לשלישי
וביום השביעי, ולרביעי ביום השישי וביום השביעי

וביום השני פרים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנַיִם כֹּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשָׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכֵיהֶם:

וביום השלישי פרים עֶשְׂרֵי עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנַיִם כֹּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
לַפָּרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשָׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

וביום הרביעי פרים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנַיִם כֹּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם: מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים
לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשָׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

וביום החמישי פרים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כֹּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים
לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשָׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

וביום הששי פרים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנַיִם כֹּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים
לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשָׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

וביום השביעי פרים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנַיִם כֹּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפָּרִים
לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וְשָׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: